Evropska komisija

SL

EVROPSKI STRUKTURNI IN INVESTICIJSKI SKLADI 2014-2020:

Uradna besedila in komentarji

Regionalno in mestno politiko

November 2015

PRAVNO OBVESTILO

Ne Evropska komisija ne katera koli oseba, ki nastopa v njenem imenu, ne prevzema odgovornosti za uporabo podatkov v tej publikaciji ali za kakršne koli napake, ki se lahko pojavijo kljub skrbni pripravi in preverjanju.
Ta publikacija ne odraža nujno mnenja ali stališč Evropske unije.

Europe Direct je služba za pomoč pri iskanju odgovorov na vprašanja v zvezi z Evropsko unijo.

Brezplačna telefonska številka (*):
00 800 6 7 8 9 10 11

(*) Informacije so brezplačne, kakor tudi večina klicev (nekateri operaterji, telefonske govorilnice ali hoteli lahko klic zaračunajo).

Več informacij o Evropski uniji je na voljo na internetu (http://europa.eu).

Luksemburg: Urad za publikacije Evropske unije, 2016

Evropska komisija, Generalni direktorat za regionalno in mestno politiko
REGIO DG 02 – Komuniciranje
Ga. Ana-Paula Laissy
Avenue de Beaulieu 1
1160 Bruselj

ISBN: 978-92-79-39472-0 (print)
ISBN: 978-92-79-39449-2 (PDF)
doi:10.2776/17042 (print)
doi:10.2776/13826 (PDF)

Ilustracija na naslovnici: © iStockphoto

© Evropska unija, 2016
Reprodukcija je dovoljena z navedbo vira.

Printed in Belgium

EVROPSKI STRUKTURNI IN INVESTICIJSKI SKLADI 2014–2020:

URADNA BESEDILA IN KOMENTARJI

Redno posodobljene informacije o predpisih o evropskih strukturnih in investicijskih skladih so na voljo na spletnem mestu Inforegio:

http://ec.europa.eu/regional_policy/sl/information/legislation/regulations

PREDGOVOR

CORINA CREȚU
Komisarka za regionalno politiko

MARIANNE THYSSEN
Komisarka za zaposlovanje, socialne zadeve, strokovno usposobljenost in mobilnost delovne sile

PHIL HOGAN
Komisar za kmetijstvo in razvoj podeželja

KARMENU VELLA
Komisar za okolje, pomorske zadeve in ribištvo

Sprejetje partnerskih sporazumov in programov evropskih strukturnih in investicijskih skladov (skladov ESI) pomeni pomemben napredek pri prizadevanju Evropske unije za strategijo pametne, trajnostne in vključujoče rasti (strategija Evropa 2020). Z zagotovitvijo več kot 450 milijard EUR[1], bo z novimi programi državam članicam in regijam omogočeno, da v celoti izkoristijo svoj potencial za doseganje tega trojnega cilja, hkrati pa se bo ustrezno prispevalo k ciljem posameznih skladov ESI, zlasti ciljem na področjih ekonomske, socialne in teritorialne kohezije, trajnostnega razvoja podeželskih in morskih območij ter trajnostnega upravljanje naravnih virov.

Programsko obdobje 2014–2020 prinaša številne izzive za Evropsko unijo, ki zajemajo pospeševanje rasti delovnih mest pri izhodu iz gospodarske krize, pa tudi soočanje z okoljskimi in podnebnimi spremembami, zmanjševanje stalnih razlik v izobraževanju ter boj proti revščini in socialni izključenosti. Ti izzivi zadevajo ali ogrožajo milijone evropskih državljanov, zato je potrebna uvedba novih instrumentov v skladu z njihovimi pričakovanji.

Zato je novi okvir jasno usmerjen k rezultatom. Vključuje nove mehanizme, ki bodo omogočili pogoje za spremembe: jasen strateški pristop prek partnerskih sporazumov in programov, tematsko osredotočenost, okvir uspešnosti, predhodno pogojenost, tesnejšo povezavo z evropskim gospodarskim upravljanjem, več možnosti za uporabo finančnih instrumentov, okrepitev institucionalnih zmogljivosti, minimalne deleže za prispevke Evropskemu socialnemu skladu in pobudo za zaposlovanje mladih, uvedeno posebej za boj proti brezposelnosti mladih.

Novi okvir zagotavlja tudi številna orodja, ki omogočajo kombinirano podporo iz različnih skladov ESI za lažje prilagajanje potrebam posameznega ozemlja na nacionalni, regionalni, lokalni in čezmejni ravni. Organe upravljanja se torej spodbuja, da v okviru naložbenega načrta za Evropo čim bolj izkoristijo te instrumente, na primer celostne teritorialne naložbe, skupne akcijske načrte, integrirane operacije ali lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, in tudi projekte, ki jih delno financira Evropski sklad za strateške naložbe. Določene so bile posebne izvedbene določbe za zagotovitev sodelovanja različnih organov, ki so odgovorni za izvajanje skladov ESI, da se poveča vpliv podpore Evropske unije ter okrepita dobro finančno upravljanje in pravilnost porabe.

Pravni okvir skladov ESI vzpostavlja poenostavljen sistem izvajanja za sklade, ki zajema poenostavljena izvedbena pravila, možnost elektronskega izvajanja vseh administrativnih korakov za upravičence, širše področje uporabe možnosti poenostavljenih stroškov in zlasti obveznost organov upravljanja, da sprejmejo posebne ukrepe za zmanjšanje administrativnega bremena upravičencev.

To so sredstva, ki so na voljo državam članicam in regijam Evropske unije v tem sedemletnem obdobju. Posamezni organ upravljanja mora poskrbeti, da jih čim bolje izkoristi, tako da mobilizira širša ozemeljska partnerstva in združi sile za pripravo razvojnih strategij za doseganje ciljev strategije Evropa 2020.

1 351,8 milijarde EUR za kohezijsko politiko (ESRR, ESS in Kohezijski sklad), 99,6 milijarde EUR za razvoj podeželja v okviru skupne kmetijske politike ter 5,7 milijarde EUR za Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo v okviru skupne ribiške politike.

VSEBINA

UVOD 8

1 SPLOŠNE INFORMACIJE 13

1. CILJI POLITIK IN NAČELA UKREPANJA 15

2. STRATEŠKI PRISTOP 16

2.1. Večja skladnost s strategijo Evropa 2020 16
2.2. Strateški dokumenti za sklade ESI 19
2.2.1. Skupni strateški okvir 19
2.2.2. Partnerski sporazum in programi 20

3. POVEČANJE UČINKOVITOSTI 22

3.1. Okvir uspešnosti in rezerva za uspešnost 22
3.2. Predhodne pogojenosti 22
3.3. Pogojenost, povezana z dobrim gospodarskim upravljanjem 22
3.4. Finančni instrumenti 23

4. POENOSTAVITEV 24

5. UPRAVLJANJE IN NADZOR 26

6. FINANČNO UPRAVLJANJE 27

6.1. Obveznosti in plačila 27
6.2. Sofinanciranje 27
6.3. Upravičenost izdatkov 28

7. FINANČNA SREDSTVA 29

7.1. Manj razvite regije 32
7.2. Regije v prehodu 34
7.3. Bolj razvite regije in druge regije 36
7.4. Kohezijski sklad 38
7.5. Cilj evropskega teritorialnega sodelovanja 40
7.6. Pregled finančnih sredstev 44

UREDBA O SKUPNIH DOLOČBAH 47

2 EVROPSKI SKLAD ZA REGIONALNI RAZVOJ 199

1. Področje uporabe in prednostne naložbe 201
2. Tematska osredotočenost 201
3. Posebne teritorialne značilnosti 201

UREDBA O ESRR 202

3 EVROPSKI SOCIALNI SKLAD 217

1. Področje uporabe in tematska osredotočenost 219
2. Pobuda za zaposlovanje mladih (YEI) 219

UREDBA O ESS 220

4 KOHEZIJSKI SKLAD 239

1. Področje uporabe in prednostne naložbe 241
2. Podpora instrumentu za povezovanje Evrope (IPE) 241

UREDBA O KOHEZIJSKEM SKLADU 242

5 EVROPSKI SKLAD ZA POMORSTVO IN RIBIŠTVO 251

UREDBA O ESPR 254

6 EVROPSKI KMETIJSKI SKLAD ZA RAZVOJ PODEŽELJA 321

UREDBA O EKSRP 324

7 EVROPSKO TERITORIALNO SODELOVANJE: INTERREG V 387

1. Upravičenost 389
2. Osredotočenost in prednostne naložbe 389
3. Poenostavitev 389
4. Krepitev sinergij 389
5. Mrežno povezovanje in izmenjava izkušenj 390

UREDBA O EVROPSKEM TERITORIALNEM SODELOVANJU 391

GLOSAR 413

KONTAKTNI PODATKI V VAŠI DRŽAVI 416

UVOD

Skupna pravila za pet skladov ESI v obdobju 2014–2020

Zdaj je v veljavi enoten sklop pravil, ki zajema **pet strukturnih in investicijskih skladov EU (skladi ESI)**. Namen teh pravil je vzpostavitev jasne povezave s strategijo Evropa 2020 za ustvarjanje pametne, trajnostne in vključujoče rasti v EU, izboljšanje usklajevanja, zagotavljanje skladnega izvajanja ter olajšanje dostopa do skladov ESI upravičencem.

V programskem obdobju 2014–2020 se uporablja nov zakonodajni okvir za teh pet skladov, ki spadajo na področja kohezijske politike, skupne kmetijske politike in skupne ribiške politike EU.

Teh pet skladov ESI zajema:

- Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR),
- Evropski socialni sklad (ESS),
- Kohezijski sklad,
- Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP),
- Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo (ESPR).

Cilj novega okvira politike je spodbuditi boljše sodelovanje in usklajevanje med skladi ESI. To se bo doseglo z uredbo o skupnih določbah za evropske strukturne in investicijske sklade (Uredba (EU) št. 1303/2013, v nadaljnjem besedilu: uredba o skupnih določbah), s katero so uvedena pravila, ki veljajo za vseh pet skladov. Upoštevati je treba, da se vsa pravila iz uredbe o skupnih določbah ne uporabljajo za vseh pet skladov ESI. Poleg tega so v uredbah za posamezne sklade določena ločena pravila, ki niso zajeta v uredbi o skupnih določbah. Zaradi jasnosti je uredba o skupnih določbah uvedla posebno terminologijo (ki se uporablja tudi v tem dokumentu) in hierarhijo pravnih aktov za sklade ESI:

- **skladi ESI**: kot je opisano zgoraj;
- **strukturna sklada**: ESRR in ESS;
- **skladi**: trije skladi kohezijske politike: **ESRR, ESS** in **Kohezijski sklad**;
- uredbe za posamezne sklade: te vsebujejo posebne določbe za **sklad ESI** in urejajo dodatne vidike, ki jih uredba o skupnih določbah ne ureja, kot so področje uporabe in prednostne naložbe posameznega sklada ali pravila glede tematske osredotočenosti.

SKLICEVANJA

Uredba (EU) št. 1303/2013, v nadaljnjem besedilu: uredba o skupnih določbah, člen 1

Uredbe za posamezne sklade so:

- uredba o ESRR (št. 1301/2013),
- uredba o ESS (št. 1304/2013),
- uredba o Kohezijskem skladu (št. 1300/2013),
- uredba o EKSRP (št. 1305/2013),
- uredba o ESPR (št. 508/2014).

Poleg navedenih uredb se za programe sodelovanja, ki jih sofinancira ESRR, uporablja uredba o evropskem teritorialnem sodelovanju (št. 1299/2013.

GLAVNE UREDBE, KI SO POMEMBNE ZA POSAMEZNE SKLADE ESI

	ESRR	ESS	Kohezijski sklad	EKSRP	ESPR
Del I uredbe o skupnih določbah	✓	✓	✓	✓	✓
Del II uredbe o skupnih določbah	✓	✓	✓	✓	✓
Del III uredbe o skupnih določbah	✓	✓	✓		
Del IV uredbe o skupnih določbah	✓	✓	✓		✓
Del V uredbe o skupnih določbah	✓	✓	✓	✓	✓
Uredbe za posamezne sklade	Uredba o ESRR Uredba o evropskem teritorialnem sodelovanju	Uredba o ESS	Uredba o Kohezijskem skladu	Uredba o EKSRP	Uredba o ESPR
Druge pomembne uredbe	Uredba o EZTS			Horizontalna uredba SKP Skupna kmetijska politika Prehodna uredba	Uredba o SRP

GLAVNE TEME, KI SO ZAJETE V UREDBI O SKUPNIH DOLOČBAH TER UREDBAH O EKSRP IN ESPR

	Pravila za vse sklade ESI Deli I, II in V uredbe o skupnih določbah	Pravila samo za sklade Del III uredbe o skupnih določbah	Pravila za sklade in ESPR Del IV uredbe o skupnih določbah	Pravila samo za EKSRP Horizontalna uredba SKP, uredba o EKSRP in prehodne uredbe	Pravila samo za ESPR Uredba o ESPR	Pravila samo za ESRR uredba o ESRR	Pravila samo za ESS uredba o ESS	Pravila samo za Kohezijski sklad uredba o Kohezijskem skladu	Pravila samo za evropsko teritorialno sodelovanje uredba o evropskem teritorialnem sodelovanju
Opredelitev pojmov	✓			✓	✓				
Splošna načela	✓			✓			✓		
Strateški pristop, tematska osredotočenost in obseg ukrepa	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓
Načrtovanje	✓	✓		✓	✓		✓ (pobuda za zaposlovanje mladih)		✓
Finančni instrumenti	✓						✓		
Predhodne pogojenosti	✓			✓	✓				
Pregled uspešnosti	✓								
Povezanost z dobrim gospodarskim upravljanjem	✓								
Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, in teritorialni razvoj (vključno z razvojem mest)	✓			✓	✓	✓	✓		✓

Spremljanje, vrednotenje in kazalniki	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓
Pravila o podpori (vključno s sofinanciranjem, ustvarjanjem prihodka, upravičenostjo in poenostavljenimi stroški)	✓	✓		✓	✓		✓		✓
Tehnična podpora	✓	✓		✓	✓		✓ (pobuda za zaposlovanje mladih)		✓
Upravljanje in nadzor	✓		✓	✓					✓
Finančno upravljanje	✓		✓	✓					✓
Poslanstvo, geografska pokritost in viri		✓		✓	✓	✓	✓ (pobuda za zaposlovanje mladih)	✓	✓
Obveščanje in komuniciranje		✓		✓	✓		✓ (pobuda za zaposlovanje mladih)		
Izvedbene, prehodne in končne določbe	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓

Komisija je pooblaščena za sprejemanje delegiranih in izvedbenih aktov za dopolnitev in spremembo nekaterih nebistvenih elementov uredbe o skupnih določbah in uredb za posamezne sklade ter za sprejemanje sklepov v zvezi s partnerskimi sporazumi in programi.

1

SPLOŠNE INFORMACIJE

1. CILJI POLITIK IN NAČELA UKREPANJA

EU je zavezana ustvarjanju novih in boljših delovnih mest ter socialno vključujoče družbe. Ti cilji so osrednje vrednote strategije Evropa 2020. Cilj **skladov ESI** je zagotoviti podporo pri izvajanju te strategije in nalog posameznih skladov, vključno z ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo.

Medtem ko je splošen namen **skladov ESI** jasno opredeljen v Pogodbah, reforme politike za obdobje 2014–2020 temeljijo na strategiji Evropa 2020. Z reformo sta bila za kohezijsko politiko določena dva ključna cilja:

- naložbe za rast in delovna mesta, tj. cilj, ki je skupen vsem trem kategorijam regij: manj razvitim regijam, regijam v prehodu in bolj razvitim regijam (podpirajo ga **ESRR, ESS** in **Kohezijski sklad**);
- evropsko teritorialno sodelovanje, ki ga podpira **ESRR**.

2007-2013	2014-2020
Konvergenca	Naložbe za rast in delovna mesta
Regionalna konkurenčnost in zaposlovanje	
Evropsko teritorialno sodelovanje	Evropsko teritorialno sodelovanje

Za **EKSRP** so bili z reformo skupne kmetijske politike določeni trije cilji:

- povečanje konkurenčnosti kmetijstva;
- trajnostno upravljanje naravnih virov in podnebne spremembe, vključno z zagotavljanjem javnih dobrin na podeželskih območjih in ohranjanjem evropskih krajin;
- uravnotežen teritorialni razvoj gospodarstva in zaposlovanja na podeželju.

ESPR je usmerjen v doseganje ciljev prenovljene skupne ribiške politike in zagotavljanje podpore pri izvajanju celostne pomorske politike. Ta sklad se osredotoča tudi na trajnostni razvoj ribištva in akvakulture ter spodbujanje rasti in delovnih mest v obalnih skupnostih v EU.

V obdobju 2014–2020 še naprej veljajo načela ukrepanja, kakršna so veljala v predhodnem obdobju financiranja. Ta vključujejo:

- komplementarnost in doslednost,
- deljeno upravljanje in usklajevanje,
- partnerstvo, sorazmernost in subsidiarnost,
- skladnost s pravom Unije in nacionalnim pravom v zvezi z njegovo uporabo,
- enakosti moških in žensk,
- nediskriminacija,
- trajnostni razvoj.

Splošnim načelom so bili dodani uspešnost, dobro finančno upravljanje in zmanjšanje administrativnega bremena upravičencev, medtem ko je bilo načelo dodatnosti, ki velja le za kohezijsko politiko, prestavljeno v del III (člen 95) uredbe o skupnih določbah.

Da se poudari pomembnost partnerstva in načela upravljanja na več ravneh, je z uredbo o skupnih določbah Komisija pooblaščena tudi za sprejetje delegiranega akta, ki vzpostavlja evropski kodeks dobre prakse o partnerstvu.

SKLICEVANJA

Uredba o skupnih določbah, členi 4–8
Členi 40, 162, 176 in 177 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).
Delegirana uredba Komisije (EU) št. 240/2014 z dne 7. januarja 2014 o Evropskem kodeksu dobre prakse za partnerstvo v okviru evropskih strukturnih in investicijskih skladov

2. STRATEŠKI PRISTOP

Čeprav morajo države članice tudi v obdobju 2014–2020 pripravljati in izvajati strateške načrte, če želijo dostopati do skladov, je ta postopek zdaj enostavnejši in učinkovitejši. Novi pravni okvir znatno izboljšuje povezave s strategijo Evropa 2020 in krepi načelo usklajevanja med **skladi ESI** ter z drugimi instrumenti EU. Uredba o skupnih določbah zlasti:

- vzpostavlja skupni strateški okvir kot strateško smernico za sklade ESI na evropski ravni;
- zahteva, da države članice na nacionalni ravni pripravijo en skupen dokument za sklade ESI, tj. partnerski sporazum;
- določa splošne standarde za vse njihove programe.

Za usmeritev naložb skladov ESI v strategijo Evropa 2020 je v členu 9 uredbe o skupnih določbah opredeljenih enajst tematskih ciljev. K tem tematskim ciljem prispevajo tudi drugi instrumenti EU, pri čemer se države članice poziva, naj spodbudijo sinergije ter uspešno usklajevanje med vsemi instrumenti, ki so na voljo na evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Ker morajo države članice pripraviti in izvajati strateške načrte, ki zajemajo vseh pet skladov ESI (partnerske sporazume), je mogoče sredstva skladov ESI kombinirati tudi z drugimi instrumenti EU.

2.1. Večja skladnost s strategijo Evropa 2020

Cilj reforme skladov ESI za programsko obdobje 2014–2020 je povečati njihov prispevek k strategiji Evropa 2020. Ta strategija določa tri široke socialno-ekonomske cilje, ki naj bi jih Evropska unija dosegla v letih 2010–2020:

Z uredbo o skupnih določbah so ti cilji razčlenjeni v enajst tematskih ciljev, ki določajo sektorje in področja ukrepanja, kjer lahko podpora EU prek skladov ESI ustvari največjo dodano vrednost. Na ravni EU in držav članic so ti tematski cilji merilo uspešnosti za sklade ESI ter izhodišče za usklajevanje v partnerskih sporazumih in programih.

SKLICEVANJA

Uredba o skupnih določbah, členi 4, 9, 15, 23, 27, 53 in 96

Upoštevati je treba, da je kohezijska politika v celoti usmerjena v doseganje ciljev strategije Evropa 2020, področje uporabe ukrepov v okviru skladov kohezijske politike pa se ne razlikuje več za različne kategorije regij, tako da so v vseh regijah na voljo iste vrste naložb[1].

Vendar uredbe za posamezne sklade določajo najmanjši prispevek posameznega sklada ESI k določenemu področju naložb (npr. podpora iz ESRR za inovacije, energijo, IKT ter mala in srednje velika podjetja; spodbujanje socialne vključenosti ter boj proti revščini in diskriminaciji v primeru ESS). Raven prispevka je včasih odvisna od kategorije, v katero je regija uvrščena (za dodatne informacije glejte razdelke o posameznih skladih ESI in uredbe za posamezne sklade).

Uredbe za posamezne sklade tudi podrobneje opredeljujejo, kako lahko vsak sklad ESI v skladu s svojimi specifičnimi cilji prispeva k tem tematskim ciljem prek prednostnih naložb (v primeru skladov kohezijske politike) ali prednostnih nalog Unije (v primeru EKSRP in ESPR).

Enajst tematskih ciljev je:

Cilji Evropa 2020	Tematski cilji
Pametna rast	1. krepitev raziskav, tehnološkega razvoja in inovacij; 2. povečanje dostopnosti do IKT ter njihove uporabe in kakovosti; 3. povečanje konkurenčnosti MSP, kmetijskega sektorja (za EKSRP);
Trajnostna rast	1. podpora prehodu na gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika v vseh sektorjih; 2. spodbujanje prilagajanja podnebnim spremembam ter preprečevanja in obvladovanja tveganj; 3. ohranjanje in varstvo okolja in spodbujanje učinkovite rabe virov; 4. spodbujanje trajnostnega prometa in odprava ozkih grl v ključnih omrežnih infrastrukturah;
Vključujoča rast	1. spodbujanje trajnostnega in kakovostnega zaposlovanja in mobilnosti delovne sile; 2. spodbujanje socialnega vključevanja ter boj proti revščini in kakršni koli diskriminaciji; 3. vlaganje v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje za spretnosti ter vseživljenjsko učenje; 4. izboljšanje institucionalnih zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter prispevanje k učinkoviti javni upravi.

Uredba o skupnih določbah vključuje sklade ESI v evropski semester, tj. letni cikel poročanja, analize in odločanja na evropski ravni v zvezi z napredkom pri izvajanju strategije Evropa 2020. Evropski semester opredeli cilje, za katere si bo cela EU prizadevala v prihajajočem letu, in tudi pripravi sklop priporočil za posamezne države, ki obravnavajo ključne socialno-ekonomske izzive v posamezni državi članici.

V primerjavi s prejšnjim programskim obdobjem se je bistveno spremenilo to, da se mora ta povezava ohranjati skozi celotno fazo izvajanja. Če se predložijo nova pomembna priporočila za posamezno državo, za katera je potrebna podpora iz skladov ESI, lahko Komisija zahteva, da država članica ustrezno spremeni partnerske sporazume in programe (glejte poglavje o pogojenosti, povezani z dobrim gospodarskim upravljanjem).

Letna poročila o izvajanju, ki jih bodo države članice zagotavljale od leta 2016 za vsak program, bodo bolj osredotočena na napredek pri doseganju ciljev programa, povezanih s strategijo Evropa 2020.

Poleg tega bodo države članice dvakrat, tj. leta 2017 in 2019, poročale o napredku pri izvajanju skladov ESI na ravni partnerskega sporazuma. V teh poročilih o napredku mora biti ocenjen prispevek skladov ESI pri izvajanju pomembnih priporočil za posamezno državo in napredek pri doseganju prednostnih nalog strategije Evropa 2020. Komisija bo v okviru evropskega semestra do konca leta 2017 in 2019 Svetu, Evropskemu parlamentu, Odboru regij (OR) in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru (EESO) predložila svoje strateško poročilo in sklepne ugotovitve, sprejete na podlagi teh poročil o napredku.
Prav tako bo še naprej vsaka tri leta objavljeno kohezijsko poročilo, kot zahteva člen 175 PDEU.

1 Razen za naložbe v institucionalno zmogljivost in javno upravo ESS, ki so omejene na države članice, upravičene do podpore iz Kohezijskega sklada, ter za države članice z manj razvitimi regijami (člen 3(1)(d)(i) Uredbe (EU) št. 1304/2013).

SKLICEVANJA
Priporočila za posamezne države, sprejeta v skladu s členom 121(2) PDEU, in priporočila Sveta, sprejeta v skladu s členom 148(4) PDEU.

KLJUČNA POROČILA, KI JIH PREDLOŽIJO DRŽAVE ČLANICE IN KOMISIJA

POROČILA		2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
Predložijo države članice	Letna poročila o izvajanju za vsak operativni program		maj/junij(*)	junij	maj/junij	June	maj/junij	
	Poročila o napredku za partnerske sporazume			avgust		avgust		
Predloži Komisija	Poročilo o rezultatih pogajanj glede partnerskih sporazumov in programov	december						
	Povzetki poročil na podlagi letnih poročil držav članic o izvajanju		jeseni	jeseni	jeseni	jeseni	jeseni	
	Kohezijsko poročilo			brez določene-ga datuma			brez določene-ga datuma	
	Strateška poročila na podlagi poročil držav članic o napredku			december		december		
	Zbirno poročilo predhodnih ocenjevalnih poročil (le za ESPR)		december		december.			december
Razprava o strateških poročilih: Evropski parlament, Svet, OR, EESO	Poročilo o izvajanju skupnega okvira za spremljanje in vrednotenje SKP Poročilo o izvajanju ocenjevalnega poročila o spremljanju				spomladi		spomladi	

(*) Letna poročila o izvajanju v zvezi s kohezijsko politiko in ESPR za leta 2016, 2018 in 2020 je treba predložiti do konca maja, poročila v zvezi z EKSRP pa do konca junija.

SKLICEVANJA

Uredba o skupnih določbah, členi 16, 50, 52, 53 in 113; člen 110(5) Uredbe št. 1306/2013 (horizontalna uredba skupne kmetijske politike); uredba o ESPR, člen 107(4)

PREGLEDNICA 6: GLAVNE RAZLIKE MED OBDOBJEMA 2007–2013 IN 2014–2020

2007-2013	2014-2020
TLizbonska strategija. Kohezijska politika je bila prek namenske uporabe povezana z lizbonsko strategijo, tako da je moral biti delež sredstev iz skladov kohezijske politike (60–75 %) porabljen za naložbena področja, povezana z lizbonsko strategijo.	Strategija Evropa 2020. Vsi ukrepi v okviru skladov ESI morajo prispevati k strategiji Evropa 2020, vendar nova pravila o tematski osredotočenosti določajo najnižjo raven sredstev, ki se morajo porabiti za nekatera specifična področja ukrepov, in najnižja dodeljena sredstva za ESS.
Posredna povezava med kohezijsko politiko in lizbonsko strategijo prek nacionalnih reformnih programov, ki zajema le fazo načrtovanja.	Neposredne in jasne povezave med priporočili za posamezne države ter partnerskimi sporazumi in programi med načrtovanjem in izvajanjem.
Ločena strateška poročila za kohezijsko politiko, EKSRP in Evropski sklad za ribištvo (ESR), ki niso tesno povezana s poročili o lizbonski strategiji.	Poročila o napredku za leti 2017 in 2019 bodo zajemala vse sklade ESI ter so vključena v evropski semester.
Vsak sklad ima lastno tematsko področje uporabe, ki je opredeljeno s sklopom prednostnih nalog.	Uveden je sklop skupnih tematskih ciljev za pet skladov ESI, na podlagi katerih se področje uporabe ukrepa v okviru vsakega sklada pretvori v konkretne prednostne naložbe (za kohezijsko politiko) ali prednostne naloge Unije (za EKSRP in ESPR).

2.2. Strateški dokumenti za sklade ESI

2.2.1. Skupni strateški okvir

Skupni strateški okvir, opredeljen v Prilogi I k uredbi o skupnih določbah, je nadomestil strateške smernice Skupnosti o kohezijski politiki in za razvoj podeželja 2007–2013, vendar kljub temu zajema vseh pet skladov ESI. Vsebuje strateške smernice za države članice in regije, kako v celoti izkoristiti možnosti, ki jih ponujajo skladi ESI ter druge politike in instrumenti EU v njihovih partnerskih sporazumih in programih, ter hkrati ostati osredotočene na prednostne naloge Evropa 2020.

Cilj okvira je olajšati usklajevanje in komplementarnost med ukrepi, ki jih podpirajo skladi ESI. Države članice se spodbuja, naj zagotovijo sodelovanje med organi upravljanja, odgovornimi za posamezen sklad ESI, v vseh fazah načrtovanja, izvajanja, spremljanja in vrednotenja njihove podpore na strateški ter operativni ravni.

Uredba o skupnih določbah zagotavlja naslednja nova orodja:

- združevanje skladov kohezijske politike v enem programu,
- celostne teritorialne naložbe,
- lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost,
- skupni akcijski načrti).

Spodbuja se uporaba teh orodij kot praktičnega sredstva za usklajevanje med skladi ESI. Poleg tega skupni strateški okvir vsebuje dodatne smernice glede praktičnega izvajanja načel horizontalne politike in ciljev medsektorske politike, kot so upravljanje na več ravneh, nediskriminacija ter obravnava blažitve podnebnih sprememb in prilagajanja tem spremembam.

SKLICEVANJA
Uredba o skupnih določbah, členi 10–13, Priloga I

Skupni strateški okvir opredeljuje tudi praktične načine za vzpostavljanje sinergij med skladi ESI ter drugimi politikami in instrumenti EU:

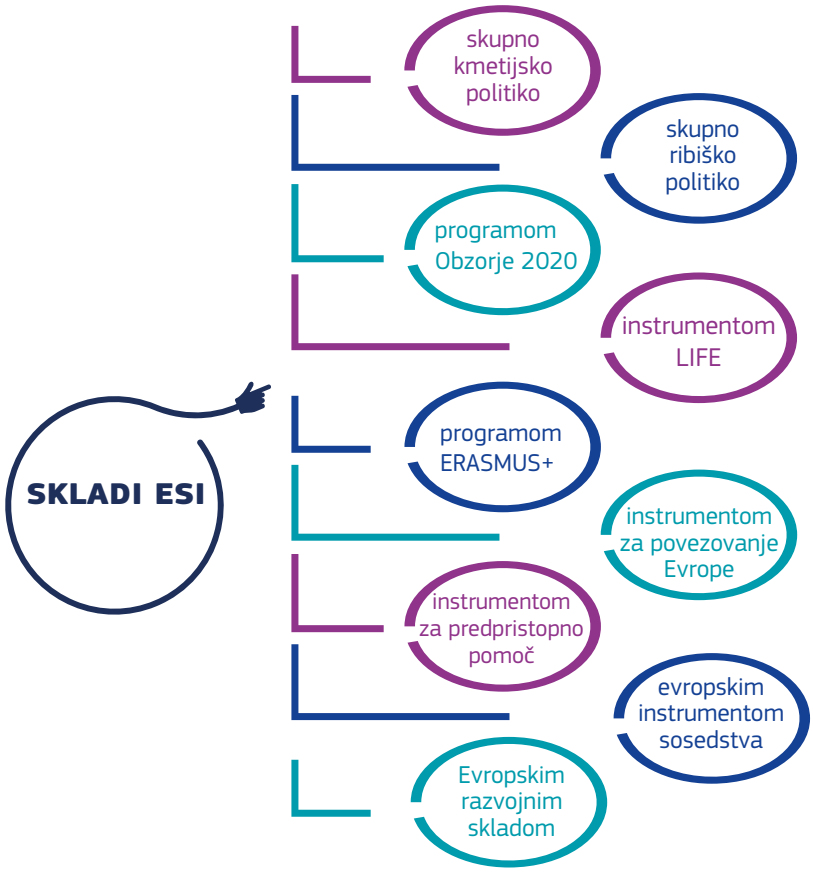

V primerjavi s prejšnjim programskim obdobjem je teritorialna razsežnost podpore sklada ESI bolj poudarjena. To je v skladu s ciljem doseganja ekonomske, socialne in teritorialne kohezije v skladu s Pogodbo. Skupni strateški okvir na primer vsebuje razdelek, ki obravnava ključne teritorialne izzive: Države članice morajo pri pripravi partnerskih sporazumov in programov izvesti analizo razvojnega potenciala, zmogljivosti in velikih izzivov, ki temeljijo na posameznih področjih in s katerimi se soočajo na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni. Prav tako morajo upoštevati pomembne makroregionalne strategije in strategije za morske bazene ter zagotoviti komplementarnost med programi ETS in programi posamezne države v okviru cilja „naložbe za rast in delovna mesta“. Na ravni izvajanja se države članice spodbuja, da v celoti izkoristijo na novo uvedena teritorialna orodja, tj. celostne teritorialne naložbe in lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost[2], katerih cilj je zagotavljanje prilagojenih rešitev za teritorialne izzive posameznih ozemelj z vključevanjem lokalnih partnerjev pri njihovem oblikovanju in izvedbi.

2.2.2. Partnerski sporazum in programi

Nacionalni strateški referenčni okvir 2007–2013 za sklade kohezijske politike ter nacionalni strateški načrt za EKSRP in ESR je nadomestil partnerski sporazum. Partnerski sporazum je skupen strateški dokument, ki zagotavlja pregled nad tem, kako bodo sredstva skladov ESI uporabljena v posamezni državi članici v programskem obdobju 2014–2020.

Partnerski sporazum je bil uveden, da izraža nov, izboljšan sistem upravljanja strategije Evropa 2020 ter reformo kohezijske politike, EKSRP in ESPR, katere cilj je povečati učinkovitosti skladov ESI. Ključna sprememba je področje uporabe partnerskega sporazuma. Medtem ko so prejšnji ločeni dokumenti nacionalnega strateškega referenčnega okvira in nacionalnega strateškega načrta vsebovali le osnovne informacije o komplementarnosti zadevnih skladov ESI, partnerski sporazum predstavlja celovito, skladno strategijo za vseh pet skladov ESI.

2 Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, temelji na izkušnjah LEADER iz prejšnjih programskih obdobij.

SKLICEVANJA
Uredba o skupnih določbah, členi 15–17

Države članice morajo zdaj navesti podrobnejše informacije o načrtovanem prispevku skladov ESI k doseganju prednostnih nalog EU, kot je opredeljeno v strategiji Evropa 2020, nacionalnih reformnih programih in pomembnih priporočilih za posamezno državo. Partnerski sporazum mora poleg okvirne razdelitve podpore EU med programe in tematske cilje vsebovati tudi splošen povzetek o tem, kako so bili izvedeni naslednji novi elementi:

- uporaba horizontalnih načel in ciljev politike skladov ESI, vključno z načelom partnerstva ter cilji na področju podnebnih sprememb;
- razdelitev rezerve za uspešnost na posamezne sklade ESI in kategorije regij ter način zagotavljanja doslednosti pri delovanju okvira uspešnosti;
- povzetek stanja veljavnih predhodnih pogojenosti;
- ocena upravnih zmogljivosti organov, ki so vključeni v izvajanje skladov ESI, in po potrebi povzetek ukrepov za njihovo izboljšanje;
- povzetek ukrepov za zmanjšanje administrativnega bremena upravičencev;
- (samo za sklade) informacije, ki so potrebne za predhodno preverjanje skladnosti s pravili o dodatnosti;
- glavna prednostna področja za sodelovanje v okviru skladov ESI, pri čemer se po potrebi upoštevajo makroregionalne strategije in strategije za morske bazene.

Kakršne koli spremembe teh elementov med izvajanjem mora uradno odobriti Komisija. Ta katalog je veliko obsežnejši kot v obdobju 2007–2013, ko je sklep Komisije zajemal le dele nacionalnega strateškega referenčnega okvira in nacionalnega strateškega načrta, ki so se nanašali na seznam programov ter letno okvirno dodelitev sredstev iz posameznega sklada za posamezen program. To kaže, da se je strateška povezava med partnerskim sporazumom in programi znatno izboljšala v primerjavi z obdobjem 2007–2013.

Vsi zgoraj predstavljeni elementi partnerskega sporazuma se morajo pravilno prenesti in izvesti s specifičnimi programi. Ker morajo biti vsi programi skladni s partnerskim sporazumom, je uredba o skupnih določbah uvedla osnovno vsebino, ki je skupna vsem petim skladom ESI. V primerjavi s prejšnjim programskim obdobjem je to velika sprememba, saj se s tem krepijo strateške povezave med vsemi programi skladov ESI v kateri koli državi članici.

Poleg tega pravila za posamezen sklad podrobno opisujejo strukturo programov za kohezijsko politiko, EKSRP in ESPR, pri čemer se upoštevajo njihove posebne naloge in instrumenti. Upoštevati je treba, da so v primeru skladov za nekatere elemente programov še vedno izključno odgovorne države članice, ki jih zato lahko spremenijo brez uradne odobritve Komisije (za celoten seznam glejte člen 96(10) uredbe o skupnih določbah). V primerjavi s programskim obdobjem 2007–2013, ko je morala Komisija uradno odobriti vse spremembe programov, je to pomembna poenostavitev. Poleg tega je zdaj mogoče kombinirati podporo ESS in ESRR (ali ESS in Kohezijskega sklada) znotraj enega programa.

GLAVNE RAZLIKE V STRATEŠKIH DOKUMENTIH MED OBDOBJEMA 2007–2013 IN 2014–2020

2007-2013	2014-2020
Strateške smernice Skupnosti za kohezijsko politiko. Strateške smernice Skupnosti za razvoj podeželja.	Skupni strateški okvir, ki zajema vseh pet skladov ESI.
Nacionalni strateški referenčni okvir, ki v glavnem zajema tri sklade kohezijske politike, pri čemer je le nekatere dele uradno odobrila Komisija. Nacionalni strateški načrti, ki zajemajo programe za razvoj podeželja in programe za ribištvo ter jih pripravijo države članice v tesnem sodelovanju s Komisijo in partnerji.	Partnerski sporazum, ki zajema vseh pet skladov ESI, pri čemer mora Komisija uradno odobriti večino njegovih elementov, vključno spremembami.
Različna vsebina za programe kohezijske politike, EKSRP in ESR.	Skupni, osnovni sklop elementov za vse programe skladov ESI.
Ločeni programi za ESRR (+ KS) in ESS.	Dovoljeni so tudi programi ESS in ESRR (ali ESS in KS), financirani iz več skladov.

SKLICEVANJA

Uredba o skupnih določbah: členi 26–30 in 96–99; uredba o EKSRP: člen 8; uredba o ESPR: členi 17–20.

3. POVEČANJE UČINKOVITOSTI

Novi regulativni okvir je ustvaril nove spodbude za države članice, da dosežejo prednostne naloge EU in na ta način povečajo vpliv podpore Unije, in sicer predvsem z naslednjimi mehanizmi:

- okvirom uspešnosti in rezervo za uspešnost,
- predhodnimi pogojenostmi,
- pogojenostjo, povezano z dobrim gospodarskim upravljanjem,
- finančnimi instrumenti.

3.1. Okvir uspešnosti in rezerva za uspešnost

Da bi se ustrezno spremljal napredek pri doseganju ciljev, določenih za posamezno prednostno nalogo, mora program vzpostaviti okvir uspešnosti, ki temelji na sklopu kazalnikov, ter ustvariti jasne, realistične in izmerljive mejnike in cilje. Vsako leto bodo posodobljene informacije o napredku pri doseganju teh mejnikov in ciljev vključene v poročila o izvajanju, leta 2017 in 2019 pa tudi v poročila o napredku.

Komisija bo do druge polovice leta 2019 pregledala uspešnost teh programov na podlagi letnih poročil o izvajanju, ki jih bodo države članice predložile do 30. junija 2019 in se nanašajo na uspešnost do konca leta 2018. Po tem pregledu bo programom in prednostnim nalogam, ki bodo dosegli svoje mejnike, dodeljena rezerva za uspešnost, ki znaša med 5% in 7% sredstev, dodeljenih prednostni nalogi. Države članice bodo za programe in prednostne naloge, ki niso dosegli svojih mejnikov, predlagale prerazporeditev sredstev med prednostne naloge, ki so dosegle svoje mejnike, v skladu z zahtevami tematske osredotočenosti ter najnižjimi dodeljenimi sredstvi.

Poleg tega lahko Komisija začasno ustavi vsa vmesna izplačila ali njihov del za to prednostno nalogo, če na podlagi finančnih kazalnikov in kazalnikov učinka obstajajo dokazi o resnih pomanjkljivostih glede doseganja mejnikov prednostne naloge zaradi pomanjkljivosti pri izvajanju. V primeru resnega nedoseganja ciljnih vrednosti se lahko na koncu programskega obdobja uporabijo finančni popravki.

3.2. Predhodne pogojenosti

Za zagotovitev, da države članice izpolnjujejo potrebne pogoje za učinkovito podporo prek skladov ESI, je v uredbah določen sklop pravnih, političnih in institucionalnih zahtev (predhodne pogojenosti), ki morajo biti v idealnem primeru izpolnjene do predložitve partnerskih sporazumov in programov.

Predhodne pogojenosti so lahko tematske (povezane s posamezno naložbo ali prednostnimi nalogami Unije, kot je določeno v pravilih in uredbah za posamezne sklade, na primer obstoj celovitega prometnega načrta za naložbe v promet) ali splošne (niso povezane s posamezno naložbo ali prednostnimi nalogami Unije, na primer obstoj administrativne usposobljenosti za izvajanje in uporabo protidiskriminacijske zakonodaje in politike Unije na področju skladov ESI).

Države članice morajo oceniti, ali so bile predhodne pogojenosti, ki veljajo za njihove programe, izpolnjene. Če ob predložitvi programa te niso izpolnjene, mora država članica pripraviti načrt, v katerem se določijo ukrepi, ki morajo biti sprejeti za zagotovitev izpolnitve teh pogojenosti najpozneje do 31. decembra 2016. Komisija je pristojna, da pri sprejemanju programa začasno ustavi vsa vmesna izplačili ali njihov del za prednostno nalogo programa do zadovoljive izvedbe ukrepov. Neizpolnjevanje predhodnih pogojenosti mora dokazati Komisija.

SKLICEVANJA
Uredba o skupnih določbah, člen 19
Uredba o skupnih določbah, členi 20–22
Uredba o skupnih določbah, člen 23

3.3. Pogojenost, povezana z dobrim gospodarskim upravljanjem

Za zagotovitev, da se skladi ESI uporabljajo v skladu s prednostnimi nalogami, ki so bile določene v okviru evropskega semestra, morajo države članice upoštevati:

- po potrebi nacionalne programe reform;
- zadnja pomembna priporočila za posamezne države;
- vsa pomembna priporočila Sveta, vključno s priporočili na podlagi Pakta za stabilnost in rast, ter programe gospodarskega prilagajanja

Po sprejetju partnerskih sporazumov in programov se skladnost z evropskim semestrom zagotovi z dvema mehanizmoma, ki sta opredeljena v členu 23 uredbe o skupnih določbah:

REPROGRAMIRANJE

Komisija lahko zahteva, da država članica pregleda partnerski sporazum in ustrezne programe ter predlaga spremembe, kadar je to potrebno za podporo izvajanju ustreznih priporočil Sveta ali za čim večji vpliv skladov ESI na rast in konkurenčnost v državah članicah, ki prejemajo finančno podporo. Kadar se država članica ne odzove na zahtevo, lahko Svet na predlog Komisije začasno ustavi del ali vsa plačila zadevnih programov ali prednostnih nalog. Sklep o odpravi začasne ustavitve plačil se sprejme, ko država članica na zahtevo Komisije predlaga spremembe.

SPOŠTOVANJE POSTOPKOV GOSPODARSKEGA UPRAVLJANJA

Komisija Sveti predloži predlog za začasno ustavitev dela ali vseh obveznosti ali plačil za programe države članice, če država članica ne upošteva pravili o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, postopku v zvezi s čezmernim neravnotežjem ali ustreznem programu za prilagoditev v primeru držav članic, ki prejemajo finančno podporo. Svet se nato odloči o začasni ustavitvi in, če je država članica sprejela ustrezne popravne ukrepe, odpravi začasne ustavitve.

V vsakem primeru morajo biti začasne ustavitve sorazmerne in morajo upoštevati vrsto pragov iz člena 23(11) uredbe o skupnih določbah.

3.4. Finančni instrumenti

Programi sklada ESI bodo prispevali k doseganju ciljev naložbenega načrta[3] z učinkovitejšo uporabo sredstev in podvojitvijo uporabe finančnih instrumentov v obdobju 2014–2020 v primerjavi s prejšnjim programskim obdobjem. To bo olajšano z novimi, celovitejšimi in skladnejšimi pravili, ki so bila sprejeta za finančne instrumente v obdobju 2014–2020 ter katerih cilj je podpirati in spodbujati uporabo finančnih instrumentov kot bolj učinkovite in trajnostne oblike podpore EU. Ta pravila niso predpisana za sektorje, končne prejemnike, vrste projektov in dejavnosti, ki jih je treba podpreti. Države članice lahko uporabljajo finančne instrumente za vse tematske cilje, ki so vključeni v programe, ter za vse sklade ESI, pri katerih je to učinkovito in uspešno.

Novi okvir vključuje tudi pravila za združevanje finančnih instrumentov z drugimi oblikami podpore, zlasti nepovratnimi sredstvi, saj to dodatno spodbuja oblikovanje dobro prilagojenih programov pomoči, ki ustrezajo posebnim potrebam držav članic ali regij.

3 Naložbeni načrt za Evropo se osredotoča na odpravo ovir za naložbe, omogočanje prepoznavnosti in tehnične podpore za investicijske projekte ter pametnejšo uporabo novih in obstoječih finančnih sredstev.

SKLICEVANJA
Uredba o skupnih določbah, členi 37–46

4. POENOSTAVITEV

Komisija meni, da je poenostavitev pomembna z več vidikov:

- Potrebna je za zagotovitev nemotenega izvajanja politike in nenehnega zanimanja upravičencev.
- Poenostavitev lahko pozitivno vpliva na rezultate politike z zagotavljanjem učinkovite porazdelitve upravnih bremen na nacionalni in regionalni ravni ter ravni EU, skrajševanjem časa in zmanjševanjem stroškov doseganja ciljev ter omogočanjem osredotočenosti na rezultate.
- Z določitvijo preprostejših pravil, ki jih udeleženi akterji laže razumejo, s čimer se hkrati povečuje pravna varnost, lahko poenostavitev prispeva tudi k zmanjševanju napak in krepitvi zaupanja v nacionalne sisteme izvajanja.

Iz teh razlogov je z regulativnim okvirom za sklade ESI za obdobje 2014–2020 uvedenih več sprememb:

Naslednji elementi zajemajo vse sklade ESI:

- Uskladitev pravil med skladi ESI: na primer pravila o upravičenosti in trajnosti.
- Večja sorazmernost: ureditve za izvajanje in uporabo skladov ESI v zvezi s poročanjem, vrednotenjem, upravljanjem in nadzorom.
- Pravna varnost na podlagi jasnejših pravil: na primer projekti, ki ustvarjajo prihodek.
- Učinkovitejše izvajanje in enostavnejše poročanje: z osredotočenostjo zlasti na osnovne skupne kazalnike, ki omogočajo združevanje podatkov in poročanje o dosežkih na ravni EU.
- Zmanjšanje administrativnega bremena za organe upravljanja in upravičence: na primer z razširjanjem možnosti za poenostavljene stroške (glejte preglednico spodaj).

In še natančneje za sklade:

- Večja prožnost pri vzpostavljanju programov in sistemov: vključno s programi ali projekti, financiranimi iz več skladov, celostnimi teritorialnimi naložbami, finančnimi prenosi med kategorijami regij, skupnimi forumi in naložbami s tehnično podporo.
- Poenostavitve za velike projekte: pragovi v višini 50 milijonov EUR (75 milijonov EUR za prometno infrastrukturo) se izračunajo na podlagi upravičenih stroškov in ne na podlagi skupnih stroškov kot v preteklosti. Poleg tega lahko organ upravljanja zgolj uradno obvesti Komisijo o projektu, ko velik projekt pozitivno oceni neodvisni strokovnjak. Podobno je samo uradno obvestilo mogoče tudi v primeru faznih projektov, pri čemer neodvisna ocena kakovosti ni potrebna.
- Usmeritev k upravljanju, ki temelji na rezultatih (skupni akcijski načrt): če plačila prispevkov EU temeljijo na napredku in rezultatih, ne na tradicionalnih računovodskih listinah. To zmanjša administrativno breme za državo članico in upravičenca (glejte preglednico spodaj, ki prikazuje razlike med poenostavljenimi možnostmi obračunavanja stroškov in skupnimi akcijskimi načrti);
- E-kohezija: do konca leta 2015 bi moral biti sistem elektronske izmenjave informacij na voljo vsem upravičencem za namene izmenjave podatkov z različnimi organi in telesi posameznega operativnega programa.
- Pravočasna izplačila upravičencem: v členu 132 uredbe o skupnih določbah je določeno, da morajo organi upravljanja, če je financiranje na voljo, zagotoviti, da upravičenec prejme celotni znesek upravičenih javnih izdatkov najpozneje 90 dni od dneva, ko je vložil zahtevek za izplačilo.

PRIMERJAVA MED PRAVILI POENOSTAVLJENIH MOZNOSTI OBRACUNAVANJA STROSKOV V OBDOBJU 2007–2013 IN 2014–2020

	2007-2013	2014-2020
Skladi, ki uporabljajo poenostavljene stroške	ESS, ESRR in EKSRP	Pet skladov ESI
Oblika podpore	Ni določeno	Nepovratna sredstva in vračljiva podpora
Možnost	Uporaba poenostavljenih stroškov v primeru nepovratnih sredstev ni obvezna.	Ni obvezna, razen v primeru majhnih dejavnosti, ki so financirane iz sklada ESS in pri katerih je znesek javne podpore nižji od 50 000 EUR, kjer je obvezna ali ni mogoča (razen v primeru sheme državne pomoči).
Metode izračuna	Predhodni izračun, ki temelji na pravični, nepristranski in preverljivi metodi.	Predhodni izračun, ki temelji na pravični, nepristranski in preverljivi metodi. Uvedene so dodatne metode izračuna: uporaba obstoječih shem EU za podobne vrste dejavnosti in upravičenca; uporaba obstoječih lastnih nacionalnih shem za podobne vrste dejavnosti in upravičenca; uporaba stopenj in posebnih metod, ki so vključene v uredbo ali delegirani akt (glejte na primer člen 68(1)(b) uredbe o skupnih določbah ali člen 14(2) ESS). Za ESS: uporablja se predlog izračuna. Standardne predpostavke glede dodatnih stroškov in izpada dohodka v členu 41(d) uredbe o EKSRP za ukrepe na površino
Pavšalno financiranje	Pavšalno financiranje se uporablja samo za izračun posrednih stroškov.	Pavšalno financiranje se lahko uporablja za izračun katere koli kategorije stroškov. Za ESS: pavšalna stopnja do 40 % upravičenih neposrednih stroškov za osebje za izračun vseh drugih stroškov projekta. Za evropsko teritorialno sodelovanje: pavšalna stopnja do 20 % neposrednih stroškov, ki ne vključujejo stroškov za osebje, za izračun neposrednih stroškov za osebje.
Pavšalno financiranje za posredne stroške	Najvišja pavšalna stopnja za poplačilo posrednih stroškov = 20 % neposrednih stroškov.	Najvišja pavšalna stopnja za poplačilo posrednih stroškov z zahtevo za izračun = 25 % neposrednih stroškov ali 15 % neposrednih stroškov za osebje. Pavšalna stopnja in metoda, sprejeta z delegiranim aktom za metode, ki veljajo v drugih politikah EU (na primer H2020, LIFE) za podobno vrsto dejavnosti ter upravičenca.
Prag za pavšalne zneske	Največ 50 000 EUR	Največ 100 000 EUR javnega prispevka.
Stroški na enoto		Za stroške za osebje je določena posebna metoda izračuna standardne lestvice stroškov na enoto: stroški za osebje na uro = zadnji evidentirani letni bruto stroški za zaposlene/1 720 ur.
Standardne lestvice stroškov na enoto in pavšalni zneski za poplačilo državam članicam		Dodatna možnost, določena v členu 14 (1) uredbe o ESS, ki Komisiji omogoča poplačilo izdatkov državam članicam na podlagi standardnih lestvic stroškov na enoto ali pavšalnih zneskov, ki jih Komisija opredeli v delegiranem aktu.

SKLICEVANJA

Uredba o skupnih določbah, člena 67 in 68, uredba o ESS, člen 14, uredba o ETS, člen 19..

RAZLIKE MED POENOSTAVLJENIMI MOŽNOSTMI OBRAČUNAVANJA STROŠKOV IN SKUPNIMI AKCIJSKIMI NAČRTI

	Poenostavljene možnosti obračunavanja stroškov iz členov 67 in 68 uredbe o skupnih določbah ter člena 14(2), (3) in (4) uredbe o ESS (če poenostavljena možnost obračunavanja stroškov zajema vse stroške dejavnosti in je določena vrednost)	**Skupni akcijski načrti**	**Člen 14(1) uredbe o ESS**
Vrsta poenostavljene možnosti obračunavanja stroškov	Pavšalno financiranje, standardne lestvice stroškov na enoto in pavšalni zneski.	Standardne lestvice stroškov na enoto in pavšalni zneski. Brez praga za pavšalne zneske.	Standardne lestvice stroškov na enoto in pavšalni zneski. Brez praga za pavšalne zneske.
Odobritev Komisije	Brez uradne odobritve.	Odobreno v okviru sklepa o skupnem akcijskem načrtu.	Komisija sprejme poenostavljene možnosti obračunavanja stroškov z delegiranim aktom.
Metoda izračuna	Izračun, ki temelji na pravični, nepristranski in preverljivi metodi. Uporaba obstoječih evropskih ali nacionalnih shem za podobne vrste dejavnosti in upravičenca. Uporaba stopenj in metodologij iz uredb (člen 67(5), člen 68 uredbe o skupnih določbah ter člen 14(2) in (3) uredbe o ESS)	Izračun, ki temelji na pravični, nepristranski in preverljivi metodi. Uporaba obstoječih evropskih ali nacionalnih shem za podobne vrste dejavnosti in upravičenca. Uporaba stopenj in metodologij iz uredb (člen 67(5), člen 68(2) uredbe o skupnih določbah ter člen 14(1) do (3) uredbe o ESS).	Uredbe ne določajo posebne metodologije za opredelitev poenostavljenih možnosti obračunavanja stroškov iz člena 14(1) uredbe o ESS. Vendar namerava Komisija uporabljati naslednje metodologije: izračun, ki temelji na pravični, nepristranski in preverljivi metodi. Uporaba obstoječih evropskih ali nacionalnih shem za podobne vrste dejavnosti in upravičenca. Uporaba stopenj in metodologij iz uredb.
Povračilo	Povračilo med Komisijo in organom upravljanja ter med organom upravljanja in upravičencem temelji na enakem sistemu poenostavljenih možnosti obračunavanja stroškov.	Povračilo med Komisijo in državo članico ter med državo članico in upravičencem temelji na enakem sistemu poenostavljenih možnosti obračunavanja stroškov.	Povračila med Komisijo in državo članico ter med državo članico in upravičencem imajo lahko drugačno podlago.
Javna naročila	Se ne uporablja za izključno naročene projekte.	Uporablja se tudi za izključno naročene projekte.	Uporablja se tudi za izključno naročene projekte.

5. UPRAVLJANJE IN NADZOR

EU je zavezana zagotavljanju popolne zakonitosti in pravilnosti izdatkov ter boju proti goljufijam, korupciji in vsem drugim nezakonitim dejavnostim, ki bi lahko vplivale na njen proračun. Cilji sistemov upravljanja in nadzora, ki so jih vzpostavili organi držav članic, so preprečevati, odkrivati in odpravljati morebitne nepravilnosti.

Uredba o skupnih določbah opredeljuje splošna načela za sisteme upravljanja in nadzora za sklade ter ESPR. Načela, ki veljajo skupno za te štiri sklade, so podobna načelom, ki so veljala v obdobju 2007–2013.

Vendar je bilo uvedenih več sprememb v zvezi z načinom izvajanja teh načel:

- **Odgovornosti in naloge različnih organov so razjasnjene**: Odgovornost se je povečala, saj morajo organi upravljanja pripraviti letno izjavo o upravljanju ter letni povzetek končnih revizijskih poročil in izvedenih nadzorov. Organi upravljanja morajo prav tako sprejeti uspešne in sorazmerne ukrepe proti goljufijam, ki upoštevajo opredeljena tveganja.
- **Ocena skladnosti sistemov upravljanja in nadzora je nadomeščena**: Vzpostavljen je bil nov nacionalni proces imenovanja organa upravljanja (in organa za potrjevanje, kadar je ustrezno). Komisija preveri proces imenovanja v treh primerih: če skupni znesek podpore iz teh štirih skladov v okviru povezanega programa presega določen znesek[4] na podlagi analize tveganja ali na pobudo države članice.
- **Računi so pripravljeni, pregledani in sprejeti vsako leto**: obračunsko leto se začne 1. julija in konča 30. junija (razen prvega obračunskega obdobja). Organ za potrjevanje bo pripravil letni računovodski izkaz za operativni program, ki se nato predloži Komisiji skupaj z izjavo o zanesljivosti upravljanja, letnim povzetkom nadzorov, ki ga pripravi organ upravljanja, ter letnim poročilom o nadzoru in revizijskim mnenjem, ki ju pripravi revizijski organ. Komisija te dokumente pregleda z namenom izdaje letne izjave o zanesljivosti

Komisija bo izvedla čiste finančne popravke, ko bosta izpolnjena naslednja pogoja. V teh primerih podpore EU ni mogoče razporediti med druge operacije:

- Če so bile pri revizijskem pregledu EU ugotovljene velike pomanjkljivosti v učinkovitosti delovanja sistema upravljanja in nadzora, kar vpliva na obračunsko obdobje, za katerega je država članica že predložila izjavo o upravljanju ter revizijsko mnenje, v katerih težava ni bila opredeljena (presečni datum je 15. februar).
- Če država članica ni opredelila težave v drugih revizijskih poročilih, ki jih je predložila Komisiji, ali če ni izvedla ustreznih popravnih ukrepov, preden je bila težava z revizijskimi pregledi EU ugotovljena.

Za namene izmenjave podatkov med organi in upravičenci; države članice morajo do 31. decembra 2015 zagotoviti razpoložljivost ustreznih sistemov, prek katerih bodo lahko upravičenci izmenjavali vse potrebne podatke z ustreznimi organi. Konkretno to pomeni, da bo upravičenec lahko vse zahteve v zvezi z obveščanjem izpolnil prek elektronske izmenjave, ko bodo nepovratna sredstva enkrat dodeljena.

6. FINANČNO UPRAVLJANJE

Različne oblike podpore iz člena 66 uredbe o skupnih določbah, ki so na voljo za sklade ESI, vključujejo nepovratna sredstva, vračljivo podporo in finančne instrumente. Za vračljivo podporo in finančne instrumente veljajo drugačna pravila.

6.1. Obveznosti in plačila

Obveznosti

Prvi obrok proračunske obveznosti Komisija sprosti samodejno po sprejetju programa. Nadaljnje obveznosti se izvedejo vsako leto in se v primeru sprememb programa prilagodijo.

Obveznosti, ki niso krite s predplačili ali zahtevkom za plačilo v treh letih, prenehajo.

4 250 milijonov EUR za sklade kohezijske politike in 100 milijonov EUR za ESPR.

SKLICEVANJA
Uredba o skupnih določbah, členi 122–128

Plačila

Plačila Komisije za njene prispevke v sklade ESI za posamezen program se izvedejo v različnih oblikah in so odvisna od razpoložljivosti sredstev, pri čemer zajemajo:

- predplačila,
- vmesna plačila in
- končno plačilo.

Ko Komisija sprejme program, se znesek začetnega predplačila izplača v več letnih obrokih, in sicer med letoma 2014 in 2016, kot je določeno v preglednici spodaj[5]. Samo za sklade in ESPR se bodo letni zneski predplačil izplačali med letoma 2017 in 2023.

SKLAD(I)		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020-2023
ESRR – ESS - KS – ESPR	Začetno	1 % or 1,5 %	1 % or 1,5 %	1 %	-	-	-	-
	Letno	-	-	2 %	2,625 %	2,75 %	2,875 %	3 %
EKSRP	Začetno	1 %	1 %	1 %	(brez letnih predplačil)			

Za sklade kohezijske politike in ESPR bodo povračila vmesnih plačil omejena na 90 % zneska na podlagi uporabe ustrezne stopnje sofinanciranja za izdatke, navedene v zahtevku za plačilo. Preostalih 10 % se bo sprostilo po letnem pregledu in sprejetju obračuna.

6.2. Sofinanciranje

Z odločitvijo Komisije o sprejetju programa se določi stopnja sofinanciranja za vsako prednostno nalogo ter, kjer je primerno, glede na kategorijo regije ali sklad.

Najvišje stopnje sofinanciranja:

- ESRR in ESS: med 50 % in 85 %, odvisno od kategorije regij (možna rahla povišanja v skladu s pravili za ESS);
- cilj evropskega teritorialnega sodelovanja: 85 %;
- Kohezijski sklad: 85 %;
- ESPR: 75 % (možna so rahla povišanja pod določenimi pogoji);
- EKSRP: med 53 % in 85 % (možna so rahla povišanja pod določenimi pogoji.

S finančnimi instrumenti ali lokalnim razvojem, ki ga vodi skupnost, se določijo posebne določbe za programe in tudi za pobudo za zaposlovanje mladih

6.3. Upravičenost izdatkov

Izdatki so upravičeni, če so nastali upravičencu in so plačani med datumom predložitve programa Komisiji ali med 1. januarjem 2014, kar nastopi prej, in 31. decembrom 2023. Pri pobudi za zaposlovanje mladih so izdatki upravičeni od 1. septembra 2013. Upravičenost izdatkov se določi na podlagi nacionalnih pravil, razen če so v uredbi o skupnih določbah ali pravilih za posamezne sklade določena posebna pravila, zlasti kar zadeva evropsko teritorialno sodelovanje, za katero je bila uvedena nova hierarhija pravil.

Ker Komisija pregleda in sprejme obračune vsako leto, zaključevanje postopkov za programe ne bo tako intenzivno kot v obdobju 2007–2013. Tudi za končno plačilo se bo izvedel enak postopek letnega preverjanja in sprejetja obračunov za končno obračunsko leto.

5 Uredba (EU) št. 2015/779 o spremembi Uredbe (EU) št. 1304/2013 glede dodatnega začetnega predplačila, ki se izplača za operativne programe, podprte v okviru pobude za zaposlovanje mladih. To dodatno predplačilo ni vključeno v preglednico, saj zajema samo specifična sredstva za pobudo za zaposlovanje mladih.

SKLICEVANJA
Uredba o skupnih določbah, člen 65
Uredba o skupnih določbah, člena 120 in 121
Uredba o skupnih določbah, členi 129–136

7. FINANČNA SREDSTVA

Kot v prejšnjem programskem obdobju lahko tudi v obdobju 2014–2020 sredstva iz skladov ESI prejme vsaka evropska regija. Vendar je bilo uvedenih več sprememb političnega okvira skladov ESI, ki imajo pomembne finančne posledice.

Povezava med političnimi cilji, obsegom ukrepa in načinom dodelitve finančnih sredstev EU je bila ponovno opredeljena. V primeru kohezijske politike je bilo odločeno, da bodo imele vse vrste regij skupen politični cilj, tj. naložbe za rast in delovna mesta, kot je določeno v strategiji Evropa 2020. Pri doseganju tega cilja lahko vse regije uporabijo enak obseg ukrepa (katalogi prednostnih naložb za sklade), vendar z različnimi stopnjami intenzivnosti, kot določajo pravila o tematski osredotočenosti. Cilj evropskega teritorialnega sodelovanja je zdaj ločen cilj poleg naložb za rast in delovna mesta.

V primeru razvoja podeželja se cilji strategije Evropa 2020 odražajo v šestih prednostnih nalogah Unije, od katerih morajo biti načeloma vsaj štiri vključene v vsak program za razvoj podeželja.

Stopnja podpore je še naprej odvisna od položaja posamezne regije glede na povprečni BDP na prebivalca EU-27. Pri kohezijski politiki in EKSRP uredba o skupnih določbah zdaj razlikuje med **tremi** kategorijami regij in ne več le dvema (konvergenca ter regionalna konkurenčnost in zaposlovanje v obdobju 2007–2013). Te tri so:

- **manj razvite regije**: regije, katerih BDP na prebivalca ne dosega 75 % povprečnega BDP EU-27;
- **regije v prehodu**: regije, katerih BDP na prebivalca se giblje med 75 % in 90 % povprečnega BDP EU-27, ta kategorija je nadomestila mehanizem postopnega uvajanja in postopnega ukinjanja, ki se je uporabljal v prejšnjem obdobju financiranja;
- **bolj razvite regije**: regije, katerih BDP na prebivalca presega 90 % povprečnega BDP EU-27.

Za zagotovitev, da delež ESS v sredstvih skladov na evropski ravni znaša najmanj 23,1 %, je bil individualno določen minimalni delež tega sklada za vsako državo članico.

Kar zadeva ESPR, je stanje drugačno. Ker ESPR podpira skupno ribiško politiko, se dodeljena finančna sredstva določijo na podlagi meril za posamezen sektor, kot sta velikost in socialno-ekonomska pomembnost sektorja ribištva in akvakulture v posamezni regiji. Stopnja podpore ni odvisna od BDP na prebivalca. V obdobju 2014–2020 se torej ne razlikuje med konvergenčnimi in nekonvergenčnimi kategorijami regij.

SKLICEVANJA
Uredba o skupnih določbah, člen 90, Priloga VII

PORAZDELITEV SKLADOV ESI MED CILJE POLITIKE V OBDOBJU 2007–2013 IN KATEGORIJE REGIJ V OBDOBJU 2014–2020

2007-2013		2014-2020		
Cilj politike	**Sklad**	**Cilj politike**	**Kategorija regij**	**Sklad**
Konvergenca na področju kohezijske politike. Konvergenca na področju politike razvoja podeželja Convergence in rural development policy	Kohezijski sklad ESRR ESS ESR EKSRP	Naložbe za rast in delovna mesta za kohezijsko politiko Naloga, cilji in prednostne naloge razvoja podeželja	Raven države članice	Kohezijski sklad
			Manj razvite regije.	ESRR ESS EKSRP
			regije v prehodu	ESRR ESS EKSRP
			Bolj razvite regije na področju kohezijske politike in druge regije na področju razvoja podeželja	ESRR ESS EKSRP
Regionalna konkurenčnost in zaposlovanje na področju kohezijske politike. Nekonvergenca na področju ribištva. Nekonvergenca na področju politike razvoja podeželja	ESRR ESS ESR EKSRP	Spodbujanje trajnostnega ribištva in ribogojstva. Pospeševanje izvajanja skupne ribiške politike in integrirane pomorske politike. Spodbujanje teritorialnega razvoja ribiških območij	Raven države članice	ESPR

ZEMLJEVID 1: KATEGORIJE REGIJ ZA ESRR, ESS IN EKSRP 2014–2020

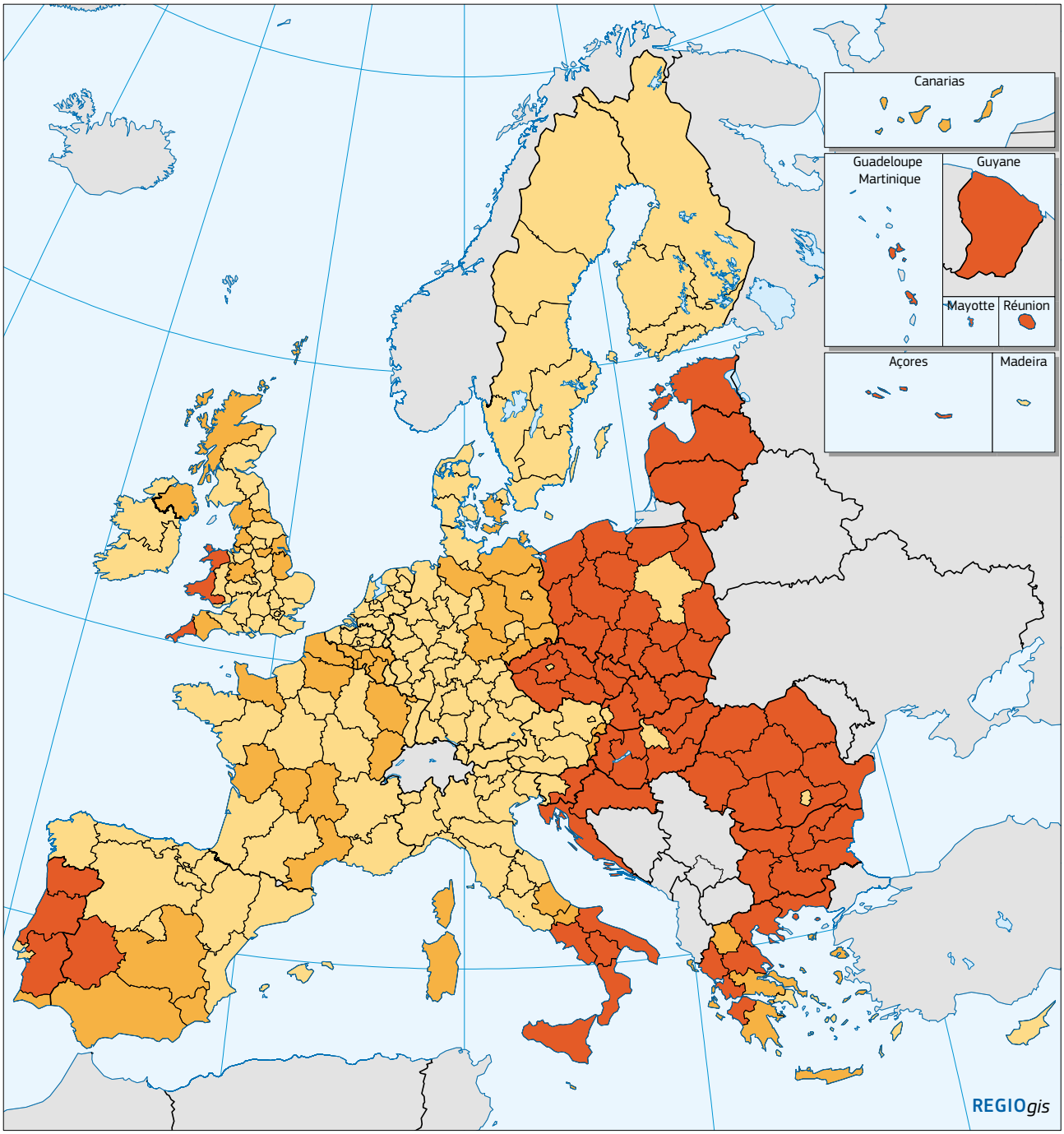

Kategorija

- Manj razvite regije (BDP/prebivalca < 75 % povprečja EU-27)
- Regije v prehodu (BDP/prebivalca >= 75 % in < 90 % povprečja EU-27)
- Bolj razvite regije (BDP/prebivalca >= 90 % povprečja EU-27)

Vir: Generalni direktorat za regionalno in mestno politiko

0 500 Km

© EuroGeographics Association for the administrative boundaries

7.1. Manj razvite regije

Približno polovica vseh sredstev za naložbe za rast in delovna mesta je bila dodeljena manj razvitim regijam. To so regije, katerih BDP na prebivalca ne dosega 75 % povprečnega BDP EU-27[6].

2007-2013		2014-2020	
Konvergenca.	Regije, v katerih BDP na prebivalca ne dosega 75 % povprečnega BDP na prebivalca EU-27. Regije, ki bi bile upravičene do konvergenčnega cilja, če bi bil prag še naprej 75 % povprečnega BDP na prebivalca EU-15 in ne EU-25 (podpora s postopnim ukinjanjem).	**Manj razvite regije.**	Regije, v katerih BDP na prebivalca ne dosega 75 % povprečnega BDP EU-27.

SEZNAM MANJ RAZVITIH REGIJ

Bolgarija: Severozapaden, Severen tsentralen, Severoiztochen, Yugoiztochen, Yugozapaden, Yuzhen tsentralen

Češka republika: Střední Čechy, Jihozápad, Severozápad, Severovýchod, Jihovýchod, Střední Morava, Moravskoslezsko

Estonija: cela država

Grčija: Anatoliki Makedonia, Thraki, Kentriki Makedonia, Thessalia, Ipeiros, Dytiki Ellada

Španija: Extremadura

Francija: Guadeloupe, Martinique, Guyane, Réunion, Mayotte

Hrvaška: Jadranska Hrvatska, Kontinentalna Hrvatska

Italija: Campania, Puglia, Basilicata, Calabria, Sicilia

Latvija: cela država

Litva: cela država

Madžarska: Közép-Dunántúl, Nyugat-Dunántúl, Dél-Dunántúl, Észak-Magyarország, Észak-Alföld, Dél-Alföld

Poljska: Łódzkie, Małopolskie, Śląskie, Lubelskie, Podkarpackie, Świętokrzyskie, Podlaskie, Wielkopolskie, Zachodniopomorskie, Lubuskie, Dolnośląskie, Opolskie, Kujawsko-Pomorskie, Warmińsko-Mazurskie, Pomorskie

Portugalska: Norte, Centro, Alentejo, Região Autónoma dos Açores

Romunija: Nord-Vest, Centru, Nord-Est, Sud-Est, Sud–Muntenia, Sud-Vest Oltenia, Vest

Slovenija: Vzhodna Slovenija

Slovaška: Západné Slovensko, Stredné Slovensko, Východné Slovensko

Združeno kraljestvo: Cornwall and Isles of Scilly, West Wales and The Valleys

6 52,45 % sredstev za naložbe za rast in delovna mesta ali 164 milijard EUR.

ZEMLJEVID 2: MANJ RAZVITE REGIJE – UPRAVIČENOST DO EVROPSKIH STRUKTURNIH IN INVESTICIJSKIH SKLADOV (ESRR, ESS IN EKSRP) V OBDOBJU 2014–2020

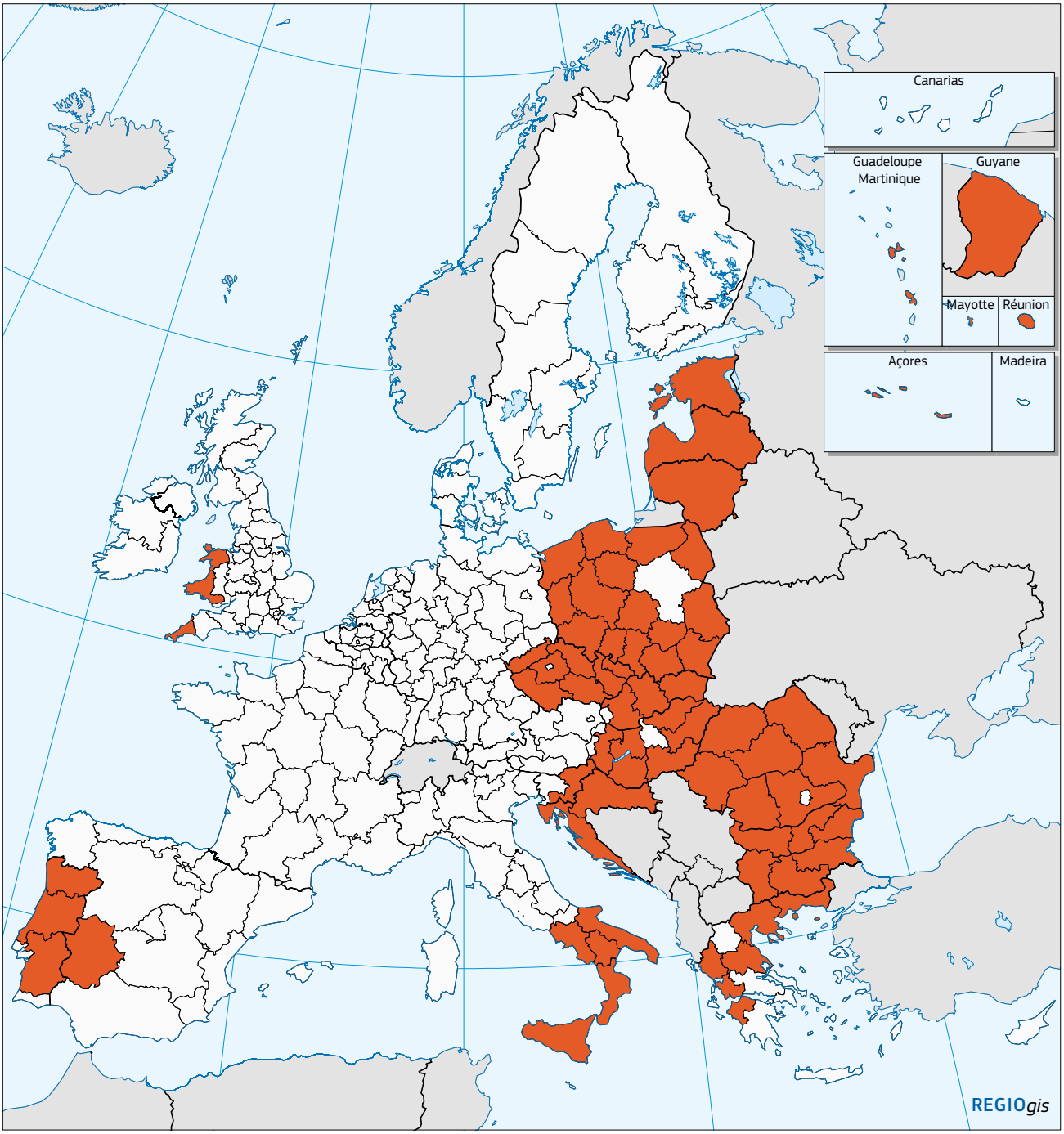

Kategorija

Manj razvite regije (BDP/prebivalca < 75 % povprečja EU-27)

Vir: Generalni direktorat za regionalno in mestno politiko

0 500 Km

© EuroGeographics Association for the administrative boundaries

7.2. Regije v prehodu

Približno 10% sredstev za naložbe za rast in delovna mesta se dodeli regijam v prehodu, tj. regijam z BDP na prebivalca med 75% in 90% povprečnega BDP EU-27[7]. Ta kategorija regij je nova.

SEZNAM REGIJ V PREHODU

Belgija: Prov. Hainaut, Prov. Liège, Prov. Luxembourg, Prov. Namur
Danska: Sjælland
Nemčija: Brandenburg–Nordost, Brandenburg–Südwest, Mecklenburg-Vorpommern, Lüneburg, Chemnitz, Dresden, Sachsen-Anhalt, Thüringen
Grčija: Dytiki Makedonia, Ionia Nisia, Sterea Ellada, Peloponnisos, Voreio Aigaio, Kriti
Španija: Castilla-La Mancha, Andalucía, Región de Murcia, Ciudad Autónoma de Melilla, Canarias
Francija: Picardie, Basse-Normandie, Nord-Pas-de-Calais, Lorraine, Franche-Comté, Poitou-Charentes, Limousin, Auvergne, Languedoc-Roussillon, Corse
Italija: Abruzzo, Molise, Sardegna
Malta: cela država
Avstrija: Burgenland
Portugalska: Algarve
Združeno kraljestvo: Tees Valley in Durham, Cumbria, Lancashire, Merseyside, East Yorkshire in Northern Lincolnshire, South Yorkshire, Lincolnshire, Shropshire in Staffordshire, Devon, Highlands in Islands, Northern Irska

7 10,24% sredstev za naložbe za rast in delovna mesta ali 32 milijard EUR.

ZEMLJEVID 3: REGIJE V PREHODU – UPRAVIČENOST DO EVROPSKIH STRUKTURNIH IN INVESTICIJSKIH SKLADOV (ESRR, ESS IN EKSRP) V OBDOBJU 2014–2020

Kategorija

Regije v prehodu (BDP/prebivalca >= 75 % in < 90 % povprečja EU-27)

Vir: Generalni direktorat za regionalno in mestno politiko

0 500 Km

© EuroGeographics Association for the administrative boundaries

7.3. Bolj razvite regije in druge regije

Nekaj več kot 15 % sredstev za naložbe za rast in delovna mesta se dodeli bolj razvitim regijam, tj. regijam z BDP na prebivalca nad 90 % povprečnega BDP EU-27[8].

2007-2013		2014-2020	
Regionalna konkurenčnost in zaposlovanje	Vse regije, ki jih ne zajema konvergenčni cilj, vključno s prehodno pomočjo s postopnim ukinjanjem. Regije, ki jih je v obdobju 2000–2006 zajemal cilj 1, vendar njihov BDP presega 75 % povprečnega BDP na prebivalca EU-15 (podpora s postopnim uvajanjem).	bolj razvite regije/druge regije	Regije, katerih BDP na prebivalca presega 90 % povprečnega BDP na prebivalca EU-27.

SEZNAM BOLJ RAZVITIH REGIJ

Belgija: Région de Bruxelles-Capitale / Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Prov. Antwerpen, Prov. Limburg, Prov. Oost-Vlaanderen, Prov. Vlaams-Brabant, Prov. West-Vlaanderen, Prov. Brabant Wallon
Češka republika: Praha
Danska: Hovedstaden, Syddanmark, Midtjylland, Nordjylland
Nemčija: Stuttgart, Karlsruhe, Freiburg, Tübingen, Oberbayern, Niederbayern, Oberpfalz, Oberfranken, Mittelfranken, Unterfranken, Schwaben, Berlin, Bremen, Hamburg, Darmstadt, Gießen, Kassel, Braunschweig, Hannover, Weser-Ems, Düsseldorf, Köln, Münster, Detmold, Arnsberg, Koblenz, Trier, Rheinhessen-Pfalz, Saarland, Leipzig, Schleswig-Holstein
Irska: Border, Midland and Western, Southern and Eastern
Grčija: Attiki
Španija: Galicia, Principado de Asturias, Cantabria, País Vasco, Comunidad Foral de Navarra, La Rioja, Aragón, Comunidad de Madrid, Castilla y León, Cataluña, Comunidad Valenciana, Illes Balears, Ciudad Autónoma de Ceuta
Francija: Île-de-Francija, Champagne-Ardenne, Haute-Normandie, Centre, Bourgogne, Alsace, Pays de la Loire, Bretagne, Aquitaine, Midi-Pyrénées, Rhône-Alpes, Provence-Alpes-Côte d'Azur
Italija: Piemonte, Valle d'Aosta/Vallée d'Aoste, Liguria, Lombardia, Provincia Autonoma Bolzano/Bozen, Provincia Autonoma Trento, Veneto, Friuli-Venezia Giulia, Emilia-Romagna, Toscana, Umbria, Marche, Lazio
Ciper: cela država
Luksemburg: cela država
Madžarska: Közép-Magyarország
Nizozemska: Groningen, Friesland, Drenthe, Overijssel, Gelderland, Flevoland, Utrecht, Noord-Holland, Zuid-Holland, Zeeland, Noord-Brabant, Limburg
Avstrija: Niederösterreich, Wien, Kärnten, Steiermark, Oberösterreich, Salzburg, Tirol, Vorarlberg
Poljska: Mazowieckie
Portugalska: Lisboa, Região Autónoma da Madeira
Romunija: Bucureşti–Ilfov
Slovenija: Zahodna Slovenija
Slovaška: Bratislavský kraj
Finska: Itä-Suomi, Pohjois-Suomi, Etelä-Suomi, Länsi-Suomi, Åland
Švedska: Stockholm, Östra Mellansverige, Småland med öarna, Sydsverige, Västsverige, Norra Mellansverige, Mellersta Norrland, Övre Norrland
Združeno kraljestvo: Northumberland Tyne in Wear, Cheshire, Greater Manchester, North Yorkshire, West Yorkshire, Derbyshire in Nottinghamshire, Leicestershire, Rutland in Northamptonshire, Herefordshire, Worcestershire and Warwickshire, West Midlands, East Anglia, Bedfordshire and Hertfordshire, Essex, Inner London, Outer London, Berkshire, Buckinghamshire and Oxfordshire, Surrey, East and West Sussex, Hampshire and Isle of Wight, Kent, Gloucestershire, Wiltshire and Bristol/Bath area, Dorset and Somerset, East Wales, Eastern Scotland, South Western Scotland, North Eastern Scotland

8 15,67 % sredstev za naložbe za rast in delovna mesta ali 49 milijard EUR.

ZEMLJEVID 4: BOLJ RAZVITE REGIJE – UPRAVIČENOST DO EVROPSKIH STRUKTURNIH IN INVESTICIJSKIH SKLADOV (ESRR, ESS IN EKSRP) V OBDOBJU 2014–2020

Kategorija

Bolj razvite regije (BDP/prebivalca >= 90 % povprečja EU-27)

Vir: Generalni direktorat za regionalno in mestno politiko

0 500 Km

© EuroGeographics Association for the administrative boundaries

7.4. Kohezijski sklad

Kohezijski sklad podpira države članice, katerih bruto nacionalni dohodek (BND) na prebivalca ne dosega 90 % povprečnega BND na prebivalca EU-27. Sklad podpira tudi države članice, ki so bile upravičene do financiranja iz Kohezijskega sklada v letu 2013, vendar njihov BND na prebivalca zdaj presega 90 % povprečnega BND na prebivalca EU-27. Ciper, ki ne izpolnjuje več pogoja glede BND na prebivalca, je izjemoma upravičen do prehodne pomoči. Približno 21 % sredstev za naložbe za rast in delovna mesta se črpa iz Kohezijskega sklada ter se dodeli upravičenim državam članicam[9].

DRŽAVE ČLANICE, UPRAVIČENE DO SREDSTEV IZ KOHEZIJSKEGA SKLADA

Bolgarija
Ciper (podpora s postopnim opuščanjem)
Češka republika
Estonija
Grčija
Hrvaška
Latvija
Litva
Madžarska
Malta
Poljska
Portugalska
Romunija
Slovenija
Slovaška republika

9 21,19 % sredstev za naložbe za rast in delovna mesta ali 66 milijard EUR.

ZEMLJEVID 5: DRŽAVE ČLANICE, UPRAVIČENE DO SREDSTEV IZ KOHEZIJSKEGA SKLADA V OBDOBJU 2014–2020

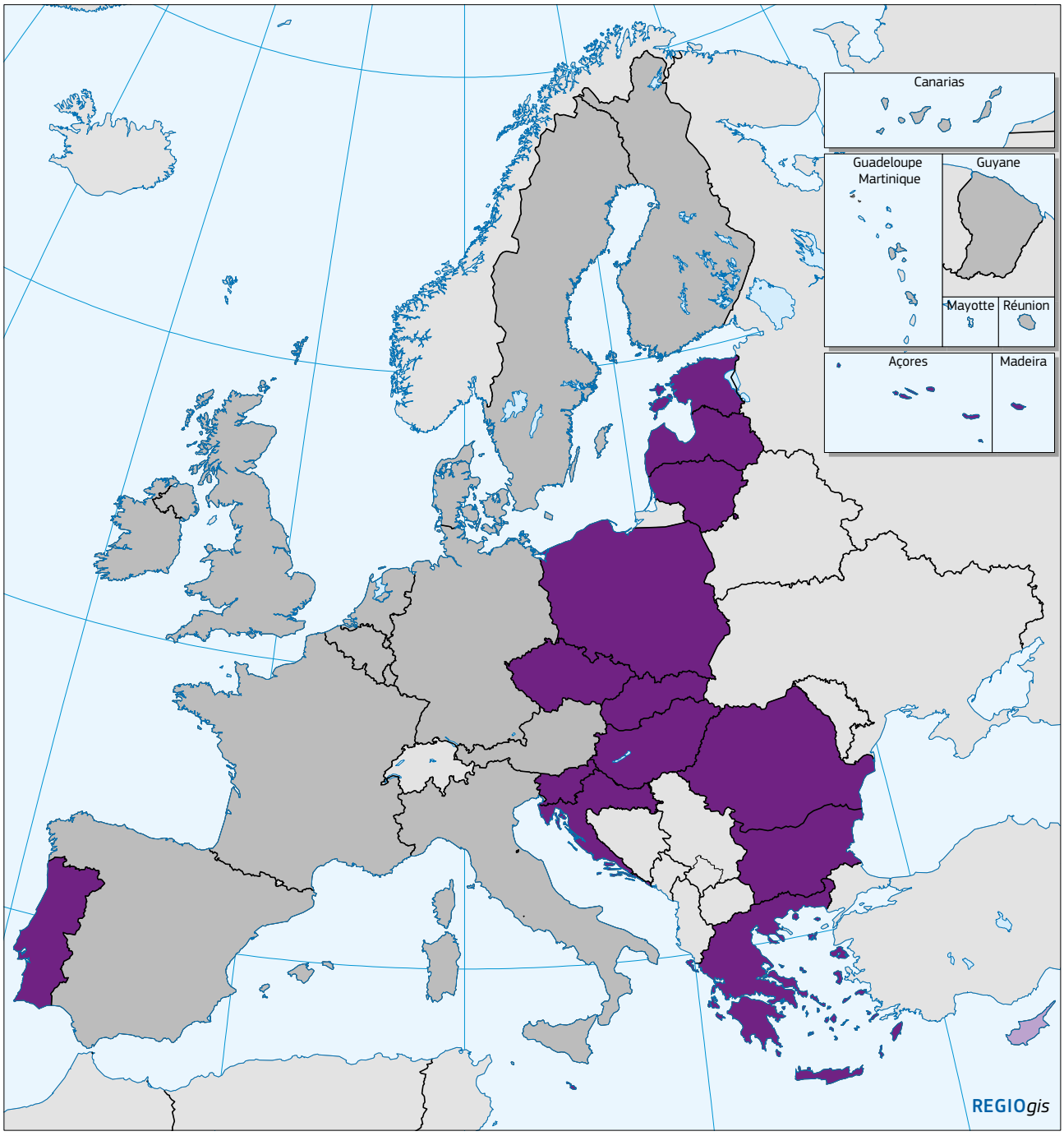

Kategorija

- BND/prebivalca < 90 % povprečja EU-27
- Podpora s postopnim ukinjanjem
- Druge države članice

Zneski BND/prebivalca: povprečje v letih 2008, 2009 in 2010
Vira: Eurostat, Generalni direktorat za regionalno in mestno politiko

0 500 Km

© EuroGeographics Association for the administrative boundaries

7.5. Cilj evropskega teritorialnega sodelovanja

Evropsko teritorialno sodelovanje, ki se imenuje tudi Interreg, je eden od dveh ciljev kohezijske politike. Interreg se financira iz ESRR. Skupni znesek v višini 10,1 milijarde EUR predstavlja 2,75 % kohezijske politike, ki pokriva 107 programov. Ta proračun, ki podpira čezmejno sodelovanje, transnacionalno sodelovanje in medregionalno sodelovanje, vključuje sredstva ESRR za države članice za sodelovanje v programih za sodelovanje na zunanjih mejah EU, ki jih podpirajo drugi instrumenti (instrument za predpristopno pomoč in evropski instrument sosedstva).

ZEMLJEVID 6: PROGRAMI ČEZMEJNEGA SODELOVANJA 2014–2020

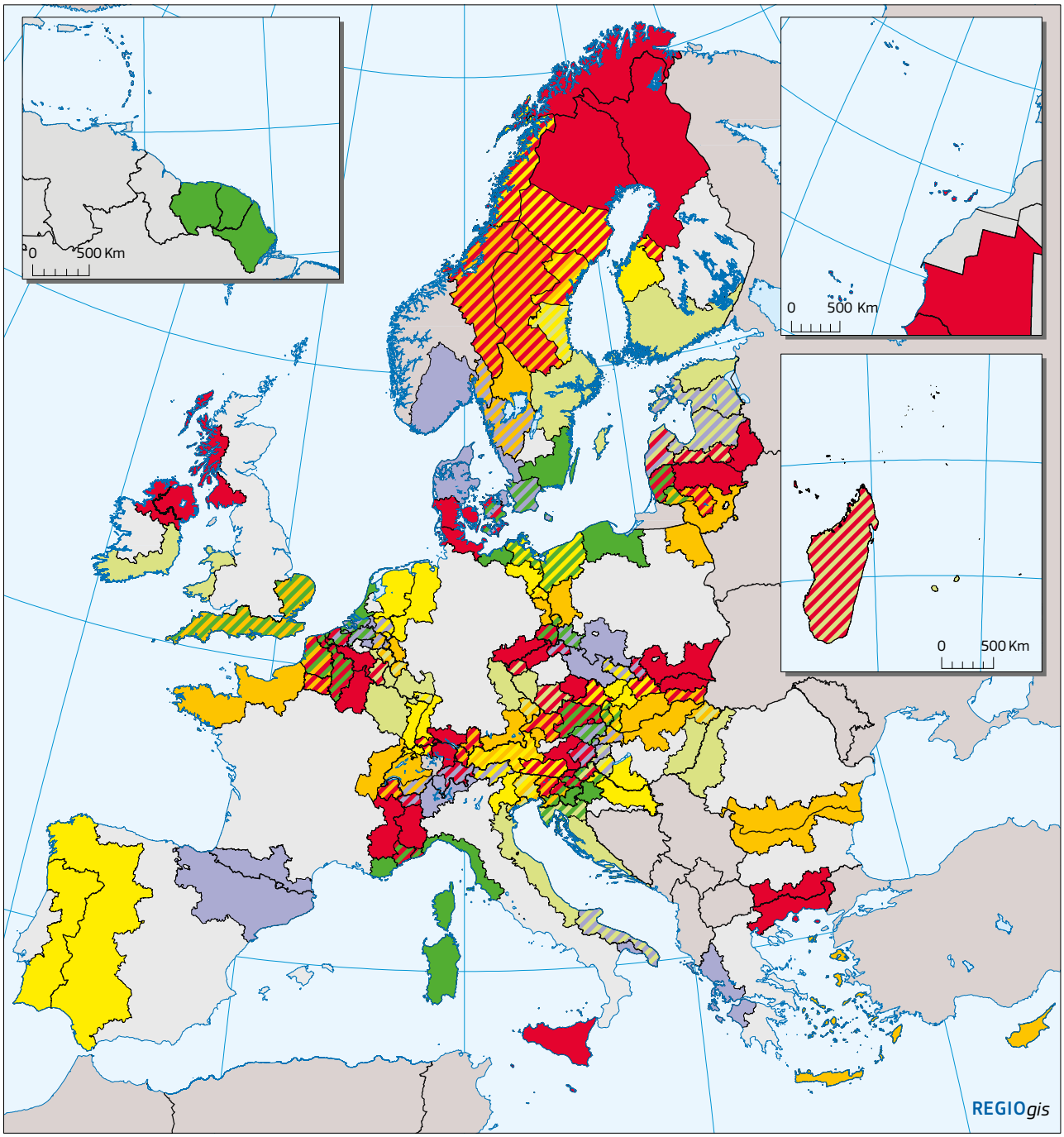

Ta zemljevid prikazuje območje čezmejnih programov, ki jih sofinancira ESRR.
Vsako programsko področje je prikazano s posebno barvo.
Na črtkanih območjih se hkrati izvajata dve programski področji ali več.

Vir: Generalni direktorat za regionalno in mestno politiko

0 500 Km

© EuroGeographics Association for the administrative boundaries

ZEMLJEVID 7: PROGRAMI TRANSNACIONALNEGA SODELOVANJA 2014-2020

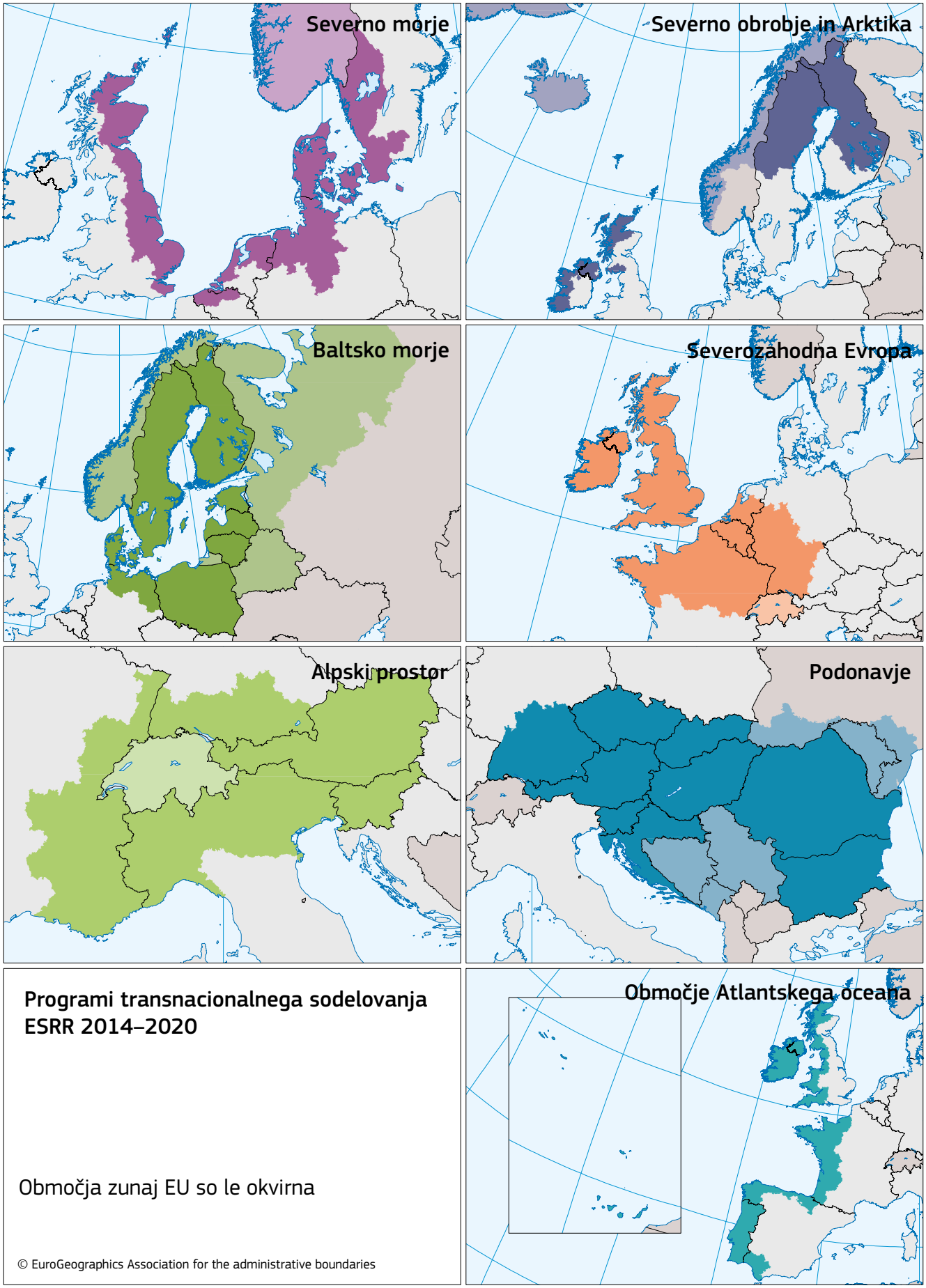

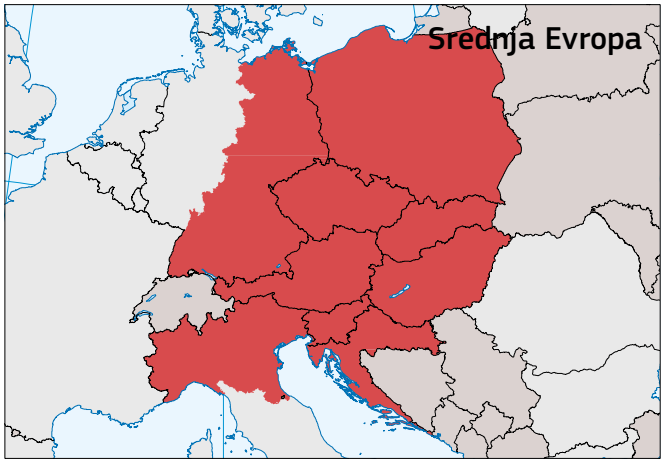
Srednja Evropa

Jadransko-jonski program

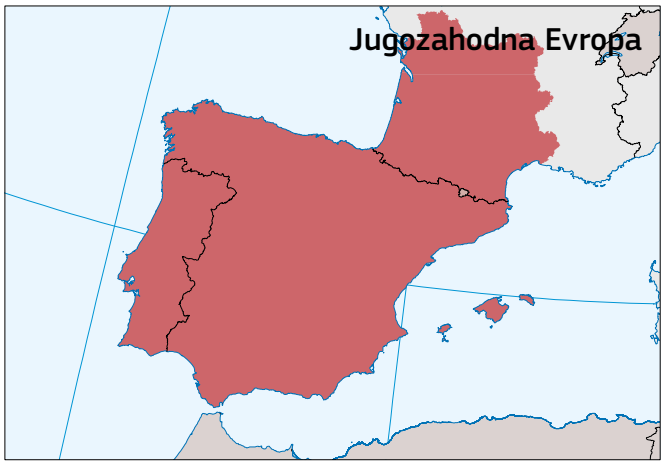
Jugozahodna Evropa

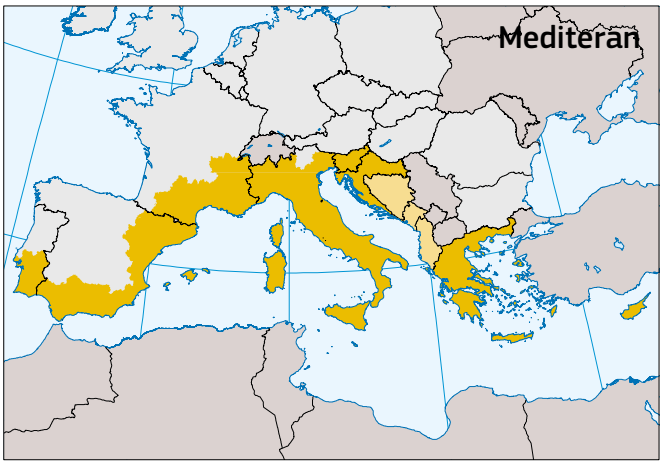
Mediteran

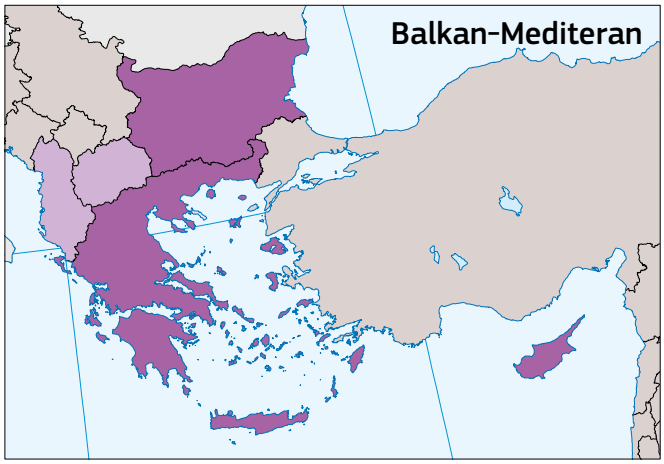
Balkan-Mediteran

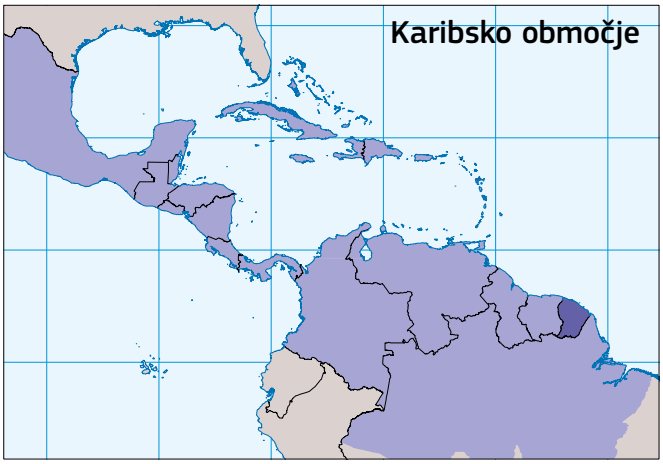
Karibsko območje

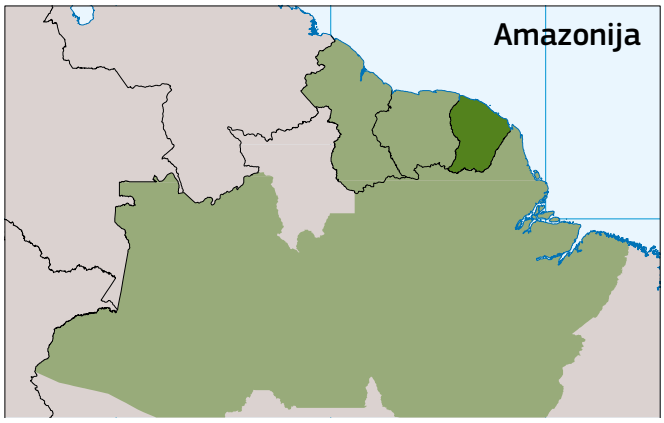
Amazonija

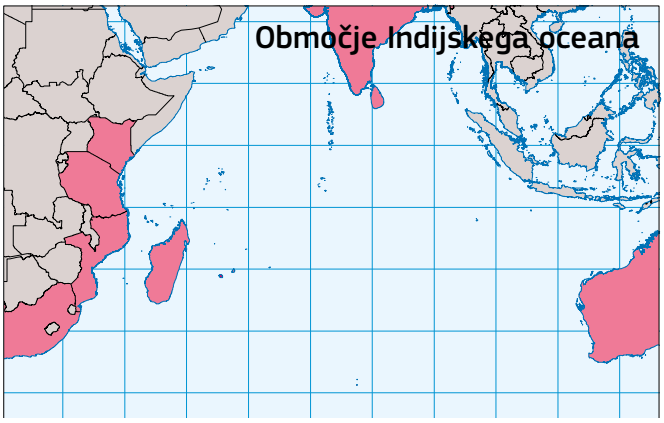
Območje Indijskega oceana

7.6. Pregled finančnih sredstev*

SKUPNA DODELJENA SREDSTVA EU V OKVIRU KOHEZIJSKE POLITIKE ZA OBDOBJE 2014–2020 (MILIJON EUR, TRENUTNE CENE)

	Kohezijski sklad	Manj razvite regije	Regije v prehodu	Bolj razvite regije	Najbolj oddaljene in severne redko poseljene regije	Evropsko teritorialno sodelovanje		Pobuda za zaposlovanje mladih (dodatna dodelitev)	SKUPAJ
						Čezmejno sodelovanje	Transnacionalno sodelovanje		
BELGIJA			1.039,7	938,6		219,0	44,2	42,4	2.283,9
BOLGARIJA	2.278,3	5.089,3				134,2	31,5	55,2	7.588,4
ČEŠKA REPUBLIKA	6.258,9	15.282,5		88,2		296,7	43,0	13,6	21.982,9
DANSKA			71,4	255,1		204,2	22,7		553,4
NEMČIJA			9.771,5	8.498,0		626,7	338,7		19.234,9
ESTONIJA	1.073,3	2.461,2				49,9	5,5		3.590,0
IRSKA				951,6		150,5	18,3	68,1	1.188,6
GRČIJA	3.250,2	7.034,2	2.306,1	2.528,2		185,3	46,4	171,5	15.521,9
ŠPANIJA		2.040,4	13.399,5	11.074,4	484,1	430,0	187,6	943,5	28.559,5
FRANCIJA		3.407,8	4.253,3	6.348,5	443,3	824,7	264,6	310,2	15.852,5
HRVAŠKA	2.559,5	5.837,5				127,8	18,3	66,2	8.609,4
ITALIJA		22.324,6	1.102,0	7.692,2		890,0	246,7	567,5	32.823,0
CIPER	269,5			421,8		29,5	3,3	11,6	735,6
LATVIJA	1.349,4	3.039,8				84,3	9,3	29,0	4.511,8
LITVA	2.048,9	4.628,7				99,9	13,9	31,8	6.823,1
LUKSEMBURG				39,6		18,2	2,0		59,7
MADŽARSKA	6.025,4	15.005,2		463,7		320,4	41,4	49,8	21.905,9
MALTA	217,7		490,2			15,3	1,7		725,0
NIZOZEMSKA				1.014,6		321,8	67,9		1.404,3
AVSTRIJA			72,3	906,0		222,9	34,4		1.235,6
POLJSKA	23.208,0	51.163,6		2.242,4		543,2	157,3	252,4	77.567,0
PORTUGALSKA	2.861,7	16.671,2	257,6	1.275,5	115,7	78,6	43,8	160,8	21.465,0
ROMUNIJA	6.935,0	15.058,8		441,3		364,0	88,7	106,0	22.993,8
SLOVENIJA	895,4	1.260,0		847,3		54,5	8,4	9,2	3.074,8
SLOVAŠKA	4.168,3	9.483,7		44,2		201,1	22,3	72,2	13.991,7
FINSKA				999,1	305,3	139,4	21,9		1.465,8
ŠVEDSKA				1.512,4	206,9	304,2	38,1	44,2	2.105,8
ZDRUŽENO KRALJESTVO		2.383,2	2.617,4	5.767,6		612,3	253,3	206,1	11.839,9
Medregionalno sodelovanje									571,6
Urbani inovatni ukrepi									371,9
Tehnična pomoč									1.217,6
EU-28	63.399,7	182.171,8	35.381,1	54.350,5	1.555,4	7.548,4	2.075,0	3.211,2	351.854,2

* Razdelitev dodeljenih sredstev po kategorijah v skladu z Izvedbenim sklepom Komisije z dne 3. aprila 2014 (C(2014) 2082). Možnost prenosov med kategorijami na zahtevo držav članic.

Več informacij o tem, kako so države članice uporabile začetna dodeljena sredstva, je na voljo na platformi podatkov o skladih ESI
(https://cohesiondata.ec.europa.eu/)

SKUPAJ DODELJENA SREDSTVA IZ EKSRP ZA OBDOBJE 2014–2020

	SKUPAJ EKSRP 2014–2020 (enota EUR, tekoče cene)
BELGIJA	647.797.759
BOLGARIJA	2.366.716.966
ČEŠKA REPUBLIKA	2.305.673.996
DANSKA	918.803.690
NEMČIJA	9.445.920.050
ESTONIJA	823.341.558
IRSKA	2.190.592.153
GRČIJA	4.718.291.793
ŠPANIJA	8.297.388.821
FRANCIJA	11.384.844.249
HRVAŠKA	2.026.222.500
ITALIJA	10.444.380.767
CIPER	132.244.377
LATVIJA	1.075.603.782
LITVA	1.613.088.240
LUKSEMBURG	100.574.600
MADŽARSKA	3.430.664.493
MALTA	97.326.898
NIZOZEMSKA	765.285.360
AVSTRIJA	3.937.551.997
POLJSKA	8.697.556.814
PORTUGALSKA	4.058.460.374
ROMUNIJA	8.127.996.402
SLOVENIJA	837.849.803
SLOVAŠKA	1.559.691.844
FINSKA	2.380.408.338
ŠVEDSKA	1.763.565.250
ZDRUŽENO KRALJESTVO	5.199.666.491
SKUPNO EU-28	99.347.509.365
TEHNIČNA POMOČ (0.25 %)	238.942.629
SKUPAJ	99.586.451.994

SKUPNI VIRI POSAMEZNIH DRŽAV ČLANIC ZA EVROPSKI SKLAD ZA POMORSTVO IN RIBIŠTVO ZA OBDOBJE 2014–2020

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	SKUPAJ
BELGIJA	5.722.130	5.795.229	5.848.204	5.942.991	6.081.279	6.122.861	6.233.357	41.746.051
BOLGARIJA	12.071.289	12.225.498	12.337.253	12.537.214	12.828.942	12.916.663	13.149.763	88.066.622
ČEŠKA REPUBLIKA	4.263.975	4.318.446	4.357.922	4.428.555	4.531.602	4.562.588	4.644.927	31.108.015
DANSKA	28.559.270	28.924.111	29.188.510	29.661.596	30.351.790	30.559.328	31.110.815	208.355.420
NEMČIJA	30.100.054	30.484.577	30.763.242	31.261.850	31.989.281	32.208.016	32.789.256	219.596.276
ESTONIJA	13.840.012	14.016.816	14.144.946	14.374.205	14.708.679	14.809.253	15.076.507	100.970.418
IRSKA	20.231.798	20.490.256	20.677.561	21.012.701	21.501.645	21.648.669	22.039.349	147.601.979
GRČIJA	53.289.776	53.970.543	54.463.896	55.346.644	56.634.503	57.021.756	58.050.796	388.777.914
ŠPANIJA	159.223.336	161.257.387	162.731.468	165.369.007	169.216.972	170.374.037	173.448.682	1.161.620.889
FRANCIJA	80.594.423	81.624.003	82.370.140	83.705.190	85.652.923	86.238.597	87.794.897	587.980.173
HRVAŠKA	34.629.786	35.072.176	35.392.777	35.966.420	36.803.321	37.054.974	37.723.684	252.643.138
ITALIJA	73.642.561	74.583.332	75.265.111	76.485.002	78.264.728	78.799.884	80.221.941	537.262.559
CIPER	5.443.762	5.513.306	5.563.703	5.653.880	5.785.440	5.824.999	5.930.119	39.715.209
LATVIJA	19.167.006	19.411.862	19.589.309	19.906.810	20.370.021	20.509.307	20.879.427	139.833.742
LITVA	8.694.653	8.805.725	8.886.220	9.030.247	9.240.371	9.303.555	9.471.451	63.432.222
MADŽARSKA	5.358.928	5.427.387	5.477.000	5.565.770	5.695.280	5.734.223	5.837.705	39.096.293
MALTA	3.101.540	3.141.162	3.169.876	3.221.253	3.296.208	3.318.746	3.378.637	22.627.422
NIZOZEMSKA	13.915.788	14.093.559	14.222.391	14.452.906	14.789.211	14.890.336	15.159.053	101.523.244
AVSTRIJA	954693	966.888	975.727	991.541	1.014.613	1.021.551	1.039.987	6.965.000
POLJSKA	72.814.233	73.744.422	74.418.532	75.624.702	77.384.410	77.913.547	79.319.610	531.219.456
PORTUGALSKA	53.797.969	54.485.229	54.983.288	55.874.453	57.174.593	57.565.539	58.604.393	392.485.464
ROMUNIJA	23.085.512	23.380.425	23.594.150	23.976.562	24.534.471	24.702.232	25.148.019	168.421.371
SLOVENIJA	3.400.584	3.444.026	3.475.509	3.31.839	3.614.022	3.638.734	3.704.400	24.809.114
SLOVAŠKA	2.163.649	2.191.290	2.211.321	2.247.162	2.299.451	2.315.174	2.356.953	15.785.000
FINSKA	10.197.069	10.327.335	10.421.739	10.590.653	10.837.087	10.911.188	11.108.097	74.393.168
ŠVEDSKA	16.469.779	16.680.178	16.832.654	17.105.477	17.503.503	17.623.188	17.941.225	120.156.004
ZDRUŽENO KRALJESTVO	33.327.114	33.752.863	34.061.403	34.613.468	35.418.887	35.661.073	36.304.629	243.139.437
EU-27*	788.060.689	798.128.031	805.423.852	818.478.098	837.523.233	843.250.018	858.467.679	5.749.331.600

*LUKSEMBURG JE IZKLJUČEN, KER NI PREJEMNIK SREDSTEV ESPRI.

UREDBA (EU) št. 1303/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. decembra 2013

o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 177 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenj Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenj Odbora regij ([2]),

ob upoštevanju mnenj Računskega sodišča ([3]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 174 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da si mora Unija za krepitev ekonomske, socialne in teritorialne kohezije prizadevati zmanjšati neskladja med stopnjami razvitosti različnih regij in zaostalost regij z najbolj omejenimi možnostmi ali otokov, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti podeželju, območjem, ki jih je prizadela industrijska tranzicija, in regijam, ki so hudo in stalno prizadete zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer. Unija mora v skladu s členom 175 PDEU podpirati uresničevanje teh ciljev z delovanjem v okviru Usmerjevalnega oddelka Evropskega kmetijskega usmerjevalnega in jamstvenega sklada, Evropskega socialnega sklada, Evropskega sklada za regionalni razvoj, Evropske investicijske banke in drugih instrumentov.

(2) Za izboljšanje usklajevanja in harmonizacije delovanja skladov za podporo v okviru kohezijske politike, to so Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR), Evropski socialni sklad (ESS) in Kohezijski sklad, s skladi za razvoj podeželja, to je Evropskim kmetijskim skladom za razvoj podeželja (EKSRP), ter skladi s področja pomorstva in ribištva, in sicer ukrepom, ki se financirajo v okviru deljenega upravljanja iz Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (ESPR), je treba sprejeti skupne določbe za vse te sklade (v nadaljnjem besedilu: evropski strukturni in investicijski skladi- skladi ESI). Poleg tega ta uredba vsebuje splošne določbe, ki se uporabljajo za ESRR, ESS in Kohezijski sklad, vendar se ne uporabljajo za EKSRP in ESPR, ter splošne določbe, ki se uporabljajo za ESRR, ESS, Kohezijski sklad in ESPR, vendar se ne uporabljajo za EKSRP. Zaradi posebnosti vsakega sklada ESI je v ločenih uredbah treba opredeliti posebna pravila, ki se uporabljajo za vsak sklad ESI in cilj "evropsko teritorialno sodelovanje" v okviru ESRR.

(3) V skladu s sklepi Evropskega sveta z dne 17. junija 2010, s katerimi je bila sprejeta strategija Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, bi morale Unija in države članice izvajati pametno, trajnostno in vključujočo rast, spodbujati skladen razvoj Unije in zmanjševati regionalne razlike. Skladi ESI bi morali imeti pomembno vlogo pri doseganju ciljev strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast.

(4) Glede skupne kmetijske politike (SKP) so bile s prilagajanjem in usklajevanjem pravil upravljanja in nadzora za prvi (Evropski kmetijski jamstveni sklad – EKJS) in drugi steber (EKSRP) SKP dosežene znatne sinergije. Močna povezava med EKJS in EKSRP bi se zato morala ohraniti, ohraniti pa bi bilo treba tudi delujoče strukture v državah članicah.

(5) Najbolj oddaljene regije bi morale biti upravičene do posebnih učinkovitih ukrepov in zadostnega dodatnega financiranja, da se tako upošteva njihov družbeni in gospodarski položaj skupaj z omejitvami, ki so posledica dejavnikov iz člena 349 PDEU.

(6) Severne redko poseljene regije bi morale biti upravičene do posebnih ukrepov in dodatnega financiranja, da se izravnajo hude in neugodne naravne ali demografske razmere iz člena 2 Protokola (št. 6) k Aktu o pristopu iz leta 1994.

([1]) UL C 191, 29.6.2012, str. 30, UL C 44, 15.2.2013, str. 76 in UL C 271, 19.9.2013.
([2]) UL C 225, 27.7.2012, str. 58, in UL C 17, 19.1.2013, str. 56.
([3]) UL C 47, 17.2.2011, str. 1, UL C 13, 16.1.2013, str. 1 in UL C 267, 17.9.2013, str. 1.

(7) Za zagotavljanje pravilne in dosledne razlage določb ter večje pravne varnosti za države članice in upravičence je treba opredeliti nekatere pojme, ki se uporabljajo v tej uredbi.

(8) Kadar se Komisiji v skladu s to uredbo določi rok za sprejetje ali spremembo odločitve, v skladu s to uredbo, v rok za sprejetje ali spremembo take odločitve ne bi smelo biti vključeno obdobje, ki se začne z dnem, ko Komisija državi članici pošlje svoje pripombe, in se konča, ko država članica nanje odgovori.

(9) Ta uredba je sestavljena iz petih delov, od katerih prvi del določa predmet urejanja in opredelitve, drugi vsebuje pravila, ki se uporabljajo za vse sklade ESI, tretji določbe, ki se uporabljajo samo za ESRR, ESS in Kohezijski sklad (v nadaljnjem besedilu: skladi), četrti pa določbe, ki se uporabljajo izključno za sklade in ESPR, peti pa vsebuje končne določbe. Da se zagotovi dosledna razlaga posameznih delov te uredbe in med to uredbo in uredbami za posamezne sklade, je treba jasno opredeliti različne odnose med njimi. Poleg tega se lahko v pravilih za posamezen sklad določijo posebna dopolnilna pravila, ki pa lahko od zadevnih določb te uredbe odstopajo le, če je tako odstopanje izrecno predvideno v tej uredbi.

(10) V skladu s členom 317 PDEU bi bilo treba glede deljenega upravljanja določiti pogoje, ki Komisiji omogočajo izvrševanje pristojnosti za izvajanje proračuna Unije, in razjasniti pristojnosti pri sodelovanju z državami članicami. Ti pogoji bi morali Komisiji omogočiti, da se prepriča, da države članice uporabljajo sklade ESI zakonito in pravilno ter v skladu z načelom dobrega finančnega poslovodenja v smislu Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta [1] (v nadaljevanju: finančna uredba). Države članice in organi, ki so jih države članice določile za navedeni namen, bi morali biti odgovorni za pripravo in izvajanje programov na ustrezni teritorialni ravni v skladu z njihovim institucionalnim, pravnim in finančnim okvirom. Ti pogoji bi morali zagotavljati tudi, da je pozornost usmerjena k potrebi po zagotavljanju komplementarnosti in doslednosti zadevnega ukrepanja Unije, spoštovanju načela sorazmernosti in upoštevanju splošnega cilja zmanjšanja administrativnega bremena.

(11) Vsaka država članica bi morala za partnerski sporazum oziroma vsak posamezni program vzpostaviti partnerstvo s predstavniki pristojnih regionalnih, lokalnih, urbanih in drugih javnih organov, gospodarskimi in socialnimi partnerji ter drugimi zadevnimi organi, ki predstavljajo civilno družbo, med drugim z okoljskimi partnerji, nevladnimi organizacijami in organi, pristojnimi za socialno vključenost, enakost spolov in nediskriminacijo, po potrebi pa tudi s krovnimi organizacijami takšnih oblasti in organov. Namen takega partnerstva je zagotoviti spoštovanje načela upravljanja na več ravneh, načeli subsidiarnosti in sorazmernosti ter posebnosti različnih institucionalnih in pravnih okvirov držav članic, zagotoviti lastništvo načrtovanih ukrepov zainteresiranih strani ter hkrati graditi na izkušnjah in strokovnem znanju zadevnih akterjev. Države članice bi morale opredeliti ustrezne najbolj reprezentativne partnerje. Ti partnerji bi morali vključevati institucije, organizacije in skupine, ki so sposobne vplivati na pripravo programov oziroma bi priprava in izvajanje programov lahko vplivala nanje. Državam članicam bi moralo biti v tem okviru omogočeno tudi, da po potrebi kot ustrezne partnerje opredelijo tudi „krovne organizacije“, ki so združenja, federacije ali konfederacije ustreznih regionalnih, lokalnih in organov oblasti ali drugih organov, in sicer v skladu z veljavnim nacionalnim pravom in prakso.

Na Komisijo bi se moralo prenesti pooblastilo za sprejetje delegiranega akta, ki vzpostavlja evropski kodeks dobre prakse o partnerstvu, da se države članice podpre in da se jim olajša organizacija partnerstva v delu, ki zagotavlja dosledno vključenost ustreznih partnerjev v pripravo, izvajanje, spremljanje in vrednotenje partnerskih sporazumov in programov. Ta sprejeti delegirani akt ne bi smel imeti, pod nobenim pogojem in po nobeni metodi razlage, retroaktivnega učinka ali biti podlaga za uvajanje nepravilnosti, ki jim sledijo finančni popravki. Sprejeti delegirani akt ne bi smel določati datum uporabe, ki je pred datumom njegovega sprejetja. S sprejetim delegiranim aktom bi moralo biti državam članicam omogočeno, da v kolikor bodo cilji partnerstva, kakor so določeni v tej uredbi, doseženi, same določijo najustreznejšo podrobno ureditev za izvajanje partnerstva v skladu z njihovim institucionalnim in pravnim okvirom ter njihovimi nacionalnimi in regionalnimi pristojnostmi.

(12) Dejavnosti skladov ESI in operacije, ki jih podpirajo, bi morale biti skladne z veljavnim pravom Unije in ustreznim nacionalnim pravom, ki je neposredno ali posredno povezano z izvajanjem te uredbe in pravil za posamezni sklad.

(13) Unija bi morala imeti v okviru prizadevanj za krepitev ekonomske, teritorialne in socialne kohezije na vseh stopnjah izvajanja skladov ESI za cilj odpravo neenakosti, spodbujanje enakosti moških in žensk, vključitev vidika enakosti spolov ter boj proti diskriminaciji na podlagi spola, rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti, kakor je določeno v členu 2 Pogodbe o Evropski uniji (PEU), členu 10

[1] Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

PDEU in členu 21 Listine Evropske Unije o temeljnih pravicah, pri čemer se upošteva zlasti dostopnost za invalide, kakor tudi v členu 5(2) Listine o temeljnih pravicah, ki določa, da nikogar ni mogoče prisiliti k prisilnemu ali obveznemu delu.

(14) Cilji skladov ESI bi se morali dosegati v okviru načela trajnostnega razvoja, cilja Unije o ohranjanju, varovanju in izboljšanju kakovosti okolja, kot je določeno v členih 11 in 191(1) PDEU ter ob upoštevanju načela „onesnaževalec plača". V ta namen bi morale države članice z uporabo metodologije, ki temelji na kategorijah intervencij, prednostnih področjih ali ukrepih, ki jih z izvedbenim aktom, ki odraža načelo sorazmernosti, sprejme Komisija, zagotoviti informacije o podpori ciljem na področju podnebnih sprememb, ki so v skladu z načrtom, da se tem ciljem nameni vsaj 20 % proračuna Unije.

(15) Skladi ESI bi morali za prispevanje k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast ter tudi vloge, ki jo za vsak posamezen sklad določa Pogodba, vključno z ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo, svojo podporo osredotočiti na omejeno število skupnih tematskih ciljev. Natančno področje uporabe posameznega sklada ESI bi bilo treba določiti v pravilih za vsak posamezen sklad posebej. Omogočiti bi bilo treba omejitev področja uporabe na le nekatere tematske cilje, opredeljene v tej uredbi.

(16) Da se zagotovijo največji možni prispevki od skladov ESI in določijo strateška vodilna načela, ki bi olajšala postopek načrtovanja na ravni držav članic in regij, bi bilo treba vzpostaviti skupni strateški okvir. Skupni strateški okvir bi moral olajšati sektorsko in teritorialno usklajevanje ukrepanja Unije prek skladov ESI ter drugih zadevnih politik in instrumentov Unije, za doseganje ciljev in ciljnih vrednosti strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, ob upoštevanju ključnih teritorialnih izzivov različnih vrst teritorijev.

(17) Skupni strateški okvir bi moral zato določiti, kako bodo skladi ESI prispevali k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, ureditvi za spodbujanje uporabe skladov ESI, ureditvi za usklajevanje skladov ESI in drugih zadevnih politik in instrumentov Unije, horizontalnih načel in ciljev medsektorske politike za izvajanje skladov ESI, ureditvi za obravnavanje ključnih teritorialnih izzivov ter prednostnim področjem za dejavnosti sodelovanja v ovkiru skladov ESI.

(18) Države članice in regije se vse pogosteje soočajo z izzivi, povezanimi z vplivom globalizacije, okoljskimi in energetskimi vprašanji, staranjem prebivalstva in demografskimi spremembami, zahtevami po tehnološkem preoblikovanju in inovacijah ter s socialno neenakostjo. Zaradi zapletenosti in medsebojne povezano takih izzivov bi morale biti rešitve, ki jih podpirajo skladi ESI, celostne narave v večih razsežnostih prek mnogih sektorjev. V tem oziru in z namenom povečanja uspešnosti in učinkovitosti politik bi bilo potrebno omogočiti povezovanje skladov ESI, ki bi s tem bolje ustrezali posebnim teritorialnim potrebam.

(19) Za kombinacijo upadanja delavno aktivnega prebivalstva in večanja deleža upokojencev med celotnim prebivalstvom, pa tudi težav, povezanih z razpršenostjo prebivalstva se pričakuje, da bodo še naprej ustvarjale pritisk med drugim na izobraževanje in sisteme socialnega varstva držav članic, posledično pa tudi na gospodarsko konkurenčnost Unije. Prilagajanje tem demografskim spremembam je eden od osrednjih izzivov, s katerimi se bodo države članice in regije soočale v prihodnjih letih, in kot takemu bi mu bilo treba nameniti posebno pozornost v okviru regij, ki so najbolj prizadete zaradi demografskih sprememb.

(20) Vsaka država članica bi morala na podlagi skupnega strateškega okvira v sodelovanju s partnerji in po posvetovanju s Komisijo pripraviti partnerski sporazum. Partnerski sporazum bi moral prenesti elemente iz skupnega strateškega okvira v nacionalni kontekst in določiti trdne zaveze doseganju ciljev Unije skozi delovanje skladov ESI. Partnerski sporazum bi moral zagotavljati skladnost ureditve s strategijo Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, z namenom posameznega sklada, kot ga določajo cilji iz Pogodbe, ureditve za uspešno in učinkovito izvajanje skladov ESI in ureditve za načelo partnerstva in celostni pristop k teritorialnemu razvoju. Razlikovati bi bilo treba med bistvenimi elementi partnerskega sporazuma, o katerih odloča Komisija, ter drugimi elementi, o katerih ne odloča Komisija in jih lahko spremeni država članica. Če se začetek veljavnosti ene ali več uredb za posamezne sklade preloži ali je preložitev predvidena, je treba predvideti posebne ureditve za predložitev in sprejetje partnerskega sporazuma in programov. To vključuje uvedbo določb, ki omogočajo predložitev in sprejetje partnerskega sporazuma tudi, ko določeni elementi v zvezi s skladom ali skladi ESI, na katere vpliva preložitev, manjkajo, in kasnejšo predložitev revidiranega partnerskega sporazuma po začetku veljavnosti preložene uredbe ali preloženih uredb za posamezne sklade. Ker naj bi se v tem primeru programi, ki se sofinancirajo iz evropskega strukturnega in investicijskega sklada, na katerega vpliva

preložitev, predložili in sprejeli šele po začetku veljavnosti ustrezne uredbe za posamezen sklad, bi bilo treba določiti tudi ustrezne roke za predložitev zadevnih programov.

(21) Države članice bi morale svojo podporo osredotočiti na zagotavljanje znatnega prispevka k doseganju ciljev Unije v skladu s posebnimi nacionalnimi in regionalnimi razvojnimi potrebami. Opredeliti bi bilo treba predhodne pogojenosti ter strnjen in izčrpen sklop nepristranskih meril za njihovo oceno, ki bi zagotavljali potrebne predpogoje za uspešno in učinkovito uporabo podpore Unije. V ta namen bi morala predhodna pogojenost veljati za prednostno nalogo določenega programa samo, v primeru da gre za neposredno in resnično povezanost z uspešnim in učinkovitim doseganjem posebnih ciljev prednostne naložbe ali prednostne naloge Unije ter ima neposreden vpliv na doseganje teh ciljev, ob upoštevanju, da niso nujno vsi posebni cilji povezani s predhodno pogojenostjo, določeno s pravili za posamezne sklade. Pri ocenjevanju veljavnosti predhodne pogojenosti bi bilo potrebno upoštevati načelo sorazmernosti glede stopnje dodeljene podpore, če je primerno. Izpolnjevanje veljavnih predhodnih pogojenosti bi morala država članica oceniti v okviru lastne priprave programov in, če je primerno, partnerskega sporazuma. Komisija bi morala oceniti skladnost in ustreznost informacij, ki jih zagotovi država članica. Kadar veljavna predhodna pogojenost ni izpolnjena v določenem roku, bi bilo potrebno na Komisijo pod natančno določenimi pogoji prenesti pooblastila za začasno ustavitev vmesnih izplačil za ustrezne prednostne naloge programov.

(22) Komisija bi morala leta 2019 na podlagi okvira uspešnosti in v sodelovanju z državami članicami izvesti pregled uspešnosti. Okvir uspešnosti bi moral biti opredeljen za vsak program z namenom spremljanja napredka pri doseganju ciljev in ciljnih vrednosti, določenih za vsako prednostno nalogo, v programskem obdobju 2014 - 2020 (v nadaljnjem besedilu: programsko obdobje). Da bi preprečila potratno ali neučinkovito porabo proračuna Unije, bi morala imeti Komisija možnost začasno ustaviti plačila programu oziroma ob koncu programskega obdobja uporabiti finančne popravke, kadar obstajajo dokazi, da mejniki prednostne naloge, povezani izključno s finančnimi kazalniki, kazalniki učinka in ključnimi izvedbenimi ukrepi, opredeljenimi v okviru uspešnosti, še zdaleč niso bili doseženi zaradi jasno ugotovljenih pomanjkljivosti pri izvajanju, na katere je prej opozorila Komisija, zadevna država članica pa ni sprejela potrebnih popravnih ukrepov. Pri uporabi finančnih popravkov bi bilo treba ob spoštovanju načela sorazmernosti upoštevati raven absorpcije in zunanje dejavnike, ki so prispevali k neuspehu. Finančni popravki se ne bi smeli uporabljati, kadar ciljne vrednosti niso dosežene zaradi vpliva družbeno-gospodarskih ali okoljskih dejavnikov, znatnih sprememb gospodarskih ali okoljskih razmer v državi članici ali iz razlogov višje sile, ki resno vplivajo na izvajanje zadevnih prednostnih nalog. Kazalnikov rezultatov za namene odložitev oziroma finančnih popravkov ne bi smeli upoštevati.

(23) Za omogočanje osredotočenosti na uspešnost in doseganje ciljev strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, bi bilo treba za vsako državo članico določiti rezervo za uspešnost v višini 6 % vseh dodeljenih sredstev za cilj "naložbe za rast in delovna mesta" ter za EKSRP in ukrepe, financirane v okviru deljenega upravljanja v skladu s prihodnjim pravnim aktom Unije, ki bo uvedel določbe za finančno podporo za pomorsko in ribiško politiko za programsko obdobje 2014-2020 (v nadaljnjem besedilu: uredba o ESPR). Zaradi raznovrstnosti in večnacionalne narave programov v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" rezerve za uspešnost zanje naj ne bi bila na voljo. Viri, dodeljeni pobudi za zaposlovanje mladih, kot je določeno v operativnem programu v skladu s členom 15iii Uredbe (EU) št. 1304/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [1] (v nadaljnjem besedilu: uredba o ESS); viri, dodeljeni tehnični podpori na pobudo Komisije; prenosi iz prvega stebra SKP v EKSRP v skladu z Uredbo (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [2], prenosi v EKSRP v skladu z določbami o prostovoljni prilagoditvi neposrednih plačil leta 2013 in o prenosu EKSRP, ki so predpisane v Uredbi Sveta (ES) št. 73/2009 [3] za koledarski leti 2013 in 2014; prenosi iz Kohezijskega sklada v Instrument za povezovanje Evrope v skladu s členom 92(6); prenosi v Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim, kakor bo določen v prihodnjem pravnem aktu Unije, v skladu s členom 92(7), ter inovativni ukrepi za trajnostni urbani razvoj v skladu s členom 92(8) se pri izračunavanju rezerve za uspešnost ne bi smeli upoštevati.

(24) Vzpostaviti je treba tesnejšo povezavo med kohezijsko politiko in gospodarskim upravljanjem Unije, da se zagotovi, da bo uspešnost izdatkov v okviru skladov ESI podprta z zglednimi gospodarskimi politikami, hkrati

[1] Uredba (EU) št. 1304/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o Evropskem socialnem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1081/2006 (Glej stran 470 tega uradnega lista).

[2] Uredba (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 637/2008 in Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 (Glej stran 608 tega uradnega lista).

[3] Uredba Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL L 30, 31.1.2009, str. 16).

pa bodo lahko skladi ESI po potrebi preusmerjeni v reševanje gospodarskih težav države članice. V okviru prvega sklopa ukrepov, ki povezujejo uspešnost skladov ESI z dobrim gospodarskim upravljanjem, bi morala Komisija imeti možnost zahtevati spremembe partnerskega sporazuma in programov, da se podpre izvajanje ustreznih priporočil Sveta ali maksimira vpliv rasti in konkurenčnosti dostopnih skladov ESI, kjer države članice dobivajo ustrezno finančno podporo. Reprogramiranje bi se lahko uporabljalo le v primerih, kjer bi resnično lahko neposredno vplivalo na spremembo izzivov, določenih v ustreznih priporočilih Sveta v okviru mehanizmov gospodarskega upravljanja, da se izognemo pogostemu reprogramiranju, ki bi lahko zmotilo predvidljivost upravljanja sredstev. V okviru drugega sklopa ukrepov, ki povezujejo uspešnost skladov ESI z dobrim gospodarskim upravljanjem, kadar se država članica ne odzove z uspešnimi ukrepi v okviru postopka gospodarskega upravljanja, bi morala Komisija Svetu predlagati začasno zaustavitev dela ali vseh plačil ali obveznosti za programe te države članice. Vzpostaviti je treba različne postopke za zaustavitev obveznosti in plačil. Vendar bi morala Komisija v obeh primerih, ko predlaga zaustavitev, upoštevati vse potrebne informacije in elemente, ki izhajajo iz strukturiranega dialoga, in mnenja, izražena v strukturiranem dialogu z Evropskim parlamentom.

Obseg in stopnja ustavitve bi morala biti sorazmerna in učinkovita in spoštovati enako obravnavo držav članic. Poleg tega bi morala ustavitev upoštevati ekonomske in socialne razmere v ustrezni državi članici ter vsestranski gospodarski vpliv na državo članico zaradi različnih faz postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem in postopka v zvezi s čezmernim neravnotežjem.

(25) Na podlagi Protokola (št. 15) o nekaterih določbah, ki se uporabljajo za Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske, ki je priložen PEU in PDEU, se nekatere določbe o čezmernem primanjkljaju in povezanih postopkih ne uporabljajo za Združeno kraljestvo. Določbe o začasni ustavitvi vseh ali dela plačil in obveznosti se zato ne bi smele uporabljati za Združeno kraljestvo.

(26) Zaradi izrednega pomena načela sofinanciranja za izvajanje skladov ESI bi bilo treba vse odločitve o zaustavitvi v okviru drugega sklopa ukrepov, ki povezujejo uspešnost skladov ESI z dobrim gospodarskim upravljanjem sprejeti ob upoštevanju posebnih zahtev, ki se uporabljajo za zadevne države članice za sofinanciranje programov, ki se financirajo iz skladov ESI, da se zagotovi lastništvo politik na terenu v skladu s sorazmerno uporabo zaustavitve. Ko zadevna država članica ustrezno ukrepa, bi bilo treba začasno ustavitev prekiniti in državi članici znova omogočiti uporabo sredstev.

(27) Za izvajanje skladov ESI bi bilo treba izvajati s programi, ki pokrivajo programsko obdobje v skladu s partnerskim sporazumom. Programe bi morale oblikovati države članice na podlagi postopkov, ki so transparentni in v skladu z institucionalnim in pravnim okvirom posamezne države članice. Države članice in Komisija bi morale s sodelovanjem zagotavljati usklajenost in doslednost ureditev načrtovanja programov skladov ESI. Ker sta vsebina programov in vsebina partnerskega sporazuma med seboj tesno povezani, bi bilo treba programe predložiti v roku treh mesecev po predložitvi partnerskega sporazuma. Za predložitev programov v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" bi bilo treba določiti rok devetih mesecev od datuma začetka veljavnosti te uredbe, da se ustrezno upošteva njihova mednarodna narava. Zlasti bi bilo potrebno razlikovati med ključnimi elementi partnerskega sporazuma in programov, ki bi morali biti predmet sklepa Komisije, ter drugimi elementi, ki niso zajeti s sklepom Komisije in katerih spremembe so v pristojnosti države članice. Programsko načrtovanje bi moralo zagotoviti usklajenost med skupnim strateškim okvirjem, partnerskim sporazumom, skladi ESI in drugimi obstoječimi instrumenti financiranja ter z vložkom Evropske investicijske banke, kadar je ta potreben.

(28) Za zagotovitev skladnosti programov, ki jih podpirajo različni skladi ESI, zlasti v okviru zagotavljanja prispevka k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, je treba določiti skupne minimalne zahteve glede vsebine programov, ki se lahko dopolnijo s pravili za posamezne sklade, ki upoštevajo posebna narava vsakega posameznega sklada ESI.

(29) Določiti je treba jasne postopke za ocenjevanje, sprejemanje in spreminjanje programov s strani Komisije. Za zagotovitev doslednosti med partnerskimi sporazumi in programi bi bilo treba jasno določiti, da razen v primeru programov v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" programov ni mogoče odobriti, preden Komisija sprejme odločitev o odobritvi partnerskega sporazuma. Da se zmanjša administrativno breme držav članic, bi morala odobritev spremembe določenih delov programa s strani Komisije pomeniti tudi samodejno spremembo ustreznih delov partnerskega sporazuma. Poleg tega bi bilo treba z določitvijo posebnih pravil za postopek predložitve in odobritve namenskih operativnih programov za pobudo za zaposlovanje mladih iz Uredbe o ESS zagotoviti takojšnjo mobilizacijo sredstev, dodeljenih pobudi za zaposlovanje mladih.

(30) Za čim večjo dodano vrednost naložb na področju raziskav in inovacij, ki se v celoti ali deloma financirajo iz proračuna Unije, bi bilo treba iskati sinergije zlasti med delovanjem skladov ESI ter Obzorjem 2020, določenim v Uredbi (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [1], ob hkratnem upoštevanju njihovih različnih ciljev. Glavna mehanizma za doseganje teh sinergij bi morala biti priznavanje pavšalnih stopenj za upravičene stroške iz Obzorja 2020 za podobno operacijo in upravičenca ter možnost združevanja sredstev iz različnih instrumentov Unije, vključno s skladi ESI in Obzorjem 2020, za isto operacijo ob hkratnem preprečevanju dvojnega financiranja. Za okrepitev zmogljivosti področja raziskav in inovacij na nacionalni in regionalni ravni ter uresničitev cilja gradnje „poti do odličnosti" v manj razvitih regijah in državah članicah in regijah z manjšo uspešnostjo na področju raziskav, razvoja in inovacij, bi bilo treba razviti tesne sinergije med skladi ESI in programom Obzorje 2020 pri vseh ustreznih prednostnih nalogah.

(31) S PDEU je bila k ciljem ekonomske in socialne kohezije dodana tudi teritorialna kohezija in pri tem je treba obravnavati vlogo mest, funkcionalnih geografskih območij in podregionalnih območij, ki se soočajo s posebnimi geografskimi in demografskimi težavami. Da bi dosegli našteto in hkrati bolje izkoristili potencial na lokalni ravni, je treba z določitvijo skupnih pravil in zagotavljanjem tesnega usklajevanja vseh ustreznih skladov ESI okrepiti in olajšati izvajanje lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost. Pri lokalnem razvoju, ki ga vodi skupnost, bi bilo treba upoštevati lokalne potrebe in možnosti, pa tudi ustrezne družbeno-kulturne značilnosti. Odgovornost za oblikovanje in izvajanje strategij lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, bi morale kot bistveno načelo prevzeti lokalne akcijske skupine, ki zastopajo interese skupnosti. Podrobne ureditve glede opredelitve območja in prebivalstva, ki ju zajemajo strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, bi bilo treba določiti v ustreznih programih v skladu s pravili za posamezne sklade.

(32) Da bi omogočili obvladljiv pristop k vključevanju lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, v postopek oblikovanja, bi se lahko izvajal v okviru enotnega tematskega cilja, in sicer za spodbujanje socialne vključenosti in boja proti revščini ali pa spodbujanje zaposlovanja in mobilnosti delovne sile, tudi če bi lahko ukrepi, ki se financirajo v okviru lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, prispevali k vsem ostalim tematskim ciljem.

(33) Kadar strategija urbanega ali teritorialnega razvoja zahteva celosten pristop, ker vključuje naložbe v okviru več prednostnih osi enega ali več operativnih programov, bi moralo biti mogoče, da se ukrepe, ki jih podpirajo skladi, ki jih je mogoče dopolniti s finančno podporo iz EKSRP ali ESPR, izvaja kot celostno teritorialno naložbo v okviru operativnega programa ali programov.

(34) Finančni instrumenti so vse pomembnejši zaradi svojega učinka finančnega vzvoda na sklade ESI, ker lahko združujejo različne javne in zasebne vire za podporo ciljem javne politike in ker rotacijske oblike financiranja zagotavljajo večjo trajnost take podpore na dolgi rok.

(35) Finančni instrumenti, ki jih podpirajo skladi ESI, bi se morali učinkovito uporabljati v primerih posebnih tržnih potreb v skladu s cilji programov in ne bi smeli ovirati zasebnega financiranja. Odločitev o financiranju podpornih ukrepov s finančnimi instrumenti je zato treba sprejeti na podlagi predhodne ocene, v kateri so bili dokazani nedelovanje trga ali neoptimalne naložbene razmere ter hkrati predvidena raven in obseg potreb po javnih naložbah. V tej uredbi bi bilo potrebno jasno opredeliti bistvene elemente takšnih predhodnih ocen. Glede na zahtevano podrobnost predhodne ocene bi bilo treba opredeliti določbe za postopno izvedbo predhodnih ocen ter pregledovanje in posodabljanje ocene med izvajanjem.

(36) Finančni instrumenti bi morali biti oblikovani in izvajani tako, da spodbujajo znatno udeležbo zasebnih vlagateljev in finančnih institucij na podlagi ustrezne delitve tveganja. Da so finančni instrumenti dovolj zanimivi za zasebni sektor, se morajo oblikovati in izvajati prožno. Zato bi se morali organi upravljanja odločiti za najustreznejše oblike izvajanja finančnih instrumentov ki so prilagojeni posebnim potrebam ciljnih regij v skladu s cilji ustreznega programa, rezultati predhodne ocene in veljavnimi pravili o državni pomoči. Ta prožnost bi morala po potrebi vključevati tudi možnost ponovne uporabe dela virov, ki se vrnejo v obdobju upravičenosti, da se zagotovi preferenčno izplačilo zasebnih vlagateljev ali javnih vlagateljev, ki delujejo po načelu tržnega gospodarstva. Pri takšnih preferenčnih plačilih bi bilo treba upoštevati tržne standarde in zagotoviti, da je vsaka državna pomoč v skladu z veljavno zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo ter omejena na najmanjši možni znesek, ki je potreben za nadomestitev manjkajočega zasebnega kapitala, ob upoštevanju nedelovanja trga ali neoptimalnih naložbenih razmer.

[1] Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. december 2013 vzpostavitvi Obzorja 2020 - okvirni program za raziskave in inovacije (2014–2020) in razveljavitvi Sklepa št. 1982/2006/ES (Glej stran 104 tega uradnega lista).

(37) Da se upošteva vračljivi značaj podpore, zagotovljene s finančnimi instrumenti, in zaradi prilagoditve tržnim praksam, bi morala podpora iz skladov ESI, ki se zagotovi končnim prejemnikom v obliki naložbe lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala, posojil ali jamstev oziroma drugih instrumentov za delitev tveganj, omogočati kritje celote naložb končnih prejemnikov, brez razlikovanja stroškov, povezanih z DDV. Skladno s tem bi bilo treba samo v primerih, ko se finančni instrumenti združujejo z nepovratnimi sredstvi, način, kako se DDV upošteva na ravni končnega prejemnika, upoštevati za namen določanja upravičenosti izdatkov, povezanih z nepovratnimi sredstvi.

(38) Kadar določeni deli naložb ne ustvarjajo neposrednih finančnih donosov, bi lahko bilo združevanje finančnih instrumentov s podporo v obliki nepovratnih sredstev upravičeno, kolikor to dopuščajo veljavna pravila o državni pomoči, da se zagotovi ekonomska vzdržnost projektov. V takšnem primeru bi bilo treba določiti posebne pogoje, da se prepreči dvojno financiranje.

(39) Da bi zagotovili, da viri, dodeljeni finančnim instrumentom v korist MSP, dosežejo uspešno in učinkovito kritično maso novega financiranja dolga MSP, bi moralo omogočeno, da se te vire uporabi na celotnem ozemlju posamezne države članice, ne glede na njene kategorije regij. Vendar bi moralo biti moralo omogočeno, da se v pogajanjih o sporazumu o financiranju med državo članico in EIB dovoli sorazmerno povračilo regiji ali skupini regij znotraj iste države članice, in sicer v okviru enega samega namenskega nacionalnega programa na posamezen finančni prispevek iz ESRR in EKSRP.

(40) Prispevki držav članic skupnim finančnim instrumentom za neomejeno jamstvo in sekuritizacijo v korist MSP bi morali biti porazdeljeni po letih 2014, 2015 in 2016, časovni razpored zneskov, ki bi jih morale države članice plačati EIB, pa bi moral biti v skladu z običajno bančno prakso ustrezno določeni v sporazumu o financiranju, da se učinki odobritev plačil za vsako posamezno leto porazdelijo.

(41) V primeru poslov listinjenja bi bilo treba ob zaključku programa zagotoviti, da je bil v skladu z načeli v zvezi s finančnimi instrumenti, določenimi v finančni uredbi, za cilj podpore MSP uporabljen vsaj znesek, ki ustreza prispevku Unije.

(42) Upravni organi bi morali imeti prožnost, da vire iz programov prispevajo k finančnim instrumentom, vzpostavljenim na ravni Unije, ki jih neposredno ali posredno upravlja Komisija, ali k instrumentom, vzpostavljenim na nacionalni, regionalni, transnacionalni ali čezmejni ravni, ki jih upravlja upravni organ ali je ta odgovoren za njihovo upravljanje. Organi upravljanja bi morali imeti tudi možnost neposrednega izvajanja finančnih instrumentov prek obstoječih ali novih skladov ali prek skladov skladov.

(43) Za zagotavljanje sorazmernih ureditev nadzora in varovanje dodane vrednosti finančnih instrumentov pa predvidenih končnih prejemnikov ne bi smeli odvračati s prekomernim administrativnim bremenom. Organi, pristojni za revizijo programov, bi morali izvajati revizije zlasti na ravni organov upravljanja in organov, ki izvajajo finančne instrumente, vključno s skladi skladov. Vendar lahko obstajajo posebne okoliščine, kadar dokumenti, potrebni za izvedbo takšnih revizij, niso na voljo na ravni organov upravljanja ali na ravni organov, ki izvajajo finančne instrumente, ali kadar ne predstavljajo verodostojnih in natančnih evidenc o zagotovljeni podpori. V takšnih posebnih primerih je treba sprejeti določbe, ki bi omogočile izvajanje revizij tudi na ravni končnih prejemnikov.

(44) Znesek, ki se kadar koli plača finančnim instrumentom iz skladov ESI, bi moral ustrezati znesku, potrebnemu za izvedbo načrtovanih naložb in plačil končnim prejemnikom, vključno s stroški in provizijami za upravljanje. Skladno s tem bi morali biti zahtevki za vmesna izplačila postopni. Znesek, ki ga je potrebno izplačati kot vmesno izplačilo, bi moral biti omejen na največ 25 % skupnega zneska prispevkov iz programa, dodeljenih finančnemu instrumentu v okviru ustreznega sporazuma o financiranju, pri čemer bi bila nadaljnja vmesna izplačila odvisna od minimalnega odstotka dejanskih zneskov, vključenih v prejšnje zahtevke pod postavko upravičenih izdatkov.

(45) Potrebno je določiti posebna pravila v zvezi z zneski, ki se sprejmejo kot upravičeni izdatki ob zaključku programa, da se zagotovi, da se zneski, vključno s stroški in provizijami za upravljanje, plačani finančnim instrumentom iz skladov ESI, uspešno uporabijo za naložbe končnim prejemnikom. Pravila bi morala biti dovolj prožna, da se omogoči podpora instrumentom, ki temeljijo na lastniškem kapitalu, za ciljna podjetja, in bi zato morala upoštevati določene značilnosti, specifične za instrumente za podjetja, ki temeljijo na lastniškem kapitalu, kot so tržne prakse v zvezi z zagotavljanjem nadaljnjega financiranja na področju skladov tveganega kapitala. Ciljnim podjetjem, za katera veljajo pogoji iz te uredbe, bi moralo biti omogočeno, da koristijo stalno podporo iz skladov ESI za takšne instrumente po koncu obdobja upravičenosti.

(46) Določiti je treba tudi posebna pravila v zvezi s ponovno uporabo virov, ki jih je do izteka obdobja upravičenosti mogoče dodeliti kot podporo iz skladov ESI, ter nadaljnja pravila v zvezi z uporabo virov po izteku obdobja upravičenosti.

(47) Podpora iz skladov ESI se praviloma ne bi smela uporabiti za financiranje naložb, ki so bile fizično že zaključene ali v celoti izvedene na dan odločitve o naložbah. Vendar bo glede naložb v infrastrukturo s ciljem podpreti urbani razvoj ali urbano obnovo ali podobnih naložb v infrastrukturo s ciljem diverzifikacije nekmetijskih dejavnosti na podeželskih območjih morda potrebna določena mera podpore pri reorganizaciji dolžniškega portfelja v zvezi z nepremičnino, ki je del nove naložbe. V takšnih primerih bi moralo biti mogoče uporabiti podporo iz skladov ESI za reorganizacijo dolžniškega portfelja v višini največ 20 % skupnega zneska programske podpore naložbi iz finančnega instrumenta.

(48) Države članice bi morale spremljati programe, da preverijo izvajanje in napredek pri doseganju ciljev programov. Zato bi morale države članice v skladu s svojim institucionalnim, pravnim in finančnim okvirom ustanoviti odbore za spremljanje skladov ESI ter določiti njihovo sestavo in naloge. Zaradi posebne narave programov v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" bi bilo treba določiti posebna pravila za odbore, ki nadzorujejo te programe. Za lažje usklajevanje med skladi ESI bi se lahko ustanovili skupni nadzorni odbori. Za zagotovitev uspešnosti bi moral nadzorni odbor imeti možnost, da organom upravljanja posreduje pripombe v zvezi z izvajanjem in vrednotenjem programa, vključno z ukrepi za zmanjšanje administrativnega bremena za upravičence, hkrati pa bi moral tudi spremljati ukrepe, sprejete na podlagi svojih pripomb.

(49) Za poenostavitev upravljanja na vseh ravneh je potrebno uskladiti spremljanje in poročanje v zvezi s skladi ESI. Pomembno je zagotoviti sorazmerne zahteve o poročanju hkrati pa tudi celostne informacije o doseženem napredku na ključnih področjih pregleda. Zato morajo zahteve o poročanju upoštevati potrebe po informacijah v danih letih in morajo biti usklajene z roki pregleda uspešnosti.

(50) Za spremljanje napredka programov bi bilo treba organizirati letno pregledovalno sejo vsake države članice in Komisije. Vendar bi bilo treba dopustiti možnost, da se država članica in Komisija dogovorita, da razen v letih 2017 in 2019 ne organizirata seje in se tako izogneta nepotrebnemu administrativnemu bremenu.

(51) Da lahko Komisija spremlja napredek pri doseganju ciljev Unije, pa tudi poslanstev posameznih skladov, določenih v skladu s cilji iz Pogodb, bi morale države članice predložiti poročila o napredku pri izvajanju svojih partnerskih sporazumov. Na podlagi teh poročil bi morala Komisija v letih 2017 in 2019 pripraviti strateško poročilo o napredku. Za zagotovitev rednih orientacijskih razprav o prispevku skladov ESI k uresničevanju strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast in za bolj kakovostno porabo in uspešnost politike v skladu z evropskim semestrom se bi moralo o strateških poročilih razpravljati v Svetu. Na podlagi te razprave bi lahko Svet na spomladanskem zasedanju Evropskega sveta prispeval k oceni o vlogi vseh politik Unije in instrumentov pri zagotavljanju trajnostne rasti v okviru ustvarjanja delovnih mest po vsej Uniji.

(52) Za izboljšanje kakovosti pri načrtovanju in izvajanju programov ter za ugotovitev vpliva programov na doseganje ciljnih vrednosti iz strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast in po potrebi, ob upoštevanju obsega programa glede na bruto domači proizvod (BDP) in cilje v zvezi z brezposelnostjo na zadevnem programskem področju je treba oceniti uspešnost, učinkovitost in vpliv podpore iz skladov ESI. V zvezi s tem bi bilo treba podrobno opredeliti pristojnosti držav članic in Komisije.

(53) Za izboljšanje kakovosti načrtovanja vsakega programa bi bilo treba opraviti predhodno vrednotenje, s katero bi se ugotovilo, ali se cilji in ciljne vrednosti lahko dosežejo.

(54) Organ upravljanja ali država članica bi morala oblikovati načrt vrednotenja. Ta načrt vrednotenja bi lahko zajemal več kot en program. V programskem obdobju bi morali organi upravljanja zagotoviti izvajanje vrednotenje uspešnosti, učinkovitosti in vpliva programa. Odbor za spremljanje in Komisijo bi bilo treba obvestiti o rezultatih vrednotenja in tako olajšati upravljavske odločitve.

(55) Za oceno uspešnosti in učinkovitosti skladov ESI, njihovega vpliva na splošne cilje skladov ESI in strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast je treba, ob upoštevanju ciljnih vrednosti, določenih s to strategijo Unije, opraviti naknadno vrednotenje. Komisija bi morala za vsak sklad ESI pripraviti zbirno poročilo, v katerem navede glavne ugotovitve naknadnega vrednotenja.

(56) Koristno bi bilo opredeliti vrste ukrepov, ki se lahko sprejmejo na pobudo Komisije in držav članic kot tehnična podpora s podporo iz skladov ESI.

(57) Za zagotovitev učinkovite porabe virov Unije in za preprečevanje prekomernega financiranja operacij, ki ustvarjajo neto prihodek po njihovi zaključitvi, bi bilo treba uporabljati različne metode za ugotovitev neto prihodka iz takšnih operacij, vključno s poenostavljenim pristopom, ki temelji na pavšalnih stopnjah za sektorje ali podsektorje. Pavšalne stopnje bi morale temeljiti na zgodovinskih podatkih, ki so na voljo Komisiji, možnostih za povračilo stroškov ter na načelu „onesnaževalec plača“, kadar je ustrezno. Posebna določba bi morala prek delegiranega akta urejati tudi širitev uporabe pavšalnih stopenj na nove sektorje, vključevanje podsektorjev ali pregled stopenj za prihodnje operacije, ko bodo na voljo novi podatki. Uporaba pavšalnih stopenj utegne bi lahko bila zlasti primerna za operacije na področjih informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT), raziskav, razvoja in inovacij ter energetske učinkovitosti. Poleg tega je treba določiti izjeme od teh pravil, da se zagotovi uporaba načela sorazmernosti in da se upoštevajo morebitne druge veljavne regulativne in pogodbene določbe.

(58) Pomembno je zagotoviti sorazmeren pristop in preprečiti podvajanje preverjanja potreb po financiranju v primeru operacij, ki ustvarjajo neto prihodek po njihovem zaključku, za katera hkrati veljajo pravila o državni pomoči, kadar takšna pravila določajo tudi meje podpore, ki se lahko dodeli. Zato velja, da v primeru uporabe pomoči de minimis, skladne državne pomoči za MSP z intenzivnostjo pomoči ali omejitvijo zneska, ki se uporablja, ali skladne državne pomoči velikim podjetjem, pri čemer so bile finančne potrebe individualno preverjene v skladu z veljavnimi pravili o državni pomoči, se ne uporabljajo določbe, ki zahtevajo izračun neto prihodka. Državam članicam pa bi moralo biti dovoljeno, da uporabijo metode za izračun neto prihodka, če to določajo nacionalna pravila.

(59) Javno-zasebna partnerstva so lahko učinkovito sredstvo za izvajanje operacij, ki zagotavljajo doseganje ciljev javnih politik, in sicer z združevanjem različnih oblik javnih in zasebnih sredstev. Za lažjo uporabo skladov ESI za podporo operacijam, strukturiranim kot javno-zasebna partnerstva, bi morala ta uredba upoštevati določene posebnosti javno-zasebnih partnerstev, in sicer s prilagoditvijo nekaterih skupnih določb o skladih ESI.

(60) Za zagotovitev enotnih in nepristranskih pogojev za uporabo skladov ESI v Uniji bi bilo treba določiti začetni in končni datum upravičenosti izdatkov. Za lažje izvajanje programov je primerno določiti, da je lahko začetni datum upravičenosti izdatkov pred 1. januarjem 2014, če zadevna država članica predloži program pred tem datumom. Ob upoštevanju nujne potrebe po mobilizaciji virov, dodeljenih pobudi za zaposlovanje mladih za podporo takojšnjemu izvajanju, bi izjemoma moral biti začetni datum upravičenosti izdatkov v okviru te pobude 1. september 2013. Za zagotovitev uspešne uporabe skladov ESI in zmanjšanje tveganja za proračun Unije je treba uvesti omejitve glede podpore za zaključene operacije.

(61) V skladu z načelom subsidiarnosti in ob upoštevanju izjem iz Uredbe (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [1], Uredbe ESS, Uredbe (EU) št. 1300/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [2], Uredbe (EU) št. 1299/2013Evropskega parlamenta in Sveta [3], Uredbe (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [4] in uredbe o ESPR, bi morale države članice sprejeti nacionalna pravila o upravičenosti izdatkov.

(62) Za poenostavitev uporabe skladov ESI in zmanjšanje tveganja napak je ob potrebnem razlikovanju zaradi upoštevanja posebnosti politike primerno opredeliti oblike podpore, usklajene pogoje za vračilo nepovratnih sredstev in vračljive podpore, pavšalno financiranje, posebna pravila za upravičenost do nepovratnih sredstev in vračljive podpore ter posebne pogoje za upravičenost operacije glede na lokacijo.

(63) Omogočiti bi bilo treba, da se podpora iz skladov ESI zagotavlja v obliki nepovratnih sredstev, nagrad, vračljive podpore ali finančnih instrumentov oziroma njihove kombinacije, da bi lahko pristojni organi izbrali najprimernejšo obliko podpore za ugotovljene potrebe.

[1] Uredba (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o Evropskem skladu za regionalni razvoj skladu in o posebnih določbah glede cilja "naložbe za rast in delovna mesta" ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1080/2006 (Glej stran 289 tega uradnega lista).

[2] Uredba (EU) št. 1300/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1084/2006 (Glej stran 281 tega uradnega lista)

[3] Uredba (EU) št. 1299/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o posebnih določbah za podporo cilju evropsko teritorialno sodelovanje iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (Glej stran 259 tega uradnega lista)

[4] Uredba (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. december 2013 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 (Glej stran 487 tega uradnega lista).

(64) Za zagotovitev uspešnosti, pravičnosti in trajnostnega vpliva ukrepov v okviru skladov ESI bi bilo treba sprejeti določbe, ki zagotavljajo dolgoročne naložbe v podjetja in infrastrukturo ter preprečujejo izrabo skladov ESI za zagotavljanje neupravičene prednosti. Izkušnje so pokazale, da je 5 let primerno najkrajše obdobje, razen ko pravila o državni pomoči določajo drugače. Kljub temu, in v skladu z načelom sorazmernosti, je možno, da bi lahko bilo upravičeno krajše, triletno obdobje, če gre pri naložbah za vzdrževanje naložb ali delovna mesta, ki jih ustvarijo MSP. V primeru če bi operacija, ki vključuje naložbe v infrastrukturo ali produktivne naložbe, kjer upravičenec ni MSP, bi taka operacija morala povrniti prispevek iz skladov ESI, če se v 10 letih od datuma zadnjega izplačila upravičencu proizvodna dejavnost preseli na lokacijo izven Unije. Ustrezno je izključiti ukrepe, ki jih podpirajo ESS in ne vključujejo produktivnih naložb ali naložb v trajno infrastrukturo, razen če te zahteve izhajajo iz veljavnih pravil o državni pomoči, kot tudi prispevke finančnim instrumentom ali iz njih. Neupravičeno izplačane zneske bi bilo treba izterjati in jih obravnavati v skladu s postopki, ki se uporabljajo za nepravilnosti.

(65) Države članice bi morale sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev ustrezne vzpostavitve svojih sistemov upravljanja in nadzora, da se zagotovi zakonita in redna uporaba skladov ESI. Zato bi bilo treba določiti obveznosti držav članic glede sistemov upravljanja in nadzora ter glede preprečevanja, ugotavljanja in popravljanja nepravilnosti ter kršitev prava Unije.

(66) V skladu z načelom deljenega upravljanja bi morale biti države članice in Komisija odgovorne za upravljanje in nadzor programov. Predvsem države članice bi morale biti prek svojih sistemov upravljanja in nadzora odgovorne za izvajanje in nadzor operacij iz programov. Za izboljšanje učinkovitosti nadzora nad izbiro in izvajanjem operacij ter delovanjem sistemov upravljanja in nadzora bi bilo treba podrobno opredeliti naloge organa upravljanja.

(67) Države članice bi morale izpolniti obveznosti upravljanja, nadzora in revizije ter prevzeti iz tega izhajajoče odgovornosti, ki so določene v pravilih o deljenem upravljanju v tej uredbi, finančni uredbi ter v pravilih posameznega sklada. Države članice bi morale v skladu s pogoji iz te uredbe zagotoviti učinkovite mehanizme pritožb v zvezi z evropskimi strukturnimi in investicijskimi skladi. V skladu z načelom subsidiarnosti bi morale države članice, na zahtevo Komisije, preučiti pritožbe, ki so bile predložene Komisiji in spadajo v področje njihove pristojnosti, ter na zahtevo obvestiti Komisijo o rezultatih.

(68) Določiti bi bilo treba pooblastila in odgovornosti Komisije glede preverjanja uspešnosti delovanja sistemov upravljanja in nadzora ter možnost zahtevati ukrepanje držav članic. Komisijo bi bilo treba pooblastiti za izvajanje revizij na kraju samem in pregledov, ki so osredotočeni na zadeve, povezane z dobrim finančnim poslovodenjem, da se preveri delovanje skladov ESI.

(69) Proračunske obveznosti Unije bi bilo treba izvrševati vsako leto. Za zagotovitev uspešnega upravljanja programov je potrebno določiti skupna pravila za predplačila, vmesne zahtevke za izplačilo in končno plačilo brez poseganja v posebna pravila za vsak sklad ESI.

(70) Predplačila na začetku programov zagotavljajo, da ima država članica od začetka izvajanja programa na voljo tudi sredstva za podporo upravičencem pri izvajanju programa, tako da ti upravičenci za načrtovane naložbe po potrebi prejmejo vnaprejšnje plačilo in se jim sredstva povrnejo kmalu po predložitvi zahtevka za plačilo. Zato bi bilo potrebno vključiti določbe o zneskih začetnega predplačila iz skladov ESI. Začetno predplačila bi moralo biti v celoti obračunano ob zaključku programa.

(71) Za varovanje finančnih interesov Unije bi morali biti uvedeni ukrepi, ki so časovno omejeni in dovoljujejo pristojnemu organu, ki mu je bilo pooblastilo preneseno, da prekine izplačila, kadar obstajajo jasni dokazi za znatne pomanjkljivosti v delovanju sistemov upravljanja in nadzora ali za nepravilnosti v zvezi z zahtevkom za izplačilo, ali kadar dokumenti za pregled in sprejetje obračuna niso bili predloženi. Obdobje prekinitve bi moralo trajati do šest mesecev, z možnostjo podaljšanja tega obdobja na devet mesecev s soglasjem države članice, da se zagotovi dovolj časa za odpravo vzrokov prekinitve in se tako izogne začasni ustavitvi.

(72) Za varovanje proračuna Unije je mogoče, da bo morala Komisija včasih sprejeti finančne popravke. Za zagotovitev pravne varnosti za države članice je pomembno opredeliti okoliščine, v katerih lahko kršitve veljavne zakonodaje Unije ali nacionalne zakonodaje v zvezi z njeno uporabo pripeljejo do finančnih popravkov Komisije. Za zagotovitev, da so finančni popravki, ki jih Komisija naloži državi članici, povezani z zaščito finančnih interesov Unije, tbi bilo treba take popravke omejiti na primere, ko kršitev veljavnega prava Unije ali nacionalnega prava v zvezi z uporabo ustreznega prava Unije zadeva upravičenost, pravilnost, upravljanje ali nadzor operacij ter ustreznih izdatkov, prijavljenih Komisiji.

Za zagotovitev sorazmernosti je pomembno, da Komisija pri odločitvi o finančnem popravku upošteva vrsto in stopnjo kršitve ter povezane finančne posledice za proračun Unije.

(73) Za spodbujanje finančne discipline je primerno opredeliti ureditve za prenehanje katerega koli dela proračunskih obveznosti v programu, zlasti kadar je znesek lahko izvzet iz prenehanja obveznosti in kadar so zaostanki v izvajanju posledica neobičajnih in nepredvidljivih okoliščin, na katere zadevna stranka nima vpliva, in se njihovim posledicam kljub izkazani skrbnosti ni bilo mogoče izogniti, pa tudi kadar je bil sicer podan zahtevek za plačilo, vendar je bil rok za plačilo prekinjen ali je bilo plačilo začasno ustavljeno.

(74) Tudi postopek prenehanja obveznosti je nujni del mehanizma za dodeljevanje rezerve za uspešnost in v tem primeru bi moralo biti možno prerazporediti sredstva za kasnejše obveznosti v drugih programih in prednostnih nalogah. Poleg tega bi treba pri izvajanju nekaterih posebnih finančnih instrumentov v prid malih in srednjih podjetij, ko je prenehanje obveznosti rezultat nestalnega sodelovanja države članice v teh finančnih instrumentih, določiti kasnejšo prerazporeditev sredstev za obveznosti v drugih programih. Da se omogoči takšna prerazporeditev sredstev, bo treba v finančno uredbo vnesti dodatne določbe, zato bi morali ti postopki začeti veljati od datuma začetka veljavnosti ustreznih sprememb finančne uredbe.

(75) Dodatne splošne določbe so potrebne glede posebnega delovanja skladov. Zlasti za povečanje njihove dodane vrednosti in njihovega prispevka k prednostnim nalogam iz strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast in ciljem posameznega sklada na podlagi ciljev iz Pogodbe bi bilo treba delovanje teh skladov poenostaviti in usmeriti v cilj "naložb za rast in delovna mesta" ter cilj "evropsko teritorialno sodelovanje".

(76) Dodatne določbe za posebno delovanje EKSRP in ESPR so določene v posebni zakonodaji za ti področji.

(77) Za spodbujanje ciljev PDEU glede ekonomske, socialne in teritorialne kohezije bi moral cilj "naložbe za rast in delovna mesta" podpirati vse regije. Za zagotovitev uravnovešene in postopne podpore in za upoštevanje stopnje gospodarskega in družbenega razvoja bi bilo potrebno vire iz ESRR in ESS za ta cilj dodeliti manj razvitim regijam, regijam v prehodu in bolj razvitim regijam v skladu z njihovim bruto domačim proizvodom (BDP) na prebivalca glede na povprečje EU-27. Za zagotovitev dolgoročne stabilnosti naložb iz Evropskega sklada za regionalni razvoj in Evropskega socialnega sklada, za utrditev doseženega uspeha ter za spodbujanje gospodarske rasti in socialne kohezije bi morale regije Unije, regije, katerih BDP na prebivalca je bil v programskem obdobju 2007–2013 nižji od 75 % povprečja EU-25 za referenčno obdobje, vendar katerih BDP na prebivalca se je zvišal na več kot 75 % povprečja EU-27, prejeti najmanj 60 % njihovih okvirnih povprečnih letnih sredstev, dodeljenih v obdobju 2007–2013. Vsa sredstva, dodeljena državi članici iz ESRR, ESS in Kohezijskega sklada, bi morala znašati najmanj 55 % vseh njenih sredstev za obdobje 2007–2013. Države članice z bruto nacionalnim dohodkom (BND) na prebivalca, ki ne dosega 90 % povprečja Unije, bi morale imeti koristi od Kohezijskega sklada v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta".

(78) Za opredelitev regij in območij, upravičenih do podpore iz skladov, bi bilo potrebno določiti nepristranska merila. Zato bi moralo določanje regij in območij na ravni Unije temeljiti na skupnem sistemu klasifikacije regij iz Uredbe (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 105/2007 ([2]).

(79) Za določitev ustreznega finančnega okvira za sklade bi morala Komisija z izvedbenimi akti, objektivno in pregledno, določiti letno razčlenitev razpoložljivih odobrenih pravic za prevzem obveznosti, tako da se vključijo regije, ki zaostajajo v razvoju, vključno s tistimi, ki prejemajo prehodno podporo. Da bi se upoštevale posebej težke razmere držav članic, ki jih je prizadela kriza, in v skladu z Uredbo Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 ([3]) o določitvi večletnega finančnega okvira, bi morala Komisija leta 2016 na podlagi najnovejših statističnih podatkov, ki bodo takrat na voljo, pregledati skupna dodeljena sredstva vseh držav članic in jih po potrebi prilagoditi. Potrebne prilagoditve bi se morale v enakih deležih razporediti po letih 2017–2020.

([1]) Uredba (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (UL L 154, 21.6.2003, str. 1).

([2]) Uredba Komisije (ES) št. 105/2007 z dne 1. februarja 2007 o spremembi prilog k Uredbi (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (UL L 39, 10.2.2007, str. 1).

([3]) Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 z dne 2. december 2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020 (Glej stran 884 tega uradnega lista).

(80) Za spodbuditev potrebne pospešitve razvoja infrastrukture na področju prometa in energetike ter IKT v Uniji bi bilo treba oblikovati Instrument za povezovanje Evrope v skladu z Uredbo (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [1]. Podporo iz Kohezijskega sklada bi bilo treba zagotoviti projektom za vzpostavljanje osrednjih omrežij ali projektom in horizontalnim dejavnostim, opredeljenim v delu I Priloge k navedeni uredbi.

(81) Dodelitev letnih odobrenih proračunskih sredstev iz skladov državi članici bi bilo treba omejiti na zgornjo mejo, ki bi jo bilo treba določiti ob upoštevanju BDP posamezne države članice.

(82) Določiti je treba zgornje meje navedenih sredstev namenjenih cilju "naložbe za rast in delovna mesta" ter sprejeti nepristranska merila za njihovo dodelitev regijam in državam članicam. Države članice bi morale s koncentracijo podpore poskrbeti za zadostne naložbe v zaposlovanje mladih, mobilnost delavcev, znanje, socialno vključenost in boj proti revščini, da delež iz ESS kot odstotek vseh združenih sredstev strukturnih skladov in kohezijskega sklada na ravni Unije, brez podpore iz kohezijskega sklada za prometno infrastrukturo v okviru Instrumenta za povezovanje Evrope ter podpore iz strukturnih skladov za pomoč najbolj ogroženim skupinam prebivalstva, v vsaki državi članici ni manjši od 23,1 %.

(83) Glede na nujnost reševanja brezposelnosti mladih v najbolj prizadetih regijah Unije kot tudi Uniji kot celoti se vzpostavi pobudo za zaposlovanje mladih ter financira iz posebne dodelitve in ciljnih naložb Evropskega socialnega sklada, da se doda in okrepi znatna pomoč, ki je že zagotovljena prek skladov ESI. Cilj pobude za zaposlovanje mladih bi morala biti podpora mladim, zlasti tistim, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, in prebivajo v upravičenih regijah. Pobudo za zaposlovanje mladih bi bilo treba izvesti kot del cilja "naložb za rast in delovna mesta".

(84) Poleg tega je treba v skladu z glavno ciljno vrednostjo o zmanjšanju revščine sklad za evropsko pomoč za najbolj ogrožene skupine prebivalstva zastaviti tako, da se spodbuja socialna vključenost. Predvideti bi bilo treba mehanizem, prek katerega bi se v ta instrument prenesli viri, dodeljeni iz strukturnih skladov vsaki državi članici.

(85) Ob upoštevanju sedanjih ekonomskih okoliščin največja stopnja prenosa (zgornja meja) iz skladov posamezni državi članici ne bi smela imeti za posledico dodelitev za državo članico, ki presega 110 % njihove realne ravni v programskem obdobju 2007–2013.

(86) Za zagotovitev ustreznih dodelitev posameznim kategorijam regij se viri skladov ne bi smeli prenašati med manj razvitimi regijami, regijami v prehodu in bolj razvitimi regijami, razen v ustrezno utemeljenih okoliščinah, povezanih z izvajanjem enega ali več tematskih ciljev. Taki prenosi bi morali zajemati največ 3 % skupno odobrenih sredstev za navedeno kategorijo regije.

(87) Za zagotovitev pristnega gospodarskega vpliv v skladu s to uredbo podpora iz skladov ne bi smela nadomestiti javnih ali primerljivih strukturnih izdatkov držav članic. Poleg tega bi bilo treba za upoštevanje širšega gospodarskega okvira pri podpori iz skladov določiti višino javnih izdatkov glede na splošne makroekonomske razmere, v katerih poteka financiranje, na podlagi kazalnikov iz programov za stabilnost in konvergenčnih programov, ki jih letno predložijo države članice v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1466/1997 [2]. Preverjanje načela dodatnosti, ki ga opravi Komisija, bi moralo biti zaradi višine dodeljenih finančnih virov osredotočeno na države članice, v katerih manj razvite regije in regije v prehodu vključujejo najmanj 15 % prebivalstva.

(88) Določiti je treba dodatne določbe glede načrtovanja, upravljanja, spremljanja in nadzora operativnih programov, ki jih podpirajo skladi,z namenom doseči čim boljše rezultate. Zlasti je treba določiti podrobne zahteve glede vsebine operativnih programov. To bi moralo olajšati pripravo dosledne logike ukrepanja za obravnavanje ugotovljenih razvojnih potreb, določitev okvira za oceno delovanja ter podpreti uspešno in učinkovito izvajanje skladov. V skladu s splošnim načelom bi morala prednostna os zajemati en tematski cilj, en sklad in eno kategorijo regij. Po potrebi in z namenom povečanja uspešnosti v okviru tematsko doslednega celostnega pristopa bi moralo biti mogoče, da se prednostna os nanaša na več kot eno kategorijo regij ter združuje eno ali več dopolnjujočih se naložbenih prednostnih nalog ESRR, ESS in Kohezijskega sklada v okviru enega ali več tematskih ciljev.

(89) Kadar država članica pripravi največ en program za vsak sklad, tako da se programi in partnerski sporazum pripravijo na nacionalni ravni, bi bilo treba določiti posebne ureditve, in tako zagotoviti dopolnjevanje med takimi dokumenti.

[1] Uredba (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. december 2013 o vzpostavitvi Instrumenta za povezovanje Evrope, spremembi Uredbe (EU) št. 913/2010 in razveljavitvi uredb (ES) št. 680/2007 in (ES) št. 67/2010 (UL L 348, 20.12.2013, str. 129).

[2] Uredba Sveta (ES) št. 1466/97 z dne 7. julija 1997 o okrepitvi nadzora nad proračunskim stanjem ter o nadzoru in usklajevanju gospodarskih politik (UL L 209, 2.8.1997, str. 1).

(90) Da bi uskladili potrebo po natančnih operativnih programih z jasnimi zavezami držav članic in potrebo po prožnosti zaradi prilagajanja spreminjajočim se razmeram, bi bilo treba razlikovati med bistvenimi elementi operativnega programa, o katerih odloča Komisija, in drugimi elementi, o katerih ne odloča Komisija in jih lahko spremeni država članica. Zato bi bilo treba zagotoviti postopke, ki bi omogočali spremembe nebistvenih elementov operativnih programov na nacionalni ravni brez odločitve Komisije.

(91) Za izboljšanje dopolnjevanja in poenostavitev izvajanja bi moralo biti mogoče združiti podporo iz Kohezijskega sklada in ESRR s podporo iz ESS v skupnih operativnih programih v okviru cilja „naložbe za rast in delovna mesta“.

(92) Veliki projekti predstavljajo bistven delež izdatkov Unije in so pogosto strateškega pomena za doseganje ciljev iz strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast. Zato je upravičeno, da se operacije nad določenim pragom še naprej odobrijo po posebnih postopkih v skladu s to uredbo. Prag bi bilo treba določiti glede na skupne upravičene stroške po preučitvi pričakovanih neto prihodkov, pri čemer bi moral biti prag za prometne projekte višji, saj je obseg naložb v ta sektor običajno večji. Za zagotovitev jasnosti je ustrezno opredeliti vsebino prijave za velik projekt za ta namen. Prijava bi morala vsebovati informacije, potrebne za zagotovitev, da finančni prispevek iz skladov ne bi povzročil izgube znatnega števila delovnih mest na že obstoječih lokacijah znotraj Unije.

(93) Za spodbujanje priprave in izvajanja velikih projektov na kakovostni ekonomski in tehnični podlagi in da se spodbudi uporaba strokovnih nasvetov v zgodnji fazi, kadar lahko neodvisni strokovnjaki, ki se jim nudi tehnična podpora Komisije, oziroma, po dogovoru s Komisijo, drugi neodvisni strokovnjaki, podajo jasne izjave o izvedljivosti in ekonomski upravičenosti velikega projekta, bi moral biti postopek odobritve Komisije racionaliziran. Komisija bi morala imeti možnost, da zavrne odobritev finančnega prispevka le, kadar pri neodvisnem pregledu kakovosti ugotovi bistveno pomanjkljivost.

(94) Kadar neodvisen pregled kakovosti velikega projekta ni bil izveden, bi morala država članica predložiti vse zahtevane informacije, Komisija pa bi morala oceniti veliki projekt, da ugotovi, ali je zahtevek za finančni prispevek upravičen.

(95) Za kontinuirano izvajanje, da bi se izognili nepotrebnemu administrativnemu bremenu in zaradi uskladitve s sklepom Komisije o smernicah za zaključek programskega obdobja 2007–2013, so za velike projekte, odobrene z Uredbo Sveta (ES) št. 1083/2006 ([1]), ki naj bi se izvajali še tudi v času programskega obdobja, ki ga zajema ta uredba, vzpostavljene določbe o fazah. Pod določenimi pogoji bi priglasitev in odobritev druge ali nadaljnjih faz velikega projekta morali potekati po skrajšanem postopku, če je Komisija predhodno fazo oziroma predhodne faze odobrila v okviru programskega obdobja 2007–2013. Vsaka posamezna faza teh operacij, ki je usmerjena v isti splošni cilj, bi se morala izvajati v skladu s pravili, ki veljajo v zadevnem programskem obdobju.

(96) Da lahko države članice izvajajo le del operativnega programa z uporabo pristopa, ki temelji na rezultatih, je koristno zagotoviti skupni akcijski načrt, ki vključuje projekt ali skupino projektov, ki jih izvede upravičenec in tako prispeva k ciljem operativnega programa. Za poenostavitev in okrepitev ciljne usmerjenosti skladov bi moralo upravljanje skupnih akcijskih načrtov temeljiti izključno na podlagi skupno dogovorjenih temeljnih točk, učinkov in rezultatov, kot je opredeljeno v sklepu Komisije o sprejetju skupnega akcijskega načrta. Nadzor in revizijo skupnega akcijskega načrta bi bilo potrebno omejiti na doseganje teh točk, učinkov in rezultatov. Zato je treba določiti pravila o pripravi, vsebini, sprejetju, finančnem upravljanju in nadzoru skupnih akcijskih načrtov.

(97) Sprejeti je treba posebna pravila delovanja odbora za spremljanje in letna poročila o izvajanju operativnih programov, ki jih podpirajo skladi. Dodatne določbe za posebno delovanje EKSRP bi bilo treba določiti v posebni zakonodaji za to področje.

(98) Za zagotovitev razpoložljivosti nujnih ter pravočasnih informacij o izvajanju programa morajo države članice Komisiji redno pošiljati ključne podatke. Za preprečitev dodatnega bremena za države članice bi bilo to treba omejiti na podatke, ki se redno zbirajo, prenos podatkov pa bi bilo treba opraviti z elektronsko izmenjavo podatkov.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1260/1999 (UL L 210, 31.7.2006, str. 25).

(99) Da se okrepi spremljanje napredka pri izvajanju skladov in olajša finančno upravljanje, je treba zagotoviti, da so osnovni finančni podatki o napredku pri izvajanju pravočasno na voljo.

(100) Komisija mora v skladu s členom 175 PDEU Evropskemu parlamentu, Svetu, Ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij vsaka tri leta predložiti poročila o napredku pri vzpostavljanju ekonomske, socialne in teritorialne kohezije Unije. Treba je določiti določbe glede vsebine tega poročila.

(101) Pomembno je seznanjati širšo javnost z dosežki skladov Unije in jo ozaveščati o ciljih kohezijske politike. Državljani bi morali imeti pravico vedeti, kam se vlagajo finančni viri Unije. Za zagotovitev ustreznega obveščanja javnosti bi morali biti odgovorni organi upravljanja in upravičenci ter institucije in svetovalni organi Unije. Za zagotovitev večje učinkovitosti pri obveščanju širše javnosti in večje sinergije pri dejavnostih obveščanja na pobudo Komisije bi morali viri, dodeljeni komunikacijskim dejavnostim iz te uredbe, prispevati tudi h kritju stroškov celostnega obveščanja o političnih prednostnih nalogah Unije, če so povezani s splošnimi cilji te uredbe.

(102) Za lažjo dostopnost in boljšo preglednost informacij o možnostih financiranja in upravičencih bi bilo treba v vsaki državi članici vzpostaviti enotno spletno stran ali spletni portal z informacijami o vseh operativnih programih, vključno s seznamom operacij, ki prejemajo podporo v okviru posameznih operativnih programov.

(103) Za zagotovitev obsežnega razširjanja informacij o dosežkih skladov ter vlogi Unije pri tem ter za obveščanje potencialnih upravičencev o možnostih financiranja bi bilo treba v tej uredbi opredeliti podrobna pravila o informiranju in obveščanju javnosti ter nekatere tehnične značilnosti takšnih ukrepov, in sicer ob upoštevanju obsega operativnih programov v skladu z načelom sorazmernosti.

(104) Da se dodeljena sredstva v okviru posameznega sklada usmerijo predvsem v strategijo Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast ter namene posameznega sklada v skladu s cilji iz Pogodbe, je treba določiti zgornje meje dodeljene tehnične podpore državi članici. Zagotoviti je treba tudi, da bo pravni okvir za načrtovanje tehnične podpore olajšal oblikovanje racionaliziranih ureditev izvajanja, kadar države članice izvajajo več skladov hkrati, in možno bi moralo biti, da ta okvir zajema več kategorij regij.

(105) Treba je določiti elemente za prilagoditev stopnje sofinanciranja operativnih programov iz skladov prednostnim osem, zlasti za povečanje multiplikacijskega učinka virov Unije. Za zagotovitev spoštovanja načela sofinanciranja z ustreznim deležem javne ali zasebne nacionalne podpore je treba določiti tudi največje možne stopnje sofinanciranja po kategorijah regij.

(106) Države članice morajo za vsak operativni program imenovati organ upravljanja, organ za potrjevanje in funkcionalno neodvisen revizijski organ. Da imajo države članice več prožnosti pri vzpostavitvi sistemov nadzora, je primerno upoštevati tudi možnost, da lahko organ upravljanja izvaja naloge organa za potrjevanje. Države članice bi morale imeti tudi možnost imenovati posredniške organe za izvajanje določenih nalog organa upravljanja ali organa za potrjevanje. V tem primeru bi morale države članice jasno določiti njihove pristojnosti in naloge.

(107) Za upoštevanje posebne organizacije sistemov upravljanja in nadzora skladov in ESPR ter potrebe za zagotovitev sorazmernega pristopa, bi bilo treba oblikovati posebne določbe za imenovanje organov upravljanja in organov za potrjevanje. Da se izogne nepotrebnemu administrativnemu bremenu, bi bilo treba predhodno preverjanje izpolnjevanja meril za imenovanja, navedenih v tej uredbi, omejiti na organe upravljanja in organe za potrjevanje ter, v skladu s pogoji iz te uredbe, se ne bi smelo zahtevati nobenega dodatnega revizijskega dela, kadar je sistem bistveno enak tistemu iz programskega obdobja 2007-2013. Ne bi smelo biti nobene zahteve za odobritev imenovanja s strani Komisije. Vendar, da se poveča pravna varnost, bi morale držav članice imeti možnost, da predložijo dokumente v zvezi z imenovanjem Komisije ob upoštevanju nekaterih pogojev, določenih v tej uredbi. Spremljanje skladnosti z merili za imenovanja, ki se izvajajo na podlagi ureditve v zvezi z revizijo in nadzorom bi moralo, kadar rezultati pokažejo neskladnost z merili, omogočati pravna sredstva in možnost preklica imenovanja.

(108) Organ upravljanja je odgovoren za uspešno in učinkovito uporabo skladov in ESPR ter tako izpolnjuje znatno število nalog, povezanih z upravljanjem in spremljanjem programa, finančnim upravljanjem, nadzorom in izbiro projektov. Ustrezno bi bilo treba določiti pristojnosti in naloge organa upravljanja.

(109) Organ za potrjevanje bi moral pripraviti zahtevke za plačila in jih predložiti Komisiji. Pripraviti bi moral računovodske izkaze, ki potrjujejo popolnost, točnost in resničnost računovodskih izkazov in dejstvo, da so izdatki, vneseni v izkaze, v skladu z veljavnimi pravili Unije in nacionalnimi pravili. Določiti bi bilo treba pristojnosti in naloge organa za potrjevanje.

(110) Revizijski organ mora zagotoviti, da se izvedejo revizije sistemov upravljanja in nadzora, ustreznega vzorca operacij in računovodskih izkazov. Določiti bi bilo treba pristojnosti in naloge revizijskega organa. Revizije prijavljenih izdatkov bi se morale izvajati na reprezentativnem vzorcu operacij, kar bi omogočilo ekstrapolacijo rezultatov. Kot splošno pravilo za zagotavljanje zanesljivega reprezentativnega vzorca bi se morala uporabljati metoda statističnega vzorčenja. Vendar bi lahko revizijski organi v ustrezno utemeljenih okoliščinah uporabljali nestatistične metode vzorčenja, če so v skladu s pogoji iz te uredbe.

(111) Brez poseganja v pristojnosti Komisije glede finančnega nadzora bi bilo treba okrepiti sodelovanje med Komisijo in državami članicami na tem področju in opredeliti merila, ki bi Komisiji omogočala, da v skladu s svojo strategijo nadzora nad nacionalnimi sistemi ugotovi raven zanesljivosti zagotovil, ki bi jih morala pridobiti od nacionalnih revizijskih organov.

(112) Poleg splošnih pravil o finančnem upravljanju za sklade ESI bi bilo treba določiti dodatne določbe za sklade in ESPR. Da bi Komisija pred sprejetjem obračuna prejela zadostna zagotovila, bi bilo treba zahtevke za vmesna izplačila poplačati v višini 90 % zneska, ki je rezultat uporabe stopnje sofinanciranja za vsako prednostno nalogo, določeno v sklepu o sprejetju operativnega programa za upravičeni izdatek v okviru prednostne naloge. Preostali zneski bi morali biti državam članicam izplačani po sprejetju obračuna, če Komisija lahko ugotovi, da so popolni, natančni in verodostojni.

(113) Upravičenci bi morali podporo v celoti prejeti najkasneje 90 dni od datuma vložitve zahtevka za izplačilo s strani upravičenca, če so na voljo sredstva iz začetnega in letnega predplačila ter vmesnih plačil. Organ upravljanja bi lahko prestavil rok, kadar spremni dokumenti niso popolni ali obstajajo dokazi o nepravilnostih, ki jih je treba nadalje raziskati. Predvideti bi bilo treba začetna in letna predplačila, da se zagotovi, da imajo države članice zadostna sredstva za izvajanje programov v okviru takih ureditev. Letna predplačila bi bilo treba potrditi vsako leto s sprejetjem obračuna.

(114) Za zmanjšanje nevarnosti prijave nepravilnih izdatkov bi bilo treba omogočiti, da organ upravljanja zneske, ki bi jih bilo treba dodatno preveriti, brez dodatne utemeljitve vključi v zahtevek za vmesno plačilo po obračunskem letu, v katerem so bili vneseni v njegov računovodski sistem.

(115) Za zagotovitev ustrezne uporabe splošnih pravil o prenehanju obveznosti bi moralo biti v pravilih o skladih in ESPR natančno opisano, kako se določijo roki za prenehanje obveznosti.

(116) Za uporabo zahtev iz finančne uredbe za finančno upravljanje skladov in ESPR je treba določiti postopke za pripravo, pregled in sprejetje obračuna, ki bi morali zagotoviti jasno podlago in pravno varnost teh ureditev. Da bi država članica lahko ustrezno izpolnjevala svoje obveznosti, bi bilo treba državam članicam omogočiti, da izključijo zneske, katerih zakonitost in pravilnost se trenutno ocenjuje.

(117) Za znižanje administrativnega bremena upravičencev bi bilo treba določiti posebne časovne roke, v okviru katerih bi organi upravljanja morali zagotoviti dostopnost dokumentacije za operacije po predložitvi izdatkov ali zaključku operacije. V skladu z načelom sorazmernosti bi moralo biti obdobje hranjenja dokumentov odvisno od višine skupnih upravičenih izdatkov za posamezno operacijo.

(118) Ker se obračun preverja in potrjuje vsako leto, bi bilo treba bistveno poenostaviti postopek zaključevanja. Podlaga za dokončno zaključitev programa bi zato morali biti samo dokumenti, povezani s končnim obračunskim letom, in zaključno poročilo o izvajanju ali zadnje letno poročilo o izvajanju, ne bi pa bilo treba pripraviti nobenih drugih dodatnih dokumentov.

(119) Za varovanje finančnih interesov Unije in zagotovitev sredstev za uspešno izvajanje programa bi bilo treba določiti določbe, ki bi Komisiji omogočile začasno ustavitev plačil na ravni prednostnih nalog ali operativnih programov.

(120) Za zagotovitev pravne varnosti državam članicam je ob upoštevanju načela sorazmernosti, primerno določiti posebne ureditve in postopke za finančne popravke, ki jih uvedejo države članice in Komisija v zvezi s skladi in ESPR.

(121) Potreben je pravni okvir, ki bo zagotavljal zanesljive sisteme za upravljanje in nadzor na nacionalni in regionalni ravni ter ustrezno razdelitev vlog in odgovornosti pri deljenem upravljanju. Vloga Komisije bi zato morala biti opredeljena in jasna, prav tako pa bi bilo treba določiti sorazmerna pravila za finančne popravke s strani Komisije.

(122) Pogostost revizijskih pregledov operacij bi morala biti sorazmerna z višino podpore Unije iz skladov in ESPR. Število revizijskih pregledov bi bilo treba zmanjšati, zlasti kadar skupni upravičeni izdatki za operacijo ne presegajo 200 000 EUR za ESRR in Kohezijski sklad, 150 000 EUR za ESS in 100 000 EUR za ESPR. Kljub temu bi bilo treba zagotoviti možnost, da se revizijski pregledi opravijo vedno, ko obstajajo dokazi o nepravilnostih ali goljufiji, ali v okviru revizijskega vzorca po ukinitvi končane operacije. Komisija bi morala imeti možnost pregleda revizijske sledi revizijskega organa ali sodelovati pri revizijskih pregledih na kraju samem. Kadar Komisija na tak način ne dobi potrebnega zagotovila glede uspešnega delovanja revizijskega organa, bi Komisija morala imeti možnost, da ponovno izvede revizijski pregled, kadar je to v skladu z mednarodno sprejetimi revizijskimi standardi. Da bi bila raven revizijskega nadzora Komisije sorazmerna s tveganjem, bi morala Komisija imeti možnost zmanjšati število svojih revizij v zvezi z operativnimi programi, kadar ni bistvenih pomanjkljivosti ali kadar se je mogoče zanesti na revizijski organ. Da bi se zmanjšalo administrativno breme upravičencev, bi bilo treba uvesti posebna pravila, s katerimi bi zmanjšali tveganje prekrivanja revizijskih pregledov istih operacij, ki jih opravljajo različne institucije, in sicer Evropsko računsko sodišče, Komisija in revizijski organ.

(123) Za dopolnitev in spremembo nekaterih nebistvenih elementov te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z evropskim kodeksom dobre prakse glede partnerstva, dopolni in spremeni razdelke 4 do 7 skupnega strateškega okvira, merili za določitev ravni finančnega popravka, ki se uporabi, posebnimi pravili o nakupu zemljišč in o kombiniranju tehnične podpore s finančnimi instrumenti, vlogo, odgovornostjo in pristojnostjo organov za izvajanje finančnih instrumentov, upravljanjem in nadzorom nad finančnimi instrumenti, ustavitvijo izplačil finančnim instrumentom in posledično prilagoditvijo glede uporabe izplačil, vzpostavitvijo sistema kapitalizacije letnih obrokov za finančne instrumente, posebnimi pravili, ki določajo merila za določanje upravljavskih stroškov in pristojbin na podlagi učinkovitosti, pragove in pravili, ki se uporabljajo za poplačilo kapitaliziranih upravljavskih stroškov ter pristojbin za instrumente, ki temeljijo na lastniškem kapitalu, in mikrokredite, opredelitvijo pavšalnega zneska za neto prihodke operacij v posameznih sektorjih, kakor tudi določitvijo pavšalnih zneskov za nekatere sektorje ali podsektorje na področjih IKT, raziskav, razvoja in inovacij in energetske učinkovitosti in dodajanja sektorjev ali podsektorjev, metode izračuna sedanje vrednosti diskontiranih neto prihodkov za operacije, ki ustvarjajo prihodek, dodatnimi pravili o nadomestitvi upravičenca na podlagi operacij javno zasebnega partnerstva, minimalnimi zahtevami, ki se vključijo v sporazume o javno-zasebnem partnerstvu, ki so potrebni za uporabo odstopanja z zvezi z upravičenostjo izdatkov, opredelitvijo pavšalnega zneska, ki se uporablja za posredne stroške za nepovratna sredstva, ki temeljijo na obstoječih metodah in ustreznih zneski, ki se uporabljajo v politikah Unije, metodologijo, ki se uporabi pri izvajanju kakovostnega pregleda velikega projekta, merili za določitev primerov, ki odstopajo, o katerih je treba poročati, podatkih, ki jih je treba podati ter pogojih in postopkih, ki se uporabijo pri določanju, ali morajo države članice povrniti neizterljive zneske, podatkih, ki se beležijo in shranjujejo v računalniški obliki znotraj sistemov spremljanja, ki jih vzpostavijo organi upravljanja, minimalnimi pravili glede revizijske sledi, obseg in vsebino revizij dejavnosti in revizij izkazov ter metodologije za izbiro vzorčnih dejavnosti ter pravili glede uporabe podatkov, zbranih med revizijami, merili za določanje resnih pomanjkljivosti pri uspešnem delovanju sistemov upravljanja in spremljanja, za vzpostavitev ravni finančnega popravka, ki se uporablja, in za uporabo pavšalnih zneskov ali ekstrapoliranih finančnih popravkov. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(124) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastila, da lahko za vse sklade ESI z izvedbenimi akti sprejme sklepe o odobritvi elementov partnerskih sporazumov in spremembe partnerskih sporazumov, sklepe o odobritvi elementov revidiranih partnerskih sporazumov, sklepe o programih in prednostnih nalogah, ki so dosegli svoje mejnike in so lahko upravičenci iz dodelitve rezerve na podlagi doseženih rezultatov, sklepe o spremembi programov kot posledica ukrepov za popravo prenosa finančnih dodelitev drugim programom, sklepe o letnih načrtih ukrepov, ki se financirajo iz tehnične podpore na pobudo Komisije, in, v primeru prenehanja obveznosti, sklepe o spremembi sklepov o sprejetju programov; in kar zadeva ESRR, ESS in Kohezijski sklad, sklepe o opredelitvi regij in držav članic, ki izpolnjujejo merila za naložbe za rast in delovna mesta, sklepe, ki določajo letno razdelitev odobrenih pravic za prevzem obveznosti državam članicam, sklepe o določitvi zneska, ki se prenese iz dodelitve Kohezijskega sklada za vsako državo članico za Instrument za povezovanje Evrope, sklepe o določitvi zneska, ki se prenese iz dodelitve strukturnih

skladov za vsako državo članico za hrano za najbolj ogrožene skupine prebivalstva, sklepe o sprejetju prenosov delov dodelitev iz cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" k cilju "naložbe za rast in delovna mesta", sklepe o tem, ali naj se izvede finančni popravek v primeru

neskladnosti z dodatnostjo, sklepe za sprejetje in spreminjanje operativnih programov, sklepe o zavrnitvi finančnega prispevka za veliki projekt, sklepe o odobritvi finančnega prispevka za izbrani veliki projekt in podaljšanje obdobja za uresničenje pogojev, povezanih z odobritvijo velikih projektov in sklepe o skupnih akcijskih načrtih; in kar zadeva ESRR, ESS, Kohezijski sklad in ESPR, sklepe o zavrnitvi računov in zaračunanega zneska, če računi niso bili sprejeti, sklepe o začasni ustavitvi vmesnih plačil in sklepe o finančnih popravkih.

(125) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z vzorcem, ki se uporabi pri predložitvi poročila o napredku, vzorcem operativnega programa za sklade, metodologijo, ki se uporabi pri izvajanju analize stroškov in koristi glede velikih projektov, obliko, v kateri se predložijo informacije o velikih projektih vzorcem skupnega akcijskega načrta, obliko letnih in končnih poročil o izvajanju, frekvenco poročanja o nepravilnostih in obliki poročanja, ki jo je treba uporabiti, vzorcem izjave o upravljanju in vzorci revizijske strategije, mnenjem in letnim poročilom o nadzoru. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(126) Da se zagotovi potrebni prispevek in boljše sodelovanje držav članic za izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije glede te uredbe na nekaterih posebej občutljivih področjih politike, povezanih s skladi ESI, in da se okrepi vloga držav članic pri sprejemanju enotnih pogojev na teh področjih ali pri drugih izvršilnih ukrepih z bistvenimi posledicami ali s potencialno bistvenim vplivom bodisi na nacionalno gospodarstvo, nacionalni proračun ali pravilno delovanje javne uprave držav članic, bi morali biti izvedbeni akti v zvezi z metodologijo za zagotavljanje informacij o podpori ciljem na področju podnebnih sprememb, podrobno ureditvijo za zagotovitev skladnega pristopa za opredelitev v okviru uspešnosti mejnikov in ciljnih vrednosti za vsako prednostno nalogo in za ocenjevanje doseganja mejnikov in ciljnih vrednosti, standardnimi pogoji za nadzor finančnih instrumentov, podrobno ureditvijo za prenos in upravljanje programskih prispevkov, ki jih upravljajo organi za izvajanje finančnih instrumentov, vzorcem sporazuma o financiranju v zvezi s skupnimi finančnimi instrumenti za neomejeno jamstvo in listinjenje v korist MSP, vzorci, ki se uporabijo pri predložitvi dodatnih informacij glede finančnih instrumentov pri zahtevkih za izplačila Komisiji in pri poročanju Komisiji o finančnih instrumentih, pogojih za sistem elektronske izmenjave informacij o upravljanju in nadzoru, nomenklaturo, na podlagi katere se lahko opredelijo kategorije intervencij v zvezi

s prednostno osjo v operativnih programih; obliko za obvestitev o izbranem velikem projektu, tehničnimi značilnostmi informacijskih in komunikacijskih ukrepov za operacijo ter navodila za oblikovanje simbola in opredelitev njegovih standardnih barv, vzorcem, ki se uporabi pri predložitvi finančnih podatkov Komisiji za namene spremljanja,podrobno ureditvijo za izmenjavo informacij med upravičenci in organi upravljanja, organi za potrjevanje, revizijskimi organi in posredniškimi organi, vzorci za poročilo in mnenje neodvisnega revizijskega organa ter opis obstoječih funkcij in postopkov za organe upravljanja in po potrebi za organe za potrjevanje, tehničnimi specifikacijami za sistem upravljanja in nadzora, vzorcem za zahtevke za izplačila in vzorce za izkaze, sprejeti v skladu s postopkom pregleda, določenim v členu 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

(127) Ker so morebitni vpliv in posledice nekaterih izvedbenih aktov, ki se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 5 Uredbe (EU) št. 182/2011, tako zelo pomembni za države članice, je izjema od splošnega pravila upravičena. Komisija v skladu s tem ne bi smela sprejeti osnutka izvedbenega akta, kadar odbor ne poda mnenja. Ti izvedbeni akti se nanašajo na določitev metodologije za zagotavljanje informacij o podpori ciljem na področju podnebnih sprememb, določitev metodologije za mejnike in ciljne vrednosti v zvezi z okvirom uspešnosti, uvedbo standardnih pogojev v zvezi s finančnimi instrumenti, določitev podrobne ureditve načinov prenosa in upravljanja prispevkov iz programa v zvezi z določenimi finančnimi instrumenti, sprejetje predloge sporazuma o financiranju v zvezi s skupnimi finančnimi instrumenti za neomejeno jamstvo in sekuritizacijo za MSP, določitev vzorca, ki ga je treba uporabljati za poročanje Komisiji o finančnih instrumentih, določitev nomenklature, na podlagi katere se lahko opredelijo kategorije intervencij

([1]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

v zvezi s prednostno osjo operativnih programov, določitev tehničnih značilnosti informacijskih in komunikacijskih ukrepov za dejavnosti ter navodila za oblikovanje simbola in opredelitev njegovih standardnih barv ter na določitev tehničnih specifikacij evidentiranja in shranjevanja podatkov v zvezi s sistemom upravljanja in nadzora. Za te izvedbene akte bi se zato moral uporabljati tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

(128) Ker ta uredba nadomešča Uredbo (ES) št. 1083/2006, bi bilo treba navedeno uredbo razveljaviti. Kljub temu pa ta uredba ne bi smela vplivati na nadaljnje izvajanje ali spreminjanje zadevnih projektov do njihovega zaključka, ali podpore, ki jo je Komisija odobrila na podlagi Uredbe (ES) št. 1083/2006 ali katerega koli drugega zakonodajnega akta, ki se uporablja za to podporo na dan 31. decembra 2013. Zahtevki, predloženi ali odobreni na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006, bi zato morali ostati veljavni. Z odstopanjem od točke (b) člena 59(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 bi bilo treba določiti tudi posebna prehodna pravila o tem, kdaj lahko organ upravljanja v zvezi z operativnimi programi, ki se izvajajo na podlagi prejšnjega zakonodajnega okvira, še naprej opravlja naloge organa za potrjevanje, za namene ocene Komisije v skladu s členom 73(3) Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 pri uporabi člena 123(5) te uredbe in v zvezi s postopkom odobritve velikih projektov iz točke (a) člena 102(1) te uredbe.

(129) Ker cilja te uredbe, in sicer okrepitev ekonomske, socialne in teritorialne kohezije, države članice zaradi razlik v stopnji razvoja posameznih regij, zaostalosti regij z najbolj omejenimi možnostmi ter omejenih finančnih virov držav članic in regij, ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(130) Da bi se omogočila takojšnja uporaba ukrepov, predvidenih v tej uredbi, bi morala ta uredba začeti veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

PRVI DEL

PREDMET UREJANJA IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa splošna pravila, ki se uporabljajo za Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR), Evropski socialni sklad (ESS), Kohezijski sklad, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo (ESPR), ki delujejo na podlagi skupnega okvira (v nadaljnjem besedilu: evropski strukturni in investicijski skladi - skladi ESI). Določa tudi potrebne določbe za zagotovitev uspešnosti skladov ESI ter usklajevanje skladov med seboj in z drugimi instrumenti Unije. Skupna pravila, ki se uporabljajo za sklade ESI, so določena v drugem delu.

Tretji del določa splošna pravila, ki urejajo ESRR, ESS (v nadaljnjem besedilu skupaj: strukturna sklada) in Kohezijski sklad glede nalog, prednostnih ciljev in organizacije strukturnih skladov in Kohezijski sklad (skladi), meril, ki jih morajo izpolnjevati države članice in regije za upravičenost do podpore iz skladov ESI, razpoložljivih finančnih virov in meril za njihovo dodeljevanje.

Četrti del določa splošna pravila, ki se uporabljajo za sklade in ESPR glede upravljanja in nadzora, finančnega upravljanja, računovodstva in finančnih popravkov.

Pravila iz te uredbe se v skladu z zadnjim pododstavkom tega člena uporabljajo brez poseganja v določbe Uredbe (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [1] in posebne določbe iz naslednjih uredb (v nadaljnjem besedilu: uredbe za posamezne sklade) v skladu s petim odstavkom tega člena:

(1) Uredba (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: uredba o ESRR);

(2) Uredba (EU) št. 1304/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: uredba o ESS);

(3) Uredba (EU) št. 1300/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: uredba o Kohezijskem skladu);

(4) Uredba (EU) št. 1299/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: uredba o evropskem teritorialnem sodelovanju);

(5) Uredba (EU) št. 1305/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (v nadaljnjem besedilu: uredba o EKSRP); ter

[1] Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o 17. december 2013, o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 352/78, (ES) št. 165/94, (ES) št. 2799/98, (ES) št. 814/2000, (ES) št. 1290/2005 in (ES) št. 485/2008 (Glej stran 549 tega uradnega lista).

(6) bodoči pravni akt Unije o vzpostavitvi pogojev za finančno podporo za pomorsko in ribiško politiko za programsko obdobje 2014-2020 (v nadaljnjem besedilu: uredba o ESPR);

Drugi del te uredbe se uporablja za vse sklade ESI, razen če so odstopanja izrecno dovoljena. Tretji in četrti del te uredbe določata dopolnilna pravila k drugemu delu, ki se uporabljajo za sklade oziroma za sklade in ESPR ter lahko izrecno dovoljujejo odstopanja od uredb za posamezne sklade. Uredbe za posamezne sklade lahko določajo dopolnilna pravila k drugemu delu te uredbe za sklade ESI, tretjemu delu te uredbe za sklade ter četrtemu delu te uredbe za sklade in ESPR. Dopolnilna pravila v uredbah za posamezen sklad niso v nasprotju z drugim, tretjim ali četrtim delom te uredbe. V primeru dvoma glede uporabe določb drugi del te uredbe prevlada nad pravili za posamezne sklade, drugi, tretji in četrti deli te uredbe pa prevladajo nad uredbami za posamezne sklade.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „strategija Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ pomeni ciljne vrednosti in skupne cilje, ki usmerjajo ukrepanje držav članic in Unije, kakor je določeno v sklepih, ki jih Evropski svet sprejel 17. junija 2010 kot Prilogo I (nova evropska strategija za delovna mesta in rast, krovne ciljne vrednosti EU), Priporočilu Sveta z dne 13. julija 2010 [1] ter Sklepu Sveta 2010/707/EU [2], ter kakršno koli spremembo takšnih ciljnih vrednosti in skupnih ciljev;

(2) „strateški okvir politike“ pomeni dokument ali sklop dokumentov na nacionalni ali regionalni ravni, ki na podlagi dokazov določajo omejeno število skladnih prednostnih nalog in časovni okvir za izvajanje teh prednostnih nalog, vključujejo pa lahko tudi mehanizem spremljanja;

(3) „strategija pametne specializacije“ pomeni nacionalne ali regionalne strategije za inovacije, ki določajo prednostne naloge za izgradnjo konkurenčne prednosti z razvojem lastnih prednosti na področju raziskav in inovacij ter njihovim usklajevanjem s poslovnimi potrebami, da se novo nastajajoče priložnosti in razvoj trga obravnavajo skladno, ob hkratnem preprečevanju podvajanja in drobljenja prizadevanj; strategija pametne specializacije je lahko v obliki nacionalnega ali regionalnega strateškega okvira politike za raziskave in inovacije ali vključene vanj;

(4) „pravila za posamezne sklade“, pomenijo določbe določene v, ali oblikovane na podlagi tretjega in četrtega dela te uredbe ali iz uredbe, ki ureja enega ali več skladov ESI iz četrtega odstavka člena 1;

(5) „načrtovanje“ pomeni večstopenjski postopek organiziranja, odločanja in dodeljevanja finančnih sredstev za večletno izvajanje skupnega ukrepa Unije in držav članic, z vključevanjem partnerjev v skladu s členom 5, za večletno izvajanje skupnega ukrepa Unije in držav članic za doseganje ciljev iz strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast;

(6) „program“ pomeni „operativni program“ iz tretjega ali četrtega dela te uredbe in uredbe o ESPR ter „program za razvoj podeželja“ iz uredbe o EKSRP;

(7) „programsko območje“ pomeni geografsko območje, ki ga pokriva določeni program ali v primeru programa, ki pokriva več kot eno kategorijo regij, geografsko območje, ki ustreza vsaki posamični kategoriji regij;

(8) „prednostna naloga“ iz drugega in četrtega dela te uredbe pomeni „prednostno os“ iz tretjega dela te uredbe za ESRR, ESS in Kohezijski sklad in „prednostni cilj Unije“ iz uredbe o ESPR in uredbe o EKSRP;

(9) „operacija“ pomeni projekt, pogodbo, ukrep ali skupino projektov, ki jih izberejo organi upravljanja zadevnih programov ali se izberejo pod njihovo pristojnostjo, ter prispeva k ciljem povezane prednostne naloge ali prednostnih nalog, na katere se nanaša; v okviru finančnih instrumentov operacijo sestavljajo finančni prispevki programa k finančnim instrumentom in nadaljnja finančna podpora navedenih finančnih instrumentov;

(10) „upravičenec“ pomeni javni ali zasebni organ ter samo za namene uredbe o EKSRP in uredbe o ESPR fizično osebo, odgovorno za začetek ali začetek in izvajanje operacij; in v okviru shem državne pomoči, kakor so opredeljene v točki 12 tega člena, pomeni organ, ki prejme pomoč; in v okviru finančnih instrumentov v skladu z naslovom IV drugega dela te uredbe pomeni organ, ki izvaja finančni instrument ali sklad skladov, kot je ustrezno;

(11) „finančni instrumenti“ pomeni finančne instrumente, kakor so opredeljeni v točkah (k), (l), (m), (n), (o) in (p) člena 2 finančne uredbe, razen če je v tej uredbi določeno drugače;

[1] Priporočilo Sveta z dne 13. julija 2010 o širših smernicah ekonomskih politik držav članic in Unije (UL L 191, 23.7.2010, str. 28).
[2] Sklep Sveta 2010/707/EU z dne 21. oktobra 2010 o smernicah za politike zaposlovanja držav članic (UL L 308, 24.11.2010, str. 46).

(12) „končni prejemnik“ pomeni pravno ali fizično osebo, ki prejme finančno podporo iz finančnega instrumenta;

(13) „državna pomoč“ pomeni pomoč iz člena 107(1) PDEU in se za namene te uredbe šteje, da vključuje tudi pomoč de minimis v smislu Uredbe Komisije (ES) št. 1998/2006 ([1]), Uredbe Komisije (ES) št. 1535/2007 ([2]) in Uredbe Komisije (ES) št. 875/2007 ([3]);

(14) „končana operacija“ pomeni operacijo, ki je bila fizično zaključena ali popolnoma izvedena, za katero so upravičenci izvršili vsa zadevna izplačila, njim pa je bil izplačan ustrezen javni prispevek;

(15) „javni izdatki“ pomenijo kakršen koli javni prispevek za financiranje operacij iz proračuna nacionalnih, regionalnih ali lokalnih javnih oblasti, proračuna Unije za sklade ESI, proračuna oseb javnega prava ali proračuna združenj javnih organov ali oseb javnega prava in za namene določitve stopnje sofinanciranja programov ESS ali prednostnih nalog lahko vključujejo kakršne koli finančne vire, ki jih skupaj prispevajo delodajalci in delavci;

(16) „oseba javnega prava“ pomeni kateri koli organ, ki ga ureja javno pravo v smislu točke 9 člena 1 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) in katero koli evropsko združenje za teritorialno sodelovanje (EZTS), ustanovljeno v skladu z Uredbo (ES) št. 1082/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), ne glede na to, ali se v skladu z ustreznimi nacionalnimi izvedbenimi določbami EZTS šteje za osebo javnega prava ali osebo zasebnega prava;

(17) „dokument“ pomeni dokument na papirju ali elektronskem mediju, na katerem so informacije, pomembne v okviru te uredbe;

(18) „posredniški organ“ pomeni kateri koli javni ali zasebni organ, ki deluje pod pristojnostjo organa upravljanja ali organa za potrjevanje ali v imenu tega organa izvaja naloge v povezavi z upravičenci, ki izvajajo operacije;

(19) „strategija lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost“ pomeni usklajene operacije, katerih namen je doseganje lokalnih ciljev in potreb, in ki prispevajo k doseganju ciljev iz strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, ki jih oblikuje in izvaja lokalna akcijska skupina;

(20) „partnerski sporazum“ pomeni dokument, ki ga pripravi država članica skupaj s partnerji v skladu z načelom upravljanja na več ravneh, v katerem so opredeljene strategija države članice, prednostne naloge in ureditve za uspešno in učinkovito uporabo skladov ESI pri izvajanju strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, ki ga potrdi Komisija na podlagi ocene in v dialogu z zadevno državo članico;

(21) „kategorija regij“ pomeni razvrstitev regij med „manj razvite regije“, „regije v prehodu“ ali „bolj razvite regije“ v skladu s členom 90(2);

(22) „zahtevek za izplačilo“ pomeni vlogo za izplačilo ali izjavo o izdatkih, ki jih je država članica predložila Komisiji;

(23) „EIB“ pomeni Evropsko investicijsko banko, Evropski investicijski sklad ali katero koli podružnico Evropske investicijske banke;

(24) „javno-zasebna partnerstva“ pomeni oblike sodelovanja med javnimi organi in zasebnim sektorjem, katerih cilj je izboljšati dotok naložb v infrastrukturne projekte ali druge vrste operacij, ki zagotavljajo javne storitve z delitvijo tveganja, združevanjem strokovnega znanja zasebnega sektorja ali dodatnimi viri kapitala;

(25) „operacija javno-zasebnega partnerstva“ pomeni operacijo, ki se izvaja ali naj bi se izvajala v okviru strukture javno-zasebnih partnerstev;

(26) „depozitni račun“ pomeni bančni račun, ki ga ureja pisni sporazum med organom upravljanja ali posredniškim organom in organom, ki izvaja finančni instrument, v primeru operacije javno-zasebnega partnerstva pa pisni sporazum med javnim organom upravičencem in zasebnim partnerjem, ki ga odobri organ upravljanja ali posredniški organ in je vzpostavljen posebej za hranjenje sredstev, ki se izplačajo po koncu obdobja upravičenosti, izključno za namene, določene v točki (c) člena 42(1), členu 42(2), členu 42(3) in členu 64, ali bančni račun, odprt po pogojih, ki zagotavljajo enakovredna jamstva za izplačila iz skladov;

([1]) Uredba Komisije (ES) št. 1998/2006 z dne 15. decembra 2006 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe pri pomoči de minimis (UL L 379, 28.12.2006, str. 5).
([2]) Uredba Komisije (ES) št. 1535/2007 z dne 20. decembra 2007 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri pomočeh de minimis v sektorju kmetijske proizvodnje (UL L 337, 21.12.2007, str. 35).
([3]) Uredba Komisije (ES) št. 875/2007 z dne 24. julija 2007 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES za pomoč de minimis v ribiškem sektorju in o spremembah Uredbe (ES) št. 1860/2004 (UL L 193, 25.7.2007, str. 6).
([4]) Direktiva 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev (UL L 134, 30.4.2004, str. 114).
([5]) Uredba (ES) št. 1082/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o ustanovitvi evropskega združenja za teritorialno sodelovanje (EZTS) (UL L 210, 31.7.2006, str. 19).

(27) „sklad skladov“ pomeni sklad, ustanovljen s ciljem, da prispeva podporo iz programa ali programov za več finančnih instrumentov. Kadar se finančni instrumenti izvajajo prek sklada skladov, se šteje, da je organ, ki izvaja sklad skladov, edini upravičenec v smislu točke 10 tega člena;

(28) „MSP“ pomeni mikro, malo ali srednje podjetje, kakor je opredeljeno v Priporočilu Komisije 2003/361/ES ([1]);

(29) „obračunsko leto“ pomeni za namene tretjega ali četrtega dela obdobje od 1. julija do 30. junija, razen za prvo obračunsko leto programskega obdobja, ki se začne z dnem začetka upravičenosti do izdatkov in konča s 30. junijem 2015. Finančno obračunsko leto je obdobje od 1. julija 2023 do 30. junija 2024;

(30) „finančno leto“ pomeni za namene tretjega ali četrtega dela obdobje od 1. januarja do 31. decembra;

(31) „makroregionalna strategija“ pomeni celovit okvir, ki ga je potrdil Evropski svet in ga lahko podprejo tudi skladi ESI pri obravnavi skupnih izzivov, s katerimi se sooča opredeljeno geografsko območje, povezano z državami članicami in tretjimi državami z istega geografskega območja, ki imajo zato koristi od okrepljenega sodelovanja za doseganje ekonomske, socialne in teritorialne kohezije;

(32) „strategija morskih bazenov“ pomeni strukturiran okvir sodelovanja na področju določenega geografskega območja, ki ga razvijejo institucije Unije, države članice, njihove regije in po potrebi tretje države, ki si delijo morski bazen; strategija morskih bazenov upošteva geografske, podnebne, gospodarske in politične značilnosti morskega bazena;

(33) „veljavna predhodna pogojenost“ pomeni konkreten in natančno vnaprej opredeljen ključni dejavnik, ki je pogoj za uspešno in učinkovito doseganje posebnega cilja naložbene prednostne naloge ali prednostne naloge Unije in je neposredno in resnično povezan z doseganjem tega cilja ter nanj neposredno vpliva;

(34) „posebni cilj“ pomeni rezultat, h kateremu prispeva prednostna naložba ali prednostna naloga Unije v posebnih nacionalnih ali regionalnih okoliščinah, in sicer z dejavnostmi ali ukrepi, sprejetimi v okviru take prednostne naloge;

(35) „ustrezna priporočila za posamezne države, sprejeta v skladu s členom 121(2) PDEU“ in „ustrezna priporočila Sveta, sprejeta v skladu s členom 148(4) PDEU“ pomenijo priporočila v zvezi s strukturnimi izzivi, ki jih je ustrezno obravnavati v okviru večletnih naložb, ki neposredno sodijo v področje uporabe skladov ES, kakor je določeno v uredbah za posamezne sklade;

(36) „nepravilnost“ pomeni vsako kršitev prava Unije ali nacionalnega prava v zvezi z njegovo uporabo, ki je posledica delovanja ali opustitve s strani gospodarskega subjekta, vključenega v izvajanje skladov ESI, ki zaradi neupravičene postavke izdatkov škoduje ali bi škodovalo proračunu Unije.

(37) „gospodarski subjekt“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo ali drug subjekt, ki sodeluje pri izvajanju podpore iz skladov ESI, z izjemo držav članic, kadar te izvršujejo javno oblast;

(38) „sistemska nepravilnost“ pomeni vsako nepravilnost, ki se lahko ponavlja in ima visoko verjetnost pojava v podobnih vrstah operacij ter je posledica resne pomanjkljivosti v uspešnosti delovanja sistemov upravljanja in nadzora; takšna nepravilnost zajema tudi neuspešno vzpostavitev ustreznih postopkov v skladu s to uredbo in pravili za posamezne sklade;

(39) „resna pomanjkljivost pri uspešnem delovanju sistema upravljanja in nadzora“ za namene izvajanja skladov in ESPR v okviru četrtega dela pomeni pomanjkljivost, zaradi katere so potrebne bistvene izboljšave v sistemu, ker takšna nepravilnost, za sklade in ESPR, predstavlja resno tveganje za nastanek nepravilnosti in zaradi obstoja katere ni mogoče izdati revizijskega poročila o delovanju sistema upravljanja in nadzora, brez pridržka.

Člen 3

Izračun roka za odločitve Komisije

Kadar se v skladu s členi 16(2) in (3), 29(3), 30(2) in (3), 102(2), 107(2) ter 108(3) Komisiji določi rok za sprejetje ali spremembo odločitve z izvedbenim aktom, ta rok ne vključuje obdobja, ki se začne na dan, ki sledi dnevu, na katerega je Komisija poslala svoje pripombe državam članicam, in traja, dokler se država članica ne odzove na te pripombe.

([1]) Priporočilo Komisije z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, majhnih in srednje velikih podjetij (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

DRUGI DEL

SKUPNE DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA SKLADE ESI

NASLOV I

NAČELA PODPORE UNIJE ZA SKLADE ESI

Člen 4

Splošna načela

1. Skladi ESI v okviru večletnih programov zagotavljajo podporo, ki dopolnjuje nacionalne, regionalne in lokalne ukrepe za doseganje ciljev iz strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast ter v okviru nalog skladov ESI za doseganje njihovih, s Pogodbo določenih, ciljev, vključno z ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo, ob upoštevanju ustreznih integriranih smernic Evropa 2020 in priporočil za vsako državo, sprejetih v skladu s členom 121(2) PDEU, in ustreznih priporočil Sveta, sprejetih v skladu s členom 148(4) PDEU in, kjer je primerno na nacionalni ravni, nacionalnega programa reform.

2. Komisija in države članice ob upoštevanju posebnih okoliščin vsake države članice zagotovijo, da je podpora iz skladov ESI v skladu z ustreznimi politikami, horizontalnimi načeli iz členov 5, 7 in 8 in prednostnimi nalogami Unije ter dopolnjuje druge instrumente Unije.

3. Podpora iz skladov ESI se izvaja v tesnem sodelovanju Komisije in držav članic v skladu z načelom subsidiarnosti.

4 Države članice na ustrezni teritorialni ravni v skladu s svojim institucionalnim, pravnim in finančnim okvirom in organi, ki jih imenujejo v ta namen, so odgovorni za pripravo in izvajanje programov ter opravljanje svojih nalog v partnerstvu z ustreznimi partnerji iz člena 5 v skladu s to uredbo in pravili za posamezne sklade.

5. Ureditve za izvajanje in uporabo skladov ESI, zlasti finančnih in upravnih sredstev, potrebnih za njihovo pripravo in izvajanje programov, v zvezi s spremljanjem, poročanjem, vrednotenjem, upravljanjem in nadzorom, so sorazmerne z dodeljeno podporo ob spoštovanju načela sorazmernosti in upoštevanju splošnega cilja zmanjšanja administrativnega bremena za organe, ki sodelujejo pri upravljanju in nadzoru programov.

6. Komisija in države članice v skladu s svojimi pooblastili zagotavljajo uskladitev med vsakim izmed skladov ESI ter uskladitev skladov ESI z drugimi ustreznimi politikami, strategijami in instrumenti Unije, vključno z instrumenti v okviru zunanjega delovanja Unije.

7. Del proračuna Unije, dodeljen skladom ESI, se izvaja v okviru deljenega upravljanja med državami članicami in Komisijo v skladu s členom 59 finančne uredbe, z izjemo zneska podpore iz Kohezijskega sklada, prenesenega na Instrument za povezovanje Evrope iz člena 92(6) te uredbe, inovativnih ukrepov na pobudo Komisije v skladu s členom 8 uredbe o ESRR in tehnične podpore na pobudo Komisije in podporo za neposredno upravljanje na podlagi uredbe o ESPR.

8. Komisija in države članice uporabljajo načelo dobrega finančnega poslovodenja v skladu s členom 30 finančne uredbe.

9. Komisija in države članice zagotovijo uspešnost skladov ESI med pripravo in izvajanjem v zvezi s spremljanjem, poročanjem in vrednotenjem.

10. Komisija in države članice izvajajo svoje ustrezne naloge v zvezi s skladi ESI s ciljem zmanjšati administrativno breme upravičencev.

Člen 5

Partnerstvo in upravljanje na več ravneh

1. Vsaka država članica za partnerski sporazum in vsak program v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom organizira partnerstvo s pristojnimi regionalnimi in lokalnimi organi. Partnerstvo vključuje tudi naslednje partnerje:

(a) pristojne urbane in druge javne organe;

(b) ekonomske in socialne partnerje; in

(c) ustrezne organe, ki predstavljajo civilno družbo, vključno z okoljskimi partnerji in nevladnimi organizacijami, ter organi, odgovornimi za spodbujanje socialne vključenosti, enakosti spolov in boja proti diskriminaciji.

2. Države članice v skladu s pristopom upravljanja na več ravneh vključijo partnerje iz odstavka 1 v pripravo partnerskih sporazumov in poročil o napredku ter v vse faze priprave in izvajanja programov, vključno s sodelovanjem v odborih za spremljanje programov v skladu s členom 48.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 149 v zvezi z Evropskim kodeksom dobre prakse za partnerstvo (v nadaljnjem besedilu: kodeks dobre prakse), tako da bo ta v podporo in pomoč državam članicam pri organiziranju partnerstva v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena. V kodeksu dobre prakse se določi

okvir, v katerem države članice v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom ter nacionalnimi in regionalnimi pristojnostmi izvajajo partnerstvo. Kodeks dobre prakse ob popolnem upoštevanju načel subsidiarnosti in sorazmernosti določa naslednje elemente:

(a) glavna načela v zvezi s preglednimi postopki, ki jih je treba spoštovati pri določanju ustreznih partnerjev, in kadar je primerno, njihovih krovnih organizacij, tako se državam članicam pomaga pri imenovanju ustreznih najbolj reprezentativnih partnerjev v skladu z njihovim institucionalnim in pravnim okvirom;

(b) glavna načela in primere dobre prakse v zvezi z vključevanjem različnih kategorij ustreznih partnerjev iz odstavka 1 v pripravo partnerskega sporazuma in programov, v zvezi z informacijami, potrebnimi pri njihovem vključevanju in pri različnih fazah izvajanja;

(c) dobre prakse v zvezi z oblikovanjem pravil o članstvu in notranjimi postopki odborov za spremljanje, o katerih po potrebi odločijo države članice ali odbori za spremljanje programov v skladu z ustreznimi določbami te uredbe in pravili za posamezni sklad;

(d) glavne cilje in dobre prakse v primerih, ko upravni organ ustrezne partnerje vključi v pripravo pozivov za zbiranje predlogov, zlasti dobre prakse za preprečevanje morebitnega navzkrižja interesov v primerih, kadar je možno, da so ustrezni partnerji tudi morebitni upravičenci, in pri vključitvi ustreznih partnerjev v pripravo poročil o napredku in v zvezi s spremljanjem in vrednotenjem programov v skladu z ustreznimi določbami te uredbe in pravili za posamezni sklad;

(e) okvirna področja, teme in dobre prakse, z namenom da lahko pristojni organi držav članic uporabljajo sklade ESI, vključno s tehnično podporo, pri krepitvi institucionalnih zmogljivosti ustreznih partnerjev v skladu z ustreznimi določbami te uredbe in pravili za posamezne sklade;

(f) vlogo Komisije pri širjenju dobrih praks;

(g) glavna načela in dobre prakse, ki bodo državam članicam olajšale ocenjevanje izvajanja partnerstva in njegove dodane vrednosti.

Določbe kodeksa dobre prakse ne smejo biti v nasprotju z ustreznimi določbami te uredbe ali pravili za posamezne sklade.

4. Komisija do 18. april 2014 Evropski parlament in Svet sočasno uradno obvesti o delegiranem aktu iz odstavka 3 tega člena v zvezi z Evropskim kodeksom v okviru partnerstva. Ta delegirani akt ne določa datuma uporabe, ki je pred datumom njegovega sprejetja.

5. Kršenje obveznosti, ki jo imajo države članice na podlagi tega člena ali delegiranega akta, sprejetega na podlagi odstavka 3 tega člena, ne more predstavljati nepravilnosti, ki ji sledi finančni popravek v skladu s členom 85.

6. Komisija se z organizacijami, ki zastopajo partnerje na ravni Unije, najmanj enkrat letno in za vsak sklad ESI posvetuje o izvajanju podpore iz skladov ESI ter Evropskemu parlamentu in Svetu poroča o izidu.

Člen 6

Skladnost s pravom Unije in nacionalnim pravom

Dejavnosti, ki se podpirajo iz skladov ESI, so v skladu z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom v zvezi z njegovo uporabo (v nadaljnjem besedilu: veljavno pravo).

Člen 7

Spodbujanje enakosti moških in žensk ter nediskriminacija

Države članice in Komisija zagotovijo, da se med celotno pripravo in izvajanjem programov, vključno v zvezi s spremljanjem, poročanjem in vrednotenjem, upoštevata in spodbujata enakost moških in žensk ter vključevanje vidika enakosti spolov.

Komisija in države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečitev diskriminacije na podlagi spola, rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti med pripravo in izvajanjem skladov. Med celotno pripravo in izvajanjem programov se zlasti upošteva dostopnost za invalide.

Člen 8

Trajnostni razvoj

Cilji skladov ESI se uresničujejo v skladu z načelom trajnostnega razvoja in ob spodbujanju cilja Unije o ohranjanju, varovanju in izboljšanju kakovosti okolja iz člena 11 in člena 191(1) PDEU, ob upoštevanju načela onesnaževalec plača.

Države članice in Komisija zagotovijo, da se med pripravo in izvajanjem partnerskih sporazumov in programov spodbujajo zahteve za varstvo okolja, učinkovito rabo virov, blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje tem spremembam, biotsko raznovrstnost, pripravljenost na nesreče ter preprečevanje in obvladovanje tveganj. Države članice zagotovijo informacije o podpori ciljem na področju podnebnih sprememb z uporabo metodologije, ki temelji na kategorijah intervencij, prednostnih področjih ali ukrepih, ki so primerni za posamezni sklad ESI. Ta metodologija sestoji iz določitve posebnega koeficienta podpore na podlagi skladov ESI na ravni, ki odraža obseg, v katerem ta podpora prispeva k omilitvenim in prilagoditvenim ciljem na področju podnebnih sprememb. Posebni koeficient, ki se določi, se razlikuje na podlagi tega, ali podpora bistveno ali zmerno prispeva k ciljem glede podnebnih sprememb. Če podpora ne prispeva k doseganju teh ciljev ali je njen prispevek neznaten, se določi koeficient nič. V primeru ESRR, ESS in Kohezijskega sklada se koeficient pripiše kategorijam intervencij po nomenklaturi ki jo določi Komisija. V primeru EKSRP se koeficient pripiše prednostnim področjem, kot je določeno v uredbi o EKSRP, v primeru ESPR pa ukrepom, določenim v uredbi o ESPR.

Komisija z izvedbenim aktom določi enotne pogoje za vse posamezne sklade ESI za izvajanje metodologije iz drugega odstavka. Izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

NASLOV II

STRATEŠKI PRISTOP

POGLAVJE I

Tematski cilji za sklade ESI in skupni strateški okvir

Člen 9

Tematski cilji

Vsak sklad ESI za prispevek k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, pa tudi k poslanstvu posameznih skladov, določenih v skladu s cilji iz Pogodbe, vključno z ekonomsko, teritorialno in socialno kohezijo, podpira naslednje tematske cilje:

(1) krepitev raziskav, tehnološkega razvoja in inovacij;

(2) povečanje dostopnosti do IKT ter njihove uporabe in kakovosti;

(3) povečanje konkurenčnosti MSP, kmetijskega sektorja (za EKSRP) ter sektorja ribištva in akvakulture (za ESPR);

(4) podpora prehodu na gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika v vseh sektorjih;

(5) spodbujanje prilagajanja podnebnim spremembam ter preprečevanja in obvladovanja tveganj;

(6) ohranjanje in varstvo okolja in spodbujanje učinkovite rabe virov;

(7) spodbujanje trajnostnega prometa in odprava ozkih grl v ključnih omrežnih infrastrukturah;

(8) spodbujanje trajnostnega in kakovostnega zaposlovanja in mobilnosti delovne sile;

(9) spodbujanje socialnega vključevanja ter boj proti revščini in kakršni koli diskriminaciji;

(10) vlaganje v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje za spretnosti ter vseživljenjsko učenje;

(11) izboljšanje institucionalnih zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter prispevanje k učinkoviti javni upravi.

Tematski cilji se oblikujejo v prednostne naloge, ki so specifične za vsak posamezen sklad ESI, in se določijo v pravilih za posamezne sklade.

Člen 10

Skupni strateški okvir

1. Za spodbujanje skladnega, uravnoteženega in trajnostnega razvoja Unije je določen skupni strateški okvir iz Priloge I. Skupni strateški okvir določa strateška vodilna načela, ki omogočajo lažje načrtovanje postopka ter sektorsko in teritorialno usklajevanje ukrepov Unije v okviru skladov ESI z drugimi zadevnimi politikami in instrumenti Unije v skladu s cilji in ciljnimi vrednostmi strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, ob upoštevanju ključnih teritorialnih izzivov za različne vrste ozemelj.

2. Strateška vodilna načela skupnega strateškega okvira se določijo v skladu z namenom in področjem uporabe pomoči iz vsakega sklada ESI ter v skladu s pravili, ki urejajo delovanje vsakega sklada ESI, kakor je opredeljeno v tej uredbi in v pravilih za posamezne sklade. Skupni strateški okvir državam članicam ne nalaga dodatnih obveznosti poleg obveznosti, določenih v okviru zadevnih sektorskih politik Unije.

3. Skupni strateški okvir omogoča pripravo partnerskega sporazuma in programov v skladu z načeloma sorazmernosti in subsidiarnosti ter ob upoštevanju nacionalnih in regionalnih pristojnosti za odločanje o posebnih in primernih političnih in usklajevalnih ukrepih.

Člen 11

Vsebina

Skupni strateški okvir določa:

(a) mehanizmi za zagotavljanje prispevka skladov ESI k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast ter za zagotavljanje skladnosti in doslednosti načrtovanja skladov ESI v zvezi z ustreznimi priporočili za posamezne države, sprejetimi v skladu s členom 121(2) PDEU, ustreznimi priporočili Sveta, sprejetimi v skladu s členom 148(4) PDEU, ter, kjer je primerno, na nacionalni ravni, z nacionalnim programom reform;

(b) ureditve za spodbujanje celostne uporabe skladov ESI;

(c) ureditve za usklajevanje skladov ESI z drugimi ustreznimi politikami in instrumenti Unije, vključno z zunanjimi instrumenti za sodelovanje;

(d) horizontalna načela iz členov 5, 7 in 8 ter medsektorski cilji politike za izvajanje skladov ESI;

(e) ureditve za obravnavanje ključnih ozemeljskih izzivov za urbana, podeželska, obalna in ribiška območja, demografskih izzivov v regijah ali posebnih potreb geografskih območij, ki so hudo in stalno prizadeta zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer, iz člena 174 PDEU ter posebnih izzivov v najbolj oddaljenih regijah v smislu člena 349 PDEU;

(f) prednostna področja za dejavnosti sodelovanja v okviru skladov ESI, pri čemer se po potrebi upoštevajo makroregionalne strategije in strategije za morske bazene;

Člen 12

Pregled

Kadar se pojavijo večje spremembe v socialnih ali gospodarskih razmerah znotraj Unije ali pride do sprememb v strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, Komisija lahko pripravi predlog za pregled skupnega strateškega okvira oziroma lahko Evropski parlament v skladu s členom 225 PDEU oziroma Svet v skladu s členom 241 PDEU zahtevata od Komisije, da pripravi tak predlog.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149 v zvezi z dopolnjevanjem ali spreminjanjem oddelkov 4 in 7 Priloge I, kadar je treba upoštevati spremembe politike ali instrumentov Unije iz oddelka 4 ali spremembe dejavnosti sodelovanja iz oddelka 7 ali upoštevati uvedbo novih politik, instrumentov ali dejavnosti sodelovanja Unije.

Člen 13

Smernice za upravičence

1. Komisija pripravi smernice o tem, kako uspešno dostopati do skladov ESI in jih uporabljati ter kako izkoristiti dopolnjevanja z drugimi instrumenti zadevnih politik Unije.

2. Smernice se pripravijo do 30. junija 2014 in za vsak tematski cilj vsebujejo pregled ustreznih razpoložljivih instrumentov na ravni Unije s podrobnimi viri informacij, primere dobre prakse za združevanje razpoložljivih instrumentov financiranja znotraj področij politike in med njimi, opis zadevnih organov in teles, udeleženih pri upravljanju posameznega instrumenta, in kontrolni seznam, ki pomaga morebitnim upravičencem najti najustreznejše vire financiranja.

3. Smernice se objavijo na spletnih mestih zadevnih generalnih direktoratov Komisije. Komisija in organi upravljanja, ki delujejo v skladu s pravili za posamezne sklade, in v sodelovanju z Odborom regij zagotovijo razširjanje navodil morebitnim upravičencem.

POGLAVJE II

Partnerski sporazum

Člen 14

Priprava partnerskega sporazuma

1. Vsaka država članica pripravi partnerski sporazum za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.

2. Država članica partnerski sporazum pripravi skupaj s partnerji iz člena 5. Partnerski sporazum se pripravi v sodelovanju s Komisijo. Države članice pri pripravi partnerskega sporazuma upoštevajo za javnost pregledne postopke v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom.

3. Partnerski sporazum zajema vso podporo iz skladov ESI v zadevni državi članici.

4. Vsaka država članica predloži Komisiji svoj partnerski sporazum do 22. april 2014.

5. Kadar ena ali več uredb za posamezne sklade ESI ne začne veljati ali se ne pričakuje, da bo začela veljati do 22. februar 2014 ni potrebno, da bi partnerski sporazum, ki ga predloži država članica iz odstavka 4, vseboval elemente iz točk (a)(ii), (iii), (iv) in (vi) člena 15(1) za sklad ESI, na katerega vpliva taka zamuda ali pričakovana zamuda pri začetku veljavnosti uredb za posamezne sklade.

Člen 15

Vsebina partnerskega sporazuma

1. Partnerski sporazum določa:

(a) ureditve, ki zagotavljajo uskladitev s strategijo Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast ter s poslanstvi posameznega sklada, določenimi v skladu s cilji iz Pogodbe, vključno z ekonomsko, teritorialno in socialno kohezijo, ter vključno z:

(i) analizo razlik, razvojnih potreb in potencialov rasti ob upoštevanju tematskih ciljev in ozemeljskih izzivov ter, kjer je primerno, nacionalnega programa reform in ustreznih priporočil za vsako državo, sprejetih v skladu s členom 121(2) PDEU ter ustreznih priporočil Sveta, sprejetih v skladu s členom 148(4) PDEU;

(ii) povzetkom predhodnega vrednotenja programov ali ključnih ugotovitev predhodnega vrednotenja partnerskega sporazuma, kadar slednje vrednotenje država članica opravi na lastno pobudo;

(iii) izbranimi tematskimi cilji in za vsakega izmed njih povzetkom glavnih rezultatov, pričakovanih za vsak sklad ESI;

(iv) okvirnimi zneski dodeljene podpore Unije po tematskih ciljih na nacionalni ravni za vsak sklad ESI in skupnimi okvirnimi zneski podpore, predvidene za cilje na področju podnebnih sprememb;

(v) uporabo horizontalnih načel iz členov 5, 7 in 8 in ciljev politike za izvajanje skladov ESI;

(vi) seznamom programov iz ESRR in ESS ter Kohezijskega sklada, razen tistih v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje", ter programov iz EKSRP in ESPR, z ustreznimi okvirnimi zneski dodeljene podpore za vsak sklad ESI za vsako leto;

(vii) podatki o dodeljevanju sredstev v zvezi z rezervo za uspešnost, razdeljenimi po ESS in po potrebi po kategoriji regije, ter o vsotah, izključenih zaradi izračunavanja rezerve za uspešnost na podlagi člena 20;

(b) ureditve, ki zagotavljajo uspešno izvajanje skladov ESI, vključno z:

(i) ureditvami, skladnimi z institucionalnim okvirom držav članic, ki zagotavljajo uskladitev skladov ESI z drugimi instrumenti financiranja Unije in nacionalnimi instrumenti financiranja ter z EIB;

(ii) informacijami, ki se zahtevajo za predhodno preverjanje skladnosti s pravili o dodatnosti, ki so opredeljena v tretjem delu;

(iii) povzetkom ocene izpolnjevanja veljavnih predhodnih pogojenosti v skladu s členom 19 in Prilogo XI na nacionalni ravni in, v primeru, da veljavne predhodne pogojenosti niso izpolnjene, ukrepov, ki se sprejmejo, pristojne organe ter časovni okvir za izvedbo teh ukrepov;

(iv) metodologijo in mehanizmi za zagotavljanje skladnosti pri delovanju okvira uspešnosti v skladu s členom 21;

(v) oceno, ali je treba okrepiti administrativno usposobljenost organov, vključenih v upravljanje in nadzor programov, ter, če je primerno, upravičencev in po potrebi povzetek ukrepov, ki se sprejmejo v ta namen;

(vi) povzetkom načrtovanih ukrepov v programih, vključno z okvirnim časovnim načrtom za doseganje zmanjšanja administrativnega bremena upravičencev;

(c) ureditev načela partnerstva iz člena 5;

(d) okvirni seznam partnerjev iz člena 5 in povzetek ukrepov, sprejetih za vključitev teh partnerjev v skladu s členom 5, ter vloge teh partnerjev pri pripravi partnerskega sporazuma ter poročilo o napredku iz člena 52.

2. Partnerski sporazum navaja tudi naslednje:

(a) celosten pristop k teritorialnemu razvoju, ki ga podpirajo skladi ESI, ali povzetek celostnih pristopov k teritorialnemu razvoju, ki temelji na vsebini programov, ki določa:

(i) ureditve za zagotovitev celostnega pristopa k uporabi skladov ESI za teritorialni razvoj posebnih podregionalnih območij, zlasti ureditev za izvajanje členov 32, 33 in 36, ki se jim priložijo načela za opredelitev urbanih območij, na katerih se bodo izvajali celostni ukrepi za trajnostni urbani razvoj;

(ii) glavna prednostna področja za sodelovanje v okviru skladov ESI, ob upoštevanju, kadar je ustrezno, makroregijskih strategij in strategij za morske bazene;

(iii) kadar je ustrezno, celostni pristop za obravnavanje posebnih potreb geografskih območij, ki jih je najbolj prizadela revščina, ali ciljnih skupin, ki jim najbolj grozi diskriminacija ali socialna izključenost, s posebnim poudarkom na marginaliziranih skupnostih, invalidih, dolgotrajno brezposelnih in mladih, ki niso zaposleni in se ne izobražujejo ali usposabljajo;

(iv) kjer je ustrezno tudi celostni pristop za obravnavanje demografskih izzivov regij ali posebnih potreb geografskih območij, ki so hudo in stalno prizadeta zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer iz člena 174 PDEU;

(b) ureditve za zagotovitev učinkovitega izvajanja skladov ESI, vključno z oceno obstoječih sistemov za elektronsko izmenjavo podatkov in povzetek načrtovanih ukrepov, da se postopno omogoči elektronska izmenjava vseh informacij med upravičenci in organi, pristojnimi za upravljanje in nadzor programov.

Člen 16

Sprejetje in sprememba partnerskega sporazuma

1. Komisija oceni skladnost partnerskega sporazuma s to uredbo, pri čemer po potrebi upošteva nacionalni program reform ter ustrezna priporočila za posamezne države, sprejeta v skladu s členom 121(2) PDEU, ter ustrezna priporočila Sveta, sprejeta v skladu s členom 148(4) PDEU, pa tudi predhodno vrednotenje programov, ter državi članici v treh mesecih po tem, ko ta predloži partnerski sporazum, posreduje svoje pripombe. Zadevna država članica zagotovi vse potrebne dodatne informacije in, po potrebi, dopolni partnerski sporazum.

2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme odločitev o odobritvi elementov partnerskega sporazuma, ki spadajo v člen 15(1) in tistih, ki spadajo v člen 15(2), v primerih, ko država članica uporabi določbe člena 96(8) za elemente, za katere je potrebna odločitev Komisije v skladu s členom 96(10), in sicer najpozneje štiri mesece po tem, ko je država članica predložila svoj partnerski sporazum, če so bile vse pripombe Komisije ustrezno upoštevane. Partnerski sporazum ne začne veljati pred 1. januarjem 2014.

3. Komisija pripravi poročilo o rezultatih pogajanj glede partnerskega sporazumov in programov, vključno s pregledom poglavitnih vprašanj za vsako državo članico, do 31. decembra 2015. To poročilo se hkrati predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij.

4. Kadar država članica predlaga spremembo elementov partnerskega sporazuma, ki so zajeti v sklepu Komisije iz odstavka 2, Komisija opravi oceno v skladu z odstavkom 1 in, če je ustrezno, z izvedbenimi akti sprejme odločitev o odobritvi spremembe v treh mesecih od dne, ko je država članica predložila predlog spremembe.

5. Kadar država članica spremeni elemente partnerskega sporazuma, ki niso zajeti v sklepu Komisije iz odstavka 2, o tem v enem mesecu po datumu sprejetja sklepa o spremembi uradno obvesti Komisijo.

Člen 17

Sprejetje spremenjenega partnerskega sporazuma v primeru zamude začetka veljavnosti uredbe za posamezne sklade

1. Kadar se uporablja člen 14(5), vsaka država članica predloži Komisiji spremenjen partnerskega sporazum, ki vsebuje manjkajoče elemente iz partnerskega sporazuma za zadevni sklad ESI, v dveh mesecih od dneva začetka veljavnosti uredbe za posamezne sklade, pri kateri je prišlo do zamude.

2. Komisija v skladu s členom 16(1) oceni skladnost spremenjenega partnerskega sporazuma z uredbo in z izvedbenimi akti sprejme odločitev o odobritvi spremenjenega partnerskega sporazuma v skladu s členom 16(2).

POGLAVJE III

Tematska osredotočenost, predhodne pogojenosti in pregled uspešnosti

Člen 18

Tematska osredotočenost

Države članice v skladu s pravili za posamezne sklade namenijo podporo intervencijam, ki zagotavljajo največjo dodano vrednost v povezavi s strategijo Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, pri tem pa upoštevajo ključne teritorialne izzive za različne vrste ozemelj v skladu s skupnim strateškim okvirom, izzive, opredeljene v nacionalnih programih reform, če je to primerno, in zadevna priporočila za vsako državo v skladu s členom 121(2) PDEU in ustreznimi priporočili Sveta, sprejetimi v skladu s členom 148(4) PDEU. Določbe o tematski osredotočenosti v okviru pravil za posamezne sklade se ne uporabljajo za tehnično podporo.

Člen 19

Predhodne pogojenosti

1. Države članice v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom, v okviru priprave programov ter, po potrebi, partnerskega sporazuma, ocenijo, ali predhodne pogojenosti, določene v zadevnih pravilih za posamezne sklade, in splošne predhodne pogojenosti, določene v delu II Priloge XI, veljajo za posebne cilje, ki se uresničujejo v okviru prednostnih nalog njihovih programov, in ali so predhodne pogojenosti izpolnjene.

Predhodne pogojenosti veljajo samo, kolikor in če se upošteva opredelitev iz točke (33) člena 2 v zvezi s posebnimi cilji, ki se zasledujejo v sklopu prednostnih nalog programa. Ocena veljavnosti brez poseganja v prej omenjeno opredelitev iz točke (33) člena 2 in v skladu s členom 4(5) upošteva načelo sorazmernosti ob upoštevanju stopnje dodeljene podpore, kjer je potrebno. Ocena izpolnjevanja je omejena na merila, določena v pravilih za posamezne sklade, in merila iz dela II Priloge XI.

2. V partnerskem sporazumu se določijo povzetek ocene izpolnjevanja veljavnih predhodnih pogojenosti na nacionalni ravni ter za tiste, ki na podlagi ocen iz odstavka 1 niso izpolnjeni ob dnevu predložitve partnerskega sporazuma, predvideni ukrepi, pristojni organi in časovni načrt njihovega izvajanja teh ukrepov. Za vsak program se ugotovi, katere predhodne pogojenosti, določene v zadevnih pravilih za posamezne sklade, in katere splošne predhodne pogojenosti, določene v delu II Priloge XI, se uporabljajo za ta program in kateri od njih so v skladu z ocenami iz odstavka 1 izpolnjeni na dan predložitve partnerskega sporazuma in programov. Če veljavne predhodne pogojenosti niso izpolnjene, program vsebuje opis ukrepov, ki jih je potrebno sprejeti, pristojne organe in časovni načrt njihovega izvajanja. Države članice izpolnijo te predhodne pogojenosti najpozneje do 31. decembra 2016 in o njihovi izpolnitvi poročajo najpozneje v letnem poročilu o izvajanju leta 2017 v skladu s členom 50(4) ali poročila o napredku leta 2017 v skladu s točko (c) člena 52(2).

3. Komisija v okviru svoje ocene programov in, kjer je potrebno, partnerskega sporazuma oceni skladnost in ustreznost informacij o veljavnosti predhodnih pogojenosti in izpolnjevanju veljavnih predhodnih pogojenosti, ki jih predloži država članica.

Ocena veljavnosti Komisije v skladu s členom 4(5) upošteva načelo sorazmernosti in stopnjo dodeljene podpore, kjer je potrebno. Ocena izpolnjevanja Komisije je omejena na merila, določena v pravilih za posamezne sklade, in v delu II Priloge XI, ter upošteva nacionalne in regionalne pristojnosti pri odločanju o posebnih in ustreznih političnih ukrepih, vključno z vsebino strategij.

4. Kadar se Komisija in država članica ne strinjata glede veljavnosti predhodne pogojenosti za posebni cilj prednostnih nalog določenega programa ali njegovega izpolnjevanja, Komisija dokaže tako veljavnost v skladu z opredelitvijo iz točke (33) člena 2 kot tudi neizpolnjevanje.

5. Komisija se lahko ob sprejetju programa odloči, da začasno ustavi vsa vmesna plačila ali del vmesnih plačil za zadevno prednostno nalogo tega programa do zadovoljive izvedbe ukrepov iz odstavka 2, če je to potrebno, da se prepreči znatno poseganje v uspešnost in učinkovitost doseganja posebnih ciljev zadevne prednostne naloge. Če se ukrepi za izpolnitev veljavne predhodne pogojenosti, ki ob predložitvi zadevnega programa ni bil izpolnjen, ne izvedejo do roka iz odstavka 2, lahko Komisija na tej podlagi začasno ustavi vmesna plačila zadevnim prednostnim nalogam tega programa. V obeh primerih je obseg začasne ustavitve sorazmeren, pri čemer se upoštevajo ukrepi, ki jih je treba sprejeti, in skladi, za katere obstaja tveganje.

6. Odstavek 5 se ne uporablja v primeru, kadar se Komisija in država članica strinjata glede neveljavnosti predhodne pogojenosti ali dejstva, da je veljavna predhodna pogojenost izpolnjena, kakor je razvidno iz odobritve programa in partnerskega sporazuma, ali v primeru, ko Komisija v roku 60 dni od predložitve zadevnega poročila iz odstavka 2 ne poda nobenih pripomb.

7. Komisija nemudoma odpravi začasno ustavitev vmesnih plačil za prednostno nalogo, če država članica izvede ukrepe v zvezi z izpolnitvijo predhodnih pogojenosti, ki veljajo za zadevni program in ki niso bili izpolnjeni, ko je Komisija sprejela odločitev o začasni ustavitvi. Poleg tega nemudoma odpravi začasno ustavitev tudi, če po spremembi programa, povezanega z zadevno prednostno nalogo, zadevna predhodna pogojenost ni več veljavna.

8. Odstavki 1 do 7 se ne uporabljajo za programe v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje".

Člen 20

Rezerva za uspešnost

6 % virov, dodeljenih ESRR, ESS in Kohezijski sklad v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta" iz točke (a) člena 89(2) te uredbe ter EKSRP in ukrepom, ki se financirajo na podlagi deljenega upravljanja v skladu z uredbo o ESPR, se nameni za rezervo za uspešnost, ki se določi v partnerskem sporazumu in programih in se dodeli za posebne prednostne naloge v skladu s členom 22 te uredbe.

Pri izračunavanju rezerve za uspešnost se ne upoštevajo naslednji viri:

(a) viri, dodeljeni pobudi za zaposlovanje mladih, kot je določeno v operativnem programu v skladu s členom 18 uredbe o ESS;

(b) viri, dodeljeni za tehnično podpore na pobudo Komisije;

(c) viri, preneseni iz prvega stebra SKP v EKSRP v skladu s členoma 7(2) in 14(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013

(d) viri, preneseni v EKSRP z uporabo členov 10b, 136 in 136b Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 za koledarski leti 2013 in 2014;

(e) viri, preneseni iz Kohezijskega sklada v Instrument za povezovanje Evrope v skladu s členom 92(6) te uredbe;

(f) viri, preneseni v Sklad za evropsko pomoč najbolj ogroženim v skladu s členom 92(7) te uredbe;

(g) viri, dodeljeni inovativnim ukrepom za trajnostni urbani razvoj v skladu s členom 92(8) te uredbe.

Člen 21

Pregled uspešnosti

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami opravi pregled uspešnosti programov v vsaki državi članici leta 2019 (v nadaljnjem besedilu: pregled uspešnosti) ob upoštevanju okvira uspešnosti iz ustreznih programov. Metoda za določitev okvira uspešnosti je določena v Prilogi II.

2. S pregledom uspešnosti se na podlagi informacij in ocen iz letnega poročila o izvajanju, ki ga države članice predložijo v letu 2019, preveri, ali so bili doseženi mejniki programov na ravni prednostnih nalog.

Člen 22

Uporaba okvira uspešnosti

1. Rezerva za uspešnost znaša od [5 do 7 %] dodeljenih sredstev za vsako prednostno nalogo v okviru programa, z izjemo prednostnih nalog za tehnično podporo in programov, namenjenih finančnim instrumentom v skladu s členom 39. Skupni znesek rezerve za uspešnost, dodeljene na sklad ESI in kategorijo regij, je 6 %. Zneski, ki ustrezajo rezervi za uspešnost, se določijo v programih, in sicer se razčlenijo po prednostnih nalogah in po potrebi skladih ESI ter po kategorijah regij.

2. Na podlagi pregleda uspešnosti v letu 2019 Komisija v dveh mesecih po prejetju posameznih letnih poročil o izvajanju v letu 2019 z izvedbenim aktom za vsak sklad ESI in državo članico določi programe in prednostne naloge, ki so dosegli svoje mejnike, pri čemer te informacije navede za posamezen sklad ESI in posamezno kategorijo regij, če prednostna naloga zajema več kot en sklad ESI ali kategorijo regij.

3. Rezerva za uspešnost se dodeli le programom in prednostnim nalogam, ki so dosegli svoje mejnike. Če so mejniki prednostne naloge doseženi, velja, da se znesek rezerve za uspešnost, določen za to prednostno nalogo, dokončno dodeli na podlagi sklepa Komisije iz odstavka 2.

4. Če mejniki prednostnih nalog niso doseženi, država članica najpozneje tri mesece po sprejetju sklepa iz odstavka 2 predlaga prerazporeditev ustreznega zneska rezerve za uspešnost prednostnim nalogam, navedenim v sklepu Komisije iz odstavka 2, in druge spremembe programa, ki so posledica prerazporeditve rezerve za uspešnost.

Komisija spremembe zadevnega programa odobri v skladu s členom 30(3) in (4). Če država članica ne predloži informacij v skladu s členom 50(5) in (6), se rezerva za uspešnost za programe ali prednostne naloge zadevnim programom ali prednostnim nalogam ne dodeli.

5. Predlog države članice o prerazporeditvi rezerve za uspešnost je skladen z zahtevami o tematski osredotočenosti in najmanjšimi dodeljenimi sredstvi, določenimi v tej uredbi in pravilih za posamezne sklade. Če mejniki ene ali več prednostnih nalog v zvezi z zahtevami o tematski osredotočenosti in najnižjih dodeljenih sredstvih niso doseženi, lahko država članica izjemoma predlaga prerazporeditev rezerve, ki ni skladna z omenjenimi zahtevami in najnižjimi dodeljenimi sredstvi.

6. Kadar se s pregledom uspešnosti za prednostno nalogo zagotovijo dokazi, da ta prednostna naloga zdaleč ni dosegla mejnikov, ki zadevajo zgolj finančne kazalnike in kazalnike učinka ter ključne faze izvajanja iz okvira uspešnosti, in sicer zaradi ugotovljenih očitnih pomanjkljivosti pri izvajanju, ki jih je Komisija v skladu s členom 50(8) po tesnem posvetovanju z zadevno državo članico predhodno sporočila, država članica pa ni sprejela potrebnih popravnih ukrepov, da bi navedene pomanjkljivosti odpravila, lahko Komisija najprej pet mesecev po takem sporočilu začasno ustavi celotno vmesno plačilo ali del vmesnega izplačila za prednostno nalogo programa v skladu s postopkom iz pravil za posamezne sklade.

Ko država članica sprejme ustrezne popravne ukrepe, Komisija nemudoma odpravi začasno ustavitev vmesnih plačil. Če popravni ukrepi zadevajo prenos dodeljenih finančnih sredstev na druge programe ali prednostne naloge, ki so mejnike dosegli, Komisija v skladu s členom 30(2) z izvedbenim aktom odobri potrebne spremembe zadevnih programov. Z odstopanjem od člena 30(2) Komisija v takem primeru izjemoma odloča o spremembi najpozneje dva meseca po predložitvi zahteve s strani države članice.

7. Kadar Komisija na podlagi pregleda končnega poročila o izvajanju programa ugotovi resno nedoseganje ciljnih vrednosti, v zvezi s finančnimi kazalniki, kazalniki učinkov in ključnimi fazami izvajanja iz okvira uspešnosti, zaradi jasno ugotovljenih pomanjkljivosti pri izvajanju, ki jih je Komisija v skladu s členom 50(8) po tesnem posvetovanju z zadevno državo članico predhodno sporočila, država članica pa ni sprejela potrebnih popravnih ukrepov, da bi navedene pomanjkljivosti odpravila, lahko Komisija, ne glede na člen 85, uporabi finančne popravke za zadevne prednostne naloge v skladu s pravili za posamezne sklade.

Komisija pri uporabi finančnih popravkov ob spoštovanju načela sorazmernosti upošteva tudi raven absorpcije in zunanje dejavnike, ki so prispevali k neuspehu.

Finančni popravki se ne uporabljajo, kadar ciljne vrednosti niso bili doseženi zaradi vpliva družbeno-gospodarskih ali okoljskih dejavnikov, bistvenih sprememb gospodarskih in okoljskih razmer v zadevni državi članici ali resnega vpliva višje sile na izvajanje zadevnih prednostnih nalog.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149 v zvezi z določitvijo podrobnih pravil o merilih za določanje stopnje finančnega popravka, ki se uporabi.

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi podrobne ureditve za zagotavljanje usklajenega pristopa pri določanju mejnikov in ciljnih vrednosti v okviru uspešnosti za vsako prednostno nalogo ter pri ocenjevanju, ali so mejniki in ciljne vrednosti doseženi. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

POGLAVJE IV

Ukrepi, povezani z dobrim gospodarskim upravljanjem

Člen 23

Ukrepi za povezovanje uspešnosti skladov ESI z dobrim gospodarskim upravljanjem

1. Komisija lahko od države članice zahteva, da pregleda in predlaga spremembe svojega partnerskega sporazuma in ustreznih programov, kadar je to potrebno za podporo izvajanju ustreznih priporočil Sveta ali za čim večji vpliv skladov ESI na rast in konkurenčnost v državah članicah, ki prejemajo finančno podporo.

To se lahko zahteva iz naslednjih razlogov:

(a) za podporo izvajanju ustreznih priporočil, sprejetih v skladu s členom 121(2) PDEU, in ustreznih priporočil Sveta, sprejetih v skladu s členom 148(4) PDEU, naslovljenih na zadevno državo članico,

(b) za podporo izvajanju ustreznih priporočil Sveta, naslovljenih na zadevno državo članico in sprejetih v skladu s členom 7(2) ali členom 8(2) Uredbe (EU) št. 1176/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), pod pogojem, da se te spremembe štejejo za potrebne, da se pomaga popraviti makroekonomska neravnotežja; ali

(c) za čim večji vpliv razpoložljivih skladov ESI na rast in konkurenčnost, če država članica izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

(i) finančna podpora Unije ji je na voljo v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 407/2010 ([2]);

(ii) finančna podpora ji je na voljo v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 332/2002 ([3]);

(iii) na voljo ji je finančna podpora, ki vključuje program za makroekonomsko prilagoditev v skladu z Uredbo (EU) št. 472/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) ali odločitev Sveta v skladu s členom 136(1) PDEU.

Za namene točke (c) drugega pododstavka se šteje, da je vsak od pogojev izpolnjen, če je bila ta podpora državi članici na voljo pred ali po 21. december 2013 ter ji je še vedno na voljo.

([1]) Uredba (EU) št. 1176/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2011 o preprečevanju in odpravljanju makroekonomskih neravnotežij (UL L 306, 23.11.2011, str. 25)

([2]) Uredba Sveta (EU) št. 407/2010 z dne 11. maja 2010 o vzpostavitvi Evropskega mehanizma za finančno stabilizacijo (UL L 118, 12.5.2010, str. 1).

([3]) Uredba Sveta (ES) št. 332/2002 z dne 18. februarja 2002 o ustanovitvi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic (UL L 53, 23.2.2002, str. 1).

([4]) Uredba (EU) št. 472/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2013 o okrepitvi gospodarskega in proračunskega nadzora v državah članicah euroobmočja, ki so jih prizadele ali jim grozijo resne težave v zvezi z njihovo finančno stabilnostjo (UL L 140, 27.5.2013, str. 1).

2. Zahteva Komisije naslovljena na državo članico v skladu z odstavkom 1 je upravičena, kadar je potrebna podpora za izvajanje ustreznih priporočil ali za čim večji vpliv evropskih strukturnih in investicijskih skladov na rast in konkurenčnost, kakor je primerno, pri čemer Komisija navede programe ali prednostne naloge, ki jih po njenem mnenju to zadeva, ter naravo pričakovanih sprememb. Ta zahteva se ne odredi pred letom 2015 ali po letu 2019 in tudi ne dve zaporedni leti v zvezi z istim programom.

3. Država članica v roku dveh mesecev po prejetju zahteve iz odstavka 1 nanjo odgovori, pri čemer navede spremembe partnerskega sporazuma in programov, ki so po njenem mnenju potrebne, in razloge za te spremembe ter opredeli zadevne programe ter naravo predlaganih sprememb, navede pa tudi njihove pričakovane učinke na izvajanje priporočil in evropskih strukturnih in investicijskih skladov. Komisija po potrebi v roku enega meseca po prejemu tega odgovora da pripombe.

4. Država članica v dveh mesecih po posredovanju odgovora iz odstavka 3 predloži predlog o spremembi partnerskega sporazuma in ustreznih programov.

5. Če Komisija ni dala pripomb ali kadar se je prepričala, da so bile vse njene pripombe ustrezno upoštevane, čim prej, v vsakem primeru pa najpozneje v treh mesecih po predložitvi s strani države članice, v skladu z odstavkom 3 sprejme sklep o odobritvi sprememb partnerskega sporazuma in ustreznih programov.

6. Kadar se država članica ne odzove na zahtevo, podano v skladu z odstavkom 1, z učinkovitim ukrepanjem v rokih iz odstavkov 3 in 4, lahko Komisija v treh mesecih po predložitvi svojih pripomb iz odstavka 3 ali po predložitvi predloga s strani države članice v skladu z odstavkom 4 Svetu predlaga začasno ustavitev dela ali vseh plačil zadevnih programov ali prednostnih nalog. Komisija v svojem predlogu navede razloge, na podlagi katerih sklepa, da država članica ni učinkovito ukrepala. Komisija pri pripravi svojega predloga upošteva vse pomembne informacije in ustrezno obravnava vse elemente, ki izhajajo iz strukturiranega dialoga iz odstavka 15, ter mnenja, ki so bila podana v tem dialogu.

Svet z izvedbenim aktom sprejme sklep o tem predlogu. Ta izvedbeni akt se uporablja le v zvezi z zahtevki za plačilo, ki so bili vloženi po datumu sprejetja tega izvedbenega akta.

7. Obseg in raven začasne ustavitve plačil, odrejene v skladu z odstavkom 5, sta sorazmerna in učinkovita, pri čemer se spoštuje enako obravnavanje držav članic, zlasti glede vpliva začasne ustavitve na gospodarstvo zadevne države članice. Začasno ustavljeni programi se določijo na podlagi potreb, navedenih v zahtevi iz odstavkov 1 in 2.

Začasna ustavitev plačil ne presega 50 % plačil vsakega zadevnega programa. V sklepu se lahko določi povečanje ravni začasne ustavitve do 100 % plačil, če se država članica v treh mesecih od sklepa o začasni ustavitvi plačil iz odstavka 6 na zahtevo, podano v skladu z odstavkom 1, ne odzove z učinkovitim ukrepanjem.

8. Kadar država članica na zahtevo Komisije predlaga spremembe partnerskega sporazuma in ustreznih programov, Svet na predlog Komisije sprejme sklep o odpravi začasne ustavitve plačil.

9. Komisija Svetu predlaga začasno ustavitev dela ali vseh obveznosti ali plačil za programe države članice v naslednjih primerih:

(a) kadar Svet v skladu s členom 126(8) ali členom 126(11) PDEU sklene, da država članica ni sprejela učinkovitih ukrepov za zmanjšanje čezmernega primanjkljaja;

(b) kadar Svet v skladu s členom 8(3) Uredbe (EU) št. 1176/2011 o preprečevanju in odpravljanju makroekonomskih neravnotežij sprejme dve zaporedni priporočili v istem postopku v zvezi z neravnotežjem, ker je država članica predložila neustrezen popravni akcijski načrt;

(c) kadar Svet v istem postopku v zvezi z neravnotežjem v skladu s členom 10(4) Uredbe (EU) št. 1176/2011 sprejme dva zaporedna sklepa, s katerima ugotovi neupoštevanje s strani države članice, ker ta ni sprejela priporočenih popravljalnih ukrepov;

(d) kadar Komisija sklene, da zadevna država članica ni sprejela ukrepov za izvajanje programa za prilagoditev iz Uredbe Sveta (EU) št. 407/2010 ali Uredbe Sveta (ES) št. 332/2002, in posledično odloči, da ne odobri izplačila finančne podpore, odobrene tej državi članici;

(e) kadar Svet sklene, da država članica ni ravnala skladno s programom za makroekonomsko prilagoditev iz člena 7 Uredbe (EU) št. 472/2013 ali z ukrepi, zahtevanimi v sklepu Sveta, sprejetim v skladu s členom 136(1) PDEU.

Komisija pri pripravi predloga spoštuje določbe odstavka 11 in upošteva vse pomembne informacije v zvezi s tem ter ustrezno obravnava vse elemente, ki izhajajo iz strukturiranega dialoga iz odstavka 15, in mnenja, ki so bila podana v tem dialogu.

Prednost se nameni začasni ustavitvi obveznosti: plačila se začasno ustavijo le, kadar je treba takoj ukrepati in v primeru vztrajnega neupoštevanja. Začasna ustavitev plačil velja za zahtevke za plačila, vložene za zadevni program po datumu tega sklepa o začasni ustavitvi.

10. Šteje se, da Svet sprejme predlog Komisije v zvezi z začasno ustavitvijo obveznosti iz odstavka 9, razen če Svet z izvedbenim aktom v enem mesecu od predložitve predloga Komisije s kvalificirano večino sklene, da se predlog zavrne. Začasna ustavitev obveznosti od 1. januarja v letu po sklepu o začasni ustavitvi velja za obveznosti iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov za zadevno državo članico.

Svet na predlog Komisije iz odstavka 9 z izvedbenim aktom sprejme sklep v zvezi z začasno ustavitvijo plačil.

11. Obseg in raven začasne ustavitve obveznosti ali plačil, ki se odredi na podlagi odstavka 10, sta sorazmerna, spoštujeta enako obravnavanje držav članic in upoštevata gospodarske in socialne razmere zadevne države članice, zlasti njeno stopnjo brezposelnosti glede na povprečje Unije in vpliv začasne ustavitve na gospodarstvo zadevne države članice. Vpliv začasne ustavitve na programe izjemnega pomena za obravnavanje neugodnih gospodarskih ali socialnih pogojev je poseben dejavnik, ki ga je treba upoštevati.

Podrobne določbe za določanje obsega in ravni začasne ustavitve so navedene v Prilogi III.

Za začasno ustavitev obveznosti velja nižji prag od naslednjih:

(a) največ 50 % obveznosti v zvezi z naslednjim finančnim letom za sklade ESI v prvem primeru neskladnosti s postopkom v zvezi s čezmernim primanjkljajem iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 9 in največ 25 % obveznosti v zvezi z naslednjim proračunskim letom za sklade ESI v prvem primeru neskladnosti v zvezi s popravnim akcijskim načrtom v skladu s postopkom v zvezi s čezmernim neravnotežjem iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 9 ali neskladnosti s predlaganimi popravnimi ukrepi v skladu s postopkom v zvezi s čezmernim neravnotežjem iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 9.

Raven začasne ustavitve se v skladu s težo neskladnosti postopoma poveča na največ 100 % obveznosti, ki se nanašajo na naslednje finančno leto za sklade ESI, v primeru postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem in do 50 % obveznosti, ki se nanašajo na naslednje finančno leto za sklade ESI, v primeru postopka v zvezi s čezmernim neravnotežjem;

(b) največ 0,5 % nominalnega BDP v prvem primeru neskladnosti s postopkom v zvezi s čezmernim primanjkljajem iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 9 in največ 0,25 % nominalnega BDP v prvem primeru neskladnosti v zvezi s popravnim akcijskim načrtom v okviru postopka v zvezi s čezmernim neravnotežjem iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 9 ali neskladnosti s priporočenim popravnim ukrepom v okviru postopka v zvezi s čezmernim neravnotežjem iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 9.

Če se neskladnost v zvezi s popravnimi ukrepi iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka odstavka 9 nadaljuje, se odstotek tega BDP postopoma poveča do:

— največ 1 % nominalnega BDP v primeru vztrajne neskladnosti s postopkom v zvezi s čezmernim primanjkljajem v skladu s točke (a) prvega pododstavka odstavka 9; ter

— največ 0,5 % nominalnega BDP v primeru vztrajne neskladnosti s postopkom v zvezi s čezmernim neravnotežjem v skladu s točko (b) ali (c) prvega pododstavka odstavka 9 glede na težo neskladnosti;

(c) največ 50 % obveznosti, ki se nanašajo na naslednje finančno leto evropskih strukturnih in investicijskih skladov, ali največ 0,5 % nominalnega BDP v prvem primeru neskladnosti iz točk (d) in (e) prvega pododstavka odstavka 9.

Pri določanju ravni začasne ustavitve in odločanju o začasni ustavitvi obveznosti ali plačil se upošteva stopnja programskega cikla, zlasti preostalo obdobje za uporabo sredstev po ponovni vključitvi začasno ustavljenih obveznosti v proračun.

12. Brez poseganja v pravila o prenehanju obveznosti iz členov 86 do 88 Komisija nemudoma odpravi začasno ustavitev obveznosti v naslednjih primerih:

(a) kadar je postopek v zvezi s čezmernim primanjkljajem začasno odložen v skladu s členom 9 Uredbe Sveta (ES) št. 1467/97 [1] ali Svet v skladu s členom 126(12) PDEU sklene, da prekliče sklep o obstoju čezmernega primanjkljaja;

[1] Uredba Sveta (ES) št. 1467/97 z dne 7. julija 1997 o pospešitvi in razjasnitvi izvajanja postopka v zvezi s čezmernim primanjkljajem (UL L 209, 2.8.1997, str. 6)

(b) kadar Svet potrdi popravni akcijski načrt, ki ga je zadevna država članica predložila v skladu s členom 8(2) Uredbe (EU) št. 1176/2011, ali je postopek v zvezi čezmernim neravnotežjem začasno odložen v skladu s členom 10(5) navedene uredbe ali je Svet zaključil postopek v zvezi s čezmernim neravnotežjem v skladu s členom 11 navedene uredbe;

(c) kadar Komisija sklene, da je zadevna država članica sprejela ustrezne ukrepe za izvajanje programa za prilagoditev iz člena 7 Uredbe Sveta (EU) št. 472/2013 ali ukrepe, zahtevane na podlagi sklepa Sveta v skladu s členom 136(1) PDEU.

Pri odpravi začasne ustavitve Svet na predlog Komisije sklene, da se v proračun ponovno vključijo začasno ustavljene obveznosti v skladu s členom 8 Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013.

Če so izpolnjeni ustrezni pogoji iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka, Svet na predlog Komisije sprejme sklep o odpravi začasne ustavitve plačil.

13. Če se začasna ustavitev obveznosti ali plačil nanaša na zadeve iz točk (a), (b) in (c)(iii) drugega pododstavka odstavka 1 ali točk (a), (b) ali(c) prvega pododstavka 9, se odstavki 6 do 12 ne uporabljajo za Združeno kraljestvo.

14. Ta člen se ne uporablja za programe v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje".

15. Komisija Evropski parlament obvešča o izvajanju tega člena. Komisija ga zlasti nemudoma obvesti o tem, da je eden od pogojev iz odstavka 6 ali točk (a) do (e) prvega pododstavka odstavka 9 izpolnjen za državo članico, in navede podrobnosti o evropskih strukturnih in investicijskih skladih in programih, ki bi lahko bili predmet začasne ustavitve obveznosti ali plačil.

Evropski parlament lahko Komisijo pozove k strukturiranemu dialogu o uporabi določb tega člena, ob upoštevanju zlasti posredovanja informacij iz prvega pododstavka.

Komisija predlog o začasni ustavitvi obveznosti ali plačil oziroma predlog o odpravi začasne ustavitve takoj po njegovem sprejetju predloži Evropskemu parlamentu in Svetu. Evropski parlament lahko Komisijo pozove, naj utemelji razloge za predlog.

16. Komisija leta 2017 opravi pregled uporabe tega člena. V ta namen pripravi poročilo in ga po potrebi skupaj z zakonodajnim predlogom pošlje Evropskemu parlamentu in Svetu.

17. Kadar obstajajo večje spremembe v ekonomskih in socialnih razmerah v Uniji, Komisija lahko pripravi predlog za pregled uporabe tega člena oziroma lahko Evropski parlament v ali Svet v skladu s členoma 225 oziroma 241 PDEU od Komisije zahtevata, da predloži tak predlog.

Člen 24

Zvišanje plačil za države članice z začasnimi proračunskimi težavami

1. Vmesna plačila in izplačila končne razlike se lahko na zahtevo države članice zvišajo za 10 odstotnih točk nad stopnjo sofinanciranja, ki se uporablja za vsako prednostno nalogo iz ESRR, ESS in Kohezijskega sklada ali vsak ukrep iz skladov EKSRP in ESPR. Če država članica izpolni enega od naslednjih pogojev po 21. december 2013, se višja stopnja, ki ne sme preseči 100 %, uporablja za zahtevke take države članice za izplačila za obdobje do 30. junija 2016:

(a) kadar zadevna država članica prejme posojilo Unije v skladu z Uredbo Sveta (EU) št. 407/2010;

(b) kadar zadevna država članica prejme srednjeročno finančno podporo v skladu z Uredbo (EU) št. 332/2002 ([1]), pogojeno z izvajanjem programa makroekonomskega prilagajanja;

(c) kadar je zadevni državi članici na voljo finančna podpora, pogojena z izvajanjem programa makroekonomskega prilagajanja, kakor je določeno v Uredbi (EU) št. 472/2013.

Ta odstavek se ne uporablja za programe iz Uredbe o evropskem teritorialnem sodelovanju.

2. Ne glede na odstavek 1 podpora Unije v obliki vmesnih plačil in končnega plačila ne more biti višja od javne podpore ali najvišjega zneska pomoči iz skladov ESI za vsako prednostno nalogo iz ESRR, ESS in Kohezijskega sklada ali za vsak ukrep iz EKSRP in ESPR, kakor je določeno v sklepu Komisije o potrditvi programa.

3. Komisija pregleda uporabo odstavkov 1 in 2 ter Evropskemu parlamentu in Svetu pred 30. junijem 2016 predloži poročilo s svojo oceno in po potrebi ustrezen zakonodajni predlog.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 332/2002 z dne 18. februarja 2002 o ustanovitvi aranžmaja za zagotavljanje srednjeročne finančne pomoči za plačilne bilance držav članic (UL L 53, 23.2.2002, str. 1).

Člen 25

Upravljanje tehnične podpore za države članice z začasnimi proračunskimi težavami

1. Na zahtevo države članice z začasnimi proračunskimi težavami, ki izpolnjuje pogoje iz člena 24(1), se lahko v soglasju s Komisijo del virov iz člena 59 in programiranih v skladu s pravili za posamezni sklad, prenese na tehnično podporo na pobudo Komisije za izvajanje ukrepov v zvezi z zadevno državo članico v skladu s točko (k) tretjega pododstavka člena 58(1), in sicer z neposrednim ali posrednim upravljanjem.

2. Viri iz odstavka 1 se dodajo zneskom, določenim v skladu z zgornjimi mejami iz pravil za posamezni sklad za tehnično podporo na pobudo Komisije. Če je v pravilih za posamezni sklad določena zgornja meja za tehnično podporo na pobudo države članice, se znesek, ki se prenese, upošteva pri izračunu skladnosti s to zgornjo mejo.

3. Država članica zahteva prenos iz odstavka 2 za koledarsko leto, v katerem do 31. januarja leta, v katerem naj bi se prenos izvedel, izpolni pogoje iz člena 24(1). K zahtevi se priloži predlog za spremembo programa ali programov, iz katerega se bo opravil prenos. V skladu s členom 30(2) se partnerski sporazum ustrezno spremeni ter določi skupni znesek, ki se vsako leto prenese na Komisijo.

Če država članica 1. januarja 2014 izpolnjuje pogoje iz člena 24(1), lahko zahtevo za to leto predložiti hkrati s partnerskega sporazumom, v katerem je določen znesek, ki se na pobudo Komisije prenese na tehnično podporo.

NASLOV III

NAČRTOVANJE

POGLAVJE I

Splošne določbe o skladih ESI

Člen 26

Priprava programov

1. Skladi ESI se izvajajo prek programov v skladu s partnerskim sporazumom. Vsak program zajema obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.

2. Programe pripravijo države članice ali kateri koli organ, ki ga imenujejo države članice, v sodelovanju s partnerji iz člena 5. Države članice pri pripravi programov upoštevajo za javnost pregledne postopke v skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom.

3. Države članice in Komisija sodelujejo, da bi zagotovile uspešno usklajevanje pri pripravi in izvajanju programov skladov ESI, vključno, kadar je primerno, s programi, ki se financirajo iz več skladov za sklade, pri čemer se upošteva načelo sorazmernosti.

4. Države članice predložijo programe Komisiji v treh mesecih po predložitvi partnerskega sporazuma. Programi za evropsko teritorialno sodelovanje se predložijo do 22. september 2014. Vse programe spremlja predhodno vrednotenje, določeno v členu 55.

5. Kadar ena ali več uredb za posamezne sklade ESI začne veljati med 22. februar 2014 in 22. junij 2014, se program ali programi, podprti s skladom ESI, na katerega je vplivala zamuda pri začetku veljavnosti uredbe za posamezne sklade, predložijo v treh mesecih po predložitvi spremenjenega partnerskega sporazuma iz člena 17(1).

6. Kadar ena ali več uredb za posamezne sklade za sklade ESI začne veljati po 22. junij 2014, se program ali programi, podprti s skladi ESI, na katere je vplivala zamuda pri začetku veljavnosti uredbe za posamezne sklade, predložijo v treh mesecih po začetku veljavnosti uredbe za posamezne sklade, ki je bila predmet zamude.

Člen 27

Vsebina programov

1. Vsak program določi strategijo za prispevek programa k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, ki je skladna s to uredbo, pravili za posamezne sklade in vsebino partnerskega sporazuma.

Vsak program vključuje ureditve za zagotovitev uspešnega, učinkovitega in usklajenega izvajanja skladov ESI ter ukrepe za zmanjšanje administrativnega bremena upravičencev.

2. Vsak program opredeli prednostne naloge glede posebnih ciljev, odobrenih sredstev podpore iz skladov ESI ter ustreznega nacionalnega sofinanciranja, vključno z zneski, povezanimi iz rezerve uspešnosti, ki je lahko javno ali zasebno glede na pravila za posamezne sklade.

3. Kadar države članice in regije sodelujejo v strategijah za makroregije ali za morske bazene, ustrezni program v skladu s potrebami programskega območja, ki ga opredeli država članica, določi prispevek načrtovanih intervencij za te strategije.

4. Pri vsaki prednostni nalogi se določijo kazalniki in ustrezne opisno ali številčno ovrednotene opredeljene ciljne vrednosti, v skladu s pravili za posamezne sklade, za oceno

napredka pri doseganju ciljev med izvajanjem programa, ki so podlaga za spremljanje, vrednotenje in pregled uspešnosti. Ti kazalniki vključujejo:

(a) finančne kazalnike za dodeljene izdatke;

(b) kazalnike učinka za podprte operacije;

(c) kazalnike rezultatov, ki se nanašajo na zadevno prednostno nalogo.

Za vsak sklad ESI se v pravilih za posamezni sklad določijo skupni kazalniki, lahko pa tudi določbe za kazalnike za posamezen program.

5. Vsak program, razen tistih, ki so namenjeni izključno tehnični podpori, vključuje opis, v skladu s pravili za posamezne sklade, za ukrepe, da se upoštevajo načela iz členov 5, 7 in 8.

6. V vsakem programu, razen pri tistih, pri katerih je potrebna tehnična podpora v okviru posebnega programa, se določi okvirni znesek podpore, ki se uporablja za cilje v zvezi s podnebnimi spremembami, na podlagi metodologije iz člena 8.

7. Države članice pripravijo programe v skladu s pravili za posamezne sklade.

Člen 28

Posebne določbe o vsebini programov, namenjenih skupnim instrumentom za neomejena jamstva in listinjenje, ki zagotavljajo kapitalsko olajšavo, ki jo izvaja EIB

1. Z odstopanjem od člena 27 namenski programi iz točke (b) prvega pododstavka člena 39(4) vsebujejo:

(a) elemente iz prvega pododstavka člena 27(1) in odstavkov 2, 3 in 4 tega člena, kar zadeva načela iz člena 5;

(b) opredelitev organov iz členov 125, 126 in 127 te uredbe in člena 65(2) uredbe o EKSRP kot pristojnih za ustrezni sklad;

(c) za vsako predhodno pogojenost, določeno v skladu s členom 19 in Prilogo XI, ki se uporablja za program, oceno, ali je predhodna pogojenost izpolnjena na datum predložitve partnerskega sporazuma in programa, in, kjer predhodna pogojenosti ni izpolnjena, opis ukrepov za izpolnitev predhodne pogojenosti, pristojne organe in časovni razpored za te ukrepe v skladu s povzetkom, predloženim v partnerskem sporazumu.

2. Z odstopanjem od člena 55 se predhodna ocena iz točke (a) prvega pododstavka člena 39(4) šteje za predhodno vrednotenje takih programov.

3. Za namene programov iz točke (b) prvega pododstavka člena 39(4) te uredbe se ne uporabljajo člen 6(2) in člen 59(5) in (6) uredbe o EKSRP. Poleg elementov iz odstavka 1 tega člena se za programe v okviru EKSRP uporabljajo zgolj določbe iz točk (c)(i), (f), (h), (i) in (m)(i) do (iii) člena 8(1) uredbe o EKSRP.

Člen 29

Postopek za sprejetje programov

1. Komisija oceni skladnost programov s to uredbo in pravili za posamezne sklade, uspešnost njihovega prispevka k izbranim tematskim ciljem in za vsak sklad ESI posebej določenimi prednostnim nalogam Unije, pa tudi skladnost s partnerskim sporazumom, pri čemer upošteva ustrezna priporočila za vsako državo, sprejeta v skladu s členom 121(1) PDEU, in ustrezna priporočila Sveta, sprejeta v skladu s členom 148(4) PDEU, pa tudi predhodno vrednotenje. Ocena obravnava zlasti ustreznost strategije programa, ciljev, kazalnikov in ciljnih vrednosti ter dodelitev proračunskih virov.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 Komisiji ni potrebno oceniti doslednosti namenskih operativnih programov za pobudo za zaposlovanje mladih iz točke (a) drugega odstavka člena 18 uredbe o ESS in namenskih operativnih programov iz točke (b) prvega pododstavka člena 39(4) te uredbe s partnerskim sporazumom, če država članica ne predloži svojega partnerskega sporazuma do datuma predložitve takega namenskega operativnega programa.

3. Komisija da pripombe v treh mesecih po predložitvi programa. Država članica zagotovi Komisiji vse potrebne dodatne informacije in po potrebi popravi predlagani program.

4. Komisija v skladu s pravili za posamezne sklade odobri vsak program najpozneje šest mesecev po njegovi uradni predložitvi s strani zadevne države članice, če so bile vse pripombe Komisije ustrezno upoštevane, vendar ne pred 1. januarjem 2014 ali preden Komisija sprejme sklep o odobritvi partnerskega sporazuma.

Z odstopanjem od zahteve iz prvega pododstavka lahko Komisija odobri programe v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" pred sprejetjem odločitve o odobritvi partnerskega sporazuma, namenske operativne programe za pobudo za zaposlovanje mladih iz točke (a) drugega odstavka člena 18 uredbe o ESS in namenske programe iz točke (b) prvega pododstavka člena 39(4) te uredbe pa lahko odobri pred predložitvijo partnerskega sporazuma.

Člen 30

Sprememba programov

1. Država članica predložene zahtevke za spremembo programov ustrezno utemelji in v njih navede zlasti predvideni vpliv sprememb programa na doseganje ciljev iz strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast ter posebnih ciljev iz programa, ob upoštevanju te uredbe in pravil za posamezne sklade, horizontalnih načel iz členov 5, 7 in 8 ter partnerskega sporazuma. Priloži se jim spremenjeni program.

2. Komisija informacije, predložene v skladu z odstavkom 1, oceni ob upoštevanju utemeljitev, ki jih je zagotovila država članica. Komisija lahko da pripombe v enem mesecu po predložitvi revidiranega programa, država članica pa Komisiji zagotovi vse potrebne dodatne informacije. Komisija v skladu s pravili za posamezne sklade kar se da hitro odobri zahtevke za spremembo programa, vendar najpozneje tri mesece po njegovi predložitvi s strani države članice, pod pogojem, da so bile vse pripombe Komisije ustrezno upoštevane.

Kadar sprememba programa vpliva na informacije iz partnerskega sporazuma v skladu s točkami (a)(iii), (iv) in (vi) člena 15(1), odobritev spremembe programa s strani Komisije hkrati velja tudi kot odobritev posledične spremembe informacij v partnerskem sporazumu.

3. Z odstopanjem od odstavka 2, ko se Komisiji predloži zahteva za spremembo, da bi se prerazporedila rezerva za uspešnost na podlagi pregleda uspešnosti, Komisija da pripombe le, če meni, da predlagana prerazporeditev ni v skladu z veljavnimi pravili, z razvojnimi potrebami države članice ali regije ali če obstaja resna nevarnost, da se ciljne vrednosti iz predloga ne bi dosegle. Komisija čim prej odobri zahtevek za spremembo programa oziroma najkasneje v roku dveh mesecev po njegovi predložitvi s strani države članice, pod pogojem, da so bile vse pripombe Komisije ustrezno upoštevane. Odobritev spremembe programa s strani Komisije hkrati velja tudi kot odobritev posledične spremembe informacij v partnerskem sporazumu.

4. Z odstopanjem od odstavka 2, se lahko v uredbi o ESPR določijo posebni postopki za spremembo operativnih programov.

Člen 31

Sodelovanje EIB

1. EIB lahko na zahtevo držav članic sodeluje pri pripravi partnerskega sporazuma ter pri pripravi operacij, zlasti velikih projektov, finančnih instrumentov in javno-zasebnih partnerstev.

2. Komisija se lahko pred sprejetjem partnerskega sporazuma ali programov posvetuje z EIB.

3. Komisija lahko zaprosi EIB, naj preveri tehnično kakovost, ekonomsko in finančno vzdržnost ter izvedljivost velikih projektov, ter za pomoč pri izvajanju ali razvoju finančnih instrumentov.

4. Komisija lahko pri izvajanju določb tega člena dodeli nepovratna sredstva EIB ali z njo sklene pogodbo o izvajanju storitev, ki zajema pobude, ki se izvajajo na večletni osnovi. Sredstva proračuna Unije, odobrena za taka nepovratna sredstva ali pogodbe o storitvi, se izplačajo letno.

POGLAVJE II

Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost

Člen 32

Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost

1. Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, se imenuje LEADER za lokalni razvoj, podpira ga EKSRP, lahko pa ga podpira tudi ESRR, ESS ali ESPR. V tem poglavju so ti skladi v nadaljnjem besedilu navedeni kot „zadevni skladi ESI“.

2. Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost:

(a) je osredotočen na posebna podregionalna območja;

(b) vodijo ga lokalne akcijske skupine, sestavljene iz predstavnikov javnih in zasebnih lokalnih socialno-ekonomskih interesov, v katerih na ravni odločanja niti javni organi, kakor so opredeljeni v skladu z nacionalnimi pravili, niti katera koli posamezna interesna skupina nima več kot 49 % glasovalnih pravic;

(c) se izvaja prek celostnih večsektorskih lokalnih razvojnih strategij za posamezno območje;

(d) se oblikuje ob upoštevanju lokalnih potreb in možnosti ter vključuje inovativne značilnosti v lokalnem okolju, mreženje in po potrebi sodelovanje.

3. Podpora iz zadevnih skladov ESI lokalnemu razvoju, ki ga vodi skupnost, je dosledna in usklajena med zadevnimi skladi ESI. To se med drugim zagotovi z usklajeno krepitvijo zmogljivosti ter izbiro, odobritvijo in financiranjem strategij lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, in lokalnih akcijskih skupin.

4. Kadar izbirni odbor za strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, ustanovljen v skladu s členom 33(3), določi, da je za izvajanje izbrane strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, potrebna podpora iz več skladov, lahko v skladu z nacionalnimi pravili in postopki imenuje glavni sklad, iz katerega se krijejo vsi tekoči stroški in stroški animacije iz točk (d) in (e) člena 35(1) za strategijo lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost.

5. Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost in podpirajo zadevni skladi ESI, se izvaja v okviru ene ali več prednostnih nalog ustreznega programa ali programov, v skladu s pravili posameznih zadevnih skladov ESI.

Člen 33

Strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost

1. Strategija lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, vključuje vsaj naslednje elemente:

(a) opredelitev območja in prebivalstva, zajetega v strategijo;

(b) analizo razvojnih potreb in možnosti območja, vključno z analizo prednosti, slabosti, priložnosti in nevarnosti;

(c) opis strategije in njenih ciljev, opis integriranih in inovativnih značilnosti strategije in hierarhijo ciljev, vključno z merljivimi ciljnimi vrednostmi za učinke ali rezultate. V povezavi z rezultati se lahko ciljne vrednosti izrazijo količinsko ali kakovostno. Strategija je dosledna z ustreznimi programi vseh vključenih zadevnih skladov ESI;

(d) opis postopka vključitve skupnosti v razvoj strategije;

(e) akcijski načrt z opisom prenosa ciljev v ukrepe;

(f) opis ureditev za upravljanje in spremljanje strategije z navedbo zmogljivosti lokalne akcijske skupine za izvajanje strategije ter opis posebnih ureditev za vrednotenje;

(g) finančni načrt za strategijo, vključno s predvideno dodelitvijo vsakega od zadevnih skladov ESI.

2. Države članice opredelijo merila za izbiro strategij lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost.

3. Strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, izbere odbor, ki ga za ta namen ustanovi pristojni organ upravljanja ali več takšnih organov, ki te strategije tudi odobrijo.

4. Strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, se v prvem krogu izberejo v dveh letih od datuma odobritve partnerskega sporazuma. Države članice lahko dodatne strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, izberejo tudi po tem datumu, vendar najpozneje do 31. decembra 2017.

5. V odločitvi o odobritvi strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, se opredelijo dodelitve vsakega od zadevnih skladov ESI. V odločitvi se opredelijo tudi pristojnosti za upravljanje in nadzor nalog v okviru programa ali programov v zvezi s strategijo lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost.

6. Na območju iz točke (a) odstavka 1 je najmanj 10 000 in največ 150 000 prebivalcev. Vendar lahko Komisija v ustrezno upravičenih primerih in na podlagi predloga države članice sprejme ali spremeni te omejitve prebivalstva v svojem sklepu o odobritvi oziroma spremembi v okviru člena 15(2) ali (3) partnerskega sporazuma, da se upoštevajo redko ali gosto naseljena območja ali da se zagotovi teritorialna skladnost območij, ki spadajo v strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost.

Člen 34

Lokalne akcijske skupine

1. Lokalne akcijske skupine oblikujejo in izvajajo strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost.

Države članice opredelijo vloge lokalne akcijske skupine in organov, pristojnih za izvajanje ustreznih programov, v zvezi z vsemi izvedbenimi nalogami v zvezi s strategijo lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost.

2. Pristojni organ upravljanja ali več takšnih organov zagotovi, da lokalne akcijske skupine izberejo enega partnerja iz skupine kot vodilnega partnerja v upravnih in finančnih zadevah ali se združijo v strukturo s splošnim pravnim statusom.

3. Naloge lokalnih akcijskih skupin so med drugim:

(a) krepitev zmogljivosti lokalnih akterjev za razvoj in izvajanje operacij, vključno s spodbujanjem zmogljivosti njihovega upravljanja projektov;

(b) oblikovanje nediskriminatornega in preglednega izbirnega postopka ter nepristranskih meril za izbiro operacij, ki preprečujejo navzkrižja interesov, ki zagotavljajo, da pri odločitvi o izbiri najmanj 50 % glasov prispevajo partnerji, ki niso javni organi, ter omogočajo izbiro po pisnem postopku;

(c) zagotovitev skladnosti s strategijo lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, pri izbiri operacij z njihovo prednostno razvrstitvijo teh operacij glede na njihov prispevek k doseganju ciljev in ciljnih vrednosti te strategije;

(d) priprava in objava pozivov za zbiranje predlogov ali stalnega razpisa, vključno z opredelitvijo meril za izbiro;

(e) sprejemanje in ocenjevanje vlog za podporo;

(f) izbira operacij in določitev zneska podpore ali, če je ustrezno, predložitev predlogov organu, pristojnemu za končno potrditev upravičenosti pred odobritvijo;

(g) spremljanje izvajanja strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, in operacij, ki prejemajo podporo, ter izvajanje posebnih vrednotenj, povezanih s to strategijo.

4. Brez poseganja v točko (b) odstavka 3 je upravičenec lahko lokalna akcijska skupina, ki izvaja operacije v skladu s strategijo lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost.

5. Pri dejavnostih sodelovanja lokalnih akcijskih skupin iz točke (c) člena 35(1) lahko naloge iz točke (f) odstavka 3 tega člena izvaja pristojni organ upravljanja.

Člen 35

Podpora iz skladov ESI za lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost

1. Podpora zadevnih skladov ESI za lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, zajema:

(a) stroške pripravljalne podpore, ki zajema krepitev institucionalne usposobljenosti, usposabljanje in mreženje za pripravo in izvedbo strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost.

Taki stroški lahko vključujejo enega ali več naslednjih elementov:

(i) ukrepe za usposabljanje lokalnih zainteresiranih strani;

(ii) preučevanje zadevnega območja;

(iii) stroške, povezane z oblikovanjem strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, vključno s stroški za posvetovanje in stroški za ukrepe v zvezi s posvetovanjem z zainteresiranimi stranmi za namene priprave strategije;

(iv) upravne stroške (operativne stroške in stroške osebja) organizacije, ki se prijavlja za pomoč pri pripravi v pripravljalni fazi;

(v) pomoč za male pilotne projekte.

Taka pripravljalna pomoč se dodeli ne glede na to, ali strategijo lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, ki jo je oblikovala lokalna akcijska skupina, ki prejema pomoč, izbirni odbor iz člena 33(3) izbere za financiranje.

(b) izvajanje operacij v okviru strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost;

(c) pripravo in izvajanje dejavnosti sodelovanja lokalne akcijske skupine;

(d) tekoče stroške, povezane z upravljanjem izvajanja strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, in sicer so to operativni stroški, stroški za osebje, stroški usposabljanja, stroški, namenjeni za odnose z javnostmi, finančni stroški ter stroški, povezani s spremljanjem in vrednotenjem te strategije iz točke (g) člena 34(3);

(e) animacijo strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, za lažjo izmenjavo med zainteresiranimi stranmi z namenom zagotavljanja informacij in spodbujanja strategije ter za podporo morebitnim upravičencem z namenom oblikovanja operacij in priprave vlog.

2. Podpora za tekoče stroške in animacijo iz točk (d) in (e) odstavka 1 ne presega 25 % skupnih javnih izdatkov, nastalih pri strategiji lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost.

POGLAVJE III

Teritorialni razvoj

Člen 36

Celostne teritorialne naložbe

1. Če strategija urbanega razvoja ali druge teritorialne strategije ali teritorialni pakti iz člena 12(1) uredbe o ESS zahtevajo celostni pristop, ki vključuje naložbe iz ESS, ESRR ali Kohezijskega sklada v okviru več prednostnih osi enega ali več operativnih programov, se ukrepi lahko izvajajo kot celostne teritorialne naložbe.

Ukrepi, ki se izvajajo v okviru celostne teritorialne naložbe se lahko dopolnjujejo z finančno podporo EKSRP ali ESPR.

2. Če celostno teritorialno naložbo podpira ESS, ESRR ali Kohezijski sklad, je v zadevnem operativnem programu oziroma zadevnih operativnih programih opisan pristop k uporabi instrumenta celostne teritorialne naložbe in okvirna dodeljena finančna sredstva iz vsake posamezne prednostne osi v skladu s pravili za posamezne sklade.

Kjer je celostna teritorialna naložba dopolnjena s podporo EKSRP ali ESPR, se navede okvirna finančna dodelitev, ukrepi pa so opredeljeni v ustreznih programih v skladu s pravili za posamezne sklade.

3. Država članica ali organ upravljanja lahko imenuje enega ali več posredniških organov, vključno z lokalnimi organi, regionalnimi razvojnimi organi ali nevladnimi organizacijami, za upravljanje in izvajanje celostne teritorialne naložbe v skladu s pravili za posamezne sklade.

4. Država članica ali ustrezni organi upravljanja zagotovijo, da sistem spremljanja programa oziroma programov zagotavlja ugotavljanje operacij in realizacij prednostne osi ali prednostne naloge Unije, ki prispeva k celostni teritorialni naložbi.

NASLOV IV

FINANČNI INSTRUMENTI

Člen 37

Finančni instrumenti

1. Skladi ESI se lahko uporabljajo za podporo finančnim instrumentom v okviru enega ali več programov, tudi kadar je ta organizirana prek skladov, da prispevajo k doseganju posebnih ciljev iz prednostne naloge.

Finančni instrumenti se izvajajo za podporo naložbam, ki naj bi bile finančno izvedljive, vendar imajo malo možnosti za zagotovitev zadostnih sredstev iz tržnih virov. Organi upravljanja, organi, ki izvajajo sklad skladov, in organi, ki izvajajo finančni instrument, pri uporabi tega naslova ravnajo v skladu z veljavnim pravom, zlasti s področja državne pomoči in javnih naročil.

2. Podpora finančnih instrumentov temelji na predhodni oceni, s katero so bili ugotovljeni nedelovanje trga ali neoptimalne naložbene razmere, ter ocenjeni ravni in obsegu potreb po javnih naložbah, ki pa hkrati določa vrste podprtih finančnih instrumentov. Takšna predhodna ocena vključuje:

(a) analizo nedelovanja trga, neoptimalnih naložbenih razmer in naložbenih potreb področji politike in tematskih ciljev ali prednostnih naložb, ki bi prispevali k doseganju posebnih ciljev, opredeljenih kot prednostne, in ki bi jih podprli s finančnimi instrumenti. Ta analiza temelji na razpoložljivi metodologiji dobrih praks;

(b) oceno dodane vrednosti finančnih instrumentov, ki bi jim utegnili nameniti podporo iz skladov ESI, skladnosti z drugimi oblikami javnih intervencij na istem trgu, morebitnih posledic za državno pomoč, sorazmernosti predvidene intervencije in ukrepov za čim manjše izkrivljanje trga;

(c) oceno dodatnih javnih in zasebnih virov, ki bi jih morda zbrali s finančnim instrumentom, vse do ravni končnih prejemnikov (pričakovani učinek finančnega vzvoda), po potrebi tudi z oceno potrebe po preferenčnem plačilu in njegove ravni z namenom pritegnitve drugega dela sredstev, ki bi jih zagotovili zasebni vlagatelji, in/ali opisom mehanizmov, ki se bodo uporabili za ugotovitev potrebe in obsega takšnega preferenčnega izplačila, kot je konkurenčen ali ustrezno neodvisen postopek ocenjevanja;

(d) oceno izkušenj, pridobljenih s podobnimi instrumenti in predhodnimi ocenami, ki so jih države članice izvedle v preteklosti, ter načina, kako bodo take izkušnje uporabljene v prihodnosti;

(e) predlagano naložbeno strategijo, vključno s preučitvijo možnosti za ureditve za izvajanje v smislu člena 38, finančne produkte, ki bodo ponujeni, ciljne končne prejemnike in predvideno kombinacijo s podporo v obliki nepovratnih sredstev, kadar je to primerno;

(f) specifikacijo pričakovanih rezultatov in načina, kako naj bi zadevni finančni instrument prispeval k doseganju posebnih ciljev, določenih v okviru zadevne prednostne naloge, vključno s kazalniki za ta prispevek;

(g) določbe, ki omogočajo, da se predhodna ocena po potrebi pregleda in posodobi med izvajanjem katerega koli finančnega instrumenta, ki se izvaja na podlagi takšne ocene, če v fazi izvajanja organ upravljanja meni, da predhodna ocena ne ustreza več popolnoma tržnim pogojem, ki obstajajo v času izvajanja.

3. Predhodna ocena iz odstavka 2 se lahko izvaja v fazah. V vsakem primeru se zaključi, preden se organ upravljanja odloči, da bo finančnemu instrumentu dodelil prispevke iz programa.

Povzetki ugotovitev in zaključki predhodnih ocen v zvezi s finančnimi instrumenti se objavijo v treh mesecih od datuma njihovega dokončnega oblikovanja.

Predhodna ocena se informativno predloži odboru za spremljanje v skladu s pravili za posamezne sklade.

4. Kadar je podpora finančnih instrumentov namenjena financiranju podjetij, vključno z malimi in srednjimi podjetji, je takšna podpora usmerjena v ustanavljanje novih podjetij, ustvarjanje začetnega kapitala, tj. izhodiščnega in zagonskega kapitala, kapitala za širitev, kapitala za krepitev splošnih dejavnosti podjetja ali za izvedbo novih projektov, preboj na nove trge ali nove dosežke obstoječih podjetij brez poseganja v veljavna pravila Unije o državni pomoči in v skladu s pravili za posamezne sklade. Taka podpora lahko zajema tako naložbe

v opredmetena in neopredmetena sredstva kot obratni kapital v okviru veljavnih pravil Unije o državni pomoči z namenom spodbujati zasebni sektor k zagotavljanju sredstev podjetjem. Zajema lahko tudi stroške prenosa lastninskih pravic v podjetjih, če se takšen prenos izvede med neodvisnimi vlagatelji.

5. Naložbe, ki se podprejo s finančnimi instrumenti, se fizično ne zaključijo ali v celoti izvedejo na datum odločitve o naložbi.

6. Kadar finančni instrumenti zagotavljajo podporo končnim prejemnikom ob upoštevanju naložb v infrastrukturo s ciljem, da se podpreta urbani razvoj in urbana regeneracija, ter podobnih naložb v infrastrukturo s ciljem, da se doseže diverzifikacija nekmetijskih dejavnosti na podeželskih območjih, lahko takšna podpora vsebuje znesek, ki je potreben za reorganizacijo dolžniškega portfelja v zvezi z infrastrukturo, ki je del nove naložbe, do največ 20 % skupnega zneska programske podpore, ki jo finančne instrument zagotovi naložbi.

7. Finančne instrumente je mogoče kombinirati z nepovratnimi sredstvi, subvencioniranimi obrestnimi merami in subvencioniranimi provizijami za jamstvo. Kadar se podpora iz skladov ESI zagotavlja prek finančnih instrumentov in je združena v eni sami operaciji, pri čemer so druge oblike podpore neposredno povezane s finančnimi instrumenti, usmerjenimi v iste končne prejemnike, vključno s tehnično pomočjo, subvencioniranimi obrestnimi merami in subvencioniranimi provizijami za jamstvo, se določbe, veljavne za finančne instrumente, uporabljajo za vse oblike podpore v okviru te operacije. V takšnih primerih se spoštujejo veljavna pravila Unije o državni pomoči, za vsako obliko podpore pa se vodi ločena evidenca.

8. Končni prejemniki, ki jih podpira finančni instrument skladov ESI, lahko prejemajo podporo tudi v okviru drugih prednostnih nalog ali programov skladov ESI ali od drugega instrumenta, ki se podpira iz proračuna Unije v skladu z veljavnimi pravili Unije o državni pomoči. V tem primeru se za vsak vir podpore vodi ločena evidenca, pomoč iz finančnega instrumenta skladov ESI pa je del operacije z upravičenimi izdatki, ki so ločeni od drugih virov podpore.

9. Kombinacija podpore, ki se zagotavlja prek nepovratnih sredstev in finančnih instrumentov iz odstavkov 7 in 8, lahko, ob upoštevanju veljavnih pravil Unije o državni pomoči, pokriva isto izdatkovno postavko, če skupna vsota vseh oblik podpore ne presega celotnega zneska zadevne izdatkovne postavke. Nepovratna sredstva se ne uporabljajo za vračilo podpore, prejete iz finančnih instrumentov. Finančni instrumenti se ne uporabljajo za vnaprejšnje financiranje nepovratnih sredstev.

10. Prispevki v naravi niso upravičeni izdatki pri finančnih instrumentih, razen prispevkov zemljišč ali nepremičnin glede naložb s ciljem podpreti razvoj podeželja, urbani razvoj ali urbano obnovo, kadar je zemljišče ali nepremičnina del naložbe. Takšni prispevki zemljišč ali nepremičnin so upravičeni, če so izpolnjeni pogoji iz člena 69(1).

11. DDV ni upravičen izdatek operacije, razen v primeru, ko DDV ni izterljiv na podlagi nacionalne zakonodaje o DDV. Obravnava DDV na ravni naložb končnih prejemnikov se ne upošteva za namene določanja upravičenosti izdatkov v okviru finančnega instrumenta. Če pa se finančni instrumenti kombinirajo z nepovratnimi sredstvi na podlagi odstavkov 7 in 8 tega člena, se določbe člena 69(3) uporabijo za nepovratna sredstva.

12. Za namene uporabe tega člena so, kot je primerno, veljavna pravila Unije o državni pomoči tista, ki so veljavna v času, ko se organ upravljanja ali organ, ki izvaja sklad skladov, pogodbeno zaveže, da bo namenil prispevke za program finančnemu instrumentu, ali ko se finančni instrument pogodbeno zaveže, da bo namenil prispevke za program končnim prejemnikom.

13. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149 v zvezi z določanjem dodatnih posebnih pravil glede nakupa zemljišča ter glede kombinacije tehnične pomoči in finančnih instrumentov.

Člen 38

Izvajanje finančnih instrumentov

1. Pri izvajanju člena 37 lahko organi upravljanja finančno prispevajo k naslednjim finančnim instrumentom:

(a) finančnim instrumentom, vzpostavljenim na ravni Unije, ki jih neposredno ali posredno upravlja Komisija;

(b) finančnim instrumentom, vzpostavljenim na nacionalni, regionalni, transnacionalni ali čezmejni ravni, ki jih upravlja organ upravljanja ali je njihovo upravljanje v pristojnosti tega organa.

2. Prispevki iz skladov ESI v finančne instrumente na podlagi točke (a) odstavka 1 se razporedijo v ločene račune in se v skladu s cilji zadevnih skladov ESI uporabijo za podporo ukrepom in končnim prejemnikom v skladu s programi, iz katerih takšni prispevki izvirajo.

Za prispevke k finančnim instrumentom iz prvega pododstavka se uporabljajo določbe te uredbe, razen če so izjeme izrecno določene.

Drugi pododstavek ne posega v pravila o ustanovitvi in delovanju finančnih instrumentov iz finančne uredbe, razen če so ta pravila v navzkrižju s pravili iz te uredbe; v tem primeru se uporablja ta uredba.

3. Za finančne instrumente iz točke (b) odstavka 1 lahko organ upravljanja zagotovi finančni prispevek naslednjim finančnim instrumentom:

(a) finančnim instrumentom, ki so v skladu s standardnimi pogoji, ki jih določi Komisija v skladu z drugim pododstavkom tega odstavka;

(b) že obstoječim ali novim finančnim instrumentom, ki so oblikovani posebej za uresničitev posebnih ciljev, določenih v ustrezni prednostni nalogi.

Komisija sprejme izvedbene akte v zvezi s standardnimi pogoji, ki jih upoštevajo finančni instrumenti iz točke (a) prvega pododstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

4. Pri podpori finančnih instrumentov iz točke (b) odstavka 1 lahko organ upravljanja:

(a) vlaga v kapital obstoječih ali novih pravnih oseb, tudi tistih, ki so financirane iz drugih skladov ESI, namenjenih za izvajanje finančnih instrumentov v skladu s cilji zadevnih skladov ESI, ki bodo prevzele naloge izvajanja; podpora takšnim subjektom se omeji na količine, potrebne za izvajanje novih naložb v skladu s členom 37 in na način, ki je v skladu s cilji te uredbe;

(b) zaupa naloge izvajanja:

(i) EIB;

(ii) mednarodnim finančnim institucijam, v katerih je država članica udeležena, ali finančnim institucijam, ustanovljenim v državi članici za uresničevanje javnega interesa pod nadzorom javnega organa;

(iii) osebi javnega ali zasebnega prava, ali

(c) neposredno opravlja naloge izvajanja, ki so pri finančnih instrumentih izključno posojila ali jamstva. V tem primeru se šteje, da je organ upravljanja upravičenec, kakor je opredeljen v točki (10) člena 2.

Pri izvajanju finančnega instrumenta organi iz točk (a), (b) in (c) prvega pododstavka zagotovijo skladnost z veljavnim pravom, vključno s pravili, ki veljajo za sklade ESI, državno pomoč in javna naročila, z ustreznimi standardi ter z veljavno zakonodajo o preprečevanju pranja denarja, boju proti terorizmu in davčnih utajah. Navedeni organi ne smejo biti ustanovljeni na ozemljih, katerih oblasti ne sodelujejo z Unijo pri uporabi mednarodno dogovorjenih davčnih standardov, in ne smejo imeti poslovnih odnosov s subjekti, ki so registrirani na takšnih ozemljih, ter morajo te zahteve prenesti v svoje pogodbe z izbranimi finančnimi posredniki.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149 v zvezi z določanjem dodatnih posebnih pravil glede vlog, obveznosti in odgovornosti organov, ki izvajajo finančne instrumente, z njimi povezanih meril za izbiro in proizvodov, ki se lahko zagotovijo s finančnimi instrumenti v skladu s členom 37. Komisija o teh delegiranih aktih do 22. april 2014 istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Kadar organi iz točk (a) in (b) prvega pododstavka odstavka 4 izvajajo sklade skladov, lahko del izvajanja zaupajo finančnim posrednikom, če taki subjekti v okviru svoje odgovornosti zagotovijo, da finančni posredniki izpolnjujejo merila iz člena 140(1), (2) in (4) finančne uredbe. Finančni posredniki se izberejo na podlagi odprtih, preglednih, sorazmernih in nediskriminatornih postopkov, pri čemer se preprečijo navzkrižja interesov.

6. Finančne institucije iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 4, ki so jim bile zaupane naloge izvajanja, odprejo fiduciarne račune v svojem imenu in v imenu organa upravljanja ali vzpostavijo finančni instrument kot poseben sveženj financiranja v okviru finančne institucije. V primeru ločenega svežnja financiranja se sredstva programa, naložena v finančni instrument, in druga sredstva, ki so na voljo v finančni instituciji, računovodsko razlikujejo. Sredstva na fiduciarnih računih in v takšnih ločenih svežnjih financiranja se upravljajo v skladu z načelom dobrega finančnega poslovodenja ob upoštevanju ustreznih pravil skrbnega in varnega poslovanja ter so ustrezno likvidna.

7. Kadar se finančni instrument izvaja na podlagi točk (a) in (b) prvega pododstavka odstavka 4, se pogoji za prispevke iz programov v finančne instrumente ob upoštevanju izvedbene strukture finančnega instrumenta določijo v sporazumih o financiranju v skladu s Prilogo III na naslednjih ravneh:

(a) kjer je primerno, med ustrezno pooblaščenimi predstavniki organa upravljanja in organa, ki izvaja sklad skladov, ter

(b) med ustrezno pooblaščenimi predstavniki organa upravljanja ali, kjer je primerno, organa, ki izvaja sklad skladov, in organa, ki izvaja finančni instrument.

8. Za finančne instrumente, ki se izvajajo na podlagi točke (c) prvega pododstavka odstavka 4, se pogoji za prispevke iz programov v finančne instrumente določijo v strateškem dokumentu v skladu s Prilogo IV, ki ga bo preučil odbor za spremljanje.

9. Nacionalni javni in zasebni prispevki, vključno, kjer je to ustrezno, s prispevki v naravi iz člena 37(10), se lahko zagotovijo na ravni sklada skladov, finančnega instrumenta ali končnih prejemnikov, v skladu s pravili za posamezne sklade.

10. Komisija sprejme izvedbene akte za določitev enotnih pogojev v zvezi s podrobno ureditvijo za način prenosa in upravljanja prispevkov iz programa, ki jih upravljajo organi iz prvega pododstavka odstavka 4. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

Člen 39

Prispevek ESRR in EKSRP skupnim finančnim instrumentom za neomejeno jamstvo in listinjenje v korist MSP, ki ga izvaja EIB

1. Za namene tega člena „dolžniški kapital“ pomeni posojila, zakup ali jamstva.

2. Države članice lahko prek ESRR in EKSRP zagotovijo finančni prispevek finančnim instrumentom iz točke (a) člena 38(1) te uredbe, ki jih posredno upravlja Komisija z izvedbenimi nalogami, zaupanimi EIB v skladu s točko (c)(iii) člena 58(1) in členom 139(4) finančne uredbe, in sicer ob upoštevanju naslednjih dejavnosti:

(a) neomejena jamstva, ki zagotavljajo finančnim posrednikom kapitalsko olajšavo za nove portfelje dolžniškega kapitala za upravičena MSP v skladu s členom 37(4) te uredbe;

(b) listinjenje, kot je opredeljeno v točki (61) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [1] Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta:

(i) obstoječih portfeljev dolžniškega financiranja za MSP in druga podjetja [z manj kot 500 zaposlenimi];

(ii) novih portfeljev dolžniškega financiranja za MSP.

Finančni prispevek iz točk (a) in (b) prvega pododstavka tega odstavka prispeva k podrejenim in srednjim tranšam portfeljev, omenjenih v teh točkah, če zadevni finančni posrednik ohrani zadosten del tveganja portfeljev, ki bo vsaj enak zahtevi za zadržanje tveganja iz Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta [2] in Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, da se zagotovi ustrezna uskladitev interesov. V primeru listinjenja iz točke (b) prvega pododstavka tega odstavka mora finančni posrednik urediti novo dolžniško financiranje za MSP v skladu s členom 37(4) te uredbe.

Vsaka država članica, ki namerava sodelovati v teh finančnih instrumentih, prispeva znesek, ki je skladen s potrebami po dolžniškem financiranju MSP v tej državi članici in z ocenjenim povpraševanjem po njem, ob upoštevanju predhodne ocene iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 4, in ki v nobenem primeru ne presega 7 % zneska, ki je bil iz ESRR in EKSRP dodeljen državi članici. Za skupni prispevek ESRR in EKSRP vseh sodelujočih držav članic velja skupna zgornja meja 8 500 000 000 EUR (po cenah iz leta 2011).

Kadar Komisija po posvetovanju z EIB in ob upoštevanju minimalne kritične mase, opredeljene v predhodni oceni iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 4, meni, da je skupni minimalni prispevek k instrumentu, ki predstavlja vsoto prispevkov vseh sodelujočih držav članic, nezadosten, se izvajanje finančnega instrumenta preneha, prispevki pa se vrnejo državam članicam.

Kadar se država članica in EIB ne moreta dogovoriti o pogojih sporazuma o financiranju iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 4, lahko država članica predloži zahtevo za spremembo programa iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 4 in prispevek prerazporedi v druge programe in prednostne naloge v skladu z zahtevami po tematski osredotočenosti.

Kadar so izpolnjeni pogoji za prekinitev prispevka države članice instrumentu, vzpostavljenemu v sporazumu o financiranju med zadevno državo članico in EIB iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 4, lahko država članica predloži zahtevo za spremembo programa iz točke (b) prvega pododstavka

[1] Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L 176, 27.6.2013, str. 1).

[2] Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

odstavka 4 in prerazporedi preostanek prispevka v druge programe in prednostne naloge v skladu z zahtevami po tematski osredotočenosti.

Kadar se udeležba države članice v finančnem instrumentu prekine, ta država članica predloži zahtevo za spremembo programa. Kadar neporabljene proračunske obveznosti prenehajo, se lahko dajo na voljo zadevni državi članici, da se reprogramirajo za druge programe in prednostne naloge v skladu z zahtevami po tematski osredotočenosti.

3. MSP, ki prejmejo nov dolžniški kapital zaradi novega portfelja, ki ga v okviru finančnega instrumenta iz odstavka 2 vzpostavi finančni posrednik, veljajo za končne prejemnike prispevka ESRR in EKSRP k zadevnemu finančnemu instrumentu.

4. Finančni prispevek iz odstavka 2 izpolnjuje naslednje pogoje:

(a) z odstopanjem od člena 37(2) temelji na predhodni oceni na ravni Unije, ki jo opravita EIB in Komisija;

predhodna ocena na podlagi razpoložljivih podatkovnih virov o dolžniškem bančnem kapitalu in MSP med drugim zajema analizo potreb po financiranju MSP na ravni Unije, pogoje financiranja MSP in potrebe po njihovem financiranju, podatke o njihovi finančni vrzeli v posamezni državi članici, profil gospodarskih in finančnih razmer v sektorju MSP na ravni držav članic, minimalno kritično maso skupnih prispevkov, ocenjen skupni obseg posojil, ki izhajajo iz teh prispevkov, in dodano vrednost;

(b) zagotovi ga vsaka sodelujoča država članica kot del enotnega namenskega nacionalnega programa na finančni prispevek ESRR in EKSRP, ki podpira tematski cilj iz točke (3) prvega pododstavka člena 9;

(c) zanj veljajo pogoji iz sporazuma o financiranju, sklenjenega med vsako sodelujočo državo članico in EIB, ki med drugim zajemajo:

(i) naloge in obveznosti EIB, vključno s plačilom;

(ii) minimalno stopnjo finančnega vzvoda, ki mora biti dosežena ob jasno opredeljenih mejnikih v obdobju upravičenosti iz člena 65(2);

(iii) pogoje za novo dolžniško financiranje;

(iv) določbe o neupravičenih dejavnostih in merilih za izključitev;

(v) časovni načrt plačil;

(vi) kazni v primeru neuspešnosti finančnih posrednikov;

(vii) izbiro finančnih posrednikov;

(viii) spremljanje, poročanje in revizijo;

(ix) prepoznavnost;

(x) pogoje za prekinitev sporazuma.

EIB za namene izvajanja instrumenta sklene pogodbene dogovore z izbranimi finančnimi posredniki;

(d) v primeru, da se sporazum o financiranju iz točke (c) ne sklene v šestih mesecih od sprejetja programa iz točke (b), ima država članica pravico, da ta prispevek prerazporedi v druge programe in prednostne naloge v skladu z zahtevami po tematski osredotočenosti.

Komisija za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega člena sprejme izvedbeni akt, s katerimi določi vzorec sporazuma o financiranju iz točke (c) prvega pododstavka. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

5. V vsaki sodelujoči državi članici je treba ob mejnikih, določenih v sporazumu o financiranju iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 4, doseči minimalni finančni vzvod, ki se izračuna kot razmerje med novim dolžniškim financiranjem za upravičena MSP, ki ga uredijo finančni posredniki, in ustreznim prispevkom ESRR in EKSRP, ki ga zadevna država članica dodeli finančnim instrumentom. Ta minimalni finančni vzvod se lahko razlikuje med sodelujočimi državami članicami.

V primeru, da finančni posrednik ne doseže minimalnega finančnega vzvoda iz sporazumu o financiranju iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 4, je pogodbeno zavezan plačati kazen v korist sodelujoče države članice v skladu s pogoji iz tega sporazuma.

Če finančni posrednik ne doseže minimalnega finančnega vzvoda iz sporazuma o financiranju, to ne vpliva na izdana jamstva in ustrezne posle listinjenja.

6. Z odstopanjem od prvega pododstavka člena 38(2) se lahko finančni prispevki iz odstavka 2 tega člena nakažejo na ločen račun za vsako državo članico ali, če vsaj dve sodelujoči državi članici soglašata, na skupen račun za vse države članice, ki s tem soglašajo, ter uporabi v skladu s posebnimi cilji programov, iz katerih prispevki izvirajo.

7. Z odstopanjem od člena 41(1) in (2), kar zadeva finančne prispevke iz odstavka 2 tega člena, se zahtevek za plačilo, ki ga država članica predloži Komisiji, obračuna na osnovi 100 % zneskov, ki jih država članica plača EIB v skladu s časovnim načrtom, opredeljenim v sporazumu o financiranju iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 4 tega člena. Ti zahtevki za plačilo temeljijo na zneskih, ki jih zahteva EIB in za katere se ocenjuje, da so potrebni za kritje obveznosti, da se pogodbe o jamstvu ali posli listinjenja zaključijo v naslednjih treh mesecih. Plačila držav članic EIB se opravijo nemudoma in vsekakor preden se obveznosti prenesejo na EIB.

8. Ob zaključitvi programa je upravičen izdatek enak skupnemu znesku prispevkov iz programa k finančnemu instrumentu, ki:

(a) za dejavnosti iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 2 tega člena ustreza virom iz točke (b) prvega pododstavka člena 42(3);

(b) za dejavnosti iz točke (b) prvega pododstavka odstavka 2 tega člena ustreza skupnemu znesku novega dolžniškega kapitala, ki izhaja iz poslov listinjenja, izplačanega za upravičena MSP v obdobju upravičenosti iz člena 65(2).

9. Za namene členov 44 in 45 so nevplačana jamstva v zvezi z neomejenimi jamstvi in izterjani zneski v zvezi s posli listinjenja viri, ki se vrnejo finančnim instrumentom. Pri likvidaciji finančnih instrumentov se neto likvidacijski iztržek, potem ko se odštejejo stroški, provizije in poplačila upnikov, ki so uvrščeni pred ESRR in EKSRP, vrne zadevnim državam članicam.

10. Poročilo iz člena 46(1) vsebuje naslednje dodatne elemente:

(a) skupni znesek podpore ESRR in EKSRP, plačan v finančni instrument v zvezi z neomejenimi jamstvi ali posli listinjenja, glede na program in prednostno nalogo ali ukrep;

(b) napredek pri ustvarjanju novega dolžniškega kapitala v zvezi s členom 37(4) za upravičena MSP.

11. Ne glede na člen 93(1) se lahko viri, dodeljeni instrumentom iz odstavka 2 tega člena, uporabijo za ustvarjanje novega dolžniškega financiranja MSP na celotnem ozemlju države članice ne glede na kategorije regij, razen če v sporazumu o financiranju iz točke (c) prvega pododstavka odstavka 4 ni določeno drugače.

12. Člen 70 se ne uporablja za programe, ki so vzpostavljeni za izvajanje finančnih instrumentov iz tega člena.

Člen 40

Upravljanje in nadzor finančnih instrumentov

1. Organi, imenovani v skladu s členom 124 te uredbe o ESRR, Kohezijski sklad, ESS, ESPR in v skladu s členom 65 uredbe o EKSRP, ne opravljajo preverjanja na kraju samem pri operacijah, ki vključujejo finančne instrumente, ki se izvajajo na podlagi točke (a) člena 38(1). Navedeni imenovani organi od organov, ki jim je zaupano izvajanje teh finančnih instrumentov, prejemajo redna poročila o nadzoru.

2. Organi, pristojni za revizijo programov, ne izvajajo revizije operacij, ki vključujejo finančne instrumente, ki se izvajajo na podlagi točke (a) člena 38(1), in sistemov za upravljanje in nadzor, ki se nanašajo na te finančne instrumente. Od revizorjev, imenovanih v sporazumih o vzpostavitvi teh finančnih instrumentov, prejemajo redna poročila o nadzoru.

3. Organi, prisojni za revizijo programov, lahko izvajajo revizijo na ravni končnih prejemnikov le, ko pride do ene ali več naslednjih situacij:

(a) podporni dokumenti, ki dokazujejo, da so končni prejemniki prejeli podporo finančnih instrumentov in da je ta bila uporabljena za predvidene namene v skladu z veljavnim pravom, niso na voljo na ravni organa upravljanja ali na ravni organov, ki izvajajo finančne instrumente;

(b) obstaja dokaz, da razpoložljivi dokumenti na ravni organa upravljanja ali na ravni organov, ki izvajajo finančne instrumente, ne odražajo verodostojne in natančne evidence zagotovljene podpore.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149 v zvezi z upravljanjem in nadzorom finančnih instrumentov iz točke (b) člena 38(1), vključno s pregledi, ki jih opravljata organ upravljanja in revizijski organ, ureditvami glede vodenja dokazil, elementov, ki jih dokazila podpirajo, ter ureditvami upravljanja, nadzora in revizije. Komisija do 22. april 2014 o teh delegiranih aktih istočasno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Organi, ki izvajajo finančne instrumente, so odgovorni za zagotavljanje, da so dokazila na voljo, in od končnih prejemnikov ne zahtevajo vodenja evidence, ki bi preseglo raven, potrebno za izpolnjevanje te dolžnosti.

Člen 41

Zahtevki za izplačilo, vključno z izdatki za finančne instrumente

1. Glede finančnih instrumentov iz točke (a) člena 38(1) in finančnih instrumentov iz točke (b) člena 38(1), ki se izvajajo v skladu s točkama (a) in (b) člena 38(4), se uvedejo delni zahtevki za vmesna plačila za prispevke iz programa, vplačane v finančni instrument, med obdobjem upravičenosti, določenim v členu 65(2) (v nadaljnjem besedilu: obdobje upravičenosti) v skladu z naslednjimi pogoji:

(a) znesek prispevka iz programa, vplačanega v finančni instrument, iz posameznega zahtevka za vmesno plačilo, predloženega v obdobju upravičenosti, ne presega 25 % skupnega zneska prispevkov iz programa, odobrenih za finančni instrument v okviru ustreznega sporazuma o financiranju, kar ustreza izdatkom v smislu točk (a), (b) in (d) člena 42(1), ki naj bi bili plačani v obdobju upravičenosti. Zahtevki za vmesno plačilo, predloženi po obdobju upravičenosti, zajemajo skupni znesek upravičenih izdatkov v smislu člena 42;

(b) vsak zahtevek za vmesno plačilo iz točke (a) tega odstavka lahko zajema do 25 % skupnega zneska nacionalnega sofinanciranja iz člena 38(9), ki naj bi bil vplačan v finančni instrument, ali na ravni končnih prejemnikov za izdatke v smislu točk (a), (b) in (d) člena 42(1), v obdobju upravičenosti;

(c) naknadni zahtevki za vmesno plačilo, predloženi v obdobju upravičenosti, se predložijo le:

(i) za drugi zahtevek za vmesno plačilo, kadar je bilo vsaj 60 % zneska iz prvega zahtevka za vmesna plačila porabljenih kot upravičeni izdatki v smislu točk (a), (b) in (d) člena 42(1);

(ii) za tretji in nadaljnje zahtevke za vmesno plačilo, kadar je bilo vsaj 85 % zneskov iz predhodnih zahtevkov za vmesna plačila porabljenih kot upravičeni izdatki v smislu točk (a), (b) in (d) člena 42(1);

(d) vsak zahtevek za vmesno plačilo, ki zajema izdatke v zvezi s finančnimi instrumenti, ločeno razkriva skupni znesek prispevkov iz programa, vplačanih v finančni instrument, in zneske, izplačane kot upravičeni izdatki v smislu točk (a), (b) in (d) člena 42(1).

Ob zaključku programa zahtevek za končno plačilo zajema skupni znesek upravičenih izdatkov iz člena 42.

2. Glede finančnih instrumentov iz točke (b) člena 38(1), ki se izvajajo v skladu s točko (c) člena 38(4), zahtevki za vmesna plačila in končno plačilo vključujejo skupni znesek plačil organa upravljanja za naložbe v končne prejemnike iz točk (a) in (b) člena 42(1).

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149, s katerimi določi posebna pravila za ustavitev plačil finančnim instrumentom ter posledične prilagoditve v zvezi z zahtevki za izplačila.

4. Komisija za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te določbe sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vzorce, ki se uporabljajo za posredovanje dodatnih informacij o finančnih instrumentih z zahtevki za izplačila Komisiji. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

Člen 42

Upravičeni izdatki ob zaključku

1. Ob zaključku programa so upravičeni izdatki finančnega instrumenta skupni znesek prispevkov iz programa, ki jih je finančni instrument dejansko izplačal ali, v primeru jamstev, odobril v obdobju upravičenosti, kar ustreza:

(a) izplačilom končnim prejemnikom, v primerih iz člena 37(7) pa izplačilom v korist končnih prejemnikov;

(b) virom, odobrenim za pogodbe o jamstvu, neporavnanim ali zapadlim, za izplačilo mogočih pozivov za izpolnitev jamstva za izgube, izračunane na podlagi preudarne predhodne ocene tveganj, ki vključujejo mnogokratnik osnovnih novih posojil ali druge instrumente, povezane s tveganjem, za nove naložbe v končne prejemnike;

(c) kapitaliziranim subvencioniranim obrestnim meram ali subvencioniranim provizijam za jamstvo, ki jih je treba plačati za največ 10 let po obdobju upravičenosti, ki se uporabljajo v povezavi s finančnimi instrumenti, plačanimi na posebej za to ustanovljen depozitni račun za dejansko izplačilo po obdobju upravičenosti, vendar za posojila ali druge instrumente, povezane s tveganjem, za naložbe v končne prejemnike v obdobju upravičenosti;

(d) povračilu nastalih stroškov upravljanja ali plačilu provizij za upravljanje finančnega instrumenta.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149 v zvezi z določitvijo posebnih pravil glede vzpostavitve sistema kapitalizacije letnih obrokov za subvencionirane obrestne mere in subvencionirane provizije za jamstvo iz točke (c) prvega odstavka.

2. Pri instrumentih, ki temeljijo na lastniškem kapitalu, in mikrokreditu se kapitalizirani stroški upravljanja ali provizije za upravljanje, ki morajo biti plačane za obdobje največ šest let po obdobju upravičenosti za naložbe v končne prejemnike, ki so bile izvedene v obdobju upravičenosti in ne morejo biti zajete s členoma 44 ali 45, lahko štejejo za upravičeni izdatek, če se vplačajo na depozitni račun, odprt posebej za navedeni namen.

3. Pri instrumentih, ki temeljijo na lastniškem kapitalu in so namenjeni podjetjem iz člena 37(4), za katere se sporazum o financiranju iz točke (b) člena 38(7) podpiše pred 31. decembrom 2017 ter ki do konca obdobja upravičenosti investirajo vsaj 55 % programskih sredstev, dodeljenih v zadevnem sporazumu o financiranju, lahko omejen znesek plačil za naložbe v končne prejemnike, ki se opravi za obdobje, ki ni daljše od štirih let od konca obdobja upravičenosti, šteje za upravičen izdatek, če je vplačan na depozitni račun, posebej odprt v ta namen, če se pri tem upoštevajo pravila o državni pomoči in če so izpolnjeni vsi spodaj navedeni pogoji.

Znesek, ki se nakaže na depozitni račun:

(a) se uporabi izključno za nadaljnje naložbe v končne prejemnike, ki so v obdobju upravičenosti prejeli začetne kapitalske naložbe iz finančnega instrumenta, ki so še vedno delno ali v celoti neporavnane,

(b) se uporablja izključno za nadaljnje naložbe skladno s tržnimi standardi in tržnimi standardnimi pogodbenimi dogovori ter je omejen na minimalni znesek, ki je potreben za spodbuditev sovlaganj zasebnega sektorja, hkrati pa zagotavlja kontinuiteto financiranja za ciljna podjetja, da lahko naložbe koristijo javnim in zasebnim vlagateljem,

(c) ne presega 20 % upravičenih izdatkov na lastniškem kapitalu temelječega instrumenta iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 1, od katerih se odštejejo maksimalna kapitalska sredstva in dobički, vrnjeni finančnemu instrumentu, ki temelji na lastniškemu kapitalu, v obdobju upravičenosti.

Vsi zneski, plačani na depozitni račun, ki se ne uporabijo za naložbe v končne prejemnike v obdobju iz prvega pododstavka, se uporabijo v skladu s členom 45.

4. Upravičeni izdatki, razkriti v skladu z odstavkoma 1 in 2, ne presegajo vsote:

(a) skupnega zneska podpore iz skladov ESI za namene odstavkov 1 in 2; ter

(b) ustreznega nacionalnega sofinanciranja.

5. Stroške upravljanja in provizije za upravljanje iz točke (d) prvega pododstavka odstavka 1 in odstavka 2 tega člena lahko obračuna organ, ki izvaja sklad skladov, ali organi, ki izvajajo finančne instrumente v skladu s točkama (a) in (b) člena 38(4), pri čemer ti stroški in provizije ne presegajo omejitev, določenih v delegiranem aktu iz odstavka 6 tega člena. Stroški upravljanja zajemajo postavke neposrednih ali posrednih stroškov, povrnjenih na podlagi dokazila o izdatkih, medtem ko se provizije za upravljanje nanašajo na dogovorjeno ceno za opravljene storitve, določeno v konkurenčnem tržnem procesu, kjer je to primerno. Stroški upravljanja in provizije za upravljanje temeljijo na metodologiji izračunavanja na podlagi rezultatov.

Stroški upravljanja in provizije za upravljanje lahko zajemajo provizije za urejanje. Če se provizije za urejanje ali kateri koli njihov del obračuna končnim prejemnikom, se ne prijavijo kot upravičeni izdatek.

Stroški upravljanja in provizije za upravljanje, tudi tisti, nastali zaradi priprav v zvezi s finančnim instrumentom pred podpisom ustreznega sporazuma o financiranju, so upravičeni od datuma podpisa ustreznega sporazuma o financiranju.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranega akta v skladu s členom 149 o določitvi posebnih pravil za merila za izračun stroškov upravljanja in provizij za upravljanje na podlagi uspešnosti ter veljavnih pragov, pa tudi pravil za povračilo kapitaliziranih stroškov upravljanja in provizij za upravljanje instrumentov, ki temeljijo na lastniškem kapitalu, in mikrokredite.

Člen 43

Obresti in drugi dobički iz podpore iz skladov ESI finančnim instrumentom

1. Podpora iz skladov ESI finančnim instrumentom se položi na račune finančnih institucij v državah članicah in začasno vloži v skladu z načeli dobrega finančnega poslovodenja.

2. Obresti in drugi dobički, ki se lahko pripišejo podpori iz skladov ESI finančnim instrumentom, se uporabijo za enake namene, vključno s povračilom nastalih stroškov upravljanja ali plačilom provizij za upravljanje finančnega instrumenta v skladu s točko (d) prvega pododstavka člena 42(1) ter izdatki, plačanimi v skladu s členom 42(2), kot prvotna podpora iz skladov ESI, bodisi v istem finančnem instrumentu ali po ukinitvi finančnega instrumenta, v drugih finančnih instrumentih ali oblikah podpore v skladu s specifičnimi cilji prednostne naloge, do konca obdobja upravičenosti.

3. Organ upravljanja zagotovi vodenje ustrezne evidence o uporabi obresti in drugih dobičkov.

Člen 44

Ponovna uporaba virov, ki se lahko pripišejo podpori iz skladov ESI do konca obdobja upravičenosti

1. Viri, ki se vrnejo finančnim instrumentom iz naložb ali sproščenih virov, namenjenih za pogodbe o jamstvu, vključno s poplačili kapitala in dobički ter drugimi dohodki ali donosi, kot so obresti, provizije za jamstva, dividende, kapitalski dobički ali kakršni koli drugi prejemki iz naložb, ki se lahko pripišejo podpori iz skladov ESI, se ponovno uporabijo za naslednje namene, in sicer do višine potrebnih zneskov in po vrstnem redu, dogovorjenem v ustreznih sporazumih o financiranju.

(a) nadaljnje naložbe z istimi ali drugimi finančnimi instrumenti v skladu s specifičnimi cilji, določenimi v prednostni nalogi;

(b) kjer je primerno, preferenčno izplačilo zasebnih vlagateljev ali javnih vlagateljev, ki delujejo po načelu vlagatelja v tržnem gospodarstvu in zagotovijo drugi del virov za podporo finančnemu instrumentu iz skladov ESI ali sovlagajo na ravni končnih prejemnikov;

(c) kjer je primerno, povračilo nastalih stroškov upravljanja in plačilo provizij za upravljanje finančnega instrumenta;

Potreba po preferenčnem plačilu v skladu s točko (b) prvega pododstavka in njegov obseg se ugotovita v predhodni oceni. Preferenčno izplačilo ne presega višine zneska, potrebnega za vzpostavitev spodbud za pritegnitev drugega dela sredstev, ki bi jih zagotovili zasebni vlagatelji, in ne predstavlja čezmernega nadomestila stroškov zasebnim vlagateljem ali javnim vlagateljem, ki delujejo po načelu tržnega gospodarstva. Uskladitev interesov se zagotovi z ustrezno delitvijo tveganja in dobička, treba jo je opraviti na običajni tržni podlagi ter mora biti skladna s pravili Unije o državni pomoči.

2. Organ upravljanja zagotovi vodenje ustrezne evidence uporabe virov iz odstavka 1.

Člen 45

Uporaba virov po koncu obdobja upravičenosti

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se viri, ki se vrnejo finančnim instrumentom, vključno s poplačili kapitala in dobički ter drugimi dohodki ali donosi, ustvarjenimi v obdobju najmanj osem let po koncu obdobja upravičenosti, ki se lahko pripišejo podpori finančnim instrumentom iz skladov ESI v skladu s členom 37 in se uporabijo v skladu s cilji programa ali programov, bodisi v istem finančnem instrumentu ali, po izstopu teh virov iz zadevnega finančnega instrumenta, v drugih finančnih instrumentih, v obeh primerih pa pod pogojem, da se v oceni tržnih razmer ugotovi stalna potreba po takšnih naložbah ali drugih oblikah podpore.

Člen 46

Poročilo o izvajanju finančnih instrumentov

1. Organ upravljanja pošlje Komisiji posebno poročilo o operacijah, ki vključujejo finančne instrumente, kot prilogo k letnemu poročilu o izvajanju.

2. Posebno poročilo iz odstavka 1 za vsak finančni instrument vsebuje naslednje informacije:

(a) navedbo programa in prednostne naloge ali ukrepa, iz katerih se zagotovi podpora iz skladov ESI;

(b) opis finančnega instrumenta in ureditev za izvajanje;

(c) navedbo organov, ki izvajajo finančne instrumente, in organov, ki izvajajo sklade skladov, če je to primerno, iz točke (a) člena 38(1), točk (a), (b) in (c) člena 38(4) ter finančnih posrednikov iz člena 38(6);

(d) skupni znesek prispevkov za programe po prednostnih nalogah ali ukrepih, ki se plačajo finančnemu instrumentu;

(e) skupni znesek podpore, plačane končnim prejemnikom ali v korist končnih prejemnikov ali odobrene s strani finančnega instrumenta v pogodbah o jamstvu za naložbe v končnih prejemnikih, pa tudi nastale stroške upravljanja ali plačane provizije za upravljanje po programih in prednostnih nalogah ali ukrepih;

(f) uspešnost finančnega instrumenta, vključno z napredkom pri njegovem oblikovanju in pri izbiri organov, ki izvajajo finančni instrument, vključno z organom, ki izvaja sklad skladov;

(g) obresti in drugi prihodki, ustvarjeni s podporo skladov ESI finančnemu instrumentu ter programska sredstva, vrnjena finančnim instrumentom iz naložb iz členov 43 in 44;

(h) napredek pri doseganju pričakovanega učinka finančnega vzvoda naložb finančnega instrumenta ter vrednost naložb in udeležb;

(i) vrednost kapitalskih naložb glede na prejšnja leta;

(j) prispevek finančnega instrumenta k doseganju kazalnikov zadevne prednostne naloge ali ukrepa.

Informacije iz točk (h) in (j) prvega pododstavka se lahko navedejo zgolj v prilogi k letnim poročilom o izvajanju, predloženim v letih 2017 in 2019, ter v končnem poročilu o izvajanju. Obveznosti glede poročanja iz točk (a) do (j) prvega pododstavka se ne uporabljajo na ravni končnih prejemnikov.

3. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega člena Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vzorce, ki se uporabljajo za poročanje Komisiji o finančnih instrumentih. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

4. Z začetkom leta 2016 Komisija vsako leto v šestih mesecih od roka za predložitev letnih poročil o izvajanju iz člena 111(1) za ESRR, ESS in Kohezijski sklad, člena 75 uredbe o EKSRP za EKSRP in iz ustreznih določb o posameznih skladih za ESPR zagotovi povzetke podatkov o napredku pri financiranju in izvajanju finančnih instrumentov, ki jih pošljejo organi upravljanja v skladu s tem členom. Ti povzetki se posredujejo Evropskemu parlamentu in Svetu ter se objavijo.

NASLOV V

SPREMLJANJE IN VREDNOTENJE

POGLAVJE I

Spremljanje

Oddelek I

Spremljanje programov

Člen 47

Odbor za spremljanje

1. Država članica v treh mesecih po tem, ko je bila obveščena o sklepu Komisije o sprejetju programa, v soglasju z organom upravljanja in v skladu s svojim institucionalnim, pravnim in finančnim okvirom ustanovi odbor za spremljanje izvajanja programa (v nadaljnjem besedilu: odbor za spremljanje).

Država članica lahko tudi za več programov, ki se sofinancirajo iz skladov ESI, ustanovi en sam odbor za spremljanje.

2. Vsak odbor za spremljanje pripravi in sprejme svoj poslovnik v skladu z institucionalnim, pravnim in finančnim okvirom zadevne države članice.

3. Odbor za spremljanje programa cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" ustanovijo države članice, udeležene v programu sodelovanja, in tretje države, v primeru, da so sprejele povabilo k udeležbi v programu sodelovanja, v dogovoru z organom upravljanja v treh mesecih od datuma, ko so bile države članice obveščene o sklepu o odobritvi programa sodelovanja. Ta odbor za spremljanje pripravi in sprejme svoj poslovnik.

Člen 48

Sestava odbora za spremljanje

1. O sestavi odbora za spremljanje odloči država članica, pod pogojem, da odbor za spremljanje sestavljajo predstavniki ustreznih organov držav članic in posredniških organov ter predstavniki partnerjev iz člena 5. Posamezni partnerji po preglednem postopku pooblastijo svoje predstavnike, da jih zastopajo v odboru za spremljanje. Vsak član odbora za spremljanje ima lahko ima glasovalno pravico.

O sestavi odbora za spremljanje programa v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" se dogovorijo države članice, udeležene v programu, in tretje države, v primeru, da so sprejele povabilo k udeležbi v programu sodelovanja. Odbor za spremljanje vključuje ustrezne predstavnike teh držav članic in tretjih držav. V odboru za spremljanje so lahko predstavniki EZTS, ki na področju, ki ga pokriva program, izvajajo dejavnosti v povezavi s programom.

2. Seznam članov odbora za spremljanje se objavi.

3. Komisija svetuje odboru za spremljanje.

4. Če EIB prispeva k programu, lahko svetuje pri delu odbora za spremljanje.

5. Odboru za spremljanje predseduje predstavnik države članice ali organa upravljanja.

Člen 49

Naloge odbora za spremljanje

1. Odbor za spremljanje se sestane najmanj enkrat letno ter pregleda izvajanje programa in napredek pri doseganju njegovih ciljev. Pri tem upošteva finančne podatke, splošne kazalnike in kazalnike za posamezne programe, tudi spremembe vrednosti kazalnikov rezultatov in napredka pri doseganju številčno ovrednotenih ciljnih vrednosti, ter mejnike iz okvira uspešnosti iz člena 21(1) in po potrebi rezultate kvalitativnih analiz.

2. Odbor za spremljanje preuči vsa vprašanja, ki vplivajo na delovanje programa, vključno z ugotovitvami pregledov uspešnosti.

3. Opravi se posvet z odborom za spremljanje, ki, če oceni, da je to primerno, izda mnenje o vseh spremembah programa, ki jih predlaga organ upravljanja.

4. Odbor za spremljanje lahko predloži pripombe organu upravljanja v zvezi z izvajanjem in vrednotenjem programa, vključno z ukrepi za zmanjšanje administrativnega bremena upravičencev. Odbor za spremljanje spremlja ukrepe, sprejete po njegovih pripombah.

Člen 50

Poročila o izvajanju

1. Od leta 2016 do vključno leta 2023 vsaka država članica Komisiji predloži letna poročila o izvajanju programa v preteklem finančnem letu. Vsaka država članica do roka, določenega v pravilih za posamezne sklade, Komisiji predloži končno poročilo o izvajanju programa za ESRR, ESS in Kohezijski sklad ter letno poročilo o izvajanju za EKSRP in ESPR.

2. Letna poročila o izvajanju obsegajo glavne informacije o izvajanju programa in njegovih prednostnih nalog s sklicevanjem na finančne podatke, skupne kazalnike in kazalnike za posamezne programe ter številčno ovrednotenee ciljne vrednosti, po potrebi vključno s spremembami vrednosti kazalnikov rezultatov in začenši z letnim poročilom o izvajanju, ki se predloži leta 2017, mejniki, določenimi v okviru uspešnosti. Poslani podatki se nanašajo na vrednosti za kazalnike za v celoti izvedene operacije, pa tudi za izbrane operacije, kjer je glede na fazo izvajanja to mogoče. Prav tako navajajo zbirno poročilo o ugotovitvah vseh vrednotenj programa, ki so bile objavljene v predhodnem finančnem letu, morebitna vprašanja, ki vplivajo na delovanje programa, ter sprejete ukrepe. V letnem poročilu o izvajanju, predloženem leta 2016, se lahko po potrebi navedejo tudi ukrepi, sprejeti za izpolnitev predhodnih pogojenosti.

3. Posebna pravila o podatkih, ki jih je treba posredovati za ESS, se lahko z odstopanjem od odstavka 2 določijo v uredbi o ESS.

4. Letno poročilo o izvajanju, ki se predloži v letu 2017, navaja in ocenjuje informacije iz odstavka 2 ter napredek pri doseganju ciljev programa, vključno s prispevkom skladov ESI k spremembam vrednosti kazalnikov rezultatov, kadar so na voljo ustrezni podatki vrednotenja. To letno poročilo o izvajanju določa ukrepe, sprejete za izpolnitev predhodnih pogojenosti, ki niso bili izpolnjeni ob sprejetju programov. Ocenjuje tudi izvajanje ukrepov za upoštevanje načel iz členov 7 in 8, vloge partnerjev iz člena 5 pri izvajanju programa ter poroča o podpori, ki se uporablja za cilje, povezane s podnebnimi spremembami.

5. Letno poročilo o izvajanju, ki se predloži v letu 2019, in končno poročilo o izvajanju za sklade ESI poleg informacij in ocene iz odstavkov 2 in 3 vključujeta informacije o napredku in ocenjujeta napredek pri doseganju ciljev programa in njegov prispevek k doseganju strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast.

6. Da bi se štela za sprejemljiva, bi morala letna poročila o izvajanju iz odstavkov od 1 do 4 vsebovati vse informacije, zahtevane v navedenih odstavkih in v pravilih za posamezne sklade.

Če letno poročilo o izvajanju ni sprejemljivo, Komisija v 15 delovnih dneh po dnevu prejema tega poročila o tem obvesti državo članico, sicer se to poročilo šteje za dopustno.

7. Komisija preuči letno in končno poročilo o izvajanju in državi članici sporoči svoje pripombe v dveh mesecih po dnevu prejema letnega poročila o izvajanju in v petih mesecih po dnevu prejema končnega poročila o izvajanju. Kadar Komisija ne predloži pripomb v teh rokih, se poročila štejejo za sprejeta.

8. Komisija lahko naslovi pripombe na organ upravljanja o vprašanjih, ki bistveno vplivajo na izvajanje programa. Kadar so podane take pripombe, organ upravljanja zagotovi vse potrebne informacije v zvezi z navedenimi pripombami in po potrebi v treh mesecih obvesti Komisijo o sprejetih ukrepih.

9. Letna poročila in končno poročilo o izvajanju ter povzetek njihove vsebine za državljane se objavijo.

Člen 51

Letna pregledovalna seja

1. Komisija in vsaka država članica vsako leto od leta 2016 do vključno leta 2023 organizirata letno pregledovalno sejo za pregled dosežkov posameznih programov ob upoštevanju letnega poročila o izvajanju ter pripomb Komisije, kadar je ustrezno.

2. Na letni pregledovalni seji se lahko obravnava več programov. Na letni pregledovalni seji leta 2017 in leta 2019 se obravnavajo vsi programi v državi članici in upoštevajo tudi poročila o napredku, ki jih predloži država članica v skladu s členom 52 v navedenih letih.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 se država članica in Komisija lahko dogovorita, da organizirata letne pregledovalne seje samo v letih 2017 in 2019.

4. Letni pregledovalni seji predseduje Komisija ali, če to zahteva država članica, država članica in Komisija skupaj.

5. Država članica zagotovi ustrezno nadaljnjo obravnavo pripomb Komisije po letni pregledovalni seji v zvezi z vprašanji, ki bistveno vplivajo na izvajanje programa, ter Komisijo po potrebi v treh mesecih obvesti o sprejetih ukrepih.

Oddelek II

Strateški napredek

Člen 52

Poročilo o napredku

1. Država članica do 31. avgusta 2017 in do 31. avgusta 2019 Komisiji predloži poročilo o napredku pri izvajanju partnerskega sporazuma, doseženem do 31. decembra 2016 oziroma do 31. decembra 2018.

2. V poročilu o napredku se navedejo informacije in ocena glede:

(a) sprememb razvojnih potreb v državi članici od sprejetja partnerskega sporazuma;

(b) napredka, doseženega pri uresničevanju strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, ter poslanstev sklada iz člena 4(1) v smislu prispevka skladov ESI k izbranim tematskim ciljem, ter zlasti v zvezi z mejniki, določenimi v okviru uspešnosti za vsak program, in podporo, ki se uporablja za cilje na področju podnebnih sprememb;

(c) ukrepov, sprejetih za izpolnitev veljavnih predhodnih pogojev iz partnerskega sporazuma, ki niso bili izpolnjeni ob sprejetju partnerskega sporazuma, izvedenih v skladu z določenim časovnim razporedom. Ta točka se uporablja le za poročilo o napredku, ki se predloži leta 2017;

(d) izvajanja mehanizmov za zagotovitev usklajevanja med skladi ESI ter drugimi instrumenti financiranja Unije in nacionalnimi instrumenti financiranja ter z EIB;

(e) izvajanja celostnega pristopa k teritorialnemu razvoju ali povzetka izvajanja celostnih pristopov, ki temeljijo na programih, vključno z napredkom pri doseganju prednostnih področij, določenih za sodelovanje;

(f) po potrebi, sprejetih ukrepov za krepitev zmogljivosti organov držav članic in upravičencev za upravljanje in uporabo skladov ESI;

(g) ukrepov, sprejetih za zmanjšanje administrativnega bremena upravičencev, ter napredka, doseženega na tem področju;

(h) vloge partnerjev iz člena 5 pri izvajanju partnerskega sporazuma;

(i) povzetka ukrepov, sprejetih v zvezi z uporabo horizontalnih načel iz členov 5, 7 in 8 in ciljev politike za izvajanje skladov ESI.

3. Kadar Komisija v dveh mesecih po datumu predložitve poročila o napredku ugotovi, da so predložene informacije tako nepopolne ali nejasne, da to znatno vpliva na kakovost in zanesljivost zadevne ocene, lahko od države članice zahteva dodatne informacije, pod pogojem, da ta zahtevek ne povzroči neupravičene zamude in da Komisija predloži razloge za utemeljitev domnevnega pomanjkanja kakovosti in zanesljivosti. Država članica Komisiji zagotovi zahtevane informacije v treh mesecih in, kadar je ustrezno, ustrezno popravi poročilo o napredku.

4. Komisija za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje tega člena sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vzorec, ki se uporablja za posredovanje poročila o napredku. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2).

Člen 53

Poročanje Komisije in razprava o skladih ESI

1. Komisija od leta 2016 vsako leto Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij predloži zbirno poročilo v zvezi s programi skladov ESI na podlagi letnih poročil o izvajanju, ki so jih države članice predložile v skladu s členom 50, ter zbirno poročilo o ugotovitvah dostopnih vrednotenj programov. Leta 2017 in 2019 je to zbirno poročilo del strateškega poročila iz odstavka 2.

2. V letih 2017 in 2019 Komisija pripravi strateško poročilo, v katerem povzame poročila o napredku držav članic, in ga do 31. decembra 2017 oziroma do 31. decembra 2019 predloži Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij ter navedene institucije povabi k razpravi o poročilu.

3. Svet razpravlja o strateškem poročilu zlasti v zvezi s prispevkom skladov ESI k uresničevanju strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, ter mora biti povabljen na spomladansko zasedanje Evropskega sveta, kjer predstavi svoj pogled.

4. Komisija od leta 2018 naprej v svoje letno poročilo o napredku za spomladansko zasedanje Evropskega sveta vsaki dve leti vključi oddelek s povzetkom najnovejših poročil iz odstavkov 1 in 2, zlasti v zvezi s prispevkom skladov ESI k napredku pri uresničevanju strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast.

POGLAVJE II

Vrednotenje

Člen 54

Splošne določbe

1. Vrednotenje se opravi za izboljšanje kakovosti zasnove in izvajanja programov ter oceno njihove uspešnosti, učinkovitosti in vpliva. Vpliv programov se ovrednoti v luči poslanstva posameznega sklada ESI v zvezi s ciljnimi vrednostmi v okviru strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast ter ob upoštevanju obsega programa v povezavi z BDP ter cilji na področju brezposelnosti na zadevnem programskem področju, kadar je ustrezno.

2. Države članice zagotovijo vire, potrebne za izvedbo vrednotenj, ter zagotovijo vzpostavitev postopkov za zagotavljanje in zbiranje podatkov, potrebnih za vrednotenja, vključno s podatki v zvezi s skupnimi kazalniki in, kadar je ustrezno, kazalniki za posamezne programe.

3. Vrednotenje izvajajo notranji ali zunanji strokovnjaki, ki so funkcionalno neodvisni od organov, pristojnih za izvajanje programa. Komisija zagotovi navodila za izvajanje vrednotenj, in sicer takoj po začetku veljavnosti te uredbe.

4. Vsa vrednotenja se objavijo.

Člen 55

Predhodno vrednotenje

1. Države članice opravijo predhodno vrednotenje za izboljšanje kakovosti zasnove vsakega programa.

2. Za predhodno vrednotenje je odgovoren organ, pristojen za pripravo programov. Komisiji se predložijo hkrati s programom in skupaj s povzetkom. Pravila za posamezne sklade lahko določijo pragove v nadaljevanju, pod katerimi se predhodno vrednotenje lahko kombinira z vrednotenjem za drug program.

3. S predhodnim vrednotenjem se ocenijo:

(a) prispevek k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast ob upoštevanju izbranih tematskih ciljev in prednostnih nalog ter nacionalnih in regionalnih potreb ter potencial za razvoj in pridobljena nova spoznanja iz prejšnjih programskih obdobij;

(b) notranja skladnost predlaganega programa ali dejavnosti ter njeno razmerje z drugimi ustreznimi instrumenti;

(c) usklajenost dodeljevanja proračunskih virov s cilji programa;

(d) usklajenost izbranih tematskih ciljev, prednostnih nalog in ustreznih ciljev programov s skupnim strateškim okvirom, partnerskim sporazumom in ustreznimi priporočili za posamezne države, sprejetimi v skladu s členom 121(2) PDEU, ter, kjer je to ustrezno na nacionalni ravni, nacionalnim reformnim programom;

(e) ustreznost in jasnost predlaganih kazalnikov programov;

(f) kako bodo predvideni učinki prispevali k rezultatom;

(g) ali so številčno ovrednotene ciljne vrednosti realne ob upoštevanju predvidene podpore iz skladov ESI;

(h) utemeljitev oblike predlagane podpore;

(i) zadostnost človeških virov in administrativne usposobljenosti za upravljanje programa;

(j) ustreznost postopkov za spremljanje programa in zbiranje podatkov, potrebnih za vrednotenja;

(k) ustreznost mejnikov, izbranih za okvir uspešnosti;

(l) ustreznost načrtovanih ukrepov za spodbujanje enakih možnosti moških in žensk ter za preprečevanje vsakršne diskriminacije, zlasti v zvezi z dostopnostjo za invalide;

(m) ustreznost načrtovanih ukrepov za spodbujanje trajnostnega razvoja;

(n) načrtovani ukrepi za zmanjšanje administrativnega bremena za upravičence.

4. Predhodno vrednotenje po potrebi vključuje zahteve za strateško presojo vplivov na okolje, določene v Direktivi 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), pri čemer se upoštevajo potrebe po ublažitvi podnebnih sprememb.

Člen 56

Vrednotenje v programskem obdobju

1. Organ upravljanja ali država članica sestavita načrt vrednotenja, ki lahko zajema več kot en program. Predloži se v skladu s pravili za posamezne sklade.

2. Države članice zagotovijo, da so na voljo ustrezne zmogljivosti za vrednotenje.

([1]) Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

3. Organ upravljanja med programskim obdobjem zagotovi, da se vrednotenja, vključno z vrednotenji za oceno uspešnosti, učinkovitosti in vpliva, izvedejo za vsak program na podlagi načrta vrednotenja, ter da se vsako vrednotenje naknadno primerno obravnava v skladu s pravili za posamezni sklad. Vsaj enkrat v programskem obdobju se ovrednoti, kako je podpora iz skladov ESI prispevala k ciljem za vsako prednostno nalogo. Odbor za spremljanje preuči vsa vrednotenja in jih pošlje Komisiji.

4. Komisija lahko na svojo pobudo ovrednoti programe. O tem obvesti organ upravljanja, rezultati pa se pošljejo organu upravljanja ter predložijo zadevnemu odboru za spremljanje.

5. Odstavki 1, 2 in 3 tega člena se ne uporabljajo za namenske programe iz točke (b) prvega pododstavka člena 39(4).

Člen 57

Naknadno vrednotenje

1. Naknadno vrednotenje izvaja Komisija ali države članice, v tesnem sodelovanju s Komisijo. Naknadno vrednotenje preučujejo uspešnost in učinkovitost skladov ESI ter njihov prispevek k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast ob upoštevanju ciljnih vrednosti, določenih za strategijo Unije, in v skladu s posebnimi zahtevami iz pravil za posamezne sklade.

2. Naknadno vrednotenje se opravi do 31. decembra 2024.

3. Naknadno vrednotenje namenskih programov iz točke (b) prvega pododstavka člena 39(4) opravi Komisija in jo konča do 31. decembra 2019.

4. Komisija za vsak sklad ESI do 31. decembra 2025 pripravi zbirno poročilo, v katerem opiše glavne ugotovitve naknadnih vrednotenj.

NASLOV VI

TEHNIČNA PODPORA

Člen 58

Tehnična podpora na pobudo Komisije

1. Na pobudo Komisije lahko skladi ESI podprejo pripravljalno, spremljevalno, upravno in tehnično podporo, vrednotenje, revizijske ter nadzorne ukrepe, potrebne za izvajanje te uredbe.

Ukrepe iz prvega pododstavka lahko izvajajo neposredno Komisija ali posredno, subjekti in osebe, ki niso države članice, v skladu s členom 60 finančne uredbe.

Ukrepi iz prvega pododstavka lahko vključujejo zlasti:

(a) podpora pri pripravi in oceni projektov, vključno z EIB;

(b) podporo za institucionalno krepitev in širjenje administrativne usposobljenosti za uspešno upravljanje skladov ESI;

(c) študije, povezane s poročanjem Komisije o skladih ESI in poročilom o koheziji;

(d) ukrepe v zvezi z analizo, upravljanjem, spremljanjem, izmenjavo informacij in izvajanjem skladov ESI, pa tudi ukrepe za izvajanje sistemov nadzora ter tehnične in upravne podpore;

(e) vrednotenja, strokovna poročila, statistične podatke in študije, vključno s splošnimi, ki se nanašajo na sedanje in prihodnje delovanje skladov ESI, ki jih lahko, če je ustrezno, izvede EIB;

(f) ukrepe za razširjanje informacij, podporo mreženju, izvajanje komunikacijskih dejavnosti, ozaveščanje ter spodbujanje sodelovanja in izmenjave izkušenj, vključno s tretjimi državami;

(g) vzpostavitev, delovanje in medsebojno povezovanje računalniških sistemov za upravljanje, spremljanje, revizijo, nadzor in vrednotenje;

(h) ukrepe za izboljšanje metod vrednotenja in izmenjave informacij o praksah vrednotenja;

(i) ukrepe v zvezi z revizijo;

(j) krepitev nacionalnih in regionalnih zmogljivosti glede načrtovanja naložb, ocene potreb, priprave, oblikovanja in izvajanja finančnih instrumentov, skupnih akcijskih načrtov in velikih projektov, vključno s skupnimi pobudami z EIB;

(k) razširjanje primerov dobre prakse, ki pomaga državam članicam krepiti zmogljivosti ustreznih partnerjev iz člena 5 in njihovih krovnih organizacij;

(l) ukrepe za opredeljevanje, prednostno razporejanje in izvajanje strukturnih in upravnih reform v odzivanju na ekonomske in socialne izzive v državah članicah, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 24(1).

Za doseganje večje učinkovitosti pri obveščanju širše javnosti in boljše sinergije dejavnosti obveščanja na pobudo Komisije se viri, dodeljeni komunikacijskim dejavnostim iz te uredbe, prispevajo tudi k celostnemu obveščanju o političnih prednostnih nalogah Unije, če so te povezane s splošnimi cilji te uredbe.

2. Komisija z izvedbenimi akti vsako leto določi načrte o vrstah dejavnosti v zvezi z ukrepi iz odstavka 1, kadar je predviden prispevek iz skladov ESI.

Člen 59

Tehnična podpora držav članic

1. Skladi ESI lahko na pobudo države članice podprejo ukrepe za pripravo, upravljanje, spremljanje, vrednotenje, obveščanje in komuniciranje, mreženje, reševanje sporov ter nadzor in revizijo. Država članica lahko uporabi sklade ESI za podporo ukrepom za zmanjšanje administrativnega bremena upravičencev, vključno s sistemi elektronske izmenjave podatkov, ter ukrepi za krepitev zmogljivosti organov držav članic in upravičencev za upravljanje in uporabo teh skladov. Skladi ESI se lahko uporabljajo za podporo ukrepom za krepitev zmogljivosti ustreznih partnerjev v skladu s točko (e) člena 5(3) in podporo izmenjavi primerov dobrih praks med takimi partnerji. Ukrepi iz tega odstavka se lahko nanašajo na predhodna ali naslednja programska obdobja.

2. Pravila za posamezne sklade lahko dodajajo ali izključujejo ukrepe, ki se lahko financirajo s tehnično podporo posameznega sklada ESI.

NASLOV VII

FINANČNA PODPORA IZ SKLADOV ESI

POGLAVJE I

Podpora iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov

Člen 60

Določitev stopenj sofinanciranja

1. Sklep Komisije o sprejetju programa določa stopnjo ali stopnje sofinanciranja ter največji znesek podpore iz skladov ESI v skladu s pravili za posamezne sklade.

2. Ukrepi tehnične podpore, ki se izvajajo na pobudo ali v imenu Komisije, se lahko financirajo 100 %.

Člen 61

Operacije, ki ustvarjajo neto prihodek po njihovem zaključku

1. Ta člen se uporablja za operacije, ki ustvarjajo neto prihodek po njihovem zaključku. Za namene tega člena „neto prihodek“ pomeni prilive denarnih sredstev, ki jih neposredno plačajo uporabniki za blago ali storitve, ki jih zagotavlja operacija, kot so pristojbine, ki jih neposredno krijejo uporabniki za uporabo infrastrukture, prodajo ali najem zemljišč ali stavb, ali izplačila za storitve, brez obratovalnih stroškov in stroškov nadomestila za kratkotrajne naprave, nastalih v zadevnem obdobju. Prihranki pri obratovalnih stroških, ki jih ustvari operacija, se obravnavajo kot neto prihodek, razen če se izravnajo z enakim zmanjšanjem v subvencijah za poslovanje.

V primerih, ko vsi stroški naložbe niso upravičeni do sofinanciranja, se neto prihodek dodeli proporcionalno upravičenemu in neupravičenemu delu stroškov naložbe.

2. Upravičeni izdatki operacije, ki naj bi se sofinancirala iz skladov ESI, se vnaprej zmanjšajo ob upoštevanju možnosti, da ta operacija ustvari neto prihodek v specifičnem referenčnem obdobju, ki zajema tako izvajanje dejavnosti kot obdobje po koncu dejavnosti.

3. Potencialni neto prihodek operacije se določi vnaprej na podlagi ene od naslednjih metod, ki jo izbere organ upravljanja za sektor, podsektor ali vrsto operacije:

(a) uporaba pavšalne stopnje neto prihodka za sektor ali podsektor, ki se uporablja za operacijo, kot je opredeljeno v Prilogi V ali v katerem koli delegiranem aktu, navedenem v drugem, tretjem in četrtem pododstavku;

(b) izračun diskontirane vrednosti neto prihodkov operacije, pri čemer se upošteva referenčno obdobje, ustrezno za sektor ali podsektor, ki se nanaša na operacijo, običajno pričakovana donosnost zadevne vrste naložbe, uporaba načela „plača onesnaževalec“ ter po potrebi vidiki pravičnosti v povezavi s sorazmerno blaginjo zadevne države članice ali regije.

Na Komisijo se v ustrezno utemeljenih primerih prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149 za spreminjanje Priloge V s prilagoditvijo pavšalnih stopenj, določenih v tej prilogi, ob upoštevanju preteklih podatkov in možnosti za povračilo stroškov ter načela, da plača onesnaževalec, kjer je to primerno.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149 za določitev pavšalnih stopenj za sektorje ali podsektorje na področjih IKT, raziskav, razvoja ter inovacij in energetske učinkovitosti. Komisija najpozneje do 30. junija 2015 o teh delegiranih aktih uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

Poleg tega se v ustrezno utemeljenih primerih na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149 glede dodajanja sektorjev ali podsektorjev, vključno s podsektorji za sektorje iz Priloge V, ki sodijo med tematske cilje, opredeljene v prvem odstavku člena 9, in so financirani iz skladov ESI.

Kadar se uporablja metoda iz točke (a) prvega pododstavka, se šteje, da se ves neto prihodek, ustvarjen med izvajanjem operacije in po njeni izvedbi, upošteva z uporabo pavšalne stopnje in se zato naknadno ne odšteje od upravičenih izdatkov operacije;

Ko je s sprejetjem delegiranega akta v skladu s tretjim in četrtim pododstavkom določena pavšalna stopnja za nov sektor ali podsektor, se lahko organ upravljanja odloči, da uporabi metodo iz točke (a) prvega pododstavka za nove operacije v povezavi z zadevnim sektorjem ali podsektorjem.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149 za določitev metode iz točke (b) prvega pododstavka. Kadar se uporablja navedena metoda, se neto prihodek, ustvarjen med izvajanjem operacije in ki izvira iz virov prihodkov, ki niso upoštevani pri določitvi potencialnega neto prihodka operacije, najpozneje pri končnem zahtevku za izplačilo, ki ga predloži upravičenec, odšteje od upravičenih izdatkov operacije.

4. Metoda, po kateri se neto prihodki odštejejo od izdatkov operacije, vključenih v zahtevek za izplačilo, ki se predloži Komisiji, se določi po nacionalnih pravilih.

5. Kot alternativa uporabi metod, določenih v odstavku 3, se lahko najvišja stopnja sofinanciranja iz člena 60(1) na zahtevo države članice zmanjša ob sprejetju programa za prednostno nalogo ali ukrepa, v okviru katerega se lahko za vse operacije, podprte v okviru te prednostne naloge ali ukrepa, uporablja enotna pavšalna stopnja v skladu z točko (a) prvega pododstavka odstavka 3. Zmanjšanje ni manjše od zneska, izračunanega tako, da se najvišja stopnja sofinanciranja Unije, ki se uporablja v skladu s pravili za posamezne sklade, pomnoži z ustrezno pavšalno stopnjo iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 3.

Kadar se uporablja metoda iz prvega pododstavka, se šteje, da se ves neto prihodek, ustvarjen med izvajanjem operacije in po njeni izvedbi, upošteva z uporabo zmanjšane stopnje sofinanciranja in se zato naknadno ne odšteje od upravičenih izdatkov operacije.

6. Kadar objektivno ni mogoče vnaprej določiti prihodkov po eni od metod iz odstavka 3 ali 5, se neto prihodek, ustvarjen v treh letih od zaključka operacije ali do roka za predložitev dokumentov za zaključek programov, ki so določeni v pravilih za posamezne sklade, kar nastopi prej, odšteje od izdatkov, prijavljenih Komisiji.

7. Odstavki 1 do 6 se ne uporabljajo za:

(a) operacije ali dele operacij, ki jih podpira zgolj ESS;

(b) operacije, katerih skupni upravičeni stroški pred uporabo odstavkov 1 do 6 ne presegajo 1 000 000 EUR;

(c) vračljivo podporo, za katero velja obveznost celotnega povračila prejemkov in nagrad;

(d) tehnično podporo;

(e) podporo finančnim instrumentom in podporo iz njih;

(f) operacije, za katere je javna podpora v obliki pavšalnih zneskov ali standardnih stroškov na enoto;

(g) operacije, ki se izvajajo v okviru skupnega akcijskega načrta;

(h) operacije, za katere so zneski ali stopnje podpore določene v Prilogi II k uredbi o EKSRP.

Ne glede na točko (b) prvega pododstavka tega odstavka lahko država članica, kadar uporabi odstavek 5, v ustrezno prednostno nalogo ali ukrep vključi operacije, katerih skupni upravičeni stroški pred uporabo odstavkov 1 do 6 ne presegajo 1 000 000 EUR.

8. Poleg tega se odstavki 1 do 6 ne uporabljajo za operacije, za katere podpora v okviru programa zajema:

(a) pomoč de minimis;

(b) skladno državno pomoč za MSP, če v zvezi z državno pomočjo velja intenzivnost pomoči ali omejitev zneska pomoči;

(c) skladno državno pomoč, če se je v skladu z veljavnimi pravili za državno pomoč izvedla individualna preveritev finančnih potreb.

Ne glede na prvi pododstavek lahko organ upravljanja uporabi odstavke 1 do 6 za operacije, ki spadajo pod točke (a) do (c) prvega pododstavka tega odstavka, kadar je tako predvideno v nacionalnih predpisih.

POGLAVJE II

Posebna pravila glede podpore iz skladov ESI za javno-zasebna partnerstva

Člen 62

Javno-zasebna partnerstva

Skladi ESI se lahko uporabijo za podporo operacijam javno-zasebnih partnerstev. Take operacije javno-zasebnih partnerstev so v skladu z veljavnim pravom, zlasti glede državne pomoči in javnega naročanja.

Člen 63

Upravičenec v okviru operacij javno-zasebnega partnerstva

1. V zvezi z operacijo javno-zasebnega partnerstva in z odstopanjem od točke (10) člena 2 je upravičenec lahko:

(a) oseba javnega prava, ki začne izvajati operacijo, ali

(b) oseba zasebnega prava države članice („zasebni partner"), ki je izbrana ali naj bi bila izbrana za izvajanje operacije.

2. Oseba javnega prava, ki začne izvajati operacijo javno-zasebnega partnerstva, lahko predlaga, da je zasebni partner, ki naj bi bil izbran po odobritvi operacije, upravičenec za namene podpore iz skladov ESI. V tem primeru mora organ upravljanja zagotoviti, da izbrani zasebni partner izpolnjuje in prevzema vse zadevne obveznosti upravičenca v skladu s to uredbo, kar je pogoj za sprejetje sklepa o odobritvi.

3. Zasebni partner, izbran za izvajanje operacije, se lahko kot upravičenec med tem izvajanjem zamenja, kadar se to zahteva v skladu s predpisi javno-zasebnega partnerstva ali finančnim sporazumom med zasebnim partnerjem in finančno institucijo, ki sofinancira operacijo. V tem primeru postane upravičenec nadomestni zasebni partner ali oseba javnega prava, če organ upravljanja zagotovi, da nadomestni partner izpolnjuje in prevzema vse zadevne obveznosti upravičenca v skladu s to uredbo.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149, s katerimi določi dodatna pravila o nadomestitvi upravičenca in o s tem povezanih obveznosti.

5. Nadomestitev upravičenca se ne šteje za spremembo lastništva v smislu točke (b) člena 71(1), kadar ta nadomestitev spoštuje veljavne pogoje iz odstavka 3 tega člena in delegiranega akta, sprejetega na podlagi odstavka 4 tega člena.

Člen 64

Podpora operacijam javno-zasebnega partnerstva

1. V primeru operacije javno-zasebnega partnerstva, ko je upravičenec organ javnega prava, se lahko z odstopanjem od člena 65(2) izdatki v okviru te operacije, ki so nastali zasebnemu partnerju in jih ta plača, štejejo kot izdatki, ki so nastali upravičencu in jih ta plača, ter se vključijo v zahtevek za izplačilo Komisije, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) upravičenec je sklenil sporazum o javno-zasebnem partnerstvu z zasebnim partnerjem;

(b) organ upravljanja je potrdil, da je izdatke, ki jih je prijavil upravičenec, plačal zasebni partner ter da je operacija v skladu z veljavnim pravom Unije in nacionalnim pravom, programom in pogoji za podporo operaciji.

2. Izplačila upravičencem za izdatke, vključene v zahtevek za izplačilo v skladu z odstavkom 1, se vplačajo na depozitni račun, odprt v ta namen na ime upravičenca.

3. Sredstva, plačna na depozitni račun iz odstavka 2, se uporabijo za izplačila v skladu s sporazumom o javno-zasebnem partnerstvu, vključno z vsemi plačili, ki jih je potrebno plačati v primeru prenehanja sporazuma o javno-zasebnem partnerstvu.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149 za določitev minimalnih zahtev, ki jih je potrebno vključiti v sporazume o javno-zasebnih partnerstvih in so potrebne za uporabo izjeme, določene v odstavku 1 tega člena, vključno z določbami, povezanimi s prenehanjem sporazuma o javno-zasebnem partnerstvu, in za zagotovitev ustrezne revizijske sledi.

POGLAVJE III

Upravičenost izdatkov in trajnost

Člen 65

Upravičenost

1. Upravičenost izdatkov se določi na podlagi nacionalnih pravil, razen če so določena posebna pravila v tej uredbi ali na podlagi te uredbe ali pravil za posamezne sklade.

2. Izdatki so upravičeni do prispevka iz skladov ESI, če so nastali upravičencu in so plačani med datumom predložitve programa Komisiji ali med 1. januarjem 2014, kar nastopi prej, in 31. decembrom 2023. Izdatki so upravičeni do prispevka iz skladov EKSRP, če je plačilna agencija zadevno pomoč dejansko plačala med 1. januarjem 2014 in 31. decembrom 2023.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 so izdatki v okviru pobude za zaposlovanje mladih upravičeni od 1. septembra 2013.

4. Pri stroških, povrnjenih v skladu s točkama (b) in (c) prvega pododstavka člena 67(1) se ukrepi, ki pomenijo podlago za povračilo, izvedejo med 1. januarjem 2014 in 31. decembrom 2023.

5. Z odstopanjem od odstavka 4 je začetni datum v zvezi s stroški, povrnjenimi na podlagi točk (b) in (c) prvega pododstavka člena 67(1), za ukrepe v okviru pobude za zaposlovanje mladih 1. september 2013.

6. Operacije se ne izberejo za podporo skladov ESI, če so bile fizično dokončane ali v celoti izvedene, preden je upravičenec organu upravljanja vložil zahtevek za financiranje v okviru programa, ne glede na to, ali je upravičenec opravil vsa povezana izplačila.

7. Ta člen ne posega v pravila iz člena 58 o upravičenosti tehnične podpore na pobudo Komisije.

8. Ta odstavek se uporablja za operacije, ki ustvarjajo neto prihodek med njihovim izvajanjem in za katere se ne uporabljajo odstavki 1 do 6 člena 61.

Upravičeni izdatki operacije, ki se sofinancira iz skladov ESI, se zmanjšajo za neto prihodek, ki se ne upošteva v času odobritve operacije in je neposredno ustvarjen le med njenim izvajanjem, in sicer najpozneje ob predložitvi končnega zahtevka za izplačilo. V primerih, ko niso vsi stroški upravičeni do sofinanciranja, se neto prihodek dodeli sorazmerno upravičenemu in neupravičenemu delu stroškov.

Ta odstavek se ne uporablja za:

(a) tehnično podporo;

(b) finančne instrumente,

(c) vračljivo podporo, za katero velja obveznost celotnega povračila prejemkov,

(d) nagrade;

(e) operacij, za katere veljajo pravila o državni pomoči;

(f) operacij, za katere je javna podpora v obliki pavšalnih zneskov ali standardnih stroškov na enoto, če se je predhodno upošteval neto prihodek;

(g) operacij, ki se izvajajo v okviru skupnega akcijskega načrta, če se je predhodno upošteval neto prihodek;

(h) operacij, za katere so zneski ali stopnje podpore določeni v Prilogi II k Uredbi o EKSRP; ali

(i) operacij, pri katerih skupni upravičeni stroški niso višji od 50 000 EUR.

Za namene tega člena in člena 61 se vsako izplačilo, ki ga prejme upravičenec in izhaja iz pogodbene kazni kot posledice kršitve pogodbe med upravičencem in tretjo stranjo ali tretjimi stranmi ali nastane zaradi umika ponudbe tretje strani, izbrane na podlagi pravil o javnem naročanju (v nadaljnjem besedilu: deponiranje), ne šteje kot prihodek in se ne odšteje od upravičenega izdatka operacije.

9. Izdatki, ki postanejo upravičeni zaradi spremembe programa, so upravičeni šele z dnem predložitve zahteve za spremembo Komisiji ali, v primeru uporabe člena 96(11), od datuma začetka veljavnosti sklepa o spremembi programa.

Pravila za posamezni sklad za ESPR lahko odstopajo od prvega pododstavka.

10. Z odstopanjem od odstavka 9 se lahko v okviru uredbe o EKSRP uvedejo posebne določbe o začetnem datumu upravičenosti.

11. Operacija lahko prejme podporo iz enega ali več skladov ESI ali enega ali več programov in iz drugih instrumentov Unije, če postavka izdatkov, vključena v zahtevek za izplačilo za povračilo enega od skladov ESI, ne prejema niti podpore drugega sklada ali instrumenta Unije niti podpore iz istega sklada prek drugega programa.

Člen 66

Oblike podpore

Skladi ESI se uporabljajo za podporo v obliki nepovratnih sredstev, nagrad, vračljive podpore in finančnih instrumentov ali njihove kombinacije.

Pri vračljivi podpori se podpora, vrnjena organu, ki je zagotovil pomoč, ali drugemu pristojnemu javnemu organu države članice hrani na posebnem računu ali se loči z računovodskimi kodami in se ponovno uporabi za enak namen ali v skladu s cilji programa.

Člen 67

Oblike nepovratnih sredstev in vračljive podpore

1. Nepovratna sredstva in vračljiva podpora se lahko dodelita v kateri koli od naslednjih oblik:

(a) povračilo dejansko nastalih in plačanih upravičenih stroškov skupaj s prispevki v naravi in amortizacijo, kadar je primerno;

(b) standardne lestvice stroškov na enoto;

(c) pavšalni zneski, ki ne presegajo 100 000 EUR javnega prispevka;

(d) pavšalno financiranje, določeno z uporabo odstotka za eno ali več določenih kategorij stroškov.

Pravila za posamezne sklade lahko omejijo oblike nepovratnih sredstev ali vračljive podpore, ki se uporabljajo za določene operacije.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko v okviru uredbe o ESPR uvedejo dodatne oblike nepovratnih sredstev in metod izračuna.

3. Možnosti iz odstavka 1 se lahko kombinirajo samo, kadar vsaka zajema različne kategorije stroškov ali kadar so uporabljene za različne projekte v operaciji ali za zaporedne faze operacije.

4. Kadar se operacija ali projekt, ki je del operacije, izvaja izključno z javnimi naročili del, blaga ali storitev, se uporabi samo točka (a) prvega pododstavka odstavka 1. Kadar so javna naročila v operaciji ali projektu, ki je del operacije, omejena na nekatere kategorije stroškov, se lahko uporabljajo vse možnosti iz odstavka 1.

5. Zneski iz točk (b), (c) in (d) prvega pododstavka odstavka 1 se določijo na podlagi ene od naslednjih možnosti:

(a) s pošteno, pravično in preverljivo metodo izračuna, ki temelji na:

(i) statističnih podatkih ali drugih objektivnih informacijah;

(ii) preverjenih zgodovinskih podatkih posameznih upravičencev; ali

(iii) uporabi običajnih praks stroškovnega računovodstva posameznih upravičencev;

(b) skladno z merili za uporabo ustreznih lestvic stroškov na enoto, pavšalnih zneskov in pavšalnih stopenj, ki se uporabljajo v politikah Unije za podobno vrsto operacije in upravičenca;

(c) skladno z merili za uporabo ustreznih lestvic stroškov na enoto, pavšalnih zneskov in pavšalnih stopenj, ki se uporabljajo v okviru programov za nepovratna sredstva, ki jih v celoti financira država članica za podobno vrsto operacije in upravičenca;

(d) s stopnjami, določenimi s to uredbo ali pravil za posamezne sklade;

(e) s posebnimi metodami za določanje zneskov, uvedenimi v skladu s pravili za posamezni sklad.

6. Dokument, ki določa pogoje za pomoč za vsako operacijo, določi metodo, ki se uporablja za določanje stroškov operacije, in pogoje za izplačilo nepovratne pomoči.

Člen 68

Financiranje na podlagi pavšalnih stopenj za posredne stroške in stroške za osebje v zvezi z nepovratnimi sredstvi in vračljivo podporo

1. Kadar z izvajanjem operacije nastajajo posredni stroški, se lahko izračunajo kot pavšalni znesek na enega od naslednjih načinov:

(a) pavšalni znesek do 25 % upravičenih neposrednih stroškov, pod pogojem, da se stopnja izračuna na podlagi poštene, pravične in preverljive metode izračuna ali metode, ki se uporablja v programih za nepovratna sredstva, ki jih v celoti financira država članica za podobno vrsto operacije in upravičenca;

(b) pavšalna stopnja do 15 % upravičenih neposrednih stroškov za osebje, ne da bi morala zadevna država članica s kakršnim koli izračunom določiti stopnjo, ki se uporabi;

(c) pavšalni znesek, ki se uporablja za upravičene neposredne stroške na podlagi obstoječih metod in ustreznih stopenj, ki se uporabljajo v politikah Unije za podobno vrsto operacije in upravičenca.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 149 v zvezi z opredelitvijo pavšalnega zneska in povezanih metod iz točke (c) prvega pododstavka tega odstavka.

2. Za namene določanja stroškov za osebje, ki se nanašajo na izvajanje operacije, se lahko urna postavka, ki se uporablja, izračuna tako, da se zadnji evidentirani letni bruto stroški za zaposlene delijo s 1 720 urami.

Člen 69

Posebna pravila o upravičenosti za nepovratna sredstva in vračljivo podporo

1. Prispevki v naravi v obliki zagotavljanja del, blaga, storitev, zemljišč in nepremičnin, za katere ni bilo opravljeno plačilo v gotovini, podprto z računi ali dokumenti enakovredne dokazne vrednosti, so lahko upravičeni, če pravila za upravičenost skladov ESI in programa to določajo in če so izpolnjena vsa naslednja merila:

(a) javna podpora, plačana operaciji, ki vključuje prispevke v naravi, ne presega skupnih upravičenih izdatkov brez prispevkov v naravi ob koncu operacije;

(b) vrednost, pripisana prispevkom v naravi, ne presega splošno priznanih vrednosti le teh na zadevnem trgu;

(c) vrednost prispevka in njegovo izročitev je mogoče neodvisno oceniti in preveriti;

(d) pri zagotavljanju zemljišč ali nepremičnin je mogoče plačilo v gotovini za namene najemne pogodbe, če nominalni letni znesek ne presega ene enote valute zadevne države članice;

(e) pri prispevkih v naravi v obliki neplačanega dela se vrednost navedenega dela opredeli ob upoštevanju preverjenega porabljenega časa ter stopnje nadomestila za enakovredno delo.

Vrednost zemljišč ali nepremičnin iz točke (d) prvega pododstavka tega odstavka mora potrditi neodvisni kvalificirani strokovnjak ali ustrezno pooblaščeni uradni organ in ne sme presegati meje iz točke (b) odstavka 3;

2. Stroški amortizacije se lahko štejejo za upravičene, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) pravila o upravičenosti programa to omogočajo;

(b) znesek izdatkov je utemeljen z dokazili z enako dokazno vrednostjo kot jo imajo računi za upravičene stroške, kadar se povrnejo v obliki iz točke (a) prvega pododstavka člena 67(1);

(c) stroški se nanašajo izključno na obdobje podpore operaciji;

(d) javna nepovratna sredstva niso prispevala k pridobitvi amortiziranih sredstev.

3. Naslednji stroški niso upravičeni do prispevka iz skladov ESI in iz zneska za podporo, prenesenega iz Kohezijskega sklada v CEF iz člena 92(6),:

(a) obresti na dolgove, razen v zvezi z nepovratnimi sredstvi, ki se dajo v obliki subvencioniranih obrestnih mer ali subvencioniranih provizij za jamstvo;

(b) nakup nepozidanega zemljišča in pozidanega zemljišča v znesku, ki presega 10 % skupnih upravičenih izdatkov za zadevno operacijo. Za propadajoče lokacije in za nekdanje industrijske lokacije, ki vključujejo stavbe, se ta odstotek poveča na 15 %. V izjemnih in ustrezno utemeljenih primerih se lahko za operacije v zvezi z varstvom okolja dovoli višji odstotek;

(c) davek na dodano vrednost (DDV), razen če ni izterljiv na podlagi nacionalne zakonodaje o DDV.

Člen 70

Upravičenost operacij glede na kraj

1. Odvisno od odstopanj iz odstavkov 2 in 3 ter pravil za posamezne sklade so operacije, ki jih podpirajo skladi ESI, locirane na programskem območju.

2. Organ upravljanja lahko sprejme, da se operacija izvaja zunaj programskega območja, vendar v Uniji, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

(a) operacija koristi programskemu območju;

(b) skupni znesek, v programu dodeljen operacijam zunaj programskega območja, ne presega 15 % podpore iz ESRR, Kohezijskega sklada in Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo na ravni prednostne naloge ali 5 % podpore iz EKSRP na ravni programa;

(c) odbor za spremljanje soglaša z zadevno operacijo ali vrstami operacij;

(d) organi, pristojni za program, ki podpira navedeno operacijo, izpolnjujejo obveznosti organov za program v zvezi z upravljanjem, nadzorom in revizijo v zvezi z operacijo ali sklepajo sporazume z organi na območju, na katerem se operacija izvaja.

3. Za operacije v zvezi s tehnično podporo ali promoviranjem lahko izdatki nastanejo zunaj Unije, če so izpolnjeni pogoji iz točke (a) odstavka 2 in obveznosti v zvezi z upravljanjem, nadzorom in revizijo operacije.

4. Odstavki 1, 2 in 3 se ne uporabljajo za programe v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje", odstavka 2 in 3 pa se ne uporabljata za operacije, ki jih podpira ESS.

Člen 71

Trajnost operacij

1. Operacija, ki vključuje naložbe v infrastrukturo ali produktivne naložbe, vrne prispevek iz skladov ESI, če v petih letih od datuma končnega izplačila upravičencu ali v času, ki je določen v pravilih o državni pomoči, kadar je ustrezno, nastopi karkoli od naslednjega:

(a) prenehanje ali premestitev proizvodne dejavnosti iz programskega območja;

(b) sprememba lastništva postavke infrastrukture, ki daje podjetju ali javnemu organu neupravičeno prednost; ali

(c) bistvena sprememba, ki vpliva na značaj, cilje ali pogoje izvajanja, zaradi česar bi se razvrednotili njeni prvotni cilji.

Neupravičeno plačane zneske za operacijo izterja država članica sorazmerno z obdobjem, v zvezi s katerim ustrezne zahteve niso bile izpolnjene.

Države članice lahko skrajšajo rok iz prvega pododstavka na tri leta v primerih, ko gre za vzdrževanje naložb ali delovnih mest, ki so jih ustvarila MSP.

2. Pri operaciji, ki vključuje naložbe v infrastrukturo ali produktivne naložbe, je treba prispevke iz skladov ESI vrniti, če se proizvodna dejavnost v 10 letih od zadnjega izplačila upravičencu premesti iz Unije, razen kadar je upravičenec MSP. Kadar je prispevek iz skladov ESI v obliki državne pomoči, se namesto desetletnega obdobja uporabi rok, ki velja v okviru pravil o državni pomoči.

3. Operacije, ki jih podpira ESS, in operacije, ki jih podpirajo drugi skladi ESI, ki niso naložbe v infrastrukturo ali produktivne naložbe, vrnejo prispevek iz sklada samo, kadar zanje velja obveznost za vzdrževanje naložb v skladu z veljavnimi pravili o državni pomoči in kadar gre za prenehanje ali premestitev proizvodne dejavnosti v obdobju iz navedenih pravil.

4. Odstavka 1, 2 in 3 se ne uporabljata za prispevke finančnim instrumentom ali iz finančnih instrumentov ali za kakršno koli drugo operacijo, pri kateri preneha proizvodna dejavnost zaradi stečaja, ki ni posledica goljufij.

5. Odstavka 1, 2 in 3 se ne uporabljata za fizične osebe, ki so upravičenci do investicijske podpore in po koncu investicijske operacije postanejo upravičene do pomoči ter prejmejo pomoč v okviru Uredbe (EU) št. 1309/2013 Evropskega parlamenta in Sveta, kadar so zadevne naložbe neposredno povezane z vrsto dejavnosti, ki je upravičena do podpore iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji.

NASLOV VIII

UPRAVLJANJE IN NADZOR

POGLAVJE I

Sistemi upravljanja in nadzora

Člen 72

Splošna načela sistemov upravljanja in nadzora

Sistemi upravljanja in nadzora v skladu s členom 4(8) vsebujejo:

(a) opis nalog posameznih organov, vključenih v upravljanje in nadzor, ter dodelitev nalog znotraj vsakega organa;

(b) spoštovanje načela ločevanja nalog med temi organi in znotraj njih;

(c) postopke za zagotavljanje pravilnosti in zakonitosti prijavljenih izdatkov;

(d) računalniške sisteme za računovodstvo, shranjevanje in pošiljanje finančnih podatkov in podatkov o kazalnikih, za spremljanje in poročanje;

(e) sisteme poročanja in spremljanja, kadar odgovorni organ za izvajanje nalog pooblasti drug organ;

(f) ureditve za revizijo delovanja sistemov upravljanja in nadzora;

(g) sisteme in postopke za zagotavljanje ustrezne revizijske sledi;

(h) preprečevanje, odkrivanje in odpravo nepravilnosti, tudi goljufij, ter izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov skupaj z zamudnimi obrestmi.

Člen 73

Pristojnosti v okviru deljenega upravljanja

Države članice in Komisija so na podlagi načela deljenega upravljanja pristojne za upravljanje programov in nadzor nad njimi, in sicer v skladu s svojimi pristojnostmi, določenimi v tej uredbi, in pravilih za posamezne sklade.

Člen 74

Odgovornosti držav članic

1. Države članice izpolnijo obveznosti upravljanja, nadzora in revizije ter prevzamejo s tem povezane odgovornosti, ki so določene v pravilih o deljenem upravljanju iz finančne uredbe ter pravil za posamezne sklade.

2. Države članice zagotovijo, da so njihovi sistemi upravljanja in nadzora za programe vzpostavljeni v skladu s pravil za posamezne sklade ter da ti sistemi uspešno delujejo.

3. Države članice zagotovijo učinkovite ureditve za obravnavo pritožb v zvezi s skladi ESI. V skladu s svojim institucionalnim in pravnim okvirom so odgovorne za področje uporabe, pravila in postopke, ki se nanašajo na te ureditve. Na zahtevo Komisije preučijo pritožbe, ki so bile posredovane Komisiji in sodijo v področje njihove pristojnosti. Države članice, na zahtevo, Komisijo obvestijo o rezultatih takšnih obravnav.

4. Vse uradne izmenjave informacij med državo članico in Komisijo se izvedejo s sistemom elektronske izmenjave podatkov. Komisija sprejme izvedbene akte, ki določajo pogoje, ki jih mora izpolnjevati sistem elektronske izmenjave podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

POGLAVJE II

Pooblastila in pristojnosti Komisije

Člen 75

Pooblastila in pristojnosti Komisije

1. Komisija se na podlagi razpoložljivih informacij, tudi informacij o imenovanju organov, pristojnih za upravljanje in nadzor, dokumentov, ki jih vsako leto v skladu s členom 59(5) finančne uredbe predložijo ti imenovani organi, poročil o nadzoru, letnih poročil o izvajanju, ter na podlagi revizij nacionalnih organov in organov Unije prepriča, da so države članice vzpostavile sisteme upravljanja in nadzora v skladu s to uredbo in pravili za posamezne sklade ter da ti sistemi med izvajanjem programov uspešno delujejo.

2. Uradniki Komisije ali pooblaščeni predstavniki Komisije lahko opravijo revizije ali preglede na kraju samem, pri čemer pristojni nacionalni organ obvestijo vsaj 12 delovnih dni vnaprej, razen v izjemnih primerih. Komisija spoštuje načelo sorazmernosti, tako da upošteva potrebo po preprečevanju neupravičenega podvajanja revizij ali pregledov, ki so jih opravile države članice, raven tveganja za proračun Unije in potrebo po zmanjšanju administrativnega bremena za upravičence v skladu s pravili za posamezne sklade. Področje uporabe takšnih revizij ali pregledov lahko zajema zlasti preverjanje uspešnega delovanja sistemov upravljanja in nadzora v programu ali njegovem delu ter delovanje in oceno dobrega finančnega upravljanja operacij ali programov. Pri takšnih revizijah ali pregledih lahko sodelujejo uradniki ali pooblaščeni predstavniki države članice.

Uradniki Komisije ali predstavniki Komisije, ki so ustrezno pooblaščeni za izvajanje revizij ali pregledov na kraju samem, imajo dostop do vseh potrebnih evidenc, dokumentov in metapodatkov v zvezi z operacijami, ki jih podpirajo skladi ESI, ali sistemi upravljanja in nadzora, ne glede na vrsto nosilca, na katerem so shranjeni. Države članice Komisiji na zahtevo zagotovijo kopije takih evidenc, dokumentov in metapodatkov.

Pooblastila iz tega odstavka ne vplivajo na uporabo nacionalnih določb, na podlagi katerih določena dejanja izvajajo uradniki, posebej imenovani v nacionalni zakonodaji. Uradniki Komisije in njeni pooblaščeni predstavniki med drugim ne sodelujejo pri preiskavah na domu ali uradnih zaslišanjih oseb v okviru nacionalne zakonodaje. Vendar pa imajo taki uradniki in predstavniki brez poseganja v pristojnosti nacionalnih sodišč in ob polnem spoštovanju temeljnih pravic zadevnih pravnih subjektov dostop do tako pridobljenih informacij.

3. Komisija lahko od države članice zahteva sprejetje potrebnih ukrepov za zagotovitev uspešnega delovanja njenih sistemov upravljanja in nadzora ali preverjanje pravilnosti izdatkov v skladu s pravili za posamezne sklade.

NASLOV IX

FINANČNO UPRAVLJANJE, PREGLED IN SPREJETJE OBRAČUNA, FINANČNI POPRAVKI IN PRENEHANJE OBVEZNOSTI

POGLAVJE I

Finančno upravljanje

Člen 76

Proračunske obveznosti

Proračunske obveznosti Unije za vsak program se izvajajo v letnih obrokih za vsak sklad v obdobju od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020. Proračunske obveznosti v zvezi z rezervo za uspešnost se v vsakem programu izvajajo ločeno od preostalih dodelitev sredstev programu.

Sklep Komisije o sprejetju programa predstavlja sklep o financiranju v smislu člena 84 finančne uredbe in po uradnem obvestilu zadevni državi članic pravno obveznost v smislu navedene uredbe.

Proračunske obveznosti za prvi obrok posameznega programa nastanejo, ko Komisija sprejme program.

Proračunske obveznosti za naslednje obroke Komisija sprejme pred 1. majem vsakega leta na podlagi sklepa iz drugega odstavka tega člena, razen kadar se uporablja člen 16 finančne uredbe.

Če se pri uporabi okvira uspešnosti v skladu s členom 22 ugotovi, da prednostne naloge niso dosegle svojih mejnikov, Komisija po potrebi razveljavi dodelitev ustreznih proračunskih sredstev, namenjenih zadevnim programom kot del rezerve za uspešnost, in jih spet da na voljo za programe, kjer se sredstva povečajo zaradi sprememb Komisije v skladu s četrtim pododstavkom člena 22(5).

Člen 77

Splošna pravila za izplačila

1. Komisija opravi izplačila prispevkov iz skladov ESI vsakemu programu v skladu s proračunskimi odobritvami in glede na razpoložljiva sredstva. Vsako izplačilo se knjiži na najstarejšo odprto proračunsko obveznost zadevnega sklada.

2. Plačila v zvezi z obveznostmi iz rezerve za uspešnost se ne opravijo pred dokončno dodelitvijo rezerve za uspešnost v skladu v členom 22(3) in (4).

3. Izplačila so v obliki predplačil, vmesnih plačil in končnega plačila.

4. Kar zadeva oblike podpore na podlagi točk (b), (c) in (d) prvega pododstavka člena 67(1) ter členov 68 in 69, se stroški, izračunani na veljavni osnovi, štejejo za upravičene izdatke.

Člen 78

Splošna pravila za izračun vmesnih plačil in končno plačilo

Pravila za posamezne sklade določajo pravila za izračun zneska, povrnjenega prek vmesnih plačil, in za končno plačilo. Ta znesek je funkcija posebne stopnje sofinanciranja, ki se uporablja za upravičene izdatke.

Člen 79

Zahtevki za izplačilo

1. Posebni postopek in informacije, ki jih je treba predložiti za zahtevke za izplačilo v povezavi z vsakim skladom ESI, se določijo v pravilih za posamezne sklade.

2. Zahtevek za izplačilo, ki se predloži Komisiji, vsebuje vse informacije, ki jih Komisija potrebuje za pripravo računovodskih izkazov v skladu s členom 68(3) finančne uredbe.

Člen 80

Uporaba eura

Zneski iz programov, ki jih predložijo države članice, napovedi izdatkov, izkazov izdatkov, zahtevkov za plačilo, računovodskih izkazov in izdatkov, navedenih v letnih in končnih poročilih o izvajanju, so izraženi v eurih.

Člen 81

Izplačilo začetnega predplačila

1. Po odločitvi Komisije o sprejetju programa Komisija izplača znesek začetnega predplačila za celotno programsko obdobje. Znesek začetnega predplačila se izplača v obrokih glede na proračunske potrebe. Stopnja obrokov se opredeli v pravilih za posamezne sklade.

2. Začetno predplačilo se uporablja samo za izplačila upravičencem pri izvajanju programa. V ta namen so sredstva pristojnemu organu nemudoma na voljo.

Člen 82

Obračun začetnega predplačila

Znesek, plačan kot začetno predplačilo, Komisija v celoti obračuna najpozneje ob zaključku programa.

Člen 83

Prekinitev roka izplačila

1. Rok izplačila za zahtevek za vmesno plačilo lahko odredbodajalec na podlagi prenosa prekine v smislu finančne uredbe za največ šest mesecev, če:

(a) po informacijah nacionalnega revizijskega organa ali revizijskega organa Unije obstajajo jasni dokazi o znatnih pomanjkljivostih pri delovanju sistema upravljanja in nadzora;

(b) mora odredbodajalec na podlagi prenosa izvesti dodatna preverjanja, potem ko je bil obveščen in opozorjen, da so izdatki iz zahtevka za plačilo povezani z nepravilnostjo, ki ima resne finančne posledice;

(c) eden od dokumentov, ki se zahtevajo na podlagi člena 59(5) finančne uredbe, ni bil predložen.

Država članica lahko privoli, da se obdobje prekinitve podaljša za dodatne tri mesece.

Pravila za posamezni sklad za ESPR lahko določajo dodatno podlago za prekinitev plačil, ki so povezana z neizpolnjevanjem veljavnih pravil v okviru skupne ribiške politike, ki so sorazmerna, ob upoštevanju vrste, teže, trajanja in ponovljivosti neizpolnjevanja.

2. Odredbodajalec na podlagi prenosa omeji prekinitev na tisti del izdatkov, ki je zajet v zahtevku za plačilo, ki ga zadevajo elementi iz prvega pododstavka odstavka 1, razen če ni mogoče ugotoviti, za kateri del izdatkov gre. Odredbodajalec na podlagi prenosa nemudoma pisno obvesti državo članico in organ upravljanja o razlogu za prekinitev in od njiju zahteva, da razrešita situacijo. Odredbodajalec na podlagi prenosa prekliče prekinitev, takoj ko so bili sprejeti potrebni ukrepi.

POGLAVJE II

Pregled in sprejetje obračuna

Člen 84

Rok za pregled in sprejetje obračuna s strani Komisije

Komisija do 31. maja leta po koncu obračunskega obdobja v skladu s členom 59(6) finančne uredbe po predpisanih postopkih pregleda in potrdi obračuna in države članice ter jih obvesti, da je obračun popoln, natančen in verodostojen v skladu s pravili za posamezne sklade.

POGLAVJE III

Finančni popravki

Člen 85

Finančni popravki Komisije

1. Komisija izvede finančne popravke s črtanjem prispevka Unije programu, delno ali v celoti, in izterjavo od države članice, da se iz financiranja Unije izključijo izdatki, ki kršijo veljavno pravo.

2. Kršitev veljavnega prava vodi k finančnemu popravku samo v povezavi z izdatki, prijavljenimi Komisiji, in, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

(a) kršitev je vplivala na izbiro operacije s strani pristojnega organa za podporo skladov ESI ali v primerih, ko zaradi vrste kršitve tega vpliva ni možno ugotoviti, vendar obstaja utemeljeno tveganje, da je kršitev imela ta vpliv;

(b) obstaja tveganje, da je kršitev vplivala na znesek izdatkov, prijavljenih za povračila iz proračuna Unije ali v primerih, ko zaradi vrste kršitve ni možno številčno ovrednotiti njenega finančnega vpliva, vendar obstaja znatno tveganje, da je kršitev imela tak učinek.

3. Pri določanju finančnega popravka iz odstavka 1 Komisija spoštuje načelo sorazmernosti, tako da upošteva vrsto in težo kršitve veljavnega prava ter njene finančne posledice za proračun Unije. Komisija Evropski parlament obvešča o odločitvah za uporabo finančnih popravkov.

4. Merila in postopki za uporabo finančnih popravkov so določeni v pravilih za posamezne sklade.

POGLAVJE IV

Prenehanje obveznosti

Člen 86

Načela

1. Vsi programi se predložijo v postopek prenehanja obveznosti, vzpostavljen na podlagi tega, da se zneski, povezani s prevzeto obveznostjo, ki niso zajeti s predplačilom ali zahtevku za plačilo v določenem obdobju, vključno z vsemi zahtevki za izplačilo, za katera v celoti ali deloma velja prekinitev roka izplačila ali začasna ustavitev izplačila, sprostijo.

2. Prevzete obveznosti, ki se nanašajo na zadnje leto obdobja, prenehajo v skladu s pravili o zaključku programov.

3. Pravila za posamezne sklade podrobno določajo natančno uporabo pravila prenehanja obveznosti za vsak sklad ESI.

4. Del prevzetih obveznosti, ki je še odprt, preneha, če dokumenti, potrebni za zaključek, niso bili predloženi Komisiji do rokov iz pravil za posamezne sklade.

5. Proračunske obveznosti v zvezi z rezervo za uspešnost se lahko razveljavijo le v skladu s postopkom prenehanja obveznosti iz odstavka 4.

Člen 87

Izjeme od prenehanja obveznosti

1. Znesek, na katerega se nanaša prenehanje obveznosti, se zmanjša za naslednje zneske, ki so enakovredni tistemu delu proračunske obveznosti, za katerega so:

(a) operacije začasno ustavljene zaradi sodnih postopkov ali upravnih pritožb z odložilnim učinkom, ali

(b) zaradi višje sile, ki je resno vplivala na izvajanje celotnega programa ali njegovega dela, ni bilo mogoče podati zahtevka za izplačilo.

Nacionalni organi, ki se sklicujejo na višjo silo na podlagi točke (b) prvega pododstavka, dokažejo njene neposredne posledice na izvajanje celotnega programa ali njegovega dela.

Za namene točk (a) in (b) prvega pododstavka se lahko za zmanjšanje zaprosi enkrat, če je začasna ustavitev ali višja sila trajala do najdalj enega leta, ali večkrat glede na trajanje višje sile ali število let med datumom sodne ali upravne odločbe, s katero je bilo izvajanje operacije začasno ustavljeno, in datumom končne sodne ali upravne odločbe.

2. Država članica do 31. januarja Komisiji pošlje informacije o izjemah iz točk (a) in (b) prvega pododstavka 1 za znesek, ki bi moral biti prijavljen do konca predhodnega leta.

Člen 88

Postopek

1. Kadar koli obstaja tveganje za uporabo pravila prenehanja obveznosti iz člena 86, Komisija o tem pravočasno obvesti državo članico in organ upravljanja.

2. Komisija na podlagi informacij, ki jih je prejela 31. januarja, državo članico in organ upravljanja obvesti o znesku, na katerega se nanaša prenehanje obveznosti, na podlagi teh informacij.

3. Država članica ima na voljo dva meseca, da pristane na znesek, za katerega se bo uporabilo prenehanje obveznosti, ali da predloži svoje pripombe.

4. Država članica do 30. junija predloži Komisiji popravljen finančni načrt, ki za zadevno finančno leto vsebuje zmanjšani znesek podpore za eno ali več prednostnih nalog programa, pri čemer se upošteva dodelitev glede na sklad ali na kategorijo regije, kjer je to primerno. Če tega ne stori, Komisija popravi finančni načrt, tako da za zadevno finančno leto zmanjša prispevek iz skladov ESI. To zmanjšanje se sorazmerno razporedi vsem prednostnim nalogam.

5. Komisija najpozneje 30. septembra z izvedbenimi akti spremeni sklep o sprejetju programa.

TRETJI DEL

SPLOŠNE DOLOČBE, KI SE UPORABLJAJO ZA ESRR, ESS IN KOHEZIJSKI SKLAD

NASLOV I

CILJI IN FINANČNI OKVIR

POGLAVJE I

Poslanstvo, cilji in geografska pokritost podpore

Člen 89

Poslanstvo in cilji

1. Skladi prispevajo k razvoju in izvajanju ukrepov Unije za krepitev njene ekonomske, socialne in teritorialne kohezije v skladu s členom 174 PDEU.

Ukrepi, ki jih podpirajo skladi, prispevajo tudi k izvajanju strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast.

2. Za namen poslanstva iz prvega odstavka sta določena naslednja cilja:

(a) "naložbe za rast in delovna mesta" v državah članicah in regijah, ki ga podpirajo skladi, ter

(b) "evropsko teritorialno sodelovanje", ki ga podpira ESRR.

Člen 90

Cilj "naložbe za rast in delovna mesta"

1. Strukturna sklada podpirata cilj "naložbe za rast in delovna mesta" v vseh regijah, ki ustrezajo ravni 2 po skupni klasifikaciji statističnih teritorialnih enot (v nadaljnjem besedilu: raven NUTS 2 regije) iz Uredbe (ES) št. 1059/2003, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 105/2007.

2. Viri za cilj "naložbe za rast in delovna mesta" se razdelijo med naslednje tri kategorije regij na ravni NUTS 2:

(a) manj razvite regije, katerih BDP na prebivalca ne dosega 75 % povprečnega BDP EU-27;

(b) regije v prehodu, katerih BDP na prebivalca se giblje med 75 % in 90 % povprečnega BDP EU-27;

(c) bolj razvite regije, katerih BDP na prebivalca presega 90 % povprečnega BDP EU-27.

Razvrstitev regij v eno teh treh kategorij se določi glede na BDP na prebivalca posamezne regije, merjen po paritetah kupne moči in izračunan na podlagi podatkov Unije za obdobje 2007–2009, v primerjavi s povprečnim BDP EU-27 za isto referenčno obdobje.

3. Iz Kohezijskega sklada se podpirajo države članice, katerih BND na prebivalca, merjen po paritetah kupne moči in izračunan na podlagi podatkov Unije za obdobje 2008–2010, ne dosega 90 % povprečnega BND na prebivalca EU-27 za isto referenčno obdobje.

Države članice, ki so leta 2013 upravičene do financiranja iz Kohezijskega sklada, vendar njihov nominalni BND na prebivalca presega 90 % povprečnega BND na prebivalca EU-27, izračunanega v skladu s prvim pododstavkom, prehodno prejmejo posebno podporo iz Kohezijskega sklada.

4. Komisija takoj po začetku veljavnosti te uredbe z izvedbenim aktom sprejme odločitev, ki določa seznam regij, ki izpolnjujejo merila za tri kategorije regij iz odstavka 2, in držav članic, ki izpolnjujejo merila iz odstavka 3. Ta seznam je veljaven od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020.

5. Komisija leta 2016 pregleda upravičenost držav članic do podpore iz Kohezijskega sklada na podlagi podatkov Unije za BND EU-27 za obdobje 2012–2014. Države članice, katerih nominalni BND na prebivalca presega 90 % povprečnega BND na prebivalca EU-27, postanejo na novo upravičene do podpore iz Kohezijskega sklada, države članice, ki so bile upravičene do teh sredstev in katerih nominalni BND na prebivalca presega 90 %, pa do njih niso več upravičene in prehodno prejmejo posebno podporo iz Kohezijskega sklada.

POGLAVJE II

Finančni okvir

Člen 91

Viri za ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo

1. Viri za ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo, ki so na voljo za proračunsko postavko za obdobje 2014 - 2020, znašajo 325 145 694 739 EUR v cenah iz leta 2011, v skladu z letno razdelitvijo, določeno v Prilogi VI, od česar 322 145 694 739 EUR predstavlja skupne vire, dodeljene ESRR, ESF in Kohezijskemu skladu, 3 000 000 000 EUR pa predstavlja posebno dodelitev za pobudo za zaposlovanje mladih. Zneski virov za ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo se za namene načrtovanja in naknadne vključitve v proračun Unije indeksirajo za 2 % na leto.

2. Komisija z izvedbenimi akti sprejme odločitev, v kateri se določi letna razdelitev skupnih virov po državah članicah za cilj "naložbe za rast in delovna mesta" ter letna razdelitev virov iz posebne dodelitve za pobudo za zaposlovanje mladih po državah članicah, skupaj s seznamom upravičenih regij, v skladu z merili in metodologijo iz Priloge VII oziroma VIII, brez poseganja v odstavek 3 tega člena ali člen 92(8).

3. Na pobudo Komisije se za tehnično podporo dodeli 0,35 % skupnih virov, po tem ko se od teh odštejeta podpora Instrumentu za povezovanje Evrope iz člena 92(6) in pomoč za najbolj ogrožene iz člena 92(7).

Člen 92

Viri za cilj "naložbe za rast in delovna mesta" ter cilj "evropsko teritorialno sodelovanje"

1. Virom za cilj "naložbe za rast in delovna mesta" je namenjenih 96,33 % skupnih virov (tj. skupno 313 197 435 409 EUR), ki se dodelijo:

(a) 52,45 % (tj. skupno 164 279 015 916 EUR) za manj razvite regije;

(b) 10,24 % (tj. skupno 32 084 931 311 EUR) za regije v prehodu;

(c) 15,67 % (tj. skupno 49 084 308 755 EUR) za bolj razvite regije;

(d) 21,19 % (tj. skupno 66 362 384 703 EUR) za države članice, ki prejmejo podporo iz Kohezijskega sklada;

(e) 0,44 % (tj. skupno 1 386 794 724 EUR) kot dodatno financiranje za najbolj oddaljene regije iz člena 349 PDEU in regije na ravni NUTS 2, ki izpolnjujejo merila iz člena 2 Protokola št. 6 k Aktu o pristopu iz leta 1994.

2. Poleg zneskov iz člena 91 in odstavku 1 tega člena, je treba zagotoviti še dodaten znesek 94 200 000 EUR za leto 2014 in 92 400 000 EUR za leto 2015, kot je določeno v Dodatnih prilagoditvah iz Priloge VII. Ti zneski se opredelijo v odločitvi Komisije iz člena 91(2).

3. V skladu s členoma 4 in 5 Uredbe (EU, Euratom) št. 1311/2013, Komisija leta 2016 v tehnični prilagoditvi za leto 2017 pregleda vse dodelitve za cilj "naložbe v rast in delovna mesta" za vsako državo članico za obdobje 2017–2020, pri čemer uporabi metodo dodeljevanja iz odstavkov 1 do 16 Priloge VII na podlagi najnovejših razpoložljivih statističnih podatkov in, za države članice z omejitvijo, primerjave med akumuliranim nacionalnim BDP, ugotovljenim v letih 2014–2015, in akumuliranim nacionalnim BDP za isto obdobje, ocenjenim leta 2012 v skladu z odstavkom 10 Priloge VII. Kadar je med revidiranimi dodeljenimi sredstvi in skupnimi dodeljenimi sredstvi kumulativno neskladje večje od +/– 5 %, je potrebno skupna dodeljena sredstva ustrezno prilagoditi. V skladu s členom 5 Uredbe (EU, Euratom) št. 1311/2013 se prilagoditve v enakih deležih razporedijo po letih obdobja 2017–2020, zadevne zgornje meje finančnega okvira pa se ustrezno spremenijo. Skupni neto učinek pozitivnih ali negativnih prilagoditev ne sme preseči 4 000 000 000 EUR. Po tehnični prilagoditvi Komisija z izvedbenimi akti sprejme odločitev, s katero določi revidirano letno razdelitev skupnih virov za vsako državo članico.

4. Za zagotavljanje, da se dovolj naložb usmeri v zaposlovanje mladih, mobilnost delavcev, znanje, družbeno vključevanje in boj proti revščini, delež sredstev iz strukturnih skladov, ki so na voljo za oblikovanje operativnih programov v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta", dodeljenih za ESS v vsaki državi članici, ni manjši kot ustrezen delež ESS za to državo članico, ki je določen v operativnih programih za cilja "konvergenca" ter "regionalna konkurenčnost in zaposlovanje" za programsko obdobje 2007–2013. Temu deležu se doda dodaten znesek za vsako državo članico, ki se določi v skladu z metodo iz Priloge IX, da se zagotovi, da delež ESS kot odstotek celotnih združenih sredstev skladov na ravni Unije, brez podpore iz Kohezijskega sklada za prometno infrastrukturo v okviru Instrumenta za povezovanje Evrope iz odstavka 6 ter podpore iz strukturnih skladov za pomoč najbolj ogroženim iz odstavka 7, v vsaki državi članici ni manjši od 23,1 %. Za namene tega odstavka se naložbe iz ESS za pobudo za zaposlovanje mladih štejejo za del deleža strukturnih skladov, dodeljenega ESS.

5. Viri za pobudo za zaposlovanje mladih znašajo 3 000 000 000 EUR iz posebne dodelitve za pobudo za zaposlovanje mladih in vsaj 3 000 000 000 EUR iz ciljnih naložb ESS.

6. Znesek podpore iz Kohezijskega sklada, ki jo je potrebno prenesti v Instrument za povezovanje Evrope znaša 10 000 000 000 EUR. Porabi se za projekte prometne infrastrukture v skladu z Uredbo (EU) št. 1316/2013 izključno v državah članicah, ki so upravičene do sredstev iz Kohezijskega sklada.

Komisija z izvedbenim aktom sprejme odločitev o znesku, ki se prenese iz dodelitve Kohezijskega sklada vsake države članice v Instrument za povezovanje Evrope, ki ga je potrebno določiti proporcionalno za celotno obdobje. Dodelitve Kohezijskega sklada za vsako državo se ustrezno zmanjšajo.

Letna odobrena proračunska sredstva za podporo iz Kohezijskega sklada iz prvega pododstavka se vnesejo v ustrezne proračunske postavke Instrumenta za povezovanje Evrope v proračunu za leto 2014.

Znesek iz prvega pododstavka, prenesen iz Kohezijskega sklada v Instrument za povezovanje Evrope, se izvede z objavo posebnih razpisov, ki zadevajo projekte v zvezi z vzpostavljanjem osrednjega omrežja ali projekte in horizontalne dejavnosti, opredeljene v delu I Priloge I k Uredbi (EU) št. 1316/2013.

Pravila, ki se v skladu z Uredbo (EU) št. 1316/2013 uporabljajo za prometni sektor, se uporabljajo tudi za posebne razpise iz četrtega pododstavka. Izbira projektov, upravičenih do financiranja, do 31. decembra 2016 upošteva nacionalne dodelitve iz Kohezijskega sklada. Od 1. januarja 2017 se sredstva, ki so bila prenesena v Instrument za povezovanje Evrope in za katera niso podeljena za noben projekt prometne infrastrukture, dajo na voljo vsem državam članicam, upravičenim do sredstev iz Kohezijskega sklada, za financiranje projektov prometne infrastrukture v skladu z Uredbo (EU) št. 1316/2013.

Da se zagotovi podpora državam članicam, upravičenim do sredstev Kohezijskega sklada, ki imajo lahko težave pri načrtovanju projektov, ki bi bili dovolj dodelani ali kakovostni, ali oboje, in bi imeli zadostno dodano vrednost za Unijo, se posebna pozornost nameni podpornim ukrepom za program, namenjenim krepitvi institucionalnih zmogljivosti in učinkovitosti javnih uprav in služb v zvezi z razvojem in izvajanjem projektov iz dela I Priloge I k Uredbi (EU) št. 1316/2013. Da se

v vseh državah članicah, upravičenih do sredstev Kohezijskega sklada, zagotovi čim učinkovitejše črpanje prenesenih sredstev, lahko Komisija organizira dodatne razpise.

7. Podpora iz strukturnih skladov za pomoč za najbolj ogrožene v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta" ne sme biti manjša od 2 500 000 000 EUR in se lahko z dodatno podporo, za katero se država prostovoljno odloči, poveča za največ 1 000 000 EUR.

Komisija z izvedbenim aktom sprejme odločitev o znesku, ki se prenese iz dodelitve strukturnih skladov vsake države članice za pomoč najbolj ogroženim za celotno obdobje. V skladu s tem se na podlagi sorazmernega zmanjšanja na kategorijo regije ustrezno zmanjša dodelitev strukturnih skladov vsake države članice.

Letna odobrena proračunska sredstva za podporo iz strukturnih skladov iz prvega pododstavka se vnesejo v ustrezne proračunske postavke instrumenta pomoči najbolj ogroženim v proračunu za leto 2014.

8. 330 000 000 EUR sredstev strukturnih skladov za cilj "naložbe za rast in delovna mesta" se dodeli inovativnim ukrepom, ki jih Komisija posredno ali neposredno upravlja na področju trajnostnega urbanega razvoja.

9. Cilju "evropsko teritorialno sodelovanje" se nameni 2,75 % skupnih virov, ki so na voljo za proračunsko obveznost iz skladov za obdobje 2014–2020 (tj. skupno 8 948 259 330 EUR).

10. Za namene tega člena, členov 18, 91, 93, 95, 99, 120, Priloge I in Priloge X k tej uredbi, pa tudi za namene člena 4 uredbe o ESRR, člena 4 in členi 16 do 23 uredbe o ESS, člena 3(3) uredbe o evropskem teritorialnem sodelovanju se najbolj oddaljena regija Mayotte obravnava kot regija na ravni NUTS 2, ki sodi v kategorijo manj razvitih regij. Za namene člena 3(1) in (2) uredbe o evropskem teritorialnem sodelovanju se Mayotte in Saint-Martin obravnavata kot regiji na ravni NUTS 3.

Člen 93

Neprenosljivost virov med kategorijami regij

1. Skupna odobrena proračunska sredstva, dodeljena posameznim državam članicam za manj razvite regije, regije v prehodu in bolj razvite regije, niso prenosljiva med navedenimi kategorijami regij.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko Komisija v ustrezno utemeljenih okoliščinah, ki se nanašajo na izvajanje enega ali več tematskih ciljev, sprejme predlog države članice iz njene prve predložitve partnerskega sporazuma ali v ustrezno utemeljenih okoliščinah ob dodelitvi rezerve za uspešnost ali ob pomembnejši reviziji partnerskega sporazuma, naj se do 3 % skupnih odobrenih proračunskih sredstev ene kategorije regij prenese v sredstva druge kategorije regij.

Člen 94

Neprenosljivost virov med cilji

1. Skupna odobrena proračunska sredstva, dodeljena posameznim državam članicam za cilj "naložbe za rast in delovna mesta" ter za cilj "evropsko teritorialno sodelovanje", niso prenosljiva med tema ciljema.

2. Komisija lahko z odstopanjem od odstavka 1 za spoštovanje dejanskega prispevka skladov za poslanstvo iz člena 89(1) v ustrezno utemeljenih okoliščinah in ob upoštevanju pogojev, določenih v odstavku 3 z izvedbenim aktom sprejme predlog države članice iz njene prve predložitve partnerskega sporazuma, da se del njenih odobrenih proračunskih sredstev za cilj "evropsko teritorialno sodelovanje" prenese na sredstva namenjena cilju "naložbe za rast in delovna mesta".

3. Delež za cilj "evropsko teritorialno sodelovanje" v predlogu države članice iz odstavka 2 ni manjši od 35 % vseh sredstev, dodeljenih tej državi članici v zvezi s ciljem "naložbe za rast in delovna mesta" in ciljem "evropsko teritorialno sodelovanje", po prenosu pa ni manjši od 25 % vseh navedenih sredstev.

Člen 95

Dodatnost

1. Za namene tega člena in Priloge X se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „bruto investicije v osnovna sredstva“ pomenijo pridobitve, zmanjšane za odtujitve, opredmetenih osnovnih sredstev s strani rezidenčnih proizvajalcev v danem obdobju, povečane za določena povečanja vrednosti neproizvedenih sredstev, ki so rezultat proizvodne dejavnosti proizvodnih ali institucionalnih enot, kakor je opredeljeno v Uredbi Sveta (ES) št. 2223/96 ([1]);

(2) „osnovna sredstva“ pomenijo vsa opredmetena ali neopredmetena sredstva, ki izhajajo iz proizvodnih procesov in ki se večkrat ali stalno uporabljajo v drugih proizvodnih procesih več kot eno leto;

(3) „država“ pomeni celoto institucionalnih enot, ki poleg izpolnjevanja svojih političnih pristojnosti in nalog na področju urejanja gospodarstva zagotavljajo predvsem netržne storitve (lahko tudi blago) za osebno ali skupno porabo ter prerazporejajo dohodek in premoženje;

(4) „javni ali primerljivi strukturni izdatki“ pomenijo bruto investicije v osnovna sredstva države.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 2223/96 z dne 25. junija 1996 o Evropskem sistemu nacionalnih in regionalnih računov v Skupnosti (UL L 310, 30.11.1996, str. 1)

2. Podpora iz skladov za cilj "naložbe za rast in delovna mesta" ne nadomešča javnih ali primerljivih strukturnih izdatkov države članice.

3. Države članice ohranijo povprečne letne javne ali primerljive strukturne izdatke za obdobje 2014–2020 vsaj na ravni, ki ustreza referenčni ravni iz partnerskega sporazuma.

Komisija in države članice pri določitvi referenčne ravni iz prvega pododstavka upoštevajo splošne makroekonomske pogoje ter posebne ali izredne razmere, kot so privatizacije, izredna raven javnih ali primerljivih strukturnih izdatkov države članice v programskem obdobju 2007–2013 ter razvoj drugih kazalnikov javnih naložb. Upoštevajo tudi spremembe nacionalnih dodelitev iz skladov glede na obdobje 2007–2013.

4. Preverjanje, ali se je za to obdobje ohranila raven javnih ali primerljivih strukturnih izdatkov pri cilju "naložbe za rast in delovna mesta", se opravi samo v državah članicah, v katerih manj razvite regije zajemajo najmanj 15 % celotnega prebivalstva.

V državah članicah, v katerih manj razvite regije in regije v prehodu zajemajo najmanj 65 % celotnega prebivalstva, se preverjanje opravi na nacionalni ravni.

V državah članicah, v katerih manj razvite regije zajemajo več kot 15 % in manj kot 65 % celotnega prebivalstva, se preverjanje opravi na nacionalni in regionalni ravni. Navedene države članice Komisiji v ta namen predložijo informacije o izdatkih v manj razvitih regijah v vsaki fazi postopka preverjanja.

5. Preverjanje, ali je bila raven javnih ali primerljivih strukturnih izdatkov pri cilju "naložbe za rast in delovna mesta" ohranjena, se opravi ob predložitvi partnerskega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: predhodno preverjanje), leta 2018 (v nadaljnjem besedilu: vmesno preverjanje) in leta 2022 (v nadaljnjem besedilu: naknadno preverjanje).

Podrobna pravila za preverjanje dodatnosti so navedena v točki 2 Priloge X.

6. Če Komisija med naknadnim preverjanjem ugotovi, da država članica ni ohranila referenčne ravni javnih ali primerljivih strukturnih izdatkov pri cilju "naložbe za rast in delovna mesta" iz partnerskega sporazuma in kot je določeno v Prilogi X, lahko glede na stopnjo nespoštovanja obveznosti izvede finančni popravek, tako da z izvedbenim aktom sprejme odločitev. Komisija pri določanju, ali naj izvede finančni popravek ali ne, upošteva, ali so se gospodarske razmere v državi članici po vmesnem preverjanju bistveno spremenile. Podrobna pravila v zvezi s stopnjami finančnih popravkov so navedena v točki 3 Priloge X.

7. Odstavki od 1 do 6 se ne uporabljajo za programe v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje".

NASLOV II

NAČRTOVANJE

POGLAVJE I

Splošne določbe o skladih

Člen 96

Vsebina, sprejetje in spreminjanje operativnih programov pri cilju "naložbe za rast in delovna mesta"

1. Operativni program sestoji iz prednostnih osi. Prednostna os se nanaša na en sklad in eno kategorijo regij, razen v primeru Kohezijskega sklada, in brez poseganja v člen 59 ustreza tematskemu cilju ter vključuje eno ali več prednostnih naložb navedenega tematskega cilja v skladu s pravili za posamezni sklad. Prednostna os lahko po potrebi in za povečanje svojega vpliva in uspešnosti v okviru tematsko usklajenega celostnega pristopa:

(a) zadeva več kot eno kategorijo regij;

(b) združuje eno ali več dopolnilnih prednostnih naložb iz ESSR, Kohezijskega sklada in ESS v en tematski cilj;

(c) v ustrezno utemeljenih primerih združuje eno ali več dopolnilnih prednostnih naložb iz različnih tematskih ciljev, da doseže največji prispevek k tej prednostni osi;

(d) za ESS združuje prednostne naložbe iz različnih tematskih ciljev iz točk (8), (9), (10) in (11) prvega odstavka člena 9, in tako olajša njihov prispevek k drugim prednostnim osem ter z namenom izvajanja družbenih inovacij in mednarodnega sodelovanja.

Države članice lahko združijo dve ali več možnosti iz točk (a) do (d).

2. Operativni program prispeva k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast ter k uresničevanju gospodarske, socialne in teritorialne kohezije, v njem pa se navedejo:

(a) utemeljitev ali izbira tematskih ciljev, ustreznih prednostnih naložb in odobrenih finančnih sredstev v zvezi s partnerskim sporazumom, ki temelji na opredelitvi regionalnih in po potrebi nacionalnih potreb, vključno s potrebami po soočanju z izzivi, opredeljenimi v ustreznih priporočilih za

posamezno državo, sprejetih v skladu s členom 121(2) PDEU, ter ustreznih priporočilih Sveta, sprejetih v skladu s členom 148(4) PDEU, ob upoštevanju predhodnega vrednotenja v skladu s členom 55;

(b) za vsako prednostno os, razen za tehnično podporo:

(i) prednostne naložbe in ustrezni posebni cilji;

(ii) pričakovani rezultati za posebne cilje in ustrezni kazalniki rezultatov z izhodiščno in ciljno vrednostjo, po potrebi količinsko opredeljeni, v skladu s pravili za posamezni sklad, da bi se okrepila usmerjenost načrtovanja programov v rezultate;

(iii) opis vrste in primerov ukrepov, ki jim je namenjena podpora v okviru posamezne prednostne naložbe, in njihovega pričakovanega prispevka h konkretnim ciljem iz točke (i), vključno z vodilnimi načeli za izbiro operacije, pa tudi, kadar je to potrebno, opredelitev glavnih ciljnih skupin, posebnih ozemelj, na katera se nanašajo, vrst upravičencev, načrtovane uporabe finančnih instrumentov in velikih projektov;

(iv) kazalniki učinkov, vključno s količinsko ovrednoteno ciljno vrednostjo, ki naj bi prispevali k rezultatom, v skladu s pravili za posamezni sklad, in sicer za vsako posamezno prednostno naložbo;

(v) opredelitev faz izvajanja ter finančnih kazalnikov in kazalnikov učinkov in, kjer je primerno, kazalnikov rezultatov ki se uporabljajo kot mejniki in ciljnimi vrednostmi za okvir uspešnosti v skladu s členom 21(1) in Prilogo II;

(vi) ustrezne kategorije intervencij po nomenklaturi, ki jo sprejme Komisija, in okvirna razčlenitev načrtovanih virov;

(vii) kjer je to primerno, povzetek načrtovane uporabe tehnične podpore, tudi ukrepov za krepitev administrativne usposobljenosti organov, ki sodelujejo pri upravljanju in nadzorovanju programov in upravičencev, kadar so taki ukrepi potrebni;

(c) za vsako prednostno os, ki zadeva tehnično podporo:

(i) posebni cilji;

(ii) pričakovani rezultati za vsak konkretni cilj in, kjer je objektivno utemeljeno glede na vsebino ukrepov, ustrezni kazalniki rezultatov z izhodiščno in ciljno vrednostjo v skladu s pravili za posamezni sklad;

(iii) opis ukrepov, ki jim je namenjena podpora, in njihovega pričakovanega prispevka h konkretnim ciljem iz točke (i);

(iv) kazalniki učinka, ki naj bi prispevali k rezultatom;

(v) ustrezne kategorije intervencij po nomenklaturi, ki jo sprejme Komisija, in okvirna razčlenitev načrtovanih virov.

Točka (ii) se ne uporablja za primere, če prispevek Unije za prednostno os ali osi v zvezi s tehnično podporo v okviru operativnega programa ne presega 15 000 000 EUR.

(d) finančni načrt ki obsega sledeče preglednice:

(i) preglednice, v katerih je za vsako leto v skladu s členi 60, 120 in 121 določen znesek skupnih odobrenih proračunskih sredstev, predvidenih za podporo iz posameznega sklada, ki opredeljuje zneske, povezane z rezervo uspešnosti;

(ii) preglednice, v katerih je za celotno programsko obdobje za operativni program in za vsako prednostno os naveden znesek skupnih odobrenih finančnih sredstev za podporo iz vsakega sklada in nacionalnega sofinanciranja, ki opredeljuje zneske, povezane z rezervo uspešnosti. Za prednostne osi, ki zadevajo več kategorij regij, je v preglednicah za vsako kategorijo regij naveden znesek skupnih odobrenih finančnih sredstev iz skladov in nacionalnega sofinanciranja.

Za prednostne osi, ki združujejo prednostne naložbe iz različnih tematskih ciljev, je v preglednici za vsak ustrezen tematski cilj naveden znesek skupnih odobrenih finančnih sredstev iz skladov in nacionalnega sofinanciranja.

Če nacionalno sofinanciranje sestavljata javno in zasebno sofinanciranje, se v preglednici navede okvirna razčlenitev med javnim in zasebnim sklopom. V njej se informativno navede predvidena udeležba EIB;

(e) seznam velikih projektov, za katere se izvajanje načrtuje med programskim obdobjem.

Komisija sprejme izvedbene akte glede nomenklature iz točke (b)(vi)in (c)(v) prvega pododstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

3. V operativnem programu je, ob upoštevanju njegove vsebine in ciljev ter partnerskega sporazuma, opisan celostni pristop k teritorialnemu razvoju, pri čemer je prikazano, na kakšen način ta operativni program prispeva k doseganju njegovih ciljev in pričakovanih rezultatov, ter po potrebi navedeno naslednje:

(a) pristop k uporabi instrumentov lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, in načel za opredelitev področij, na katerih se bo izvajal;

(b) okvirni znesek podpore ESRR celostnim ukrepom za trajnostni urbani razvoj, ki jih je treba izvajati v skladu z določbami člena 7(3) uredbe o ESRR, ter okvirno dodelitev podpore ESS za celostne ukrepe;

(c) pristop k uporabi instrumenta celostne teritorialne naložbe, razen v primerih pod točko (b), in okvirna, njemu dodeljena finančna sredstva iz vsake posamezne prednostne osi;

(d) ureditve za medregionalne in transnacionalne ukrepe v okviru operativnih programov z upravičenci, ki se nahajajo vsaj v eni od drugih držav članic;

(e) kadar države članice in regije sodelujejo v makro-regionalnih strategijah in strategijah za morske bazene, glede na programska področja, kot jih opredelijo države članice, prispevek načrtovanih posegov v okviru programa k tovrstnim strategijam.

4. V operativnem programu je poleg tega navedeno naslednje:

(a) po potrebi, opredelitev, ali in kako so obravnavane posebne potrebe geografskih območij, ki jih je najbolj prizadela revščina, ali ciljne skupine, ki jim najbolj grozi diskriminacija ali izključenost, s posebnim poudarkom na marginaliziranih skupnostih, in invalidih, kjer je to primerno pa tudi opredelitev prispevka k celostnemu pristopu, ki je v ta namen določen v partnerskem sporazumu;

(b) po potrebi, opredelitev, ali in kako se obravnavajo demografski izzivi regij in posebne potrebe območij, ki so prizadeta zaradi hudih in stalnih neugodnih naravnih ali demografskih razmer, kot je navedeno v členu 174 PDEU, in opredelitev prispevka k celostnemu pristopu, ki je v ta namen določen v partnerskem sporazumu.

5. V operativnem programu se opredelijo:

(a) organ upravljanja, organ za potrjevanje, kadar je to ustrezno, in revizijski organ;

(b) organ, kateremu Komisija nakazuje izplačila;

(c) ukrepi, sprejeti za vključitev ustreznih partnerjev iz člena 5 v pripravo operativnega programa, ter njihova vloga pri izvajanju, spremljanju in vrednotenja operativnega programa.

6. V operativnem programu je, ob upoštevanju vsebine partnerskega sporazuma in institucionalnega in pravnega okvira držav članic, določeno tudi naslednje:

(a) mehanizmi, ki zagotavljajo usklajevanje med skladi, EKSRP, ESPR ter drugimi instrumenti financiranja na ravni Unije in nacionalni ravni ter z EIB, ob upoštevanju ustreznih določb iz skupnega strateškega okvira;

(b) za vsako predhodno pogojenost, določeno v skladu s členom 19 in Prilogo XI, ki se uporablja za operativni program, ocena, ali je predhodna pogojenost izpolnjena na datum predložitve partnerskega sporazuma in operativnega programa, in, kjer predhodna pogojenost ni izpolnjena, opis ukrepov za njegovo izpolnitev, pristojne organe in časovni razpored za te ukrepe v skladu s povzetkom, predloženim v partnerskem sporazumu;

(c) povzetek ocene administrativnega bremena za upravičence in po potrebi načrtovane ukrepe skupaj z okvirnim časovnim okvirjem, za zmanjševanje administrativnega bremena.

7. Vsak operativni program, razen tistih, pri katerih se tehnična podpora izvaja v okviru posebnega operativnega programa, v skladu z ustrezno utemeljeno oceno njihove relevantnosti za vsebino in cilje operativnih programov, ki jih pripravi država članica, vključuje opis:

(a) posebnih ukrepov za upoštevanje okoljevarstvenih zahtev, učinkovite izrabe virov, blažitve podnebnih sprememb in prilagajanja nanje, pripravljenosti na nesreče ter preprečevanja in obvladovanja tveganj pri izbiri operacij;

(b) posebnih ukrepov za spodbujanje enakih možnosti in boj proti diskriminaciji na podlagi spola, rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti med pripravo, oblikovanjem in izvajanjem operativnega programa, zlasti v zvezi z dostopom do financiranja ob upoštevanju potreb različnih ciljnih skupin, ki jim grozi taka diskriminacija, s posebnim poudarkom, da se zagotovi dostopnost invalidnim osebam;

(c) prispevka operativnega programa k spodbujanju enakosti moških in žensk ter, kadar je ustrezno, ureditev za zagotovitev vključitve vidika enakosti spolov v operativni program in njegovo izvajanje.

Države članice lahko skupaj s predlogom operativnega programa v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta" predložijo mnenje nacionalnih organov za enakost o ukrepih iz točk (b) in (c) prvega pododstavka.

8. Kadar država članica pripravi največ en operativni program za vsak sklad, se lahko elementi operativnega programa, ki spadajo v točko (a) prvega pododstavka odstavka 2, točke (a), (c) in (d) odstavka 3, odstavek 4 in odstavek 6, vključijo samo v ustrezne določbe partnerskega sporazuma.

9. Operativni program se pripravi v skladu z vzorcem. Komisija za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega člena sprejme izvedbeni akt, ki določa ta vzorec. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2).

10. Komisija z izvedbenimi akti sprejme odločitev, s katero odobri vse elemente operativnega programa, vključno z njegovimi morebitnimi bodočimi spremembami, ki sodijo v ta člen, razen tistih, ki sodijo v točke (b)(vi), (c)(v) in (e) prvega pododstavka odstavka 2, odstavka 4 in 5, točki (a) in (c) odstavka 6 in odstavek 7, ki ostajajo v pristojnosti držav članic.

11. Organ upravljanja o vsaki odločitvi, ki spreminja elemente operativnega programa, ki jih ne zajema odločitev Komisije iz odstavka 10, uradno obvesti Komisijo v enem mesecu od datuma te odločitve o spremembi. V tej odločitvi o spremembi je določen datum začetka njene veljavnosti, ki ne sme biti zgodnejši od datuma njenega sprejetja.

Člen 97

Posebne določbe o načrtovanju podpore za skupne instrumente za neomejena jamstva in sekuritizacijo v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta"

V skladu s členom 28 operativni programi iz točke (b) prvega pododstavka člena 39(4) vključujejo samo elemente iz točke (b)(i), (ii) in (iv) ter točke (d) prvega pododstavka člena 96(2), člena 96(5) in točke (b) člena 96(6).

Člen 98

Skupna podpora iz skladov v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta"

1. Iz skladov se lahko zagotovi skupna podpora za operativne programe pri cilju "naložbe za rast in delovna mesta".

2. ESRR in ESS lahko v duhu dopolnjevanja in ob upoštevanju 10-odstotne omejitve financiranja Unije za vsako prednostno os operativnega programa financirata del operacije, katere stroški so upravičeni do podpore iz drugega sklada na podlagi pravil o upravičenosti, ki se uporabljajo za navedeni sklad, pod pogojem, da so taki stroški potrebni za zadovoljivo izvedbo operacije in so z njo neposredno povezani.

3. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata za programe v sklopu cilja "evropsko teritorialno sodelovanje".

Člen 99

Geografska pokritost operativnih programov pri cilju "naložbe za rast in delovna mesta"

Operativni programi za ESRR in ESS se pripravijo na ustrezni geografski ravni in najmanj na ravni NUTS 2 v skladu z institucionalnim in pravnim okvirom države članice, specifičnim za državo članico, razen če se Komisija in država članica dogovorita drugače.

Operativni programi s podporo iz Kohezijskega sklada se pripravijo na nacionalni ravni.

POGLAVJE II

Veliki projekti

Člen 100

Vsebina

ESRR in Kohezijski sklad lahko v okviru operativnega programa ali operativnih programov, za katere se v skladu s členom 96(10) te uredbe ali v okviru člena 8(12) uredbe o evropskem teritorialnem sodelovanju uporablja sklep Komisije, podpirata operacijo, ki vključuje vrsto del, dejavnosti ali storitev, katerih namen je samostojna izvedba nedeljive naloge določene gospodarske ali tehnične narave, ki ima jasno opredeljene cilje in katere skupni upravičeni stroški presegajo 50 000 000 EUR, in v primeru operacij, ki prispevajo k tematskim ciljem iz točke (7) prvega odstavka člena 9, kjer skupni upravičeni stroški presegajo 7 500 000 EUR (v nadaljnjem besedilu: veliki projekt). Finančni instrumenti se ne štejejo za velike projekte.

Člen 101

Informacije, potrebne za odobritev velikega projekta

Preden se veliki projekt odobri, organ upravljanja zagotovi, da so na voljo naslednje informacije:

(a) podrobnosti o organu, pristojnem za izvajanje velikega projekta, in njegovih zmogljivostih;

(b) opis naložbe in njene lokacije;

(c) skupni stroški in skupni upravičeni stroški ob upoštevanju zahtev iz člena 61;

(d) opravljene študije izvedljivosti, vključno z analizo možnosti, in rezultati;

(e) analiza stroškov in koristi, vključno z ekonomsko in finančno analizo ter oceno tveganja;

(f) analiza vpliva na okolje ob upoštevanju potreb po prilagajanju podnebnim spremembam in zmanjšanju vpliva na okolje ter pripravljenosti na nesreče;

(g) razlaga o načinu, na katerega je velik projekt usklajen z ustreznimi prednostnimi osmi zadevnega operativnega programa ali operativnih programov in predviden prispevek k doseganju posebnih ciljev navedenih prednostnih osi ter pričakovan prispevek k družbeno-gospodarskemu razvoju;

(h) finančni načrt z vsemi načrtovanimi finančnimi viri in načrtovano podporo iz skladov, EIB ter vsemi drugimi viri financiranja, skupaj s fizičnimi in finančnimi kazalniki za spremljanje napredka, ob upoštevanju ugotovljenih tveganj;

(i) časovni razpored za izvedbo velikega projekta in, če se pričakuje, da bo obdobje izvajanja daljše od programskega obdobja, faze, za katere se zaprosi za podporo iz skladov med programskim obdobjem.

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi na podlagi priznanih najboljših praks določi metodologijo, ki se uporablja pri izvedbi analize stroškov in koristi iz točke (e) prvega odstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2).

Na pobudo države članice lahko informacije iz točk (a) do (i) prvega odstavka ocenijo neodvisni strokovnjaki ob tehnični podpori Komisije, ali, v dogovoru s Komisijo, drugi neodvisni strokovnjaki (v nadaljnjem besedilu: kvalitativni pregled). V drugih primerih države članice posredujejo Komisiji informacije iz točk (a) do (i) prvega odstavka takoj, ko so na voljo.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149 za določitev metodologije, ki se uporablja pri izvedbi pregleda kakovosti velikega projekta.

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi obliko za predložitev informacij iz točk (a) do (i) prvega odstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2).

Člen 102

Odločitev o velikem projektu

1. Kadar je veliki projekt pri pregledu kakovosti neodvisnih strokovnjakov ocenjen pozitivno, lahko organ upravljanja na podlagi svoje ocene informacij iz prvega odstavka člena 101 nadaljuje izbor velikega projekta v skladu s členom 125(3). Organ upravljanja uradno obvesti Komisijo o izbranem velikem projektu. To obvestilo ima naslednje elemente:

(a) dokument iz točke (c) člena 125(3), v katerem so navedeni:

(i) organ, odgovoren za izvajanje velikega projekta;

(ii) opis naložbe, njene lokacije, časovnega okvira in predvidenega prispevka velikega projekta k posebnim ciljem zadevne prednostne ali zadevnih prednostnih osi;

(iii) skupni stroški in skupni upravičeni stroški ob upoštevanju zahtev iz člena 61;

(iv) načrt financiranja ter fizični in finančni kazalniki za spremljanje napredka, ob upoštevanju ugotovljenih tveganj;

(b) pregled kakovosti neodvisnih strokovnjakov z jasnimi izjavami o izvedljivosti in ekonomski upravičenosti velikega projekta.

Če Komisija z izvedbenimi akti v roku treh mesecev od datuma uradnega obvestila iz prvega pododstavka ni sprejela odločitve o zavrnitvi finančnega prispevka velikemu projektu, ki ga je izbrala država članica, se šteje, da je Komisija finančni prispevek odobrila. Komisija finančni prispevek zavrne le, če pri neodvisnem pregledu kakovosti ugotovi bistvene pomanjkljivosti.

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi obliko uradnega obvestila iz prvega pododstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

2. V drugih primerih od tistih iz odstavka 1 tega člena Komisija oceni veliki projekt na podlagi informacij iz člena 101, da ugotovi, ali je zahtevek za finančni prispevek za veliki projekt, ki ga izbere organ upravljanja v skladu s členom 125(3), upravičen. Komisija najpozneje tri mesece po datumu predložitve informacij iz člena 101 z izvedbenim aktom sprejme odločitev o odobritvi finančnega prispevka velikemu projektu.

3. Odobritev Komisije v skladu z drugim pododstavkom odstavka 1 in odstavkom 2 je pogojena s sklenitvijo prve pogodbe o izvajanju del, v primeru operacij, ki se izvajajo v okviru struktur javno-zasebnega partnerstva, pa s podpisom sporazuma o javno-zasebnem partnerstvu med javnim organom in subjektom zasebnega sektorja, in sicer v roku treh let od datuma odobritve. Komisija lahko na podlagi ustrezno utemeljenega zahtevka države članice, zlasti v primeru zamud zaradi upravnih in sodnih postopkov, povezanih z izvajanjem velikih projektov, vloženega v roku treh let, z izvedbenim aktom sprejme odločitev o podaljšanju obdobja za največ dve leti.

4. Kadar Komisija ne odobri finančnega prispevka izbranemu velikemu projektu, v svojem sklepu navede razloge za zavrnitev.

5. Veliki projekti, o katerih se Komisija uradno obvesti v skladu z odstavkom 1 ali ki se ji predložijo v odobritev v skladu z odstavkom 2, so navedeni na seznamu velikih projektov operativnega programa.

6. Izdatki, povezani z velikim projektom, se lahko vključijo v zahtevek za plačilo po uradnem obvestilu iz odstavka 1 ali po predložitvi v odobritev iz odstavka 2. Kadar Komisija velikega projekta, ki ga izbere organ upravljanja, ne odobri, se izjava o izdatkih po sprejetju sklepa Komisije ustrezno popravi.

Člen 103

Sklep o velikem projektu, za katerega se uporablja večfazno izvajanje

1. Z odstopanjem od tretjega pododstavka člena 101(1) ter člena 102(1) in (2) se postopki iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena uporabljajo za operacije, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

(a) operacija obsega drugo ali naslednjo fazo velikega projekta v okviru prejšnjega programskega obdobja, za katerega Komisija v skladu z Uredbo (ES) št. 1083/2006 najpozneje 31. decembra 2015 odobri predhodno fazo ali faze; ali v primeru držav članic, ki so k Uniji pristopile po 1. januarju 2013, najpozneje 31. decembra 2016;

(b) vsota skupnih upravičenih stroškov vseh faz velikega projekta presega ustrezne ravni iz člena 100;

(c) vloga za veliki projekt in ocena projekta s strani Komisije iz prejšnjega programskega obdobja sta zajeli vse načrtovane faze;

(d) ni bistvenih sprememb v informacijah o velikem projektu iz prvega odstavka člena 101 te uredbe v primerjavi z informacijami iz vloge za veliki projekt, predložene v skladu z Uredbo (ES) št. 1083/2006, zlasti kar zadeva skupne upravičene izdatke;

(e) faza velikega projekta, ki naj bi se izvedla v prejšnjem programskem obdobju, je pripravljena ali bo pripravljena za namensko uporabo do roka za predložitev dokumentov o zaključku za ustrezni operativni program ali programe, kakor je opredeljeno v sklepu Komisije.

2. Organ upravljanja lahko nadaljuje izbiranje velikega projekta v skladu s členom 125(3) in predloži obvestilo z vsemi elementi iz točke (a) prvega pododstavka člena 102(1), skupaj s potrdilom, da je izpolnjen pogoj iz točke (d) odstavka 1 tega člena. Pregled kakovosti informacij s strani neodvisnih strokovnjakov ni potreben.

3. Če Komisija z izvedbenimi akti v roku treh mesecev od datuma uradnega obvestila iz odstavka 2 ni sprejela odločitve o zavrnitvi finančnega prispevka velikemu projektu, ki ga je izbral organ upravljanja, se šteje, da je Komisija finančni prispevek velikemu projektu odobrila. Komisija zavrne finančni prispevek velikemu projekte le, če so se informacije iz točke (d) odstavka 1 bistveno spremenile ali če veliki projekt ni skladen z ustrezno prednostno osjo zadevnega operativnega programa ali programov.

4. Člen 102(3) do (6) se uporablja za odločitve o velikem projektu, za katerega se uporablja večfazno izvajanje.

POGLAVJE III

Skupni akcijski načrt

Člen 104

Področje uporabe

1. Skupni akcijski načrt je operacija, katere področje uporabe je opredeljeno in ki se upravlja glede na učinek in rezultate, ki se z njo dosežejo. Vključuje projekt ali skupino projektov, katerega oziroma katerih bistvo ni zagotavljanje infrastrukture in za izvajanje katerega oziroma katerih je odgovoren upravičenec v okviru operativnega programa ali programov. Realizacije in rezultate skupnega akcijskega načrta skupaj določita država članica in Komisija, prispevajo pa k posebnim ciljem operativnih programov in so podlaga za podporo iz skladov. Rezultati se nanašajo na neposredni vpliv skupnega akcijskega načrta. Upravičenec v skupnem akcijskem načrtu je oseba javnega prava. Skupni akcijski načrti ne štejejo kot veliki projekti.

2. Javni izdatki, ki se dodelijo skupnemu akcijskemu načrtu, znašajo najmanj 10 000 000 EUR ali 20 % javne podpore operativnega programa ali programov, odvisno od tega, katera vrednost je nižja. Za namene izvajanja pilotnega projekta se lahko najnižji javni izdatki, dodeljeni enemu akcijskemu načrtu za vsak operativni program zmanjšajo na 5 000 000 EUR.

3. Odstavek 2 se ne uporablja za operacije, ki so podprte v okviru pobude za zaposlovanje mladih.

Člen 105

Priprava skupnih akcijskih načrtov

1. Predlog skupnega akcijskega načrta lahko predloži država članica, organ upravljanja ali katera koli imenovana oseba javnega prava ob ali po predložitvi zadevnih operativnih programov. Ta predlog zajema vse informacije iz člena 106.

2. Skupni akcijski načrt zajema del obdobja med 1. januarjem 2014 in 31. decembrom 2023. Realizacije in rezultati skupnega akcijskega načrta zagotovijo upravičenost do povračila stroškov samo, če so bili doseženi po datumu sklepa o odobritvi skupnega akcijskega načrta iz člena 107 in pred koncem določenega obdobja izvajanja, opredeljenega v tem sklepu.

Člen 106

Vsebina skupnih akcijskih načrtov

Skupni akcijski načrt zajema:

(1) analizo razvojnih potreb in ciljev, ki ga upravičujejo, ob upoštevanju ciljev operativnih programov ter, kadar je ustrezno, ustreznih priporočil za posamezne države in širokih smernic gospodarskih politik držav članic in Unije v skladu s členom 121(2) PDEU ter ustreznih priporočil Sveta, ki jih države članice upoštevajo v svojih politikah zaposlovanja v skladu s členom 148(4) PDEU;

(2) okvir z opisom razmerja med splošnimi in posebnimi cilji skupnega akcijskega načrta, mejnikov in ciljnih vrednosti učinka in rezultatov ter projektov ali vrst predvidenih projektov;

(3) skupne in posebne kazalnike za spremljanje realizacij in rezultatov, kadar je ustrezno, po prednostnih oseh;

(4) informacije o geografski pokritosti in ciljnih skupinah skupnega akcijskega načrta;

(5) predvideno obdobje njegovega izvajanja;

(6) analizo njegovih vplivov na spodbujanje enakosti moških in žensk in boj proti diskriminaciji;

(7) analizo njegovih vplivov na spodbujanje trajnostnega razvoja, kadar je to ustrezno;

(8) njegove izvedbene določbe, ki vključujejo:

(a) imenovanje upravičenca, odgovornega za izvedbo skupnega akcijskega načrta, zagotovitev jamstev o njegovi usposobljenosti na zadevnem področju ter njegovih upravnih zmogljivostih in zmogljivostih za finančno upravljanje;

(b) ureditve za usmerjanje skupnega akcijskega načrta v skladu s členom 108;

(c) ureditve za spremljanje in vrednotenje skupnega akcijskega načrta, vključno z ureditvami, ki zagotavljajo kakovost, zbiranje in shranjevanje podatkov o doseganju mejnikov, učinkov in rezultatov;

(d) ureditve, ki zagotavljajo širjenje informacij in obveščanje o skupnem akcijskem načrtu in skladih;

(9) finančne ureditve skupnega akcijskega načrta, ki vključujejo:

(a) stroške doseganja mejnikov, ciljnih vrednosti učinka in rezultatov iz točke 2 na podlagi metod iz člena 67(5) te uredbe in člena 14 uredbe o ESS;

(b) okvirni časovni načrt opravljanja plačil upravičencu, povezan z mejniki in ciljnimi vrednostmi;

(c) finančni načrt po operativnih programih in prednostnih oseh, vključno s skupnim upravičenim zneskom in zneskom javnih izdatkov.

Komisija za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega člena sprejme izvedbene akte, ki določajo obliko vzorca za skupni akcijski načrt. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2).

Člen 107

Odločitev o skupnem akcijskem načrtu

1. Komisija oceni skupni akcijski načrt na podlagi informacij iz člena 106, da določi, ali je podpora iz skladov upravičena.

Kadar Komisija v dveh mesecih po predložitvi predloga za skupni akcijski načrt ugotovi, da ta ne izpolnjuje zahtev za oceno iz člena 104, državo članico obvesti o svojih pripombah. Država članica Komisiji zagotovi vse potrebne zahtevane dodatne informacije in po potrebi ustrezno popravi skupni akcijski načrt.

2. Če so bile vse pripombe ustrezno upoštevane, Komisija z izvedbenim aktom sprejme odločitev o odobritvi skupnega akcijskega načrta najpozneje štiri mesece potem, ko ga je država članica predložila, vendar ne pred sprejetjem zadevnih operativnih programov.

3. V sklepu iz odstavka 2 se navedejo upravičenec ter splošni in posebni cilji skupnega akcijskega načrta, mejniki in ciljnimi vrednostmi učinka in rezultatov, stroški doseganja navedenih mejnikov, ciljnih vrednosti učinka in rezultatov ter finančni načrt po operativnih programih in prednostnih oseh, vključno s skupnim upravičenim zneskom in zneskom javnih izdatkov, obdobjem izvajanja skupnega akcijskega načrta in, kjer je ustrezno, geografska pokritost in ciljne skupine skupnega akcijskega načrta.

4. Kadar Komisija z izvedbenim aktom zavrne podporo iz skladov, dodeljeno za skupni akcijski načrt, uradno obvesti državo članico o razlogih v roku iz odstavka 2.

Člen 108

Usmerjevalni odbor in sprememba skupnega akcijskega načrta

1. Država članica ali organ upravljanja ustanovi usmerjevalni odbor za skupni akcijski načrt, ki ni isti kot odbor za spremljanje ustreznih operativnih programov. Usmerjevalni odbor se sestane najmanj dvakrat letno in poroča organu upravljanja. Organ upravljanja obvesti pristojni odbor za spremljanje o rezultatih dela usmerjevalnega odbora in napredku pri izvajanju skupnega akcijskega načrta v skladu s točko (e) člena 110(1) in točko (a) člena 125(2).

Sestavo usmerjevalnega odbora določi država članica v soglasju z ustreznim organom upravljanja ob upoštevanju načela partnerstva.

Komisija lahko sodeluje pri delu usmerjevalnega odbora v svetovalni vlogi.

2. Usmerjevalni odbor izvaja naslednje dejavnosti:

(a) pregleda napredek pri doseganju mejnikov, realizacij in rezultatov skupnega akcijskega načrta;

(b) preuči in odobri predlog za spremembo skupnega akcijskega načrta, da se upoštevajo vsi dejavniki, ki vplivajo na njegovo uspešnost.

3. Zahtevki za spremembo skupnih akcijskih načrtov, ki jih Komisiji predloži država članica, so ustrezno utemeljeni. Komisija oceni upravičenost zahtevka za spremembo ob upoštevanju informacij, ki jih zagotovi država članica. Komisija lahko da pripombe in država članica Komisiji zagotovi vse potrebne dodatne informacije. Komisija z izvedbenim aktom sprejme odločitev o zahtevku za spremembo najpozneje tri mesece potem, ko ga je država članica predložila, pod pogojem, da so bile vse pripombe Komisije ustrezno upoštevane. Sprememba začne veljati z datumom odločitve, razen če ni v njej določeno drugače.

Člen 109

Finančno upravljanje in nadzor skupnega akcijskega načrta

1. Izplačila upravičencu skupnega akcijskega načrta se obravnavajo kot pavšalni zneski ali standardne lestvice stroškov na enoto. Zgornja meja pavšalnih zneskov iz točke (c) prvega pododstavka člena 67(1) se ne uporablja.

2. Cilj finančnega upravljanja, nadzora in revizije skupnega akcijskega načrta je izključno preveriti, ali so izpolnjeni pogoji za izplačila iz sklepa o odobritvi skupnega akcijskega načrta.

3. Upravičenec skupnega akcijskega načrta in organi, ki delujejo pod njegovo pristojnostjo, lahko pri stroških izvajanja operacij uporabijo lastne računovodske prakse. Za te računovodske prakse in dejanske stroške upravičenca, ni potrebna revizija, ki jo izvaja revizijski organ ali Komisija.

NASLOV III

SPREMLJANJE, VREDNOTENJE, OBVEŠČANJE IN KOMUNICIRANJE

POGLAVJE I

Spremljanje in vrednotenje

Člen 110

Naloge odbora za spremljanje

1. Odbor za spremljanje preverja zlasti:

(a) vse dejavnike, ki vplivajo na delovanje operativnega programa;

(b) napredek, dosežen pri izvajanju načrta vrednotenja in nadaljnje spremljanje ugotovitev vrednotenja;

(c) izvajanje komunikacijske strategije;

(d) izvajanje velikih projektov;

(e) izvajanje skupnih akcijskih načrtov;

(f) ukrepe za spodbujanje enakosti moških in žensk, enakih možnosti ter za boj proti diskriminaciji, vključno z dostopnostjo za invalidne osebe;

(g) ukrepe za spodbujanje trajnostnega razvoja;

(h) kjer predhodni pogoji, ki se uporabljajo, niso izpolnjeni na datum predložitve partnerskega sporazuma in operativnega programa, odbor preverja tudi napredek pri izpolnjevanju predhodnih pogojev, ki se uporabljajo;

(i) finančne instrumente.

2. Z odstopanjem od člena 49(3), odbor za spremljanje preveri in odobri:

(a) metodologijo in merila, uporabljena za izbor operacije;

(b) letna in končna poročila o izvajanju;

(c) načrt vrednotenja za operativni program in spremembe načrta vrednotenja, tudi če gre za del skupnega načrta vrednotenja na podlagi člena 114(1);

(d) komunikacijsko strategijo za operativni program in morebitne spremembe strategije;

(e) predlog organa upravljanja za spremembo operativnega programa.

Člen 111

Poročila o izvajanju za cilj "naložbe za rast in delovna mesta"

1. Država članica do 31. maja 2016 in do istega datuma vsakega naslednjega leta do vključno leta 2023 Komisiji predloži letno poročilo o izvajanju v skladu s členom 50(1). Poročilo, predloženo leta 2016, zajema finančni leti 2014 in 2015 ter obdobje med začetnim datumom upravičenosti izdatkov in 31. decembrom 2013.

2. Za poročila, ki se predložijo v letih 2017 in 2019, je rok iz odstavka 1 30. junij.

3. Letna poročila o izvajanju vsebujejo informacije o:

(a) izvajanju operativnega programa v skladu s členom 50(2);

(b) napredku pri pripravi in izvajanju velikih projektov ter skupnih akcijskih načrtov.

4. V letnih poročilih o izvajanju, predloženih leta 2017 in 2019, se navedejo in ocenjujejo informacije iz člena 50(4) oziroma (5) ter informacije iz odstavka 3 tega člena, skupaj z naslednjimi informacijami:

(a) napredkom pri izvajanju načrta vrednotenja in nadaljnjem spremljanju ugotovitev vrednotenja;

(b) rezultati ukrepov informiranja in obveščanja javnosti o skladih, izvedenih v okviru komunikacijske strategije;

(c) vključitvijo partnerjev v izvajanje, spremljanje in vrednotenje operativnega programa.

V letnih poročilih o izvajanju, predloženih leta 2017 in 2019, se lahko odvisno od vsebine in ciljev operativnih programov ter informacij o elementih, določijo informacije in oceni naslednje:

(a) napredek pri izvajanju celostnega pristopa k teritorialnemu razvoju, vključno z razvojem regij, ki se soočajo z demografskimi izzivi in trajnimi ali naravnimi ovirami, trajnostnim urbanim razvojem in lokalnim razvojem, ki ga vodi skupnost, v okviru operativnega programa;

(b) napredek pri izvajanju ukrepov za krepitev zmogljivosti organov in upravičencev države članice za upravljanje in uporabo skladov;

(c) napredek pri izvajanju medregionalnih in transnacionalnih ukrepov;

(d) kjer je primerno, prispevek k makroregijskim strategijam in strategijam morskih bazenov;

(e) posebni ukrepi za spodbujanje enakosti moških in žensk ter preprečevanje diskriminacije, zlasti z dostopnostjo za invalidne osebe, ter ureditvijo, ki se izvaja za vključitev vidika enakosti spolov v operativni program in operacije;

(f) ukrepi, sprejeti za spodbujanje trajnostnega razvoja v skladu s členom 8;

(g) rezultati ukrepov informiranja in obveščanja javnosti o skladih, izvedenih v okviru komunikacijske strategije;

(h) napredek pri izvajanju ukrepov za obravnavanje posebnih potreb geografskih območij, ki jih je najbolj prizadela revščina, ali ciljnih skupin z največjim tveganjem diskriminacije ali socialne izključenosti, s posebnim poudarkom na marginaliziranih skupnostih, invalidnih osebah, dolgotrajno nezaposlenimi in brezposelnimi mladimi, vključno z porabljenimi finančnimi viri, kadar je ustrezno.

Z odstopanjem od prvega in drugega pododstavka in da se zagotovi skladnost med partnerskim sporazumom in poročilom o napredku države članice z največ enim operativnim programom na sklad lahko vključijo informacije v zvezi s predhodnimi pogoji iz člena 50(3), informacije iz člena 50(4) in informacije iz točk (a), (b), (c) in (h) drugega pododstavka tega odstavka v poročilo o napredku namesto v letni poročili o izvajanju, predloženi v letih 2017 in 2019, in končno poročilo o izvajanju, brez poseganja v točko (b) člena 110(2).

5. Komisija za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega člena sprejme izvedbene akte, ki vzpostavljajo vzorce letnih in končnih poročil o izvajanju. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2).

Člen 112

Predložitev finančnih podatkov

1. Države članice Komisiji za namene spremljanja za vsak operativni program in po prednostnih oseh do 31. januarja, 31. julija in 31. oktobra v elektronski obliki predložijo:

(a) upravičene skupne in javne stroške operacij ter število operacij, izbranih za podporo;

(b) skupne upravičene izdatke, ki jih upravičenci predložijo organu upravljanja.

2. Podatki, ki se predložijo do 31. januarja, se razčlenijo po kategoriji ukrepov. Za to predložitev podatkov se šteje, da izpolnjuje zahtevo za predložitev finančnih podatkov iz člena 50(2).

3. V podatke, ki se pošljejo do 31. januarja in do 31. julija, se vključi predvideni znesek, za katerega nameravajo države članice predložiti zahtevke za izplačilo za tekoče in naslednje finančno leto.

4. Presečni datum za podatke, predložene v skladu s tem členom, je konec meseca, ki je pred mesecem predložitve.

5. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega člena Komisija sprejme izvedbene akte o vzpostavitvi vzorca, ki se uporablja za predložitev finančnih podatkov Komisiji za namene spremljanja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

Člen 113

Poročilo o koheziji

Poročilo Komisije iz člena 175 PDEU vključuje:

(a) opis napredka, doseženega pri zagotavljanju ekonomske, socialne in teritorialne kohezije, vključno s socialno-ekonomskimi razmerami in razvojem regij ter vključitvijo prednostnih nalog Unije;

(b) opis vloge skladov, financiranja EIB in drugih instrumentov ter vpliva drugih politik Unije in nacionalnih politik pri doseženem napredku;

(c) kjer je primerno, navedbo prihodnjih ukrepov in politik Unije, potrebnih za okrepitev ekonomske, socialne in teritorialne kohezije ter izpolnjevanje prednostnih nalog Unije.

Člen 114

Vrednotenje

1. Organ upravljanja ali država članica pripravi načrt vrednotenja za enega ali več operativnih programov. Načrt vrednotenja se predloži odboru za spremljanje najkasneje eno leto po sprejetju operativnega programa.

2. Organi upravljanja do 31. decembra 2022 Komisiji za vsak operativni program predložijo poročilo s povzetkom ugotovitev vrednotenj, opravljenih med programskim obdobjem in glavnimi realizacijami in rezultati operativnega programa, s pripombami na posredovane informacije.

3. Komisija izvaja naknadna vrednotenja v tesnem sodelovanju z državami članicami in organi upravljanja.

4. Odstavka 1 in 2 tega člena se ne uporabljata za namenske programe iz točke (b) prvega pododstavka člena 39(4).

POGLAVJE II

Obveščanje in komuniciranje

Člen 115

Obveščanje in komuniciranje

1. Države članice in organi upravljanja so pristojni za:

(a) pripravo komunikacijskih strategij;

(b) vzpostavitev enotne spletne strani ali enotnega spletnega portala z informacijami o vseh operativnih programih v zadevni državi članici in dostopom do njih, vključno z informacijami o časovni razporeditvi izvajanja programov in s tem povezanih procesov javnega posvetovanja;

(c) obveščanje morebitnih upravičencev o možnostih financiranja v okviru operativnih programov;

(d) obveščanje državljanov Unije o vlogi in dosežkih kohezijske politike in skladov z ukrepi obveščanja in komuniciranja o rezultatih in vplivu partnerskih sporazumov, operativnih programov in operacij.

2. Države članice ali organi upravljanja za zagotovitev preglednosti pri podpori iz skladov vodijo seznam operacij po operativnih programih in skladih v obliki preglednic, ki omogočajo razvrščanje, iskanje, izpis in primerjanje podatkov ter njihovo enostavno objavo na spletu, na primer v formatu CVS ali XML. Seznam operacij je dostopen na enotni spletni strani ali enotnem spletnem portalu, kjer sta na voljo seznam in povzetek vseh operativnih programov v navedeni državi članici.

Da bi zasebni sektor, civilno družbo ali nacionalno javno upravo spodbudili k ponovni uporabi seznama operacij, se lahko na spletni strani jasno navedejo veljavna pravila za izdajo dovoljenj, v skladu katerimi so zadevni podatki objavljeni.

Seznam operacij se posodobi najmanj vsakih šest mesecev.

Minimalne informacije, ki se navedejo v seznamu operacij, so navedene v Prilogi XII.

3. Podrobna pravila v zvezi z informacijskimi in komunikacijskimi ukrepi, namenjenimi javnosti, ter ukrepi informiranja za prijavitelje in upravičence so določena v Prilogi XII.

4. Komisija sprejme izvedbene akte v zvezi s tehničnimi značilnostmi informacijskih in komunikacijskih ukrepov za posamezno operacijo ter navodila za oblikovanje simbola in opredelitev standardnih barv. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

Člen 116

Komunikacijska strategija

1. Država članica ali organi upravljanja pripravijo komunikacijsko strategijo za vsak operativni program. Lahko se pripravi skupna komunikacijska strategija za več operativnih programov. V komunikacijski strategiji se v skladu z načelom sorazmernosti upošteva obseg zadevnega operativnega programa ali programov.

Komunikacijska strategija vključuje elemente iz Priloge XII.

2. Komunikacijska strategija se najpozneje šest mesecev po sprejetju zadevnega operativnega programa ali programov v skladu s točko (d) člena 110(2) predloži v odobritev odboru za spremljanje.

Kadar se za več operativnih programov pripravi skupna komunikacijska strategija, ki zadeva več odborov za spremljanje, lahko države članice določijo en odbor za spremljanje, ki bo ob posvetovanju z drugimi ustreznimi odbori za spremljanje pristojen za odobritev skupne komunikacijske strategije in kakršnih koli poznejših sprememb te strategije.

Država članica ali organi upravljanja lahko med programskim obdobjem komunikacijsko strategijo po potrebi spremenijo. Organ upravljanja predloži spremenjeno komunikacijsko strategijo v odobritev odboru za spremljanje v skladu s točko (d) člena 110(2).

3. Z odstopanjem od tretjega pododstavka odstavka 2, organ upravljanja v skladu s točko (c) člena 110(1) najmanj enkrat letno obvesti odbor za spremljanje ali pristojne odbore o napredku pri izvajanju komunikacijske strategije iz točke (c) člena 110(1) in analizi rezultatov, pa tudi o dejavnostih obveščanja in komuniciranja, ki jih načrtuje za naslednje leto. Če meni, da je primerno, odbor za spremljanje poda mnenje o dejavnostih, načrtovanih za prihodnje leto.

Člen 117

Uradniki za obveščanje in komuniciranje ter njihove mreže

1. Vsaka država članica imenuje uradnika za obveščanje in komuniciranje za usklajevanje ukrepov obveščanja in komuniciranja v zvezi z enim ali več skladi, vključno z ustreznimi programi za cilj "evropsko teritorialno sodelovanje", ter o tem obvesti Komisijo.

2. Uradnik za obveščanje in komuniciranje je pristojen za usklajevanje nacionalne komunikacijske mreže sklada, kjer takšna mreža obstaja, oblikovanje in vzdrževanje spletne strani ali spletnega portala iz Priloge XII in zagotavljanje pregleda ukrepov komuniciranja, ki se izvajajo na ravni države članice.

3. Vsak organ upravljanja imenuje eno osebo, ki je odgovorna za obveščanje in komuniciranje na ravni operativnih programov, ter o tem obvesti Komisijo. Kjer je to primerno je lahko ena oseba imenovana za več operativnih programov.

4. Komisija vzpostavi mreže Unije, sestavljene iz članov, ki jih imenujejo države članice, za izmenjavo informacij glede rezultatov izvajanja komunikacijskih strategij, izmenjavo izkušenj z izvajanjem ukrepov obveščanja in komuniciranja ter izmenjavo dobrih praks.

NASLOV IV

TEHNIČNA PODPORA

Člen 118

Tehnična podpora na pobudo Komisije

Skladi lahko ob upoštevanju odbitkov, določenih v skladu s členom 91(3), financirajo tehnično podporo do zgornje meje 0,35 % letnih dodeljenih sredstev.

Člen 119

Tehnična podpora držav članic

1. Znesek skladov, ki se dodeli tehnični podpori, je omejen na 4 % skupnega zneska skladov, dodeljenega operativnim programom v državi članici za vsako kategorijo regij v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta", kjer je primerno.

Države članice lahko posebna sredstva za pobudo za zaposlovanje mladih vključijo v izračun omejitve za celotni znesek sredstev, dodeljen vsaki državi članici za tehnično podporo.

2. Iz vsakega sklada se lahko financirajo operacije tehnične podpore, ki izpolnjujejo pogoje za financiranje iz katerega koli drugega sklada. Brez poseganja v odstavek 1, dodeljena sredstva za tehnično podporo iz sklada ne presegajo 10 % vseh sredstev, ki se dodelijo iz navedenega sklada operativnim programom v državi članici za posamezne kategorije regij v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta", kjer je to primerno.

3. Z odstopanjem od člena 70(1) in (2) se lahko operacije tehnične podpore izvajajo zunaj programskega območja, vendar v Uniji, pod pogojem, da so te operacije koristne za operativni program ali, če gre za operativni program tehnične podpore, za druge zadevne programe.

4. V primeru strukturnih skladov, kadar se dodeljena sredstva iz odstavka 1 uporabijo za financiranje operacij tehnične podporo v zvezi z več kot eno kategorijo regij, se lahko izdatki, povezani s temi operacijami, predvidijo in sorazmerno uporabijo v okviru prednostne osi, ki združuje različne kategorije regij, pri čemer se dodeljena sredstva v okviru vsake kategorije regij upoštevajo kot delež skupno dodeljenih sredstev državi članici.

5. Kadar skupni znesek sredstev, ki so državi članici dodeljena v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta", ne presega 1 000 000 000 EUR, se lahko z odstopanjem od odstavka 1 znesek, dodeljen za tehnično podporo, poveča do 6 % tega skupnega zneska ali 50 000 000 EUR, kar predstavlja manjši končni znesek.

6. Tehnična podpora se zagotovi v obliki financiranja prednostne osi iz enega sklada v okviru operativnega programa ali posebnega operativnega programa ali obeh.

NASLOV V

FINANČNA PODPORA IZ SKLADOV

Člen 120

Določitev stopenj sofinanciranja

1. Z odločitvijo Komisije o sprejetju operativnega programa se določi stopnja sofinanciranja in največji znesek podpore iz skladov za vsako prednostno os. Če prednostna os zadeva več kot eno kategorijo regij ali več kot en sklad, odločitev Komisije po potrebi določi stopnjo sofinanciranja po kategorijah regij in skladih.

2. V sklepu Komisije se za vsako prednostno os določi, ali se stopnja sofinanciranja za prednostno os uporablja za:

(a) skupne upravičene izdatke, vključno z javnimi in zasebnimi izdatki, ali

(b) upravičene javne izdatke.

3. Stopnja sofinanciranja na ravni vsake prednostne osi in, kjer je primerno, glede na kategorijo regije ali sklad, operativnega programa pri cilju "naložbe za rast in delovna mesta" ne presega:

(a) 85 % za Kohezijski sklad;

(b) 85 % za manj razvite regije držav članic, katerih povprečni BDP na prebivalca za obdobje 2007–2009 je bil nižji od 85 % povprečja EU-27 v istem obdobju, in za najbolj oddaljene regije, vključno z dodatnimi sredstvi, dodeljenimi najbolj oddaljenim regijam v skladu s točko (e) člena 92(1) in členom 4(2) uredbe o evropskem teritorialnem sodelovanju;

(c) 80 % za manj razvite regije držav članic, razen tistih iz točke (b), in za vse regije, katerih BDP na prebivalca, uporabljen kot merilo upravičenosti, za programsko obdobje 2007–2013 je bil nižji od 75 % povprečja EU-25 za isto referenčno obdobje, vendar zdaj presega 75 % povprečnega BDP EU-27, ter za regije, opredeljene v členu 8(1) Uredbe (EU) št. 1083/2006, ki za programsko obdobje 2007–2013 prejemajo prehodno pomoč;

(d) 60 % za regije v prehodu, razen tistih iz točke (c);

(e) 50 % za bolj razvite regije, razen tistih iz točke (c).

Za obdobje od 1. januarja 2014 do 30. junija 2017 stopnja sofinanciranja na ravni vsake prednostne osi vseh operativnih programov na Cipru ne presega 85 %.

Komisija opravi pregled, da oceni upravičenost ohranitve te stopnje sofinanciranja iz drugega pododstavka po 30. juniju 2017 in po potrebi predloži zakonodajni predlog pred 30. junijem 2016.

Stopnja sofinanciranja na ravni vsake prednostne osi operativnih programov v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" ne presega 85 %.

Najvišja stopnja sofinanciranja iz točk (b), (c), (d) in (e) prvega pododstavka se zviša za vsako prednostno os, ki izvaja pobudo za zaposlovanje mladih, kadar je prednostna os namenjena socialni inovaciji ali transnacionalnemu sodelovanju ali kombinaciji obeh. To zvišanje se določi v skladu s pravili za posamezni sklad.

4. Stopnja sofinanciranja dodatnih dodeljenih sredstev v skladu s točko (e) členom 92(1) za regije na ravni NUTS 2, ki izpolnjujejo merila iz člena 2 Protokola št. 6 k Akta o pristopu iz leta 1994, ne presega 50 %.

5. Najvišja stopnja sofinanciranja iz odstavka 3 na ravni prednostne osi se zviša za deset odstotnih točk, kadar se prednostna os v celoti izvaja s finančnimi instrumenti ali lokalnim razvojem, ki ga vodi skupnost.

6. Prispevek iz skladov za vsako prednostno os znaša najmanj 20 % upravičenih javnih izdatkov.

7. V okviru operativnega programa se lahko določi posebna prednostna os s stopnjo sofinanciranja do 100 % za podporo operacijam, ki se izvajajo s finančnimi instrumenti, vzpostavljenimi na ravni Unije, ki jih neposredno ali posredno upravlja Komisija. Če se v ta namen določi posebna prednostna os, se podpora v okviru te osi ne sme izvajati z drugimi sredstvi.

Člen 121

Prilagoditev stopenj sofinanciranja

Stopnja sofinanciranja prednostne osi iz skladov se lahko prilagodi, da se upoštevajo:

(1) pomen prednostne osi za izvajanje strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, ob upoštevanju posebnih vrzeli, ki jih je potrebno obravnavati;

(2) varstvo in izboljševanje okolja, zlasti z uporabo previdnostnega načela, načela preventivnega ukrepanja in načela „onesnaževalec plača“;

(3) stopnje zbiranja zasebnega financiranja;

(4) pokritost območij, ki so hudo in stalno prizadeta zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer:

(a) otoške države članice, upravičene v okviru Kohezijskega sklada, in drugi otoki, razen če na njih leži glavno mesto države članice ali imajo trdno povezavo s celino;

(b) gorska območja, kakor so opredeljena v nacionalni zakonodaji države članice;

(c) redko (tj. manj kot 50 prebivalcev na kvadratni kilometer) in zelo redko (manj kot 8 prebivalcev na kvadratni kilometer) poseljena območja;

(d) vključitev najbolj oddaljenih regij iz člena 349 PDEU.

ČETRTI DEL

SPLOŠNE DOLOČBE, KI VELJAJO ZA SKLADE IN ESPR

NASLOV I

UPRAVLJANJE IN NADZOR

POGLAVJE I

Sistemi upravljanja in nadzora

Člen 122

Odgovornosti držav članic

1. Države članice zagotovijo vzpostavitev sistemov upravljanja in nadzora za operativne programe v skladu s členi 72, 73 in 74.

2. Države članice preprečujejo, ugotavljajo in odpravljajo nepravilnosti ter izterjajo neupravičeno plačane zneske skupaj z zamudnimi obrestmi. O nepravilnostih, ki presegajo 10 000 EUR v obliki prispevkov iz skladov, obvestijo Komisijo, ki jo tudi redno obveščajo o pomembnem napredku zadevnih upravnih in sodnih postopkov.

Države članice Komisije o nepravilnostih ne obvestijo v naslednjih primerih:

(a) kadar je edini vidik nepravilnosti celotna ali delna neizvedba operacije, vključene v sofinanciran operativni program, zaradi stečaja upravičenca;

(b) kadar jih je upravičenec sporočil organu za upravljanje ali organu za potrjevanje prostovoljno, preden jih kateri od organov odkrije, pred plačilom javnega prispevka ali po njem;

(c) kadar jih odkrije in popravi organ za upravljanje ali organ za potrjevanje pred vključitvijo zadevnih izdatkov v izkaz o izdatkih, predložen Komisiji.

V vseh ostalih primerih, zlasti pred stečajem ali v primerih suma goljufije, se o odkritih nepravilnostih in povezanih preventivnih in popravnih ukrepih poroča Komisiji.

Če zneskov, ki so bili neupravičeno plačani upravičencu, ni mogoče izterjati zaradi krivde ali malomarnosti države članice, je država članica odgovorna za vračilo zadevnih zneskov v proračun Unije. Države članice se lahko odločijo, da ne izterjajo neupravičeno plačanega zneska, če znesek, ki naj bi se izterjal od upravičenca, brez obresti, ne presega 250 EUR v obliki prispevkov iz sklada.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149, s katerimi sprejme dodatna natančna pravila o merilih za določanje primerov nepravilnosti, ki jih je potrebno prijaviti, podatkih, ki jih je potrebno zagotoviti, ter o pogojih in postopkih, ki se uporabljajo pri določanju, ali morajo države članice povrniti neizterljive zneske.

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pogostost poročanja o nepravilnostih in obliko poročanja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2).

3. Države članice zagotovijo, da je najpozneje do 31. decembra 2015 vse izmenjave informacij med upravičenci in organom upravljanja, organom za potrjevanje, revizijskim organom in posredniškimi organi mogoče izvesti s sistemi elektronske izmenjave podatkov.

Sistemi iz prvega pododstavka olajšajo interoperabilnost z okviri Unije in nacionalnimi okviri ter omogočajo, da upravičenci predložijo vse informacije iz prvega pododstavka z enim prenosom.

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi natančna pravila glede izmenjave informacij iz tega odstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

4. Odstavek 3 se ne uporablja za ESPR.

POGLAVJE II

Organi upravljanja in nadzora

Člen 123

Imenovanje organov

1. Vsaka država članica kot organ upravljanja za vsak operativni program imenuje nacionalni, regionalni ali lokalni javni organ ali telo ali zasebno telo. Isti organ upravljanja se lahko imenuje za več kot en operativni program.

2. Država članica kot organ za potrjevanje vsakega operativnega programa brez poseganja v odstavek 3 imenuje nacionalni, regionalni ali lokalni javni organ ali telo. Isti organ za potrjevanje se lahko imenuje za več kot en operativni program.

3. Država članica lahko za operativni program imenuje organ upravljanja, ki je javni organ ali telo, in ga hkrati pooblasti za opravljanje nalog organa za potrjevanje.

4. Država članica kot revizijski organ vsakega operativnega programa imenuje nacionalni, regionalni ali lokalni javni organ ali telo, ki je funkcionalno neodvisen od organa upravljanja in organa za potrjevanje. Isti revizijski organ se lahko imenuje za več operativnih programov.

5. V primeru skladov, ki se nanašajo na cilj "naložbe za rast in delovna mesta" in v primeru ESPR, so lahko pod pogojem, da se ob upoštevanju načela ločevanja nalog organ upravljanja, organ za potrjevanje in, če je ustrezno, revizijski organ del istega javnega organa ali telesa.

Kadar skupni znesek podpore iz skladov za operativni program presega 250 000 000 EUR ali pri katerih skupni znesek podpore iz ESPR presega 100 000 000 EUR, je revizijski organ lahko del istega javnega organa ali telesa kot organ upravljanja, če je Komisija v skladu z veljavnimi določbami za predhodno programsko obdobje pred datumom sprejetja zadevnega operativnega programa obvestila države članice o svoji odločitvi, da se lahko predvsem opre na svoje revizijsko mnenje, ali če je na podlagi izkušenj iz predhodnega programskega obdobja prepričana, da sta institucionalna organiziranost in odgovornost revizijskega organa zadostno jamstvo za njegovo funkcionalno neodvisnost in zanesljivost.

6. Država članica lahko imenuje enega ali več posredniških organov s pristojnostjo izvajanja nekaterih nalog organa upravljanja ali organa za potrjevanje pod. Ustrezne ureditve med organom upravljanja ali organom za potrjevanje ter posredniškimi organi se formalno pisno zabeležijo.

7. Država članica ali organ upravljanja lahko zaupata upravljanje dela operativnega programa posredniškemu organu na podlagi pisnega sporazuma med posredniškim organom in državo članico ali organom upravljanja (v nadaljnjem besedilu: globalna nepovratna sredstva). Posredniški organ zagotovi jamstva o svoji plačilni sposobnosti in pristojnosti na zadevnem področju kot tudi za svojo upravno usposobljenost in usposobljenost za finančno upravljanje.

8. Države članice lahko na lastno pobudo imenujejo usklajevalni organ, ki je pristojen za zveze s Komisijo in obveščanje Komisije, usklajevanje dejavnosti drugih zadevnih imenovanih organov in spodbujanje usklajene uporabe veljavnega prava.

9. Država članica pisno določi pravila, ki urejajo njeno razmerje do organov upravljanja, organi za potrjevanje in revizijskimi organi, razmerje do takih organov ter razmerje takih organov do Komisije.

Člen 124

Postopek za imenovanje organa upravljanja in organa za potrjevanje

1. Preden država članica Komisiji predloži prvi zahtevek za vmesno plačilo, Komisijo obvesti o datumu in obliki imenovanj organa upravljanja in po potrebi organa za potrjevanje, ki se izvedeta na ustrezni ravni.

2. Imenovanji iz odstavka 1 temeljita na poročilu in mnenju neodvisnega revizijskega organa, ki oceni, ali imenovana organa izpolnjujeta merila v zvezi z notranjim nadzorom, obvladovanjem tveganj, dejavnostmi upravljanja in nadzornimi dejavnostmi in spremljanjem iz Priloge XIII. Neodvisni revizijski organ je revizijski organ ali druga oseba javnega ali zasebnega prava s potrebnimi revizijskimi zmogljivostmi, ki je neodvisna od organa upravljanja in, kjer je to ustrezno, od organa za potrjevanje, in ki svoje delo opravlja v skladu z mednarodno sprejetimi revizijskimi standardi. Kadar neodvisni revizijski organ ugotovi, da je del sistema upravljanja in nadzora, ki zadeva organ upravljanja ali organ za potrjevanje, v bistvu enak kot za predhodno programsko obdobje in da na podlagi revizije, opravljene v skladu z zadevnimi določbami Uredbe (ES) št. 1083/2006 in Uredbe Sveta (ES) št. 1198/2006 ([1]), obstajajo dokazi o njegovem uspešnem delovanju med navedenim obdobjem, lahko brez dodatne revizije sklene, da so zadevna merila izpolnjena.

3. Kadar skupni znesek podpore za operativni program iz skladov presega 250 000 000 EUR ali iz ESPR presega 100 000 000 EUR, lahko Komisija v enem mesecu po prejemu obvestila o imenovanju iz odstavka 1 zahteva poročilo in mnenje neodvisnega revizijskega organa iz odstavka 2 ter opis nalog in postopkov, vzpostavljenih za organ upravljanja ali po potrebi organ za potrjevanje. Komisija na podlagi svoje ocene tveganja odloči, ali bo zahtevala te dokumente, pri tem pa upošteva informacije o bistvenih spremembah nalog in postopkov organa upravljanja ali po potrebi organa za potrjevanje v primerjavi z nalogami in postopki, določenimi za predhodno programsko obdobje, ter zadevne dokaze o njihovem uspešnem delovanju.

Komisija lahko da pripombe v dveh mesecih po prejemu dokumentov iz prvega pododstavka. Brez poseganja v uporabo člena 83 preučitev teh dokumentov ne prekinja obravnave zahtevkov za vmesna plačila.

4. Kadar skupni znesek podpore za operativni program iz skladov presega 250 000 000 EUR ali iz ESPR presega 100 000 000 EUR in pride do bistvenih sprememb nalog in postopkov organa upravljanja ali po potrebi organa za potrjevanje v primerjavi z nalogami in postopki, določenimi za predhodno programsko obdobje, lahko država članica na lastno pobudo v dveh mesecih po prejemu obvestila o imenovanju iz odstavka 1 Komisiji predloži dokumente iz odstavka 3. Komisija v treh mesecih po prejemu teh dokumentov predloži pripombe nanje.

5. Kadar iz obstoječih rezultatov revizije in nadzora izhaja, da imenovani organ ne izpolnjuje več meril iz odstavka 2, država članica na ustrezni ravni glede na resnost problema določi preizkusno obdobje, med katerim se sprejme potrebni sanacijski ukrep.

Kadar imenovani organ ne izvede zahtevanega sanacijskega ukrepa v preizkusnem obdobju, ki ga je določila država članica, država članica na ustrezni ravni prekliče njegovo imenovanje.

Država članica nemudoma uradno obvesti Komisijo o tem, da je imenovani organ na preizkusu in ji predloži informacije o zadevnem preizkusnem obdobju, o zaključku preizkusnega obdobja zaradi uveljavitve sanacijskih ukrepov in preklicu imenovanja organa. Brez poseganja v uporabo člena 83 predložitev teh dokumentov ne prekinja obravnave zahtevkov za vmesna plačila.

6. Kadar se imenovanje organa upravljanja ali organa za potrjevanje prekliče, država članica v skladu s postopkom, predvidenim v odstavku 2 imenuje nov organ, ki po imenovanju prevzame naloge organa upravljanja ali organa za potrjevanje, in o tem uradno obvesti Komisijo.

7. Komisija za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje tega člena sprejme izvedbene akte v zvezi z vzorcem poročila in mnenjem neodvisnega revizijskega organa ter opisom nalog in postopkov, določenih za organ upravljanja ali po potrebi organ za potrjevanje. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

Člen 125

Naloge organa upravljanja

1. Organ upravljanja je odgovoren za upravljanje operativnega programa v skladu z načelom dobrega finančnega poslovodenja.

2. Kar zadeva upravljanje operativnega programa, organ upravljanja:

(a) podpira delo odbora za spremljanje iz člena 47 in mu zagotavlja informacije, ki jih odbor zahteva za izvajanje svojih nalog, zlasti podatke o napredku operativnega programa pri doseganju ciljev, finančne podatke in podatke v zvezi s kazalniki in mejniki;

(b) pripravi letna in končno poročilo o izvajanju iz člena 50 ter jih potem, ko jih potrdi odbor za spremljanje, predloži Komisiji;

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1198/2006 z dne 27. julija 2006 o Evropskem skladu za ribištvo (UL L 223, 15.8.2006, str. 1).

(c) posredniškim organom in upravičencem da na voljo informacije, pomembne za izvajanje njihovih nalog in izvajanje operacij;

(d) vzpostavi sistem za računalniško beleženje in shranjevanje podatkov o posamezni operaciji, potrebnih za spremljanje, vrednotenje, finančno upravljanje, preverjanje in revizijo, vključno s podatki o posameznih udeležencih v operacijah, če je primerno;

(e) zagotavlja, da se podatki iz točke (d) zberejo, vnesejo in shranijo v sistem iz točke (d) ter da se podatki o kazalnikih razčlenijo po spolu, če se to zahteva v prilogah I in II uredbe o ESS.

3. Kar zadeva izbiro operacije, organ upravljanja:

(a) pripravi in po odobritvi uporablja ustrezne izbirne postopke in merila, ki:

(i) zagotavljajo, da operacije prispevajo k doseganju posebnih ciljev in rezultatov zadevnih prednostnih nalog;

(ii) so nediskriminatorni in pregledni;

(iii) upoštevajo splošna načela iz členov 7 in 8;

(b) zagotavlja, da se izbrana operacija uvrsti na področje uporabe zadevnega sklada ali skladov in da jo je mogoče vključiti v kategorijo intervencije ali v primeru ESPR ukrepa iz prednostne naloge ali prednostih nalog operativnega programa;

(c) zagotovi, da se upravičencu da na voljo dokument, v katerem so navedeni pogoji za podporo za posamezno operacijo, vključno s posebnimi zahtevami za izdelke ali storitve, ki se zagotovijo v okviru operacije, finančnim načrtom in rokom izvedbe;

(d) pred odobritvijo dejavnosti se prepriča, ali ima upravičenec upravne, finančne in operativne zmogljivosti za izpolnitev pogojev iz točke (c);

(e) če se je operacija začela izvajati pred predložitvijo zahtevka za financiranje organu upravljanja, se prepriča, ali je bila upoštevana veljavna zakonodaja, pomembna za operacijo;

(f) zagotovi, da izbrane operacije za podporo iz skladov ne vključujejo operacije, ki so bile ali bi morale biti v postopku izterjave v skladu s členom 71 po preselitvi proizvodne dejavnosti zunaj programskega območja;

(g) določi kategorijo intervencij ali v primeru ESPR ukrepov, katerim se pripišejo izdatki operacije.

4. Kar zadeva finančno upravljanje in nadzor nad operativnim programom, organ upravljanja:

(a) preveri, ali so bili sofinancirani proizvodi in storitve zagotovljeni ter ali so bili izdatki, ki so jih prijavili upravičenci, plačani in ali so ti v skladu z veljavno zakonodajo, operativnim programom in izpolnjeni pogoji za podporo operaciji;

(b) zagotavlja, da upravičenci, vključeni v izvajanje operacij, za katere se vrnejo upravičeni in dejansko nastali izdatki, vodijo ločeno računovodstvo ali ustrezno računovodsko kodo za vse transakcije v zvezi z operacijo;

(c) ob upoštevanju ugotovljenih tveganj uvede učinkovite in sorazmerne ukrepe za preprečevanje goljufij;

(d) vzpostavi postopke, ki zagotavljajo, da se vsi dokumenti v zvezi z izdatki in revizijami, ki se zahtevajo za zagotovitev ustrezne revizijske sledi, hranijo v skladu z zahtevami iz točke (g) člena 72;

(e) pripravi izjavo o upravljanju in letni povzetek iz točk (a) in (b) člena 59(5) finančne uredbe.

V uredbi o evropskem teritorialnem sodelovanju se lahko z odstopanjem od točke (a) prvega pododstavka določijo posebna pravila, ki se uporabljajo za preverjanje programov sodelovanja.

5. Preverjanja v skladu s točko (a) prvega pododstavka odstavka 4 vključujejo naslednja postopka:

(a) upravno preverjanje vsakega zahtevka za povračilo, ki ga predložijo upravičenci;

(b) preverjanje operacij na kraju samem.

Pogostost in pokritost preverjanja na kraju samem sta sorazmerni z zneskom javne pomoči za operacijo in s stopnjo tveganja, ki je s takimi preverjanji ter revizijami revizijskega organa opredeljena za sistem upravljanja in nadzora kot celoto.

6. Preverjanje posameznih operacij na kraju samem v skladu s točko (b) prvega pododstavka odstavka 5 se lahko izvede z vzorčenjem.

7. Če je organ upravljanja tudi upravičenec v okviru operativnega programa, ureditev preverjanja iz točke (a) prvega pododstavka odstavka 4 zagotavlja ustrezno ločitev funkcij.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149, s katerimi določi pravila za določitev informacij v zvezi s podatki, ki se zapisujejo in hranijo v elektronski obliki v okviru sistema spremljanja iz točke (d) odstavka 2 tega člena.

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi tehnične specifikacije sistema, uvedenega v skladu s točko (d) odstavka 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

9. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149 o določitvi minimalnih zahtev za revizijsko sled iz točke (d) prvega pododstavka odstavka 4 tega člena v zvezi z vodenjem računovodskih evidenc ter hrambo spremnih dokumentov na ravni organa za potrjevanje, organa upravljanja, posredniških organov in upravičencev.

10. Komisija za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje tega člena sprejme izvedbene akte v zvezi z vzorcem izjave o upravljanju iz točke (e) prvega pododstavka odstavka 4 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2).

Člen 126

Naloge organa za potrjevanje

Organ za potrjevanje operativnega programa je pristojen zlasti za:

(a) pripravo in predložitev zahtevkov za plačilo Komisiji ter potrditev, da ti izhajajo iz zanesljivih računovodskih sistemov, temeljijo na preverljivih spremnih dokumentih in jih je preveril organ upravljanja;

(b) pripravo računovodskih izkazov iz točke (a) člena 59(5) finančne uredbe;

(c) potrditev popolnosti, točnosti in verodostojnosti računovodskih izkazov ter da so izdatki iz izkazov v skladu z veljavnim pravom in da so nastali v zvezi z operacijami, izbranimi za financiranje v skladu z merili, ki se uporabljajo za operativni program ter so v skladu s predpisi Unije in veljavnim pravom;

(d) zagotovitev sistema za računalniško zapisovanje in shranjevanje računovodskih izkazov za posamezne operacije, ki podpira vse podatke, potrebne za pripravo zahtevkov za plačilo in računovodskih izkazov, vključno z evidenco izterljivih in izterjanih zneskov ter zneskov, ki so bili umaknjeni po preklicu celotnega prispevka za operacijo ali operativni program ali njegovega dela;

(e) zagotovitev, da je od organa upravljanja za pripravo in predložitev zahtevkov za plačilo prejel ustrezne informacije o postopkih in preverjanjih v zvezi z izdatki;

(f) upoštevanje rezultatov vseh revizij, ki jih je opravil revizijski organ ali so bile opravljene v njegovi pristojnosti, pri pripravi in predložitvi zahtevkov za plačilo;

(g) računalniško vodenje računovodske evidence izdatkov, predloženih Komisiji, in ustreznega javnega prispevka, plačanega upravičencem;

(h) vodenje evidence izterljivih zneskov ter zneskov, ki so bili umaknjeni po preklicu celotnega ali dela prispevka za določeno operacijo. Izterjani zneski se vrnejo v proračun Unije pred zaključkom operativnega programa tako, da se odštejejo od poznejšega izkaza o izdatkih.

Člen 127

Naloge revizijskega organa

1. Revizijski organ zagotovi, da se izvedejo revizije o pravilnem delovanju sistema upravljanja in nadzora za operativne programe in ustreznega vzorca operacij na podlagi prijavljenih izdatkov. Prijavljeni izdatki se revidirajo na podlagi reprezentativnega vzorca in kot splošno pravilo na podlagi statističnih metod vzorčenja.

Nestatistične metode vzorčenja se lahko uporabijo po strokovni presoji revizijskega organa v ustrezno utemeljenih primerih v skladu s sprejetimi mednarodnimi revizijskimi standardi in v vsakem primeru, kadar zaradi nezadostnega števila operacij za računovodsko leto ni mogoče uporabiti statistične metode.

V teh primerih zadostuje velikost vzorca, ki revizijskemu organu omogoča pripravo veljavnega revizijskega mnenja v skladu z drugim pododstavkom člena 59(5) finančne uredbe.

Nestatistične metode vzorčenja zajemajo najmanj 5 % operacij, za katere so se izdatki prijavili Komisiji v računovodskem letu, in 10 % izdatkov, ki so se prijavili Komisiji v obračunskem letu.

2. Kadar revizije izvede organ, ki ni revizijski organ, revizijski organ zagotovi, da je tak organ funkcionalno neodvisen.

3. Revizijski organ zagotovi, da se pri reviziji upoštevajo mednarodno priznani računovodski standardi.

4. Revizijski organ v osmih mesecih od sprejetja operativnega programa pripravi revizijsko strategijo za izvajanje revizij. V revizijski strategiji so določeni revizijska metodologija, metoda vzorčenja za revizije operacije in načrtovanje revizij v zvezi s tekočim obračunskim letom ter dvema naslednjima obračunskima letoma. Revizijska strategija se letno posodablja od leta 2016 do vključno leta 2022. Kadar se skupni sistem upravljanja in nadzora uporablja za več kot en operativni program, se lahko za zadevne operativne programe pripravi enotna revizijska strategija. Revizijski organ na zahtevo predloži revizijsko strategijo Komisiji.

5. Revizijski organ pripravi:

(a) revizijsko mnenje v skladu z drugim pododstavkom člena 59(5) finančne uredbe;

(b) poročilo o nadzoru, ki vključuje glavne ugotovitve revizij, izvedenih v skladu z odstavkom 1, vključno z ugotovljenimi pomanjkljivostmi v sistemu upravljanja in nadzora, ter predlagane in izvedene korektivne ukrepe.

Kadar se za več operativnih programov uporablja skupni sistem upravljanja in nadzora, se informacije iz točke (b) prvega pododstavka lahko združijo v enem poročilu.

6. Komisija za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja tega člena sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vzorce revizijske strategije, revizijskega mnenja in poročila o nadzoru. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2).

7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149, s katerimi se določijo področje uporabe in vsebina revizij operacij in računovodskih izkazov ter metodologija za izbiro vzorca operacije iz odstavka 1 tega člena.

8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149, s katerimi se določijo podrobna pravila o uporabi podatkov, zbranih med revizijami, ki jih izvedejo uradniki ali pooblaščeni predstavniki Komisije.

POGLAVJE III

Sodelovanje z revizijskimi organi

Člen 128

Sodelovanje z revizijskimi organi

1. Komisija z revizijskimi organi sodeluje pri usklajevanju njihovih revizijskih načrtov in metod ter s temi organi nemudoma izmenja rezultate revizij, izvedenih na sistemih upravljanja in nadzora.

2. Za olajšanje tega sodelovanja v primerih, ko država članica imenuje več kot en revizijski organ, lahko država članica imenuje usklajevalni organ.

3. Komisija, revizijski organi in kakršen koli usklajevalni organ se srečujejo redno in praviloma vsaj enkrat na leto, razen če se dogovorijo drugače, da pregledajo letno poročilo o nadzoru, revizijsko mnenje in revizijsko strategijo ter izmenjajo stališča o vprašanjih, povezanih z izboljšanjem sistemov upravljanja in nadzora.

NASLOV II

FINANČNO UPRAVLJANJE, PRIPRAVA, PREGLED, POTRDITEV IN ZAKLJUČEK OBRAČUNA TER FINANČNI POPRAVKI

POGLAVJE I

Finančno upravljanje

Člen 129

Splošna pravila za izplačila

Država članica zagotovi, da je ob zaključku operativnega programa znesek javnih izdatkov, izplačan upravičencem, vsaj enak prispevku iz skladov, ki ga je Komisija izplačala državi članici.

Člen 130

Splošna pravila za izračun vmesnih plačil in končno plačilo

1. Komisija kot vmesno plačilo povrne 90 % zneska, ki izhaja iz uporabe stopnje sofinanciranja za vsako prednostno nalogo iz odločitve, s katero se sprejme operativni program, za upravičene izdatke za prednostno nalogo, vključeno v zahtevek za izplačilo. Komisija v skladu s členom 139 določi preostale zneske, ki jih je potrebno povrniti kot vmesna plačila ali izterjati.

2. Prispevek iz skladov ali ESPR za prednostno nalogo prek vmesnih plačil ter končno plačilo ni višji od:

(a) upravičenih javnih izdatkov za prednostno nalogo, navedene v zahtevku za izplačilo; ali

(b) prispevka iz skladov ali ESPR za prednostno nalogo iz odločitve Komisije o odobritvi operativnega programa.

Člen 131

Zahtevki za izplačilo

1. Zahtevki za izplačilo za vsako prednostno nalogo vključujejo:

(a) skupni znesek upravičenih izdatkov, ki so jih imeli upravičenci in so bili plačani pri izvajanju operacij, kakor je vnesen v računovodskem sistemu organa za potrjevanje;

(b) skupni znesek javnih izdatkov, ki je nastal pri izvajanju operacij in kakor je vnesen v računovodskem sistemu organa za potrjevanje.

2. Upravičeni izdatki v zahtevku za plačilo so podprti s prejetimi računi ali računovodskimi listinami z enako dokazno vrednostjo, razen če gre za druge oblike podpore iz točk (b), (c) in (d) prvega pododstavka člena 67(1), člena 68, člena 69(1) in člena 109 te uredbe in člena 14 uredbe o ESS. Za take oblike podpore so zneski iz zahtevka za izplačilo stroški, izračunani na veljavni osnovi.

3. V primeru sheme pomoči iz člena 107 PDEU, javni prispevek, ki ustreza izdatkom v zahtevku za izplačilo, upravičencem izplača organ, ki dodeli pomoč.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko, v primeru državne pomoči, zahtevek za izplačilo lahko vključuje vnaprejšnja izplačila, ki jih je upravičencu plačal organ, ki dodeli pomoč, pod naslednjimi pogoji, ki morajo biti kumulativno izpolnjeni:

(a) ta vnaprejšnja izplačila so zajeta v garancijo, ki jo nudi banka ali druga finančna institucija s sedežem v državi članici, ali so zajeta v aranžma, ki ga javni subjekt ali država članica nudita kot garancijo;

(b) ta vnaprejšnja izplačila ne presegajo 40 % skupnega zneska pomoči, ki se dodeli upravičencu za posamezno operacijo;

(c) ta vnaprejšnja izplačila so zajeta v izdatke upravičencev za izvrševanje operacije, ki so podprti z računi ali računovodskimi izkazi enakovredne dokazne vrednosti najpozneje v treh letih po letu plačila vnaprejšnjega plačila ali 31. decembra 2023, kar je prej; v nasprotnem primeru bo naslednji zahtevek za plačilo ustrezno popravljen.

5. Vsak zahtevek za izplačilo, ki vključuje vnaprejšnja izplačila vrste iz odstavka 4, posebej navaja skupni znesek, ki je bil iz operativnega programa izplačan v obliki vnaprejšnjih izplačil, znesek, ki je bil zajet v izdatke, ki so jih upravičenci plačali v treh letih od prejema vnaprejšnjega izplačila iz točke (c) odstavka 4, in znesek, ki ni bil zajet v izdatke, ki so jih plačali upravičenci in za katerega triletni roko še ni potekel.

6. Komisija za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje tega člena sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vzorec zahtevkov za plačilo. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

Člen 132

Izplačila upravičencem

1. Pod pogojem, da so na razpolago sredstva iz začetnih in letnih predplačil ter vmesnih plačil, organ upravljanja zagotovi, da upravičenec prejme celotni znesek upravičenih javnih izdatkov najpozneje 90 dni od dneva, ko je upravičenec vložil zahtevek za izplačilo.

Noben znesek se ne odšteje ali zadrži, prav tako se ne obračuna nobena posebna ali druga dajatev z enakovrednim učinkom, zaradi katere bi se znižali zneski za upravičence.

2. Organ upravljanja lahko v ustrezno utemeljenih primerih prekine tek roka za plačilo iz odstavka 1, in sicer, kadar:

(a) znesek iz zahtevka za plačilo še ni zapadel ali niso bile predložene ustrezne dokazne listine, vključno z listinami, potrebnimi za preverjanje upravljanja iz točke (a) prvega pododstavka člena 125(4);

(b) začeta je bila preiskava o domnevnih nepravilnostih v zvezi z zadevnimi izdatki.

O prekinitvi teka roka in razlogih za prekinitev se zadevni upravičenec obvesti pisno.

Člen 133

Uporaba eura

1. Države članice, ki na dan vložitve zahtevka za plačilo še niso sprejele eura kot svoje valute, zneske izdatkov, ki so nastali v nacionalni valuti, preračunajo v eure. Ti zneski se v eure preračunajo z uporabo mesečnega računovodskega menjalnega tečaja Komisije v mesecu, v katerem so bili izdatki zabeleženi v računovodskih izkazih organa za potrjevanje v okviru zadevnega operativnega programa. Menjalni tečaj Komisija vsak mesec objavi v elektronski obliki.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko uredba o evropskem teritorialnem sodelovanju vzpostavi posebna pravila o trenutku preračunavanja v euro.

3. Kadar euro postane valuta države članice, se postopek preračunavanja iz odstavka 1 še naprej uporablja za vse izdatke, ki jih je organ za potrjevanje zabeležil v računovodske izkaze pred datumom začetka veljavnosti nepreklicno določenega menjalnega razmerja med nacionalno valuto in eurom.

Člen 134

Izplačilo predplačila

1. Začetno predplačila se izplača v obrokih:

(a) leta 2014: 1 % zneska podpore iz skladov in ESPR za celotno programsko obdobje za operativni program ali 1,5 % zneska podpore iz skladov in ESPR za celotno programsko obdobje za operativni program, kadar država članica v skladu s členoma 122 in 143 PDEU oziroma iz Evropskega instrumenta za finančno stabilnost (EIFS) prejema finančno podporo od leta 2010 ali v skladu s členoma 136 in 143 PDEU prejema finančno podporo dne 31. decembra 2013;

(b) leta 2015: 1 % zneska podpore iz skladov in ESPR za celotno programsko obdobje za operativni program ali 1,5 % zneska podpore iz skladov in ESPR za celotno programsko obdobje za operativni program, kadar država članica v skladu s členoma 122 in 143 PDEU oziroma iz ESPR prejema finančno pomoč od leta 2010 ali v skladu s členoma 136 in 143 PDEU prejema finančno pomoč dne 31. decembra 2014;

(c) leta 2016: 1 % zneska podpore iz skladov in ESPR za celotno programsko obdobje za operativni program;

Če je operativni program sprejet leta 2015 ali pozneje, se prvi obroki izplačajo v letu sprejetja.

2. Izplačilo letnega predplačila se med letoma 2016 in 2023 izvede pred 1. julijem. Znaša odstotek zneska podpore iz skladov in ESPR za celotno programsko obdobje za operativni program kot sledi:

— 2016: 2 %

— 2017: 2,625 %

— 2018: 2,75 %

— 2019: 2,875 %

— 2020 do 2023: 3 %.

3. Pri izračunavanju zneska začetnega predplačila iz odstavka 1 se iz zneska podpore za celotno programsko obdobje izključijo zneski iz rezerve za uspešnost, ki so bili prvotno dodeljeni operativnemu programu.

Pri izračunavanju zneska letnega predplačila iz odstavka 2 do vključno z letom 2020 se iz zneska podpore za celotno programsko obdobje izključijo zneski iz rezerve za uspešnost, ki so bili prvotno dodeljeni operativnemu programu.

Člen 135

Roki za predložitev zahtevkov za vmesna plačila in njihovo plačilo

1. Organ za potrjevanje v skladu s členom 131(1) redno vlaga zahtevek za vmesno plačilo, ki zajema zneske, vnesene v njegov računovodski sistem v danem obračunskem letu. Lahko pa organ za potrjevanje takšne zneske vključi v zahtevke za plačilo, ki se predložijo v naslednjih obračunskih letih, kadar je po njegovem mnenju to potrebno.

2. Organ za potrjevanje vloži končni zahtevek za vmesno plačilo do 31. julija po koncu predhodnega obračunskega leta in v vsakem primeru pred prvim zahtevkom za vmesno plačilo za naslednje obračunsko leto.

3. Prvi zahtevek za vmesno plačilo se predloži, ko Komisija v skladu s členom 124 prejme uradno obvestilo o imenovanju organa upravljanja in organa za potrjevanje.

4. Vmesna plačila za operativni program se ne izvedejo, če Komisiji ni bilo poslano letno poročilo o izvajanju v skladu s pravili za posamezen sklad.

5. Komisija glede na razpoložljiva sredstva izplača vmesno plačilo najpozneje v 60 dneh od datuma, ko zabeleži zahtevek za izplačilo.

Člen 136

Prenehanje obveznosti

1. Komisija za operativni program razveljavi odobritev katerega koli dela zneska, ki ni bil uporabljen za izvedbo začetnih in letnih predplačil in vmesnih plačil do 31. decembra tretjega obračunskega leta po letu proračunske obveznosti v okviru operativnega programa, ali za katerega zahtevek za izplačilo, sestavljen v skladu s členom 131, ni bil predložen v skladu s členom 135.

2. Za tisti del obveznosti, ki je 31. decembra 2023 še neporavnan, se razveljavi odobritev, če Komisija do roka iz člena 141(1) ne prejme vseh dokumentov, zahtevanih na podlagi člena 141(1).

POGLAVJE II

Priprava, pregled in sprejetje obračuna ter zaključek operativnih programov ter ustavitev izplačil

Oddelek I

Priprava, pregled in sprejetje obračuna

Člen 137

Priprava računovodskih izkazov

1. Komisiji se predložijo računovodski izkazi iz točke (a) člena 59(5) finančne uredbe za vsak operativni program. Izkazi zajemajo obračunsko leto in na ravni vsake prednostne osi, in kjer je ustrezno, sklada in kategorije regij, vključujejo:

(a) skupni znesek upravičenih izdatkov, vnesenih v računovodske sisteme organa za potrjevanje, ki je bil vključen v zahtevo za izplačilo, predloženo Komisiji v skladu s členoma 131 in člena 135(2) do 31. julija v letu, ki sledi obračunskemu letu, skupni znesek ustreznih javnih izdatkov, ki so nastali pri izvajanju operacij, in skupni znesek ustreznih plačil upravičencem iz člena 132(1);

(b) preklicane in izterjane zneske med obračunskim letom, zneske, ki jih je treba izterjati na koncu obračunskega leta, izterljive zneske iz člena 71 in neizterljive zneske;

(c) zneske prispevkov programa, izplačane finančnim instrumentom iz člena 41(1) in predhodna plačila državne pomoči iz člena 131(4);

(d) za vsako prednostno nalogo uskladitev izdatkov iz točke (a) in izdatkov, prijavljenih v istem obračunskem letu v zahtevkih za izplačilo, skupaj z obrazložitvijo kakršnih koli razlik.

2. Kadar država članica iz računovodskih izkazov izključi izdatke, ki so bili predhodno vključeni v zahtevek za vmesno plačilo za dano obračunsko leto, ker se trenutno ocenjuje njihova zakonitost in pravilnost, se lahko ti izdatki ali del teh izdatkov, za katere se izkaže, da so zakoniti in pravilni, vključijo v zahtevek za vmesno plačilo za naslednja obračunska leta.

3. Komisija za določitev enotnih pogojev za izvajanje tega člena sprejme izvedbene akte, s katerimi določi vzorec za obračune iz tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3).

Člen 138

Predložitev informacij

Država članica za vsako leto od leta 2016 do vključno leta 2025 do roka iz člena 59(5) finančne uredbe predloži dokumente iz navedenega člena, in sicer:

(a) računovodske izkaze iz člena 137(1) te uredne za predhodno obračunsko leto;

(b) izjavo o zanesljivosti upravljanja in letni povzetek iz točke (e) prvega pododstavka člena 125(4) te uredbe za predhodno obračunsko leto;

(c) revizijsko mnenje in poročilo o nadzoru iz točk (a) in (b) prvega pododstavka člena 127(5) te uredbe za predhodno obračunsko leto.

Člen 139

Preverjanje in sprejetje obračuna

1. Komisija pregleda dokumente, ki jih predložijo države članice v skladu s členom 138. Države članice na zahtevo Komisije zagotovijo vse potrebne dodatne informacije, na podlagi katerih lahko Komisija do roka iz člena 84 ugotovi, ali so obračuni popolni, natančni in verodostojni.

2. Komisija potrdi tiste obračune, glede katerih lahko ugotovi, da so popolni, natančni in verodostojni. Takšno odločitev Komisija sprejme, kadar revizijski organ predloži revizijsko mnenje brez pridržka glede popolnosti, natančnosti in verodostojnosti obračunov, razen če ima Komisija na voljo specifične dokaze, da je revizijsko mnenje o obračunih nezanesljivo.

3. Komisija do roka iz člena 84 obvesti zadevne države članice, ali lahko potrdi predložene obračune.

4. Če Komisija iz razlogov na strani države članice do roka iz člena 84 ne more potrditi predloženih obračunov, obvesti države članice o razlogih v skladu z odstavkom 2 tega člena ter ukrepih, ki jih je treba sprejeti ter o časovnem obdobju za njihovo izvedbo. Komisija ob koncu časovnega obdobja za izvedbo ukrepov obvesti državo članico o tem, ali lahko potrdi obračune.

5. Komisija pri odločanju o potrditvi obračunov ne upošteva vprašanj o zakonitosti in pravilnosti z izdatki povezanih transakcij iz obračunov. Brez poseganja v člena 83 in 142 postopek za pregled in potrditev obračunov ne prekinja obravnave zahtevkov za vmesna plačila in ne privede do začasne ustavitve izplačil.

6. Komisija na podlagi potrjenih obračunov izračuna znesek v breme skladov in ESPR za zadevno obračunsko leto in posledične prilagoditve v zvezi s plačili državam članicam. Pri tem upošteva:

(a) zneske iz proračunskih izkazov iz točke (a) člena 137(1), za katere se uporabi stopnja sofinanciranja za vsako prednostno nalogo;

(b) skupni znesek plačil Komisije v navedenem obračunskem letu, ki je sestavljen iz:

(i) zneska vmesnih plačil Komisije v skladu s členom 130(1) in členom 24 ter

(ii) plačanega zneska letnega predplačila iz člena 134(2).

7. Po izračunu na podlagi odstavka 6 Komisija obračuna ustrezno letno predplačilo in v 30 dneh po potrditvi zadevnih obračunov izplača vse neporavnane dodatne zneske. Kadar je potrebno znesek izterjati od države članice, se to stori z nalogom za izterjavo, ki ga izda Komisija in ki se, kjer je mogoče, izvrši s pobotom zneskov, ki pripadajo zadevni državi članici v okviru naknadnih izplačil za isti operativni program. Takšna izterjava ne pomeni finančnega popravka in ne zmanjšuje podpore iz skladov, namenjene operativnemu programu. Izterjani znesek pomeni namenski prejemek v skladu s členom 177(3) finančne uredbe.

8. Kadar Komisija po uporabi postopka iz odstavka 4 ne more sprejeti obračunov, na podlagi razpoložljivih informacij in v skladu z odstavkom 6 določi znesek v breme skladov za zadevno obračunsko leto in o tem obvesti zadevno državo članico. Kadar država članica v dveh mesecih po predložitvi zadevnih informacij s strani Komisije uradno obvesti Komisijo o svojem soglasju, se uporabi odstavek 7. Če tega soglasja ni, Komisija sprejme odločitev z izvedbenimi akti, v kateri navede znesek v breme skladov za zadevno obračunsko leto. Takšna odločitev ne pomeni finančnega popravka in ne zmanjšuje podpore iz skladov, namenjene operativnemu programu. Komisija na podlagi navedene odločitve uporabi prilagoditve plačil za države članice v skladu z odstavkom 7.

9. Sprejetje obračunov s strani Komisije ali odločitev Komisije iz odstavka 8 tega člena ne posega v uporabo popravkov iz členov 144 in 145.

10. Države članice lahko nadomestijo nepravilne zneske, odkrite po predložitvi obračunov, in sicer tako, da opravijo ustrezne prilagoditve v obračunih za obračunsko leto, v katerem je nepravilnost odkrita, brez poseganja v člena 144 in 145.

Člen 140

Dostopnost dokumentov

1. Brez poseganja v pravila, ki urejajo državno pomoč, organ za upravljanje zagotovi, da je v zvezi z izdatki, podprtimi iz skladov, vsa spremna dokumentacija o operacijah, za katere skupni upravičeni izdatki znašajo manj kot 1 000 000 EUR, na zahtevo na voljo Komisiji in Evropskemu računskemu sodišču za obdobje treh let, in sicer od 31. decembra po predložitvi obračunov, ki vsebujejo izdatke teh operacij.

Glede operacij, ki niso tiste iz prvega pododstavka, je vsa spremna dokumentacija na voljo za dve leti, in sicer od 31. decembra po predložitvi obračunov, ki vsebujejo končne izdatke dane končane dejavnosti.

Organ upravljanja lahko sklene, da se bodo za operacije, za katere skupni upravičeni izdatki znašajo manj kot 1 000 000 EUR, uporabljala pravilo iz drugega pododstavka.

Časovno obdobje iz prvega pododstavka se prekine v primeru sodnih postopkov ali na ustrezno utemeljeno zahtevo Komisije.

2. Organ upravljanja obvesti upravičence o začetnem datumu obdobja iz odstavka 1.

3. Dokumenti se hranijo kot izvirniki ali overjeni verodostojni izvodi izvirnikov ali na splošno sprejetih nosilcih podatkov, vključno z elektronskimi različicami izvirnih dokumentov ali dokumentov, ki so le v elektronski obliki.

4. Dokumenti se hranijo v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, ki jih osebni podatki zadevajo, le toliko časa, kolikor je potrebno za namene, za katere so bili podatki zbrani ali za katere se naprej obdelujejo.

5. Postopek potrjevanja skladnosti dokumentov na splošno sprejetih nosilcih podatkov z izvirnim dokumentom določijo nacionalni organi, zagotavlja pa, da shranjene različice izpolnjujejo nacionalne zakonske zahteve in da se je nanje možno sklicevati pri reviziji.

6. Kadar so dokumenti samo v elektronski obliki, morajo računalniški sistemi, ki se uporabljajo, izpolnjevati sprejete varnostne standarde, ki zagotavljajo, da shranjeni dokumenti izpolnjujejo nacionalne zakonske zahteve in da se je nanje možno sklicevati pri reviziji.

Oddelek II

Zaključek operativnih programov

Člen 141

Predložitev dokumentov o zaključku in končno plačilo

1. Poleg dokumentov iz člena 138 za zadnje obračunsko leto od 1. julija 2023 do 30. junija 2024 države članice predložijo končno poročilo o izvajanju za operativni program ali zadnje letno poročilo o izvajanju za operativni program, ki se podpira s sredstvi iz ESPR.

2. Končno plačilo se izvede najpozneje tri mesece po datumu sprejetja obračuna končnega obračunskega leta ali en mesec po datumu sprejetja končnega poročila o izvajanju, kar je pozneje.

Oddelek III

Začasna ustavitev izplačil

Člen 142

Začasna ustavitev izplačil

1. Komisija lahko na ravni prednostnih nalog ali operativnih programov začasno zaustavi vsa vmesna plačila ali njihov del, če je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

(a) obstaja resna pomanjkljivost v uspešnem delovanju sistema upravljanja in nadzora operativnega programa, ki ogroža prispevek Unije k operativnemu programu in za katero niso bili sprejeti popravni ukrepi;

(b) so izdatki iz izkaza o izdatkih povezani z nepravilnostjo, ki ima resne finančne posledice in ni bila odpravljena;

(c) država članica ni sprejela potrebnih ukrepov za izboljšanje stanja, ki povzroča prekinitev iz člena 83;

(d) obstaja resna pomanjkljivost v kakovosti in zanesljivosti sistema spremljanja ali v podatkih o skupnih in posebnih kazalnikih;

(e) se ukrepi za izpolnitev predhodne pogojenosti, kakor je določeno v členu 19, ne izvedejo;

(f) obstajajo dokazi, pridobljeni pri pregledu uspešnosti prednostne naloge, da obstajajo resne pomanjkljivosti glede doseganja mejnikov te prednostne naloge v zvezi s finančnimi kazalniki in kazalniki učinka ter ključnih faz izvajanja iz okvira uspešnosti pod pogoji iz člena 22.

Posebna pravila za ESPR lahko določajo posebno podlago za začasno prekinitev izplačil, vezano na neupoštevanje pravil, ki se uporabljajo v okviru skupne ribiške politike, ki mora biti sorazmerna in upoštevati naravo, resnost, trajanje in ponavljanje neupoštevanja.

2. Komisija lahko z izvedbenimi akti določi začasno ustavitev vseh ali dela vmesnih plačil po tem, ko državi članici ponudi možnost, da predloži svoje pripombe.

3. Komisija prekliče začasno ustavitev vseh ali dela vmesnih plačil, ko država članica sprejme ustrezne ukrepe, ki dovoljujejo preklic začasne ustavitve.

POGLAVJE III

Finančni popravki

Oddelek I

Finančni popravki držav članic

Člen 143

Finančni popravki držav članic

1. Države članice so najprej odgovorne za preiskovanje nepravilnosti ter izvajanje potrebnih finančnih popravkov in izterjav. V primeru sistemskih nepravilnosti država članica razširi svojo preiskavo na vse morebitno prizadete operacije.

2. Države članice izvedejo potrebne finančne popravke v povezavi s posameznimi ali sistemskimi nepravilnostmi, ki so odkrite pri operacijah ali operativnih programih. Finančni popravki zajemajo preklic celote ali dela javnega prispevka za operacijo ali operativni program. Države članice upoštevajo značilnosti in resnost nepravilnosti ter finančno izgubo sklada ali ESPR in popravek izvedejo sorazmerno. Finančni popravki se evidentirajo v računovodskih izkazih s strani organa upravljanja za obračunsko leto, v katerem se odloči o preklicu.

3. Prispevek iz skladov ali ESPR, preklican v skladu z odstavkom 2, lahko država članica v skladu z odstavkom 4 ponovno uporabi v zadevnem operativnem programu.

4. Prispevek, preklican v skladu z odstavkom 2, se ne sme ponovno uporabiti za nobeno operacijo, ki je bila predmet popravka ali, kadar je bil finančni popravek izveden zaradi sistemske nepravilnosti, ter za nobeno operacijo, na katero je vplivala sistemska nepravilnost.

5. Pravila za posamezni sklad za ESPR lahko določajo posebno podlago za finančne popravke držav članic, povezanih z neskladnostjo pravil, ki veljajo v skupni ribiški politiki, ki je sorazmerna, ob upoštevanju vrste, resnosti, trajanja in ponovitve neskladnosti.

Oddelek II

Finančni popravki Komisije

Člen 144

Merila za finančne popravke

1. Komisija lahko z izvedbenimi akti izvede finančne popravke tako, da prekliče celoten prispevek ali del prispevka Unije za operativni program v skladu s členom 85, če po ustreznem pregledu ugotovi, da:

(a) obstaja resna pomanjkljivost v uspešnem delovanju sistema upravljanja in nadzora operativnega programa, kar ogroža prispevek Unije, ki je bil že izplačan operativnemu programu;

(b) država članica ni izpolnila svojih obveznosti iz člena 143 pred začetkom postopka finančnih popravkov iz tega odstavka;

(c) je izdatek v zahtevku za plačilo nepravilen in ga država članica ni popravila pred začetkom postopka finančnih popravkov iz tega odstavka.

Komisija svoje finančne popravke utemelji na posameznih primerih ugotovljene nepravilnosti, pri čemer upošteva, ali je nepravilnost sistemska. Kadar ni mogoče natančno določiti zneska nepravilnih izdatkov v breme skladov ali ESPR, Komisija uporabi pavšalni ali ekstrapolirani finančni popravek.

2. Komisija pri odločanju o znesku popravka iz odstavka 1 spoštuje načelo sorazmernosti tako, da upošteva značilnosti in resnost nepravilnosti ter obseg in finančne posledice pomanjkljivosti v sistemu upravljanja in nadzora, ugotovljene v operativnem programu.

3. Kadar Komisija svoje stališče utemeljuje na podlagi poročil zunanjih revizorjev, se po pregledu ukrepov, ki jih je zadevna država članica sprejela v skladu s členom 143(2), obvestil, poslanih v skladu s členom 122(2), in vseh odgovorov države članice sama odloči glede finančnih posledic.

4. V skladu s členom 22(7), kadar Komisija na podlagi pregleda končnega poročila o izvajanju operativnega programa za sklade ali zadnjega letnega poročila o izvajanju za ESPR ugotovi resno nedoseganje ciljnih vrednosti iz okvira uspešnosti, lahko z izvedbenimi akti izvede finančne popravke za zadevne prednostne naloge.

5. Kadar država članica ne spoštuje svojih obveznosti iz člena 95, lahko Komisija glede na stopnjo nespoštovanja teh obveznosti izvede finančni popravek s preklicem dela ali celotnega prispevka iz strukturnih skladov za zadevno državo članico.

6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 149, s katerimi določi podrobna pravila v zvezi z merili za ugotavljanje resnih pomanjkljivosti uspešnega delovanja sistemov upravljanja in nadzora, vključno z glavnimi vrstami takih pomanjkljivosti, merila za določitev stopnje finančnega popravka, ki ga je treba uporabiti, ter merila za uporabo pavšalnih stopenj ali ekstrapoliranih finančnih popravkov.

7. Pravila za posamezen sklad lahko za ESPR določajo posebno podlago za postopek finančnih popravkov Komisije, vezano na neupoštevanje pravil, ki se uporabljajo v okviru skupne ribiške politike, ki mora biti sorazmerna in upoštevati naravo, resnost, trajanje in ponavljanje neupoštevanja.

Člen 145

Postopek

1. Komisija pred sprejetjem odločitve o finančnem popravku začne postopek z obvestilom državi članici o začasnih ugotovitvah svojega pregleda in zahtevo, da država članica v dveh mesecih predloži svoje pripombe.

2. Kadar Komisija predlaga finančne popravke na podlagi ekstrapolacije ali pavšala, ima država članica s pregledom zadevne dokumentacije možnost dokazati, da je dejanski obseg nepravilnosti manjši kot v oceni Komisije. Ob soglasju s Komisijo lahko država članica omeji svoj pregled na ustrezen delež ali vzorec dokumentacije. Razen v upravičenih primerih rok za to preverjanje ni daljši od dveh mesecev, ki sledita obdobju dveh mesecev iz odstavka 1.

3. Komisija upošteva vsa dokazila, ki jih država članica predloži v rokih iz odstavkov 1 in 2.

4. Kadar država članica ne sprejme začasnih ugotovitev Komisije, je povabljena na zaslišanje pred Komisijo, da se zagotovi dostopnost vseh ustreznih informacij in pripomb, ki so podlaga za ugotovitve Komisije o zahtevku za finančni popravek.

5. V primeru dogovora in ne glede na odstavek 6 tega člena lahko država članica ponovno uporabi ustrezne sklade v skladu s členom 143(3).

6. Komisija z izvedbenimi akti sprejme odločitev o izvedbi finančnih popravkov v šestih mesecih od datuma zaslišanja ali od datuma prejema dodatnih informacij, kadar se država članica strinja, da predloži take dodatne informacije po zaslišanju. Komisija upošteva vse informacije in pripombe, predložene med postopkom. Če zaslišanje ni izvedeno, začne šestmesečni rok teči dva meseca po datumu vabila na zaslišanje, ki ga je poslala Komisija.

7. Kadar Komisija pri izvajanju svojih pristojnosti v skladu s členom 75 ali Evropsko računsko sodišče odkrije nepravilnosti, ki dokazujejo resno pomanjkljivost pri uspešnem delovanju sistemov upravljanja in nadzora, se s finančnim popravkom zmanjša podpora iz skladov za operativni program.

Prvi pododstavek ne velja v primeru resne pomanjkljivosti pri uspešnem delovanju sistema upravljanja in nadzora, ki je pred datumom, ko jo je odkrila Komisija ali Evropsko računsko sodišče:

(a) bila ugotovljena v letni izjavi o upravljanju, letnem poročilu o nadzoru ali revizijskem mnenju, predloženem Komisiji v skladu s členom 59(5) finančne uredbe, ali v drugih revizijskih poročilih revizijskega organa, predloženih Komisiji, ter so bili sprejeti ustrezni ukrepi, ali

(b) v zvezi z njo država članica že sprejela ustrezne popravne ukrepe.

Ocena resnih pomanjkljivosti pri uspešnem delovanju sistemov upravljanja in nadzora temelji na veljavnem zakonu, kadar so predložene ustrezne izjave o upravljanju, letna poročila o nadzoru in revizijska mnenja.

Ko Komisija odloča o finančnem popravku:

(a) upošteva načelo sorazmernosti tako, da upošteva vrsto in težo resne pomanjkljivosti pri uspešnem delovanju sistemov upravljanja in nadzora ter njene finančne posledice za proračun Unije;

(b) za uporabo pavšalne stopnje ali ekstrapoliranega popravka izključi nepravilne izdatke, ki jih je predhodno ugotovila država članica, ki so bili predmet prilagoditve v obračunu v skladu s členom 139(10), ter izdatke, ki so predmet tekoče ocene o zakonitosti in pravilnosti v skladu s členom 137(2);

(c) upošteva pavšalno stopnjo ali ekstrapolirane popravke, ki jih je država članica uporabila za izdatke za druge resne pomanjkljivosti, ki jih je ugotovila, ko je določila obstoj tveganja za proračun Unije.

8. Pravila za posamezen sklad lahko za ESPR določajo dodatna pravila za finančne popravke iz člena 144(7).

Člen 146

Obveznosti držav članic

Finančni popravek Komisije ne posega v obveznost države članice o izterjavi iz člena 143(2) te uredbe ter vračilu državne pomoči v smislu člena 107(1) PDEU in v skladu s členom 14 Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 ([1]).

Člen 147

Povračilo

1. Vsako vračilo v proračun Unije se izvede pred rokom, navedenim v nalogu za izterjavo, v skladu s členom 73 finančne uredbe. Ta rok poteče zadnji dan drugega meseca po izdaji naloga.

2. Za vsako zamudo pri vračilu se plačajo zamudne obresti, ki se zaračunajo od datuma zapadlosti plačila do datuma dejanskega plačila. Obrestna mera je eno in pol odstotne točke nad obrestno mero, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih glavnih operacijah refinanciranja na prvi delovni dan v mesecu datuma zapadlosti.

NASLOV III

SORAZMERNI NADZOR OPERATIVNIH PROGRAMOV

Člen 148

Sorazmerni nadzor operativnih programov

1. Operacije, pri katerih skupni upravičeni izdatki ne presegajo 200 000 EUR za ESRR in Kohezijskega sklada, 150 000 EUR za ESS ali 100 000 EUR za ESPR, niso predmet več kot ene revizije revizijskega organa ali Komisije pred predložitvijo obračunov, ki vsebujejo končne izdatke za končano operacijo. Druge operacije niso predmet več kot ene revizije revizijskega organa ali Komisije v obračunskem letu pred predložitvijo obračunov, ki vsebujejo končne izdatke za končano operacijo. Operacije niso predmet revizije Komisije ali revizijskega organa v nobenem letu, v katerem je revizijo že opravilo Evropsko računsko sodišče, pod pogojem, da lahko rezultate revizijskega dela za take operacije, ki ga opravi Evropsko računsko sodišče, za izpolnitev njunih nalog uporabita revizijski organ ali Komisija.

2. Pri operativnih programih, za katere najnovejše revizijsko mnenje ne ugotavlja znatnih pomanjkljivosti, se lahko Komisija z revizijskim organom na naslednjem zasedanju iz člena 128(3) dogovori za zmanjšanje stopnje revizijskih dejavnosti, da bo ta sorazmerna z ugotovljenim tveganjem. V takih primerih Komisija ne izvaja revizij na kraju samem, razen kadar obstajajo dokazi o pomanjkljivostih v sistemu upravljanja in nadzora, ki vplivajo na izdatke, prijavljene Komisiji v obračunskem letu, za katerega je obračun Komisija sprejela.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 93 Pogodbe ES (UL L 83, 27.3.1999, str. 1).

3. Pri operativnih programih, pri katerih Komisija ugotovi, da se lahko zanese na mnenje revizijskega organa, se lahko z njim dogovori za omejitev revizij Komisije na kraju samem z revidiranjem delovanja revizijskega organa, razen kadar obstajajo dokazi o pomanjkljivostih v delovanju revizijskega organa v obračunskem letu, za katerega je obračun Komisija sprejela.

4. Ne glede na odstavek 1 lahko revizijski organ in Komisija izvajata revizije operacije, če se pri oceni tveganja ali reviziji Evropskega računskega sodišča odkrije posebno tveganje nepravilnosti ali goljufij, v primeru dokazov o resnih pomanjkljivostih pri uspešnem delovanju sistema upravljanja in nadzora zadevnega operativnega programa ter med obdobjem iz člena 140(1). Komisija lahko, da oceni delo revizijskega organa, opravi revizijo revizijske sledi revizijskega organa ali se udeleži revizij revizijskega organa na kraju samem in, kadar je to v skladu z mednarodno sprejetimi revizijskimi standardi ter je nujno, da se prepriča o uspešnem delovanju revizijskega organa, izvede revizije operacij.

PETI DEL

PRENOS POOBLASTIL, IZVEDBENE, PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Prenos pooblastil in izvedbene določbe

Člen 149

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(3), drugega odstavka člena 12, četrtega pododstavka člena 22(7), člena 37(13), tretjega pododstavka člena 38(4), členov 40(4), člena 41(3), drugega pododstavka člena 42(1), člena 42(6), drugega, tretjega, četrtega in sedmega pododstavka člena 61(3), členov 63(4) in 64(4), drugega pododstavka člena 68(1), četrtega pododstavka člena 101(1), petega pododstavka člena 122(2), prvega pododstavka člena 125(8), člena 125(9), člena 127(7) in (8) ter člena 144(6) se prenese na Komisijo od 21. december 2013 do 31. decembra 2020.

3. Pooblastila iz člena 5(3), drugega odstavka člena 12, četrtega pododstavka člena 22(7), člena 37(13), tretjega pododstavka člena 38(4), členov 40(4), člena 41(3), drugega pododstavka člena 42(1), člena 42(6), drugega, tretjega, četrtega in sedmega pododstavka člena 61(3), členov 63(4) in 64(4), drugega pododstavka člena 68(1), četrtega pododstavka člena 101(1), petega pododstavka člena 122(2), prvega pododstavka člena 125(8), člena 125(9), člena 127(7) in (8) ter člena 144(6) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 5(3), drugim odstavkom člena 12, četrtim pododstavkom člena 22(7), členom 37(13), tretjim pododstavkom člena 38(4), členom 40(4), člena 41(3), drugim pododstavkom člena 42(1), členom 42(6), drugim, tretjim, četrtim in sedmim pododstavkom člena 61(3), členi 63(4) in 64(4), drugim pododstavkom člena 68(1), četrtim pododstavkom člena 101(1), petim pododstavkom člena 122(2), prvim pododstavkom člena 125(8), členom 125(9), členom 127(7) in (8) ter členom 144(6), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 150

Postopek v odboru

1. Komisiji pri uporabi te uredbe, Uredbe o ESRR, Uredbe o evropskem teritorialnem sodelovanju, Uredbe o ESS in Uredbe o Kohezijskem skladu, pomaga Odbor za usklajevanje evropskih strukturnih in investicijskih skladov. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Če odbor ne poda mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta v zvezi z izvedbenimi pooblastili iz tretjega odstavka člena 8, petega pododstavka člena 22(7), drugega pododstavka člena 38(3), člena 38(10), drugega pododstavka člena 39(4), člena 46(3), drugega pododstavka člena 96(2), člena 115(4) in drugega pododstavka člena 125(8), uporablja pa se tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

POGLAVJE II

Prehodne in končne določbe

Člen 151

Pregled

Evropski parlament in Svet to uredbo pregledata do 31. decembra 2020 v skladu s členom 177 PDEU.

Člen 152

Prehodne določbe

1. Ta uredba ne vpliva na nadaljevanje ali spremembo, vključno s popolnim ali delnim preklicem podpore, ki jo Komisija odobri na podlagi Uredbe (ES) št. 1083/2006 ali katere koli druge zakonodaje, ki se uporablja za navedeno podporo 31. decembra 2013. Ta uredba ali druga taka veljavna zakonodaja se posledično po 31. decembru 2013 naprej uporablja za to podporo ali zadevne operacije do njihovega zaključka. Za namene tega odstavka podporo zajema operativne programe in velike projekte.

2. Zahtevki za podporo, predloženi ali odobreni v okviru Uredbe (ES) št. 1083/2006, ostajajo veljavni.

3. Kadar država članica uporabi možnost iz člena 123(3), lahko Komisiji predloži zahtevo, da organ upravljanja z odstopanjem od točke (b) člena 59(1) Uredbe (ES) št. 1083/2006 opravlja naloge organa za potrjevanje za ustrezne operativne programe, ki se izvajajo na podlagi Uredbe (ES) št. 1083/2006. Zahtevo spremlja ocena, ki jo pripravi revizijski organ. Kadar se Komisija na podlagi informacij, ki jih da na voljo revizijski organ, in svojih lastnih revizij prepriča, da sistemi upravljanja in nadzora teh operativnih programov delujejo uspešno in da organ upravljanja, ki izvaja naloge organa za potrjevanje, ne bo posegal v njihovo delovanje, državo članico o svojem soglasju obvesti v dveh mesecih od prejema zahteve.

Člen 153

Razveljavitev

1. Uredba (ES) št. 1083/2006 se brez poseganja v določbe iz člena 152 razveljavi z učinkom od 1. januarja 2014.

2. Sklicevanja na razveljavljeno uredbo štejejo kot sklicevanja na to uredbo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge XIV.

Člen 154

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Členi 20 do 24, člen 29(3), točka (a) člena 38(1), členi 58, 60, 76 do 92, 118, 120, 121 in členi 129 do 147 te uredbe se uporabljajo z učinkom od 1. januarja 2014.

Drugi stavek sedmega pododstavka člena 39(2) in peti odstavek člena 76 se uporabljata z učinkom od datuma, ko začne veljati ustrezna sprememba finančne uredbe v zvezi s prenehanjem obveznosti.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. decembra 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
R. ŠADŽIUS

PRILOGA I

SKUPNI STRATEŠKI OKVIR

1. UVOD

Da se spodbudi usklajen, uravnotežen in trajnostni razvoj Unije ter zagotovi največji možni prispevek iz skladov ESI k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, pa tudi za poslanstva za posamezne sklade skladov ESI, vključno z ekonomsko socialno in teritorialno kohezijo, je potrebno zagotoviti, da se politične zaveze v okviru strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast podprejo z naložbami prek skladov ESI in drugih instrumentov Unije. Skupni strateški okvir zato v skladu s členom 10 ter ob upoštevanju prednostnih nalog in ciljev iz uredb za posamične sklade določa načela strateške usmeritve, da se doseže celovit razvojni pristop z uporabo skladov ESI, usklajeno z drugimi instrumenti in politikami Unije, v skladu s političnimi cilji in krovnimi ciljnimi vrednostmi strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast in po potrebi njenimi vodilnimi pobudami ter ob upoštevanju ključnih teritorialnih izzivov ter posebnega nacionalnega, regionalnega in lokalnega okolja.

2. PRISPEVEK SKLADOV ESI K STRATEGIJI UNIJE ZA PAMETNO, TRAJNOSTNO IN VKLJUČUJOČO RAST TER SKLADNOSTI GOSPODARSKEGA UPRAVLJANJA UNIJE.

1. Da bi partnerski sporazumi in programi uspešno podpirali cilj pametne, trajnostne in vključujoče rasti, je v tej uredbi opredeljenih enajst tematskih ciljev, navedenih v prvem odstavku člena 9, ki ustrezajo prednostnim nalogam iz strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast in ki bodo deležni podpore iz skladov ESI.

2. V skladu s tematskimi cilji iz prvega odstavka člena 9 in da bi zagotovili potrebno kritično maso za rast in ustvarjanje delovnih mest, države članice svojo podporo osredotočijo v skladu s členom 18 te uredbe in pravili za posamezne sklade v zvezi s tematsko osredotočenostjo, obenem pa zagotavljajo uspešnost porabe sredstev. Posebno pozornost in prednostno obravnavo države članice namenijo izdatkom, prijaznim rasti, vključno z izdatki za izobraževanje, raziskave, inovacije in energetsko učinkovitost ter izdatki za lažji dostop MSP do financiranja in za zagotovitev okoljske trajnosti ter upravljanja naravnih virov in podnebnih ukrepov, pa tudi za posodobitev javne uprave. Upoštevajo tudi ohranitev ali okrepitev dosega in uspešnosti služb za zaposlovanje in aktivnih politik trga dela za boj proti brezposelnosti, s poudarkom na mladih, ter za spopadanje z družbenimi posledicami krize in za spodbujanje družbene vključenosti.

3. Za zagotovitev skladnosti s prednostnimi nalogami, določenimi v okviru evropskega semestra, države članice pri pripravi svojih partnerskih sporazumov načrtujejo uporabo skladov ESI ob upoštevanju nacionalnih programov reform, kadar je to ustrezno, in najnovejših ustreznih priporočil za posamezne države, sprejetih v skladu s členom 121(2) PDEU, ter ustreznih priporočil Sveta, sprejetih v skladu s členom 148(4) PDEU, v skladu s svojimi vlogami in obveznostmi. Države članice po potrebi upoštevajo tudi ustrezna priporočila Sveta na podlagi Pakta za stabilnost in rast ter programe gospodarskega prilagajanja.

4. Da bi se ugotovilo, kako bi lahko skladi ESI najuspešneje prispevali k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, ter da bi se upoštevali cilji Pogodb, vključno z ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo, države članice izberejo tematske cilje za načrtovano uporabo skladov ESI v ustreznem nacionalnem, regionalnem in lokalnem okviru.

3. CELOVITI PRISTOP IN UREDITEV ZA UPORABO SKLADOV ESI

3.1 Uvod

1. V skladu s točko (a) člena 15(2) je v partnerskem sporazumu določen celovit pristop k teritorialnemu razvoju. Države članice zagotovijo, da se z izbiro tematskih ciljev in naložb ter prednostnih nalog Unije na celovit način zadovoljijo razvojne potrebe in teritorialni izzivi, v skladu z analizo iz oddelka 6.4. Države članice si prizadevajo, da bi čim bolje izkoristile možnosti, s katerimi bi zagotovile usklajeno in celovito uporabo skladov ESI.

2. Države članice in kadar je to primerno, v skladu s členom 4(4), regije, zagotovijo, da se ukrepi, ki jih podpirajo skladi ESI, dopolnjujejo in izvajajo na usklajen način, da bi se ustvarile sinergije, ki bi zmanjšale administrativne stroške in obremenitev za organe upravljanja in upravičence, v skladu s členi 4, 15 in 27.

3.2 Usklajevanje in dopolnjevanje

1. Države članice in organi upravljanja, ki so pristojni za izvajanje skladov ESI, tesno sodelujejo pri pripravi, izvajanju, spremljanju in vrednotenje partnerskega sporazuma in programov. Zlasti zagotovijo, da so izvedeni naslednji ukrepi:

(a) opredelitev področij ukrepanja, kadar se skladi ESI lahko dopolnjujejo za doseg drugih urbanih in tematskih ciljev, določenih v tej uredbi;

(b) zagotovitev, v skladu s členom 4(6), ureditve za uspešno usklajevanje skladov ESI, da bi se povečala vpliv in uspešnost skladov, vključno, kjer je to primerno, z uporabo programov, financiranih iz večih skladov;

(c) spodbujanje vključevanja organov upravljanja, pristojnih za druge sklade ESI, ali drugih organov upravljanja in ustreznih ministrstev pri razvoju programov podpore, da se zagotovi usklajevanje in se izogne podvajanju;

(d) po potrebi vzpostavitev skupnih odborov za spremljanje programov, ki izvajajo sklade ESI, in oblikovanje drugih skupnih pravil upravljanja in nadzora, da se olajša usklajevanje med organi, pristojnimi za izvajanje skladov ESI;

(e) uporaba skupnih rešitev e-upravljanja, ki lahko pomagajo prijaviteljem in upravičencem, ter storitev „vse na enem mestu“, tudi za svetovanje o možnostih podpore, ki so na voljo prek vsakega od skladov ESI;

(f) vzpostavitev mehanizmov za usklajevanje dejavnosti sodelovanja, ki jih financirata ESRR in ESS z naložbami, ki jih podpirajo programi cilja „naložbe za rast in delovna mesta“;

(g) spodbujanje skupnih pristopov med skladi ESI za usmerjanje razvoja operacij, razpisov za zbiranje predlogov in izbirnih postopkov ali drugih mehanizmov za lažji dostop do skladov za integrirane projekte;

(h) spodbujanje sodelovanja med upravnimi organi različnih skladov ESI na področjih spremljanja, vrednotenja, upravljanja, nadzora in revizije.

3.3 Spodbujanje celostnih pristopov

1. Države članice, kadar je to ustrezno, združijo sklade ESI v integrirane pakete na lokalni, regionalni ali nacionalni ravni, ki so prilagojeni posebnim teritorialnim izzivom za lažje doseganje ciljev iz partnerskih sporazumov in programov. To se lahko doseže z uporabo celostnih ozemeljskih naložb, integriranih operacij, skupnih akcijskih načrtov in lokalnim razvojem, ki ga vodi skupnost.

2. V skladu s členom 36 se lahko za doseganje celovite uporabe tematskih ciljev financiranje iz različnih prednostnih osi ali operativnih programov, ki jih podpirajo ESS, ESRR in Kohezijski sklad, združi v okviru celostne ozemeljske naložbe. Ukrepe, ki se izvršujejo v okviru celostne ozemeljske naložbe, lahko dopolnjuje finančna podpora iz programov v okviru EKSRP oziroma ESPR.

3. V skladu z ustreznimi določbami pravil za posamezne sklade, da bi se povečala vpliv in uspešnost tematsko skladnega integriranega pristopa, lahko prednostna os zadeva več kategorij regij, kombinira eno ali več dopolnilnih naložbenih prednostnih nalog iz ESRR in ESS ter Kohezijskega sklada v en tematski cilj ter, v ustrezno utemeljenih primerih, kombinira eno ali več dopolnilnih naložbenih prednostnih nalog iz različnih tematskih ciljev, da bi se dosegel največji možni prispevek k prednostni osi.

4. Države članice v skladu svojimi institucionalnimi in pravnimi okviri ter členom 32 spodbujajo razvoj lokalnih in podregionalnih pristopov. Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, se izvaja v okviru strateškega pristopa, s tem se zagotovi, da opredelitev lokalnih potreb „od spodaj navzgor“ upošteva prednostne naloge na višji ravni. Države članice zato opredelijo pristop k lokalnemu razvoju, ki ga vodi skupnost, na področju EKSRP in po potrebi ESRR, ESS ali ESPR v skladu s členom 15(2) ter v partnerskem sporazumu navedejo glavne izzive, ki jih je potrebno obravnavati na ta način, glavne cilje in prednostne naloge za lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, vrste ozemelj, ki jih je potrebno zajeti, posebno vlogo, ki jo bodo imele lokalne akcijske skupine pri izvajanju strategij, in vlogo, predvideno za EKSPR in po potrebi za ESRR, ESS ali ESPR pri izvajanju strategij lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, pri različnih vrstah ozemlja, kot so podeželska, mestna in obalna območja, ter ustrezne mehanizme usklajevanja.

4. USKLAJEVANJE IN SINERGIJE MED SKLADI ESI IN DRUGIMI POLITIKAMI IN INSTRUMENTI UNIJE

Usklajevanje s strani držav članic, predvideno v tem razdelku, se izvaja, če država članica na zadevnem področju politike namerava izkoristiti podporo iz skladov ESI in drugih instrumentov Unije. Programi Unije v tem oddelku ne predstavljajo izčrpnega seznama.

4.1 Uvod

1. Države članice in Komisija vsaka v skladu s svojimi pristojnostmi upošteva vpliv politik Unije na nacionalni in regionalni ravni ter na socialno, gospodarsko in teritorialno kohezijo, da bi spodbudile sinergije in uspešno usklajevanje ter opredelile in pospešile najprimernejši način uporabe sredstev Unije za podporo lokalnim, regionalnim in nacionalnim naložbam. Države članice zagotovijo tudi, da se politike in instrumenti Unije ter nacionalni, regionalni in lokalni posegi dopolnjujejo.

2. Države članice in Komisija v skladu s členom 4(6) in v skladu s svojimi pristojnostmi zagotovijo usklajevanje med skladi ESI in drugimi zadevnimi instrumenti Unije na ravni Unije in ravni držav članic. Sprejmejo ustrezne ukrepe, da zagotovijo usklajenost na programski in izvedbeni stopnji med ukrepi, ki jih podpirajo skladi ESI, in cilji drugih politik Unije. V ta namen si prizadevajo upoštevati naslednje vidike:

(a) okrepitev medsebojnega dopolnjevanja in sinergij med različnimi instrumenti Unije na ravni Unije in na nacionalni in regionalni ravni v fazi načrtovanja in izvajanja;

(b) optimizacija obstoječih struktur in po potrebi uvedba novih struktur, ki olajšujejo strateško opredelitev prednostnih nalog za različne instrumente in strukture za usklajevanje na ravni Unije in na nacionalni ravni, izogibanje podvajanju prizadevanj in opredelitev področij, na katerih je potrebna dodatna finančna podpora;

(c) izkoriščanje možnosti za združevanje pomoči iz različnih instrumentov za podporo posameznim operacijam in tesno sodelovanje s tistimi, ki so odgovorni za izvajanje na ravni Unije in na nacionalni ravni za uresničitev skladnih in racionaliziranih možnosti financiranja za upravičence.

4.2 Usklajevanje s skupno kmetijsko politiko in skupno ribiško politiko

1. EKSRP je sestavni del skupne kmetijske politike in dopolnjuje ukrepe iz Evropskega kmetijskega jamstvenega sklada, ki zagotavljajo neposredno podporo kmetom in podpirajo tržne ukrepe. Države članice zato skupaj upravljajo te intervencije za čim večjo sinergijo ter dodano vrednost pomoči Unije.

2. Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo je namenjen doseganju ciljev preoblikovane skupne ribiške politike in celostne pomorske politike. Zato države članice uporabljajo Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo za podporo prizadevanjem za izboljšanje zbiranja podatkov in okrepitev nadzora ter zagotavljajo iskanje sinergij tudi v podporo prednostnim nalogam celostne pomorske politike, kot je znanje o morju, pomorsko prostorsko načrtovanje, celostno gospodarjenje z obalnim pasom, povezani pomorski nadzor, varstvo morskega okolja in biotske raznovrstnosti ter prilagajanje negativnim učinkom podnebnih sprememb na obalna območja.

4.3 Program Obzorje 2020 in drugi programi Unije na področju raziskav in inovacij, ki se upravljajo centralno.

1. Države članice in Komisija so pozorne na krepitev usklajevanja, sinergij in dopolnjevanja med skladi ESI ter programom Obzorje 2020, Programom za konkurenčnost podjetij, malih in srednjih podjetij (COSME) in v skladu z Uredbo (EU) št. 1287/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [1] ter drugimi ustreznimi programi financiranja Unije, ki se upravljajo centralno, hkrati pa na jasno delitev področij posredovanja med njimi.

2. Države članice razvijajo nacionalne in/ali regionalne strategije za „pametno specializacijo“ v skladu z nacionalnim programom reform, kjer je to primerno. Take strategije se lahko sprejmejo v obliki regionalnih ali nacionalnih okvirjev strateških politik za raziskave in inovacije za „pametno specializacijo” ali so vanje vključene. Strategije za pametno specializacijo se razvijajo z vključitvijo nacionalnih ali regionalnih organov upravljanja in zainteresiranih strani, kot so univerze in druge visokošolske ustanove, industrija in socialni partnerji, v podjetniški proces iskanja. Organi, ki jih neposredno zadeva Obzorje 2020, so tesno povezani s tem procesom. Strategije za pametno specializacijo vključujejo:

[1] Uredba (EU) št. 1287/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. december 2013 o vzpostavitvi Programa za konkurenčnost podjetij ter mala in srednja podjetja (COSME) (2014–2020) in o razveljavitvi Sklepa št. 1639/2006/ES (Glej stran 33 tega Uradnega lista).

(a) "predhodne ukrepe" za pripravo regionalnih akterjev R&I za sodelovanje v programu Obzorje 2020 (v nadaljnjem besedilu: "pot do odličnosti"), ki se po potrebi razvijejo s krepitvijo institucionalne usposobljenosti. Komunikacija in sodelovanje med nacionalnimi kontaktnimi točkami Obzorja 2020 in organi upravljanja skladov ESI se okrepijo;

(b) „nadaljnji ukrepi“ zagotavljajo sredstva za izkoriščanje in razpršitev rezultatov R&I, ki izhajajo iz Obzorja 2020 in predhodnih programov, na trgu, s posebnim poudarkom na vzpostavljanju inovacijam prijaznega okolja za poslovanje in industrijo, tudi za mala in srednja podjetja in v skladu s prednostnimi nalogami za ozemlja v ustrezni strategiji pametne specializacije.

3. Države članice spodbujajo uporabo določb iz te uredbe, ki omogočajo združevanje skladov ESI z viri iz Obzorja 2020 v ustreznih programih, ki se uporabljajo za izvajanje delov strategij iz točke 2. Nacionalnim in regionalnim organom se zagotavlja skupna podpora za oblikovanje in izvajanje takšnih strategij, za iskanje priložnosti za skupno financiranje infrastrukture R&I evropskega interesa, spodbujanje mednarodnega sodelovanja, metodološko podporo z medsebojnimi strokovnimi pregledi, izmenjavo dobrih praks in usposabljanje med regijami.

4. Države članice in, kjer je to v skladu s členom 4(4) primerno, regije, preučijo dodatne ukrepe, namenjene uporabi njihovih zmožnosti za odličnost na področju raziskav in inovacij, na način, ki dopolnjuje in ustvarja sinergije z Obzorjem 2020, zlasti s skupnim financiranjem. Te ukrepe sestavljajo:

(a) povezovanje odličnih raziskovalnih ustanov in manj razvitih regij ter držav članic in regij z manjšo uspešnostjo na področju raziskav, razvoja in inovacij, da bi se ustvarili novi ali izboljšali obstoječi centri odličnosti v manj razvitih regijah ter v državah članicah in regijah z manjšo uspešnostjo na področju raziskav, razvoja in inovacij;

(b) vzpostavljanje vezi med manj razvitimi regijami ter v državami članicami, regijami z manjšo uspešnostjo na področju raziskav, razvoja in inovacij in med inovativnimi grozdi priznane odličnosti;

(c) ustanavljanje „kateder ERP“ za privabljanje izjemnih akademikov, zlasti v manj razvite regije ter v države članice in regije z manjšo uspešnostjo na področju raziskav, razvoja in inovacij;

(d) podpora dostopu do mednarodnih mrež raziskovalcem in inovatorjem, ki niso v zadostni meri vključeni v Evropski raziskovalni prostor (ERP) ali so iz manj razvitih regij ali držav članic in regij z manjšo uspešnostjo na področju raziskav, razvoja in inovacij;

(e) po potrebi prispevek k evropskim partnerstvom za inovacije;

(f) priprava nacionalnih institucij in/ali grozdov odličnosti za sodelovanje v skupnostih znanja in inovacij (SZI) Evropskega inštituta za inovacije in tehnologijo (EIT); ter

(g) gostovanje visokokakovostnih mednarodnih programov mobilnosti raziskovalcev s sofinanciranjem iz „ukrepov Marie Sklodowska-Curie“.

Države članice si prizadevajo, kjer je to primerno ter v skladu s členom 70, biti prožne pri podpori operacij zunaj področja programa, z ravnijo naložb, ki bi zadostovala za doseganje kritične mase, da bi se ukrepi iz prvega pododstavka izvajali na najuspešnejši možni način.

4.4 Financiranje demonstracijskih projektov v okviru rezerve za nove udeležence (NER 300) [1]

Države članice zagotovijo, da je financiranje iz skladov ESI usklajeno s podporo iz programa NER 300, ki uporablja prihodke iz dražbe 300 milijonov kuponov, rezerviranih v okviru rezerv za nove udeležence evropskega sistema za trgovanje z emisijami.

[1] Sklep Komisije 2010/670/EU z dne 3. novembra 2010 o merilih in ukrepih za financiranje komercialnih demonstracijskih projektov, katerih cilj je okoljsko varno zajemanje in geološko shranjevanje CO_2, ter demonstracijskih projektov inovativnih tehnologij obnovljive energije v skladu s sistemom za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Uniji, vzpostavljenim z Direktivo 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 290, 6.11.2010. str. 39).

4.5 Program za okolje in podnebne ukrepe (LIFE) [1] in pravni red na področju okolja

1. Države članice in Komisija, s pomočjo boljše tematske osredotočenosti na programe in uporabo načela trajnostnega razvoja v skladu s členom 8, si prizadevajo za izkoriščanje sinergij z instrumenti politike Unije (finančnimi in nefinančnimi instrumenti) za ublažitev podnebnih sprememb in prilagoditve tem spremembam, varstvo okolja in učinkovito rabo virov.

2. Kadar je ustrezno in v skladu s členom 4, države članice spodbujajo in zagotovijo dopolnjevanje in usklajevanje z LIFE, zlasti z integriranimi projekti na področjih narave, biotske raznovrstnosti, vode, odpadkov, zraka, ublažitve in prilagajanja podnebnim spremembam. To usklajevanje se doseže z ukrepi, kot so spodbujanje financiranja dejavnosti prek skladov ESI, ki dopolnjujejo integrirane projekte v okviru LIFE, kot tudi s spodbujanjem uporabe rešitev, metod in pristopov, potrjenih v okviru LIFE, med drugim z vključevanjem naložb v zeleno infrastrukturo, energetsko učinkovitost, ekološke inovacije, na ekosistemu temelječe rešitve ter z uvedbo podobnih inovativnih tehnologij.

3. Ustrezni sektorski načrti, programi ali strategije (vključno z okvirom prednostnih ukrepov, načrtom upravljanja povodja, načrtom gospodarjenja z odpadki, načrtom blažitve ali prilagoditveno strategijo) se lahko uporabljajo kot usklajevalni okvir, če je za zadevna področja predvidena podpora.

4.6 ERASMUS + [2]

1. Države članice si prizadevajo za uporabo skladov ESI za vključevanje orodij in metod, razvitih in uspešno preskušenih v programu „Erasmus +“, da bi se dosegel čim večji družbeni in gospodarski vpliv naložb v ljudi in bi se dal zagon pobudam mladih in državljanskim pobudam.

2. Države članice spodbujajo in zagotavljajo, v skladu s členom 4, uspešno usklajevanje med skladi ESI ter programom "Erasmus +" na nacionalni ravni z jasnim razlikovanjem med vrstami naložb in podprtih ciljnih skupin. Države članice si prizadevajo za dopolnjevanje glede financiranja ukrepov za mobilnost.

3. Usklajevanje se doseže z vzpostavitvijo ustreznih mehanizmov sodelovanja med upravnimi organi in nacionalnimi agencijami, ustanovljenimi v okviru programa „Erasmus +“, ki lahko spodbudijo pregledno in dostopno komunikacijo z državljani na ravni Unije, nacionalni ter regionalni ravni.

4.7 Program Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije (ZiSI) [3]

1. Države članice v skladu s členom 4(6) spodbujajo in zagotavljajo uspešno usklajevanje med programom Evropske unije za zaposlovanje in socialne inovacije (ZiSI) ter podporo iz skladov ESI v okviru tematskih ciljev zaposlovanja in socialne vključenosti. To uspešno usklajevanje vključuje usklajevanje pomoči, ki se nudi v okviru osi EURES ZiSI z ukrepi za povečanje mednarodne mobilnosti delavcev, ki jo podpira ESS, da bi se spodbudila geografska mobilnost delavcev in povečale zaposlitvene možnosti, pa tudi usklajevanje med podporo skladov ESI samozaposlitvi, podjetništvu, ustanavljanju podjetij in socialnih podjetij, in podporo ZiSI v okviru osi mikrofinanciranja in socialnega podjetništva.

2. Države članice si prizadevajo za okrepitev najuspešnejših ukrepov v okviru osi napredka ZiSI, zlasti glede eksperimentiranja na področju socialnih inovacij in socialne politike s podporo ESS.

4.8 Instrument za povezovanje Evrope (CEF) [4]

1. Države članice in Komisija za čim večjo evropsko dodano vrednost na področjih prometa, telekomunikacij in energije zagotovijo, da se intervencije ESRR in Kohezijskega sklada načrtujejo v tesnem sodelovanju s podporo iz CEF, da bi zagotovili dopolnjevanje, se izognili podvajanju prizadevanj in zagotovili optimalne povezave različnih vrst infrastrukture na lokalni, regionalni in nacionalni ravni ter v celotni Uniji. Največji finančni vzvod različnih

[1] Uredba (EU) št. 1293/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. december 2013 o vzpostavitvi programa za okolje in podnebne ukrepe (LIFE) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 614/2007 (Glej stran 185 tega Uradnega lista).

[2] Uredba (EU) št. 1288/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. december 2013 o uvedbi programa "Erasmus+": program Unije za izobraževanje, usposabljanje, mladino in šport ter o razveljavitvi sklepov št. 1719/2006/ES, 1720/2006/ES in 1298/2008/ES (Glej stran 50 tega Uradnega lista).

[3] Uredba (EU) št. 1296./2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. december 2013 o programu Evropske Unije za zaposlovanje in socialne inovacije ("EaSI") in spremembi Sklepa št. 283/2010/ o ustanovitvi Evropskega mikrofinančnega instrumenta Progress za zaposlovanje in socialno vključenost (Glej stran 238 tega Uradnega lista).

[4] Uredba (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. december 2013 o vzpostavitvi Instrumenta za povezovanje Evrope, spremembi Uredbe (EU) št. 913/2010 in razveljavitvi uredb (ES) št. 680/2007 in (ES) št. 67/2010 (UL L 348, 20.12.2013, str. 129).

instrumentov financiranja se zagotovi za projekte z unijsko razsežnostjo in razsežnostjo notranjega trga, zlasti pa za tiste projekte, ki izvajajo prednostna prometna, energetska omrežja in omrežja digitalne infrastrukture, kot so opredeljena v ustreznih okvirih politike vseevropskega prometnega omrežja, da bi se izgradila nova in znatno izboljšala obstoječa infrastruktura.

2. Na področju prometa načrtovanje naložb temelji na dejanski in napovedani potrebi po prometnih povezavah ter prepoznava manjkajoče povezave in ozka grla ob doslednem upoštevanju razvoja čezmejnih povezav Unije in razvijanju povezav med regijami v državi članici. Naložbe v regionalno povezljivost s celostnim vseevropskim prometnim omrežjem (TEN-T) in osrednjim omrežjem TEN-T zagotavljajo, da urbana in podeželska območja izkoriščajo priložnosti, ki jih ustvarjajo velika omrežja.

3. Prednostni seznam naložb, ki vplivajo čez meje določene države članice, zlasti tistih naložb, ki so del koridorjev osrednjega omrežja TEN-T, se uskladijo z načrtovanjem TEN-T in izvedbenimi načrti koridorjev osrednjega omrežja, tako da so naložbe ESRR in Kohezijskega sklada v prometno infrastrukturo popolnoma v skladu s smernicami TEN-T.

4. Države članice se osredotočajo na trajnostne oblike prometa in trajnostno urbano mobilnost ter naložbe v področja, ki ponujajo največjo evropsko dodano vrednost, ob upoštevanju potrebe po izboljšanju kakovosti, dostopnosti in zanesljivosti storitev transporta, da se spodbudi javni promet. Po opredelitvi naložb se te prednostno razvrstijo glede na njihov prispevek k mobilnosti, trajnosti, zmanjšanju emisij toplogrednih plinov in enotnemu evropskemu prometnemu prostoru, v skladu z vizijo iz bele knjige z naslovom „Načrt za enotni evropski prometni prostor – na poti h konkurenčnemu in z viri gospodarnemu prometnemu sistemu“ za konkurenčen in z viri gospodaren prometni sistem ter poudarja, da je v prometnem sektorju potrebno znatno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov. Treba bi bilo spodbujati prispevek projektov k trajnostnim evropskim omrežjem tovornega prometa z razvojem celinskih plovnih poti, na podlagi predhodne ocene njihovega okoljskega vpliva.

5. Skladi ESI izvedejo lokalne in regionalne infrastrukture in njihove povezave s prednostnimi omrežji Unije na področju energetike in telekomunikacij.

6. Države članice in Komisija vzpostavijo ustrezne mehanizme usklajevanja in tehnične podpore, da se zagotovita komplementarnost in uspešno načrtovanje ukrepov IKT ter se v celoti izkoristijo instrumenti Unije (skladov ESI, skladov Instrumenta za povezovanje Evrope, vseevropska omrežja, Obzorje 2020) za financiranje širokopasovnih omrežij in infrastrukture digitalnih storitev. Izbira najustreznejšega instrumenta financiranja upošteva potencial operacij za ustvarjanje prihodka in njegovo raven tveganja, da se javna sredstva kar najbolj uspešno uporabijo. Države članice bi morale, brez poseganja v končno odločitev o izboru s strani organa upravljanja, v okviru vrednotenja vlog za dodelitev podpore iz skladov ESI upoštevati vrednotenje operacij v zvezi z njimi, ki so bile predložene za Instrument za povezovanje Evrope, a niso bile izbrane.

4.9 Instrument za predpristopno pomoč, Evropski sosedski instrument in Evropski razvojni sklad

1. Države članice in Komisija si vsaka v skladu s svojimi pristojnostmi prizadevajo izboljšati usklajenost zunanjih instrumentov in skladov ESI za izboljšanje uspešnosti pri doseganju številnih ciljev politik Unije. Usklajevanje in dopolnjevanje z Evropskim razvojnim skladom, instrumentom za predpristopno pomoč ter evropskim sosedskim instrumentom je še posebej pomembno.

2. Za podporo močnejšemu teritorialnemu povezovanju si države članice prizadevajo izkoristiti sinergije med dejavnostmi teritorialnega sodelovanja v okviru kohezijske politike in evropskimi sosedskimi instrumenti, zlasti v zvezi z dejavnostmi čezmejnega sodelovanja, pri tem pa upoštevajo možnosti, ki jih nudijo EZTS.

5. HORIZONTALNA NAČELA IZ ČLENOV 5, 7 IN 8 IN MEDSEKTORSKI CILJI POLITIKE

5.1 Partnerstvo in upravljanje na več ravneh

1. Države članice v skladu s členom 5 spoštujejo načelo partnerstva in upravljanja na več ravneh z namenom lažjega doseganja socialne, ekonomske in ozemeljske kohezije in izvajanje prednostnih nalog Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast. Spoštovanje navedenih načel zahteva usklajeno ukrepanje, zlasti med posameznimi ravnmi upravljanja, v skladu z načeli subsidiarnosti in sorazmernosti ter v partnerstvu, vključno z operativnim in institucionalnim sodelovanjem, v zvezi s pripravo in izvajanjem partnerskega sporazuma in programov.

2. Države članice preučijo potrebo po krepitvi institucionalne zmogljivosti partnerjev, da bi razvile njihov potencial v smislu prispevanja k uspešnosti partnerstva.

5.2 Trajnostni razvoj

1. Države članice in organi upravljanja na vseh stopnjah izvajanja zagotavljajo popolno vključitev trajnostnega razvoja v sklade ESI, ob spoštovanju načela trajnostnega razvoja iz člena 3(3) PEU ter obveznosti za vključitev zahtev varstva okolja v skladu s členom 11 PDEU ter načela „onesnaževalec plača“ iz člena 191(2) PDEU.

   Organi upravljanja v celotnem življenjskem ciklu programa izvajajo ukrepe za preprečitev ali zmanjšanje okolju škodljivih učinkov posegov ter zagotovitev čistih socialnih, okoljskih in podnebnih koristi. Med izvajanimi ukrepi so lahko naslednji:

   (a) usmerjanje naložb v z viri najbolj gospodarne in trajnostne rešitve;

   (b) izogibanje naložbam, ki bi lahko imele znaten negativni vpliv na okolje ali podnebje, in podpora ukrepom za ublažitev preostalih vplivov;

   (c) upoštevanje dolgoročne perspektive, kadar se primerjajo stroški „življenjskega cikla“ alternativnih možnosti za naložbe;

   (d) povečanje uporabe zelenih javnih naročil.

2. Države članice upoštevajo možnosti za ublažitev podnebnih sprememb in prilagoditev nanje, ki jih prinašajo naložbe, izvedene s podporo skladov ESI, v skladu s členom 8, ter zagotovijo, da so naložbe odporne na vpliv podnebnih sprememb in naravnih nesreč, kot so večje tveganje poplav, suše, vročinski valovi, gozdni požari in ekstremni vremenski pojavi.

3. Naložbe so v skladu s hierarhijo na področju vodnega gospodarstva, v skladu z Direktivo 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), s poudarkom na možnostih upravljanja povpraševanja. Alternativne možnosti oskrbe se upoštevajo samo, kadar so izčrpane možnosti za varčevanje z vodo in njeno učinkovito rabo. Javne intervencije v sektorju ravnanja z odpadki dopolnjujejo prizadevanja zasebnega sektorja, zlasti v zvezi z odgovornostjo proizvajalcev. Naložbe spodbujajo inovativne pristope, ki podpirajo visoke ravni recikliranja. Naložbe so v skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki, določeno z Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]). Izdatki, povezani z biotsko raznovrstnostjo in varovanjem naravnih virov, so skladni z Direktivo Sveta 92/43/EGS ([3]).

5.3 Spodbujanje enakosti moških in žensk ter nediskriminacija

1. V skladu s členom 7 si države članice in Komisija prizadevajo doseči enakost moških in žensk in sprejmejo ustrezne ukrepe, da se prepreči vsakršna diskriminacija pri pripravi, izvajanju, spremljanju in vrednotenju operacij v programih, ki jih sofinancirajo skladi ESI. Pri zasledovanju ciljev člena 7 države članice opišejo ukrepe, ki jih je potrebno sprejeti, zlasti v zvezi z izbiro operacij, določanjem ciljev za intervencije ter ureditvami za spremljanje in poročanje. Države članice izvedejo tudi analize glede na spol, če je primerno. Zlasti se z ESS podpirajo posebni ciljno naravnani ukrepi.

2. Države članice v skladu s členoma 5 in 7 zagotovijo sodelovanje ustreznih organov, pristojnih za spodbujanje enakosti spolov in nediskriminacije v partnerstvu, ter zagotavljajo ustrezne strukture v skladu z nacionalnimi praksami za svetovanje o enakosti spolov, nediskriminaciji in dostopnosti, da se zagotovi potrebno strokovno znanje pri pripravi, spremljanju in vrednotenju skladov ESI.

3. Organi upravljanja opravljajo vrednotenja ali samoocenjevanje v sodelovanju z odbori za spremljanje in se osredotočajo na uporabo načela enakosti spolov.

([1]) Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).
([2]) Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).
([3]) Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

4. Države članice ustrezno obravnavajo potrebe prikrajšanih skupin, da se jim omogoči boljše vključevanje na trg dela in tako olajša njihovo polno sodelovanje v družbi.

5.4 Dostopnost

1. Države članice in Komisija v skladu s členom 7 sprejmejo ustrezne ukrepe za preprečitev kakršne koli diskriminacije na podlagi invalidnosti. Organi upravljanja z izvajanjem ukrepov v celotnem življenjskem ciklu programa zagotovijo, da so vsi proizvodi, blago, storitve in infrastruktura, ki so namenjeni ali se zagotavljajo javnosti in so sofinancirani iz skladov ESI, dostopni vsem državljanom, tudi invalidom, v skladu z veljavnim pravom, ter tako prispevajo k okolju brez ovir za invalidne osebe in starejše. Zlasti se zagotovi dostop do fizičnega okolja, prevoza, IKT, da se spodbuja vključitev prikrajšanih skupin, tudi invalidov. Ukrepi lahko vključujejo usmerjanje naložb k zagotavljanju dostopnosti v obstoječih stavbah in pri vzpostavljenih storitvah.

5.5 Obvladovanje demografskih sprememb

1. Izzivi zaradi demografskih sprememb, vključno s tistimi, ki so povezani s krčenjem delovno aktivnega prebivalstva, rastjo deleža upokojencev v celotni populaciji in odseljevanjem, se upoštevajo na vseh ravneh. Države članice v skladu z ustreznimi nacionalnimi ali regionalnimi strategijami, če takšne strategije obstajajo, sklade ESI uporabijo za reševanje demografskih problemov in ustvarjanje rasti v povezavi s starajočo se družbo.

2. Države članice v skladu z ustreznimi nacionalnimi ali regionalnimi strategijami uporabijo sklade ESI za ukrepanje, da se omogoči vključitev vseh starostnih skupin, med drugim z boljšim dostopom do izobraževanja in struktur socialne podpore, z namenom izboljšati možnosti zaposlitve za starejše in mlade, poudarek pa bi moral biti na regijah z visoko stopnjo brezposelnosti mladih v primerjavi s povprečno stopnjo v Uniji. Cilj naložb v zdravstveno infrastrukturo je dolgo in zdravo delovno življenje za vse državljane Unije.

3. Za spopadanje z izzivi v regijah, ki so jih najbolj prizadele demografske spremembe, države članice opredelijo zlasti ukrepe za:

(a) podporo demografski obnovi z boljšimi pogoji za družine in izboljšanjem ravnovesja med poklicnim in družinskim življenjem;

(b) povečanje zaposlenosti, produktivnosti in gospodarske uspešnosti z naložbami v izobraževanje, IKT ter raziskave in inovacije;

(c) osredotočanje na ustreznost in kakovost izobraževanja, usposabljanja in struktur socialne podpore ter, kjer je to primerno, na učinkovitost sistemov socialnega varstva;

(d) spodbujanje stroškovno učinkovitega zagotavljanja zdravstvenega varstva in dolgotrajne oskrbe, vključno z naložbami v e-zdravje, e-oskrbo in infrastrukturo.

5.6 Prilagajanje podnebnim spremembam in ublažitev njihovih posledic

V skladu s členom 8 se blažitev podnebnih sprememb, prilagajanje tem spremembam in preprečevanje tveganja vključijo v pripravo in izvajanje partnerskih sporazumov in programov.

6. UREDITVE ZA OBRAVNAVO GLAVNIH OZEMELJSKIH IZZIVOV

6.1 Države članice upoštevajo geografske ali demografske značilnosti in sprejmejo ukrepe za obravnavo posebnih teritorialnih izzivov posameznih regij, da se uresniči njihov razvojni potencial, s čimer jim pomagajo tudi, da na najučinkovitejši način dosežejo pametno, trajnostno in vključujočo rast.

6.2 Izbira in kombinacija tematskih ciljev, pa tudi izbira ustrezne naložbe ter prednostnih nalog Unije in posebnih ciljev odražajo potrebe in potencial vsake države članice in regije za pametno, trajnostno in vključujočo rast.

6.3 Države članice pri pripravi partnerskih sporazumov in programov torej upoštevajo, da lahko glavni družbeni izzivi, s katerimi se danes srečuje Unija, in sicer globalizacija, demografske spremembe, degradacija okolja, migracije, podnebne spremembe, raba energije ter gospodarske in socialne posledice krize, različno vplivajo na različne regije.

6.4 Države članice zavoljo celovitega pristopa k obravnavanju ozemeljskih izzivov zagotovijo, da programi, financirani iz skladov ESI, odražajo raznolikost evropskih regij glede na značilnosti zaposlovanja in trga dela, medsebojno odvisnost različnih sektorjev, vzorcev dnevnih migracij, staranja prebivalstva in demografskih premikov, kulturnih in krajinskih značilnosti in dediščine, občutljivosti na podnebne spremembe in njihovih vplivov, rabe zemljišč in razpoložljivosti virov, potenciala za bolj trajnostno izkoriščanje naravnih virov, vključno z obnovljivimi viri energije, institucionalnih in upravnih ureditev, povezljivosti in dostopnosti ter povezav med podeželskimi in urbanimi območji. V skladu s točko (a) člena 15(1) države članice in regije zato sprejmejo naslednje ukrepe za pripravo na partnerske sporazume in programe:

(a) analiza značilnosti, razvojnega potenciala in sposobnosti države članice ali regije, predvsem glede na ključne izzive, opredeljene v strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, nacionalnih programih reform, kjer je primerno, ustreznih priporočilih za posamezno državo, sprejetih v skladu s členom 121(2) PDEU in ustreznih priporočil Sveta, sprejetih v skladu s členom 148(4) PDEU;

(b) ocena glavnih izzivov, ki jih mora obravnavati zadevna regija ali država članica, opredelitev ozkih grl in manjkajočih povezav, inovacijskih vrzeli, vključno s pomanjkanjem zmogljivosti načrtovanja in izvajanja, ki omejujejo dolgoročne možnosti za rast in delovna mesta. To je podlaga za opredelitev mogočih področij in dejavnosti za prednostno obravnavo politik, intervencije in koncentracije;

(c) ocena medsektorskih izzivov, izzivov čez mejne pristojnosti ali čezmejnih izzivov, zlasti v kontekstu makroregionalne strategije in strategije za morske bazene;

(d) identifikacija ukrepov, da se doseže boljše usklajevanje različnih teritorialnih ravni, ob upoštevanju ustreznega ozemeljskega obsega in konteksta za oblikovanje politik ter institucionalnega in pravnega okvira držav članic, in virov financiranja za uresničevanje celostnega pristopa, ki povezuje strategijo Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast z regionalnimi in lokalnimi akterji.

6.5 Zaradi upoštevanja cilja teritorialne kohezije države članice in regije zagotovijo zlasti, da skupni pristop k spodbujanju pametne, trajnostne in vključujoče rasti na zadevnih območjih:

(a) odraža vlogo mest, urbanih in podeželskih območij, ribiških in obalnih območij ter območij s posebnimi geografskimi ali demografskimi primanjkljaji;

(b) upošteva posebne izzive za najbolj oddaljene regije, najsevernejše regije z zelo nizko gostoto prebivalstva ter otoške, čezmejne in gorske regije;

(c) obravnava povezave med mesti in podeželjem v smislu dostopa do cenovno dostopne, visoko kakovostne infrastrukture in storitev ter težave v regijah z visoko koncentracijo socialno marginaliziranih skupnosti.

7. DEJAVNOSTI SODELOVANJA

7.1 Usklajevanje in dopolnjevanje

1. Države članice si prizadevajo za dopolnjevanje med dejavnostmi sodelovanja in drugimi ukrepi, ki jih podpirajo skladi ESI.

2. Države članice zagotovijo, da dejavnosti sodelovanja uspešno prispevajo k ciljem strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast in je sodelovanje organizirano v podporo širšim ciljem politik. Države članice in Komisija v ta namen vsaka v skladu s svojimi pristojnostmi zagotovijo dopolnjevanje in usklajevanje z drugimi programi ali instrumenti, ki jih financira Unija.

3. Za okrepitev uspešnosti kohezijske politike si države članice prizadevajo za usklajevanje in dopolnjevanje med ciljem "evropsko teritorialno sodelovanje" in ciljem "naložbe za rast in delovna mesta", zlasti za zagotovitev skladnega načrtovanja in lažjega izvajanja obsežnih naložb.

4. Kadar je ustrezno, države članice zagotovijo, da so cilji makroregionalne strategije in strategije za morske bazene del skupnega strateškega načrtovanja v partnerskih sporazumih v skladu s členom 15(2) te uredbe in v programih v zadevnih regijah in državah članicah v skladu z ustreznimi določbami pravil za posamezne sklade. Države članice si prizadevajo zagotoviti tudi, da skladi ESI podpirajo izvajanje makroregionalne strategije in strategije za morske bazene, če obstajata, v skladu s členom 15(2) te uredbe in ustreznimi določbami pravil za posamezne sklade ter v skladu s potrebami programskega področja, ki jih opredelijo države članice. Za zagotovitev učinkovitega izvajanja poteka tudi usklajevanje z drugimi instrumenti, ki jih financira Unija, ter drugimi ustreznimi instrumenti.

5. Kadar je primerno, države članice uporabijo možnost izvedbe medregionalnih in transnacionalnih ukrepov z upravičenci v vsaj eni drugi državi članici v okviru operativnih programov cilja "naložbe za rast in delovna mesta", vključno z izvajanjem ustreznih raziskovalnih in inovativnih ukrepov, ki izhajajo iz njihovih strategij pametne specializacije.

6. Države članice in regije kar najbolj izkoristijo programe teritorialnega sodelovanja pri premagovanju ovir za sodelovanje preko upravnih meja, saj se s tem prispeva k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast ter h krepitvi ekonomske, socialne in teritorialne kohezije. V zvezi s tem se posebna pozornost nameni regijam, ki so zajete v členu 349 PDEU.

7.2 Čezmejno, transnacionalno in medregionalno sodelovanje v okviru ESRR

1. Države članice in regije si prizadevajo sodelovati za doseganje kritične mase, med drugim na področju IKT, raziskav in inovacij, ter za spodbuditev oblikovanja skupnih pristopov pametne specializacije in partnerstev med izobraževalnimi ustanovami. Medregionalno sodelovanje po potrebi vključuje pospeševanje sodelovanja med inovativnimi raziskovalno intenzivnimi grozdi ter izmenjave med raziskovalnimi ustanovami, pri čemer se upoštevajo izkušnje iz pobud "regije znanja" ter "raziskovalni potencial v konvergenčnih in najbolj oddaljenih regijah" iz sedmega okvirnega programa za raziskave.

2. Države članice in regije si na zadevnih območjih na podlagi čezmejnega in transnacionalnega sodelovanja prizadevajo:

(a) zagotoviti, da območja, ki si delijo bistvene geografske značilnosti (otoke, jezera, reke, morske bazene ali gorovja), podpirajo skupno upravljanje in promocijo svojih naravnih virov;

(b) izkoriščati ekonomijo obsega, ki jo je mogoče doseči, zlasti glede naložb v zvezi s souporabo skupnih javnih storitev;

(c) spodbujati usklajeno načrtovanje in razvijanje čezmejne omrežne infrastrukture, zlasti manjkajočih čezmejnih povezav, ter okolju prijaznih in interoperabilnih načinov prevoza na večjih geografskih območjih;

(d) doseči kritično maso, zlasti na področju raziskav in inovacij, IKT in izobraževanja ter v zvezi z ukrepi za izboljšanje konkurenčnosti malih in srednjih podjetij;

(e) okrepiti čezmejne storitve trga dela za pospeševanje čezmejne mobilnosti delavcev;

(f) izboljšati čezmejno upravljanje.

3. Države članice in regije si prizadevajo izkoriščati medregionalno sodelovanje za okrepitev uspešnosti kohezijske politike, tako da spodbujajo izmenjavo izkušenj med regijami in mesti za izboljšanje oblikovanja in izvajanja programov v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta" ter cilja "evropsko teritorialno sodelovanje".

7.3 Prispevek rednih programov k makroregionalnim strategijam in strategijam za morske bazene

1. Države članice si v skladu s točko (a)(ii) člena 15(2) te uredbe ter ustreznimi določbami pravil za posamezne sklade prizadevajo zagotoviti uspešno sprostitev sredstev Unije za makroregionalne strategije in strategije za morske bazene v skladu s potrebami programskega področja, ki jih opredelijo države članice. Poleg drugih ukrepov je uspešno sprostitev sredstev mogoče izvesti s prednostno obravnavo operacij, ki izhajajo iz makroregionalne strategije in strategije za morske bazene, tako da se zanje organizirajo posebni razpisi ali da se tem operacijam da prednost v izbirnem postopku z opredelitvijo operacij, ki se lahko združeno financirajo iz različnih programov.

2. Države članice preučijo uporabo zadevnih nadnacionalnih programov kot okvirov za podporo sklopu politik in skladov, potrebnih za izvajanje makroregionalnih strategij in strategij za morske bazene.

3. Države članice po potrebi spodbujajo uporabo skladov ESI v okviru makroregionalnih strategij za uvajanje evropskih prometnih koridorjev, vključno z modernizacijo carinskih služb, preprečevanje, pripravljenost in odziv na naravne nesreče, gospodarjenje z vodnimi viri na ravni povodij, zeleno infrastrukturo, čezmejno in medsektorsko celostno pomorsko sodelovanje, omrežja R&I in IKT, gospodarjenje s skupnimi morskimi viri v morskem bazenu ter zaščito biotske raznovrstnosti morja.

7.4 Transnacionalno sodelovanje v okviru ESS

1. Države članice si prizadevajo posvetiti pozornost političnim področjem, opredeljenim v zadevnih priporočilih Sveta, da bi čim bolj povečale obseg vzajemnega učenja.

2. Države članice po potrebi izberejo teme za nadnacionalne dejavnosti in vzpostavijo ustrezne izvedbene mehanizme v skladu s svojimi posebnimi potrebami.

PRILOGA II

METODA ZA DOLOČITEV OKVIRA USPEŠNOSTI

1. Okvir uspešnosti sestavljajo mejniki, določeni za vsako prednostno nalogo, z izjemo prednostnih nalog, namenjenih tehnični podpori, in programov, namenjenih finančnim instrumentom v skladu s členom 39, za leto 2018, ter ciljne vrednosti, določene za leto 2023. Mejniki in ciljne vrednosti so predstavljeni v skladu z obliko iz preglednice 1.

Tabela 1: Standardna oblika okvira uspešnosti

Prednostna naloga	Kazalnik in merska enota, kadar je ustrezno		Mejnik za leto 2018	Ciljna vrednost za leto 2023

2. Mejniki so vmesne ciljne vrednosti, neposredno povezane z izpolnjevanjem posebnega cilja prednostne naloge, kadar je to primerno, s katerimi se izrazi predviden napredek pri izpolnjevanju ciljnih vrednosti, določenih za konec obdobja. Mejniki, določeni za leto 2018, vključujejo finančne kazalnike, kazalnike učinka in, kadar je ustrezno, kazalnike rezultatov, ki so tesno povezani s podprtimi intervencijami politike. Kazalniki rezultatov se ne upoštevajo za namene člena 22(6) in (7). Mejniki se lahko določijo tudi za ključne faze izvajanja.

3. Mejniki in ciljne vrednosti so:

   (a) realistični, dosegljivi, ustrezni in zajemajo bistvene informacije o napredku prednostne naloge;

   (b) skladni z vrsto in značilnostmi posebnih ciljev določene prednostne naloge;

   (c) pregledni, z objektivno preverljivimi ciljnimi vrednostmi ter opredeljenimi in – če je možno – javno dostopnimi izvornimi podatki;

   (d) preverljivi, brez nesorazmernega administrativnega bremena;

   (e) dosledni za vse operativne programe, kadar je ustrezno.

4. Ciljne vrednosti posamezne prednostne naloge za leto 2023 se oblikujejo ob upoštevanju zneska rezerve za uspešnost, povezanega s to prednostno nalogo.

5. V ustrezno utemeljenih primerih, kot so velike spremembe pogojev v gospodarstvu, okolju ali na trgu dela določene države članice ali območja ter kot dodatek spremembam, ki izhajajo iz sprememb dodelitev za posamezno prednostno nalogo, lahko ta država članica predlaga popravo mejnikov in ciljnih vrednosti v skladu s členom 30.

PRILOGA III

DOLOČBE ZA DOLOČANJE OBSEGA IN STOPNJE ZAČASNE USTAVITVE PREVZEMA OBVEZNOSTI ALI PLAČIL IZ ČLENA 23(11)

1. Določanje stopnje začasne ustavitve prevzema obveznosti

Največjo stopnjo začasne ustavitve, ki se uporabi za državo članico, se v prvi fazi določi ob upoštevanju zgornjih meja iz točk (a) do (c) tretjega pododstavka člena 23(11). Ta stopnja se zmanjša, če velja eden ali več naslednjih pogojev:

(a) kadar je stopnja brezposelnosti v državi članici v letu pred sprožilnim dogodkom iz člena 23(9) za več kot dve odstotni točki višja od povprečja v Uniji, se največja stopnja začasne ustavitve zmanjša za 15 %;

(b) kadar je stopnja brezposelnosti v državi članici v letu pred sprožilnim dogodkom iz člena 23(9) za več kot pet odstotnih točk višja od povprečja v Uniji, se največja stopnja začasne ustavitve zmanjša za 25 %;

(c) če je stopnja brezposelnosti v državi članici v letu pred sprožilnim dogodkom iz člena 23(9) za več kot osem odstotnih točk višja od povprečja v Uniji, se največja stopnja začasne ustavitve zmanjša za 50 %;

(d) če je v državi članici delež prebivalcev, ki jim grozi revščina ali socialna izključenost, v letu pred sprožilnim dogodkom iz člena 23(9) za več kot 10 odstotnih točk višji od povprečja Unije, se največja stopnja začasne ustavitve zmanjša za 20 %;

(e) če se država članica zaporedoma dve ali več let pred sprožilnim dogodkom iz člena 23(9) sooča z zmanjšanjem realnega BDP, se največja stopnja začasne ustavitve zmanjša za 20 %;

(f) če se začasna ustavitev nanaša na obveznosti iz let 2018, 2019 ali 2020, se na podlagi člena 23(11) uporabi naslednja stopnja zmanjšanja:

(i) za leto 2018 se stopnja začasne ustavitve zmanjša za 15 %;

(ii) za leto 2019 se stopnja začasne ustavitve zmanjša za 25 %;

(iii) za leto 2020 se stopnja začasne ustavitve zmanjša za 50 %.

Skupno zmanjšanje stopnje začasne ustavitve na podlagi uporabe točk (a) do (f) ne sme presegati 50 %.

Če primer, opisan v točki (b) ali (c), nastopi sočasno s točkama (d) in (e), se učinek začasne ustavitve odloži za eno leto.

2. DOLOČANJE OBSEGA ZAČASNE USTAVITVE PREVZEMA OBVEZNOSTI ZA PROGRAME IN PREDNOSTNE NALOGE

Začasna ustavitev prevzema obveznosti, ki velja za državo članico, v prvi fazi sorazmerno vpliva na vse programe in prednostne naloge.

Kljub temu se naslednji programi in prednostne naloge izvzamejo iz obsega začasne ustavitve:

(i) programi ali prednostne naloge, za katere že velja sklep o začasni ustavitvi, sprejet v skladu s členom 23(6);

(ii) programi ali prednostne naloge, za katere se bodo zaradi zahteve za ponovno načrtovanje, ki jo v letu sprožilnega dogodka iz člena 23(9) poda Komisija v skladu s členom 23(1), povečala sredstva;

(iii) programi ali prednostne naloge, za katere so se na podlagi sklepa, sprejetega v skladu s členom 23(5), sredstva povečala v zadnjih dveh letih pred sprožilnim dogodkom iz člena 23(9);

(iv) programi ali prednostne naloge, ki so izjemno pomembni za obravnavo neugodnih gospodarskih ali socialnih okoliščin. Taki programi ali prednostne naloge zajemajo programe ali prednostne naloge, ki podpirajo za Unijo izjemno pomembne naložbe v zvezi s pobudo za zaposlovanje mladih. Programi ali prednostne naloge lahko veljajo za izjemno pomembne, kadar podpirajo naložbe, povezane z izvajanjem priporočil zadevni državi članici v okviru evropskega semestra, katerih cilj so strukturne reforme, ali naložbe, povezane s prednostnimi nalogami, ki podpirajo zmanjševanje revščine ali finančne instrumente za konkurenčnost malih in srednjih podjetij.

3. DOLOČANJE KONČNE STOPNJE ZAČASNE USTAVITVE PREVZEMA OBVEZNOSTI ZA PROGRAME, KI JIH ZAJEMA ZAČASNA USTAVITEV

Prednostna naloga v programu se izloči tako, da se obveznosti za program zmanjšajo sorazmerno s sredstvi, dodeljenimi prednostni nalogi.

Stopnja začasne ustavitve, ki se uporabi za obveznosti programov, je tista, potrebna za dosego skupne stopnje začasne ustavitve, določene v točki 1.

4. DOLOČANJE OBSEGA IN STOPNJE ZAČASNE USTAVITVE PLAČIL

Tudi programi in prednostne naloge iz točk 2(i) do (iv) se izvzamejo iz obsega začasne ustavitve plačil.

Stopnja začasne ustavitve, ki se uporabi, ne presega 50 % plačil za programe in prednostne naloge.

PRILOGA IV

IZVAJANJE FINANČNIH INSTRUMENTOV: SPORAZUMI O FINANCIRANJU

1. Kadar se finančni instrument izvaja v skladu s točkama (a) in (b) člena 38(4), sporazum o financiranju vsebuje pogoje za prispevke iz programa v finančni instrument in vsaj še naslednje elemente:

(a) naložbeno strategijo ali politiko, vključno z izvedbenimi pogoji, finančnimi produkti, ki bodo ponujeni, ciljnimi končnimi prejemniki in predvideno kombinacijo s podporo v obliki nepovratnih sredstev (po potrebi);

(b) poslovni načrt ali enakovredne dokumente za finančni instrument, ki se bo izvajal, vključno s pričakovanim učinkom finančnega vzvoda iz člena 37(2);

(c) ciljne rezultate, ki naj bi jih dosegel zadevni finančni instrument, da bi prispeval k posebnim ciljem in rezultatom ustrezne prednostne naloge;

(d) določbe za spremljanje izvajanja naložb in pretoka sklenjenih poslov, vključno s poročanjem finančnega instrumenta skladu skladov in/ali organu upravljanja, da se zagotovi skladnost s členom 46;

(e) zahteve glede revizije, kot so minimalne zahteve za dokumentacijo, ki jo je potrebno voditi na ravni finančnega instrumenta (in po potrebi na ravni sklada skladov), ter zahteve v zvezi z vodenjem ločene evidence za različne oblike podpore v skladu s členom 37(7) in (8) (kjer je primerno), vključno z določbami in zahtevami glede dostopa revizijskih organov držav članic, revizorjev Komisije in Evropskega računskega sodišča do dokumentov, da se zagotovi jasna revizijska sled v skladu s členom 40;

(f) zahteve in postopke za upravljanje postopnega prispevka, ki se zagotavlja iz programa v skladu s členom 41, in za napoved pretoka sklenjenih poslov, vključno z zahtevami za fiduciarno/ločeno računovodstvo iz člena 38(6);

(g) zahteve in postopke za upravljanje obresti in drugih dobičkov, nastalih v smislu člena 43, vključno s sprejemljivim zakladniškim poslovanjem/naložbami, ter obveznosti in pristojnosti zadevnih strank;

(h) določbe glede izračunavanja in plačila nastalih stroškov upravljanja ali provizij za upravljanje finančnega instrumenta;

(i) določbe glede ponovne uporabe virov, ki se lahko pripišejo podpori iz skladov ESI, do konca obdobja upravičenosti v skladu s členom 44;

(j) določbe glede uporabe virov, ki se lahko pripišejo podpori iz skladov ESI, po koncu obdobja upravičenosti v skladu s členom 45 ter politiko izstopa prispevka iz skladov ESI iz finančnega instrumenta;

(k) pogoje za morebiten celotni ali delni umik prispevkov iz programov v finančne instrumente, vključno s skladom skladov, kjer je primerno;

(l) določbe o zagotovitvi, da organi, ki izvajajo finančne instrumente, te upravljajo neodvisno in v skladu z ustreznimi poklicnimi standardi ter delujejo v izključnem interesu strank, ki zagotavljajo prispevke v finančni instrument;

(m) določbe o likvidaciji finančnega instrumenta.

Poleg tega mora, če so finančni instrumenti organizirani prek sklada skladov, sporazum o financiranju med organom upravljanja in organom, ki izvaja sklad skladov, vsebovati tudi določbe o oceni in izbiri organov, ki izvajajo finančne instrumente, vključno z razpisi za prijavo interesa ali postopki javnega naročanja.

2. Strateški dokumenti iz člena 38(8) za finančne instrumente, ki se izvajajo na podlagi točke (c) člena 38(4), vsebujejo vsaj naslednje elemente:

(a) naložbeno strategijo ali politiko finančnega instrumenta, splošne pogoje predvidenih dolžniških produktov, ciljne prejemnike in ukrepe, ki bodo podprti;

(b) poslovni načrt ali enakovredne dokumente za finančni instrument, ki se bo izvajal, vključno s pričakovanim učinkom finančnega vzvoda iz točke (c) člena 37(2);

(c) uporabo in ponovno uporabo virov, ki se lahko pripišejo podpori iz skladov ESI, v skladu s členi 43, 44 in 45;

(d) spremljanje izvajanja finančnega instrumenta in poročanje o njem, da se zagotovi skladnost s členom 46;

PRILOGA V

DOLOČITEV PAVŠALNIH STOPENJ ZA PROJEKTE, KI USTVARJAJO NETO PRIHODEK

	Sektor	Pavšalne stopnje
1	CESTNI PROMET	30 %
2	ŽELEZNIŠKI PROMET	20 %
3	URBANI PREVOZ	20 %
4	VODA	25 %
5	TRDNI ODPADKI	20 %

PRILOGA VI

LETNA RAZDELITEV ODOBRENIH PRAVIC ZA PREVZEM OBVEZNOSTI ZA OBDOBJE 2014–2020

Prilagojen letni profil (vključno z dopolnilnimi sredstvi za pobudo za zaposlovanje mladih)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Skupaj
EUR, po cenah iz leta 2011	44 677 333 745	45 403 321 660	46 044 910 729	46 544 721 007	47 037 288 589	47 513 211 563	47 924 907 446	325 145 694 739

PRILOGA VII

METODOLOGIJA DODELITVE SREDSTEV

Metoda dodelitve za manj razvite regije, upravičene do sredstev v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta" iz točke (a) prvega pododstavka člena 90(2)

1. Sredstva, dodeljena posamezni državi članici, so vsota sredstev, dodeljenih za njene posamezne upravičene regije na ravni NUTS 2, kar se izračuna v skladu s sledečim postopkom:

(a) določi se absolutni zneske (v EUR), ki se izračuna tako, da se število prebivalcev regije pomnoži z razliko med BDP regije na prebivalca, ki se meri po paritetah kupne moč, in povprečjem BDP na prebivalca (po paritetah kupne moči) v EU-27;

(b) uporabi se odstotni delež zgornjega absolutnega zneska za določitev finančnega okvira regije; ta odstotni delež je razvrščen tako, da v primerjavi s povprečjem EU-27 odraža relativno blaginjo, merjeno po paritetah kupne moči, v državi članici, v kateri leži upravičena regija, npr.:

(i) za regije v državah članicah, katerih stopnja BND na prebivalca je pod 82 % povprečja EU-27: 3,15 %;

(ii) za regije v državah članicah, katerih stopnja BND na prebivalca je med 82 % in 99 % povprečja EU-27: 2,70 %;

(iii) za regije v državah članicah, katerih stopnja BND na prebivalca je nad 99 % povprečja EU-27: 1,65 %;

(c) k znesku, izračunanemu v skladu s točko (b), se po potrebi prišteje znesek, ki izhaja iz dodelitve letne premije v višini 1 300 EUR za vsako brezposelno osebo, vendar le za število brezposelnih v tej regiji, ki presega število ljudi, ki bi bili brezposelni, če bi se uporabila povprečna stopnja brezposelnosti v vseh manj razvitih regijah EU.

Metoda dodelitve za regije v prehodu, upravičene do sredstev v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta" iz točke (b) prvega pododstavka člena 90(2)

2. Sredstva, dodeljena posamezni državi članici, so vsota sredstev, dodeljenih za njene posamezne upravičene regije na ravni NUTS 2, kar se izračuna v skladu s sledečim postopkom:

(a) določi se najmanjša in največja teoretična intenzivnost pomoči za vsako regijo v prehodu, upravičeno do pridobitve sredstev. Najnižja stopnja pomoči se določi glede na povprečno intenzivnost pomoči na prebivalca na državo članico pred uporabo varnostne mreže na regionalni ravni, dodeljene razvitejšim regijam te države članice. Če v državi članici ni drugih razvitih regij, najnižja stopnja pomoči ustreza začetni povprečni intenzivnosti pomoči na prebivalca vseh razvitejših regij, kar je EUR 19,80 na prebivalca na leto. Najvišja stopnja pomoči se nanaša na teoretično regijo z BDP na prebivalca v višini 75 % povprečja EU-27 in se izračuna po postopku, navedenem v točkah (a) in (b) odstavka 1. Od zneska, izračunanega po tej metodi, se upošteva 40 %.

(b) izračuna se znesek začetnih regionalnih dodeljenih sredstev, pri čemer se upošteva BDP na prebivalca v regiji (po paritetah kupne moč) na podlagi linearne interpolacije relativnega BDP na prebivalca v regiji v primerjavi s povprečjem EU-27;

(c) k znesku, izračunanemu v skladu s točko (b), se po potrebi prišteje znesek, ki izhaja iz dodelitve letne premije v višini 1 100 EUR za vsako brezposelno osebo, vendar le za število brezposelnih v tej regiji, ki presega število ljudi, ki bi bili brezposelni, če bi se uporabila povprečna stopnja brezposelnosti v vseh manj razvitih regijah.

Metoda dodelitve za razvitejše regije, upravičene do sredstev v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta" iz točke (c) prvega pododstavka člena 90(2)

3. Skupni začetni teoretični finančni okvir se izračuna tako, da se intenzivnost pomoči na prebivalca in na leto v višini 19,80 EUR pomnoži s številom prebivalcev, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev sredstev.

4. Delež vsake zadevne države članice je vsota deležev njenih regij, upravičenih do sredstev na ravni NUTS 2, pri čemer se ti deleži določijo v skladu z naslednjimi merili, ki so ponderirana, kot je navedeno:

(a) skupno število prebivalcev regije (ponderirana vrednost 25 %);

(b) število brezposelnih oseb v regijah na ravni NUTS 2 s stopnjo brezposelnosti nad povprečjem vseh razvitejših regij (ponderirana vrednost 20 %);

(c) nova delovna mesta, ki jih je treba ustvariti za dosego ciljne vrednosti strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast za regionalno stopnjo delovne aktivnosti (starost od 20 do 64 let) v višini 75 % (ponderirana vrednost 20 %);

(d) število oseb v starosti od 30 do 34 let s terciarno stopnjo izobrazbe, ki je potrebno za dosego ciljne vrednosti strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast v višini 40 % (ponderirana vrednost 12,5 %);

(e) število oseb, ki zgodaj opustijo izobraževanje in usposabljanje (v starosti od 18 do 24 let), je potrebno znižati, da bi dosegli ciljno vrednost strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast v višini 10 % (ponderirana vrednost 12,5 %);

(f) razlika med izmerjenim BDP v regiji (po paritetah kupne moči) in teoretičnim BDP v regiji, če bi slednja imela enak BDP na prebivalca kot najbogatejša regija na ravni NUTS 2 (ponderirana vrednost 7,5 %);

(g) število prebivalcev regij na ravni NUTS 3 z gostoto prebivalstva pod 12,5 preb./km^2 (ponderirana vrednost 2,5 %).

Metoda dodelitve za države članice, upravičene do sredstev iz Kohezijskega sklada po členu 90(3)

5. Skupni teoretični finančni okvir se izračuna tako, da se povprečna intenzivnost pomoči na prebivalca na leto v višini 48 EUR pomnoži s številom prebivalcev, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev sredstev. Ta teoretični finančni okvir, ki je posamezni državi članici, upravičeni do pridobitve sredstev, dodeljen vnaprej, ustreza odstotnemu deležu, ki temelji na prebivalstvu, površini in nacionalni blaginji te države ter se določi po naslednjem postopku:

(a) izračuna se aritmetično povprečje deležev prebivalstva in površine države članice v odnosu do celotnega prebivalstva in površine vseh držav članic, upravičenih do pridobitve sredstev. Če delež celotnega prebivalstva države članice presega njen delež celotne površine za faktor 5 ali več, kar odraža izjemno visoko gostoto prebivalstva, se za ta korak uporabi le delež celotnega prebivalstva.

(b) tako pridobljeni odstotni deleži se prilagodijo s koeficientom, ki pomeni tretjino odstotnega deleža, za katerega BND te države članice na prebivalca (merjen po paritetah kupne moči) za obdobje 2008–2010 presega povprečni BND na prebivalca vseh držav članic, upravičenih do pridobitve sredstev (povprečje je izraženo s 100 %), oziroma ga ne dosega.

6. Da bi se upoštevale znatne potrebe držav članic, ki so k Uniji pristopile 1. maja 2004 ali pozneje, v smislu prometnega in okoljskega sektorja, bo njihov delež Kohezijskega sklada znašal najmanj tretjino celotnih dokončno dodeljenih finančnih sredstev po uporabi zgornje meje iz odstavkov 10 in 13, prejetih v povprečju tekom obdobja.

7. Sredstva, dodeljena iz Kohezijskega sklada za države članice iz drugega pododstavka člena 90(3), se znižujejo tekom obdobja sedmih let. Ta prehodna pomoč bo v letu 2014 znašala 48 EUR na vsakega prebivalca države članice. Zneski v prihodnjih letih bodo izraženi kot odstotni delež zneska, opredeljenega za leto 2014, pri čemer bodo odstotni deleži znašali 71 % za 2015, 42 % za 2016, 21 % za 2017, 17 % za 2018, 13 % za 2019 in 8 % za 2020.

Metoda dodelitve sredstev iz cilja "evropskega teritorialnega sodelovanja" po členu 4 uredbe o evropskem teritorialnem sodelovanju

8. Dodelitev sredstev po državah članicah, ki zajema čezmejno in nadnacionalno sodelovanje, vključno s prispevki iz ESRR za Evropski instrument sosedstva in Instrument za predpristopno pomoč, se določi kot ponderirana vsota deleža prebivalstva obmejnih regij in deleža celotnega prebivalstva posamezne države članice. Ponderirana vrednost se določi na podlagi deležev sklopov čezmejnega in nadnacionalnega sodelovanja. Deleža sklopa čezmejnega sodelovanja in sklopa nadnacionalnega sodelovanja znašata 77,9 % in 22,1 %.

Metoda dodelitve sredstev pri dodatnem financiranju za regije iz točke (e) člena 92(1)

9. Najbolj oddaljenim regijam in severnim redko poseljenim regijam na ravni NUTS 2 bodo dodeljena dodatna posebna sredstva, ki ustrezajo intenzivnosti pomoči 30 EUR na prebivalca na leto. Razdeljena bodo po regijah in državah članicah, in sicer sorazmerno glede na celotno prebivalstvo teh regij.

Največja stopnja prenosov iz skladov za podporo koheziji

10. Da bi prispevali k doseganju ustrezne koncentracije kohezijskih sredstev v najmanj razvitih regijah in državah članicah ter k zmanjšanju neskladij v povprečni intenzivnosti pomoči na prebivalca, bo največja stopnja prenosa (zgornja meja) iz skladov na posamezno državo članico znašala 2,35 % BDP te države članice. Zgornja meja se bo uporabila vsako leto, pri čemer bodo morda potrebni popravki zaradi pomika izplačil za pobudo za zaposlovanje mladih na začetek obdobja, z njo pa se bodo po potrebi sorazmerno zmanjšali vsi prenosi (razen za bolj razvite regije in cilj "evropsko teritorialno sodelovanje") na zadevno državo članico, da bi dosegli najvišjo stopnjo prenosa. Za države članice, ki so k Uniji pristopile pred letom 2013 in katerih povprečna realna rast BDP v obdobju 2008–2010 je bila nižja od –1 %, bo najvišja stopnja prenosa 2,59 %.

11. Zgornje meje iz odstavka 10 vključujejo prispevke iz ESRR za financiranje čezmejnega sklopa evropskega sosedskega instrumenta in instrumenta za predpristopno pomoč. Te zgornje meje ne vključujejo posebne dodelitve 3 000 000 000 EUR za pobudo za zaposlovanje mladih.

12. Izračuni BDP, ki jih opravi Komisija, bodo temeljili na statističnih podatkih, ki so bili na voljo maja 2012. Posamezne nacionalne stopnje rasti BDP za obdobje 2014–2020, kot jih je maja 2012 predvidela Komisija, se uporabljajo za vsako državo članico posebej.

13. Po pravilih iz odstavka 10 dodelitev za posamezno državo članico ne presega 110 % njihove realne ravni v programskem obdobju 2007–2013.

Dodatne določbe

14. Za vse regije, katerih BDP na prebivalca (po paritetah kupne moč), je bil uporabljen kot pogoj za pridobitev sredstev, v programskem obdobju 2007–2013 ni dosegal 75 % povprečja EU-25, vendar v katerih BDP presega 75 % povprečja EU-27, bo najmanjša stopnja podpore v obdobju 2014–2020 v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta" vsako leto ustrezala 60 % njihovih prejšnjih okvirnih povprečnih letnih dodeljenih sredstev iz dodelitve za konvergenco, ki jih je Komisija izračunala za večletni finančni okvir 2007–2013.

15. Nobena regija v prehodu ne prejme manj od tega, kar bi prejela, če bi bila razvitejša regija. Za določitev ravni teh najnižjih sredstev se metoda dodelitve za razvitejše regije uporabi za vse regije, katerih BDP na prebivalca dosega vsaj 75 % povprečja EU-27.

16. Najnižja skupna sredstva iz skladov, dodeljena državi članici, ustrezajo 55 % vseh sredstev, ki so ji bila posamično dodeljena za obdobje 2007–2013. Prilagoditve, potrebne za izpolnitev te zahteve, se izvedejo sorazmerno glede na dodeljena sredstva iz skladov, razen dodelitev v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje".

17. Za odpravo vplivov gospodarske krize na raven blaginje v državah članicah v euroobmočju ter za spodbujanje rasti in novih delovnih mest v teh državah članicah so iz strukturnih skladov dodeljena sledeča dodatna sredstva:

    (a) 1 375 000 000 EUR za razvitejše regije Grčije;

    (b) 1 000 000 000 EUR za Portugalsko, ki se razdeli sledeče: 450 000 000 v EUR za razvitejše regije, od tega 150 000 000 EUR za Madeiro, 75 000 000 EUR za regijo v prehodu in 475 000 000 EUR za manj razvite regije;

    (c) 100 000 000 EUR za obmejno, osrednjo in zahodno regijo Irske;

    (d) 1 824 000 000 EUR za Španijo, od tega 500 000 000 EUR za Extremaduro, 1 051 000 000 EUR za regije v prehodu in 273 000 000 EUR za bolj razvite regije;

    (e) 1 500 000 000 EUR za manj razvite regije Italije, od tega 500 000 000 EUR za neurbana območja.

18. Zaradi izzivov, ki jih prinašata položaj otoških držav članic in oddaljenost nekaterih delov Unije, Malta in Ciper, potem ko bo uporabljena metoda za izračun iz odstavka 16, prejmeta dodatna sredstva v višini 200 000 000 EUR oziroma 150 000 000 EUR v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta", ki se razdelijo na naslednji način: ena tretjina za Kohezijski sklad in dve tretjini za strukturna sklada.

    Španskima regijama Ceuti in Melilli se v okviru strukturnih skladov dodelijo dodatna skupna sredstva v višini 50 000 000 EUR.

Najbolj oddaljeni regiji Mayotte se v okviru strukturnih skladov dodelijo skupna sredstva v višini 200 000 000 EUR.

19. Da bi nekaterim regijam olajšali prilagoditev bodisi na spremembe njihovega statusa upravičenke bodisi na dolgotrajne učinke nedavnih dogajanj v njihovem gospodarstvu, se dodelijo naslednja dodatna sredstva:

(a) 133 000 000 za Belgijo, od tega 66 500 000 EUR za Limburg in 66 500 000 EUR za regije v prehodu v Valonski regiji;

(b) 710 000 000 EUR za Nemčijo, od tega 510 000 000 EUR za nekdanje konvergenčne regije iz kategorije regije v prehodu in 200 000 000 EUR za regijo Leipzig;

(c) ne glede na odstavek 10 se v okviru strukturnih skladov manj razvitim regijam Madžarske dodelijo dodatna sredstva v višini 1 560 000 000 EUR, manj razvitim regijam Češke republike dodatna sredstva v višini 900 000 000 EUR in manj razviti regiji Slovenije dodatna sredstva v višini 75 000 000 EUR.

20. Za program PEACE se dodelijo skupna sredstva v višini 150 000 000 EUR, od tega 106 500 000 EUR za Združeno kraljestvo in 43 500 000 EUR za Irsko. Navedeni program se izvaja kot čezmejni program sodelovanja med Severno Irsko in Irsko.

Dodatne prilagoditve v skladu s členom 92(2)

21. Ciper je poleg zneskov iz členov 91 in 92 upravičen do dodatnih sredstev v višini 94 200 000 EUR leta 2014 in 92 400 000 EUR leta 2015, ki so dodana dodeljenim strukturnim skladom.

PRILOGA VIII

METODOLOGIJA GLEDE POSEBNE DODELITVE ZA POBUDO ZA ZAPOSLOVANJE MLADIH IZ ČLENA 91

I. Razdelitev posebne dodelitve za pobudo za zaposlovanje mladih se določi v skladu z naslednjimi koraki:

1. Število mladih brezposelnih v starosti 15–24 let se opredeli v regijah na ravni NUTS 2, kot so opredeljene v členu 16 uredbe o ESS, to so regije na ravni NUTS 2, v katerih stopnja brezposelnosti mladih med 15. in 24. letom v letu 2012 presega 25 %, ter za države članice, kjer je stopnja brezposelnosti mladih v letu 2012 narasla za več kot 30 %, v regijah, v katerih so stopnje brezposelnosti mladih v letu 2012 presega 20 % (v nadaljnjem besedilu: upravičene regije).

2. Ustrezna dodelitev za vsako upravičeno regijo se izračuna na podlagi razmerja med številom mladih brezposelnih oseb v upravičeni regiji ter skupnim številom mladih brezposelnih iz točke 1 v vseh upravičenih regijah.

3. Dodelitev za vsako državo članico je vsota dodelitev za vsako od njenih upravičenih regij.

II. Posebna dodelitev za pobudo za zaposlovanje mladih se ne upošteva za namene uporabe omejitvenih pravil iz Priloge VII v odnosu do dodelitve skupnih virov.

III. Za določitev posebne dodelitve od pobude za zaposlovanje mladih za otočje Mayotte se stopnja brezposelnosti mladih in število mladih brezposelnih določi na podlagi razpoložljivih podatkov o stopnjah na nacionalni ravni, če podatki Eurostata na ravni NUTS 2 niso na voljo.

IV. Sredstva za pobudo za zaposlovanje mladih za obdobje 2016–2020 se lahko zvišajo v okviru proračunskega postopka v skladu s členom 14 Uredbe (EU, Euratom) št. 1311/2013. Za razčlenitev dodatnih sredstev po državah članicah velja enak postopek kot se uporablja za prvotno dodelitev, vendar ob sklicevanju na najnovejše letne podatke.

PRILOGA IX

METODOLOGIJA DOLOČANJA MINIMALNEGA DELEŽA ESS

Dodatni delež, ki se doda deležu sredstev iz strukturnih skladov iz člena 92(4) in se v državi članici dodeli ESS, ki ustreza deležu te države članice za programsko obdobje 2007–2013, se določi na podlagi stopnje zaposlenosti (za osebe v starosti od 20 – 64 let) v referenčnem letu 2012, kot sledi:

— če je stopnja zaposlenosti 65-odstotna ali manj, se delež poveča za 1,7 odstotnih točk;

— če stopnja zaposlenosti znaša več kot 65 %, a ne več kot 70 %, se delež poveča za 1,2 odstotnih točk;

— če stopnja zaposlenosti znaša več kot 70 %, a ne več kot 75 %, se delež poveča za 0,7 odstotnih točk;

— če stopnja zaposlenosti znaša več kot 75 %, povečanje ni potrebno.

Skupni odstotni delež države članice po povečanju ne presega 52 % sredstev iz strukturnih skladov iz člena 92(4).

Za Hrvaško delež sredstev iz strukturnih skladov brez cilja "evropsko teritorialno sodelovanje, ki se dodeli ESS za programsko obdobje 2007–2013, znaša povprečni delež konvergenčnih regij tistih držav članic, ki so pristopile k Uniji 1. januarja 2004 ali pozneje.

PRILOGA X

DODATNOST

1. JAVNI ALI PRIMERLJIVI STRUKTURNI IZDATKI

V državah članicah, v katerih manj razvite regije zajemajo vsaj 65 % prebivalstva, bo za določitev javnih ali primerljivih strukturnih izdatkov bo uporabljen podatek o bruto investicijah v osnovna sredstva, sporočen v programih stabilnosti in konvergence, ki ga pripravijo države članice v skladu z Uredbo (ES) št. 1466/97, da bi predstavile srednjeročno proračunsko strategijo. Znesek, ki bo uporabljen, je enak znesku, sporočenemu v okviru javnofinančnega salda, in je povezan z državnimi proračunskimi obeti, predstavi pa se ga kot delež BDP.

V državah članicah, v katerih manj razvite regije zajemajo več kot 15 % in manj kot 65 % prebivalstva, bo podatek o vseh bruto investicijah v osnovna sredstva v manj razvitih regijah uporabljen za določitev javnih ali primerljivih strukturnih izdatkov. Naveden bo v enaki obliki kot je določeno v prvem pododstavku.

2. PREVERJANJE

Za preverjanje dodatnosti v skladu s členom 95(5) veljajo pravila, ki so navedena v nadaljevanju.

2.1 Predhodno preverjanje

(a) Ko država članica predloži partnerski sporazum, zagotovi informacije o načrtovanem profilu izdatkov v obliki preglednice 1.

Preglednica 1

Javnofinančni izdatki kot delež BDP	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
P51	X	X	X	X	X	X	X

(b) Države članice, v katerih manj razvite regije zajemajo več kot 15 % in manj kot 65 % prebivalstva, zagotovijo tudi informacije o načrtovanem profilu izdatkov v teh manj razvitih regijah v obliki preglednice 2.

Preglednica 2

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Bruto investicije v osnovna sredstva države v manj razvitih regijah kot delež BDP	X	X	X	X	X	X	X

(c) Države članice Komisiji zagotovijo informacije o glavnih makroekonomskih kazalnikih in napovedih, ki so osnova za stopnjo javnih ali primerljivih strukturnih izdatkov.

(d) Države članice, v katerih manj razvite regije zajemajo več kot 15 % in manj kot 65 % prebivalstva, Komisiji zagotovijo tudi informacije o metodi, uporabljeni za oceno bruto investicij v osnovna sredstva v teh regijah. V ta namen države članice uporabijo podatke o javnih naložbah na regionalni ravni, če so na voljo. Če ti podatki niso na voljo ali v drugih ustrezno utemeljenih primerih, tudi če je država članica znatno spremenila regionalno razdelitev za obdobje 2014–2020, kakor je opredeljeno v Uredbi (ES) št. 1059/2003, je mogoče z uporabo kazalnikov regionalnih javnih izdatkov ali razmerja med regionalnim prebivalstvom in javnimi naložbami na nacionalni ravni podati oceno bruto investicij v osnovna sredstva.

(e) Ko Komisija in država članica dosežeta dogovor, se preglednica 1 in po potrebi preglednica 2 vključita v partnerski sporazum zadevne države članice kot referenčna raven javnih ali primerljivih strukturnih izdatkov, ki jo je potrebno ohraniti v letih od 2014 do 2020.

2.2 Vmesno preverjanje

(a) Ob vmesnem preverjanju se za državo članico šteje, da je ohranila stopnjo javnih ali primerljivih strukturnih izdatkov, če je letno povprečje izdatkov v letih od 2014 do 2017 enako referenčni stopnji izdatkov iz partnerskega sporazuma ali višje od nje.

(b) Po vmesnem preverjanju lahko Komisija v posvetovanju z državo članico popravi referenčno raven javnih ali primerljivih strukturnih izdatkov v partnerskem sporazumu, če so se gospodarske razmere v tej državi članici v primerjavi z gospodarskimi razmerami, kakor so bile ocenjene ob sprejetju partnerskega sporazuma, bistveno spremenile.

2.3 Naknadno preverjanje

Ob naknadnem preverjanju se za državo članico šteje, da je ohranila stopnjo javnih ali primerljivih strukturnih izdatkov, če je letno povprečje izdatkov v letih od 2014 do 2020 enako referenčni stopnji izdatkov iz partnerskega sporazuma ali višje od nje.

3. FINANČNI POPRAVEK PO NAKNADNEM PREVERJANJU

Kadar se Komisija odloči, da bo v skladu s členom 95(6) izvedla finančni popravek, se stopnja finančnega popravka izračuna tako, da se odštejejo 3 % od razlike med referenčno stopnjo iz partnerskega sporazuma in doseženo stopnjo, ki je izražena kot odstotek referenčne stopnje, rezultat pa se nato deli z 10. Finančni popravek se določi tako, da se navedena stopnja finančnega popravka uporabi za prispevek iz sklada za zadevno državo članico za manj razvite regije za celotno programsko obdobje.

Če razlika med referenčno stopnjo v partnerskem sporazumu in doseženo stopnjo, izraženo kot odstotek referenčne stopnje iz partnerskega sporazuma, znaša 3 % ali manj, se finančni popravek ne izvede.

Finančni popravek ne presega 5 % sredstev, dodeljenih iz skladov zadevni državi članici za manj razvite regije za celotno programsko obdobje.

PRILOGA XI

Predhodne pogojenosti

DEL 1: Tematske predhodne pogojenosti

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
1. Krepitev raziskav, tehnološkega razvoja in inovacij (cilj "raziskave in razvoj") (iz točke (1) prvega odstavka člena 9)	ESRR: — Vse prednostne naložbe v okviru tematskega cilja št. 1.	1.1. Raziskave in inovacije: obstoj nacionalne ali regionalne strategije za pametno specializacijo v skladu z nacionalnim programom reform, da bi se izkoristili zasebni izdatki za raziskave in inovacije, pri čemer ima ta program lastnosti uspešnih nacionalnih ali regionalnih sistemov za raziskave in inovacije.	— Oblikovana je nacionalna ali regionalna strategija za pametno specializacijo, ki: — temelji na analizi prednosti, pomanjkljivosti, priložnosti in tveganj (analizi SWOT) ali podobni analizi, da se viri usmerijo v omejen sklop prednostnih nalog v zvezi z raziskavami in inovacijami; — navaja ukrepe za spodbujanje zasebnih naložb v raziskave in tehnološki razvoj; — vključuje mehanizem spremljanja. — Sprejet je okvir, v katerem so navedena razpoložljiva proračunska sredstva za raziskave in razvoj.
	ESRR: — Krepitev infrastrukture za raziskave in inovacije ter zmogljivosti za razvoj odličnosti na tem področju, pa tudi spodbujanje pristojnih centrov, zlasti takšnih, ki so evropskega pomena.	1.2 Infrastruktura za raziskave in inovacije: obstoj večletnega načrta za pripravo proračuna in določitev prednostnih naložb.	— Sprejet je okvirni večletni načrt za pripravo proračuna in določitev prednostnih naložb, povezanih s prednostnimi nalogami Unije in po potrebi z Evropskim strateškim forumom za raziskovalne infrastrukture (ESFRI).
2. Povečanje dostopa do informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT) ter njihove uporabe in kakovosti (cilj "širokopasovne povezave") (iz točke (2) prvega odstavka člena 9)	ESRR: — Razvoj proizvodov in storitev IKT, e-trgovanje in krepitev povpraševanja po IKT. — Krepitev aplikacij IKT za e-vlado, e-učenje, e-vključevanje, e-kulturo in e-zdravje.	2.1. Digitalna rast: Strateški okvir politik za digitalno rast, da se spodbudijo cenovno dostopne, visokokakovostne in interoperabilne zasebne in javne storitve (vključno s čezmejnimi pobudami), ki jih omogočajo IKT, ter da bi državljani, vključno z ranljivimi skupinami, podjetja in javne uprave te storitve uporabljali v večjem obsegu.	— Vzpostavljen je npr. strateški okvir politik o digitalni rasti, na primer v okviru nacionalne ali regionalne strategije za pametno specializacijo, ki vsebuje: — pripravo proračuna in razvrstitev prednosti pri ukrepih z uporabo analize SWOT ali podobne analize, skladne s kazalnikom napredka digitalne evropske agende; — izvedeno analizo uravnotežnosti podpore povpraševanju po IKT in ponudbi teh tehnologij;

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
			— kazalnike za merjenje napredka pri ukrepanju na področjih, kot so digitalna pismenost, e-vključevanje, e-dostopnost, ter napredek na področju e-zdravje v mejah člena 168 PDEU, po potrebi usklajene z ustreznimi obstoječimi sektorskimi nacionalnimi ali regionalnimi strategijami ali strategijami na ravni Unije; — oceno potreb po obsežnejši krepitvi zmogljivosti IKT.
	ESRR: — Širitev širokopasovnih storitev in vzpostavljanje visokohitrostnih omrežij ter podpora prevzemanju nastajajočih tehnologij in omrežij za digitalno gospodarstvo.	2.2. Infrastruktura za omrežja naslednje generacije: obstoj nacionalnih ali regionalnih načrtov za omrežja naslednje generacije, v katerih so upoštevani regionalni ukrepi, da bi se dosegli ciljne vrednosti Unije glede visokohitrostnega internetnega dostopa, s poudarkom na področjih, na katerih trg ne zagotavlja kakovostne odprte infrastrukture po sprejemljivih cenah v skladu s pravili Unije o konkurenci in državni pomoči, ter da bi se zagotovile dostopne storitve za ranljive skupine.	— Oblikovan je nacionalni in/ali regionalni načrt za omrežja naslednje generacije, ki zajema: — načrt za naložbe v infrastrukturo na podlagi ekonomske analize, ki upošteva obstoječe zasebne in javne infrastrukture in načrtovane naložbe; — modele trajnostnih naložb, s katerimi se krepi konkurenca ter zagotavlja dostop do odprtih, cenovno sprejemljivih in kakovostnih infrastrukture in storitev, ki bodo primerne tudi v prihodnosti; — ukrepe za spodbujanje zasebnih naložb.
3. Povečanje konkurenčnosti malih in srednjih podjetij (MSP) (iz točke (3) prvega odstavka člena 9)	ESRR: — Spodbujanje podjetništva, zlasti z enostavnejšim izkoriščanjem novih idej v gospodarstvu in pospeševanjem ustanavljanja novih podjetij, tudi prek podjetniških inkubatorjev. — Podpora zmožnosti MSP, da sodelujejo pri rasti na regionalnih, nacionalnih in mednarodnih trgih ter pri procesih inovacij.	3.1. Uvedeni so posebni ukrepi kot podlaga za spodbujanje podjetništva ob upoštevanju Akta za mala podjetja.	— Posebni ukrepi so: — ukrepi, namenjeni skrajšanju časa in zmanjšanju stroškov za ustanovitev podjetja, ob upoštevanju ciljnih vrednosti iz Akta za mala podjetja; — ukrepi, namenjeni skrajšanju časa za pridobitev licenc in dovoljenj za začetek in opravljanje določene dejavnosti podjetja, pri čemer se upoštevajo ciljne vrednosti iz Akta za mala podjetja;

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
			— mehanizem za spremljanje izvajanja ukrepov, ki so bili izvedeni v skladu z Aktom za mala podjetja in za ocenjevanje vpliva na MSP.
4. Podpora prehodu na nizkoogljično gospodarstvo v vseh sektorjih (iz točke (4) prvega odstavka člena 9(4))	ESRR + Kohezijski sklad: — Spodbujanje energetske učinkovitosti, pametnega gospodarjenja z energijo in uporabe energije iz obnovljivih virov v javni infrastrukturi, vključno v javnih stavbah, in stanovanjskem sektorju.	4.1. Uvedeni so ukrepi za spodbujanje stroškovno učinkovitih izboljšav na področju učinkovitosti rabe končne energije in stroškovno učinkovitih naložb v energetsko učinkovitost pri gradnji ali obnavljanju stavb.	— Ukrepi vključujejo: — ukrepe, namenjene zagotavljanju vzpostavitve minimalnih zahtev, povezanih z energetsko učinkovitostjo stavb, v skladu s členi 3, 4 in 5 Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]); — ukrepe, potrebne za vzpostavitev sistema certificiranja energetske učinkovitosti stavb v skladu s členom 11 Direktive 2010/31/EU; — ukrepe za zagotovitev strateškega načrtovanja na področju energetske učinkovitosti v skladu s členom 3 Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([2]); — ukrepe v skladu s členom 13 Direktive 2006/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) o učinkovitosti rabe končne energije in o energetskih storitvah, da se končnim odjemalcem zagotovijo individualni števci v mejah tehnične izvedljivosti, finančne sprejemljivosti in sorazmerno z morebitnimi prihranki energije
	ESRR + Kohezijski sklad: — Spodbujanje uporabe soproizvodnje toplote in električne energije z visokim izkoristkom na podlagi povpraševanja po uporabljivi toploti.	4.2. Uvedeni so ukrepi za spodbujanje soproizvodnje toplote in električne energije z visokim izkoristkom.	— Ukrepi vključujejo: — podporo soproizvodnji, ki temelji na povpraševanju po uporabni toploti in prihrankih primarne energije v skladu s členom 7(1) ter točkama (a) in (b) člena 9(1)Direktive 2004/8/ES, ter oceno obstoječega zakonodajnega in drugega pravnega okvira v zvezi s postopki za energetsko dovoljenje ali drugimi postopki, ki jo opravijo države članice ali njihovi pristojni organi z namenom, da se:

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
			(a) spodbudi načrtovanje enot za soproizvodnjo, ki ustrezajo ekonomsko utemeljenemu povpraševanju po uporabni toploti in se izogibajo proizvodnji več toplote, kot je uporabne toplote; ter (b) zmanjšajo regulativne in neregulativne ovire za povečanje deleža soproizvodnje.
	ESRR + Kohezijski sklad: — Spodbujanje proizvodnje in distribucije energije iz obnovljivih virov.	4.3. Uvedeni so ukrepi za spodbujanje proizvodnje in distribucije obnovljivih virov energije ([4]).	— Vzpostavljeni so pregledni programi podpore, prednostni dostop do omrežja ali zajamčeni dostop in prednostno odpremljanje ter standardna pravila za prevzemanje in delitev stroškov tehnične prilagoditve, ki so bila objavljena, v skladu s členi 14(1) ter 16(2) in (3) Direktive 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([4]). — Država članica je sprejela nacionalni akcijski načrt za energijo iz obnovljivih virov v skladu s členom 4 Direktive 2009/28/ES.
5. Spodbujanje prilagajanja podnebnim spremembam, preprečevanje tveganj in obvladovanje tveganj (cilj "podnebne spremembe") (iz točke (5) prvega odstavka člena 9(5))	ESRR + Kohezijski sklad: — Spodbujanje naložb za obravnavo specifičnih tveganj, zagotavljanje pripravljenosti na nesreče in razvoj sistemov obvladovanja nesreč.	5.1. Preprečevanje in obvladovanje tveganja: obstoj nacionalnih ali regionalnih ocen tveganja za obvladovanje naravnih nesreč, v katerih je upoštevano prilagajanje podnebnim spremembam.	— Uvedeno je nacionalno ali regionalno ocenjevanje tveganj, ki vključuje naslednje elemente: — opis postopka, metodologije, metod in podatkov neobčutljive narave, ki se uporabljajo za ocenjevanje tveganj, ter meril, temelječih na oceni tveganja, za določitev prednostnih naložb; — opis scenarijev z enim tveganjem in scenarijev z več tveganji; — upoštevanje nacionalnih strategij za prilagajanje podnebnim spremembam, kadar je ustrezno.

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
6. Ohranjanje in varstvo okolja ter spodbujanje učinkovite rabo virov (iz točke (6) prvega odstavka člena 9)	ESRR + Kohezijski sklad: — Vlaganje v vodni sektor za izpolnitev zahtev okoljske zakonodaje Unije ter za zadovoljitev potreb po naložbah, ki jih opredelijo države članice in ki presegajo te zahteve.	6.1. Vodni sektor: obstoj a) politike določanja cen vode, ki zagotavlja ustrezne spodbude za uporabnike za učinkovito rabo vodnih virov, in b) ustreznega prispevka različnih rab vode k povračilu stroškov vodnih storitev v višini, ki se določi v odobrenem načrtu upravljanja povodja za naložbe, podprte s programi.	— Država članica je zagotovila, da se v sektorjih, ki jih podpirata ESRR in Kohezijski sklad, na podlagi različnih rab vode prispeva k povračilu stroškov vodnih storitev glede na sektor v skladu s prvo alinejo člena 9(1) Direktive 2000/60/ES, pri čemer se po potrebi upoštevajo socialni, okoljski in gospodarski učinki povračila, pa tudi geografske in podnebne značilnosti zadevnega območja oz. zadevnih območij. — Sprejetje načrta upravljanja povodja za vodno območje v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES.
	ESRR + Kohezijski sklad: — Vlaganje v sektor ravnanja z odpadki za izpolnitev zahtev okoljske zakonodaje Unije ter za zadovoljitev potreb po naložbah, ki jih opredelijo države članice in ki presegajo te zahteve.	6.2. Sektor odpadkov: spodbujanje gospodarsko in okoljsko vzdržnih naložb v sektor odpadkov, zlasti z razvojem načrtov za ravnanje z odpadki v skladu z Direktivo 2008/98/ES in s hierarhijo ravnanja z odpadki.	— V skladu s členom 11(5) Direktive 2008/98/ES je bilo Komisiji predloženo poročilo o izvajanju v zvezi z napredkom pri izpolnjevanju ciljnih vrednosti iz člena 11 Direktive 2008/98/ES. — Obstoj enega ali več načrtov za ravnanje z odpadki, kot zahteva člen 28 Direktive 2008/98/ES. — Obstoj programov preprečevanja nastajanja odpadkov, kot zahteva člen 29 Direktive 2008/98/ES. — Sprejeti so bili potrebni ukrepi za doseganje ciljnih vrednosti glede priprave za ponovno uporabo in recikliranje do leta 2020 v skladu s členom 11(2) Direktive 2008/98/ES.

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
7. Spodbujanje trajnostnega prometa in odprava ozkih grl v ključnih omrežnih infrastrukturah (iz točke (7) prvega odstavka člena 9)	ESRR + Kohezijski sklad: — Podpiranje multimodalnega enotnega evropskega prometnega območja z vlaganjem v TEN-T. — Razvoj in obnova celostnih, visokokakovostnih in interoperabilnih železniških sistemov ter spodbujanje ukrepov za zmanjševanje hrupa. — Razvoj in izboljšanje okolju prijaznih (vključno z manj hrupnimi) in nizkoogljičnimi prevoznimi sistemi; vključno s celinskimi plovnimi potmi in pomorskim prometom, pristanišči, multimodalnimi povezavami in letališko infrastrukturo, za spodbujanje trajnostne regionalne in lokalne mobilnosti. ESRR: — Izboljšanje regionalne mobilnosti s povezovanjem sekundarnih in terciarnih prometnih vozlišč z infrastrukturo TEN-T, tudi prek multimodalnih vozlišč.	7.1. Promet: obstoj celostnega načrta oz. načrtov ali okvira oz. okvirov za prometne naložbe v skladu z institucionalnim ustrojem držav članic (vključno z javnim regionalnim in lokalnim prevozom), na katerega je oprt razvoj infrastrukture in ki zagotavlja boljšo povezanost s celostnim in osrednjim omrežjem TEN-T.	— Obstoj celostnega načrta oz. načrtov ali okvira oz. okvirov za prometne naložbe, ki so skladne s pravnimi zahtevami za strateško okoljsko presojo in določajo: — prispevek k enotnemu evropskemu prometnemu prostoru v skladu s členom 10 Uredbe (EU) št. 1315/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), vključno s prednostnimi naložbami v: — osrednje omrežje TEN-T in celostno omrežje, če je predvideno vlaganje iz ESRR in Kohezijskega sklada; ter — sekundarno povezanost; — realno in zrelo zasnovo projektov, pri katerih se predvideva podpora iz ESRR in Kohezijskega sklada; — ukrepe za zagotovitev zmogljivosti posredniških organov in upravičencev, da bi projekti potekali po načrtih.
	ESRR + Kohezijskega sklada: — Podpiranje multimodalnega enotnega evropskega prometnega območja z vlaganjem v vseevropsko prometno omrežje (TEN-T). — Razvoj in obnova celostnih, visokokakovostnih in interoperabilnih železniških sistemov ter spodbujanje ukrepov za zmanjševanje hrupa.	7.2. Železniški: v okviru celostnega prometnega načrta oz. načrtov ali okvira oz. okvirov obstaja izrecen razdelek o razvoju železnice v skladu z institucionalnim ustrojem držav članic (vključno z javnim regionalnim in lokalnim prevozom), na katerega je oprt razvoj infrastrukture in ki zagotavlja boljšo povezanost s celostnim in osrednjim omrežjem TEN-T. Naložbe zajemajo mobilna sredstva, interoperabilnost in krepitev institucionalne usposobljenosti.	— Obstoj razdelka o razvoju železnic v okviru prometnega načrta oz. načrtov ali okvira oz. okvirov, kakor so opredeljeni zgoraj, ki izpolnjuje pravne zahteve za strateško okoljsko presojo in določa realno in zrelo zasnovo projektov (vključno s časovnim razporedom in proračunskim okvirom). — Ukrepi za zagotovitev zmogljivosti posredniških organov in upravičencev, da bi projekti potekali po načrtih.

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
	— Razvoj in izboljšanje okolju prijaznih (vključno z manj hrupnimi) in nizkoogljičnih prevoznih sistemov, vključno s celinskimi plovnimi potmi in pomorskim prometom, pristanišči, multimodalnimi povezavami in letališko infrastrukturo, za spodbujanje trajnostne regionalne in lokalne mobilnosti. ESRR: — Izboljšanje regionalne mobilnosti s povezovanjem sekundarnih in terciarnih prometnih vozlišč z infrastrukturo TEN-T, tudi prek multimodalnih vozlišč.		
	ESRR + Kohezijski sklad: — Podpiranje multimodalnega enotnega evropskega prometnega območja z vlaganjem v TEN-T. — Razvoj in obnova celostnih, visokokakovostnih in interoperabilnih železniških sistemov ter spodbujanje ukrepov za zmanjševanje hrupa. — Razvoj in izboljšanje okolju prijaznih (vključno z manj hrupnim) in nizkoogljičnimi prevoznimi sistemi; vključno s celinskimi plovnimi potmi in pomorskim prometom, pristanišči, multimodalnimi povezavami in letališko infrastrukturo, za spodbujanje trajnostne regionalne in lokalne mobilnosti. ESRR: — Izboljšanje regionalne mobilnosti s povezovanjem sekundarnih in terciarnih prometnih vozlišč z infrastrukturo TEN-T, tudi prek multimodalnih vozlišč.	7.3. Drugi načini prevoza, vključno s celinskimi plovnimi potmi in pomorskim prometom, pristanišči, multimodalnimi povezavami in letališko infrastrukturo: v okviru celostnega prometnega načrta oz. načrtov ali okvira oz. okvirov obstaja izrecen razdelek o celinskih plovnih poteh in pomorskem prometu, pristaniščih, multimodalnih povezavah in letališki infrastrukturi, ki prispevajo k izboljšanju povezanosti s celostnim in osrednjim omrežjem TEN-T in spodbujanju trajnostne regionalne in lokalne mobilnosti.	— Obstoj razdelka o celinskih plovnih poteh in pomorskem prometu, pristaniščih, multimodalnih povezavah in letališki infrastrukturi v okviru prometnega načrta oz. načrtov ali okvira oz. okvirov, ki: — je skladen s pravnimi zahtevami za strateško okoljsko presojo; — opredeljuje realno in zrelo zasnovo projektov (vključno s časovnim razporedom in proračunskim okvirom). — Ukrepi za zagotovitev zmogljivosti posredniških organov in upravičencev, da bi projekti potekali po načrtih.
	ESRR: — Izboljšanje energetske učinkovitosti in zanesljivosti oskrbe z energijo prek razvoja pametnih sistemov za distribucijo, hrambo in prenos, tudi z vključevanjem porazdeljene proizvodnje iz obnovljivih virov energije.	7.4 Razvoj pametnih sistemov za distribucijo, hrambo in prenos energije: obstoj celostnih načrtov za naložbe v pametno energetsko infrastrukturo in regulativnih ukrepov, ki prispevajo k izboljšanju energetske učinkovitosti in zanesljivosti oskrbe.	— Oblikovani so celostni načrti, ki opisujejo nacionalne prednostne naloge v zvezi z energetsko infrastrukturo in so: — v skladu s členom 22 Direktive 2009/72/ES in Direktive 2009/73/ES, kjer je ustrezno, in

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
			— v skladu z ustreznimi regionalnimi naložbenimi načrti, skladnimi s členom 12 in desetletnim razvojnim načrtom omrežja na ravni Unije v skladu s točko (b) člena 8(3) Uredbe (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ([6]) in Uredbo (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ([7]) in — v skladu s členom 3(4) Uredbe (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([8]); — Načrti vsebujejo: — realen in zrel načrt projektov za projekte, pri katerih se predvideva podpora iz ESRR; — ukrepe za doseganje ciljev socialne in ekonomske kohezije in varstva okolja v skladu s členoma 3(10) Direktive 2009/72/ES in 3(7) Direktive 2009/73/ES; — ukrepe za optimizacijo rabe energije in spodbujanje energetske učinkovitosti v skladu s členoma 3(11) Direktive 2009/72/ES in 3(8) Direktive 2009/73/ES.
8. Spodbujanje trajnostnega in kakovostnega zaposlovanja in mobilnosti delovne sile (cilj "zaposlovanje") (iz točke (8) prvega odstavka člena 9)	ESS: — Dostop do delovnih mest za iskalce zaposlitve in neaktivne osebe, vključno z dolgotrajno brezposelnimi in osebami, ki so oddaljene od trga dela, tudi z lokalnimi pobudami za zaposlovanje in spodbujanjem mobilnosti delavcev.	8.1. Aktivne politike trga dela so zasnovane in se izvajajo v skladu s smernicami za zaposlovanje.	— Službe za zaposlovanje so zmožne izvajati in tudi izvajajo: — osebne storitve ter zgodnje aktivne in preventivne ukrepe na trgu dela, ki so na voljo vsem iskalcem zaposlitve, pri čemer se osredotočajo na prikrajšane skupine, vključno s pripadniki marginaliziranih skupnosti;

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
			— nudenje celostnih in preglednih informacij o prostih delovnih mestih in priložnostih za delo, pri čemer se upoštevajo spreminjajoče se potrebe na trgu dela. — Službe za zaposlovanje so vzpostavile formalno ali neformalno sodelovanje z zainteresiranimi stranmi.
	ESS: — Samozaposlovanje, podjetništvo in ustanavljanje podjetij, vključno z mikro, malimi in srednjimi podjetji. ESRR: — Podpora razvoju podjetniških inkubatorjev in naložbena pomoč za samozaposlitev, mikropodjetja in ustanavljanje podjetij.	8.2. Samozaposlovanje, podjetništvo in ustanavljanje podjetij: obstoj strateškega političnega okvira za vključujoč zagon.	— Vzpostavljen je strateški politični okvir za vključujočo začetno podporo, ki vsebuje naslednje elemente: — ukrepe, namenjene skrajšanju časa in zmanjšanju stroškov pri ustanovitvi podjetja, ob upoštevanju ciljnih vrednosti iz Akta za mala podjetja; — ukrepe, namenjene skrajšanju časa za pridobitev licenc in dovoljenj za začetek in opravljanje določene dejavnosti podjetja, pri čemer se upoštevajo ciljne vrednosti iz Akta za mala podjetja; — ukrepe, ki povezujejo ustrezne storitve za razvoj podjetij in finančne storitve (dostop do kapitala) ter po potrebi vključujejo prikrajšane skupine, območja ali oboje če je potrebno.
	ESS: — Posodobitev institucij trga dela, kot so javni in zasebni zavodi za zaposlovanje, in boljše usklajevanje s potrebami trga dela, vključno s programi mobilnosti in izboljšanim sodelovanjem med institucijami in zainteresiranimi stranmi. ESRR: — Naložbe v infrastrukturo za zavode za zaposlovanje.	8.3. Institucije trga dela so posodobljene in okrepljene v skladu s smernicami za zaposlovanje; Reforme institucij trga dela temeljijo na jasni strategiji in predhodni oceni, ki vključujeta vidike enakosti spolov.	— Ukrepi za reformo služb za zaposlovanje, da bi te lahko izvajale: — osebne storitve ter zgodnje aktivne in preventivne ukrepe na trgu dela, ki so na voljo vsem iskalcem zaposlitve, pri čemer se osredotočajo na prikrajšane skupine, vključno s pripadniki marginaliziranih skupnosti; — nudenje celostnih in preglednih informacij o prostih delovnih mestih in priložnostih za delo, pri čemer se upoštevajo spreminjajoče se potrebe na trgu dela.

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
			— Reforma služb za zaposlovanje bo vključevala vzpostavitev formalnih ali neformalnih omrežij sodelovanja z zainteresiranimi stranmi.
	ESS: — Aktivno in zdravo staranje.	8.4. Aktivno in zdravo staranje: politike aktivnega staranja so zasnovane v skladu s smernicami za zaposlovanje.	— Zainteresirane strani sodelujejo pri zasnovi in spremljanju politik aktivnega staranja, katerih namen je starejše zaposlene obdržati na trgu dela in spodbujati njihovo zaposlovanje. — Država članica je uvedla ukrepe za spodbujanje aktivnega staranja.
	ESS: — Prilagajanje delavcev, podjetij in podjetnikov spremembam.	8.5. Prilagajanje delavcev, podjetij in podjetnikov spremembam: obstoj politik, ki temeljijo na predvidevanjih ter uspešnem obvladovanju sprememb in presturukturiranja.	— Uvedeni so instrumenti za podporo socialnim partnerjem in javnim organom pri razvijanju in spremljanju aktivnih pristopov k spremembam in prestrukturiranju, ki zajemajo ukrepe: — za spodbujanje predvidevanja sprememb; — za spodbujanje priprav na proces prestrukturiranja ter njegovo upravljanje.
	ESS: — Trajnostna vključitev mladih na trg dela, zlasti tistih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, med njimi mladih, ki jim grozi socialna izključenost ali so pripadniki marginaliziranih skupnosti, tudi s pomočjo jamstva za mlade.	8.6. Obstoj strateškega okvira politike za spodbujanje zaposlovanja mladih, tudi s pomočjo jamstva za mlade. Predhodna pogojenost velja le za izvajanje pobude za zaposlovanje mladih.	— Obstaja strateški okvir politike za spodbujanje zaposlovanja mladih, ki: — temelji na dokazilih, ki merijo rezultate za mlade, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, ter ki predstavljajo osnovo za razvoj ciljnih politik in spremljanje razvoja; — opredeljuje javni organ, zadolžen za upravljanje ukrepov za zaposlovanje mladih ter za usklajevanje partnerstev na vseh ravneh in v vseh sektorjih; — vključuje zainteresirane strani, ki so pomembne za reševanje brezposelnosti mladih; — omogoča zgodnje posredovanje in aktivacijo;

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
			— vključuje podporne ukrepe za dostop do zaposlitve, razširitev spretnosti, mobilnost delavcev in trajnostno vključevanje mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, na trg dela.
9. Spodbujanje socialnega vključevanja ter boj proti revščini in diskriminaciji (ciljna vrednost v zvezi z revščino) (iz točke (9) prvega odstavka člena 9)	ESS: — Dejavno vključevanje, vključno z namenom spodbujanja enakih možnosti in dejavnega sodelovanja ter izboljšanja zaposljivosti. ESRR: — Vlaganje v zdravstveno in socialno infrastrukturo, ki prispeva k razvoju na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, zmanjšanje neenakosti glede zdravstvenega stanja, spodbujanje socialnega vključevanja z lažjim dostopom do socialnih, kulturnih in rekreacijskih storitev in prehod z institucionalnih storitev na storitve v okviru lokalnih skupnosti. — Podpora fizični, gospodarski in socialni oživitvi prikrajšanih skupnosti na mestnih in podeželskih območjih.	9.1. Obstoj in izvajanje nacionalnega strateškega političnega okvira za zmanjšanje revščine s ciljem dejavnega vključevanja oseb, izključenih s trga dela, v skladu s smernicami za zaposlovanje.	— Oblikovan je nacionalni strateški politični okvir za zmanjšanje revščine s ciljem dejavnega vključevanja, ki: — zajame dovolj dejstev, na podlagi katerih je mogoče oblikovati politike za zmanjšanje revščine in spremljati razvoj; — vsebuje ukrepe, ki podpirajo uresničitev nacionalne ciljne vrednosti glede revščine in socialne izključenosti (kot je opredeljen v nacionalnem programu reform), pri čemer ta cilj vključuje spodbujanje trajnostnih in kakovostnih zaposlitvenih možnosti za osebe, ki jim najbolj grozi socialna izključenost, tudi za osebe iz marginaliziranih skupnosti; — v boj proti revščini pritegne zainteresirane strani; — glede na ugotovljene potrebe vključuje ukrepe za prehod z institucionalne oskrbe na oskrbo v skupnosti; — na zahtevo in kadar je to utemeljeno, se lahko zainteresiranim stranem nudi pomoč pri predložitvi prijav za projekte ter izvajanju in upravljanju izbranih projektov.

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
	ESS: — Socialno-ekonomsko vključevanje marginaliziranih skupnosti, kot so Romi. ESRR: — Vlaganje v zdravstveno in socialno infrastrukturo, ki prispeva k razvoju na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, zmanjšanje neenakosti glede zdravstvenega stanja, spodbujanje socialnega vključevanja z dostopom do socialnih, kulturnih in rekreacijskih storitev in prehod z institucionalnih storitev na storitve v okviru lokalnih skupnosti. — Podpora fizični, gospodarski in socialni oživitvi prikrajšanih skupnosti na urbanih in mestnih območjih. — Vlaganje v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje za spretnosti in vseživljenjsko učenje z razvojem infrastrukture za izobraževanje in usposabljanje.	9.2. Oblikovan je nacionalni strateški politični okvir za vključevanje Romov.	— Oblikovan je nacionalni strateški politični okvir za vključevanje Romov, ki: — določa dosegljive nacionalne cilje glede vključevanja Romov, da se premostijo razlike s preostalim prebivalstvom. Te ciljne vrednosti morajo zajemati štiri cilje EU glede vključevanja Romov v zvezi z dostopom do izobraževanja, zaposlitve, zdravstvenega varstva in stanovanj; — po potrebi opredeljuje tiste prikrajšane mikroregije ali ločene soseske, v katerih so skupnosti najbolj prikrajšane, in sicer z uporabo obstoječih socialno-ekonomskih in teritorialnih kazalnikov (tj. zelo nizka izobrazbena raven, dolgoročna brezposelnost itd.); — vključuje učinkovite metode spremljanja za vrednotenje vpliva ukrepov za vključevanje Romov in mehanizem spremljanja za prilagoditev strategije; — je oblikovana, se izvaja in spremlja v tesnem sodelovanju in neprekinjenem dialogu z romsko civilno družbo ter regionalnimi in lokalnimi organi. — Na zahtevo in kadar je to utemeljeno, se zainteresiranim stranem nudi pomoč pri predložitvi prijav za projekte ter izvajanju in upravljanju izbranih projektov.
	ESS: — Lažji dostop do cenovno dostopnih, trajnostnih in visoko kakovostnih storitev, vključno z zdravstvenimi in socialnimi storitvami splošnega pomena.	9.3. Zdravje: obstoj nacionalnega ali regionalnega strateškega političnega okvira za zdravje v mejah člena 168 PDEU, ki zagotavlja ekonomsko vzdržnost.	— Oblikovan je nacionalni ali regionalni strateški politični okvir za zdravje, ki vključuje: — usklajene ukrepe za izboljšanje dostopa do zdravstvenih storitev;

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
	ESRR: — Vlaganje v zdravstveno in socialno infrastrukturo, ki prispeva k razvoju na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, zmanjšanje neenakosti glede zdravstvenega stanja, spodbujanje socialnega vključevanja z lažjim dostopom do socialnih, kulturnih in rekreacijskih storitev in prehod z institucionalnih storitev na storitve v okviru lokalnih skupnosti.		— ukrepe za spodbujanje učinkovitosti v zdravstvenem sektorju z uvajanjem modelov za zagotavljanje storitev ter infrastrukture; — sistem spremljanja in pregledovanja. — Država članica ali regija je sprejela okvir, v katerem so navedena okvirna razpoložljiva proračunska sredstva in stroškovno učinkovita koncentracija sredstev za prednostne potrebe za zdravstvo.
10. Vlaganje v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje za pridobitev spretnosti ter vseživljenjsko učenje (cilj "izobraževanje") (iz točke (10) prvega odstavka člena 9)	ESS: — Preprečevanje in zmanjševanje osipa in spodbujanje enakega dostopa do predšolske vzgoje ter osnovnošolskega in srednješolskega izobraževanja, med drugim tudi do (formalnih, neformalnih in priložnostnih) oblik izobraževanja s ciljem ponovnega vključevanja v izobraževanje in usposabljanje. ESRR: — Vlaganje v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje za spretnosti in vseživljenjsko učenje z razvojem infrastrukture za izobraževanje in usposabljanje.	10.1. Osip: obstoj strateškega političnega okvira za zmanjšanje osipa v mejah člena 165 PDEU.	— Uveden je sistem za zbiranje in analizo podatkov in informacij o osipu na zadevnih ravneh, ki: — zajame dovolj dejstev, na podlagi katerih je mogoče oblikovati usmerjene politike in spremljati razvoj. — Oblikovan je strateški politični okvir v zvezi z osipom, ki: — je podprt z dejstvi; — zajema ustrezna področja izobraževanja, vključno z razvojem v zgodnjem otroštvu, in je zlasti usmerjen k ranljivim skupinam, pri katerih je največje tveganje osipa, vključno s pripadniki marginaliziranih skupnosti, ter v preventivne, intervencijske in kompenzacijske ukrepe; — vključuje vsa področja politike in vse zainteresirane strani, ki so pomembni za rešitev vprašanja osipa.

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
	ESS: — Izboljšanje kakovosti in učinkovitosti ter dostopa do terciarnega in enakovrednega izobraževanja za večjo udeležbo in večji delež uspešno zaključenega izobraževanja, zlasti za prikrajšane skupine. ESRR: — Vlaganje v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje za spretnosti in vseživljenjsko učenje z razvojem infrastrukture za izobraževanje in usposabljanje.	10.2. Visokošolsko izobraževanje: obstoj nacionalnega ali regionalnega strateškega političnega okvirja za večji delež uspešno zaključenega terciarnega izobraževanja ter za njegovo boljšo kakovost in učinkovitost v mejah člena 165 PDEU.	— Oblikovan je nacionalni ali regionalni strateški politični okvir za terciarno izobraževanje, ki vključuje naslednje elemente: — po potrebi, ukrepe za povečanje udeležbe in deleža uspešno zaključenega izobraževanja, s katerimi se: — povečuje udeležba skupin z nižjimi dohodki in drugih nezadostno zastopanih skupin v visokošolskem izobraževanju, s posebnim poudarkom na prikrajšanih osebah, vključno s pripadniki marginaliziranih skupnosti; — znižuje stopnja osipa oziroma zvišuje stopnja končanega šolanja; — spodbuja inovativne vsebine in zasnove programov; — ukrepe za povečanje zaposljivosti in podjetništva, s katerimi se: — spodbuja pridobivanje medpredmetnih znanj in spretnosti, vključno s podjetništvom, v ustreznih visokošolskih programih; — zmanjšujejo razlike med spoloma pri odločitvi za šolanje in poklic.
	ESS: — Izboljšanje dostopa do vseživljenjskega učenja za vse starostne skupine v formalni, neformalni in priložnostni obliki, izpopolnjevanja znanja, spretnosti in kompetenc delovne sile, spodbujanje prožnih oblik izobraževanja, med drugim tudi s poklicnim svetovanjem in validacijo pridobljenih kompetenc.	10.3. Vseživljenjsko učenje: obstoj nacionalnega in/ali regionalnega strateškega političnega okvira za vseživljenjsko učenje v mejah člena 165 PDEU.	— Oblikovan je nacionalni ali regionalni strateški politični okvir za vseživljenjsko učenje, ki vključuje ukrepe: — s katerimi se podpirajo razvoj vseživljenjskega učenja in povezovalne storitve tovrstnega učenja, vključno z njihovim izvajanjem in nadgrajevanjem spretnosti (tj. potrjevanjem, usmerjanjem, izobraževanjem in usposabljanjem) ter omogočajo vključevanje zainteresiranih strani in partnerstvo z njimi;

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
	ESRR: — Vlaganje v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje za spretnosti in vseživljenjsko učenje z razvojem infrastrukture za izobraževanje in usposabljanje.		— za pridobivanje spretnosti za različne ciljne skupine, ki so opredeljene kot prednostne v nacionalnem ali regionalnem strateškem političnem okviru (na primer mladi udeleženci poklicnega usposabljanja, odrasli, starši, ki se vračajo na trg dela), nizkokvalificirani in starejši delavci, migranti ter druge prikrajšane skupine, zlasti invalidi); — za večji dostop do vseživljenjskega učenja, vključno s prizadevanji za učinkovito izvajanje orodij za preglednost (na primer evropsko ogrodje kvalifikacij, nacionalna ogrodja kvalifikacij, evropski sistem kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju, evropski referenčni okvir za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja) — za izboljšanje ustreznosti izobraževanja in usposabljanja glede na trg dela ter njuno prilagoditev potrebam opredeljenih ciljnih skupin (na primer mladi udeleženci poklicnega usposabljanja, odrasli, starši, ki se vračajo na trg dela, nizkokvalificirani in starejši delavci, migranti ter druge prikrajšane skupine, zlasti invalidi).
	ESS: — Izboljšanje ustreznosti sistemov izobraževanja in usposabljanja glede na trg dela, lažji prehod iz izobraževanja v zaposlitev ter krepitev in izboljšanje sistemov poklicnega izobraževanja in usposabljanja, med drugim z mehanizmi za predvidevanje potreb po spretnostih, prilagoditvijo učnih načrtov ter oblikovanjem in razvojem sistemov za učenje na delovnem mestu, vključno z dualnimi učnimi sistemi in vajeniškimi programi.	10.4. Obstoj nacionalnega ali regionalnega strateškega političnega okvira za boljšo kakovost in učinkovitost sistemov poklicnega izobraževanja in usposabljanja v mejah člena 165 PDEU.	— Oblikovan je nacionalni ali regionalni strateški politični okvir za boljšo kakovost in učinkovitost sistemov poklicnega izobraževanja in usposabljanja v mejah člena 165 PDEU, ki vključuje ukrepe za:

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
	ESRR: — Vlaganje v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje za spretnosti in vseživljenjsko učenje z razvojem infrastrukture za izobraževanje in usposabljanje in izobraževanje.		— izboljšanje ustreznosti sistemov poklicnega izobraževanja in usposabljanja glede na trg dela v tesnem sodelovanju z zainteresiranimi stranmi, vključno z mehanizmi za predvidevanje potreb po spretnostih, prilagoditvijo učnih načrtov ter krepitvijo različnih oblik učenje na delovnem mestu; — izboljšanje kakovosti in privlačnosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja, tudi z vzpostavitvijo nacionalnega pristopa za zagotavljanje njune kakovosti (na primer v skladu z evropskim referenčnim okvirom za zagotavljanje kakovosti poklicnega izobraževanja in usposabljanja) in izvajanjem orodij za preglednost in priznavanje, kot je evropski sistem kreditnih točk v poklicnem izobraževanju in usposabljanju.
11. Izboljšanje institucionalnih zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih skupin in učinkovita javna uprava (iz točke (11) prvega odstavka člena 9)	ESS: — Vlaganje v institucionalne zmogljivosti ter učinkovitost javne uprave in javnih storitev s ciljem reform, boljše zakonodaje in dobrega upravljanja. ESRR: — Izboljšanje institucionalne zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter učinkovita javna uprava z ukrepi za krepitev institucionalne zmogljivosti in učinkovitosti javnih uprav in služb, povezanih z izvajanjem ESRR, in v podporo ukrepom za izboljšanje institucionalne zmogljivosti in učinkovitosti javne uprave, ki jih podpira ESS.	— Obstoj strateškega političnega okvira za izboljšanje upravne učinkovitosti držav članic, vključno z reformo javne uprave.	— Oblikovan je strateški politični okvir za izboljšanje upravne učinkovitosti in spretnosti v javnih organih države članice, ki vključuje naslednje elemente in je tudi v postopku izvajanja: — analizo in strateško načrtovanje pravnih, organizacijskih in/ali postopkovnih reformnih ukrepov; — razvoj sistemov upravljanja kakovosti; — celostne ukrepe za poenostavitev in racionalizacijo upravnih postopkov; — razvoj in izvajanje strategij in politik v zvezi s človeškimi viri, ki zajemajo ugotovljene glavne pomanjkljivosti na tem področju; — razvoj spretnosti na vseh ravneh poklicni hierarhije v javnih organih;

Tematski cilji	Prednostne naložbe	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
	Kohezijski sklad: — Izboljšanje institucionalne zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter učinkovita javna uprava z ukrepi za krepitev institucionalne zmogljivosti in učinkovitosti javnih uprav in služb, povezanih z izvajanjem Kohezijskega sklada.		— razvoj postopkov in orodij za spremljanje in vrednotenje.

(1) Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetski učinkovitosti stavb (UL L 153, 18.6.2010, str. 13).
(2) Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetski učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L 315, 14.11.2012, str. 1).
(3) Direktiva 2006/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o učinkovitosti rabe končne energije in o energetskih storitvah ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/76/EGS (UL L 114, 27.4.2006, str. 64).
(4) Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, 5.6.2009, str. 16).
(5) Uredba (EU) št. 1315/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o smernicah Unije za razvoj vseevropskega prometnega omrežja in razveljavitvi Sklepa št. 661/2010/EU (UL L 348, 20.12.2013, str. 1).
(6) Uredba (ES) št. 714/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do omrežja za čezmejne izmenjave električne energije in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1228/2003 (UL L 211, 14.8.2009, str. 15).
(7) Uredba (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005 (UL L 211, 14.8.2009, str. 36).
(8) Uredba (EU) št. 347/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o smernicah za vseevropsko energetsko infrastrukturo in razveljavitvi Odločbe št. 1364/2006/ES in spremembi uredb (ES) št. 713/2009, (ES) št. 714/2009 in (ES) št. 715/2009 (UL L 115, 25.4.2013, str. 39).

DEL 2: Splošne predhodne pogojenosti

Območje	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
1. Boj proti diskriminaciji	Obstoj administrativne usposobljenosti za izvajanje in uporabo protidiskriminacijske zakonodaje in politike Unije na področju evropskih strukturnih in investicijskih skladov	— Ureditev, skladna z institucionalnim in pravnim okvirom držav članic, za vključitev institucij, odgovornih za spodbujanje enake obravnave vseh oseb, v pripravo in izvajanje programov, vključno s svetovanjem o enakosti pri dejavnostih na področju evropskih strukturnih in investicijskih skladov; — ureditev za usposabljanje osebja, ki je vključeno v upravljanje in nadzor evropskih strukturnih in investicijskih skladov na področjih protidiskriminacijske zakonodaje in politike Unije.
2. Enakost spolov	Obstoj administrativne usposobljenosti za izvajanje in uporabo zakonodaje in politike Unije za enakost spolov na področju evropskih strukturnih in investicijskih skladov	— Ureditev, skladna z institucionalnim in pravnim okvirom držav članic, za vključitev institucij, odgovornih za enakost spolov, v pripravo in izvajanje programov, vključno s svetovanjem o enakosti spolov pri dejavnostih na področju evropskih strukturnih in investicijskih skladov; — ureditev za usposabljanje osebja, ki je vključeno v upravljanje in nadzor evropskih strukturnih in investicijskih skladov na področjih zakonodaje in politike Unije za enakost spolov ter vključevanja načela enakosti spolov.

Območje	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
3. Invalidnost	Obstoj administrativne usposobljenosti za izvajanje in uporabo Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov na področju evropskih strukturnih in investicijskih skladov v skladu s Sklepom Sveta 2010/48/ES ([1]).	— Ureditev, skladna z institucionalnim in pravnim okvirom držav članic, za posvetovanje z institucijami, odgovornimi za uveljavljanje pravic invalidov, ali predstavniškimi organizacijami invalidov in drugimi zainteresiranimi stranmi pri pripravi in izvajanju programov, in njihovo sodelovanje v njih; — ureditev za usposabljanje osebja organov, ki so vključeni v upravljanje in nadzor evropskih strukturnih in investicijskih skladov na področjih ustrezne zakonodaje in politike o invalidnosti na ravni Unije in nacionalni ravni, vključno z dostopnostjo in uporabo Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov, kot se odraža v zakonodaji Unije in nacionalni zakonodaji, kot je ustrezno; — ureditev za spremljanje izvajanja člena 9 navedene konvencije na področju skladov ESI med celotno pripravo in izvajanjem programov.
4. Javna naročila	Obstoj ureditve za učinkovito uporabo zakonodaje Unije o javnih naročilih na področju evropskih strukturnih in investicijskih skladov.	— Ureditev za učinkovito uporabo zakonodaje Unije o javnih naročilih, podprta z ustreznimi mehanizmi; — ureditev, ki zagotavlja pregledne postopke oddaje javnih naročil; — ureditev za usposabljanje in informiranje osebja, vključenega v izvajanje skladov ESI; — ureditev za zagotovitev administrativne usposobljenosti za izvajanje in uporabo pravil Unije o javnih naročilih.
5. Državna pomoč	Obstoj ureditve za učinkovito uporabo pravil Unije o državni pomoči na področju evropskih strukturnih in investicijskih skladov.	— Ureditev za učinkovito uporabo pravil Unije o državni pomoči; — ureditev za usposabljanje in informiranje osebja, vključenega v izvajanje evropskih strukturnih in investicijskih skladov; — ureditev, ki zagotavlja administrativne usposobljenosti za izvajanje in uporabo pravil Unije o državni pomoči.
6. Okoljska zakonodaja v zvezi s presojo vplivov na okolje in strateško okoljsko presojo	Obstoj ureditve za učinkovito uporabo okoljske zakonodaje Unije v zvezi s presojo vplivov na okolje in strateško okoljsko presojo.	— Ureditev za učinkovito uporabo Direktive 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([2]) (EIA) in Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) (SEA); — ureditev za usposabljanje in informiranje osebja, vključenega v izvajanje direktiv EIA in SEA; — ureditev, ki zagotavlja zadostno administrativno usposobljenost.

Območje	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
7. Statistični sistemi in kazalniki rezultatov	Obstoj potrebne statistične podlage za izvajanje vrednotenja za presojo uspešnosti in vplivov programov. Obstoj sistema kazalnikov rezultatov, potrebnih za izbiro ukrepov, ki najuspešneje prispevajo k želenim rezultatom, za spremljanje napredka pri doseganju rezultatov in izvajanje vrednotenja vpliva.	— Ureditev za pravočasno zbiranje in združevanje statističnih podatkov, ki vključuje naslednje elemente: — opredelitev virov in mehanizmov za zagotavljanje statističnega validiranja; — ureditev za objavo in javni dostop do zbranih podatkov; — učinkovit sistem kazalnikov rezultatov, ki vključuje: — izbiro kazalnikov rezultatov za vsak program, ki zagotavlja informacije o tem, kako se izbirajo ukrepi politike, ki se financirajo iz programa; — določitev ciljnih vrednosti za te kazalnike; — usklajenost z naslednjimi pogoji za vsak kazalnik: zanesljivost in statistično validiranje, jasnost normativne razlage, odzivnost na politiko, pravočasno zbiranje podatkov; — postopki, s katerimi se zagotovi, da se pri vseh operacijah, ki se financirajo iz programa, sprejme učinkovit sistem kazalnikov.

([1]) Sklep Sveta z dne 26. novembra 2009 o sklenitvi Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov s strani Evropske skupnosti (UL L 23, 27.1.2010, str. 35).
([2]) Direktiva 2011/92/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. decembra 2011 o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje (UL L 26, 28.1.2012, str. 1).
([3]) Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

PRILOGA XII

INFORMIRANJE IN KOMUNICIRANJE V ZVEZI S PODPORO IZ SKLADOV

1. SEZNAM OPERACIJ

Seznam operacij iz člena 115(2) vsebuje naslednja podatkovna polja v najmanj enem uradnem jeziku države članice:

— ime upravičenca (le pravne osebe, brez fizičnih oseb);

— ime operacije;

— povzetek operacije;

— datum začetka operacije;

— datum zaključka operacije (predvideni datum za fizično dokončanje ali celotno izvedbo operacije);

— skupni upravičeni izdatki, dodeljeni operaciji;

— stopnja sofinanciranja Unije (po prednostnih osih);

— poštna številka operacije ali drug ustrezen indikator lokacije;

— država;

— ime kategorije ukrepa za operacijo v skladu s točko (b)(vi) prvega pododstavka člena 96(2);

— datum zadnje posodobitve seznama operacij.

Naslovi podatkovnih polj se navedejo še vsaj v enem drugem uradnem jeziku Unije.

2. UKREPI ZA OBVEŠČANJE JAVNOSTI IN KOMUNICIRANJE Z JAVNOSTJO

Država članica, organ upravljanja in upravičenci sprejmejo potrebne ukrepe za obveščanje javnosti in za komuniciranje z njo o operacijah, ki jih v skladu s to uredbo podpira operativni program.

2.1. Odgovornosti države članice in organa upravljanja

1. Država članica in organ upravljanja zagotovita, da se informacijski in komunikacijski ukrepi izvajajo v skladu s komunikacijsko strategijo, ter si z uporabo različnih oblik in metod komunikacije na ustrezni ravni prizadevata, da mediji kar najbolj obsežno poročajo o teh ukrepih.

2. Država članica ali organ upravljanja je odgovorna za najmanj naslednje informacijske in komunikacijske ukrepe:

(a) organiziranje obsežne informacijske dejavnosti, s katero javnost še pred odobritvijo ustreznih komunikacijskih strategij obvesti o začetku operativnega programa ali programov;

(b) organiziranje enkrat letno obsežne informacijske dejavnosti, s katero promovira možnosti financiranja in izvajane strategije ter predstavi dosežke operativnega programa ali programov, kadar je ustrezno, vključno z velikimi projekti, skupnimi akcijskimi načrti in drugimi primeri projektov;

(c) zagotovitev, da je simbol Unije prikazan na vidnem mestu v prostorih vsakega organa upravljanja;

(d) elektronsko objavo seznama operacij v skladu z oddelkom 1 te priloge;

(e) navedbo primerov operacij glede na operativni program na enotni spletni strani ali na spletni strani operativnega programa, ki je dostopna prek enotnega spletnega portala; primere mora navesti v razširjenem uradnem jeziku Unije, ki ni uradni jezik zadevne države članice;

(f) posodabljanje informacij o izvajanju operativnega programa, po potrebi vključno z njegovimi glavnimi dosežki, na enotni spletni strani ali na spletni strani operativnega programa, ki je dostopen prek enotnega spletnega portala.

3. Organ upravljanja v informacijske in komunikacijske ukrepe v skladu z nacionalnimi zakoni in praksami po potrebi vključi naslednje organe:

(a) partnerje iz člena 5;

(b) informacijske centre o Evropi in predstavništva Komisije in informacijske pisarne Evropskega parlamenta v državah članicah;

(c) izobraževalne in raziskovalne ustanove.

Ti organi seznanjajo širšo javnost z informacijami iz člena 115(1).

2.2. Odgovornosti upravičencev

1. V vseh ukrepih informiranja javnosti in komuniciranja z njo, je podpora skladov za operacijo prikazana:

(a) s prikazovanjem simbola Unije v skladu s tehničnimi značilnostmi iz izvedbenega akta, ki ga je Komisija sprejela v skladu s členom 115(4), skupaj z navedbo Unije;

(b) z navedbo sklada ali skladov, ki podpirajo operacijo.

Kadar se ukrep informiranja ali komuniciranja nanaša na operacijo ali več operacij, ki se sofinancirajo iz več kot enega sklada, se lahko sklic iz točke (b) nadomesti s sklicem na sklade ESI.

2. Upravičenec med izvajanjem operacije obvešča javnost o podpori iz skladov:

(a) na spletni strani upravičenca, če ta obstaja, objavi kratek opis operacije, ki je sorazmeren s stopnjo podpore, vključno z njenimi cilji in rezultati, pri čemer poudari finančno podporo Unije;

(b) v zvezi z operacijami, ki ne sodijo pod točki 4 in 5, izobesi vsaj en plakat z informacijami o projektu (najmanj velikosti A3), vključno s finančno podporo Unije, in sicer na dobro vidnem mestu, na primer ob vhodu v stavbo.

3. Upravičenec za operacije, ki jih podpira ESS, in, kadar je ustrezno, za operacije, ki jih podpira ESRR ali Kohezijski sklad, zagotovi, da so udeleženci operacije obveščeni o tem financiranju.

V vsak dokument, ki se nanaša na izvajanje operacije in je namenjen javnosti ali udeležencem, vključno s potrdili o udeležbi ali drugimi potrdili, je vključena izjava o podpori skladov, operativnemu programu.

4. Upravičenec med izvajanjem operacije, ki jo podpira ESRR ali Kohezijski sklad, na dobro vidnem mestu postavi dovolj velik začasni pano za vsako operacijo, ki zajema financiranje infrastrukture ali gradbenih dejavnosti, pri katerih skupna javna podpora operaciji presega 500 000 EUR.

5. Upravičenec najpozneje tri mesece po zaključku operacije na dobro vidnem mestu postavi dovolj veliko stalno ploščo ali pano za vsako operacijo, ki izpolnjuje naslednji merili:

(a) skupna javna podpora operaciji presega 500 000 EUR;

(b) operacija zajema nakup fizičnih predmetov ali financiranje infrastrukture ali gradbenih dejavnosti.

Na plošči ali panoju se navedeta ime in glavni namen operacije. Oblikuje se jo v skladu s tehničnimi značilnostmi, ki jih je Komisija sprejela na podlagi člena 115(4).

3. UKREPI INFORMIRANJA ZA MOREBITNE UPRAVIČENCE IN UPRAVIČENCE

3.1. Ukrepi informiranja za morebitne upravičence

1. Organ upravljanja v skladu s komunikacijsko strategijo zagotovi, da se strategija za operativni program ter njegovi cilji in možnosti financiranja, ki jih omogoča skupna podpora Unije in države članice, skupaj s podrobnostmi o finančni podpori iz zadevnih skladov obsežno razširjajo med morebitnimi upravičenci in vsemi zainteresiranimi stranmi.

2. Organ upravljanja zagotovi, da imajo morebitni upravičenci dostop do pomembnih informacij, vključno s posodobljenimi informacijami, kjer je to pomembno, ter da so glede na dostopnost elektronskih in drugih komunikacijskih storitev za določene morebitne upravičence obveščeni vsaj o naslednjem:

(a) o možnostih financiranja in o objavi vabila k predložitvi vlog;

(b) o pogojih za upravičenost izdatkov, ki morajo biti izpolnjeni za financiranje v okviru operativnega programa;

(c) o opisu postopkov za pregled vlog za financiranje in zadevnih rokov;

(d) o merilih za izbor operacij, ki bodo financirane;

(e) o kontaktnih osebah na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, ki lahko zagotovijo informacije o operativnih programih;

(f) o odgovornosti morebitnih upravičencev v zvezi z obveščanjem javnosti o cilju operacije in podpori operaciji iz skladov v skladu s točko 2.2. Organ upravljanja lahko od morebitnih upravičencev zahteva, da v vlogi navedejo okvirne komunikacijske dejavnosti, ki so sorazmerne z obsegom operacije.

3.2. Ukrepi informiranja za upravičence

1. Organ upravljanja obvesti upravičence, da sprejetje financiranja pomeni tudi privolitev v vključitev na seznam operacij, ki je objavljen v skladu s členom 115(2).

2. Da bi lahko upravičenci izpolnili svoje obveznosti iz točke 2.2, organ upravljanja priskrbi orodja za obveščanje in komuniciranje, vključno s predlogami v elektronski obliki, kjer je to primerno.

4. ELEMENTI KOMUNIKACIJSKE STRATEGIJE

Komunikacijska strategija, ki jo pripravi organ upravljanja ali po potrebi država članica, vključuje naslednje elemente:

(a) opis sprejetega pristopa, vključno z glavnimi informacijskimi in komunikacijskimi ukrepi, ki jih mora sprejeti država članica ali organ upravljanja in so namenjeni morebitnim upravičencem, upravičencem, multiplikatorjem ter širši javnosti, ob upoštevanju ciljev iz člena 115;

(b) opis gradiva, ki bo na voljo v obliki, ki je dostopna invalidom;

(c) opis načina podpore upravičencev pri komunikacijskih dejavnostih;

(d) okvirni proračun za izvajanje strategije;

(e) opis upravnih organov, vključno z osebjem, ki je pristojno za izvajanje informacijskih in komunikacijskih ukrepov;

(f) ureditev v zvezi z informacijskimi in komunikacijskimi ukrepi iz točke 2, vključno s spletno stranjo ali spletnim portalom, na katerem so na voljo taki podatki;

(g) navedbo, kako bodo informacijski in komunikacijski ukrepi ocenjeni, kar zadeva prepoznavnost politike, operativnih programov in operacij ter vloge skladov in Unije pa tudi ozaveščenost o teh vidikih;

(h) kadar je ustrezno, opis uporabe glavnih dosežkov preteklega operativnega programa;

(i) letno posodobitev z informacijskimi in komunikacijskimi dejavnostmi, ki jih je potrebno izvesti v naslednjem letu.

PRILOGA XIII

MERILA ZA IMENOVANJE ORGANA UPRAVLJANJA IN ORGANA ZA POTRJEVANJE

1. NOTRANJI NADZOR

(i) Obstoj organizacijske strukture za naloge organa upravljanja in organa za potrjevanje ter dodelitev funkcij znotraj vsakega od teh organov, da se zagotovi spoštovanje načela ločevanja funkcij, kjer je to ustrezno.

(ii) V primeru prenosa nalog na posredniške organe, okvir za zagotovitev opredelitve pristojnosti in obveznosti vsakega posameznega organa, preverjanja njihovih zmogljivosti za opravljanje prenesenih nalog in obstoja postopkov poročanja.

(iii) Postopki poročanja in spremljanja nepravilnosti in postopki za vračanje neupravičeno izplačanih zneskov.

(iv) Načrt za razporeditev ustreznih človeških virov s potrebnimi tehničnimi sposobnostmi na različnih ravneh in za različne funkcije v organizaciji.

2. OBVLADOVANJE TVEGANJ

V skladu z načelom sorazmernosti se zagotovi okvir za izvajanje ustreznega postopka obvladovanja tveganja,kadar je to potrebno, zlasti pa v primeru večjih sprememb dejavnosti.

3. DEJAVNOSTI UPRAVLJANJA IN NADZORA

A. Organ upravljanja

(i) Postopki za zahtevke za nepovratna sredstva, oceno zahtevkov in izbiro financiranja, vključno z navodili in smernicami, ki zagotavljajo, da operacije prispevajo v skladu s točko (a)(i) člena 125(3)) k doseganju posebnih ciljev in rezultatov prednostnih osi.

(ii) Postopki za preverjanje upravljanja, vključno z upravnimi preverjanji vsakega zahtevka za povračilo, ki ga predložijo upravičenci, in preverjanji operacij na kraju samem.

(iii) Postopki za obravnavo zahtevkov za povračilo, ki jih predložijo upravičenci, in odobritev izplačil.

(iv) Postopki za sistem za računalniško zbiranje, beleženje in shranjevanje podatkov o posameznih operacijah, po potrebi vključno s podatki o posameznih udeležencih in z razčlenitvijo podatkov o kazalnikih po spolu, kjer je to potrebno, in za zagotovitev, da je varnost sistemov skladna z mednarodno sprejetimi standardi.

(v) Postopki, ki jih določi organ upravljanja, za zagotovitev, da upravičenci vodijo ločeno računovodstvo ali ustrezno računovodsko kodo za vse transakcije v zvezi z operacijo.

(vi) Postopki za uvedbo uspešnih in sorazmernih ukrepov proti goljufijam.

(vii) Postopki za zagotovitev ustrezne revizijske sledi in sistema arhiviranja.

(viii) Postopki za pripravo izjave o zanesljivosti upravljanja, poročila o opravljenih preverjanjih in ugotovljenih pomanjkljivostih in letnega povzetka končnih revizij in preverjanj.

(ix) Postopki za zagotovitev, da se upravičencu da na voljo dokument, v katerem so navedeni pogoji za podporo za posamezno operacijo.

B. Organ za potrjevanje

(i) Postopki za potrjevanje zahtevkov za vmesna plačila, predloženih Komisiji.

(ii) Postopki za pripravo obračuna in potrjevanje njegove pravilnosti, popolnosti in točnosti ter skladnosti izdatkov z veljavno zakonodajo, ob upoštevanju rezultatov vseh revizij.

(iii) Postopki za zagotovitev ustrezne revizijske sledi z računalniškim vodenjem računovodskih izkazov za vsako operacijo, vključno z evidenco izterljivih in izterjanih zneskov ter zneskov, ki so bili umaknjeni.

(iv) Kjer je ustrezno, postopki za zagotovitev, da od organa za potrjevanje prejme ustrezne informacije o izvedenih preverjanjih in rezultatih revizij, opravljenih bodisi s strani revizijskega organa ali pod njegovo pristojnostjo.

4. SPREMLJANJE

A. Organ upravljanja

(i) Postopki za pomoč odboru za spremljanje.

(ii) Postopki za pripravo letnih in končnih poročil o izvajanju ter njihovo predložitev Komisiji.

B. Organ za potrjevanje

Postopki o izpolnjevanju pristojnosti organa za potrjevanje za spremljanje rezultatov preverjanja upravljanja in rezultatov revizij, opravljenih bodisi s strani revizijskega organa ali pod njegovo pristojnostjo pred predložitvijo zahtevkov za plačilo Komisiji.

PRILOGA XIV

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 1083/2006	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člena 3 in 4	Člen 89
Členi 5, 6 in 8	Člen 90
Člen 7	—
Člen 9	Člena 4 in 6
Člen 10	Člen 4(1)
Člen 11	Člen 5
Člen 12	Člen 4(4)
Člen 13	Člen 4(5)
Člen 14	Člena 4(7) in (8) ter 73
Člen 15	Člen 95
Člen 16	Člen 7
Člen 17	Člen 8
Člen 18	Člen 91
Členi 19 do 21	Člen 92
Člen 22	Člena 93 in 94
Člen 23	Člen 92(6)
Člen 24	Člen 91(3)
Člen 25	Člena 10 in 11
Člen 26	Člen 12
Člen 27	Člen 15
Člen 28	Člena 14 in 16
Člen 29	Člen 52
Člen 30	Člen 53
Člen 31	Člen 113
Člen 32	Členi 26, 29 ter 96(9) in (10)
Člen 33	Člena 30 in 96(11)
Člen 34	Člen 98
Člen 35	Člen 99
Člen 36	Člen 31
Člen 37	Členi 27 in 96(1) do (8)
Člen 38	—

Uredba (ES) št. 1083/2006	Ta uredba
Člen 39	Člen 100
Člen 40	Člen 101
Člen 41	Člena 102 do 103
Člen 42	Člen 123(7)
Člen 43	—
Člen 43a	Člen 67
Člen 43b	Člen 67
Člen 44	Členi 37 do 46
Člen 45	Člena 58 in 118
Člen 46	Člena 59 in 119
Člen 47	Člen 54
Člen 48	Členi 55, 56(1) do (3), 57 ter 114(1) in (2)
Člen 49	Členi 56(4), 57 in 114(3)
Člen 50	Členi 20 do 22
Člen 51	—
Člen 52	Člen 121
Člena 53 in 54	Člena 60 in 120
Člen 55	Člen 61
Člen 56	Členi 65 do 70
Člen 57	Člen 71
Člen 58	Člen 73
Člen 59	Člen 123
Člen 60	Člen 125
Člen 61	Člen 126
Člen 62	Člen 127
Člen 63	Člen 47
Člen 64	Člen 48
Člen 65	Člen 110
Člen 66	Člen 49
Člen 67	Člena 50 in 111
Člen 68	Člena 51 in 112
Člen 69	Členi 115 do 117
Člen 70	Člena 74 in 122
Člen 71	Člen 124
Člen 72	Člen 75

Uredba (ES) št. 1083/2006	Ta uredba
Člen 73	Člen 128
Člen 74	Člen 148
Člen 75	Člen 76
Člen 76	Člena 77 in 129
Člen 77	Člena 78 in 130
Člena 78 in 78a	Člen 131
Člen 79	—
Člen 80	Člen 132
Člen 81	Člena 80 in 133
Člen 82	Člena 81 in 134
Člen 83	—
Člen 84	Člen 82
Členi 85 do 87	Člen 135
Člen 88	—
Člen 89	Člen 141
Člen 90	Člen 140
Člen 91	Člen 83
Člen 92	Člen 142
Člen 93	Člena 86 in 136
Člen 94	—
Člen 95	—
Člen 96	Člen 87
Člen 97	Člen 88
Člen 98	Člen 143
Člen 99	Člena 85 in 144
Člen 100	Člen 145
Člen 101	Člen 146
Člen 102	Člen 147
Člena 103 in 104	Člen 150
Člen 105	Člen 152
Člen 105a	—
Člen 106	Člen 151
Člen 107	Člen 153
Člen 108	Člen 154

Skupna izjava Sveta in Komisije o členu 67

Svet in Komisija se strinjata, da člen 67(4), ki izključuje uporabo poenostavljenih stroškov iz člena 67(1)(b)–(d) v primerih, ko se dejavnost ali projekt v okviru dejavnosti izvaja izključno s postopki javnega naročanja, ne preprečuje izvajanja dejavnosti s postopki javnega naročanja, kadar plačila upravičenca izvajalcu temeljijo na vnaprej določenih stroških na enoto. Svet in Komisija se strinjata, da stroški, ki jih določi in plača upravičenec na podlagi navedenih stroškov na enoto, določenih s postopki javnega naročanja, pomenijo realne stroške, ki dejansko nastanejo in jih upravičenec plača v skladu s členom 67(1)(a).

Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o reviziji Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s prerazporeditvijo odobrenih proračunskih sredstev

Evropski parlament, Svet in Komisija so se dogovorili, da se v revizijo finančne uredbe, s katero se Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta uskladi z večletnim finančnim okvirom 2014–2020, vključijo določbe, ki so potrebne za uporabo ureditev za dodeljevanje rezerve za uspešnost in ki se nanašajo na izvajanje finančnih instrumentov v skladu s členom 39 (pobuda za mala in srednja podjetja) v okviru uredbe o skupnih določbah za evropske strukturne in investicijske sklade v zvezi s prerazporeditvijo:

i. proračunskih sredstev, ki so bila predvidena za programe v zvezi z rezervo za uspešnost in jih je bilo treba sprostiti, ker mejniki prednostnih nalog v okviru teh programov niso bili doseženi, in

ii. proračunskih sredstev, ki so bila predvidena za namenske programe iz člena 39(4)(b) in jih je bilo treba sprostiti, ker država članica ne more več sodelovati v finančnem instrumentu.

Skupna izjava Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije o členu 1

Če bo zaradi upoštevanja posebnosti ESPR in EKSRP potrebno dodatno odstopanje od skupnih pravil, se Evropski parlament, Svet in Evropska komisija zavezujejo, da bodo omogočili to odstopanje in bodo z ustrezno skrbnostjo spremenili uredbo o skupnih določbah za evropske strukturne in investicijske sklade.

Skupna izjava Evropskega parlamenta in Sveta o izključitvi retroaktivnega učinka v zvezi z uporabo člena 5(3)

Evropski parlament in Svet se strinjata, da:

— v zvezi z uporabo členov 14(2), 15(1)(c) in 26(2) uredbe o skupnih določbah za evropske strukturne in investicijske sklade ukrepi držav članic za vključitev partnerjev iz člena 5(1) v pripravo partnerskega sporazuma in programe iz člena 5(2) vključujejo vse ukrepe, ki jih države članice sprejmejo na praktični ravni, ne glede na njihov časovni razpored, pa tudi ukrepe, ki so jih sprejele pred začetkom veljavnosti navedene uredbe in pred datumom začetka veljavnosti delegiranega akta za evropski kodeks ravnanja, sprejetega v skladu s členom 5(3) iste uredbe, v pripravljalni fazi programskega postopka države članice, če so doseženi cilji načela o partnerstvu, določenega v omenjeni uredbi. Na podlagi tega bodo države članice v skladu z nacionalnimi in regionalnimi pristojnostmi odločale o vsebini predlaganega partnerskega sporazuma in osnutka programov v skladu z ustreznimi določbami te uredbe in pravili za posamezen sklad;

— delegirani akt o evropskem kodeksu dobre prakse, sprejet v skladu s členom 5(3), v nobenem primeru neposredno ali posredno nima retroaktivnega učinka, zlasti ne v zvezi s postopkom odobritve partnerskega sporazuma in programov, saj zakonodajalca EU na Komisijo ne nameravata prenesti pooblastil, ki bi omogočala zavrnitev odobritve partnerskega sporazuma in programov zgolj in izključno na podlagi katere koli neskladnosti z evropskim kodeksom dobre prakse, sprejetim v skladu s členom 5(3);

— Evropski parlament in Svet pozoveta Komisijo, naj jima osnutek besedila delegiranega akta, ki se bo sprejel v skladu s členom 5(3), da na voljo čim prej, najpozneje pa na datum, ko bo Svet sprejel politični dogovor o uredbi o skupnih določbah za evropske strukturne in investicijske sklade, ali na datum, ko bo Evropski parlament na plenarnem zasedanju glasoval o osnutku poročila o tej uredbi, odvisno od tega, kateri datum bo prej.

ESRR

Evropski sklad za
regionalni razvoj

2

EVROPSKI SKLAD ZA REGIONALNI RAZVOJ

Za ESRR velja celotna uredba o skupnih določbah. Poleg tega Uredba (EU) št. 1301/2013 vsebuje posebne določbe glede dejavnosti, ki se lahko podpirajo s sredstvi iz ESRR, in seznam skupnih kazalnikov učinka.

Cilj ESRR je krepiti ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo z odpravljanjem največjih neravnovesij v regijah Unije. Prednostno se financirajo raziskave, IKT, MSP ter nizkoogljičnemu gospodarstvu. Infrastruktura je še vedno pomembna, zlasti v manj razvitih regijah.

1. Področje uporabe in prednostne naložbe

Naložbe, ki se podpirajo s sredstvi iz ESRR, morajo spadati na področje uporabe člena 3 uredbe o ESRR, ki določa dejavnosti, ki se lahko financirajo s sredstvi iz ESRR. Te naložbe morajo biti zajete tudi v prednostne naloge iz člena 5 za vsakega od enajstih tematskih ciljev.

2. Tematska osredotočenost

V skladu s členom 4 so sredstva ESRR osredotočena na določene prednostne naložbe glede na raven razvitosti posamezne regije, kar se doseže z določanjem minimalnih finančnih dodelitev za posamezne tematske cilje:

- Na nacionalni ravni se bo v bolj razvitih regijah dodelilo najmanj 80 % sredstev, v regijah v prehodu najmanj 60 % sredstev in v manj razvitih regijah najmanj 50 % sredstev za dva ali več naslednjih tematskih ciljev: 1 („krepitev raziskav, tehnološkega razvoja in inovacij“); 2 („izboljšanje dostopa do IKT ter njihove uporabe in kakovosti“); 3 („izboljšanje konkurenčnosti MSP“) in 4 („podpiranje prehoda na nizkoogljično gospodarstvo v vseh sektorjih“).
- Na nacionalni ravni se bo v bolj razvitih regijah dodelilo najmanj 20 % sredstev, v regijah v prehodu najmanj 15 % sredstev in v manj razvitih regijah najmanj 12 % sredstev za tematski cilj 4 („podpora prehodu na gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika v vseh sektorjih“).

Z odstopanjem je dovoljeno nadomeščanje med temi tremi kategorijami regij, če so skupni zneski na nacionalni ravni skladni z minimalnimi zahtevami.

3. Posebne teritorialne značilnosti

Poglavje II uredbe o ESRR vsebuje posebne določbe o obravnavi posebnih teritorialnih značilnosti, in sicer urbani razvoj, območja z neugodnimi naravnimi ali demografskimi razmerami, najsevernejše regije z zelo nizko gostoto prebivalstva ter najbolj oddaljene regije.

Poleg tega določa, da se najmanj 5 % sredstev ESRR (na nacionalni ravni) dodeli celostnim ukrepom za trajnostni urbani razvoj.

UREDBA (EU) št. 1301/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. decembra 2013

o Evropskem skladu za regionalni razvoj in o posebnih določbah glede cilja "naložbe za rast in delovna mesta" ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1080/2006

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti členov 178 in 349 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 176 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da je Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) namenjen pomoči pri odpravljanju največjih razvojnih neravnovesij v regijah Unije. ESRR v okviru navedenega člena ter drugega in tretjega odstavka člena 174 PDEU prispeva k zmanjšanju neskladij med stopnjami razvitosti različnih regij in zmanjšanju zaostalosti regij z najbolj omejenimi možnostmi, med katerimi bi bilo treba posebno pozornost nameniti regijam, ki so hudo in stalno prizadete zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer, kot so najsevernejše regije z zelo nizko gostoto poseljenosti ter otoške, čezmejne in gorske regije.

(2) V Uredbi (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) so predpisane določbe, ki so skupne ESRR, Evropskemu socialnemu skladu (ESS), Kohezijskemu skladu, Evropskemu kmetijskemu skladu za razvoj podeželja ter Evropskemu skladu za pomorstvo in ribištvo.

(3) V podporo prednostnim naložbam v okviru tematskih ciljev iz Uredbe (EU) št. 1303/2013 bi bilo treba predpisati posebne določbe o vrsti dejavnosti, ki jih lahko podpre ESRR. Določiti in razjasniti bi bilo treba tudi dejavnosti zunaj področja uporabe ESRR, vključno z naložbami za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki izhajajo iz dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([4]). Da bi se izognili pretiranemu financiranju, takšne naložbe ne bi smele biti upravičene do podpore iz ESRR, saj so že deležne finančne koristi z uporabo Direktive 2003/87/ES. Ta izključitev ne bi smela omejevati možnosti uporabe ESRR za podporo dejavnosti, ki niso navedene v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES, četudi te dejavnosti izvajajo isti gospodarski subjekti in vključujejo dejavnosti, kot so naložbe v energetsko učinkovitost omrežij za daljinsko ogrevanje, pametne sisteme za distribucijo, hrambo in prenos energije, ter ukrepe za zmanjšanje onesnaževanja zraka, čeprav je lahko eden od posrednih učinkov takih dejavnosti zmanjšanje emisij toplogrednih plinov oziroma so te dejavnosti navedene v nacionalnem načrtu iz Direktive 2003/87/ES.

(4) Navesti je treba, katere dodatne dejavnosti ESRR lahko še podpira v okviru cilja „evropsko teritorialno sodelovanje".

(5) ESRR bi moral prispevati k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast in s tem zagotoviti večjo osredotočenost podpore ESRR prednostnim nalogam Unije. Odvisno od tega, katera kategorija regij prejme podporo, bi se morala podpora iz ESRR v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta" osredotočiti na raziskave in inovacije, informacijsko in komunikacijsko tehnologijo (IKT), mala in srednja podjetja (MSP) ter spodbujanje nizkoogljičnega gospodarstva. To tematsko osredotočenost bi bilo treba doseči na nacionalni ravni, vendar bi morala biti omogočena prožnost na ravni operativnih programov ter med različnimi kategorijami regij. Tematsko osredotočenost bi bilo treba po potrebi prilagoditi, da bi bila upoštevana sredstva Kohezijskega sklada, ki je dodeljena v podporo prednostnim naložbam

([1]) UL C 191, 29.6.2012, str. 44.
([2]) UL C 225, 27.7.2012, str. 114.
([3]) Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta o skupnih določbah 17. decembra 2013 o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskemu skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (Glej stran 320 tega Uradnega lista).
([4]) Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

v zvezi s premikom k nizkoogljičnemu gospodarstvu in ki je navedena v Uredbi (EU) št. 1300/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [1]. Stopnja tematske osredotočenosti bi morala upoštevati stopnjo razvitosti regije, prispevek iz sredstev Kohezijskega sklada, kjer je to ustrezno, in posebne potrebe regij, katerih BDP na prebivalca, ki je bil uporabljen kot merilo za upravičenost v programskem obdobju 2007–2013, ni dosegel 75 % povprečnega BDP EU-25 v referenčnem obdobju, regij, ki jim je bil za programsko obdobje 2007–2013 dodeljen status postopnega opuščanja, in določenih regij na ravni NUTS 2, ki jih sestavljajo samo otoške države članice ali otoki.

(6) Moralo bi biti mogoče, da bi podpora iz ESRR v okviru prednostnih naložb za „lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost“ prispevala k vsem tematskim ciljem iz te uredbe.

(7) Zaradi posebnih potreb ESRR in v skladu s strategijo Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast je treba v vsakem tematskem cilju iz Uredbe (EU) št. 1303/2013 ukrepe, posebej povezane z ESRR, določiti kot „prednostne naložbe“. Pri teh prednostnih naložbah bi bilo treba podrobno opredeliti cilje, ki se medsebojno ne izključujejo in h katerim bo ESRR prispeval sredstva. Take prednostne naložbe bi morale tvoriti osnovo za opredelitev posebnih ciljev v okviru programov, ki upoštevajo potrebe in značilnosti programskega področja.

(8) Spodbujati je treba inovacije in razvoj MSP na področjih, povezanih z evropskimi in regionalnimi izzivi, kot so ustvarjalne in kulturne industrije ter inovativne storitve, ki odražajo nove družbene zahteve, ali z izdelki in storitvami, povezanimi s starajočim se prebivalstvom, oskrbo in zdravjem, ekološkimi inovacijami, nizkoogljičnim gospodarstvom in učinkovito rabo virov.

(9) V skladu z Uredbo (EU) št. 1303/2013 se za optimizacijo dodane vrednosti naložb, ki se v celoti ali deloma financirajo iz proračuna Unije na področju raziskav in inovacij, poskušajo doseči sinergije zlasti med delovanjem sklada ESRR in programom Obzorje 2020 – Okvirni program za raziskave in inovacije, pri čemer se spoštujejo njuni različni cilji.

(10) Pomembno je zagotoviti, da se pri spodbujanju naložb v obvladovanje tveganj upoštevajo posebna tveganja na regionalni, čezmejni in transnacionalni ravni.

(11) Dejavnosti v podporo trajnostnemu turizmu, kulturi in naravni dediščini bi morale biti del teritorialne strategije za posebna območja, vključno s preobrazbo nazadujočih industrijskih regij, da bi čim bolj prispevale k spodbujanju rasti, ki ustvarja nova delovna mesta. Podpora tovrstnim dejavnostim bi morala prispevati tudi h krepitvi inovativnosti in večji uporabi IKT, MSP, okoljski učinkovitosti in učinkoviti rabi virov ali spodbujanju socialnega vključevanja.

(12) Za spodbujanje trajnostne regionalne ali lokalne mobilnosti ali za zmanjšanje onesnaževanja zraka ali onesnaževanja s hrupom je treba spodbujati zdrave, trajnostne in varne oblike prometa. Naložbe v letališko infrastrukturo, ki jih podpira ESRR, bi morale spodbujati okoljsko trajnosten zračni prevoz, med drugim tudi s krepitvijo regionalne mobilnosti prek povezovanja sekundarnih in terciarnih prometnih vozlišč z infrastrukturo vseevropskega prometnega omrežja (TEN-T), vključno z multimodalnimi vozlišči.

(13) Za spodbujanje uresničevanja energetskih in podnebnih ciljev, ki jih je Unija določila kot del strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, bi moral ESRR podpirati naložbe za spodbujanje energetske učinkovitosti in zanesljive oskrbe z energijo v državah članicah, med drugim z razvojem pametnih sistemov za distribucijo, hrambo in prenos energije, tudi z vključevanjem porazdeljene proizvodnje iz obnovljivih virov energije. Da bi zadostile svojim zahtevam po zanesljivi oskrbi z energijo na način, ki je skladen z njihovimi cilji v okviru strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, bi države članice morale imeti možnost vlagati v energetsko infrastrukturo, ki ustreza kombinaciji energetskih virov, ki so jo izbrale.

(14) Pri MSP, ki lahko vključujejo socialna podjetja, bi bilo treba razumeti v skladu z opredelitvijo iz Uredbe (EU) št. 1303/2013, in sicer da zajemajo mikro, mala ali srednja podjetja v smislu Priporočila Komisije 2003/361/ES [2].

(15) Za spodbujanje socialnega vključevanja in boja proti revščini, zlasti med marginaliziranimi skupnostmi, je treba izboljšati dostop do socialnih, kulturnih in

[1] Uredba (EU) št. 1300/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1084/2006 (Glej stran 281 tega Uradnega lista).

[2] Priporočilo Komisije 2003/361/ES z dne 6. maja 2003 o opredelitvi mikro, majhnih in srednje velikih podjetij z dne 6. maja 2003 (UL L 124, 20.5.2003, str. 36).

rekreacijskih storitev z zagotavljanjem infrastrukture manjšega obsega, pri čemer je treba upoštevati posebne potrebe invalidov in starejših.

(16) Skupnostne storitve bi morale zajemati vse oblike storitev na domu, v okviru družine, stanovanjske in druge skupnostne storitve, ki podpirajo pravico vseh oseb do življenja v skupnosti, temeljijo na enakosti izbire in poskušajo preprečevati osamljenost ali izločitev iz skupnosti.

(17) Da bi preko skupnega izvajanja povečali prožnost in zmanjšali upravno breme, bi morale biti prednostne naložbe ESRR in Kohezijskega sklada, v okviru ustreznih tematskih ciljev, usklajene.

(18) Za oceno skupnega napredka na ravni Unije pri izvajanju programov bi bilo treba v prilogi k tej uredbi določiti skupni sklop kazalnikov učinka. Ti kazalniki bi morali ustrezati prednostni naložbi in vrsti ukrepa, ki prejema podporo v skladu s to uredbo in ustreznimi določbami Uredbe (EU) št. 1303/2013. Skupne kazalnike učinka bi bilo treba dopolniti s kazalniki rezultatov za posamezne programe in, kjer je to ustrezno, s kazalniki učinka za posamezne programe.

(19) V okviru trajnostnega urbanegarazvoja se zdi nujno podpreti celostne ukrepe za spopadanje z gospodarskimi, okoljskimi, podnebnimi, demografskimi in socialnimi izzivi, s katerimi se srečujejo urbana območja, vključno s funkcionalnimi urbanimi območji, ob upoštevanju potrebe po spodbujanju povezav med urbanimi in podeželskimi območji. Načela za izbiro urbanih območij, v katerih se bodo izvajali celostni ukrepi za trajnostni razvoj, in okvirni zneski za te ukrepe bi morali biti določeni v partnerskem sporazumu, pri čemer se za ta namen na nacionalni ravni dodeli najmanj 5 % sredstev iz ESRR. Obseg kakršnih koli prenesenih nalog na organe, pristojne za urbani razvoj, bi moral določiti organ upravljanja ob posvetovanju z organi, pristojnimi za urbani razvoj.

(20) Za opredelitev ali preizkušanje novih rešitev, ki obravnavajo vprašanja, povezana s trajnostnim urbanim razvojem in ki so pomembna na ravni Unije, bi moral ESRR podpirati inovativne ukrepe na področju trajnostnega urbanega razvoja.

(21) Za okrepitev gradnje zmogljivosti, mreženja in izmenjave izkušenj med programi in organi, odgovornimi za izvajanje strategij trajnostnega urbanega razvoja in inovativnih ukrepov na področju trajnostnega urbanega razvoja, ter za dopolnjevanje obstoječih programov in organov je treba oblikovati mrežo za urbani razvoj na ravni Unije.

(22) ESRR bi moral obravnavati težave pri dostopu do velikih trgov in oddaljenosti od njih, s katerimi se srečujejo območja z zelo majhno gostoto prebivalstva, kakor je navedeno v Protokolu (št. 6) o posebnih določbah o cilju 6 v okviru strukturnih skladov na Finskem in Švedskem k Aktu o pristopu iz leta 1994. ESRR bi moral poleg tega obravnavati posebne težave, s katerimi se srečujejo določeni otoki, mejne regije, gorske regije in redko poseljena območja, katerih geografska lega zavira njihov razvoj, z namenom, da se podpre njihov trajnostni razvoj.

(23) Posebno pozornost bi bilo treba nameniti najbolj oddaljenim regijam, in sicer s sprejetjem ukrepov iz člena 349 PDEU, ki bi izjemoma razširili obseg podpore iz ESRR na financiranje pomoči za tekoče poslovanje, povezane s povračilom dodatnih stroškov, ki nastanejo zaradi posebnih ekonomskih in socialnih razmer v teh regijah, katerih razvoj močno ovirajo stalni in prepleteni dejavniki, navedeni v členu 349 PDEU, in sicer oddaljenost, otoška lega, majhnost, težavna topografija in podnebje ter ekonomska odvisnost od maloštevilnih izdelkov. Pomoč za tekoče poslovanje, ki jo v tem okviru zagotovijo države članice, je oproščena obveznosti obveščanja iz člena 108(3) PDEU, če v času, ko je odobrena, izpolnjuje pogoje iz uredbe, v kateri je navedeno, da so določene kategorije pomoči združljive z notranjim trgom ob uporabi členov 107 in 108 PDEU ter so sprejete v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 994/98 ([1]).

(24) V skladu s sklepi Evropskega sveta z dne 7. in 8. februarja 2013 in ob upoštevanju posebnih ciljev, določenih v PDEU, glede najbolj oddaljenih regij iz člena 349 PDEU je bil položaj Mayotteja spremenjen s Sklepom Evropskega sveta št. 2012/419/EU ([2]) in torej s 1. januarjem 2014 postane nova najbolj oddaljena regija. Da bi se spodbujal in podpiral osredotočen in hiter infrastrukturni razvoj Mayotteja, bi moralo izjemoma biti mogoče, da se vsaj 50 % sredstev iz ESRR, ki so del sredstev, ki pripadajo Mayotteju, dodeli petim od tematskih ciljev iz Uredbe (EU) št. 1303/2013.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 994/1998 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 92 in 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določene vrste horizontalne državne pomoči (UL L 142, 14.5.1998, str. 1).

([2]) Sklep Evropskega sveta 2012/419/EU z dne 11. julija 2012 o spremembi položaja Mayotteja v razmerju do Evropske unije (UL L 204, 31.7.2013, str. 131)

(25) Da se ta uredba dopolni z nekaterimi nebistvenimi elementi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s podrobnimi pravili za merila za izbor inovativnih ukrepov in njihovo upravljanje. Takšno pooblastilo bi bilo treba na Komisijo prenesti tudi v zvezi s spremembami Priloge I k tej uredbi, kadar je to upravičeno za zagotovitev učinkovite ocene napredka pri izvajanju operativnih programov. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(26) Ker cilja te uredbe, in sicer okrepiti ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo z odpravo glavnih regionalnih neravnovesij v Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se te cilje zaradi obsega razlik med stopnjami razvoja posameznih regij, zaostalosti regij z najbolj omejenimi možnostmi ter omejenih finančnih virov držav članic in regij lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(27) Ta uredba nadomešča Uredbo (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]). Zaradi jasnosti bi bilo zato treba Uredbo (ES) št. 1080/2006 razveljaviti. Vendar pa ta uredba ne bi smela vplivati na nadaljnje izvajanje ali spreminjanje pomoči, ki jo je Komisija odobrila na podlagi Uredbe (ES) št. 1080/2006 ali katerega koli drugega zakonodajnega akta, ki ureja to pomoč na dan 31. decembra 2013. Navedena uredba ali druga taka veljavna zakonodaja bi se posledično po 31. decembru 2013 morala še naprej uporabljati za to pomoč ali zadevne operacije do njihovega zaključka. Zahtevki za pomoč, vloženi ali odobreni na podlagi Uredbe (ES) št. 1080/2006, bi morali ostati veljavni.

(28) Da se čim hitreje omogoči uporaba ukrepov, predvidenih v tej uredbi, bi ta uredba morala začeti veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske Unije –

([1]) Uredba (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1783/1999 (UL L 210, 31.7.2006, str. 1).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

Skupne določbe

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa naloge Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), obseg podpore iz sklada za cilj "naložbe za rast in delovna mesta" in cilj "evropsko teritorialno sodelovanje" ter posebne določbe o podpori ESRR za cilj "naložbe za rast in delovna mesta".

Člen 2

Naloge ESRR

ESRR prispeva k financiranju podpore, namenjene krepitvi ekonomske, socialne in teritorialne kohezije, tako da odpravlja glavna regionalna neravnovesja v Uniji s trajnostnim razvojem in strukturnim prilagajanjem regionalnih gospodarstev, vključno s preobrazbo nazadujočih industrijskih regij in regij, ki zaostajajo v razvoju.

Člen 3

Obseg podpore iz ESRR

1. ESRR z namenom prispevati k prednostnim naložbam iz člena 5 podpira naslednje dejavnosti:

(a) produktivne naložbe, ki prispevajo k ustvarjanju in ohranjanju trajnih delovnih mest, z neposredno pomočjo za naložbe v MSP;

(b) produktivne naložbe, ne glede na velikost zadevnega podjetja, ki prispevajo k prednostnim naložbam iz točk (1) in (4) člena 5 ter, če te naložbe vključujejo sodelovanje med velikimi podjetji in MSP, iz točke (2) člena 5;

(c) naložbe v infrastrukturo, ki zagotavlja osnovne storitve državljanom na področju energije, okolja, prometa in IKT;

(d) naložbe v infrastrukturo na področju sociale, zdravstva, raziskav, inovacij, podjetništva in izobraževanja;

(e) naložbe v razvoj endogenega potenciala s fiksnimi naložbami v opremo in infrastrukturo manjšega obsega, vključno z infrastrukturo manjšega obsega za kulturo in trajnostni turizem, storitvami za podjetja, podporo organom za raziskave in inovacije ter naložbami v tehnologije in aplikativne raziskave v podjetjih;

(f) mreženje, sodelovanje in izmenjavo izkušenj med pristojnimi regionalnimi, lokalnimi in drugimi javnimi organi ter organi, pristojnimi za urbani razvoj, gospodarskimi in socialnimi partnerji ter zadevnimi telesi, ki predstavljajo civilno družbo iz člena 5(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013, študije, pripravljalne ukrepe in gradnjo zmogljivosti.

2. V okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" lahko ESRR v vseh regijah podpira tudi čezmejno skupno rabo objektov in človeških virov ter vseh vrst infrastrukture.

3. ESRR ne podpira:

(a) razgradnje ali gradnje jedrskih elektrarn;

(b) naložb za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki izhajajo iz dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES;

(c) proizvodnje, predelave ter trženja tobaka in tobačnih izdelkov;

(d) podjetij v težavah, kot je določeno v pravilih Unije o državnih pomočeh;

(e) naložb v letališko infrastrukturo, razen če so povezane z varstvom okolja ali jih spremljajo naložbe, potrebne za blažitev ali zmanjšanje njenega negativnega vpliva na okolje.

Člen 4

Tematska osredotočenost

1. Tematski cilji iz prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013 in pripadajoče prednostne naložbe iz člena 5 te uredbe, za katere lahko v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta" prispeva ESRR, so osredotočeni, kot sledi:

(a) v bolj razvitih regijah:

(i) se najmanj 80 % vseh sredstev ESRR na nacionalni ravni dodeli dvema ali več tematskim ciljem iz točk 1, 2, 3 in 4 prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013; ter

(ii) se najmanj 20 % vseh sredstev ESRR na nacionalni ravni dodeli tematskemu cilju iz točke 4 prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

(b) v regijah v prehodu:

(i) se najmanj 60 % vseh sredstev ESRR na nacionalni ravni dodeli dvema ali več tematskim ciljem iz točk 1, 2, 3 in 4 prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013; ter

(ii) se najmanj 15 % vseh sredstev ESRR na nacionalni ravni dodeli tematskemu cilju iz točke 4 prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

(c) v manj razvitih regijah:

(i) se najmanj 50 % vseh sredstev ESRR na nacionalni ravni dodeli dvema ali več tematskim ciljem iz točk 1, 2, 3 in 4 prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013; ter

(ii) se najmanj 12 % vseh sredstev ESRR na nacionalni ravni dodeli tematskemu cilju iz točke 4 prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Za namene tega člena se regije, katerih BDP na prebivalca, ki se uporablja kot merilo za upravičenost, je bil v programskem obdobju 2007–2013 nižji od 75 % povprečnega BDP EU-25 v referenčnem obdobju, in regije, ki jim je bil za programsko obdobje 2007–2013 dodeljen status postopnega zmanjševanja pomoči, vendar so v programskem obdobju 2014–2020 upravičene v okviru kategorije bolj razvite regije iz točke (c) prvega pododstavka člena 90(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013, obravnavajo kot regije v prehodu.

Za namene tega člena se vse regije na ravni NUTS 2, ki jih sestavljajo izključno otoške države članice ali otoki, ki so del držav članic, ki prejemajo podporo iz Kohezijskega sklada, in vse najbolj oddaljene regije obravnavajo kot manj razvite regije.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena je lahko najmanjši delež sredstev ESRR, dodeljen za kategorijo regij, manjši, kot je določeno v navedenem odstavku, pod pogojem, da se tako zmanjšanje nadomesti s povišanim deležem, dodeljenim za druge kategorije regij. Končni seštevek zneskov za vse kategorije regij na nacionalni ravni za tematske cilje iz točk 1, 2, 3 in 4 prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1300/2013 in za tiste iz točke 4 prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013 tako ni nižji od seštevka na nacionalni ravni, ki izhaja iz uporabe najmanjših deležev sredstev ESRR iz odstavka 1 tega člena.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se lahko sredstva Kohezijskega sklada, dodeljena za podporo prednostnim naložbam iz točke (a) člena 4 Uredbe (EU) št. 1300/2013, upoštevajo pri doseganju minimalnih deležev iz točk (a)(ii), (b)(ii) in (c)(ii) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena. V takem primeru se delež iz točke (c)(ii) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena poveča na 15 %. Kjer je to ustrezno, se ta sredstva dodelijo proporcionalno za različne kategorije regij na podlagi njihovih relativnih deležev glede na celotno prebivalstvo zadevne države članice.

Člen 5

Prednostne naložbe

ESRR podpira naslednje prednostne naložbe v okviru tematskih ciljev iz prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013, v skladu z razvojnimi potrebami in potencialom za rast iz točke (a)(i) člena 15(1) navedene uredbe in ki so določeni v partnerskem sporazumu:

(1) krepitev raziskav, tehnološkega razvoja in inovacij s/z:

(a) izboljšanjem infrastrukture za raziskave in inovacije ter zmogljivosti za razvoj odličnosti pri raziskavah in inovacijah ter promocijo kompetenčnih centrov, zlasti tistih v evropskem interesu;

(b) spodbujanjem naložb podjetij v raziskave in inovacije ter vzpostavljanjem povezav in sinergij med podjetji, centri za raziskave in razvoj ter visokošolskim izobraževalnim sektorjem, zlasti s spodbujanjem naložb na področju razvoja izdelkov in storitev, prenosa tehnologij, socialnih in ekoloških inovacij, aplikacij javnih storitev, spodbujanjem povpraševanja, mreženja, grozdov in odprtih inovacij prek pametne specializacije ter podpiranjem tehnoloških in uporabnih raziskav, pilotnih linij, ukrepov za zgodnje ovrednotenje izdelkov, naprednih proizvodnih zmogljivosti in prve proizvodnje, zlasti na področju ključnih spodbujevalnih tehnologij ter razširjanja tehnologij za splošno rabo;

(2) izboljšanje dostopa do IKT ter njihove uporabe in kakovosti s/z:

(a) širitvijo širokopasovnih storitev in uvajanjem visokohitrostnih omrežij ter podporo uporabi nastajajočih tehnologij in omrežij za digitalno ekonomijo;

(b) razvojem izdelkov in storitev IKT ter e-poslovanja in spodbujanjem povpraševanja po IKT;

(c) krepitvijo aplikacij IKT za e-upravo, e-učenje, e-vključenost, e-kulturo in e-zdravje;

(3) izboljšanje konkurenčnosti MSP s/z:

(a) spodbujanjem podjetništva, zlasti z omogočanjem lažje gospodarske izrabe novih idej in spodbujanjem ustanavljanja novih podjetij, vključno s podjetniškimi inkubatorji;

(b) razvijanjem in izvajanjem novih poslovnih modelov za MSP, zlasti v zvezi z internacionalizacijo;

(c) podpiranjem vzpostavljanja in širjenja naprednih zmogljivosti za razvoj izdelkov in storitev;

(d) podpiranjem zmogljivosti MSP za rast na regionalnih, nacionalnih in mednarodnih trgih ter za vključitev pri inovacijskih procesih;

(4) podpiranje prehoda na nizkoogljično gospodarstvo v vseh sektorjih s/z:

(a) spodbujanjem proizvodnje in distribucije energije, ki izvira iz obnovljivih virov;

(b) spodbujanjem energetske učinkovitosti in uporabe obnovljivih virov energije v podjetjih;

(c) spodbujanjem energetske učinkovitosti, pametnega upravljanja z energijo in uporabe obnovljivih virov energije v javni infrastrukturi, vključno z javnimi stavbami, in stanovanjskem sektorju;

(d) razvijanjem in uporabljanjem pametnih distribucijskih sistemov, ki delujejo pri nizkih in srednjih napetostih;

(e) spodbujanjem nizkoogljičnih strategij za vse vrste območij, zlasti za urbana območja, vključno s spodbujanjem trajnostne multimodalne urbane mobilnosti in ustreznimi omilitvenimi prilagoditvenimi ukrepi;

(f) spodbujanjem raziskav in inovacij na področju nizkoogljičnih tehnologij ter njihove uporabe;

(g) spodbujanjem uporabe soproizvodnje toplote in energije z visokim izkoristkom na podlagi povpraševanja po koristni toploti;

(5) spodbujanje prilagajanja podnebnim spremembam ter preprečevanja in obvladovanja tveganj s:

(a) podpiranjem naložb za prilagajanje podnebnim spremembam, vključno s pristopi, ki temeljijo na ekosistemu;

(b) spodbujanjem naložb za obravnavo posebnih tveganj, zagotovljanjem pripravljenosti na nesreče in razvijanjem sistemov obvladovanja nesreč;

(6) ohranjanje in varstvo okolja ter spodbujanje učinkovite uporabe virov s/z:

(a) vlaganjem v sektor odpadkov za izpolnitev zahtev okoljske zakonodaje Unije ter za zadovoljitev naložbenih potreb, ki jih opredelijo države članice in ki presegajo te zahteve;

(b) vlaganjem v vodni sektor za izpolnitev zahtev pravnega reda Unije na področju okolja ter za zadovoljitev potreb po naložbah, ki jih opredelijo države članice in ki presegajo te zahteve;

(c) ohranjanjem, varstvom, promocijo in razvijanjem naravne in kulturne dediščine;

(d) varovanjem in obnavljanjem biotske raznovrstnosti in tal ter spodbujanjem ekosistemskih storitev, vključno z omrežjem Natura 2000 in zelenimi infrastrukturami;

(e) sprejemanjem ukrepov za izboljšanje urbanega okolja, oživitev mest, sanacijo in dekontaminacijo degradiranih zemljišč (vključno z območji, na katerih poteka preobrazba), zmanjšanje onesnaženosti zraka in spodbujanje ukrepov za zmanjšanje hrupa;

(f) spodbujanjem inovativnih tehnologij za izboljšanje varstva okolja in učinkovitejšo rabo virov v sektorju odpadkov, vodnem sektorju ter v povezavi s tlemi, ali za zmanjšanje onesnaženosti zraka;

(g) podpiranjem prehoda industrije na z viri gospodarno gospodarstvo, spodbujanjem zelene rasti, ekoloških inovacij in upravljanja okoljske učinkovitosti v javnem in zasebnem sektorju;

(7) spodbujanje trajnostnega prometa in odprava ozkih grl v ključnih omrežnih infrastrukturah s/z:

(a) podpiranjem multimodalnega enotnega evropskega prometnega območja z vlaganjem v TEN-T;

(b) izboljšanjem regionalne mobilnosti s povezovanjem sekundarnih in terciarnih prometnih vozlišč z infrastrukturo TEN-T, vključno preko multimodalnih vozlišč;

(c) razvijanjem in izboljševanjem okolju prijaznih (vključno z manj hrupnimi) in nizkoogljičnih prometnih sistemov, vključno s celinskimi plovnimi potmi in pomorskim prometom, pristanišči, multimodalnimi povezavami in letališko infrastrukturo, za spodbujanje trajnostne regionalne in lokalne mobilnosti;

(d) razvijanjem in obnavljanjem celostnih, visokokakovostnih in interoperabilnih železniških sistemov ter spodbujanjem ukrepov za zmanjševanje hrupa;

(e) izboljšanjem energetske učinkovitosti in zanesljivosti oskrbe z energijo prek razvoja pametnih sistemov za distribucijo, hrambo in prenos energije, tudi z vključevanjem porazdeljene proizvodnje iz obnovljivih virov energije.

(8) spodbujanje trajnostnega in kakovostnega zaposlovanja in mobilnosti delovne sile s/z:

(a) podpiranjem razvoja podjetniških inkubatorjev in investicijsko pomočjo za samozaposlitev, mikropodjetja in ustanavljanje podjetij;

(b) podpiranjem zaposlovanju prijazne rasti z razvojem endogenih potencialov v okviru teritorialne strategije za določena območja, vključno s preobrazbo nazadujočih industrijskih regij ter boljšim dostopom do specifičnih naravnih in kulturnih virov pa tudi razvojem teh virov;

(c) podpiranjem pobud za lokalni razvoj in pomoči strukturam, ki opravljajo sosedske storitve za ustvarjanje delovnih mest, kadar takih ukrepov ne ureja Uredba (EU) št. 1304/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(d) vlaganjem v infrastrukturo za zagotavljanje zaposlovalnih storitev;

(9) spodbujanje socialne vključenosti ter boj proti revščini in kakršni koli diskriminaciji s/z;

(a) vlaganjem v zdravstveno in socialno infrastrukturo, ki prispeva k razvoju na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, zmanjšanjem neenakosti pri zdravstvenem statusu, spodbujanjem socialne vključenosti z lažjim dostopom do družbenih, kulturnih in rekreacijskih storitev ter prehodom z institucionalnih storitev na skupnostne oblike storitev.

(b) zagotavljanjem podpore fizični, gospodarski in socialni oživitvi prikrajšanih skupnosti v urbanih in podeželskih območjih;

(c) zagotavljanjem podpore socialnim podjetjem;

(d) vlaganjem v okviru strategij lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost;

(10) vlaganje v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje za spretnosti in vseživljenjsko učenje z razvojem infrastrukture za izobraževanje in usposabljanje;

([1]) Uredba (EU), št. 1304/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem socialnem skladu in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1081/2006 (Glej stran 470 tega Uradnega lista).

(11) izboljšanje institucionalne zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter učinkovita javna uprava z ukrepi za krepitev institucionalne zmogljivosti in učinkovitosti javnih uprav in javnih storitev, povezanih z izvajanjem ESRR, in v podporo ukrepom v okviru ESS za krepitev institucionalne zmogljivosti in učinkovitosti javne uprave.

Člen 6

Kazalniki za cilj "naložbe za rast in delovna mesta"

1. Skupni kazalniki učinka, kakor so določeni v Prilogi I k tej uredbi, kazalniki rezultatov za posamezne programe in po potrebi kazalniki učinka za posamezne programe se uporabijo v skladu s členom 27(4) ter točko (b)(ii) in (iv) in točko (c)(ii) in (iv) člena 96(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

2. Za skupne kazalnike učinka in kazalnike učinka za posamezne programe se izhodiščna vrednost določi pri nič. Zbirne številčno ovrednotene ciljne vrednosti za te kazalnike se določijo za leto 2023.

3. Za kazalnike rezultatov za posamezne programe, ki zadevajo prednostne naložbe, se za izhodiščne vrednosti uporabijo najnovejši razpoložljivi podatki; cilji pa se določijo za leto 2023. Cilji se lahko izrazijo številčno ovrednoteno ali opisno.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 14, da spremeni in prilagodi seznam skupnih kazalnikov učinka, določenih v Prilogi I, kjer je to potrebno za zagotovitev učinkovitega ocenjevanja napredka pri izvajanju operativnih programov.

POGLAVJE II

Posebne določbe o obravnavi posebnih teritorialnih značilnosti

Člen 7

Trajnostni urbani razvoj

1. ESRR v okviru operativnih programov podpira trajnostni urbani razvoj s strategijami, ki določajo celostne ukrepe za spopadanje z gospodarskimi, okoljskimi, podnebnimi, demografskimi in socialnimi izzivi, s katerimi se srečujejo urbana območja, ob upoštevanju potrebe po spodbujanju povezave med urbanimi in podeželskimi območji.

2. Trajnostni urbani razvoj se izvaja s celostnimi teritorialnimi naložbami, kakor so določene v členu 36 Uredbe (EU) št. 1303/2013, ali s posebnim operativnim programom ali s posebno prednostno osjo v skladu s točko (c) prvega pododstavka člena 96(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

3. Vsaka država članica ob upoštevanju svojega posebnega ozemeljskega položaja v svojem partnerskem sporazumu določi načela za izbor urbanih območij, v katerih se bodo izvajali celostni ukrepi za trajnostni urbani razvoj, in predvidena sredstva, dodeljena za te ukrepe na nacionalni ravni.

4. Najmanj 5 % sredstev ESRR, dodeljenih na nacionalni ravni v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta", se dodeli celostnim ukrepom za trajnostni urbani razvoj, pri čemer so mesta, podregionalni ali lokalni organi, ki so odgovorni za izvajanje trajnostnih urbanih strategij (v nadaljnjem besedilu: organi, pristojni za urbani razvoj), pristojni za naloge, povezane vsaj z izborom operacij v skladu s členom 123(6) Uredbe (EU) št. 1303/2013 ali, kjer je to primerno, v skladu s členom 123(7) navedene uredbe. Okvirni znesek, ki bo predviden za namene iz odstavka 2 tega člena, se določi v zadevnem operativnem programu ali zadevnih programih.

5. Organ upravljanja ob posvetovanju z organom, pristojnim za urbani razvoj, določi obseg nalog v zvezi z upravljanjem celostnih ukrepov za trajnostni urbani razvoj, ki jih bodo opravili organi, pristojni za urbani razvoj. Organ upravljanja svojo odločitev uradno in pisno evidentira. Organ upravljanja lahko obdrži pravico, da pred odobritvijo opravi končno preverjanje upravičenosti operacij.

Člen 8

Inovativni ukrepi na področju trajnostnega urbanega razvoja

1. ESRR lahko na pobudo Komisije podpre inovativne ukrepe na področju trajnostnega urbanega razvoja v skladu s členom 92(8) Uredbe (EU) št. 1303/2013. Takšni ukrepi vključujejo študije in pilotne projekte za opredelitev ali preizkušanje novih rešitev za obravnavo vprašanj, povezanih s trajnostnim urbanim razvojem, ki so pomembna na ravni Unije. Komisija spodbuja vključitev zadevnih partnerjev iz člena 5(1) Uredbe (EU)
št. 1303/2013 v pripravo in izvajanje inovativnih ukrepov.

2. Z odstopanjem od člena 4 te uredbe lahko inovativni ukrepi podpirajo vse dejavnosti, potrebne za doseganje tematskih ciljev iz prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013 in pripadajočih prednostnih naložb, določenih v členu 5 te uredbe.

3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 14, s katerimi se določijo podrobna pravila o načelih za izbor in upravljanje inovativnih ukrepov, ki so deležni podpore ESRR v skladu s to uredbo.

Člen 9

Mreža za urbani razvoj

1. Komisija v skladu s členom 58 Uredbe (EU) št. 1303/2013 vzpostavi mrežo za urbani razvoj za spodbujanje krepitve zmogljivosti, mreženja in izmenjave izkušenj na ravni Unije med organi, pristojnimi za urbani razvoj in za izvajanje strategij za trajnostni urbani razvoj v skladu s členom 7(4) in (5) te uredbe, in organi, pristojnimi za inovativne ukrepe na področju trajnostnega urbanega razvoja v skladu s členom 8 te uredbe.

2. Dejavnosti mreže za urbani razvoj dopolnjujejo dejavnosti v sklopu medregionalnega sodelovanja v skladu s točko (3)(b) člena 2 Uredbe (EU) št. 1299/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

Člen 10

Območja z neugodnimi naravnimi ali demografskimi razmerami

V operativnih programih, ki jih sofinancira ESRR in zajemajo območja, ki so hudo in stalno prizadeta zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer, kakor je določeno v točki 4 člena 121 Uredbe (EU) št. 1303/2013, se posebna pozornost nameni obravnavi posebnih težav, s katerimi se srečujejo navedena območja.

Člen 11

Najsevernejše regije z zelo nizko gostoto prebivalstva

Člen 4 se ne uporablja za posebna dodatna sredstva za najsevernejše regije z zelo nizko gostoto prebivalstva. Navedena sredstva se dodelijo tematskim ciljem iz točk 1, 2, 3, 4 in 7 iz prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Člen 12

Najbolj oddaljene regije

1. Člen 4 se ne uporablja za posebna dodatna sredstva za najbolj oddaljene regije. Ta sredstva se uporabijo za nadomestilo dodatnih stroškov, povezanih s posebnimi značilnostmi in omejitvami iz člena 349 PDEU, ki so nastali v najbolj oddaljenih regijah s podpiranjem:

(a) tematskih ciljev iz prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013;

(b) storitev prevoza blaga in začetne pomoči za prevozne storitve;

(c) operacij, povezanih z omejitvami pri skladiščenju, čezmernim obsegom in vzdrževanjem proizvodnih orodij ter pomanjkanjem človeškega kapitala na lokalnem trgu.

2. Posebna dodatna sredstva iz odstavka 1 se lahko uporabijo tudi za pomoč pri financiranju pomoči za tekoče poslovanje ter izdatkov za izpolnjevanje obveznosti javnih storitev in pogodb o javnih storitvah v najbolj oddaljenih regijah.

3. Znesek, za katerega se uporablja stopnja sofinanciranja, je sorazmeren z dodatnimi stroški iz odstavka 1, ki so nastali pri upravičencu, le v primeru pomoči za tekoče poslovanje in odhodkov za izpolnjevanje obveznosti javnih storitev in pogodb o javnih storitvah, vendar lahko pri odhodkih za naložbe krije vse upravičene stroške.

4. Posebna dodatna sredstva iz odstavka 1 tega člena se ne uporabijo za podporo:

(a) operacijam, ki vključujejo izdelke, navedene v Prilogi I k PDEU;

(b) pomoči za prevoz oseb, dovoljeni v skladu s točko (a) člena 107(2) PDEU;

(c) davčnim oprostitvam in oprostitvi socialnih prispevkov.

5. Z odstopanjem od točk (a) in (b) člena 3(1) lahko ESRR podpira produktivne naložbe v podjetjih v najbolj oddaljenih regijah, ne glede na velikost teh podjetij.

6. Za sredstva iz ESRR, ki so del sredstev, dodeljenih za Mayotte kot najbolj oddaljeno regijo v smislu člena 349 PDEU, se ne uporablja člen 4, vsaj 50 % teh sredstev iz ESRR pa se dodeli tematskim ciljem iz točk 1, 2, 3, 4 in 6 prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

POGLAVJE III

Končne določbe

Člen 13

Prehodne določbe

1. Ta uredba ne vpliva na nadaljnje izvajanje ali spreminjanje, vključno s celotno ali delno razveljavitvijo, pomoči, ki jo je Komisija odobrila na podlagi Uredbe (ES) št. 1080/2006 ali katerega koli drugega zakonodajnega akta, ki ureja to pomoč na dan 31. decembra 2013. Navedena uredba ali druga taka veljavna zakonodaja se po 31. decembru 2013 posledično še naprej uporablja za to pomoč ali zadevne operacije do njihovega zaključka. Za namene tega odstavka pomoč zajema operativne programe in velike projekte.

2. Zahtevki za pomoč, vloženi ali odobreni na podlagi Uredbe (ES) št. 1080/2006, ostanejo veljavni.

([1]) Uredba (EU) št. 1299/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o posebnih določbah za podporo cilju evropsko teritorialno sodelovanje iz Evropskega sklada za regionalni razvoj (Glej stran 259 tega Uradnega lista).

Člen 14

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 6(4) in člena 8(3) se prenese na Komisijo od 21. december 2013 do 31. decembra 2020.

3. Pooblastilo iz člena 6(4) in člena 8(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj, ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 6(4) in členom 8(3), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 15

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 1080/2006 se brez poseganja v člen 13 te uredbe razveljavi z učinkom od 1. januarja 2014.

Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se razume kot sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 16

Pregled

Evropski parlament in Svet to uredbo pregledata do 31. decembra 2020 v skladu s členom 177 PDEU.

Člen 17

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 12(6) se uporablja z učinkom od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. decembra 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
R. ŠADŽIUS

PRILOGA I

SKUPNI KAZALNIKI UČINKA ZA PODPORO IZ ESRR NA PODLAGI CILJA "NALOŽBE ZA RAST IN DELOVNA MESTA" (ČLEN 6)

	ENOTA	IME
Produktivne naložbe		
	podjetja	število podjetij, ki prejmejo podporo
	podjetja	število podjetij, ki prejmejo nepovratna sredstva
	podjetja	število podjetij, ki prejmejo finančno podporo, ki niso nepovratna sredstva
	podjetja	število podjetij, ki prejmejo nefinančno podporo
	podjetja	število podprtih novih podjetij
	EUR	zasebne naložbe, ki dopolnjujejo javno podporo podjetjem (nepovratna sredstva)
	EUR	zasebne naložbe, ki dopolnjujejo javno podporo podjetjem (povratna sredstva)
	ekvivalent polnega delovnega časa	povečanje zaposlenosti v podprtih podjetjih
Trajnostni turizem	obiskovalci/leto	povečanje pričakovanega števila obiskovalcev podprtih spomenikov kulturne in naravne dediščine ter znamenitosti
Infrastruktura IKT	gospodinjstva	dodatna gospodinjstva, ki imajo širokopasovni dostop do interneta s hitrostjo najmanj 30 Mbps
Promet		
Železniški	kilometri	skupna dolžina novih železniških prog od tega: TEN-T
	kilometri	skupna dolžina obnovljenih ali posodobljenih železniških prog od tega: TEN-T
Cestni	kilometri	skupna dolžina novih cest od tega: TEN-T
	kilometri	skupna dolžina obnovljenih ali posodobljenih cest od tega: TEN-T
Urbani promet	kilometri	skupna dolžina novih ali izboljšanih tramvajskih prog in prog podzemne železnice
Celinske plovne poti	kilometri	skupna dolžina novih ali izboljšanih celinskih plovnih poti
Okolje		
Trdni odpadki	tone/leto	dodatne zmogljivosti za recikliranje odpadkov
Oskrba z vodo	osebe	dodatni prebivalci, deležni boljše oskrbe z vodo
Čiščenje odpadne vode	populacijski ekvivalent	dodatni prebivalci, deležni boljšega čiščenja odpadne vode
Preprečevanje in obvladovanje tveganja	osebe	prebivalci, deležni ukrepov varstva pred poplavami
	osebe	prebivalci, deležni ukrepov za zaščito pred gozdnimi požari

	ENOTA	IME
Sanacija zemljišč	hektari	skupna površina saniranih zemljišč
Narava in biotska raznovrstnost	hektari	površina podprtih habitatov za doseganje boljšega stanja ohranjenosti
Raziskave in inovacije		
	ekvivalent polnega delovnega časa	število novih raziskovalcev v podprtih subjektih
	ekvivalent polnega delovnega časa	število raziskovalcev, ki delajo v objektih z izboljšanimi raziskovalnimi infrastrukturnimi zmogljivostmi
	podjetja	število podjetij, ki sodelujejo z raziskovalnimi ustanovami
	EUR	zasebne naložbe, ki dopolnjujejo javno podporo za projekte inovacij ali raziskav in razvoja
	podjetja	število podjetij, podprtih, da uvedejo izdelke, ki so novi na trgu
	podjetja	število podjetij, podprtih, da uvedejo izdelke, ki so novi v podjetju
Energija in podnebne spremembe		
Obnovljivi viri energije	MW	dodatne zmogljivosti za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov energije
Energetska učinkovitost	gospodinjstva	število gospodinjstev z izboljšano energijsko porabo glede na klasifikacijo
	kWh/leto	zmanjšanje letne porabe primarne energije v javnih stavbah
	uporabniki	število dodatnih uporabnikov energije, priključenih na pametna omrežja
Zmanjšanje emisij toplogrednih plinov	tone ekvivalenta CO_2	ocenjeno letno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov
Socialna infrastruktura		
Otroško varstvo in izobraževanje	osebe	zmogljivost podprte infrastrukture za otroško varstvo in izobraževanje
Zdravstvo	osebe	prebivalstvo, ki lahko uporablja izboljšane zdravstvene storitve
Posebni kazalniki urbanega razvoja		
	osebe	število prebivalcev, ki živijo na območjih s celostnimi strategijami za urbani razvoj
	kvadratni metri	odprt prostor, ustvarjen ali saniran na urbanih območjih
	kvadratni metri	javne ali poslovne stavbe, zgrajene ali prenovljene na urbanih območjih
	stanovanjske enote	sanirane stanovanjske površine na urbanih območjih

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) št. 1080/2006	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3	Člen 3
—	Člen 4
Člen 4	Člen 5
Člen 5	Člen 5
Člen 6	—
Člen 7	—
—	Člen 6
Člen 8	Člen 7
—	Člen 8
—	Člen 9
Člen 9	—
Člen 10	Člen 10
—	Člen 11
Člen 11	Člen 12
Člen 12	—
Člen 13	—
Člen 14	—
Člen 15	—
Člen 16	—
Člen 17	—
Člen 18	—
Člen 19	—
Člen 20	—
Člen 21	—
Člen 22	Člen 13
—	Člen 14
Člen 23	Člen 15
Člen 24	Člen 16
Člen 25	Člen 17

Skupna izjava Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi člena 6 uredbe o ESSR, člena 15 uredbe o evropskem teritorialnem sodelovanju in člena 4 uredbe o Kohezijskem skladu

Evropski parlament in Svet sta seznanjena z zagotovilom, ki ga je Komisija dala zakonodajalcem EU, da so skupni kazalniki realizacij za uredbo o ESRR, uredbo o evropskem teritorialnem sodelovanju in uredbo o Kohezijskem skladu, ki bodo vključeni v prilogi k vsaki od teh uredb, rezultat dolgega postopka priprave, v katerem so sodelovali strokovnjaki za ocenjevanje iz Komisije in iz držav članic, ter naj se načeloma ne bi več spreminjali.

3

ESS

Evropski socialni sklad

EVROPSKI SOCIALNI SKLAD

Za ESS velja celotna uredba o skupnih določbah. Poleg tega Uredba (EU) št. 1304/2013 vsebuje posebne določbe o dejavnostih, ki se lahko financirajo iz ESS, in seznam skupnih kazalnikov učinka in kazalnikov rezultatov, tudi za pobudo za zaposlovanje mladih.

ESS podpira države članice pri izvajanju prednostnih nalog in doseganju krovnih ciljev ter soočanju z izzivi posameznih držav v povezavi s strategijo Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast.

Zato ESS:

- spodbuja visoke stopnje zaposlenosti in kakovost delovnih mest;
- izboljšuje dostop do trga dela;
- podpira geografsko in poklicno mobilnost delavcev;
- olajšuje prilagajanje delavcev industrijskim spremembam in spremembam proizvodnih sistemov, potrebnim za trajnostni razvoj;
- spodbuja visoko stopnjo izobraževanja in usposabljanja za vse;
- podpira prehod mladih iz izobraževanja v zaposlovanje;
- deluje proti revščini;
- krepi socialno vključevanje;
- spodbuja enakost spolov, nediskriminacijo in enake možnosti;
- spodbuja izvajanje reform, zlasti na področju zaposlovanja, izobraževanja, usposabljanja in socialne politike.

1. Področje uporabe in tematska osredotočenost

ESS podpira 19 prednostnih naložb v okviru tematskih ciljev 8 („spodbujanje trajnostnega in kakovostnega zaposlovanja in podpora mobilnosti delavcev“), 9 („spodbujanje socialnega vključevanja ter boj proti revščini in kakršni koli diskriminaciji“), 10 („vlaganje v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje, spretnosti in vseživljenjsko učenje“) in 11 („izboljšanje institucionalne zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter učinkovita javna uprava“). ESS želi s temi 19 prednostnimi naložbami prispevati tudi k drugim sedmim tematskim ciljem, opredeljenim v členu 9 uredbe o skupnih določbah.

Sredstva ESS so osredotočena na naslednji način:

- Vsaj 20 % skupnih sredstev ESS v posamezni državi članici se dodeli tematskemu cilju 9 („spodbujanje socialnega vključevanja ter boj proti revščini in kakršni koli diskriminaciji“).
- Države članice bodo namenile najmanj 80 % sredstev iz ESS v bolj razvitih regijah, 70 % v regijah v prehodu in 60 % v manj razvitih regijah za posamezne operativne programe za največ pet prednostnih naložb.

2. Pobuda za zaposlovanje mladih (YEI)

Zaradi visoke stopnje brezposelnosti mladih v celotni Uniji in zlasti v nekaterih državah članicah je Evropski svet predložil predloge za pobudo za zaposlovanje mladih, da se podpre vključevanje mladih, ki niso zaposleni, se ne izobražujejo ali usposabljajo, na trg dela, pri čemer je poudarek na regijah EU, kjer je bila brezposelnost mladih leta 2012 višja od 25 %. Proračun za pobudo za zaposlovanje mladih znaša 6,4 milijarde EUR za obdobje 2014–2020 (3,2 milijarde EUR izvira iz posebne dodelitve pobudi za zaposlovanje mladih, najmanj 3,2 milijarde EUR pa iz ESS).

Pobuda za zaposlovanje mladih bo okrepila in pospešila izvajanje ukrepov, opredeljenih v svežnju o zaposlovanju mladih iz leta 2012, da podpre vključevanje mladih oseb, starih manj kot 25 ali 30[10] na trg dela. Jamstvo za mlade je en tak ukrep, na podlagi katerega države članice oblikujejo nacionalni načrt, da zagotovijo, da vsi mladi do starosti 25 let v štirih mesecih od zaključka uradnega izobraževanja ali nastopa brezposelnosti prejmejo kakovostno ponudbo za zaposlitev, nadaljnje izobraževanje, vajeništvo ali pripravništvo. Pobuda za zaposlovanje mladih se dopolnjuje z drugimi projekti, ki se izvajajo na nacionalni ravni, vključno s tistimi v okviru ESS.

Pobuda za zaposlovanje mladih je vključena v načrtovanje programov ESS, pri čemer zanjo veljajo ista pravila kot za ESS. Vendar uredba o skupnih določbah in uredba o ESS vsebujeta posebne določbe za pobudo za zaposlovanje mladih (včasih posebno dodelitev sredstev pobudi za zaposlovanje mladih), da se upoštevata njena posebna narava in poslanstvo. Tako je na primer v primeru pravil o tematski osredotočenosti, predplačil, sofinanciranja, finančnega upravljanja in ureditev načrtovanja programa.

10 Uredba o ESS dovoljuje državam članicam, da razširijo ciljno skupino, da vključijo mlade, mlajše od 30 let.

UREDBA (EU) št. 1304/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. decembra 2013

o Evropskem socialnem skladu in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1081/2006

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 164 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) vzpostavlja okvir za ukrepanje v okviru Evropskega socialnega sklada (ESS), Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), Kohezijskega sklada, Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja in Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo ter zlasti določa tematske cilje, načela in pravila načrtovanja, spremljanja in vrednotenja, upravljanja in nadzora. Zato bi bilo treba določiti naloge in področje uporabe ESS, skupaj s povezanimi prednostnimi naložbami za dosego tematskih ciljev, in posebne določbe o vrsti dejavnosti, ki se lahko financirajo iz ESS.

([1]) UL C 143, 22.5.2012, str. 82 in UL C 271, 19.9.2013, str. 101.
([2]) UL C 225, 27.7.2012, str. 127.
([3]) Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (Glej stran 320 tega Uradnega lista).

(2) ESS bi moral izboljšati zaposlitvene možnosti, okrepiti socialno vključevanje, ukrepati proti revščini, spodbujati izobraževanje, spretnosti in vseživljenjsko učenje ter oblikovati ukrepe aktivnega, obsežnega in trajnostnega vključevanja v skladu z nalogami, ki so bile ESS zaupane na podlagi člena 162 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), tako da bi v skladu s členom 174 PDEU prispeval k ekonomski, socialni in teritorialni koheziji. ESS bi moral v skladu s členom 9 PDEU upoštevati zahteve, povezane s spodbujanjem visoke stopnje zaposlenosti, zagotavljanjem ustrezne socialne zaščite, bojem proti socialni izključenosti in visoko stopnje izobraženosti in usposabljanja ter varovanjem človekovega zdravja.

(3) Evropski svet je 17. junija 2010 pozval, da vse skupne politike, vključno s kohezijsko politiko, podprejo strategijo Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast (v nadaljnjem besedilu: strategija Evropa 2020). Za polno usklajenost ESS s cilji te strategije, zlasti glede zaposlovanja, izobraževanja, usposabljanja in boja proti socialni izključenosti, revščini in diskriminaciji bi moral ESS države članice podpreti, ob upoštevanju ustreznih integriranih smernic in ustreznih priporočil za posamezne države, sprejetih v skladu s členom 121(2) in členom 148(4) PDEU, ter, kadar je primerno, na nacionalni ravni, nacionalne reformne programe, podprte z nacionalnimi strategijami zaposlovanja, nacionalnimi socialnimi poročili, nacionalnimi strategijami vključevanja Romov in nacionalnimi strategijami na področju invalidnosti. Prav tako bi moral ESS prispevati k ustreznim vidikom izvajanja vodilnih pobud, ob posebnem upoštevanju „Programa za nova znanja in spretnosti ter delovna mesta“, „Mladi in mobilnost“ in „Evropske platforme za boj proti revščini in socialni izključenosti“. Podpirati bi moral tudi ustrezne dejavnosti v okviru pobud „Digitalna agenda“ in „Unija inovacij“.

(4) Unija se spopada s strukturnimi izzivi, ki izhajajo iz gospodarske globalizacije, tehnoloških sprememb in vedno starejše delovne sile ter pomanjkanja spretnosti in delovne sile v nekaterih sektorjih in regijah. Te izzive je še povečala nedavna gospodarska in finančna kriza, ki je povečala stopnje brezposelnosti, pri čemer je prizadela zlasti mlade in druge prikrajšane ljudi, kot so migranti in manjšine.

(5) Cilji ESS bi morali biti spodbujanje zaposlovanja, izboljševanje dostopa do trga dela, usmerjanje posebne pozornosti k tistim, ki so najdlje od trga dela, in podpora prostovoljni mobilnosti delavcev. Poleg tega bi moral ESS podpirati dejavno in zdravo staranje, tudi z inovativnimi oblikami organiziranja dela, ter spodbujati zdravje

in varnost pri delu in povečevanje zaposljivosti. S spodbujanjem boljšega delovanja trgov dela s krepitvijo transnacionalne geografske mobilnosti delavcev bi moral ESS zlasti podpirati dejavnosti EURES (aktivnosti evropske mreže služb za zaposlovanje) v zvezi z zaposlovanjem in povezanimi storitvami informiranja, svetovanja in usmerjanja na nacionalni in čezmejni ravni. Operacije, financirane iz ESS, bi morale biti skladne s členom 5(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki določa, da se od nikogar ne sme zahtevati, da opravlja prisilno ali obvezno delo.

(6) ESS bi moral tudi spodbujati socialno vključevanje in delovati proti revščini, da bi pretrgali krog medgeneracijske prikrajšanosti, za kar bi bilo treba izkoristiti vrsto politik, ki so namenjene najbolj prikrajšanim ljudem, ne glede na starost, vključno z otroki, revnimi zaposlenimi in starejšimi ženskami. Pozornost bi bilo treba nameniti udeležbi prosilcev za azil in beguncem. ESS bi se lahko uporabil za izboljšanje dostopa do cenovno ugodnih, trajnostnih in visokokakovostnih storitev splošnega pomena, predvsem na področju zdravstva, zaposlovanja in usposabljanja, storitev za brezdomce, zunajšolskega varstva šolarjev, otroškega varstva in storitev dolgotrajne oskrbe. Podpirajo se lahko javne, zasebne in/ali skupnostne storitve, ki jih izvajajo različne vrste ponudnikov, namreč javne uprave, zasebna podjetja, socialna podjetja, nevladne organizacije.

(7) ESS bi moral biti zavezan spopadanju z zgodnjo opustitvijo šolanja in spodbujanju enakega dostop do izobraževanja dobre kakovosti, vlaganju v poklicno izobraževanje in usposabljanje, izboljšanju ustreznosti izobraževalnega sistema in sistema usposabljanja glede na trg dela ter pospešiti vseživljenjsko učenje, vključno s formalnimi, neformalnimi in priložnostnimi možnostmi učenja.

(8) Ob teh prednostnih nalogah bi bilo treba v manj razvitih regijah in državah članicah izboljšati učinkovitost javne uprave na nacionalni in regionalni ravni ter njeno zmožnost za participativno delovanje, da bi povečali gospodarsko rast in zaposlitvene možnosti. Povečati bi bilo treba institucionalno zmogljivost zainteresiranih strani, vključno z nevladnimi organizacijami, ki izvajajo politike na področju zaposlovanja, izobraževanja, usposabljanja ter socialnih zadev pa tudi na področju odpravljanja diskriminacije.

(9) Podpora v sklopu prednostne naložbe „razvoj, ki ga vodi skupnost“ lahko prispeva k vsem tematskim ciljem, določenim v tej uredbi. Strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost in podpira ESS, bi morale biti vključujoče in upoštevati prikrajšane ljudi na območju, tako pri upravljanju lokalne akcijske skupine kot pri vsebini strategije.

(10) Obenem je bistveno podpirati razvoj in konkurenčnost mikro, malih in srednjih podjetij Unije in zagotoviti, da se lahko ljudje s pridobivanjem ustreznih spretnosti in znanj ter prek možnosti vseživljenjskega učenja prilagodijo novih izzivom, kot so prehod na gospodarstvo, temelječe na znanju, digitalna agenda ter prehod na nizkoogljično in bolj energetsko učinkovito gospodarstvo. Z izvajanjem svojih primarnih tematskih ciljev bi moral ESS prispevati k obravnavi teh izzivov. V zvezi s tem bi moral ESS podpreti prehod delovne sile iz izobraževanja v zaposlovanje in preusmeritev k bolj „zelenim“ spretnostim in delovnim mestom, podpreti bi moral tudi reševanje primanjkljaja spretnosti, tudi v sektorjih energetske učinkovitosti, obnovljive energije in trajnostnega prometa. ESS bi moral prispevati h kulturnim in ustvarjalnim veščinam. Socialno-kulturni, ustvarjalni in kulturni sektor so pomembni in posredno uresničujejo cilje ESS; njihov potencial bi bilo torej treba bolje vključiti v projekte in načrtovanje ESS.

(11) Glede na trajno potrebo po odpravi brezposelnosti mladih v Uniji kot celoti bi bilo treba vzpostaviti pobudo za zaposlovanje mladih v najbolj prizadetih regijah. Pobuda za zaposlovanje mladih bi morala v takih regijah podpirati mlade, ki niso zaposleni in se ne izobražujejo ali usposabljajo, ki so brezposelni ali neaktivni, ter tako okrepiti in pospešiti izvajanje dejavnosti, podprtih s sredstvi ESS. Poleg naložb iz ESS v najbolj prizadetih regijah bi morala biti pobudi za zaposlovanje mladih posebej dodeljena dodatna sredstva. Z usmeritvijo na posameznike namesto na strukture bi morala pobuda za zaposlovanje mladih omogočiti dopolnjevanje z drugimi operacijami, financiranimi iz ESS, in nacionalnimi ukrepi, namenjenimi mladim, ki se ne izobražujejo in se ne usposabljajo ter so neaktivni ali brezposelni, tudi z izvajanjem jamstva za mlade, v skladu s Priporočilom Sveta z dne 22. aprila 2013 o vzpostavitvi jamstva za mlade [1], ki določa, da bi morali mladi v štirih mesecih po začetku njihove brezposelnosti ali ob koncu formalnega izobraževanja prejeti ponudbo dobre kakovosti za zaposlitev, nadaljevanje izobraževanja, vajeništvo ali pripravništvo. Pobuda za zaposlovanje mladih lahko podpira tudi ukrepe proti zgodnjemu opuščanju šolanja. Dostopa do socialnovarstvenih prejemkov mladim in njihovim družinam ali odvisnim osebam ne bi smeli pogojevati z udeležbo v pobudi za zaposlovanje mladih.

[1] UL C 120, 26.4.2013, str. 1.

(12) Pobuda za zaposlovanje mladih bi morala biti popolnoma vključena v načrtovanje ESS, po potrebi pa bi bilo treba predvideti posebne določbe za to pobudo, da bi uresničili njene cilje. Treba je poenostaviti in olajšati izvajanje pobude za zaposlovanje mladih, zlasti določbe o finančnem poslovodenju in ureditev tematske osredotočenosti. Za zagotovitev, da bodo rezultati pobude za zaposlovanje mladih jasno prikazani in predstavljeni, bi bilo treba izrecno predvideti ureditev spremljanja in vrednotenja ter informiranja in objav. V odborih za spremljanje bi morale v razpravah o pripravi in izvajanju, vključno z vrednotenjem, pobude za zaposlovanje mladih sodelovati tudi organizacije mladih.

(13) ESS bi moral prispevati k strategiji Evropa 2020 z večjo usmerjenostjo podpore v prednostne naloge Unije. Minimalni delež ESS v financiranju kohezijske politike je določen v skladu s členom 92(4) Uredbe (EU) št. 1303/2013. ESS bi moral povečati zlasti podporo za boj proti socialni izključenosti in revščini z določitvijo najmanjših, temu namenjenih sredstev, in sicer 20 % vseh sredstev ESS za vsako državo članico. Tudi izbor in število prednostnih naložb za podporo ESS bi bilo treba omejiti, v skladu s stopnjo razvoja podprtih regij.

(14) Za zagotavljanje natančnejšega spremljanja in izboljšanega ocenjevanja rezultatov, doseženih na ravni Unije z ukrepi, ki jih podpira ESS, bi bilo treba v tej uredbi določiti skupen sklop kazalnikov učinkov in rezultatov. Taki kazalniki bi morali ustrezati prednostnim naložbam in vrstam ukrepov, ki bi prejemali podporo v skladu s to uredbo in ustreznimi določbami Uredbe (EU) št. 1303/2013. Po potrebi bi bilo treba kazalnike dopolniti s kazalniki rezultatov in/ali učinkov za posamezne programe.

(15) Države članice se spodbuja, da v vseh operativnih programih poročajo o učinkih naložb ESS na enake možnosti, enakost dostopa in vključevanje marginaliziranih skupin.

(16) Ob upoštevanju zahtev o varstvu podatkov, povezanih z zbiranjem in shranjevanjem občutljivih podatkov o udeležencih, bi morale države članice in Komisija redno ocenjevati uspešnost, učinkovitost in učinek podpore ESS za spodbujanje socialnega vključevanja in boj proti revščini, predvsem glede prikrajšanih oseb, kot so Romi. Države članice se spodbuja, da o pobudah, ki se financirajo iz ESS, poročajo v nacionalnih socialnih poročilih, priloženih nacionalnim programom reform, zlasti glede marginaliziranih skupnosti, kot so Romi in migranti.

(17) Učinkovito in uspešno izvajanje ukrepov, ki jih podpira ESS, je odvisno od dobrega upravljanja in partnerstva med vsemi teritorialnimi in družbeno-gospodarskimi akterji, ob upoštevanju akterjev, ki delujejo na regionalni in lokalni ravni, zlasti krovnih organizacij, ki zastopajo lokalne in regionalne organe oblasti, organizirane civilne družbe, gospodarskih in socialnih partnerjev, predvsem pa socialnih partnerjev in nevladnih organizacij. Zato bi morale države članice zagotoviti udeležbo socialnih partnerjev in nevladnih organizacij pri strateškem upravljanju ESS, in sicer od zasnove prednostnih nalog operativnih programov do izvajanja in vrednotenja rezultatov ESS.

(18) Države članice in Komisija bi morale zagotoviti, da izvajanje prednostnih nalog, ki jih financira ESS, prispeva k spodbujanju enakosti med moškimi in ženskami v skladu s členom 8 PDEU. Vrednotenja so pokazala, da je pomembno pravočasno in usklajeno upoštevati cilje v zvezi z enakostjo spolov v vseh razsežnostih ter na vseh stopnjah priprave, spremljanja, izvajanja in vrednotenja operativnih programov, in hkrati zagotoviti, da se sprejmejo specifični ukrepi za spodbujanje enakosti spolov, ekonomske neodvisnosti žensk, izobraževanja in nadgrajevanja veščin ter ponovnega vključevanja žrtev nasilja ženskega spola na trg dela in v družbo.

(19) V skladu s členom 10 PDEU bi moralo izvajanje prednostnih nalog, financiranih iz ESS, prispevati k boju proti diskriminaciji na podlagi spola, rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti, pri čemer bi bilo treba nameniti posebno pozornost osebam, ki se soočajo z večplastno diskriminacijo. Diskriminacijo na podlagi spola bi morali tolmačiti v širšem pomenu, da bi zajeli tudi druge vidike, povezane s spolom, upoštevaje sodno prakso Sodišča Evropske unije. Izvajanje prednostnih nalog, financiranih iz ESS, bi moralo prispevati tudi k spodbujanju enakih možnosti. ESS bi moral podpreti izpolnjevanje obveznosti Unije na podlagi Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov, med drugim na področju izobraževanja, dela, zaposlovanja in dostopnosti. ESS bi moral spodbujati tudi prehod od institucionalne oskrbe k oskrbi v skupnosti. ESS ne bi smel podpirati nobenih ukrepov, ki prispevajo k segregaciji ali socialni izključenosti.

(20) Podpora za socialne inovacije prispeva k boljši odzivnosti politik na socialne spremembe. ESS bi moral spodbujati in podpirati inovativna socialna podjetja in podjetnike, kakor tudi inovativne projekte, ki jih izvajajo nevladne organizacije in drugi akterji socialne ekonomije. Zlasti je za izboljšanje učinkovitosti politik pomembno, da se inovativne rešitve pred razširjanjem preskusijo in ovrednotijo, da se upraviči posebna podpora iz ESS. Ena od

inovativnih rešitev bi bila lahko razvoj meril socialne pravičnosti, kot so na primer oznake socialne pravičnosti, pod pogojem, da se izkaže za uspešno.

(21) Transnacionalno sodelovanje ima znatno dodano vrednost, zato bi ga morale podpirati vse države članice, razen v ustrezno utemeljenih primerih in ob upoštevanju načela sorazmernosti. Prav tako je treba okrepiti vlogo Komisije pri omogočanju izmenjav izkušenj in pri usklajevanju izvajanja ustreznih pobud.

(22) Za spodbujanje integriranega in celostnega pristopa pri zaposlovanju in socialnem vključevanju bi moral ESS podpirati medsektorska in teritorialna partnerstva.

(23) Vključevanje regionalnih in lokalnih zainteresiranih strani bi moralo pripomoči k izvajanju strategije Evropa 2020 in njenih krovnih ciljev. Za dejavnejšo vključitev regionalnih in lokalnih organov, mest, socialnih partnerjev in nevladnih organizacij v celotno pripravo in izvajanje operativnih programov se lahko uporabijo in podprejo teritorialni dogovori, lokalne pobude za zaposlovanje in socialno vključevanje, trajnostne in vključujoče strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost na urbanih in podeželskih območjih, in strategije trajnostnega urbanega razvoja.

(24) Uredba (EU) št. 1303/2013 določa, da se pravila o upravičenosti izdatkov določijo na nacionalni ravni, razen določenih izjem, za katere je treba določiti posebne določbe, kar zadeva ESS.

(25) Za lažjo uporabo ESS in zmanjšanje tveganja napak ter z upoštevanjem posebnosti operacij, ki jih podpira ESS, je primerno določiti določbe, ki dopolnjujejo Uredbo (EU) št. 1303/2013 glede upravičenosti izdatkov.

(26) Uporaba standardnih stroškov na enoto, pavšalnih zneskov in financiranja na podlagi pavšalne stopnje bi morala pripomoči k poenostavitvi za upravičence in zmanjšati upravno breme vseh partnerjev v projektih ESS.

(27) Pomembno je zagotoviti dobro finančno poslovodenje vsakega operativnega programa ter čim učinkovitejše in uporabnikom čim prijaznejše izvajanje programa. Države članice bi se morale vzdržati dodajanja pravil, ki bi upravičencem otežila uporabo sredstev.

(28) Države članice in regije bi bilo treba spodbuditi, da okrepijo učinke finančnega vzvoda ESS s finančnimi instrumenti, da bi na primer podprli študente, ustvarjanje delovnih mest, mobilnost delavcev, socialno vključevanje in socialno podjetništvo.

(29) ESS bi moral dopolnjevati druge programe Unije, med ESS in drugimi finančnimi instrumenti Unije pa bi bilo treba razviti tesne sinergije.

(30) Vlaganje v človeški kapital je glavni vzvod, s katerim si lahko Unija zagotovi mednarodno konkurenčnost in trajno oživitev svojega gospodarstva. Z nobeno drugo vrsto naložb ne bo mogoče doseči strukturnih reform, če jih ne spremlja skladna, v rast usmerjena strategija za razvoj človeškega kapitala. Zato je treba zagotoviti, da bodo v programskem obdobju 2014-2020 viri, namenjeni izboljšanju spretnosti in zvišanju stopnje zaposlenosti, omogočili ustrezen obseg ukrepanja.

(31) Na Komisijo bi bilo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z opredelitvijo standardnih stroškov na enoto in pavšalnih zneskov ter njihovih najvišjih zneskov glede na različne vrste operacij. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(32) Komisiji bi moral pri upravljanju ESS pomagati odbor iz člena 163 PDEU.

(33) Ker ta uredba nadomešča Uredbo (ES) št. 1081/2006 Evropskega parlamenta in Sveta [1], bi bilo treba navedeno uredbo razveljaviti. Kljub temu pa ta uredba ne bi smela vplivati na nadaljnje izvajanje ali spreminjanje podpore, ki jo je Komisija odobrila na podlagi Uredbe (ES) št. 1081/2006 ali katere koli druge zakonodaje, ki ureja to pomoč na dan 31. decembra 2013. Navedena uredba ali druga taka zakonodaja, ki se uporablja, bi se posledično morali po 31. Decembru 2013 še naprej uporabljati za to pomoč ali zadevne operacije do njihovega zaključka. Zahtevki za pomoč, vloženi ali odobreni na podlagi Uredbe (ES) št. 1081/2006, bi morali še naprej ostati v veljavi –

[1] Uredba (EU) št. 1081/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o Evropskem socialnem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1784/1999 (UL L 210, 31.7.2006, str. 12).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa naloge Evropskega socialnega sklada (ESS), vključno s pobudo za zaposlovanje mladih, področje uporabe njegove podpore, posebne določbe in vrste izdatkov, upravičenih do pomoči.

Člen 2

Naloge

1. ESS spodbuja visoke stopnje zaposlenosti in kakovost delovnih mest, izboljšuje dostop do trga dela, podpira geografsko in poklicno mobilnost delavcev ter olajšuje njihovo prilagajanje industrijskim spremembam in spremembam proizvodnih sistemov, potrebne za trajnostni razvoj, spodbuja visoko stopnjo izobraževanja in usposabljanja za vse in podpira prehod mladih iz izobraževanja v zaposlovanje, deluje proti revščini in krepi socialno vključevanje, spodbuja enakost spolov, nediskriminacijo in enake možnosti, s tem pa prispeva k uresničevanju prednostnih nalog Unije za krepitev gospodarske, socialne in teritorialne kohezije.

2. ESS uresničuje naloge, določene v odstavku 1, s podpiranjem držav članic pri izvajanju prednostnih nalog in doseganju krovnih ciljev strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast (v nadaljnjem besedilu: strategija Evropa 2020) ter s tem, da državam članicam omogoča obravnavati posebne izzive pri uresničevanju ciljev strategije Evrope 2020. ESS podpira oblikovanje in izvajanje politik in ukrepov, povezanih z njegovimi nalogami, in sicer ob upoštevanju ustreznih integriranih smernic in ustreznih priporočil za posamezne države, sprejetih v skladu s členom 121(2) in členom 148(4) PDEU, po potrebi pa tudi na nacionalni ravni, nacionalne programe reform ter druge zadevne nacionalne strategije in poročila.

3. ESS koristi ljudem, vključno prikrajšanim ljudem, kot so dolgotrajno brezposelni, invalidi, migranti, etnične manjšine, marginalizirane skupnosti in ljudje vseh starosti, ki jim grozita revščina in socialna izključenost. ESS zagotavlja tudi podporo delavcem, podjetjem, vključno z akterji socialne ekonomije, in podjetnikom ter sistemom in strukturam s ciljem olajšanja njihovega prilagajanja novim izzivom, vključno z zmanjševanjem kvalifikacijskih vrzeli, ter spodbujanja dobrega upravljanja, družbenega napredka in izvajanja reform, zlasti na področju zaposlovanja, izobraževanja, usposabljanja in socialne politike.

Člen 3

Področje uporabe podpore

1. V okviru tematskih ciljev iz točk (8), (9), (10) in (11) prvega pododstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013, ki ustrezajo točkam (a), (b), (c) in (d) tega odstavka, in v skladu s svojimi nalogami ESS podpira naslednje prednostne naložbe:

(a) za tematski cilj „spodbujanje trajnostnega in kakovostnega zaposlovanja in podpora mobilnosti delavcev“:

(i) dostop do delovnih mest za iskalce zaposlitve in neaktivne osebe, vključno z dolgotrajno brezposelnimi in osebami, ki so oddaljene od trga dela, tudi prek lokalnih pobud za zaposlovanje in spodbujanje mobilnosti delavcev.

(ii) trajnostno vključevanje mladih na trg dela, predvsem tistih, ki niso zaposleni in se ne izobražujejo ali usposabljajo, vključno z mladimi, ki so izpostavljeni socialni izključenosti, in mladimi iz marginaliziranih skupnosti, vključno prek izvajanja jamstva za mlade;

(iii) samozaposlovanje, podjetništvo in ustanavljanje podjetij, vključno z inovativnimi mikro, malimi in srednjimi podjetji;

(iv) enakost med moškimi in ženskami na vseh področjih, tudi pri dostopu do zaposlitve, poklicnem napredovanju, usklajevanju poklicnega in zasebnega življenja in spodbujanju enakega plačila za enako delo;

(v) prilagajanje delavcev, podjetij in podjetnikov na spremembe;

(vi) aktivno in zdravo staranje;

(vii) posodobitev institucij trga dela, kot so javne in zasebne službe za zaposlovanje, in ustreznejši odziv na potrebe trga dela, med drugim prek ukrepov za povečanje transnacionalne mobilnosti delavcev, kot tudi prek programov mobilnosti in boljšim sodelovanjem med institucijami in zainteresiranimi stranmi;

(b) za tematski cilj „spodbujanje socialnega vključevanja ter boj proti revščini in kakršni koli diskriminaciji“:

(i) aktivno vključevanje, vključno s spodbujanjem enakih možnosti in dejavnega sodelovanja ter izboljšanje zaposljivosti;

(ii) družbeno-ekonomsko vključevanje marginaliziranih skupnosti, kot so Romi;

(iii) boj proti vsem oblikam diskriminacije in spodbujanje enakih možnosti;

(iv) spodbujanje razpoložljivosti cenovno dostopnih, trajnostnih in visokokakovostnih storitev, vključno z zdravstvenimi in socialnimi storitvami splošnega pomena;

(v) spodbujanje socialnega podjetništva in poklicnega vključevanja v socialna podjetja ter socialnega in solidarnega gospodarstva, da bi vsem olajšali dostop do zaposlitve;

(vi) strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost;

(c) za tematski cilj „vlaganje v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje, spretnosti in vseživljenjsko učenje“:

(i) zmanjševanje in preprečevanje zgodnjega opuščanja šolanja in spodbujanje enakega dostopa do kakovostne predšolske vzgoje ter osnovnošolskega in srednješolskega izobraževanja, med drugim s formalnimi, neformalnimi in priložnostnimi možnostmi učenja za ponovno vključitev v izobraževanje in usposabljanje;

(ii) izboljšanje kakovosti in učinkovitosti ter dostopa do terciarnega in enakovrednega izobraževanja za višjo stopnjo udeležbe in uspešnega zaključka izobraževanja, predvsem za prikrajšane skupine;

(iii) krepitev enake dostopnosti vseživljenjskega učenja za vse starostne skupine v formalnem, neformalnem in priložnostnem okolju, izpopolnjevanje znanj, spretnosti in kompetenc delovne sile ter spodbujanje prožnih možnosti učenja, vključno prek poklicnega usmerjanja in validiranja pridobljenih kompetenc;

(iv) izboljšanje odzivnosti sistemov izobraževanja in usposabljanja na potrebe trga dela, lažji prehod iz izobraževanja v zaposlitev ter okrepljeni in kakovostnejši sistemi poklicnega izobraževanja in usposabljanja, vključno prek mehanizmov za napovedovanje potreb po veščinah, prilagoditvijo učnih načrtov ter oblikovanjem in razvojem sistemov za učenje na delovnem mestu, vključno z dualnimi učnimi sistemi in vajeniškimi programi;

(d) za tematski cilj „izboljšanje institucionalne zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter učinkovita javna uprava“:

(i) naložbe v institucionalno zmogljivost ter v učinkovitost javnih uprav in javnih storitev na nacionalni, regionalni in lokalni ravni za zagotovitev reform, boljše zakonodaje in dobrega upravljanja;

Ta naložbena prednostna naloga velja samo v državah članicah, upravičenih do podpore iz Kohezijskega sklada, ali v državah članicah, ki imajo eno ali več regij ravni NUTS 2 iz člena 90(2)(a) Uredbe (EU) št. 1303/2013;

(ii) krepitev zmogljivosti za vse zainteresirane strani, ki izvajajo politike na področju izobraževanja, vseživljenjskega učenja, usposabljanja in zaposlovanja ter socialnih zadev, vključno prek sektorskih in teritorialnih dogovorov za spodbujanje reform na nacionalni, regionalni in lokalni ravni.

2. ESS s prednostnimi naložbami iz odstavka 1 prispeva tudi k drugim tematskim ciljem iz prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013, predvsem s:

(a) podpiranjem prehoda na nizkoogljično gospodarstvo, odporno na podnebne spremembe, gospodarno z viri in okoljsko trajnostno, prek izboljšanja sistemov izobraževanja in usposabljanja, potrebnih za prilagoditev vzorcev ravnanja, spretnosti in kvalifikacij, s strokovnim izpopolnjevanjem zaposlenih in ustvarjanjem novih delovnih mest v sektorjih, povezanih z okoljem in energijo;

(b) krepitvijo dostopnosti in uporabe ter kakovosti informacijskih in komunikacijskih tehnologij prek razvoja digitalne pismenosti in e-učenja, ter naložbami v e-vključevanje, e-spretnosti in s tem povezana podjetniška znanja;

(c) spodbujanjem raziskav, tehnološkega razvoja in inovacij na podlagi razvoja podiplomskega študija in podjetniških znanj, usposabljanja raziskovalcev, mreženja in partnerstev med visokošolskimi zavodi, raziskovalnimi in tehnološkimi središči ter podjetji;

(d) krepitvijo konkurenčnosti in dolgoročne trajnosti malih in srednjih podjetij s spodbujanjem prilagodljivosti podjetij, vodstvenih kadrov in delavcev, večjimi naložbami v človeški kapital in s podporo ustanovam, ki zagotavljajo praktično poklicno izobraževanje in usposabljanje.

Člen 4

Usklajenost in tematska osredotočenost

1. Države članice zagotovijo, da so strategija in ukrepi, določeni v operativnih programih usklajeni in ustrezni za obravnavanje izzivov, opredeljenih v okviru nacionalnih programov reform in po potrebi drugih nacionalnih strategij za boj proti brezposelnosti, revščini in socialni izključenosti ter tudi ustreznih priporočil Sveta, sprejetih v skladu s členom 148(4) PDEU, da bi prispevali k uresničevanju krovnih ciljev strategije Evropa 2020 glede zaposlovanja, izobraževanja in zmanjševanja revščine.

2. Vsaj 20 % skupnih sredstev ESS v posamezni državi članici se dodeli tematskemu cilju „spodbujanje socialnega vključevanja ter boj proti revščini in kakršni koli diskriminaciji" iz točke (9) prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

3. Države članice si prizadevajo za tematsko osredotočenost na naslednje načine:

(a) pri bolj razvitih regijah države članice osredotočijo najmanj 80 % sredstev ESS, dodeljenih vsakemu posameznemu operativnemu programu, na do pet prednostnih naložb iz člena 3(1);

(b) pri regijah v prehodu države članice osredotočijo najmanj 70 % sredstev ESS, dodeljenih vsakemu posameznemu operativnemu programu, na do pet prednostnih naložb iz člena 3(1);

(c) pri manj razvitih regijah države članice osredotočijo najmanj 60 % sredstev ESS, dodeljenih vsakemu posameznemu operativnemu programu, na do pet prednostnih naložb iz člena 3(1).

4. Prednostne osi iz člena 11(1) se izključijo iz izračuna odstotnih deležev, navedenih v odstavkih 2 in 3 tega člena.

Člen 5

Kazalniki

1. Skupni kazalniki učinkov in rezultatov, določeni v Prilogi I k tej uredbi, in po potrebi kazalniki za posamezne programe se uporabljajo v skladu s členom 27(4) in členom 96(2)(b)(ii) in (iv) Uredbe (EU) št. 1303/2013. Pri vseh prednostnih naložbah je treba sporočiti vse skupne kazalnike učinkov in rezultatov. Kazalnike rezultatov iz Priloge II k tej uredbi se sporočijo v skladu z odstavkom 2 tega člena. Po potrebi se podatki razčlenijo po spolu.

Za skupne kazalnike učinka in kazalnike učinka za posamezne programe se izhodiščna vrednost določi pri nič. Kadar narava podprtih operacij to zahteva in dopušča, se zbirne številčno-ovrednotene ciljne vrednosti za te kazalnike določijo za leto 2023. Kazalniki učinka se izrazijo v absolutnih številih.

Za te skupne kazalnike učinka in posebne kazalnike učinka za posamezne programe, pri katerih je bila za leto 2023 določena zbirna številčno-opredeljena ciljna vrednost, se izhodiščne vrednosti določijo z uporabo najnovejših razpoložljivih podatkov ali drugih ustreznih virov informacij. Posebni kazalniki učinka za posamezne programe in s tem povezani cilji so lahko izraženi številčno opredeljeno ali opisno.

2. Poleg odstavka 1 se kazalniki rezultatov, določeni v Prilogi II k tej uredbi, uporabljajo za vse operacije, ki prejemajo pomoč v okviru prednostne naložbe iz člena 3(1)(a)(ii) za izvajanje pobude za zaposlovanje mladih. Vsi kazalniki iz Priloge II k tej uredbi so povezani s številčno-opredeljeno zbirno ciljno vrednostjo za leto 2023 in izhodiščno vrednostjo.

3. Vsak organ upravljanja skupaj z letnimi poročili o izvajanju predloži elektronsko strukturirane podatke za vsako prednostno os, razčlenjeno po naložbenih prednostnih področjih. Podatki se posredujejo za kategorije ukrepov iz člena 96(2)(b)(vi) Uredbe (EU) št. 1303/2013 ter kazalnike učinka in rezultatov. Z odstopanjem od člena 50(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013 se poslani podatki o kazalnikih učinka in kazalnikih rezultatov nanašajo na delno ali v celoti izvedene operacije.

POGLAVJE II

POSEBNE DOLOČBE ZA PROGRAMSKO NAČRTOVANJE IN IZVAJANJE

Člen 6

Vključevanje partnerjev

1. Sodelovanje partnerjev iz člena 5 Uredbe (EU) št. 1303/2013 pri izvajanju operativnih programov lahko poteka v obliki globalnih nepovratnih sredstev, opredeljenih v členu 123(7) Uredbe (EU) št. 1303/2013. V takih primerih se v operativnem programu opredeli del zadevnega operativnega programa, na katerega se globalna nepovratna sredstva nanašajo, vključno z okvirnimi dodeljenimi finančnimi sredstvi iz vsake posamezne prednostne osi za zadevni del.

2. Za spodbuditev ustrezne udeležbe socialnih partnerjev pri ukrepih, ki jih podpira ESS, organi upravljanja operativnega programa v regiji, opredeljeni v členu 90(2)(a) ali (b) Uredbe (EU) št. 1303/2013, ali v državi članici, ki je upravičena do podpore iz Kohezijskega sklada, zagotovijo, da se glede na potrebe dodeli ustrezen znesek sredstev iz ESS za dejavnosti krepitve zmogljivosti, in sicer v obliki usposabljanja, mreženja in krepitve socialnega dialoga, ter za dejavnosti, ki jih socialni partnerji izvajajo skupaj.

3. Za spodbuditev ustrezne udeležbe nevladnih organizacij pri ukrepih, ki jih podpira ESS, zlasti na področju socialne vključenosti, enakosti spolov in enakih možnosti, ter dostopa nevladnih organizacij do teh ukrepov, organi upravljanja operativnega programa v regiji, opredeljeni v členu 90(2)(a) ali (b) Uredbe (EU) št. 1303/2013, ali v državi članici, ki je upravičena do podpore iz Kohezijskega sklada, zagotovijo, da se ustrezen znesek virov ESS dodeli dejavnostim krepitve zmogljivosti nevladnih organizacij.

Člen 7

Spodbujanje enakosti med moškimi in ženskami

Države članice in Komisija spodbujajo enakost med moškimi in ženskami z vključevanjem tega načela v skladu s členom 7 Uredbe (EU) št. 1303/2013 v vseh fazah priprave, izvajanja, spremljanja in ocenjevanja operativnih programov. Države članice in Komisija prek ESS podpirajo tudi posebne ciljno naravnane ukrepe v sklopu kakršnih koli prednostnih naložb iz člena 3 in zlasti člena 3(1)(a)(iv) te uredbe za povečanje trajne udeležbe in napredka žensk v zaposlovanju, s čimer se ukrepa proti feminizaciji revščine, za zmanjšanje segregacije na podlagi spola, boju proti spolnim stereotipom na trgu dela in v izobraževanju in usposabljanju ter za spodbujanje usklajevanja poklicnega in zasebnega življenja, kot tudi enakopravne porazdelitve obveznosti za oskrbo med moškimi in ženskami.

Člen 8

Spodbujanje enakih možnosti in boj proti diskriminaciji

Države članice in Komisija spodbujajo enake možnosti za vse, brez diskriminacije na podlagi spola, rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti, vključno z dostopnostjo za invalide z vključevanjem načela nediskriminacije iz člena 7 Uredbe (EU) št. 1303/2013. Države članice in Komisija prek ESS podpirajo tudi posebne ukrepe v okviru katerekoli od prednostnih naložb iz člena 3 in zlasti členu 3(1)(b)(iii) te uredbe. Taki ukrepi so namenjeni boju proti vsem oblikam diskriminacije, kot tudi izboljšanju dostopnosti za invalide, da se poveča vključenost na trgu dela, v izobraževanju in usposabljanju ter s tem okrepi socialna vključenost, zmanjšajo neenakosti v smislu uspešnega zaključka izobraževanja in zdravstvenega stanja ter pospeši prehod od institucionalne oskrbe k oskrbi v skupnosti, zlasti za tiste, ki doživljajo večplastno diskriminacijo.

Člen 9

Socialne inovacije

1. ESS spodbuja socialne inovacije na vseh področjih, ki spadajo v njegovo področje uporabe, kakor je opredeljeno v členu 3, zlasti za preskušanje, vrednotenje in razširjanje inovativnih rešitev, vključno na lokalni ali regionalni ravni, za obravnavo socialnih potreb z zadevnimi akterji in še posebej s socialnimi partnerji.

2. Države članice v operativnih programih ali kasneje pri izvajanju opredelijo področja socialnih inovacij, ki ustrezajo posebnim potrebam držav članic.

3. Komisija olajšuje krepitev zmogljivosti za socialne inovacije, zlasti s pospeševanjem vzajemnega učenja, vzpostavljanjem mrež ter razširjanjem in spodbujanjem dobrih praks in metodologij.

Člen 10

Transnacionalno sodelovanje

1. Države članice podpirajo transnacionalno sodelovanje, da se spodbudi vzajemno učenje, s čimer se poveča uspešnost politik, ki jih podpira ESS. Transnacionalno sodelovanje vključuje partnerje iz vsaj dveh držav članic.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko država članica s samo enim operativnim programom, ki ga podpira ESS, ali enim operativnim programom, ki se financira iz več skladov, izjemoma odloči, da ne bo podprla ukrepov transnacionalnega sodelovanja, in sicer v ustrezno utemeljenih primerih in ob upoštevanju načela sorazmernosti.

3. Države članice lahko v sodelovanju z zadevnimi partnerji izberejo teme transnacionalnega sodelovanja s seznama skupnih tem, ki ga predlaga Komisija in potrdi odbor iz člena 25, ali izberejo katerekoli druge teme, ki ustrezajo njihovim specifičnim potrebam.

4. Komisija olajšuje transnacionalno sodelovanje pri skupnih temah s seznama iz odstavka 3, po potrebi pa tudi pri drugih temah, ki jih izberejo države članice, z vzajemnim učenjem in usklajenimi ali skupnimi ukrepi. Komisija upravlja zlasti platformo na ravni Unije za lažje oblikovanje transnacionalnih partnerstev, izmenjavo izkušenj, krepitev zmogljivosti in mreženje ter uporabo in razširjanje pomembnih rezultatov. Poleg tega Komisija za lažje transnacionalno sodelovanje razvije usklajen okvir za izvajanje, vključno s skupnimi merili za upravičenost, vrstami in časovnim razporedom ukrepov ter skupnimi metodološkimi pristopi za spremljanje in vrednotenje.

Člen 11

Za sklad specifične določbe za operativne programe

1. Z odstopanjem od člena 96(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013 se lahko v operativnih programih določijo prednostne osi za izvajanje socialnih inovacij in transnacionalnega sodelovanja iz členov 9 in 10 te uredbe.

2. Z odstopanjem od člena 120(3) Uredbe (EU) št. 1303/2013 se najvišja stopnja sofinanciranja za prednostno os poveča za deset odstotnih točk, vendar ne preseže 100 %, kadar je prednostna os v celoti namenjena socialnim inovacijam ali transnacionalnemu sodelovanju ali kombinaciji obojega.

3. Poleg določb iz člena 96(3) Uredbe (EU) št. 1303/2013 se v operativnih programih določi tudi prispevek načrtovanih ukrepov, ki jih podpira ESS za:

(a) tematske cilje iz točk (1) do (7) prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013 po prednostnih oseh, če je primerno;

(b) socialne inovacije in transnacionalno sodelovanje iz členov 9 in 10 te uredbe, kadar teh področij ne pokriva posebna prednostna os.

Člen 12

Posebne določbe o obravnavi teritorialnih posebnosti

1. ESS lahko podpira strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, na urbanih in podeželskih območjih, kot je navedeno v členih 32, 33 in 34 Uredbe (EU) št. 1303/2013, teritorialne dogovore in lokalne pobude za zaposlovanje, vključno z zaposlovanjem mladih, izobraževanje in socialno vključevanje ter celostne teritorialne naložbe iz člena 36 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

2. Kot dopolnilo k ukrepom ESRR iz člena 7 Uredbe (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [1] lahko ESS podpre trajnostni urbani razvoj s strategijami integriranih ukrepov za reševanje gospodarskih, okoljskih in socialnih izzivov na urbanih območjih, ki jih določijo države članice na podlagi načel, določenih v njihovih zadevnih partnerskih sporazumih.

POGLAVJE III

POSEBNE DOLOČBE ZA FINANČNO UPRAVLJANJE

Člen 13

Upravičenost izdatkov

1. ESS zagotovi podporo za upravičene izdatke, ki lahko, kot je določeno v členu 120(2)(b) Uredbe (EU) št. 1303/2013, vključujejo vse finančne vire, ki jih skupaj prispevajo delodajalci in delavci.

2. ESS lahko podpre izdatke za operacije, ki se izvajajo zunaj programskega območja, vendar v Uniji, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

(a) operacija koristi programskemu območju;

(b) obveznosti organov za operativni program glede upravljanja, nadzora in revizije v zvezi z operacijo izpolnijo organi, ki so pristojni za operativni program, v okviru katerega se ta operacija podpira, ali pa sklenejo dogovore z organi v državi članici, v kateri se operacija izvaja, če so v tej državi članici izpolnjene obveznosti glede upravljanja, nadzora in revizije v zvezi z operacijo.

3. Do mejne vrednosti 3 % proračuna operativnega programa ESS ali dela operativnega programa, ki se financira iz več skladov, namenjenega za ESS, so izdatki, nastali zunaj Unije, za prispevek ESS upravičeni, pod pogojem, da zadevajo tematske cilje iz člena 3(1)(a) ali člena 3(1)(c), in pod pogojem, da je zadevni odbor za spremljanje programa soglašal z operacijo ali vrsto zadevnih operacij.

4. Poleg izdatkov iz člena 69(3) Uredbe (EU) št. 1303/2013 nakup infrastrukture, zemljišč in nepremičnin ni upravičen do prispevka iz ESS.

5. Prispevki v naravi v obliki prejemkov ali plač, ki jih tretja oseba izplača udeležencem operacije, so lahko upravičeni do prispevka iz ESS, pod pogojem, da so prispevki v naravi nastali v skladu z nacionalnimi pravili, vključno z računovodskimi pravili in da ne presegajo stroškov, ki jih krije tretja oseba.

Člen 14

Poenostavljene možnosti obračunavanja stroškov

1. Poleg izbire iz člena 67 Uredbe (EU) št. 1303/2013 lahko Komisija povrne izdatke, ki so jih plačale države članice, na podlagi standardnih stroškov na enoto in pavšalnih zneskov, ki jih določi Komisija. Zneski, izračunani na tej podlagi, se štejejo za javno podporo, izplačano upravičencem, in za upravičene izdatke za namene uporabe Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Za namen prvega pododstavka se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 24 v zvezi z vrsto zajetih operacij, opredelitvami standardnih stroškov na enoto in pavšalnih zneskov ter njihovih najvišjih zneskov, ki se lahko prilagodijo v skladu s skupno dogovorjenimi metodami, ob ustreznem upoštevanju izkušenj, pridobljenih v prejšnjem programskem obdobju.

[1] Uredba (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in o posebnih določbah glede cilja "naložbe za rast in delovna mesta" ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1080/2006 (Glej stran 289 tega Uradnega lista).

Izključni cilj finančnih revizij je preverjanje, da so izpolnjeni pogoji za povračila s strani Komisije na podlagi standardnih stroškov na enoto in pavšalnih zneskov.

Kadar se v skladu s prvim pododstavkom uporablja financiranje na podlagi standardnih stroškov na enoto in pavšalnih zneskov, lahko država članica svoje uporabi računovodske prakse v podporo operacijam. V tej uredbi in Uredbi (EU) št. 1303/2013 se za take računovodske prakse in iz njih izhajajoče zneske ne uporablja revizija revizijskega organa ali Komisije.

2. V skladu s členom 67(1)(d) in (5)(d) Uredbe (EU) št. 1303/2013 se pavšalna stopnja do 40 % upravičenih neposrednih stroškov za osebje lahko uporabi za kritje preostalih upravičenih stroškov operacije, ne da bi morala zadevna država članica s kakršnim koli izračunom določiti stopnjo, ki se uporabi.

3. Kadar javna podpora za nepovratna sredstva in vračljivo pomoč ne presega 100 000 EUR, se zneski iz člena 67(1)(b), (c) in (d) Uredbe (EU) št. 1303/2013, poleg metod, ki jih določa člen 67(5) Uredbe (EU) št. 1303/2013, lahko določijo za vsak primer posebej s sklicevanjem na predlog proračuna, o katerem se predhodno dogovori organ upravljanja.

4. Ne glede na člen 67(4) Uredbe (EU) št. 1303/2013 imajo nepovratna sredstva in vračljiva pomoč, za katera javna podpora ne presega 50 000 EUR, obliko standardnih lestvic stroškov na enoto ali pavšalnih zneskov v skladu z odstavkom 1 tega člena ali s členom 67 Uredbe (EU) št. 1303/2013, ali pavšalnih stopenj v skladu s členom 67 Uredbe (EU) št. 1303/2013, razen za operacije, ki dobivajo pomoč v okviru sheme državne pomoči. Kadar se uporabi financiranje na podlagi pavšalnih stopenj, se tiste kategorije stroškov, ki se uporabijo za izračun stopnje, povrnejo v skladu s členom 67(1)(a) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Člen 15

Finančni instrumenti

V skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1303/2013 lahko ESS podpira ukrepe in politike, ki spadajo v njegovo področje uporabe, s finančnimi instrumenti, tudi z mikrokrediti in jamstvenimi skladi.

POGLAVJE IV

POBUDA ZA ZAPOSLOVANJE MLADIH

Člen 16

Pobuda za zaposlovanje mladih

Pobuda za zaposlovanje mladih podpira boj proti brezposelnosti mladih v upravičenih regijah Unije z zagotavljanjem podpore za ukrepe iz člena 3(1)(a)(ii) te uredbe. Namenjena je vsem mladim, mlajšim od 25 let, ki niso zaposleni in se ne izobražujejo ali usposabljajo, ki prebivajo v upravičenih regijah, ki so neaktivni ali brezposelni, vključno z dolgotrajno brezposelnimi, in so ali niso prijavljeni kot iskalci dela. Države članice lahko prostovoljno odločijo, da ciljno skupino razširijo na mlade pod 30. letom.

V pobudi za zaposlovanje mladih 2014–2015 so „upravičene regije“ tiste regije ravni NUTS 2, v katerih je bila leta 2012 stopnja brezposelnosti mladih med 15. in 24. letom višja od 25 %, in v državah članicah, kjer se je brezposelnost mladih leta 2012 zvišala za več kot 30 %, pa regije ravni NUTS 2, kjer je bila leta 2012 brezposelnost mladih višja od 20 %.

Sredstva za pobudo za zaposlovanje mladih za obdobje 2016–2020 se lahko v proračunskem postopku v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 1311/2013 zvišajo. Za določitev upravičenih regij v pobudi za zaposlovanje mladih za obdobje 2016–2020 se referenčni podatki za leto 2012 iz drugega pododstavka štejejo kot sklicevanje na zadnje razpoložljive letne podatke. Za razčlenitev dodatnih virov po državah članicah velja enak postopek kot za prvotno dodelitev v skladu v Prilogo VIII Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Države članice se v dogovoru s Komisijo lahko odločijo dodeliti omejen znesek, ki ne presega 10 % sredstev v okviru pobude za zaposlovanje mladih, za mlade v podregijah, ki imajo visoko stopnjo brezposelnosti mladih in so zunaj upravičenih regij NUTS 2.

Člen 17

Tematska osredotočenost

Posebna dodelitev sredstev za pobudo za zaposlovanje mladih se ne upošteva za namene izračuna tematske osredotočenosti iz člena 4.

Člen 18

Programsko načrtovanje

Pobuda za zaposlovanje mladih je vključena v programsko načrtovanje ESS v skladu s členom 96 Uredbe (EU) št. 1303/2013. Države članice po potrebi določijo ustrezne ureditve programskega načrtovanja za pobudo za zaposlovanje mladih v njihovem zadevnem partnerskem sporazumu in njihovem operativnem programu.

Ureditev programskega načrtovanja je lahko v eni ali več od naslednjih oblik:

(a) posebni operativni program;

(b) posebna prednostna os v okviru operativnega programa;

(c) del ene ali več prednostnih osi.

Za pobudo za zaposlovanje mladih se uporabljata člena 9 in 10 te uredbe.

Člen 19

Spremljanje in vrednotenje

1. Poleg nalog odbora za spremljanje, določenih v členu 110 Uredbe (EU) št. 1303/2013 odbor za spremljanje najmanj enkrat letno preuči izvajanje pobude za zaposlovanje mladih v okviru operativnega programa in napredek pri doseganju njegovih ciljev.

2. Letna poročila o izvajanju in končno poročilo iz člena 50(1) in (2) Uredbe (EU) št. 1303/2013 vsebujejo dodatne informacije o izvajanju pobude za zaposlovanje mladih. Komisija Evropskemu parlamentu posreduje povzetek teh poročil, kot je navedeno v členu 53(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Komisija se udeleži letne razprave v Evropskem parlamentu o teh poročilih.

3. Organi upravljanja od aprila 2015 in za naslednja leta hkrati z letnimi poročili o izvajanju iz člena 50(1) in (2) Uredbe (EU) št. 1303/2013 elektronsko predložijo Komisiji strukturirane podatke za vsako prednostno os ali kateri koli del prednostne osi, ki podpira pobudo za zaposlovanje mladih. Posredovani podatki o kazalnikih se nanašajo na vrednosti za kazalnike iz prilog I in II k tej uredbi in po potrebi na kazalnike za posamezne programe. Nanašajo se na delno ali v celoti izvedene operacije.

4. Letna poročila o izvajanju iz člena 50(4) Uredbe (EU) št. 1303/2013 ali, kadar je ustrezno, poročilo o napredku iz člena 111(4) Uredbe (EU) št. 1303/2013 ter letno poročilo o izvajanju, predloženo do 31. maja 2016, predstavijo glavne ugotovitve vrednotenj iz odstavka 6 tega člena. Poročila tudi opredelijo in ocenijo kakovost ponudb o zaposlitvi, ki jih prejmejo udeleženci pobude za zaposlovanje mladih, vključno s prikrajšanimi osebami, tistimi iz marginaliziranih skupin in tistimi, ki opustijo izobraževanje brez pridobljene kvalifikacije. Poročila tudi opredelijo in ocenijo njihov napredek pri nadaljevanju izobraževanja, iskanju trajnostne in dostojne zaposlitve ali začetku vajeništva ali kakovostnega pripravništva.

5. Poročila o napredku iz člena 52 Uredbe (EU) št. 1303/2013 vsebujejo dodatne informacije o pobudi za zaposlovanje mladih in ocenijo njeno izvajanje. Komisija Evropskemu parlamentu posreduje povzetek teh poročil, kot je navedeno v členu 53(2) navedene uredbe in se bo udeležila razprave v Evropskem parlamentu o teh poročil.

6. Vsaj dvakrat v programskem obdobju se z vrednotenjem oceni uspešnost, učinkovitost in učinek skupne podpore iz ESS in posebnih sredstev za pobudo za zaposlovanje mladih in izvajanje jamstva za mlade.

Prvo vrednotenje bo zaključeno do 31. decembra 2015, drugo vrednotenje pa do 31. decembra 2018.

Člen 20

Ukrepi informiranja in obveščanja javnosti

1. Upravičenci zagotovijo, da se tisti, ki sodelujejo v operaciji, posebej obvestijo o podpori iz pobude za zaposlovanje mladih, zagotovljene s pomočjo sredstev ESS in posebnih sredstev, dodeljenih za pobudo za zaposlovanje mladih.

2. Vsak dokument, ki se nanaša na izvajanje operacije in je izdan za javnost ali udeležence, vključno s potrdili o udeležbi ali drugimi potrdili, vključuje izjavo, da je operacija prejela podporo iz pobude za zaposlovanje mladih.

Člen 21

Tehnična pomoč

Države članice lahko posebna sredstva za pobudo za zaposlovanje mladih vključijo v izračun omejitve za celotni znesek sredstev, dodeljen vsaki državi članici za tehnično pomoč.

Člen 22

Finančna podpora

1. S sklepom Komisije o sprejetju operativnega programa se določi najvišji znesek podpore iz posebnih sredstev, dodeljenih za pobudo za zaposlovanje mladih in ustrezne podpore ESS kot skupni znesek in tudi po kategorijah regij za vsako prednostno os. Ustrezna podpora ESS je najmanj enaka višini podpore iz posebnih sredstev, dodeljenih za pobudo za zaposlovanje mladih za vsako prednostno os.

2. Na podlagi zneskov iz odstavka 1 se s sklepom Komisije iz odstavka 1 prav tako določi razmerje med kategorijami regij za sredstva ESS za vsako prednostno os.

3. Kadar se pobuda za zaposlovanje mladih izvaja po posebni prednostni osi, ki pokriva upravičene regije iz več kot ene kategorije, se za dodeljena sredstva ESS uporablja najvišja stopnja sofinanciranja.

Za posebna sredstva za pobudo za zaposlovanje mladih ne velja zahteva nacionalnega sofinanciranja.

Splošna stopnja sofinanciranja prednostne osi, določena s sklepom Komisije iz odstavka 1, se izračuna na podlagi stopnje sofinanciranja sredstev ESS skupaj s posebnimi sredstvi za pobudo za zaposlovanje mladih.

Člen 23

Finančno upravljanje

Poleg člena 130 Uredbe (EU) št. 1303/2013 Komisija pri povračilu vmesnih plačil in izplačilu končnih plačil za vsako prednostno os, namenjeno pobudi za zaposlovanje mladih, porazdeli povračilo iz proračuna Unije enakovredno med ESS in posebna sredstva za pobudo za zaposlovanje mladih. Po povračilu vseh virov iz posebnih sredstev za pobudo za zaposlovanje mladih, Komisija ostala povračila iz proračuna Unije nameni za ESS.

Komisija porazdeli povračilo iz ESS med kategorije regij v skladu z razmerjem iz člena 22(2).

POGLAVJE V

PRENOS POOBLASTILA IN KONČNE DOLOČBE

Člen 24

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 14(1) se prenese na Komisijo od 21. decembra 2013 do 31. decembra 2020.

3. Pooblastilo iz člena 14(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 14(1), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 25

Odbor iz člena 163 PDEU

1. Komisiji pomaga odbor (v nadaljnjem besedilu: odbor ESS), ustanovljen v skladu s členom 163 PDEU.

2. Član Komisije, odgovoren za predsedovanje odboru ESS, lahko to odgovornost prenese na visokega uradnika Komisije. Sekretariat odbora ESS zagotovi Komisija.

3. Vsaka država članica za največ sedem let imenuje po enega vladnega predstavnika, enega predstavnika organizacij delavcev, enega predstavnika organizacij delodajalcev in enega namestnika za vsakega člana. V odsotnosti člana ima namestnik samodejno pravico sodelovati v postopkih.

4. Odbor ESS ima po enega predstavnika iz vsake organizacije, ki predstavlja organizacije delavcev in organizacije delodajalcev na ravni Unije.

5. Odbor ESS lahko na svoje seje povabi predstavnike Evropske investicijske banke in Evropskega investicijskega sklada brez glasovalne pravice ter predstavnike zadevnih civilnodružbenih organizacij brez glasovalne pravice, če je na podlagi dnevnega reda seje potrebna njihova prisotnost.

6. Odbor ESS:

(a) da mnenje o osnutkih sklepov Komisije v zvezi z operativnimi programi in programskim načrtovanjem v primeru podpore s strani ESS;

(b) da mnenje o načrtovani uporabi tehnične pomoči v primeru podpore iz ESS, kot tudi in o drugih vprašanjih, ki so pomembna za ESS in vplivajo na izvajanje strategij na ravni Unije;

(c) potrdi seznam skupnih tem transnacionalnega sodelovanja iz člena 10(3).

7. Odbor ESS lahko da mnenje o:

(a) vprašanjih, povezanih s prispevkom ESS k izvajanju strategije Evropa 2020;

(b) vprašanjih v zvezi z Uredbo (ES) št. 1303/2013, pomembnih za ESS;

(c) vprašanjih v zvezi z ESS, ki jih predloži Komisija in ki niso vprašanja iz odstavka 6.

8. Mnenja odbora ESS se sprejmejo z absolutno večino veljavno oddanih glasov in se posredujejo v vednost Evropskemu parlamentu. Komisija odbor ESS obvesti, na kakšen način je upoštevala njegova mnenja.

Člen 26

Prehodne določbe

1. Ta uredba ne vpliva na nadaljnje izvajanje ali spreminjanje pomoči, vključno s popolno ali delno razveljavitvijo pomoči, ki jo je Komisija odobrila na podlagi Uredbe (ES) št. 1081/2006 ali druge veljavne zakonodaje, ki urejajo to pomoč na dan 31. decembra 2013. Navedena uredba ali druga taka zakonodaja, ki se uporablja, se po 31. decembru 2013 posledično še naprej uporablja za to pomoč ali zadevne operacije do njihovega zaključka.

2. Zahtevki za pomoč, vloženi ali odobreni pred 1. januarjem 2014 na podlagi Uredbe (ES) št. 1081/2006, ostanejo še naprej v veljavi.

Člen 27

Razveljavitev

Uredba (ES) št. 1081/2006 se brez poseganja v določbe iz člena 26 te uredbe razveljavi z učinkom od 1. januarja 2014.

Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se šteje za sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 28

Pregled

Evropski parlament in Svet to uredbo pregledata do 31. decembra 2020 v skladu s členom 164 PDEU.

Člen 29

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. decembra 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
R. ŠADŽIUS

PRILOGA I

Skupni kazalniki učinka in rezultatov za naložbe ESS

(1) Skupni kazalniki učinka o udeležencih

"Udeleženci" ([1]) pomeni osebe, ki so neposredno upravičene do ukrepa ESS, ki so lahko identificirane, od katerih se lahko zahteva, da navedejo njihove značilnosti in za katere se namenijo specifični izdatki. Druge osebe se ne štejejo za udeležence. Vse podatke se razčleni po spolu.

Skupni kazalniki učinka za udeležence so:

— brezposelni, vključno z dolgotrajno brezposelnimi*,

— dolgotrajno brezposelni*,

— neaktivni*,

— neaktivni, ki se ne izobražujejo niti usposabljajo*,

— zaposleni, vključno s samozaposlenimi*,

— mlajši od 25 let*,

— starejši od 54 let*,

— starejši od 54 let, ki so brezposelni, vključno z dolgotrajno brezposelnimi ali neaktivnimi, ki se ne izobražujejo ali se ne usposabljajo*,

— s primarno (ISCED 1) ali nižjo sekundarno izobrazbo (ISCED 2)*,

— z višjo sekundarno (ISCED 3) ali postsekundarno izobrazbo (ISCED 4)*,

— s terciarno izobrazbo (ISCED 5 do 8)*,

— udeleženci, ki živijo v gospodinjstvih brez delovno aktivnih članov*,

— udeleženci, ki živijo v gospodinjstvih brez delovno aktivnih članov z vzdrževanimi otroki*,

— udeleženci, ki živijo v gospodinjstvu z enim odraslim članom z vzdrževanimi otroki*,

— migranti, udeleženci tujega rodu, manjšine (vključno z marginaliziranimi skupnostmi, kot so Romi)**,

— invalidi**,

— druge prikrajšane osebe**.

Skupno število udeležencev bo samodejno izračunano na podlagi kazalnikov učinka.

Te podatke o udeležencih, ki sodelujejo v s strani ESS podprti operaciji, se navede v letnih poročilih o izvajanju, kakor so določena v členu 50(1) in (2) ter člena 111(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

— brezdomci ali prizadeti zaradi izključenosti na področju nastanitve*,

— s podeželskih območij* ([2]).

([1]) Organi upravljanja vzpostavijo sistem, da se evidence in hramba podatkov o posameznih udeležencih v računalniški obliki, določeni v členu 125(2)(d) Uredbe (EU) št. 1303/2013. Ureditve glede obdelave podatkov, ki so jih vzpostavile države članice, morajo biti v skladu z določbami Direktive 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31), zlasti členoma 7 in 8 navedene direktive.
Podatki, sporočeni v okviru kazalnikov, označenih z *, so osebni podatki v skladu s členom 7 Direktive 95/46/ES. Njihova obdelava je potrebna za skladnost z zakonsko obveznostjo, ki velja za upravljavca (člen 7(c) Direktive 95/46/ES). Za opredelitev upravljavca glej člen 2 Direktive 95/46/ES.
Podatki, predloženi v okviru kazalnikov, označenih z **, so posebna vrsta podatkov v skladu s členom 8 Direktive 95/46/ES. Ob upoštevanju določb o primernih zaščitnih ukrepih lahko države članice iz razlogov javnega interesa bistvenega pomena določijo dodatna izvzetja poleg tistih, ki so določena v členu 8(2) Direktive 95/46/ES, bodisi z nacionalno zakonodajo ali odločitvijo nadzornega organa (člen 8(4) Direktive 95/46/ES).

([2]) Podatki se zberejo na ravni majhnih upravnih oddelkov (lokalni upravni oddelki 2), v skladu z Uredbo (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (UL L 154, 21.6.2003, str. 1).

Ti podatki o udeležencih, v okviru zgornjih dveh kazalnikov se bodo navedli v letnih poročilih o izvajanju, kakor je določeno v členu 50(4) Uredbe (EU) št. 1303/2013. Ti podatki se zberejo na podlagi reprezentativnega vzorca udeležencev v okviru vsake prednostne naložbe. Notranja veljavnost vzorca se zagotovi na tak način, da se podatki lahko posplošijo na ravni prednostne naložbe.

(2) Skupni kazalniki učinka za subjekte so:

— število projektov, ki jih v celoti ali delno izvedejo socialni partnerji ali nevladne organizacije,

— število projektov, ki so namenjeni trajnostni udeležbi in napredku žensk v zaposlovanju,

— število projektov, namenjenih javnim upravam ali javnim službam na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni,

— število podprtih mikro, malih in srednjih podjetij (vključno z zadrugami in podjetji socialne ekonomije).

Ti podatki se navedejo v letnih poročilih o izvajanju, kakor so določena v členu 50(1) in (2) ter členu 111(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

(3) Skupni kazalniki takojšnjega učinka o udeležencih so:

— neaktivni udeleženci, ki so se lotili iskanja zaposlitve po zaključku sodelovanja*,

— udeleženci, ki so udeleženi v dejavnostih izobraževanja/usposabljanja po zaključku sodelovanja*,

— udeleženci, ki so pridobili kvalifikacijo po zaključku sodelovanja*,

— udeleženci, vključno s samozaposlenimi, ki imajo zaposlitev po zaključku sodelovanja*,

— prikrajšani udeleženci, ki so se lotili iskanja zaposlitve, so udeleženi v dejavnostih izobraževanja/usposabljanja, pridobivajo kvalifikacijo, imajo zaposlitev, vključno s samozaposlitvijo, po zaključku sodelovanja**.

Ti podatki se navedejo v letnih poročilih o izvajanju, kakor so določena v členu 50(1) in (2) ter členu 111(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013. Vse podatke se razčleni po spolu.

(4) Skupni kazalniki dolgotrajnejših rezultatov o udeležencih so:

— udeleženci, vključno s samozaposlenimi, ki so zaposleni šest mesecev po zaključku sodelovanja*,

— udeleženci z izboljšanim položajem na trgu dela šest mesecev po zaključku sodelovanja*,

— udeleženci, starejši od 54 let, vključno s samozaposlenimi, ki imajo zaposlitev šest mesecev po zaključku sodelovanja*,

— prikrajšani udeleženci, vključno s samozaposlenimi, ki imajo zaposlitev šest mesecev po zaključku sodelovanja**.

Ti podatki bodo navedeni v letnih poročilih o izvajanju, kakor so določena v členu 50(5) Uredbe (EU) št. 1303/2013. Zberejo se na podlagi reprezentativnega vzorca udeležencev v okviru vsake prednostne naložbe. Notranjo veljavnost vzorca se zagotovi tako, da se podatki lahko posplošijo na ravni prednostne naložbe. Vse podatke se razčleni po spolu.

PRILOGA II

Kazalniki rezultatov za pobudo za zaposlovanje mladih

Ti podatki se predložijo v letnih poročilih o izvajanju, kakor so določena v členu 50(1) in (2) Uredbe (EU) št. 1303/2013 in v poročilu, ki se predloži aprila 2015, kot je določeno v členu 19(3) te uredbe. Vse podatke se razčleni po spolu.

(1) Skupni kazalniki rezultatov o neposrednih rezultatih za udeležence

"Udeleženci" ([1]) pomeni osebe, ki so neposredno upravičene do ukrepa pobude za zaposlovanje mladih, ki se lahko identificirajo, od katerih se lahko zahteva njihove značilnosti in za katere se namenijo specifični izdatki.

Kazalniki o neposrednih rezultatih so:

— brezposelni udeleženci, ki končajo ukrep, ki ga podpira pobuda za zaposlovanje mladih*,

— brezposelni udeleženci, ki prejmejo ponudbo za zaposlitev, nadaljevalno izobraževanje, vajeništvo ali pripravništvo po zaključku sodelovanja*,

— brezposelni udeleženci, ki so udeleženi v dejavnostih izobraževanja/usposabljanja, so pridobili kvalifikacijo ali so, vključno s samozaposlenimi, zaposleni po zaključku sodelovanja*,

— dolgotrajno brezposelni udeleženci, ki zaključijo ukrep, ki ga podpira pobuda za zaposlovanje mladih*,

— dolgotrajno brezposelni udeleženci, ki prejmejo ponudbo za zaposlitev, nadaljevalno izobraževanje, vajeništvo ali pripravništvo po zaključku sodelovanja*,

— dolgotrajno brezposelni udeleženci, ki so udeleženi v dejavnostih izobraževanja/usposabljanja, ki so pridobili kvalifikacijo ali so, vključno s samozaposlenimi, zaposleni po zaključku sodelovanja*,

— neaktivni udeleženci, ki niso vključeni v izobraževanje ali usposabljanje, ki zaključijo ukrep, ki ga podpira pobuda za zaposlovanje mladih*,

— neaktivni udeleženci, ki niso vključeni v izobraževanje ali usposabljanje, ki prejmejo ponudbo za zaposlitev, nadaljnje izobraževanje, vajeništvo ali pripravništvo po zaključku sodelovanja*,

— neaktivni udeleženci, ki niso vključeni v izobraževanje ali usposabljanje, so pa udeleženi v dejavnosti izobraževanja/usposabljanja, ki pridobivajo kvalifikacijo ali so, vključno s samozaposlenimi, zaposleni, po zaključku sodelovanja*.

(2) Skupni kazalniki dolgoročnejših rezultatov za udeležence

Kazalniki dolgoročnejših rezultatov so:

— udeleženci v nadaljevalnem izobraževanju, programih usposabljanja, ki privedejo do kvalifikacije, vajeništvu ali pripravništvu šest mesecev po prenehanju sodelovanja*,

— udeleženci, ki so zaposleni šest mesecev po zaključku sodelovanja*,

— udeleženci, ki so samozaposleni šest mesecev po zaključku sodelovanja*.

Podatke za kazalnike dolgoročnejših rezultatov se zbere na podlagi reprezentativnega vzorca udeležencev v okviru vsake prednostne naložbe. Notranja veljavnost vzorca se zagotovi tako, da se podatki lahko posplošijo na ravni prednostne naložbe.

([1]) Organi upravljanja vzpostavijo sistem, da se evidence in hramba podatkov o posameznih udeležencih v računalniški obliki, določeni v členu 125(2)(d) Uredbe (EU) št. 1303/2013.(. Ureditve glede obdelave podatkov, ki so jih sprejele države članice, morajo biti v skladu z določbami Direktive 95/46/ES, zlasti členoma 7 in 8 navedene direktive.
Podatki, predloženi v okviru kazalnikov, označenih z *, so osebni podatki v skladu s členom 7 Direktive 95/46/ES. Njihova obdelava je potrebna za skladnost z zakonsko obveznostjo, ki velja za upravljavca (člen 7(c) Direktive 95/46/ES). Za opredelitev upravljavca glej člen 2 Direktive 95/46/ES.
Podatki, predloženi v okviru kazalnikov, označenih z **, so posebna vrsta podatkov v skladu s členom 8 Direktive 95/46/ES. Ob upoštevanju določb o primernih zaščitnih ukrepih lahko države članice iz razlogov javnega interesa bistvenega pomena določijo dodatna izvzetja poleg tistih, ki so določena v členu 8(2) Direktive 95/46/ES, bodisi z nacionalno zakonodajo ali odločitvijo nadzornega organa (člen 8(4) Direktive 95/46/ES).

PRILOGA III

Korelacijska tabela

Evropski parlament in SvetUredba (ES) št. 1081/2006	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3	Člen 3
Člen 4	Člen 4
	Člen 5
Člen 5	Člen 6
Člen 6	Člen 7
	Člen 8
Člen 7	Člen 9
Člen 8	Člen 10
Člen 9	—
Člen 10	—
	Člen 11
	Člen 12
Člen 11	Člen 13
	Člen 14
	Člen 15
	Členi 16 do 23
	Člen 24
	Člen 25
Člen 12	Člen 26
Člen 13	Člen 27
Člen 14	Člen 28
Člen 15	Člen 29

KOHEZIJSKI SKLAD

4

KOHEZIJSKI SKLAD

Za Kohezijski sklad velja celotna uredba o skupnih določbah. Poleg tega Uredba (EU) št. 1300/2013 vsebuje posebne določbe glede dejavnosti, ki jih lahko podpira Kohezijski sklad, in seznam skupnih kazalnikov učinka.

Cilj Kohezijskega sklada je okrepitev gospodarske, socialne in teritorialne kohezije v Uniji v korist spodbujanja trajnostnega razvoja.

1. Področje uporabe in prednostne naložbe

Kot v prejšnjih programskih obdobjih se Kohezijski sklad osredotoča na naložbe v okolje, vključno s področji, povezanimi s trajnostnim razvojem in energijo, ki zagotavljajo jasne koristi za okolje, ter v promet.

Naložbe Kohezijskega sklada podpirajo tematske cilje 4 („podpora prehodu na gospodarstvo z nizkimi emisijami ogljika v vseh sektorjih“), 5 („spodbujanje prilagajanja podnebnim spremembam ter preprečevanja in obvladovanja tveganj“), 6 („ohranjanje in varstvo okolja ter spodbujanje učinkovite rabe virov“), 7 („spodbujanje trajnostnega prometa in odprava ozkih grl v ključnih omrežnih infrastrukturah“) in 11 („izboljšanje institucionalnih zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter prispevanje k učinkoviti javni upravi“).

2. Podpora instrumentu za povezovanje Evrope (IPE)

Znesek v višini 10 milijard EUR iz Kohezijskega sklada se nameni prometni infrastrukturi, ki jo podpira instrument za povezovanje Evrope.

UREDBA (EU) št. 1300/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA z dne 17. decembra 2013 o Kohezijskem skladu in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1084/2006

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti drugega odstavka člena 177 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Prvi odstavek člena 174 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da mora Unija razvijati in izvajati svoje dejavnosti, ki vodijo h krepitvi njene ekonomske, socialne in teritorialne kohezije. Kohezijski sklad, ustanovljen s to uredbo, bi zato moral zagotoviti finančni prispevek za projekte na področju okolja in vseevropskih omrežij v okviru prometne infrastrukture.

(2) V Uredbi (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) so predpisane določbe, skupne Evropskemu skladu za regionalni razvoj (ESRR), Evropskemu socialnemu skladu, Kohezijskemu skladu, Evropskemu kmetijskemu skladu za razvoj podeželja ter Evropskemu skladu za pomorstvo in ribištvo. Navedena uredba predstavlja novi okvir za evropske strukturne in investicijske sklade, vključno s Kohezijskim skladom. Zato je treba opredeliti naloge Kohezijskega sklada glede na ta okvir in namen, kot je Kohezijski sklad določen v PDEU.

(3) Predpisati bi bilo treba posebne določbe o vrsti dejavnosti, ki jih lahko podpre Kohezijski sklad, z namenom prispevati k prednostnim naložbam v okviru tematskih ciljev, določenih v Uredbi (EU) št. 1303/2013.

(4) Unija bi morala imeti možnost s Kohezijskim skladom prispevati k ukrepom za uresničevanje svojih okoljskih ciljev, v skladu s členoma 11 in 191 PDEU, in sicer na področju energetske učinkovitosti in obnovljive energije, ter v prometnem sektorju izven vseevropskih omrežij na področju železniškega, rečnega in morskega prometa ter kar zadeva intermodalne prometne sisteme in njihovo interoperabilnost, upravljanje cestnega, morskega in zračnega prometa, čist urbani promet in javni promet.

(5) Ponovno bi bilo treba opozoriti, da se v primerih, ko so stroški ukrepov na podlagi člena 192(1) PDEU ocenjeni kot nesorazmerni za javne organe določene države članice in ko se zagotovi finančna podpora iz Kohezijskega sklada v skladu s členom 192(5) PDEU, vseeno uporablja načelo onesnaževalec plača.

(6) Projekti vseevropskega prometnega omrežja (TEN-T), ki jih podpira Kohezijski sklad, morajo biti usklajeni s smernicami, določenimi v Uredbi (EU) št. 1315/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]). Z namenom osredotočenja prizadevanj v tem oziru bi bilo treba prednost nameniti projektom skupnega interesa, kot so opredeljeni v navedeni uredbi.

(7) Naložbe za zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki izhajajo iz dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([5]), ne bi smele biti upravičene do podpore iz Kohezijskega sklada, saj so že deležne finančne podpore v okviru navedene

([1]) UL C 191, 29.6.2012, str. 38.
([2]) UL C 225, 27.7.2012, str. 143.
([3]) Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembru 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem pomorskem in ribiškem skladu ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (Glej stran 320 tega uradnega lista).
([4]) Uredba (EU) št. 1315/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembru 2013 o smernicah Unije za razvoj vseevropskega prometnega omrežja in razveljavitvi Sklepa št. 661/2010/EU (UL L 348, 20.12.2013, str. 1).
([5]) Direktiva 2003/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. oktobra 2003 o vzpostavitvi sistema za trgovanje s pravicami do emisije toplogrednih plinov v Skupnosti in o spremembi Direktive Sveta 96/61/ES (UL L 275, 25.10.2003, str. 32).

direktive. Ta izključitev ne bi smela omejevati možnosti uporabe Kohezijskega sklada za podporo dejavnosti, ki niso navedene v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES, čeprav bi te dejavnosti izvajali isti gospodarski subjekti in bi vključevale dejavnosti, kot so naložbe v energetsko učinkovitost soproizvodnje toplote in energije ter omrežij za daljinsko ogrevanje, pametnih sistemov za distribucijo, hrambo in prenos energije ter ukrepov za zmanjšanje onesnaževanja zraka, čeprav je eden od posrednih učinkov takšnih dejavnosti tudi zmanjšanje emisij toplogrednih plinov ali pa so navedeni v nacionalnem načrtu iz Direktive 2003/87/ES.

(8) Naložbe v stanovanja, ki niso povezane s spodbujanjem energetske učinkovitosti ali uporabe obnovljive energije, ne morejo biti upravičene do podpore iz Kohezijskega sklada, saj so zunaj obsega podpore iz Kohezijskega sklada, kakor je opredeljeno v PDEU.

(9) Za pospešitev razvoja prometne infrastrukture v Uniji bi moral Kohezijski sklad podpirati projekte prometne infrastrukture z evropsko dodano vrednostjo, določene v Uredbi (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) v celotnem znesku 10 000 000 000 EUR. Dodelitev podpore iz Kohezijskega sklada za te projekte bi morala biti skladna s pravili iz člena 92(6) Uredbe (EU) št. 1303/2013. V skladu z Uredbo (EU) št. 1316/2013 bi morala biti podpora na voljo zgolj državam članicam, ki so upravičene do financiranja iz Kohezijskega sklada, po stopnjah sofinanciranja, ki se uporabljajo za ta sklad.

(10) Pomembno je zagotoviti, da se pri spodbujanju naložb v obvladovanje tveganj upoštevajo posebna tveganja na regionalni, čezmejni in mednarodni ravni.

(11) Treba bi bilo zagotoviti dopolnjevanje in sinergije med ukrepi, ki jih podpirajo Kohezijski sklad, ESRR, cilj "evropsko teritorialno sodelovanje" in Instrument za povezovanje Evrope, da bi preprečili podvajanje prizadevanj in zagotovili optimalno povezovanje različnih vrst infrastrukture na lokalni, regionalni in nacionalni ravni ter po vsej Uniji.

([1]) Uredba (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembru 2013 o vzpostavitvi Instrumenta za povezovanje Evrope, o spremembi Uredbe (EU) št. 913/2010 in razveljavitvi uredb (ES) št. 680/2007 in (ES) št. 67/2010 (UL L 348, 20.12.2013, str. 129).

(12) Zaradi posebnih potreb Kohezijskega sklada in v skladu s strategijo Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast je treba v okviru vsakega tematskega cilja iz Uredbe (EU) št. 1303/2013 ukrepe, ki so posebej povezani s Kohezijskim skladom, določiti kot "prednostne naložbe". Pri teh prednostnih naložbah bi bilo treba podrobno opredeliti cilje, ki se medsebojno ne izključujejo in h katerim bo Kohezijski sklad prispeval sredstva. Take prednostne naložbe bi morale tvoriti osnovo za opredelitev posebnih ciljev v okviru operativnih programov, ki upoštevajo potrebe in značilnosti programskega področja. Da bi s skupnim izvajanjem povečali prožnost in zmanjšali upravno breme, bi bilo treba v okviru posameznih tematskih ciljev prednostne naložbe ESRR in Kohezijskega sklada uskladiti.

(13) Za oceno celotnega napredka na ravni Unije pri izvajanju operativnih programov bi bilo treba v prilogi k tej uredbi določiti skupni sklop kazalnikov učinka. Ti kazalniki bi morali ustrezati naložbeni prednostni nalogi in vrsti ukrepa, ki prejema podporo v skladu s to uredbo ter ustreznimi določbami Uredbe (EU) št. 1303/2013. Skupne kazalnike učinka bi bilo treba dopolniti s kazalniki rezultatov za posamezne programe in po potrebi s kazalniki učinka za posamezne programe.

(14) Da se ta uredba spremeni v zvezi z nekaterimi nebistvenimi elementi, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spremembo seznama skupnih kazalnikov učinka iz Priloge I k tej uredbi. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(15) Ker cilja te uredbe, in sicer okrepiti ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo Unije v interesu spodbujanja trajnostnega razvoja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se ta cilj zaradi obsega razlik med stopnjami razvoja posameznih regij, zaostalosti regij z najbolj omejenimi možnostmi ter omejenih finančnih virov držav članic in regij lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(16) Glede na to, da ta uredba nadomešča Uredbo Sveta (ES) št. 1084/2006 [1], bi bilo treba navedeno uredbo razveljaviti. Kljub temu pa ta uredba ne bi smela vplivati na nadaljnje izvajanje ali spreminjanje pomoči, ki jo je Komisija odobrila na podlagi Uredbe (ES) št. 1084/2006 ali katerega koli drugega predpisa, ki ureja to pomoč na dan 31. Decembra 2013. Navedena uredba ali druga taka veljavna zakonodaja bi se posledično po 31. decembru 2013 morala še naprej uporabljati za to pomoč ali zadevne operacije do njihovega zaključka. Zahtevki za pomoč, vloženi ali odobreni na podlagi Uredbe (ES) št. 1084/2006, bi morali ostati veljavni.

(17) Da se čim hitreje omogoči uporaba ukrepov, predvidenih v tej uredbi, bi ta uredba morala začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske Unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ustanovitev Kohezijskega sklada in predmet urejanja

1. Kohezijski sklad se ustanovi z namenom okrepitve ekonomske, socialne in teritorialne kohezije Unije v interesu spodbujanja trajnostnega razvoja.

2. Ta uredba določa naloge Kohezijskega sklada in obseg njegove podpore pri cilju "naložbe za rast in delovna mesta" iz člena 81 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Člen 2

Obseg podpore iz Kohezijskega sklada

1. Kohezijski sklad ob zagotavljanju ustreznega ravnotežja in v skladu z naložbenimi in infrastrukturnimi potrebami, značilnimi za vsako državo članico, podpira:

(a) naložbe v okolje, vključno s področji, povezanimi s trajnostnim razvojem in energijo, ki predstavljajo okoljske koristi;

(b) TEN-T, skladno s smernicami, sprejetimi z Uredbo (EU) št. 1315/2013;

(c) tehnično pomoč.

2. Kohezijski sklad ne podpira:

(a) razgradnje ali gradnje jedrskih elektrarn;

(b) naložb v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov, ki izhajajo iz dejavnosti, navedenih v Prilogi I k Direktivi 2003/87/ES;

(c) naložb v stanovanjske objekte, razen če so povezane s spodbujanjem energetske učinkovitosti ali uporabe obnovljive energije;

(d) proizvodnje, predelave ter trženja tobaka in tobačnih izdelkov;

(e) podjetij v težavah, kot je določeno v pravilih Unije o državnih pomočeh;

(f) naložb v letališko infrastrukturo, razen če so povezane z varstvom okolja ali jih spremljajo naložbe, potrebne za blažitev ali zmanjšanje njenega negativnega okoljskega vpliva.

Člen 3

Podpora Kohezijskega sklada za projekte prometne infrastrukture v okviru Instrumenta za povezovanje Evrope

Kohezijski sklad podpira projekte prometne infrastrukture z evropsko dodano vrednostjo, predvidene v Uredbi (EU) št. 1316/2013, v znesku 10 000 000 000 EUR, v skladu s členom 92(6) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Člen 4

Prednostne naložbe

Kohezijski sklad podpira naslednje prednostne naložbe v okviru tematskih ciljev iz prvega odstavka člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013, v skladu z razvojnimi potrebami in potencialom za rast iz točke (a)(i) člena 15(1) navedene uredbe, določenimi v partnerskem sporazumu:

(a) podpiranje prehoda na nizkoogljično gospodarstvo v vseh sektorjih s/z:

(i) spodbujanjem proizvodnje in distribucije energije, ki izvira iz obnovljivih virov;

(ii) spodbujanjem energetske učinkovitosti in uporabe obnovljive energije v podjetjih;

(iii) spodbujanjem energetske učinkovitosti, pametnega gospodarjenja z energijo in uporabe obnovljive energije v javni infrastrukturi, vključno z javnimi poslopji, in v stanovanjskem sektorju;

(iv) razvijanjem in uporabljanjem pametnih distribucijskih sistemov, ki delujejo pri nizkih in srednjih napetostih;

[1] Uredba Sveta (ES) št. 1084/2006 z dne 11. julija 2006 o ustanovitvi Kohezijskega sklada in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1164/94 (UL L 210, 31.7.2006, str. 79).

(v) spodbujanjem nizkoogljičnih strategij za vse vrste območij, zlasti za urbana območja, vključno s spodbujanjem trajnostne multimodalne urbane mobilnosti in ustreznimi omilitvenimi prilagoditvenimi ukrepi;

(vi) spodbujanjem uporabe soproizvodnje toplote in energije z visokim izkoristkom na podlagi povpraševanja po koristni toploti;

(b) spodbujanje prilagajanja podnebnim spremembam ter preprečevanja in obvladovanja tveganj s:

(i) podpiranjem naložb za prilagajanje podnebnim spremembam, vključno s pristopi, ki temeljijo na ekosistemu;

(ii) spodbujanjem naložb za obravnavo posebnih tveganj, zagotavljanjem pripravljenosti na nesreče in razvijanjem sistemov za obvladovanje nesreč;

(c) ohranjanje in varstvo okolja ter spodbujanje učinkovite uporabe virov z/s:

(i) vlaganjem v sektor za ravnanje z odpadki za izpolnitev zahtev pravnega reda Unije na področju okolja ter za zadovoljitev naložbenih potreb, opredeljenih s strani držav članic in ki presegajo te zahteve;

(ii) vlaganjem v vodni sektor za izpolnitev zahtev pravnega reda Unije na področju okolja ter za zadovoljitev naložbenih potreb, opredeljenih s strani držav članic in ki presegajo te zahteve;

(iii) varovanjem in obnavljanjem biotske raznovrstnosti in tal ter spodbujanjem ekosistemskih storitev, vključno z omrežjem Natura 2000 in zelenih infrastruktur;

(iv) sprejemanjem ukrepov za izboljšanje urbanega okolja, oživitev mest, sanacijo in dekontaminacijo degradiranih zemljišč (vključno z območji, na katerih poteka preobrazba), zmanjšanje onesnaženosti zraka in spodbujanje ukrepov za zmanjšanje hrupa;

(d) spodbujanje trajnostnega prometa in odpravo ozkih grl v ključnih omrežnih infrastrukturah s/z:

(i) podpiranjem multimodalnega enotnega evropskega prometnega območja z vlaganjem v TEN-T;

(ii) razvijanjem in izboljšanjem okolju prijaznih (vključno z manj hrupnimi) in nizkoogljičnih prevoznih sistemov, vključno s celinskimi plovnimi potmi in pomorskim prometom, pristanišči, multimodalnimi povezavami in letališko infrastrukturo, za spodbujanje trajnostne regionalne in lokalne mobilnosti;

(iii) razvijanjem in obnavljanjem celovitih, visokokakovostnih in interoperabilnih železniških sistemov ter spodbujanjem ukrepov za zmanjševanje hrupa;

(e) izboljšanje institucionalne zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter učinkovito javno upravo z ukrepi za krepitev institucionalne zmogljivosti in učinkovitosti javnih uprav in javnih storitev, povezanih z izvajanjem Kohezijskega sklada.

Člen 5

Kazalniki

1. V skladu s členom 27(4) ter točko (b)(ii) in (iv) ter točko (c)(ii) in (iv) člena 96(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013 se uporabijo skupni kazalniki učinka, kakor so določeni v Prilogi I k tej uredbi, kazalniki rezultata za posamezne programe in po potrebi kazalniki učinka za posamezne programe.

2. Za skupne kazalnike učinka in kazalnike učinka za posamezne programe se izhodiščna vrednost določi pri nič. Zbirne številčno ovrednotene ciljne vrednosti za te kazalnike se določijo za leto 2023.

3. Za kazalnike rezultata za posamezne programe, ki zadevajo prednostne naložbe, se za izhodiščne vrednosti uporabijo najnovejši razpoložljivi podatki, cilji pa se določijo za leto 2023. Cilji se lahko izrazijo številčno ovrednoteno ali opisno.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 7, da se z namenom prilagoditev spremeni seznam skupnih kazalnikov učinka, določenih v Prilogi I, kjer je to upravičeno za zagotovitev učinkovitega ovrednotenja napredka pri operativnem izvajanju programa.

Člen 6

Prehodne določbe

1. Ta uredba ne vpliva na nadaljnje izvajanje ali spreminjanje, vključno s popolno ali delno razveljavitvijo, pomoči, ki jo je Komisija odobrila na podlagi Uredbe (ES) št. 1084/2006 ali katerega koli drugega zakonodajnega akta, ki se uporablja za to pomoč na dan 31. decembra 2013. Navedena uredba ali druga taka veljavna zakonodaja se posledično po 31. decembru 2013 še naprej uporablja za to pomoč ali zadevne operacije do njihovega zaključka. Za namene tega odstavka pomoč zajema operativne programe in velike projekte.

2. Zahtevki za pomoč, vloženi ali odobreni na podlagi Uredbe (ES) št. 1084/2006, ostanejo veljavni.

Člen 7

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 5(4) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 21. decembru 2013 do 31. decembra 2020.

3. Pooblastilo iz člena 5(4) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 5(4), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 8

Razveljavitev

Brez poseganja v člen 6 te uredbe, se Uredba (ES) št. 1084/2006 razveljavi z učinkom od 1. Januarja 2014.

Sklicevanje na razveljavljeno uredbo se razume kot sklicevanje na to uredbo in se bere v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge II.

Člen 9

Pregled

Evropski parlament in Svet to uredbo pregledata do 31. decembra 2020 v skladu s členom 177 PDEU.

Člen 10

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. decembra 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
R. ŠADŽIUS

PRILOGA I

SKUPNI KAZALNIKI UČINKA ZA KOHEZIJSKI SKLAD

	ENOTA	IME
Okolje		
Trdni odpadki	tone/leto	dodatne zmogljivosti za recikliranje odpadkov
Oskrba z vodo	osebe	dodatni prebivalci, deležni boljše oskrbe z vodo
Čiščenje odpadne vode	populacijski ekvivalent	dodatni prebivalci, deležni boljšega čiščenja odpadne vode
Preprečevanje in obvladovanje tveganja	osebe	prebivalci, deležni ukrepov varstva pred poplavami
	osebe	prebivalci, deležni ukrepov za zaščito pred gozdnimi požari
Sanacija zemljišč	hektarji	skupna površina saniranih zemljišč
Narava in biotska raznovrstnost	hektarji	površina habitatov, podprtih za dosego boljšega stanja ohranjenosti
Energija in podnebne spremembe		
Obnovljivi viri energije	MW	dodatne zmogljivosti za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov energije
Energetska učinkovitost	gospodinjstva	število gospodinjstev z boljšim razredom energijske porabe
	kWh/leto	zmanjšanje letne porabe primarne energije v objektih v javni rabi
	uporabniki	število dodatnih uporabnikov energije, priključenih na pametna omrežja
Zmanjšanje emisij toplogrednih plinov	tone ekvivalenta CO_2	ocenjeno letno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov
Promet		
Železniški	kilometri	skupna dolžina novih železniških prog
	kilometri	skupna dolžina obnovljenih ali posodobljenih železniških prog
Cestni	kilometri	skupna dolžina novih cestnih odsekov
	kilometri	skupna dolžina obnovljenih ali posodobljenih cest
Urbani	kilometri	skupna dolžina novih ali izboljšanih tramvajskih prog in prog podzemne železnice
Celinske plovne poti	kilometri	skupna dolžina novih ali izboljšanih celinskih plovnih poti

PRILOGA II

KORELACIJSKA TABELA

Uredba (ES) No 1084/2006	Ta uredba
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3	—
Člen 4	—
—	Člen 3
—	Člen 4
—	Člen 5
Člen 5	Člen 6
Člen 5a	—
—	Člen 7
Člen 6	Člen 8
Člen 7	Člen 9
Člen 8	Člen 10

Skupna izjava Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi člena 6 uredbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj, člena 15 uredbe o evropskem teritorialnem sodelovanju in člena 4 uredbe o Kohezijskem skladu

Evropski parlament in Svet sta seznanjena z zagotovilom, ki ga je Komisija dala zakonodajalcem EU, da so skupni kazalniki realizacij za uredbo o ESRR, uredbo o evropskem teritorialnem sodelovanju in uredbo o Kohezijskem skladu, ki bodo vključeni v prilogi k vsaki od teh uredb, rezultat dolgega postopka priprave, v katerem so sodelovali strokovnjaki za ocenjevanje iz Komisije in iz držav članic, ter naj se načeloma ne bi več spreminjali.

5

ESPR

Evropski sklad za
pomorstvo in ribištvo

EVROPSKI SKLAD ZA POMORSTVO IN RIBIŠTVO

Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo (ESPR) podpira pomorsko in ribiško politiko EU za obdobje 2014–2020, da bi prispeval k doseganju naslednjih ciljev:

- spodbujanje konkurenčnega, okoljsko trajnostnega, ekonomsko upravičenega ter družbeno odgovornega ribištva in akvakulture;
- pospeševanje izvajanja skupne ribiške politike;
- spodbujanje uravnoteženega in vključujočega teritorialnega razvoja področij ribištva in akvakulture;
- spodbujanje razvoja in izvajanja celostne pomorske politike Unije tako, da ta dopolnjuje kohezijsko politiko in skupno ribiško politiko.

ESPR so za obdobje 2014–2020 dodeljena sredstva v višini 6,4 milijarde EUR, od česar 11 % upravlja Evropska komisija in 89 % države članice v okviru operativnih programov.

Evropska komisija s svojim deležem ESPR podpira naslednje vseevropske cilje na področju pomorskih in obalnih zadev:

- mednarodno upravljanje,
- sodelovanje prek izmenjave informacij in najboljših praks,
- javno obveščanje in podpora platformam za mreženje,
- znanje o morju in pomorsko prostorsko načrtovanje.

V okviru 89-odstotnega deleža držav članic ESPR podpira naslednje cilje:

- zmanjšanje vpliva ribištva na morsko okolje,
- tržna orodja za strokovnjake in potrošnike,
- skupno spremljanje zavarovanih območij in območij Natura 2000,
- podpora malim ribičem.

Sredstva se razporedijo na naslednji način:

- 4 340 milijonov EUR za povečanje trajnosti in donosnosti ribištva ter akvakulture, in sicer z zagotavljanjem in ustvarjanjem trajnostnih delovnih mest, podpiranjem trženja in predelave ter spodbujanjem lokalnega razvoja;
- 580 milijonov EUR za spremljanje skladnosti s skupno ribiško politiko in zaščito enakopravnega dostopa do zdravih staležev. Dejavnosti vključujejo dostop do ribjih lovišč, nadzor ribolovnega napora, celotne dovoljene ulove in kvote ter druge tehnične ukrepe za izboljšanje selektivnosti in trajnosti;
- 520 milijonov EUR za zbiranje podatkov za izboljšanje znanja o morjih ter dolgoročnega upravljanja ribištva. To vključuje razumevanje in spremljanje komercialnih vrst, dinamike ribištva za posamezne staleže in ribištva, ki izkorišča kombinacijo staležev, ter ekološkega modeliranja regionalnih morskih bazenov;
- 71 milijonov EUR za modro gospodarstvo za ustvarjanje trajnostne rasti in delovnih mest z morij in oceanov, na primer na področju pomorskega nadzora, z izboljšanjem znanja o morjih in ekosistemih ter zagotavljanjem racionalizacije novih morskih virov (npr. energija, biotehnologija).

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) št. 508/2014 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 15. maja 2014

o Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo in razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006 in (ES) št. 791/2007 in Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 42, člena 43(2), člena 91(1), člena 100(2), člena 173(3), členov 175 in188, člena 192(1), člena 194(2), člena 195(2) in člena 349 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenj Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ([3]),

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 13. julija 2011 z naslovom „Reforma skupne ribiške politike“ so opredeljeni morebitni izzivi, cilji in usmeritve skupne ribiške politike (v nadaljnjem besedilu: SRP) po letu 2013. Na podlagi razprave, ki je sledila objavi tega sporočila, je bila SRP reformirana z Uredbo (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]). Reforma SRP zajema vse glavne elemente SRP, vključno z njenimi finančnimi vidiki. Za doseganje ciljev te reforme je treba razveljaviti Uredbo Sveta (ES) št. 2328/2003 ([5]), Uredbo Sveta (ES) št. 861/2006 ([6]), Uredbo Sveta (ES) št. 1198/2006 ([7]) in Uredbo Sveta (ES) št. 791/2007 ([8]) ter jih nadomestiti s to uredbo.

([1]) UL C 299, 4.10.2012, str. 133 in UL C 271, 19.9.2013, str. 154.
([2]) UL C 391, 18.12.2012, str. 84.
([3]) Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 6. maja 2014.
([4]) Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).
([5]) Uredba Sveta (ES) št. 2328/2003 z dne 22. decembra 2003 o uvedbi sistema nadomestil za dodatne stroške pri trženju nekaterih ribiških proizvodov iz Azorov, Madeire, Kanarskih otokov in francoskih departmajev Gvajane in Reuniona kot posledica oddaljenosti navedenih regij (UL L 345, 31.12.2003, str. 34).
([6]) Uredba Sveta (ES) št. 861/2006 z dne 22. maja 2006 o vzpostavitvi finančnih ukrepov Skupnosti za izvajanje skupne ribiške politike in na področju pomorskega prava (UL L 160, 14.6.2006, str. 1).
([7]) Uredba Sveta (ES) št. 1198/2006 z dne 27. julija 2006 o Evropskem skladu za ribištvo (UL L 223, 15.8.2006, str. 1).
([8]) Uredba Sveta (ES) št. 791/2007 z dne 21. maja 2007 o uvedbi sistema nadomestil za dodatne stroške pri trženju nekaterih ribiških proizvodov iz najbolj oddaljenih regij Azori, Madeira, Kanarski otoki ter Francoska Gvajana in Réunion (UL L 176, 6.7.2007, str. 1).

Ob priznavanju, da so vse zadeve v zvezi z evropskimi oceani in morji medsebojno povezane, bi morala nova uredba podpreti tudi nadaljnji razvoj celostne pomorske politike (CPP) iz Uredbe (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(2) Področje uporabe Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo (ESPR) bi moralo vključevati podporo za SRP v zvezi z ohranjanjem morskih bioloških virov, upravljanjem ribolovnih virov in flot, ki izkoriščajo te vire, ter sladkovodnih bioloških virov in akvakulture, pa tudi v zvezi s predelavo in trženjem ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, kadar se te dejavnosti izvajajo na ozemlju držav članic ali jih izvajajo ribiška plovila Unije ali državljani držav članic, brez poseganja v primarno odgovornost države zastave in ob upoštevanju določb člena 117 Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu z dne 10. decembra 1982 ([2]) (UNCLOS).

(3) Uspešnost SRP je odvisna od učinkovitega sistema nadzora, inšpekcijskih pregledov in izvrševanja ter od razpoložljivosti zanesljivih in celovitih podatkov za namene znanstvenega svetovanja, izvajanja in nadzora. Zato bi bilo treba s sredstvi ESPR podpreti zadevne politike.

(4) Področje uporabe ESPR bi moralo vključevati podporo za CPP, vključno na področju razvoja in izvajanja usklajenih operacij in postopkov odločanja v zvezi z oceani, morji, obalnimi regijami in pomorskimi sektorji, ki dopolnjujejo različne politike Unije v povezavi s tem področjem, zlasti SRP in politike na področju prometa, industrije, ozemeljske kohezije, okolja, energije in turizma. Pri upravljanju različnih sektorskih politik v morskih bazenih Baltskega morja, Severnega morja, Keltskega morja, Biskajskega zaliva in iberske obale, Sredozemskega morja ter Črnega morja bi bilo treba zagotoviti skladnost in vključevanje.

(5) Upravičenci do sredstev ESPR v smislu točke 10 člena 2 Uredbe(EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) so lahko gospodarski subjekti v smislu točke (30) člena 4 Uredbe (EU) št. 1380/2013, ribiči ali organizacije ribičev, razen če je v tej uredbi drugače določeno.

(6) V skladu s sklepi Evropskega sveta z dne 17. junija 2010, s katerimi je bila sprejeta strategija Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast, ki temelji na sporočilu Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (v nadaljnjem besedilu: strategija Evropa 2020), bi morale Unija in države članice izvajati pametno, trajnostno in vključujočo rast ter hkrati spodbujati skladen razvoj v Uniji. Za doseganje ciljev strategije Evropa 2020, še posebej tistih v zvezi z zaposlovanjem, podnebnimi spremembami in energetsko trajnostjo, odpravljanjem revščine in socialno vključenostjo, bi bilo treba združiti vire ter izboljšati učinkovitost z večjim osredotočanjem na rezultate. Vključitev CPP v ESPR prav tako prispeva k najpomembnejšim ciljem politike iz strategije Evropa 2020 ter je v skladu s splošnimi cilji za povečanje gospodarske, socialne in ozemeljske kohezije iz Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU).

(7) Za zagotavljanje prispevka ESPR k uresničevanju ciljev SRP, CPP in strategije Evropa 2020 se je treba osredotočiti na omejeno število glavnih prednostnih nalog v zvezi s pospeševanjem okoljsko trajnostnih, inovativnih in konkurenčnih ribištva in akvakulture, ki sta gospodarna z viri in temeljita na znanju, pospeševanjem izvajanja SRP, povečevanjem zaposlovanja in ozemeljske kohezije, pospeševanjem trženja in predelave ter pospeševanjem izvajanja CPP.

(8) Cilji Unije na vseh stopnjah izvajanja ESPR bi morali biti odprava neenakosti in spodbujanje enakosti spolov ter boj proti diskriminaciji na podlagi spola, rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti.

(9) Splošni cilj SRP je zagotoviti, da ribolovne dejavnosti in dejavnosti akvakulture dolgoročno prispevajo k oblikovanju trajnostnih okoljskih pogojev, ki so potrebni za gospodarski in socialni razvoj. Poleg tega bi morala prispevati k večji produktivnosti, ustreznemu življenjskemu standardu za ribiški sektor in stabilnim trgom ter bi morala zagotavljati razpoložljivost virov in dostopnost preskrbe za potrošnike po razumnih cenah.

([1]) Uredba (EU) št. 1255/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2011 o programu za podporo nadaljnjemu oblikovanju celostne pomorske politike (UL L 321, 5.12.2011, str. 1).

([2]) Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu in Sporazum o izvajanju dela XI Konvencije (UL L 179, 23.6.1998, str. 3).

([3]) Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (UL L 347, 20.12.2013, str. 320).

(10) Okoljska vprašanja je nujno bolje vključiti v SRP, ki bi morala dosegati splošne in posamezne cilje okoljske politike Unije ter strategije Evropa 2020. Cilj SRP je, kjer je mogoče, do leta 2015, najpozneje pa do leta 2020, doseči tako izkoriščanje živih morskih bioloških virov, da se bodo staleži rib obnavljali in ohranjali nad ravnmi, ki omogočajo največji trajnostni donos. V okviru SRP bi se morala izvajati previdnostni in ekosistemski pristop k upravljanju ribištva. Zato bi bilo treba s sredstvi ESPR prispevati k varstvu morskega okolja v skladu z Direktivo 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1])..

(11) Pri financiranju odhodkov SRP in CPP iz enotnega sklada, to je ESPR, bi bilo treba upoštevati potrebo po poenostavitvi in okrepiti povezovanja obeh politik. Z razširitvijo deljenega upravljanja na predelavo in trženje, vključno z nadomestilom za najbolj oddaljene regije, dejavnosti nadzora, zbiranja in upravljanja podatkov ter CPP, bi morali dodatno prispevati k poenostavitvi in zmanjšanju upravnega bremena za Komisijo in države članice ter doseganju večje skladnosti in učinkovitosti dodeljene podpore.

(12) Iz proračuna Unije bi se morali financirati odhodki SRP in CPP iz enotnega sklada, tj. ESPR, neposredno ali v okviru deljenega upravljanja z državami članicami. Deljeno upravljanje z državami članicami bi se moralo uporabiti ne samo za ukrepe za podporo ribištva, akvakulture in lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, temveč tudi za predelavo in trženje ter nadomestilo za najbolj oddaljene regije, dejavnosti nadzora in zbiranja podatkov, pa tudi CPP. Neposredno upravljanje bi se moralo uporabiti za znanstvene nasvete, posebne ukrepe nadzora in izvrševanja, prostovoljne prispevke regionalnim organizacijam za upravljanje ribištva, svetovalne svete, informacije o trgu, operacije za izvajanje CPP ter dejavnosti obveščanja. Podrobno bi bilo treba opredeliti vrste operacij, ki se lahko financirajo iz ESPR.

(13) Ločevati je treba med kategorijami nadzornih ukrepov in ukrepov izvrševanja, ki se sofinancirajo v okviru deljenega upravljanja, ter ukrepi, ki se sofinancirajo v okviru neposrednega upravljanja. Omejen del sredstev je treba nameniti za nadzor in zbiranje podatkov v okviru sistema deljenega upravljanja, pri čemer se dopušča prožnost med tema dvema kategorijama ukrepov.

(14) V skladu z Uredbo (EU) št. 1380/2013 bi moral biti pogoj za finančno podporo Unije v okviru ESPR spoštovanje pravil SRP s strani držav članic in gospodarskih subjektov. Cilj te pogojenosti je izražanje odgovornosti Unije pri zagotavljanju ohranjanja morskih bioloških virov v okviru SRP v javnem interesu, v skladu s členom 3 PDEU.

(15) Izpolnjevanje ciljev SRP bi bilo ogroženo, če bi se finančna podpora Unije v okviru ESPR izplačala gospodarskim subjektom, ki predhodno niso izpolnili zahtev v zvezi z javnim interesom ohranjanja morskih bioloških virov. Zato bi morali zahtevki, ki jih vložijo gospodarski subjekti, biti upravičeni do financiranja v okviru ESPR le, če v določenem obdobju pred vložitvijo zahtevka za pomoč zadevni gospodarski subjekti niso storili hude kršitve,kaznivega dejanja ali goljufije in niso bili udeleženi pri upravljanju, vodenju ali lastništvu ribiških plovil, vključenih na seznam plovil Unije, ki izvajajo nezakonit, neprijavljen in nereguliran ribolov, ali plovil, ki plujejo pod zastavo držav, ki so opredeljene kot nesodelujoče tretje države, kot je določeno v tej uredbi.

(16) Poleg tega bi morali upravičenci po vložitvi zahtevka za podporo še naprej izpolnjevati zahteve za dopustnost, in sicer v celotnem obdobju izvajanja operacije in v obdobju petih let po končnem plačilu zadevnemu upravičencu.

(17) Če upravičenec ne izpolnjuje pogojev v zvezi z upravičenostjo in trajnostjo, bi se morali uporabiti finančne posledice in popravki. Pri določitvi zneska takih finančnih popravkov bi bilo treba upoštevati naravo, težo, trajanje in ponavljanje kršitve, kaznivega dejanja ali goljufije s strani upravičenca ter pomen prispevka ESPR h gospodarski dejavnosti upravičenca.

(18) Uresničevanje ciljev SRP bi bilo ogroženo tudi, če bi se finančna podpora Unije v okviru ESPR izplačala državam članicam, ki ne izpolnjujejo svojih obveznosti v skladu s pravili SRP v zvezi z javnim interesom ohranjanja morskih bioloških virov, kot sta zbiranje podatkov in izvajanje obveznosti nadzora. Poleg tega neizpolnjevanje teh obveznosti pomeni tveganje, da države članice ne bodo odkrile zahtevkov, ki ne izpolnjujejo pogojev, ali neupravičenih operacij.

([1]) Direktiva 2008/56/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. junija 2008 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju politike morskega okolja (Okvirna direktiva o morski strategiji) (UL L 164, 25.6.2008, str. 19).

(19) Kot preventivni ukrep za preprečevanje neupravičenih plačil in spodbujanje držav članic, naj izpolnjujejo pravila SRP, bi bilo treba sprejeti določbe glede prekinitve roka plačila in začasne ustavitve plačil, ukrepe ki so omejeni glede na čas in področje uporabe. Finančni popravki, ki imajo določene in nepopravljive posledice, bi se morali uporabljati le za odhodke, na katere vplivajo primeri neskladnosti.

(20) Za izboljšanje usklajevanja in usklajenega izvajanja skladov za podporo v okviru kohezijske politike, to je Evropskega sklada za regionalni razvoj (ESRR), Evropskega socialnega sklada (ESS) in Kohezijskega sklada, s skladi za razvoj podeželja ter s področja pomorstva in ribištva, to je Evropskim kmetijskim skladom za razvoj podeželja (EKSRP) oziroma ESPR, so bile za vse te sklade (v nadaljnjem besedilu: evropski strukturni in investicijski skladi – skladi ESI) sprejete skupne določbe v Uredbi (EU) št. 1303/2013. Poleg Uredbe (EU) št. 1303/2013 ta uredba zaradi posebnosti sektorjev SRP in CPP vsebuje posebne dopolnilne določbe.

(21) Za operativni program bi bilo treba v celotnem programskem ciklu ob upoštevanju obsega zadevnih javnih uprav držav članic in skupnega zneska javnih izdatkov za operativni program uporabiti načelo sorazmernosti.

(22) Komisija bi morala pripraviti letno razdelitev razpoložljivih odobritev za prevzem obveznosti za vsako državo članico na podlagi objektivnih in preglednih meril. Med temi merili bi morali biti kazalniki, ki bi merili obseg ribiškega sektorja in sektorja akvakulture, obseg odgovornosti glede nadzora in zbiranja podatkov, pretekle dodelitve v skladu z Uredbo (ES) št. 1198/2006 in pretekla poraba v skladu z Uredbo (ES) št. 861/2006.

(23) V okviru SRP je zelo pomembno, da so izpolnjeni nekateri posebni predhodni pogoji, zlasti v zvezi s predložitvijo poročila o ribolovni zmogljivosti in večletnega nacionalnega strateškega načrta za akvakulturo in dokazano upravno zmožnostjo za izpolnjevanje zahtev glede podatkov za upravljanje ribištva ter izvajanje sistema Unije za nadzor, inšpekcijske preglede in izvrševanje.

(24) V skladu s ciljem poenostavitve sistema bi se morale vse dejavnosti v okviru ESPR, ki spadajo v deljeno upravljanje, vključno z nadzorom in zbiranjem podatkov, izvajati v obliki enega samega operativnega programa na državo članico v skladu z nacionalno strukturo zadevne države članice. Načrtovanje programov bi moralo zajemati obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020. Ob pripravi enega operativnega programa bi morala vsaka država članica zagotoviti, da se v njegovi vsebini in obsegu odraža cilj poenostavitve. V vsakem programu bi bilo treba opredeliti strategijo za doseganje ciljev v zvezi s prednostnimi nalogami Unije v okviru ESPR in izbrane ukrepe. Načrtovanje bi moralo biti skladno s temi prednostnimi nalogami Unije in hkrati ustrezati nacionalnim razmeram ter bi moralo dopolnjevati druge politike Unije, zlasti politiko za razvoj podeželja in kohezijsko politiko.

(25) Da bi spodbudile mali priobalni ribolov, bi morale države članice z znatnim deležem malega priobalnega ribolova svojim operativnim programom priložiti akcijski načrt za razvoj, konkurenčnost in trajnost malega priobalnega ribolova.

(26) Za prispevanje k doseganju cilja poenostavitve pri izvajanju ESPR ter zmanjšanje stroškov nadzora in deleža napak bi morale države članice čim bolj izkoristiti možnost v zvezi z uporabo poenostavljenih oblik nepovratnih sredstev iz Uredbe (EU) št. 1303/2013.

(27) Države članice bi morale za namene izvrševanja obveznosti nadzora v okviru SRP pripraviti oddelek operativnega programa o nadzoru v skladu s prednostnimi nalogami Unije, ki jih je Komisija sprejela za to področje politike. Za prilagoditev operativnega programa spreminjajočim se potrebam glede nadzora in izvrševanja bi se moral oddelek operativnih programov o nadzoru redno pregledovati na podlagi sprememb prednostnih nalog Unije v zvezi s politiko nadzora in izvrševanja v okviru SRP. Te spremembe bi morala odobriti Komisija. Da bi se ohranila prožnost pri načrtovanju dejavnosti na področju nadzora, bi bilo treba za pregled oddelka operativnega programa o nadzoru uporabiti poenostavljeni postopek.

(28) Države članice bi morale pripraviti oddelek operativnega programa o zbiranju podatkov v skladu z večletnim programom Unije, kot je navedeno v Uredbi Sveta (ES) št. 199/2008 ([1]). Da bi se države članice prilagodile posebnim potrebam dejavnosti zbiranja podatkov, bi morale pripraviti delovni načrt v skladu z navedeno uredbo, ki bi ga morala Komisija odobriti.

(29) Sredstva v okviru neposrednega upravljanja, razen tehnične pomoči Komisije, bi morala biti vnaprej določena v okviru ciljev ob 5-odstotni stopnji prožnosti, njihova uporaba pa bi morala biti opredeljena v letnih delovnih programih.

(30) Za povečanje konkurenčnosti in gospodarske uspešnosti ribolovnih dejavnosti je nujno spodbujati naložbe v inovacije in jim zagotavljati podporo. Da bi spodbudili višjo stopnjo sodelovanja, bi bilo treba postopek prijave za podporo inovacijam poenostaviti.

(31) Da bi bile ribolovne in pomorske dejavnosti konkurenčnejše in gospodarsko uspešnejše, so bistvene tudi naložbe v človeški kapital. Zato bi bilo treba s sredstvi ESPR podpirati storitve svetovanja, sodelovanje med znanstveniki in ribiči, strokovno usposabljanje, vseživljenjsko učenje in spodbujati razširjanje znanja, prispevati k boljši splošni učinkovitosti in večji konkurenčnosti gospodarskih subjektov in spodbujati socialni dialog. Kot priznanje njihove vloge v ribiških skupnostih bi bilo treba tudi zakoncem in življenjskim partnerjem samozaposlenih ribičev pod določenimi pogoji odobriti podporo za strokovno usposabljanje, vseživljenjsko učenje in razširjanje znanja ter povezovanje v mreže, kar prispeva k njihovemu poklicnemu razvoju.

(32) Da bi mladim, ki imajo v času stalne finančne krize težave pri dostopu do trga dela v ribiškem sektorju, bi morali s sredstvi ESPR podpirati program pripravništva ter tečaji o trajnostnih ribolovnih praksah in ohranjanju morskih bioloških virov.

(33) Ob zavedanju, da je mogoče z diverzifikacijo ustvariti veliko možnosti za male priobalne ribiče in da imajo ti ključno vlogo v obalnih skupnostih, bi bilo treba s sredstvi ESPR zagotoviti podporo za naložbe, ki prispevajo k diverzifikaciji prihodkov ribičev z razvojem dopolnilnih dejavnosti, vključno z naložbami v plovila, turističnim trnkarjenjem, restavracijami ter okoljskimi storitvami in izobraževalnimi dejavnostmi na področju ribolova.

(34) Začetek in razvoj novih gospodarskih dejavnosti v ribiškem sektorju je velik finančni izziv za mlade ribiče, kar bi bilo treba upoštevati pri dodeljevanju in usmerjanju sredstev iz ESPR. Tak razvoj je ključen za konkurenčnost ribiškega sektorja v Uniji. Zato bi bilo treba uvesti podporo za mlade ribiče, da bi laže začeli ribiško dejavnost. Za uspešnost novih gospodarskih dejavnosti, ki bi jih podpirali v okviru ESPR, bi bilo treba podporo vezati na pridobitev potrebnih veščin in kompetenc. Podpora za zagon podjetja bi morala prispevati samo k pridobitvi prvega ribiškega plovila.

(35) Za zadovoljitev zdravstvenih in varnostnih potreb na krovu plovil bi bilo treba s sredstvi ESPR podpreti naložbe v varnost, delovne pogoje, zdravje in higieno na krovu, če podprta naložba presega zahteve iz prava Unije ali nacionalnega prava.

(36) Določiti bi bilo treba pravila za dodeljevanje odškodnin in finančnih nadomestil ribičem in lastnikom ribiških plovil v primeru začasne ukinitve ribolovnih dejavnosti, če je tako prenehanje neposredna posledica nekaterih ohranitvenih ukrepov – kar ne vključuje določitve in dodelitve ribolovnih možnosti –, določeno v nekaterih načrtih Unije ali nacionalnih načrtih za upravljanje ribolova ali je posledica nepodaljšanja sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu ali protokolov k tem sporazumom. Taka pravila bi morala biti določena tudi v primerih trajnega prenehanja ribolovnih dejavnosti.

(37) Pod določenimi pogoji bi moralo biti mogoče s sredstvi ESPR prispevati k vzajemnim skladom, ki zagotavljajo ribičem finančna nadomestila za ekonomske izgube zaradi slabih vremenskih razmer, okoljske nesreče ali stroškov reševanja.

(38) Za prilagoditev ribolovnih dejavnosti ribolovnim možnostim bi moralo biti mogoče s sredstvi ESPR podpreti oblikovanje, razvoj, spremljanje, ocenjevanje in upravljanje sistemov dodeljevanja ribolovnih možnosti.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 199/2008 z dne 25. februarja 2008 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za zbiranje, upravljanje in uporabo podatkov v sektorju ribištva in podporo znanstvenemu svetovanju v zvezi s skupno ribiško politiko (UL L 60, 5.3.2008, str. 1).

(39) Okoljska vprašanja je nujno vključiti v ESPR in podpreti izvajanje ohranitvenih ukrepov v okviru SRP, pri čemer pa je treba upoštevati različne pogoje v vodah Unije. Zato je nujno razviti regionaliziran pristop k ohranitvenim ukrepom.

(40) Podobno bi moralo biti omogočeno, da se s sredstvi ESPR podpre zmanjšanje vpliva ribištva na morsko okolje, zlasti s spodbujanjem ekoloških inovacij in uporabe selektivnejšega orodja in opreme ter z ukrepi za varstvo in obnovo morske biotske raznovrstnosti in ekosistemov ter storitev, ki se zagotavljajo, v skladu s strategijo EU o biotski raznovrstnosti do leta 2020.

(41) V skladu s krovnim ciljem strategije Evropa 2020 v zvezi z blažitvijo podnebnih sprememb in energetsko učinkovitostjo bi moralo biti mogoče s sredstvi ESPR podpreti naložbe v plovila in energetske preglede.

(42) Za ublažitev učinkov podnebnih sprememb in izboljšanje energetske učinkovitost ribiških plovil bi moralo biti mogoče podpreti posodobitev in nadomestitev glavnih in pomožnih motorjev, če se v izbirnem postopku da prednost gospodarskim subjektom, ki se ukvarjajo z malim priobalnim ribolovom, da bi izboljšali njihov dostop do financiranja, in če se z večjimi plovili prispeva k zmanjšanju moči motorja.

(43) Da ne bi ogrozili cilja trajnosti reforme SRP, bi bilo treba omejiti znesek finančne podpore, ki se lahko nameni za ukrepe v zvezi z ribiško floto, kot so začasno in trajno prenehanje ter nadomestitev motorja, in dolžino obdobja, v katerem se lahko dodeli taka finančna podpora za trajno prenehanje.

(44) V skladu s prepovedjo zavržkov, ki se uvaja s SRP, bi bilo treba s sredstvi ESPR podpreti naložbe v plovila s ciljem omogočiti čim boljše izkoriščanje neželenega ulova in večjo uporabo premalo izkoriščenih delov ulovljenih rib. Ker so viri omejeni in zaradi povečanja vrednosti ulovljenih rib, bi bilo treba s sredstvi ESPR podpreti tudi naložbe v plovila s ciljem povečanja komercialne vrednosti ulovljenih rib.

(45) Ob zavedanju, kako pomembna so ribiška pristanišča, mesta iztovarjanja in zavetja, bi bilo treba s sredstvi ESPR podpreti ustrezne naložbe, katerih cilj je zlasti zagotavljanje večje energetske učinkovitosti, boljšega varstva okolja, boljše kakovosti iztovorjenih proizvodov ter večje varnosti in boljših delovnih pogojev.

(46) Za Unijo je bistveno, da se doseže trajnostno ravnotežje med sladkovodnimi viri in njihovim izkoriščanjem; zato bi bilo treba ob ustreznem upoštevanju vpliva na okolje in hkratnem ohranjanju gospodarske sposobnosti preživetja teh sektorjev z ustreznimi ukrepi podpreti ribolov v celinskih vodah.

(47) V skladu s sporočiloma Komisije Svetu in Evropskemu Parlamentu z dne 19. septembra 2002, z naslovom „Strategija za trajnostni razvoj evropskega ribogojstva“ in sporočilom Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 29. aprila 2013, z naslovom „Strateške smernice za trajnostni razvoj akvakulture EU“ ter cilji SRP in strategijo Evropa 2020 bi bilo treba s sredstvi ESPR podpreti okoljsko, gospodarsko in socialno trajnosten razvoj sektorja akvakulture.

(48) Zaradi potencialnega vpliva pobeglih gojenih živali iz lokacij za akvakulturo na prostoživeče populacije morskih organizmov, s sredstvi ESPR ne bi smeli spodbujati gojenja gensko spremenjenih organizmov.

(49) Akvakultura prispeva k rasti in delovnim mestom v obalnih in podeželskih regijah. Zato je bistveno, da je ESPR dostopen podjetjem, ki se ukvarjajo z akvakulturo, zlasti malim in srednjim podjetjem (MSP), ter da prispeva k vstopu novih gojiteljev vodnih organizmov v sektor. Za povečanje konkurenčnosti in gospodarske uspešnosti dejavnosti akvakulture je nujno spodbujati inovacije in podjetništvo. Zato bi moralo biti omogočeno, da se s sredstvi ESPR podprejo inovativne operacije, splošni razvoj poslovanja podjetij, ki se ukvarjajo z akvakulturo, vključno z neprehransko akvakulturo in akvakulturo na odprtem morju, ter dopolnilne dejavnosti, kot so turistično trnkarjenje, okoljske storitve na področju akvakulture ali izobraževalne dejavnosti.

(50) Da bi bile dejavnosti akvakulture konkurenčnejše in gospodarsko uspešnejše, je nujno vlagati tudi v človeški kapital. Zato bi moralo biti omogočeno, da se s sredstvi ESPR podpre vseživljenjsko učenje in povezovanje v mreže, da se spodbudi razširjanje znanja, ter storitve svetovanja, ki prispevajo k boljši splošni učinkovitosti in večji konkurenčnosti gospodarskih subjektov.

(51) Da bi prispevali k razvoju lokacij za akvakulturo in s tem povezane infrastrukture, bi moralo biti mogoče s sredstvi ESPR podpreti nacionalne in regionalne organe pri njihovih strateških odločitvah, zlasti glede opredelitve in kartiranja območij, ki se lahko štejejo za najustreznejša za razvoj akvakulture.

(52) Za spodbujanje okoljsko, socialno in gospodarsko trajnostne akvakulture bi moralo biti omogočeno, da se s sredstvi ESPR podprejo dejavnosti akvakulture, ki so zelo prijazne do okolja, prehod podjetij, ki se ukvarjajo z akvakulturo, na okoljsko ravnanje, uporabo sistemov okoljske presoje in prehod na ekološko akvakulturo. Podobno bi moralo biti omogočeno, da se s sredstvi ESPR podpre akvakulturo, ki zagotavlja posebne okoljske storitve.

(53) Ob zavedanju pomembnosti varstva potrošnikov bi moralo biti omogočeno, da se s sredstvi ESPR zadostno podpre gojitelje vodnih organizmov, da se prepreči in zmanjša tveganje za javno zdravje in zdravje živali, ki ga lahko povzroči dejavnost reje živali v sektorju akvakulture.

(54) Ob upoštevanju tveganosti naložb v dejavnosti akvakulture bi moralo biti omogočeno, da se s sredstvi ESPR poveča varnost poslovanja s prispevanjem k zavarovanju staleža v akvakulturi, s čimer se zavaruje prihodek proizvajalcev v primeru neobičajnih izgub pri proizvodnji, zlasti zaradi naravnih nesreč, neugodnih podnebnih pogojev, nenadnih sprememb kakovosti vode, bolezni ali napadov škodljivcev in uničenja proizvodnih zmogljivosti.

(55) Ker je pristop k lokalnemu razvoju, ki ga vodi skupnost, v zadnjih letih koristno prispeval k spodbujanju razvoja ribištva in akvakulture ter podeželskih območij ob celovitem upoštevanju potreb po notranjem razvoju v več sektorjih, bi bilo treba ta pristop v prihodnje še naprej podpirati in okrepiti.

(56) V ribiškem in akvakulturnem sektorju bi bilo treba v procesu lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, spodbujati inovativne pristope k rasti in ustvarjanju novih delovnih mest, zlasti z ustvarjanjem dodane vrednosti ribiških proizvodov in diverzifikacijo lokalnega gospodarstva z uvajanjem novih gospodarskih dejavnosti, vključno z dejavnostmi v okviru „modre rasti“ in v širših pomorskih sektorjih.

(57) Trajnostni razvoj v ribiškem in akvakulturnem sektorju bi moral prispevati k doseganju ciljev strategije Evropa 2020, in sicer spodbujanja socialne vključenosti in zmanjševanja revščine, ustvarjanju novih delovnih mest ter spodbujanju inovacij na lokalni ravni. Prispevati bi motal tudi k doseganju cilja ozemeljske kohezije, ki je ena od glavnih prednostnih nalog v PDEU.

(58) Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, bi bilo treba izvajati od spodaj navzgor v okviru lokalnih partnerstev med predstavniki javnega in zasebnega sektorja ter civilne družbe, pri čemer mora pravilno odražati lokalno družbo. Ti lokalni akterji lahko najbolje oblikujejo in izvajajo večsektorske strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, v skladu s potrebami svojega lokalnega ribiškega območja. Zagotoviti je treba, da nobena posamezna interesna skupina nima več kot 49 % glasovalnih pravic v organih odločanja lokalnih akcijskih skupin za ribištvo.

(59) Ključna značilnost tega pristopa je povezovanje lokalnih partnerstev v mrežo. Sodelovanje med lokalnimi partnerstvi je zato pomembno orodje razvoja, ki bi ga bilo treba podpreti v okviru ESPR.

(60) Podporo za ribiška območja v okviru ESPR bi bilo treba usklajevati z lokalno razvojno pomočjo iz drugih skladov Unije, pri čemer bi morala zajemati vse vidike priprave in izvajanja strategij lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, in operacije lokalnih akcijskih skupin za ribištvo ter stroške animacije lokalnega območja in vodenja lokalnega partnerstva.

(61) Da bi se zagotovila sposobnost preživetja ribištva in akvakulture na zelo konkurenčnem trgu, je treba sprejeti določbe o zagotavljanju podpore za izvajanje Uredbe (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) ter za dejavnosti trženja in predelave, ki jih izvajajo gospodarski subjekti, da bi čim bolj povečali vrednost ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture. Posebno pozornost bi bilo treba nameniti spodbujanju operacij, ki povezujejo proizvodne dejavnosti ter dejavnosti predelave in trženja v dobavni verigi ali ki se izvajajo z inovativnimi postopki ali načini. Pri dodeljevanju podpore bi se bilo treba prednostno osredotočiti na organizacije in združenja organizacij proizvajalcev. V primeru načrtov proizvodnje in trženja bi morale biti do podpore upravičene le take organizacije in združenja. Zaradi prilagoditve novi politiki prepovedi zavržkov bi bilo treba s sredstvi ESPR podpreti tudi predelavo neželenega ulova.

(62) Uredba (EU) št. 1379/2013 določa mehanizem skladiščenja ribiških proizvodov za prehrano ljudi z namenom spodbujanja stabilizacije trgov. Da bi zagotovili prehod z mehanizmov intervencij na trgu ter pozornost na novo usmerili v načrtovanje in upravljanje dejavnosti proizvodnje in trženja, bi morala biti vsa podpora, dodeljena v okviru ESPR, ukinjena do 31. decembra 2018.

([1]) Uredba (EU) št. 1379/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ureditvi trgov za ribiške proizvode in proizvode iz ribogojstva in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1184/2006 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 104/2000 (UL L 354, 28.12.2013, str. 1).

(63) Ob zavedanju, da se mali priobalni ribiči srečujejo z vse večjo konkurenco, bi moralo biti omogočeno, da se s sredstvi ESPR podprejo podjetniške pobude malih priobalnih ribičev, ki ustvarjajo dodano vrednost ulova, zlasti s predelavo ali neposrednim trženjem takega ulova.

(64) Glede na to, da se ribolovne dejavnosti v najbolj oddaljenih regijah Unije srečujejo s težavami, zlasti zaradi oddaljenosti in posebnih podnebnih razmer, bi moralo biti mogoče v okviru ESPR upoštevati posebne omejitve takih regij, priznane v členu 349 PDEU.

(65) Da bi se ohranila konkurenčnost nekaterih ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture iz najbolj oddaljenih regij Unije glede na konkurenčnost podobnih proizvodov iz drugih regij Unije, je Unija leta 1992 sprejela ukrepe za uvedbo sistema nadomestil za takšne dodatne stroške v ribiškem sektorju. Ukrepi, ki se uporabljajo za obdobje 2007–2013, so določeni v Uredbi (ES) št. 791/2007. Od 1. januarja 2014 je treba zagotavljati nadaljnjo podporo za nadomestitev dodatnih stroškov ribolova, gojenja, predelave in trženja nekaterih ribiških proizvodov iz najbolj oddaljenih regij Unije, tako da nadomestilo prispeva k ohranitvi gospodarske sposobnosti preživetja gospodarskih subjektov iz teh regij.

(66) Zaradi drugačnih pogojev trženja v najbolj oddaljenih regijah, nihanj v ulovu in staležih ter povpraševanja na trgu bi morale biti zadevne države članice tiste, ki določajo, kateri ribiški proizvodi so upravičeni do nadomestila, njihovo največjo količino in višino nadomestila v okviru celotne dodelitve na državo članico.

(67) Države članice bi bilo treba pooblastiti za pripravo seznama in določitev količin zadevnih ribiških proizvodov ter višine nadomestila v okviru celotne dodelitve na državo članico. Prav tako bi morale imeti pravico do prilagajanja svojih načrtov nadomestil, če to upravičujejo spremembe pogojev.

(68) Države članice bi morale določiti višino nadomestila na ravni, ki omogoča ustrezno nadomestilo za dodatne stroške, ki so posledica posebne prikrajšanosti najbolj oddaljenih regij. Da bi se izognili čezmernim nadomestilom, bi morala biti ta višina sorazmerna z dodatnimi stroški, kritimi iz pomoči. Zato bi bilo treba upoštevati tudi druge vrste javnih intervencij, ki vplivajo na višino dodatnih stroškov.

(69) Bistveno je, da imajo države članice in gospodarski subjekti ustrezna sredstva za izvajanje nadzora v skladu z visokimi standardi ter s tem za zagotavljanje skladnosti s pravili SRP ob zagotavljanju trajnostnega izkoriščanja živih vodnih virov. S sredstvi ESPR bi zato moralo biti mogoče podpreti države članice in gospodarske subjekte v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1224/2009 ([1]). Z vzpostavitvijo kulture spoštovanja pravil bi morala ta podpora prispevati k trajnostni rasti.

(70) V okviru ESPR bi bilo treba skladno z načelom enotnega sklada okrepiti podporo, odobreno državam članicam na podlagi Uredbe (ES) št. 861/2006 za izdatke, ki jih imajo zaradi izvajanja sistema Unije za nadzor.

(71) V skladu s cilji Unije o politiki nadzora in izvrševanja je ustrezno, da se čim manj časa nameni nadzoru ribištva z uporabo patruljnih čolnov, letal in helikopterjev, ki bi ga bilo treba natančno določiti, da se zagotovi podlaga za podporo v okviru ESPR.

(72) Ker je na področju nadzora pomembno sodelovanje med državami članicami, bi moralo biti omogočeno, da se s sredstvi ESPR podpre to sodelovanje.

(73) Sprejeti bi bilo treba ukrepe za podporo za zbiranje, upravljanje in uporabo podatkov o ribištvu, kot je opredeljeno v večletnem programu Unije, zlasti za zagotovitev podpore za nacionalne programe ter upravljanje in uporabo podatkov za znanstvene analize in izvajanje SRP. V okviru ESPR bi bilo treba še naprej zagotavljati podporo državam članicam na podlagi Uredbe (ES) št. 861/2006 za nadomestilo odhodkov za zbiranje, upravljanje in uporabo podatkov o ribištvu v okviru enega sklada.

(74) Sprejemanje premišljenih in učinkovitih odločitev o upravljanju ribištva v okviru SRP bi bilo treba podpreti z dejavnostmi raziskovanja in sodelovanja ter zagotavljanjem znanstvenih in socialno-ekonomskih mnenj in nasvetov, potrebnih za izvajanje in razvoj SRP, tudi na biogeografsko občutljivih območjih.

(75) Prav tako je treba podpreti sodelovanje med državami članicami in po potrebi s tretjimi državami na področju zbiranja podatkov v istem morskem bazenu ter sodelovanje z ustreznimi mednarodnimi znanstvenimi ustanovami.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL L 343, 22.12.2009, str. 1).

(76) Cilj CPP je podpreti trajnostno izkoriščanje morij in oceanov ter razviti usklajen, dosleden in pregleden proces odločanja o politikah, ki zadevajo oceane, morja, otoke, obalne in najbolj oddaljene regije ter pomorske sektorje, kot je razvidno iz sporočila Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 10. oktobra z naslovom „Celostna pomorska politika za Evropsko unijo“.

(77) Zagotoviti je treba vzdržno financiranje izvajanja in nadaljnjega razvoja CPP za Unijo v skladu z Uredbo (EU) št. 1255/2011 ter s sklepi Sveta z resolucijami Evropskega parlamenta in stališči Odbora regij. Pričakuje se, da bo razvoj pomorskih zadev s finančno podporo ukrepom CPP bistveno vplival na ekonomsko, socialno in ozemeljsko kohezijo.

(78) S sredstvi ESPR bi bilo treba podpreti spodbujanje celostnega pomorskega upravljanja na vseh ravneh, zlasti z izmenjavo najboljših praks ter nadaljnjim razvojem in izvajanjem strategij morskih bazenov. Cilj teh strategij je vzpostaviti celosten okvir za soočanje s skupnimi izzivi v evropskih morskih bazenih in okrepiti sodelovanje med zainteresiranimi stranmi, da bi se čim bolje izkoristili finančni instrumenti in sredstva Unije ter da bi se spodbudila ekonomska, socialna in ozemeljska kohezija v Uniji. V tem kontekstu lahko ukrepi in mehanizmi za izboljšanje sodelovanja med državami članicami vključujejo čezmejno in medsektorsko sodelovanje med pomorskimi sektorji, na primer dejavnosti v okviru foruma o funkcijah evropske obalne straže, da bi spodbudili izmenjavo izkušenj in najboljših praks za doseganje učinkovitosti in usklajenosti v okviru obstoječega ustreznega prava Unije.

(79) ESPR bi moral podpirati tudi nadaljnji razvoj orodij za ustvarjanje sinergij med pobudami v različnih sektorjih, ki zadevajo morja, oceane in obale. To velja za celostni pomorski nadzor, katerega cilj je okrepitev ozaveščenosti o stanju na področju pomorstva z boljšo in varno izmenjavo informacij med sektorji. Vendar se operacije v zvezi s pomorskim nadzorom, ki spadajo na področje uporabe naslova V dela III PDEU, ne bi smele financirati v okviru ESPR.

(80) Zaradi medsebojne povezanosti informacijskih sistemov, ki se uporabljajo v teh sektorjih, bo morda treba v teh sektorjih skladno uporabiti lastne mehanizme financiranja v skladu z določbami PDEU. Pomorsko prostorsko načrtovanje in celovito gospodarjenje z obalnim pasom sta bistvena za trajnostni razvoj morskih območij in obalnih regij, pri čemer prispevata k ciljem upravljanja, ki temelji na ekosistemih, ter razvoju povezav med kopnim in morjem. Ta orodja so pomembna tudi pri upravljanju različnih oblik izkoriščanja obal, morij in oceanov, da bi se zagotovil njihov trajnostni gospodarski razvoj in spodbujale čezmejne naložbe, medtem ko se bodo z izvajanjem Direktive 2008/56/ES dodatno opredelile omejitve trajnosti človekovih dejavnosti, ki vplivajo na morsko okolje. Poleg tega je treba izpopolniti znanje o morskem svetu in spodbujati inovacije z zagotavljanjem lažjega zbiranja, brezplačne izmenjave, ponovne uporabe in razširjanja podatkov o stanju oceanov in morij.

(81) ESPR bi moral podpreti tudi trajnostno gospodarsko rast, zaposlovanje, inovacije in konkurenčnost v pomorskih sektorjih in obalnih regijah. Zlasti je treba opredeliti regulativne ovire in pomanjkljivosti na področju veščin, ki ovirajo rast pomorskih sektorjev v vzponu in prihodnjih pomorskih sektorjev, ter dejavnosti, katerih cilj je spodbuditi naložbe v tehnološke inovacije, ki so potrebne za krepitev poslovnega potenciala morskih in pomorskih dejavnosti.

(82) ESPR bi moral dopolnjevati obstoječe in prihodnje finančne instrumente Unije in držav članic ter biti skladen s temi finančnimi instrumenti na nacionalni in podnacionalni ravni, da bi se spodbudili trajnostni ekonomski, socialni in teritorialni razvoj, varstvo in trajnostna raba oceanov, morij in obal, prispevalo k spodbujanju učinkovitejšega sodelovanja med državami članicami ter njihovimi obalnimi, otoškimi in najbolj oddaljenimi regijami ter upoštevali prednostne naloge in napredek pri izvajanju nacionalnih in lokalnih projektov. Sklad bi moral biti povezan z drugimi politikami Unije, ki imajo lahko pomorsko razsežnost, zlasti z ESRR, Kohezijskim skladom in ESS ter programom Obzorje 2020, vzpostavljenim z uredbo (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

([1]) Uredba (EU) št. 1291/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o vzpostavitvi okvirnega programa za raziskave in inovacije (2014–2020) - Obzorje 2020 in razveljavitvi Sklepa št. 1982/2006/ES (UL L 347, 20.12.2013, str. 104).

(83) Da bi se dosegli cilji SRP na svetovni ravni, ima Unija dejavno vlogo pri delu mednarodnih organizacij. Zato je bistveno, da Unija prispeva k financiranju dejavnosti takih organizacij, katerih namen je zagotavljanje ohranjanja in trajnostnega izkoriščanja ribolovnih virov na odprtem morju in v vodah tretjih držav. V okviru ESPR bi bilo treba še naprej zagotavljati podporo mednarodnim organizacijam na podlagi Uredbe (ES) št. 861/2006 v okviru enega sklada.

(84) Da bi se izboljšalo upravljanje v okviru SRP in da bi se zagotovilo učinkovito delovanje svetovalnih svetov, je treba svetovalnim svetom zagotoviti zadostno in trajno financiranje, da lahko učinkovito izvajajo svoje naloge na področju svetovanja v okviru SRP. V skladu z načelom financiranja iz enega sklada bi bilo treba podporo svetovalnim svetom namesto na podlagi Uredbe (ES) št. 861/2006 zagotavljati s sredstvi ESPR.

(85) S tehnično pomočjo bi bilo treba v okviru ESPR olajšati izvajanje operativnega programa, med drugim s spodbujanjem inovativnih pristopov in praks za preprosto in pregledno izvajanje. Tehnična pomoč bi morala vključevati tudi vzpostavitev evropske mreže lokalnih akcijskih skupin za ribištvo, katerih namen je gradnja zmogljivosti, razširjanje informacij, izmenjava izkušenj in podpiranje sodelovanja med lokalnimi partnerstvi.

(86) V interesu dobrega delovnega partnerstva in ustreznega spodbujanja pomoči Unije bi bilo treba zagotoviti najširše mogoče informiranje in obveščanje javnosti o podpori Unije. Organi, ki so odgovorni za upravljanje pomoči, bi morali biti odgovorni tudi za te vidike informiranja ter obveščanja javnosti in za obveščanje Komisije o ukrepih, sprejetih glede tega.

(87) V zvezi z vsemi operacijami v okviru deljenega in neposrednega upravljanja, ki se financirajo v skladu s to uredbo, je treba zagotoviti zaščito finančnih interesov Unije z ustrezno uporabo upoštevnih pravnih aktov v zvezi z zaščito navedenih interesov ter zagotoviti, da države članice in Komisija izvajajo primeren nadzor.

(88) Za obravnavanje posebnih pogojev v okviru SRP iz Uredbe (EU) št. 1380/2013 ter prispevanje k skladnosti s pravili SRP bi bilo treba pravila o prekinitvi roka za plačilo iz Uredbe (EU) št. 1303/2013 dopolniti z dodatnimi določbami. Kadar država članica ali gospodarski subjekt ne izpolnjuje obveznosti v okviru SRP ali če ima Komisija dokaze, na podlagi katerih bi bilo verjetno takšno neizpolnjevanje obveznosti, bi moralo biti Komisiji kot previdnostni ukrep dovoljeno, da prekine roke za plačila.

(89) Poleg možnosti prekinitve roka za plačila in za preprečitev očitnega tveganja izplačila neupravičenih odhodkov bi morala imeti Komisija možnost, da začasno ustavi plačila v primeru hude kršitve pravil SRP s strani države članice.

(90) Operativne programe bi bilo treba spremljati in vrednotiti, da se izboljša njihova kakovost in dokažejo njihovi dosežki. Komisija bi morala vzpostaviti okvir za sistem skupnega spremljanja in vrednotenja, da bi se med drugim zagotovilo pravočasno zagotavljanje ustreznih podatkov. V zvezi s tem bi morala Komisija določiti seznam kazalnikov in oceniti vpliv politike ESPR v zvezi s posebnimi cilji.

(91) Za spremljanje izvajanje operativnega programa bi morala biti odgovorna organ upravljanja in odbor za spremljanje, ki se ustanovi za ta namen. Za ta namen bi bilo treba opredeliti odgovornosti organa upravljanja in odbora za spremljanje. V zvezi s spremljanjem operativnega programa bi bilo med drugim treba pripraviti letno poročilo o izvajanju, ki bi ga bilo treba predložiti Komisiji.

(92) Za lažjo dostopnost in boljšo preglednost informacij o možnostih financiranja in upravičencih projektov bi morala biti v vsaki državi članici na voljo ena spletna stran ali spletni portal z informacijami o operativnem programu, vključno s seznami operacij, za katere se prejema podpora v okviru posameznega operativnega programa. Namenska spletna mesta vseh držav članic bi morala biti dostopna tudi z enotnega uradnega spletnega mesta Unije, da bi državljanom različnih držav članic olajšali dostop do informacij, objavljenih s strani vseh držav članic. Na podlagi teh informacij bi moral biti širši javnosti in zlasti davkoplačevalcem v Uniji zagotovljen razumen, jasen in dejanski pregled načina porabe sredstev Unije v okviru ESPR. Poleg tega bi moral biti cilj objave zadevnih podatkov nadaljnje obveščanje javnosti o možnosti vložitve zahtevka za sredstva Unije. Brez poseganja v uporabo Direktive št. 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) takšna objava lahko vključuje imena fizičnih oseb v skladu z nacionalnim pravom.

([1]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

(93) Za dopolnitev in spremembo nekaterih nebistvenih elementov te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi z opredelitvijo dolžine obdobja ter ustreznih začetnih in končnih datumov obdobja glede na merila dopustnosti zahtevkov, prilagoditvijo odstotkov okvirne razdelitve sredstev med cilje v okviru neposrednega upravljanja, določitvijo upravičenih operacij in stroškov za naložbe na področju higiene, zdravja in varnosti, ter naložbe v zvezi z delovnimi pogoji, in sicer v ribiška plovila ali individualno opremo določitvijo upravičenih stroškov operacij za varstvo in obnovo morske biotske raznovrstnosti ter ekosistemov v okviru trajnostnih ribolovnih dejavnosti, določitvijo upravičenih stroškov za podporo glede naložb v opremo ali v plovila s ciljem zmanjšanja emisij onesnaževal ali toplogrednih plinov in povečanja energetske učinkovitosti ribiških plovil, določitvijo meril za izračun dodatnih stroškov, ki nastanejo na podlagi posebne prikrajšanosti zadevnih regij, določitvijo primerov neizpolnjevanja obveznosti s strani držav članic, ki lahko povzročijo prekinitev roka za plačila ali začasno ustavitev plačil, določitvijo meril za opredelitev ravni finančnih popravkov, ki se uporabi, in meril za uporabo pavšalnih stopenj ali ekstrapoliranih finančnih popravkov ter določitvijo vsebine in strukture skupnega sistema spremljanja in vrednotenja.

(94) Za lažji prehod s sheme, uvedene z Uredbo (ES) št. 1198/2006, na shemo, uvedeno s to uredbo, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi z opredelitvijo prehodnih določb.

(95) Pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi te uredbe je zlasti pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(96) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z določitvijo letne razdelitve skupnih sredstev po državah članicah, razpoložljivih za obveznosti v okviru deljenega upravljanja, odobritvijo operativnih programov in njihovih sprememb, odobritvijo delovnih načrtov za zbiranje podatkov, sprejetjem letnih delovnih programov glede tehnične pomoči na pobudo Komisije, potrditvijo, da obstajajo dokazi o hujšem neizpolnjevanju obveznosti v okviru SRP,potrditvijo, da država članica ne izpolnjuje sovjih obveznosti v okviru SRP, začasno ustavitvijo celote ali dela vmesnih plačil v okviru operativnega programa, in akte s katerimi se opravijo finančni popravki s črtanjem celotne ali dela podpore Unije za operativni program. Komisija bi morala sprejeti te izvedbene akte brez uporabe Uredbe (EU) št 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(97) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti tudi izvedbena pooblastila v zvezi s predstavitvijo elementov operativnega programa, poslovniki, obliko in časovnimi razporedi za odobritev, predložitev in odobritev sprememb operativnih programov, letnimi delovnimi programi v okviru poglavij I in II naslova VI, strukturo načrta nadomestil za najbolj oddaljene regije, uporabo različnih odstotnih točk intenzivnosti javne pomoči, modelom, ki ga države članice uporabijo ob predložitvi finančnih podatkov Komisiji, določitvijo kazalnikov v skladu s prednostnimi nalogami Unije, pravila o informacijah, ki jih predložijo države članice, ter o potrebah po podatkih in sinergijah med potencialnimi viri podatkov, obliko in strukturo letnih poročil o izvajanju ter elementi, ki jih je treba vključiti v predhodna poročila o vrednotenju. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 in uporabiti postopek pregleda.

(98) Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti tudi izvedbena pooblastila v zvezi s sprejetjem in obrazložitvijo kakršnih koli sprememb trenutnih prednostnih nalog Unije na področju izvrševanja in nadzora, s katerimi so določena pravila za predstavitev podatkov, ki jih predložijo organi upravljanja, tehnične značilnosti ukrepov informiranja in obveščanja o dejavnostih ter navodila za oblikovanje simbola in opredelitev standardnih barv. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011. Da bi zagotovili enostavnejši in hitrejši postopek, bi bilo treba uporabiti svetovalni postopek.

([1]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

(99) Ker ciljev te uredbe države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi strukturnih težav, s katerimi se srečujejo pri razvoju ribiškega sektorja, sektorja akvakulture in pomorskega sektorja, ter omejenih finančnih virov, temveč se zaradi obsega in učinkov operacij, ki se financirajo v okviru operativnih programov, lažje dosežejo na ravni Unije z zagotavljanjem večletne finančne podpore, osredotočene na ustrezne prednostne naloge, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 PEU. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.

(100) Shema podpore iz te uredbe nadomešča shemo podpore iz Uredbe (ES) št. 2328/2003, Uredbe (ES) št. 861/2006, Uredbe (ES) št. 1198/2006, Uredbe (ES) št. 791/2007, Uredbe(EU) št. 1255/2011, in člena 103 Uredbe (EC) št. 1224/2009. Zato bi bilo treba te uredbe in določbo razveljaviti z učinkom od 1. januarjem 2014. Vendar ta uredba ne bi smela vplivati na nadaljnje izvajanje ali spreminjanje podpore, ki jo Komisija odobri na podlagi Uredbe (ES) št. 1198/2006 ali katere koli druge zakonodaje, ki se uporablja za to pomoč 31. decembra 2013. Za zagotovitev kontinuitete bo ne glede na datum začetka veljavnosti te uredbe tudi datum začetka njene uporabe 1. januar 2014

(101) Obdobje uporabe te uredbe je primerno uskladiti z obdobjem uporabe Uredbe (EU) št. 1303/2013. Zato bi bilo treba to uredbo uporabljati od 1. januarja 2014 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

PREDMET UREJANJA, PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba opredeljuje finančne ukrepe Unije za izvajanje:

(a) skupne ribiške politike (SRP),

(b) ustreznih ukrepov v zvezi s pomorskim pravom,

(c) trajnostnega razvoja v ribiških območjih in območjih akvakulture ter ribolova v celinskih vodah, in

(d) celostne pomorske politike (CPP).

Člen 2

Območje uporabe

Ta uredba se uporablja za operacije, ki se izvajajo na ozemlju Unije, razen če ni v njej določeno drugače.

Člen 3

Opredelitve pojmov

1. V tej uredbi se brez poseganja v odstavek 2 tega člena uporabljajo opredelitve pojmov iz člena 4 Uredbe (EU) št. 1380/2013, člena 5 Uredbe (EU) št. 1379/2013, člena 4 Uredbe (ES) št. 1224/2009 in člena 2 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

2. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(1) „skupno okolje za izmenjavo informacij“ pomeni mrežo sistemov z decentralizirano zasnovo za izmenjavo informacij med uporabniki, da se izboljša ozaveščenost o stanju dejavnosti na morju;

(2) „medsektorske operacije“ pomeni tiste pobude, ki hkrati koristijo različnim sektorjem in/ali sektorskim politikam v skladu s PDEU ter ki jih ni mogoče v celoti doseči z ukrepi na posameznih področjih politik;

(3) „sistem za elektronsko zapisovanje in poročanje“ pomeni sistem za elektronsko izpolnjevanje in pošiljanje podatkov iz Uredbe (ES) št. 1224/2009;

(4) „evropska mreža za pomorsko opazovanje in podatke“ pomeni mrežo, ki povezuje ustrezne nacionalne programe pomorskega opazovanja in podatkov v skupen in dostopen evropski vir;

(5) „ribiško območje in območje akvakulture“ pomeni območje z morsko, rečno ali jezersko obalo, vključno z ribniki ali porečjem, z znatnim deležem zaposlenosti v ribištvu ali akvakulturi, ki je funkcionalno skladno v geografskem, gospodarskem in socialnem smislu ter ga kot takega določi država članica;

(6) „ribič“ pomeni vsako osebo, ki opravlja dejavnosti gospodarskega ribolova, kot jih priznava država članica;

(7) „ribolov v celinskih vodah“ pomeni ribolovne dejavnosti, ki se izvajajo v komercialne namene v celinskih vodah s plovili ali drugimi pripravami, vključno s tistimi, ki se uporabljajo za ribolov na ledu;

(8) „celovito gospodarjenje z obalnim pasom“ pomeni strategije in ukrepe, kakor so opredeljeni v Priporočilu 2002/413/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(9) „celostno pomorsko upravljanje“ pomeni usklajeno upravljanje vseh sektorskih politik na ravni Unije, ki zadevajo oceane, morja in obalne regije;

(10) „celostna pomorska politika“ (CPP) pomeni politiko Unije, katere cilj je spodbujanje usklajenega in doslednega odločanja, da se s skladnimi pomorskimi politikami in ustreznim mednarodnim sodelovanjem čim bolj povečajo trajnostni razvoj, gospodarska rast in socialna kohezija držav članic ter zlasti obalnih, otoških in najbolj oddaljenih regij v Uniji ter pomorskih sektorjev;

(11) „celostni pomorski nadzor“ pomeni pobudo Unije za povečanje uspešnosti in učinkovitosti nadzora evropskih morij z izmenjavo informacij ter medsektorskim in čezmejnim sodelovanjem;

(12) „pomorsko prostorsko načrtovanje“ pomeni postopek, s katerim ustrezni organi države članice analizirajo in organizirajo človekove dejavnosti v morskih območjih za izpolnitev ekoloških, gospodarskih in socialnih ciljev;

(13) „ukrep“ pomeni sklop operacij;

(14) „mali priobalni ribolov“ pomeni ribolov z ribiškimi plovili, katerih skupna dolžina ne presega 12 metrov in ki ne uporabljajo vlečnega ribolovnega orodja iz preglednice 3 v Prilogi I k Uredbi Komisije (ES) št. 26/2004 ([2]);

(15) „plovila, ki delujejo izključno v celinskih vodah“, pomenijo plovila, ki opravljajo gospodarski ribolov v celinskih vodah in niso vključena v register ribiške flote Unije.

NASLOV II

SPLOŠNI OKVIR

POGLAVJE I

Ustanovitev Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo ter njegovi cilji

Člen 4

Ustanovitev

Ustanovi se Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo (ESPR).

Člen 5

Cilji

ESPR prispeva k uresničevanju naslednjih ciljev:

(a) spodbujanje konkurenčnega, okoljsko trajnostnega, ekonomsko uspešnega ter družbeno odgovornega ribištva in akvakulture;

(b) pospeševanje izvajanja SRP;

(c) spodbujanje uravnoteženega in vključujočega ozemeljskega razvoja ribiških območij in območij akvakulture;

(d) pospeševanje razvoja in izvajanja CPP Unije z dopolnjevanjem kohezijske politike in SRP.

Ti cilji se uresničujejo brez povečanja ribolovne zmogljivosti.

Člen 6

Prednostne naloge Unije

ESPR prispeva k strategiji Evropa 2020 ter k izvajanju SRP. ESPR zasleduje naslednje prednostne naloge Unije na področju trajnostnega razvoja ribištva in akvakulture ter s tem povezanih dejavnosti, ki odražajo ustrezne tematske cilje iz Uredbe (EU) št. 1303/2013:

([1]) Priporočilo 2002/413/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2002 o izvajanju celovitega gospodarjenja z obalnim pasom v Evropi (UL L 148, 6.6.2002, str. 24).
([2]) Uredba Komisije (ES) 26/2004 z dne 30. decembra 2003 o registru ribolovne flote Skupnosti (UL L 5, 9.1.2004, str. 25).

(1) Spodbujanje okoljsko trajnostnega, z viri gospodarnega, inovativnega, konkurenčnega in na znanju temelječega ribištva z zasledovanjem naslednjih posebnih ciljev:

(a) zmanjšanje vpliva ribištva na morsko okolje, vključno z izogibanjem neželenemu ulovu in njegovim čim večjim zmanjšanjem;

(b) varstvo in ohranjanje vodne biotske raznovrstnosti in ekosistemov;

(c) zagotavljanje ravnotežja med ribolovno zmogljivostjo in razpoložljivimi ribolovnimi možnostmi;

(d) povečanje konkurenčnosti in sposobnosti preživetja ribiških podjetij, vključno s flotami za mali priobalni ribolov, ter izboljšanje varnostnih in delovnih pogojev;

(e) podpiranje krepitve tehnološkega razvoja in inovacij, vključno s povečanjem energetske učinkovitosti, in prenosa znanja;

(f) razvoj strokovnega usposabljanja, novih strokovnih veščin ter vseživljenjskega učenja.

(2) Pospeševanje okoljsko trajnostne, z viri gospodarne, inovativne, konkurenčne in na znanju temelječe akvakulture z zasledovanjem naslednjih posebnih ciljev:

(a) podpiranje krepitve tehnološkega razvoja, inovacij in prenosa znanja;

(b) povečanje konkurenčnosti in sposobnosti preživetja podjetij, ki se ukvarjajo z akvakulturo, vključno z izboljšanjem varnostnih in delovnih pogojev, zlasti za MSP;

(c) varstvo in ohranjanje vodne biotske raznovrstnosti ter krepitev ekosistemov, povezanih z akvakulturo, in spodbujanje akvakulture, gospodarne z viri;

(d) spodbujanje akvakulture z visoko ravnjo varstva okolja, zdravja in dobrega počutja živali ter javnega zdravja in varnosti;

(e) razvoj strokovnega usposabljanja, novih strokovnih veščin ter vseživljenjskega učenja.

(3) Pospeševanje izvajanja SRP z zasledovanjem naslednjih posebnih ciljev:

(a) izpopolnitev in pridobivanje znanstvenih spoznanj ter izboljšanje zbiranja in upravljanja podatkov;

(b) podpiranje spremljanja, nadzora in izvrševanja, izboljšanje institucionalnih zmogljivosti ter učinkovita javna uprava brez povečanega upravnega bremena.

(4) Povečanje zaposlovanja in ozemeljske kohezije z zasledovanjem naslednjega posebnega cilja:spodbujanje gospodarske rasti, socialne vključenosti, ustvarjanja novih delovnih mest ter podpiranja zaposljivosti in mobilnosti delovne sile v obalnih in celinskih skupnostih, ki so odvisne od ribištva in akvakulture, vključno z diverzifikacijo dejavnosti v ribištvu in drugih sektorjih pomorskega gospodarstva.

(5) Pospeševanje trženja in predelave z zasledovanjem naslednjih posebnih ciljev:

(a) izboljšanje tržne ureditve za ribiške proizvode in proizvode iz akvakulture;

(b) spodbujanje naložb v sektorja predelave in trženja.

(6) Pospeševanje izvajanja CPP.

POGLAVJE II

Deljeno in neposredno upravljanje

Člen 7

Deljeno in neposredno upravljanje

1. Ukrepi iz naslova V se s sredstvi ESPR financirajo v skladu z načelom deljenega upravljanja med Unijo in državami članicami ter v skladu s skupnimi pravili iz Uredbe (EU) št. 1303/2013.

2. Ukrepi iz naslova VI se s sredstvi ESPR financirajo v skladu z načelom neposrednega upravljanja.

POGLAVJE III

Splošna načela pomoči v okviru deljenega upravljanja

Člen 8

Državna pomoč

1. Brez poseganja v odstavek 2 tega člena se členi 107, 108 in 109 PDEU uporabljajo za pomoč, ki jo države članice dodelijo podjetjem v sektorju ribištva in akvakulture.

2. Vendar se členi 107, 108 in 109 PDEU ne uporabljajo za izplačila, ki jih države članice izvršijo na podlagi te uredbe in v skladu z njo na področju uporabe člena 42 PDEU.

3. Nacionalne določbe, ki določajo javno financiranje, ki presega določbe te uredbe o izplačilih iz odstavka 2, se na podlagi odstavka 1 obravnavajo kot celota.

4. Za ribiške proizvode in proizvode iz akvakulture, ki so navedeni v Prilogi I k PDEU, za katere se uporabljajo členi 107, 108 in 109 PDEU, lahko Komisija v skladu s členom 108 PDEU odobri pomoč za tekoče poslovanje v najbolj oddaljenih regijah iz člena 349 PDEU znotraj sektorjev proizvodnje, predelave in trženja ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, in sicer za ublažitev posebnih omejitev v teh regijah zaradi njihove odročnosti, otoškega značaja in izjemne oddaljenosti.

Člen 9

Posebni predhodni pogoji

Za ESPR se uporabljajo posebni predhodni pogoji iz Priloge IV.

POGLAVJE IV

Dopustnost vlog in neupravičene operacije

Člen 10

Dopustnost vlog

1. Podpora iz ESPR v časovnem obdobju, ki se določi v skladu z odstavkom 4 tega člena, ni dopustna za nobeno vlogo, ki jo vloži gospodarski subjekt, za katerega pristojni organ ugotovi, da je:

(a) storil hudo kršitev iz člena 42 Uredbe Sveta (ES) št. 1005/2008 ([1]) ali člena 90(1) Uredbe (ES) št. 1224/2009;

(b) bil udeležen pri upravljanju, vodenju ali lastništvu ribiških plovil, vključenih na seznam plovil IUU Unije iz člena 40(3) Uredbe (ES) št. 1005/2008, ali plovil, ki plujejo pod zastavo držav, ki so opredeljene kot nesodelujoče tretje države iz člena 33 navedene uredbe;

(c) storil hudo kršitev pravil SRP, ki je kot taka opredeljena v drugi zakonodaji, ki sta jo sprejela Evropski parlament in Svet; ali

(d) storil katero koli od kaznivih dejanj iz členov 3 in 4 Direktive 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([2]), če je vložena vloga za podporo v skladu s poglavjem II naslova V te uredbe.

2. Upravičenec mora po vložitvi vloge še naprej izpolnjevati pogoje iz točk (a) do (d) odstavka 1 v celotnem obdobju izvajanja operacije ter v obdobju petih let po končnem plačilu navedenemu upravičencu.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1005/2008 z dne 29. septembra 2008 o vzpostavitvi sistema Skupnosti za preprečevanje nezakonitega, neprijavljenega in nereguliranega ribolova, za odvračanje od njega ter za njegovo odpravljanje in o spremembi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1936/2001 in (ES) št. 601/2005 ter o razveljavitvi uredb (ES) št. 1093/94 in (ES) št. 1447/1999 (UL L 286, 29.10.2008, str. 1).

([2]) Direktiva 2008/99/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o kazenskopravnem varstvu okolja (UL L 328, 6.12.2008, str. 28).

3. Podpora iz Evropskega sklada za ribištvo (ESR) ali ESPR v določenem časovnem obdobju, ki se določi v skladu z odstavkom 4 tega člena, ni dopustna, če pristojni organ ugotovi, da je gospodarski subjekt storil goljufijo, kot je opredeljena v členu 1 Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti ([1]).

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 126 v zvezi z:

(a) določitvijo časovnega obdobja iz odstavkov 1 in 3 tega člena, ki je sorazmerno z naravo, težo, trajanjem in ponavljanjem hude kršitve, kaznivega dejanja ali goljufije ter ki traja vsaj eno leto;

(b) ustreznimi začetnimi in končnimi datumi obdobja iz odstavkov 1 in 3 tega člena.

5. Države članice zahtevajo, naj gospodarski subjekti, ki vložijo vlogo v okviru ESPR, organu upravljanja predložijo podpisano izjavo, s katero potrjujejo, da spoštujejo merila iz odstavka 1 tega člena in izjavljajo, da niso storili goljufije v okviru ESR ali ESPR iz odstavka 3 tega člena. Države članice pred odobritvijo operacije preverijo verodostojnost te izjave na podlagi podatkov iz nacionalnih registrov kršitev iz člena 93 Uredbe (ES) št. 1224/2009, ali katerih koli drugih podatkov, ki so na voljo.

Za namene prvega pododstavka odstavka 4 država članica na zahtevo druge države članice predloži podatke iz svojega nacionalnega registra kršitev iz člena 93 Uredbe (ES) št. 1224/2009.

Člen 11

Neupravičene operacije

Naslednje operacije niso upravičene v okviru ESPR:

(a) operacije, ki povečujejo ribolovno zmogljivost plovila, ali oprema, ki povečuje zmožnost plovila za odkrivanje rib;

(b) gradnja novih ribiških plovil ali uvoz ribiških plovil;

(c) trajno ali začasno prenehanje ribolovnih dejavnosti, razen če ni v tej uredbi določeno drugače;

(d) raziskovalni ribolov;

(e) prenos lastništva podjetja;

(f) neposredno obnavljanje staleža, razen če je to s pravnim aktom Unije izrecno določeno kot ohranitveni ukrep ali v primeru poskusnega obnavljanja staleža.

NASLOV III

FINANČNI OKVIR

Člen 12

Izvrševanje proračuna

1. Proračun Unije, dodeljen ESPR v skladu z naslovom V te uredbe, se izvršuje v okviru deljenega upravljanja v skladu s členom 4 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

2. Proračun Unije, dodeljen ESPR v skladu z naslovom VI te uredbe, neposredno izvršuje Komisija v skladu s členom 58(1)(a) Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]).

3. Komisija prekliče vse proračunske obveznosti ali njihov del v okviru neposrednega upravljanja v skladu z Uredbo (EU, Euratom) št. 966/2012 in, kjer je to ustrezno, s členom 123 te uredbe.

([1]) Konvencija, pripravljena na podlagi člena K.3 Pogodbe o Evropski uniji, o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti (UL C 316, 27.11.1995, str. 49).

([2]) Uredba (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

4. Načelo dobrega finančnega poslovodenja se uporablja v skladu s členoma 30 in 53 uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

Člen 13

Proračunska sredstva v okviru deljenega upravljanja

1. Razpoložljiva sredstva za prevzem obveznosti iz ESPR za obdobje od 2014 do 2020 v okviru deljenega upravljanja znašajo 5 749 331 600 EUR v trenutnih cenah v skladu z letno razdelitvijo iz Priloge II.

2. Trajnostnemu razvoju ribištva, akvakulture in ribiških območij, ukrepom v zvezi s trženjem in predelavo ter tehnični pomoči na pobudo držav članic v skladu s poglavji I, II, III, IV in VII naslova V, z izjemo člena 67, se dodeli 4 340 800 000 EUR proračunskih sredstev iz odstavka 1.

3. Ukrepom nadzora in izvrševanja iz člena 76 se dodeli 580 000 000 EUR proračunskih sredstev iz odstavka 1.

4. Ukrepom za zbiranje podatkov iz člena 77 se dodeli 520 000 000 EUR proračunskih sredstev iz odstavka 1.

5. 192 500 000 EUR proračunskih sredstev iz odstavka 1 se dodeli za nadomestilo za najbolj oddaljene regije na podlagi poglavja V naslova V. Navedeno pooblastilo letno ne presega:

(a) 6 450 000 EUR za Azore in Madeiro;

(b) 8 700 000 EUR za Kanarske otoke;

(c) 12 350 000 EUR za francoske najbolj oddaljene regije iz člena 349 PDEU.

6. Za pomoč za skladiščenje iz člena 67 se dodeli 44 976 000 EUR proračunskih sredstev iz odstavka 1.

7. Ukrepom v zvezi s CPP iz poglavja VIII naslova V se dodeli 71 055 600 EUR proračunskih sredstev iz odstavka 1.

8. Države članice imajo možnost izmenljivosti pri uporabi sredstev, ki so na voljo v skladu z odstavkoma 3 oziroma 4 tega člena.

Člen 14

Proračunska sredstva v okviru neposrednega upravljanja

1. Razpoložljiva sredstva za prevzem obveznosti iz ESPR za obdobje od 2014 do 2020 za ukrepe v okviru neposrednega upravljanja, opredeljene v poglavjih I do III naslova VI, znašajo 647 275 400 EUR v tekočih cenah.

2. Za namene poglavji I in II naslova VI je okvirna razdelitev sredstev med cilje iz členov 82 in 85 določena v Prilogi III.

3. Komisija lahko od okvirnih odstotkov iz odstavka 2 odstopa za največ 5 % vrednosti finančnih sredstev v posameznem primeru.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 126 zaradi prilagoditve odstotkov iz Priloge III.

Člen 15

Vmesni pregled

Komisija pregleda izvajanje poglavij I in II naslova VI, vključno s potrebo po prilagoditvah okvirne razdelitve sredstev iz Priloge III, ter Evropskemu parlamentu in Svetu do 30. junija 2017 predloži vmesno poročilo o vrednotenju doseženih rezultatov ter kvalitativnih in kvantitativnih vidikov ESPR.

Člen 16

Finančna razdelitev za deljeno upravljanje

1. Razpoložljiva sredstva za obveznosti držav članic iz člena 13(2) do (7) za obdobje od 2014 do 2020, kot so opredeljena v preglednici v Prilogi II, se določijo na podlagi naslednjih objektivnih meril:

(a) v zvezi z naslovom V, z izjemo členov 76 in 77:

(i) stopnje zaposlenosti v sektorjih ribištva ter morske in sladkovodne akvakulture, vključno z zaposlenostjo v predelavi, povezani s temi sektorji,

(ii) stopnje proizvodnje v sektorjih ribištva ter morske in sladkovodne akvakulture, vključno s tem povezano predelavo, in

(iii) deleža flote za mali priobalni ribolov v celotni ribiški floti;

(b) v zvezi s členoma 76 in 77:

(i) obsega nadzornih nalog zadevne države članice, ob upoštevanju velikosti nacionalne ribiške flote in velikosti morskega območja, ki se nadzoruje, količino iztovarjanj ter vrednost uvoza iz tretjih držav;

(ii) razpoložljivih sredstev za nadzor v primerjavi z obsegom nadzornih nalog države članice, pri čemer so razpoložljiva sredstva določena ob upoštevanju števila nadzorov, izvedenih na morju, in števila inšpekcijskih pregledov iztovarjanj;

(iii) obsega nalog v zvezi z zbiranjem podatkov zadevne države članice, ob upoštevanju velikosti nacionalne ribiške flote, količine iztovarjanj in proizvodnje akvakulture, obsega dejavnosti znanstvenega spremljanja na morju ter števila raziskav, v katerih sodeluje država članica, in

(iv) razpoložljivih virov za zbiranje podatkov v primerjavi z obsegom nalog zbiranja podatkov države članice, pri čemer so razpoložljiva sredstva določena ob upoštevanju človeških virov in tehničnih sredstev, potrebnih za izvajanje nacionalnega programa vzorčenja za zbiranje podatkov;

(c) v zvezi z vsemi ukrepi: preteklih dodelitev sredstev v skladu z Uredbo (ES) št. 1198/2006 in pretekle porabe v skladu z Uredbo (ES) št. 861/2006.

2. Komisija sprejme izvedbene akte o letni razdelitvi skupnih sredstev po državah članicah.

NASLOV IV

NAČRTOVANJE PROGRAMOV

POGLAVJE I

Načrtovanje programov za ukrepe, financirane v okviru deljenega upravljanja

Člen 17

Priprava operativnih programov

1. Vsaka država članica pripravi en sam operativni program za izvajanje prednostnih nalog Unije, določenih v členu 6, ki se sofinancirajo iz ESPR.

2. Države članice pripravijo operativni program v tesnem sodelovanju s partnerji iz člena 5 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

3. Komisija za potrebe oddelka operativnega programa iz točke (o) člena 18(1) do 31. maja 2014 sprejme izvedbene akte, s katerimi določi trenutne prednostne naloge Unije za politiko izvrševanja in nadzora. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 127(2).

Člen 18

Vsebina operativnega programa

1. Operativni program poleg elementov iz člena 27 Uredbe (EU) št. 1303/2013 vključuje:

(a) analizo stanja glede na prednosti, slabosti, priložnosti in nevarnosti ter določitev potreb, ki jim je treba zadostiti na geografskem območju programa, vključno z morebitnimi morskimi bazeni v okviru programa.

Analiza je strukturirana na podlagi ustreznih prednostnih nalog Unije iz člena 6 te uredbe ter je po potrebi usklajena z večletnim nacionalnim strateškim načrtom za akvakulturo iz člena 34 Uredbe (EU) št. 1380/2013 in napredkom

pri doseganju dobrega okoljskega stanja s pripravo in izvajanjem morske strategije iz člena 5 Direktive 2008/56/ES. Posebne potrebe v zvezi z delovnimi mesti, okoljem, blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem nanje ter spodbujanjem inovacij se ocenijo glede na prednostne naloge Unije, da se opredelijo najustreznejši odzivi na ravni posamezne prednostne naloge v zvezi z zadevnimi področji;

(b) opis strategije v smislu člena 27 Uredbe (EU) št. 1303/2013, iz katerega je razvidno, da:

(i) so za vsako prednostno nalogo Unije, vključeno v program, določeni ustrezni cilji na podlagi skupnih kazalnikov iz člena 109 te uredbe;

(ii) izbor ustreznih ukrepov logično izhaja iz posamezne prednostne naloge Unije, vključene v program, ob upoštevanju ugotovitev predhodnega vrednotenja in analize iz točke (a) tega odstavka. Pri ukrepih za trajno prenehanje ribolovnih dejavnosti v skladu s členom 34 te uredbe opis strategije vključuje cilje in ukrepe, ki se sprejmejo za zmanjšanje ribolovne zmogljivosti v skladu s členom 22 Uredbe (EU) št. 1380/2013. Vključi se tudi opis metode za izračun nadomestila, ki se odobri v skladu s členoma 33 in 34 te uredbe;

(iii) je dodelitev finančnih sredstev prednostnim nalogam Unije, vključenim v program, upravičena in ustrezna za uresničitev zastavljenih ciljev;

(c) če je to ustrezno, posebne potrebe območij Natura 2000, kakor je določeno z Direktivo Sveta 92/43/EGS ([1]), in prispevek programa k vzpostavitvi usklajenega omrežja območij obnove staležev rib, kot je določeno v členu 8 Uredbe (EU) št. 1380/2013;

(d) oceno posebnih predhodnih pogojev iz člena 9 in Priloge IV k tej uredbi ter po potrebi ukrepov iz člena 19(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013;

(e) opis okvira uspešnosti v smislu člena 22 in Priloge II k Uredbi (EU) št. 1303/2013;

(f) seznam izbranih ukrepov, urejen glede na prednostne naloge Unije;

(g) seznam meril, uporabljenih za izbiro ribiških območij in območij akvakulture iz poglavja III naslova V;

(h) seznam izbirnih meril za strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, iz poglavja III naslova V;

(i) v državah članicah z več kot 1 000 plovili, ki jih je mogoče šteti za plovila za mali priobalni ribolov, akcijski načrt za razvoj, konkurenčnost in trajnost malega priobalnega ribolova;

(j) zahteve glede vrednotenja ter načrt vrednotenja iz člena 56 Uredbe (EU) št. 1303/2013 in ukrepe, ki se sprejmejo za izpolnitev ugotovljenih potreb;

(k) finančni načrt, ki se pripravi ob upoštevanju člena 20 Uredbe (EU) št. 1303/2013 ter v skladu z izvedbenim aktom Komisije iz člena 16(2) te uredbe in ki zajema:

(i) preglednico, v kateri je naveden celoten prispevek ESPR, ki je načrtovan za vsako leto posebej;

(ii) preglednico, v kateri so navedeni veljavna sredstva in stopnja sofinanciranja iz ESPR v okviru prednostnih nalog Unije iz člena 6 te uredbe ter za tehnično pomoč. Z odstopanjem od splošnega pravila iz člena 94(2) te uredbe, so v preglednici po potrebi ločeno navedena sredstva in stopnje sofinanciranja iz ESPR, ki se uporabljajo za podporo iz členov 33 in 34, člena 41(2), členov 67 in 70, ter točk (a) do (d) in (f) do (l) člena 76(2), točke (e) člena 76(2) ter člena 77 te uredbe;

(l) podatke o dopolnjevanju in usklajevanju s sredstvi ESI skladov ter drugimi zadevnimi instrumenti financiranja na ravni Unije in nacionalni ravni;

(m) izvedbene določbe operativnega programa, ki zajemajo:

([1]) Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

(i) določitev organov iz člena 123 Uredbe (EU) št. 1303/2013 ter za namene obveščanja, opisni povzetek sistema upravljanja in nadzora;

(ii) opis vlog lokalne akcijske skupine za ribištvo in organa upravljanja ali imenovanega organa za vse izvedbene naloge, povezane s strategijo lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost;

(iii) opis postopkov spremljanja in vrednotenja ter opis splošne sestave odbora za spremljanje iz člena 48 Uredbe (EU) št. 1303/2013;

(iv) določbe za zagotavljanje obveščanja javnosti o programu v skladu s členom 119 te uredbe;

(n) seznam partnerjev iz člena 5 Uredbe (EU) št. 1303/2013 in rezultate posvetovanj s partnerji;

(o) za doseganje cilja večje skladnosti prek nadzora iz točke (b) člena 6(3) in v skladu s trenutnimi prednostnimi nalogami, ki jih je sprejela Komisija v skladu s členom 17(3):

(i) seznam organov za izvajanje sistema nadzora, inšpekcijskih pregledov in izvrševanja ter kratek opis njihovih človeških in finančnih virov, ki so na voljo za nadzor, inšpekcijske preglede in izvrševanje na področju ribištva, ter njihove najpomembnejše opreme, ki je na voljo za nadzor, inšpekcijske preglede in izvrševanje na področju ribištva, zlasti število plovil, letal in helikopterjev;

(ii) splošne cilje nadzornih ukrepov, ki jih je treba doseči z uporabo skupnih kazalnikov, ki se določijo v skladu s členom 109;

(iii) posebne cilje, ki jih je treba izpolniti v skladu s prednostnimi nalogami Unije iz člena 6 in podrobno navedbo po kategorijah za celotno trajanje programskega obdobja;

(p) za doseganje cilja zbiranja podatkov za trajnostno upravljanje ribištva iz točke (a) člena 6(3) in v skladu z večletnim programom Unije iz člena 3 Uredbe (ES) št. 199/2008:

(i) opis dejavnosti zbiranja podatkov v skladu s členom 25(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013;

(ii) opis metod shranjevanja podatkov ter njihovega upravljanja in uporabe;

(iii) opis zmogljivosti za doseganje dobrega finančnega in administrativnega upravljanja zbranih podatkov.

Oddelek operativnega programa iz točke (p) se dopolni v skladu s členom 21 te uredbe.

2. Operativni program vključuje metode za izračun poenostavljenih stroškov iz točk (b), (c) in (d) člena 67(1)Uredbe (EU) št. 1303/2013 in dodatnih stroškov ali izpada prihodkov v skladu s členom 96 te uredbe ali metodo za izračun nadomestila v skladu z ustreznimi merili, določenimi za vsako od dejavnosti, ki se izvajajo v skladu s členom 40(1) in členi 53, 54 in 55 ter točko (f) člena 56(1) in členom 67 te uredbe. Po potrebi se vključijo tudi podatki o predplačilih lokalnim akcijskim skupinam za ribištvo v skladu s členom 62 te uredbe.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila za predložitev elementov iz odstavkov 1 in 2 tega člena. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 127(3).

Člen 19

Odobritev operativnega programa

1. Komisija ob upoštevanju člena 29 Uredbe (EU) št. 1303/2013 sprejme izvedbene akte, s katerimi odobri operativni program.

2. Za namen sprejemanja izvedbenih aktov iz odstavka 1 tega člena Komisija preveri, ali je verjetno, da bodo ukrepi iz točke (b)(ii) člena 18(1) učinkovito odpravili ugotovljeno presežno zmogljivost.

Člen 20

Sprememba operativnega programa

1. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi odobri vse spremembe operativnega programa.

2. Zaradi prilagoditve spreminjajočim se potrebam nadzora lahko Komisija vsaki dve leti sprejme izvedbene akte, v katerih so podrobno določene vse spremembe prednostnih nalog Unije v zvezi s politiko izvrševanja in nadzora iz člena 17(3) ter ustrezne upravičene operacije, ki jih je treba obravnavati prednostno. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 127(2).

3. Države članice lahko predložijo spremembo svojega operativnega programa, pri čemer upoštevajo nove prednostne naloge, ki so določene v izvedbenem aktu iz odstavka 2 tega člena. V skladu z načelom sorazmernosti se za take spremembe operacijskega programa uporabi poenostavljeni postopek, sprejet v skladu s členom 22(2).

Člen 21

Delovni načrt za zbiranje podatkov

1. Za namene uporabe točke (p) člena 18(1) te uredbe države članice Komisiji vsako leto do 31. oktobra v letu, ki je predhodno letu, v katerem se bo delovni načrt uporabljal, v elektronski obliki predložijo delovne načrte za zbiranje podatkov v skladu s členom 4(4) Uredbe (ES) št. 199/2008, razen če se še vedno uporablja obstoječ načrt; v tem primeru o tem uradno obvestijo Komisijo. Vsebina teh načrtov je skladna s členom 4(2) navedene uredbe.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi odobri delovne načrte iz odstavka 1 do 31. decembra v letu, ki je predhodno letu, v katerem se bo delovni načrt uporabljal.

Člen 22

Pravila o postopkih in časovnih razporedih

1. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o postopkih, obliki in časovnih razporedih za:

(a) odobritev operativnih programov;

(b) predložitev in odobritev predlogov sprememb operativnih programov, vključno z njihovim začetkom veljavnosti ter pogostostjo predložitev v programskem obdobju;

(c) predložitev in odobritev predlogov sprememb iz člena 20(3);

(d) predložitev delovnih načrtov za zbiranje podatkov.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 127(3).

2. Postopki in časovni razporedi so poenostavljeni v primeru:

(a) sprememb operativnih programov v zvezi s prenosom sredstev med prednostnimi nalogami Unije, če sredstva ne presegajo 10 % zneska, dodeljenega prednostni nalogi Unije, ki prejme nižji znesek financiranja;

(b) sprememb operativnih programov v zvezi z uvedbo ali umikom ukrepov oziroma vrst zadevnih operacij ter s tem povezanimi podatki in kazalniki;

(c) sprememb operativnih programov v zvezi s spremembami opisa ukrepov, vključno s spremembami pogojev za upravičenost;

(d) sprememb iz člena 20(3) in v primeru katerih koli drugih sprememb oddelka operativnega programa iz točke (n) člena 18(1).

3. Odstavek 2 se ne uporablja za ukrepe iz členov 33, 34 in člena 41(2).

POGLAVJE II

Načrtovanje ukrepov, financiranih v okviru neposrednega upravljanja

Člen 23

Letni delovni program

1. Za namen izvajanja poglavij I in II naslova VI ter člena 92 Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi letne delovne programe v skladu s cilji iz zadevnih poglavij. Za poglavji I in II naslova VI se ti izvedbeni akti sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 127(3).

2. Letni delovni programi vključujejo:

(a) opis dejavnosti, ki se bodo financirale, in zastavljeni cilji za vsako dejavnost, ki so v skladu s cilji iz členov 82 in 85. Vsebuje tudi navedbo zneska, dodeljenega posamezni dejavnosti, okvirni časovni razpored izvajanja ter informacije o njihovem izvajanju;

(b) bistvena ocenjevalna merila za nepovratna sredstva in sorodne ukrepe, ki so določena na način, ki najboljše dosega cilje operativnega programa, ter najvišja stopnja sofinanciranja.

NASLOV V

UKREPI, FINANCIRANI V OKVIRU DELJENEGA UPRAVLJANJA

POGLAVJE I

Trajnostni razvoj ribištva

Člen 24

Posebni cilji

Podpora iz tega poglavja prispeva k izpolnitvi posebnih ciljev v okviru prednostne naloge Unije, določene v členu 6(1).

Člen 25

Splošni pogoji

1. Lastnik ribiškega plovila, ki je prejel podporo iz tega poglavja, takšnega plovila ne sme prenesti izven Unije vsaj pet let po datumu dejanskega izplačila te podpore upravičencu. V primeru prenosa plovila pred navedenim rokom država članica izterja neupravičeno izplačane zneske za operacijo, in sicer v znesku sorazmernem z obdobjem, v katerem pogoj iz prvega stavka tega odstavka ni bil izpolnjen.

2. Operativni stroški niso upravičeni, razen če to ni izrecno določeno v tem poglavju.

3. Skupni finančni prispevek ESPR za ukrepe iz členov 33 in 34 ter za menjavo ali posodobitev glavnih ali pomožnih motorjev v skladu s členom 41 ne presega višjega od naslednjih dveh pragov:

(a) 6 000 000 EUR; ali

(b) 15 % finančne podpore Unije, ki jo država članica dodeli za prednostne naloge Unije, določene v členu 6(1), (2) in (5).

4. Skupni finančni prispevek ESPR za ukrepe iz člena 29(4) ne presega 5 % finančne podpore Unije, dodeljene posamezni državi članici.

5. Podpora, kise dodeli lastnikom plovil na podlagi člena 33, se odšteje od podpore, ki je bila dodeljena lastnikom plovil za ista plovila na podlagi člena 34.

Člen 26

Inovacije

1. Za spodbujanje inovacij v ribištvu lahko ESPR podpira projekte za razvoj ali uvajanje novih ali bistveno izboljšanih proizvodov in opreme, novih ali izboljšanih postopkov in tehnik ter novih ali izboljšanih sistemov upravljanja in organizacijskih sistemov, tudi na ravni predelave in trženja.

2. Operacije financirane v skladu s tem členom, izvaja znanstveni ali tehnični organ, ki ga prizna država članica ali Unija, ali se izvajajo v sodelovanju z njim. Ta znanstveni ali tehnični organ potrdi rezultate takšnih operacij.

3. O rezultatih operacij, financiranih v skladu s tem členom, države članice v skladu s členom 119 ustrezno obveščajo javnost.

Člen 27

Svetovalne storitve

1. Za boljšo splošno učinkovitost in večjo konkurenčnost gospodarskih subjektov ter za spodbujanje trajnostnega ribištva lahko ESPR podpira:

(a) študije izvedljivosti in svetovalne storitve, s katerimi se oceni sposobnost preživetja projektov, ki bi lahko bili upravičeni do podpore iz tega poglavja;

(b) zagotavljanje strokovnega svetovanja glede okoljske trajnosti, osredotočeno na omejevanje in po možnosti odpravljanje škodljivih posledic ribolovnih dejavnosti na morske, kopenske in sladkovodne ekosisteme;

(c) zagotavljanje strokovnega svetovanja o poslovnih in tržnih strategijah.

2. Študije izvedljivosti, svetovalne storitve in svetovanje iz odstavka 1 zagotavljajo znanstveni, akademski, strokovni ali tehnični organi ali subjekti, ki zagotavljajo ekonomsko svetovanje in so ustrezno usposobljeni.

3. Podpora iz odstavka 1 se dodeli gospodarskim subjektom, organizacijam ribičev, vključno z organizacijami proizvajalcev ali osebami javnega prava.

4. Kadar podpora iz odstavka 1 ni višja od 4 000 EUR, se lahko upravičenec izbere po hitrem postopku.

Člen 28

Partnerstva med znanstveniki in ribiči

1. Za pospešitev prenosa znanja med znanstveniki in ribiči lahko ESPR podpira:

(a) vzpostavitev mrež, partnerskih sporazumov ali združenj med vsaj enim neodvisnim znanstvenim organom in ribiči ali vsaj eno organizacijo ribičev, v katerih lahko sodelujejo strokovni organi;

(b) dejavnosti, ki se izvajajo v okviru omrežij, partnerskih sporazumov ali združenj, navedenih v točki (a).

2. Dejavnosti iz točke (b) odstavka 1 lahko zajemajo dejavnosti zbiranja in upravljanja podatkov, študije, pilotne projekte, širjenje znanja in rezultatov raziskav, seminarje in izmenjavo najboljših praks.

3. Podpora iz odstavka 1 se lahko dodeli osebam javnega prava, ribičem, organizacijam ribičev, lokalnim akcijskim skupinam za ribištvo in nevladnim organizacijam.

Člen 29

Spodbujanje človeškega kapitala, ustvarjanja delovnih mest in socialnega dialoga

1. Za spodbujanje človeškega kapitala, ustvarjanja delovnih mest in krepitve socialnega dialoga lahko ESPR podpira:

(a) strokovno usposabljanje, vseživljenjsko učenje, skupne projekte širjenja ekonomskih, tehničnih, regulativnih ali znanstvenih spoznanj in inovativnih praks, pridobivanje novih strokovnih veščin, povezanih zlasti s trajnostnim upravljanjem morskih ekosistemov, higieno, zdravjem in varnostjo, dejavnosti v pomorskem sektorju, inovacije in podjetništvo;

(b) povezovanje v mreže ter izmenjavo izkušenj in najboljših praks med zainteresiranimi stranmi vključno z organizacijami, ki spodbujajo enake možnosti moških in žensk, spodbujanje vloge žensk v ribiških skupnostih in spodbujanje premalo zastopanih skupin, ki se ukvarjajo z malim priobalnim ribolovom ali ribolovom, ki se izvaja brez plovil;

(c) socialni dialog na ravni Unije ali na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, ki vključuje ribiče, socialne partnerje in druge ustrezne zainteresirane strani.

2. Podpora iz odstavka 1 se lahko dodeli tudi zakoncem samozaposlenih ribičev ali, kadar in kolikor nacionalna zakonodaja priznava tako partnerstvo, življenjskim partnerjem samozaposlenih ribičev, v skladu s pogoji iz člena 2(b) Direktive 2010/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

([1]) Direktiva 2010/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in o razveljavitvi Direktive Sveta 86/613/EGS (UL L 180, 15.7.2010, str. 1).

3. Podpora iz točke (a) odstavka 1 se lahko dodeli za največ dve leti za usposabljanje oseb, mlajših od 30 let, ki jih zadevna država članica priznava za brezposelne (v nadaljnjem besedilu: vajenci). Taka podpora je omejena na usposabljanje na krovu majhnega priobalnega ribiškega plovila, katerega lastnik je poklicni ribič, star najmanj 50 let, ki se ga formalizira s pogodbo med vajencem in lastnikom plovila, ki jo priznava zadevna država članica, ter tudi za tečaje o trajnostnih ribiških praksah in ohranjanju morskih bioloških virov, kot so določeni v Uredbi (EU) št. 1380/2013. Vajenca na krovu spremlja poklicni ribič, star najmanj 50 let.

4. Podpora iz odstavka 3 se dodeli poklicnim ribičem za kritje vajenčeve plače in s tem povezanih stroškov, izračuna pa se v skladu s členom 67(5) Uredbe (EU) št. 1303/2013, pri čemer se upoštevajo gospodarske razmere in življenjski standard v zadevni državi članici. Ta podpora v programskem obdobju za posameznega upravičenca ne presega najvišjega zneska 40 000 EUR.

Člen 30

Diverzifikacija in nove oblike dohodka

1. Iz ESPR se lahko podprejo naložbe, ki prispevajo k diverzifikaciji dohodka ribičev prek razvoja dopolnilnih dejavnosti, vključno z naložbami v ribiška plovila, turističnim trnkarjenjem, restavracijami ter okoljskimi storitvami in izobraževalnimi dejavnostmi na področju ribolova.

2. Podpora iz odstavka 1 se dodeli ribičem, ki:

(a) predložijo poslovni načrt za razvoj svojih novih dejavnosti; in

(b) imajo ustrezne veščine, ki jih je mogoče pridobiti z operacijami, financiranimi v skladu s točko (a) člena 29(1).

3. Podpora iz odstavka 1 se dodeli le, če so dopolnilne dejavnosti povezane z ribičevim osnovnim poslovanjem na področju ribolova.

4. Znesek podpore, dodeljene v skladu z odstavkom 1, ne presega 50 % predvidenega proračuna iz poslovnega načrta za posamezno operacijo in ne presega najvišjega zneska 75 000 EUR za posameznega upravičenca.

Člen 31

Zagonska podpora za mlade ribiče

1. ESPR lahko mladim ribičem zagotovi podporo pri zagonu podjetij.

2. Podporo iz tega člena je mogoče odobriti samo za prvo pridobitev ribiškega plovila:

(a) katerega skupna dolžina je manj kot 24 metrov,

(b) ki je opremljeno za morski ribolov,

(c) katerega starost je od 5 do 30 let in

(d) ki pripada segmentu flote, za katerega je iz poročila o ribolovni zmogljivosti iz člena 22(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013 razvidna uravnoteženost z ribolovnimi možnostmi, ki so na voljo temu segmentu.

3. V tem členu izraz „mladi ribič“ pomeni fizično osebo, ki želi prvič pridobiti ribiško plovilo in ki je v času predložitve vloge mlajša od 40 let in je najmanj pet let delala kot ribič ali je opravila enakovredno poklicno usposabljanje. Države članice lahko določijo tudi druga objektivna merila, ki jih morajo izpolnjevati mladi ribiči, da bi bili upravičeni do podpore iz tega člena.

4. Podpora iz tega člena ne presega 25 % stroškov za pridobitev ribiškega plovila in v nobenem primeru ne presega 75 000 EUR na mladega ribiča.

Člen 32

Zdravje in varnost

1. Za izboljšanje higienskih, zdravstvenih, varnostnih in delovnih pogojev za ribiče lahko ESPR podpira naložbe v ribiška plovila ali opremo za posameznike, če te naložbe presegajo zahteve prave Unije ali nacionalnega prava.

2. Podpora na podlagi tega člena se dodeli ribičem ali lastnikom ribiških plovil.

3. Kadar operacija vključuje naložbo v ribiško plovilo, se podpora za posamezno plovilo dodeli le enkrat v programskem obdobju za isto vrsto naložbe. Kadar operacija vključuje naložbo v individualno opremo, se podpora posameznemu upravičencu dodeli le enkrat v programskem obdobju za isto vrsto opreme.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 126, s katerimi določi vrste upravičenih operacij iz odstavka 1 tega člena.

Člen 33

Začasno prenehanje ribolovnih dejavnosti

1. ESPR lahko podpira ukrepe za začasno prenehanje ribolovnih dejavnosti v naslednjih primerih:

(a) izvajanje ukrepov Komisije ali nujnih ukrepov držav članic iz členov 12 oziroma 13 Uredbe (EU) št. 1380/2013 ali ohranitvenih ukrepov iz člena 7 navedene uredbe, vključno z obdobji biološke obnovitve;

(b) nepodaljšanje sporazumov o partnerstvu o trajnostnem ribištvu ali protokolov k tem sporazumom;

(c) kadar je začasno prenehanje določeno v načrtu upravljanja, sprejetem v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1967/2006 ([1]), ali v večletnem načrtu, sprejetem v skladu s členoma 9 in 10 Uredbe (EU) št. 1380/2013, kadar je treba zaradi doseganja ciljev iz člena 2(2) in točke (a) člena 2(5) Uredbe (EU) št. 1380/2013 na podlagi znanstvenega mnenja zmanjšati ribolovni napor.

2. Podpora iz odstavka 1 se lahko dodeli za največ šest mesecev na plovilo v obdobju od 2014 do 2020.

3. Podpora iz odstavka 1 se dodeli samo:

(a) lastnikom ribiških plovil Unije, ki so registrirana kot aktivna in so vsaj 120 dni v zadnjih dveh koledarskih letih pred datumom predložitve vloge za podporo izvajala ribolovne dejavnosti na morju, ali

(b) ribičem, ki so vsaj 120 dni v zadnjih dveh koledarskih letih pred datumom predložitve vloge za podporo na morju delali na krovu ribiškega plovila Unije, na katerega se nanaša začasno prenehanje dejavnosti.

4. Vse ribolovne dejavnosti zadevnih ribiških plovil ali ribičev se ustavijo. Pristojni organ se prepriča, da zadevna ribiška plovila v obdobju začasnega prenehanja ne izvajajo nikakršnih ribolovnih dejavnosti.

Člen 34

Trajno prenehanje ribolovnih dejavnosti

1. ESPR lahko podpira ukrepe za trajno prenehanje ribolovnih dejavnosti izključno v primeru, ko je to doseženo z razrezom ribiških plovil in če:

(a) je tak razrez vključen v operativni program iz člena 18 in

(b) je trajno prenehanje predvideno kot instrument akcijskega načrta iz člena 22(4) Uredbe (EU) št. 1380/2013, ob tem pa je navedeno, da ni učinkovitega ravnovesja med segmentom flote in ribolovnimi možnostmi, ki so na voljo temu segmentu.

2. Podpora iz odstavka 1 se dodeli:

(a) lastnikom ribiških plovil Unije, ki so registrirana kot aktivna in so vsaj 90 dni na leto v zadnjih dveh koledarskih letih pred datumom predložitve vloge za podporo izvajala ribolovne dejavnosti na morju, ali

(b) ribičem, ki so vsaj 90 dni na leto v zadnjih dveh koledarskih letih pred datumom predložitve vloge za podporo na morju delali na krovu ribiškega plovila Unije, na katerega se nanaša trajno prenehanje dejavnosti.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1967/2006 z dne 21. decembra 2006 o ukrepih za upravljanje za trajnostno izkoriščanje ribolovnih virov v Sredozemskem morju, spremembi Uredbe (EGS) št. 2847/93 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1626/94 (UL L 409, 30.12.2006, str. 11).

3. Zadevni ribiči prenehajo z vsemi ribolovnimi dejavnostmi. Upravičenci pristojnim organom predložijo dokaz, da so prenehali z ribolovnimi dejavnostmi. Nadomestilo se povrne po načelu časovne porazdelitve, če ribič v manj kot dveh letih po datumu predložitve vloge za podporo začne ponovno opravljati ribolovne dejavnosti.

4. Podpora na podlagi tega člena se lahko dodeli do 31. decembra 2017.

5. Podpora iz tega člena se izplača šele, ko se ustrezne zmogljivosti trajno izbrišejo iz registra ribiške flote Unije in se prekličejo tudi dovoljenja za gospodarski ribolov in dovoljenja za ribolov. Upravičenci pet let po prejemu takšne podpore ne smejo registrirati novega ribiškega plovila. Zmanjšanje zmogljivosti zaradi trajnega prenehanja ribolovnih dejavnosti z javno pomočjo pomeni ustrezno trajno znižanje zgornjih mej ribolovnih zmogljivosti iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 1380/2013.

6. Z odstopanjem od odstavka 1 se lahko odobri podpora za trajno prenehanje ribolovnih dejavnosti brez razreza, če se plovila naknadno opremijo za dejavnosti, ki niso gospodarski ribolov.

Poleg tega in zaradi ohranjanja pomorske dediščine se lahko v primeru tradicionalnih lesenih plovil odobri podpora za trajno prenehanje ribolovnih dejavnosti brez razreza, če se taka plovila še naprej uporabljajo za naloge v zvezi z ohranjanjem dediščine na kopnem.

Člen 35

Vzajemni skladi za slabe vremenske razmere in okoljske nesreče

1. ESPR lahko prispeva v vzajemne sklade, ki plačajo finančna nadomestila ribičem za gospodarske izgube, ki jih povzročijo slabe vremenske razmere ali okoljske nesreče ali stroški reševanja ribičev ali ribiških plovil v primeru nesreč na morju med izvajanjem ribiških dejavnosti.

2. Za namene odstavka 1 izraz „vzajemni sklad“ pomeni shemo, ki jo akreditira država članica v skladu z nacionalnim pravom, ki omogoča vključenim ribičem, da se zavarujejo, in ki jim zagotavlja izplačila nadomestil za gospodarske izgube, ki jih povzročijo dogodki iz odstavka 1.

3. Države članice zagotovijo, da se preprečijo čezmerna nadomestila zaradi združevanja podpore na podlagi tega člena z drugimi instrumenti na ravni Unije ali na nacionalni ravni ali zasebnih zavarovalnih shem.

4. Da bi bil upravičen do podpore iz tega člena, mora zadevni vzajemni sklad izpolnjevati naslednje:

(a) v skladu z nacionalnim pravom ga akreditira pristojni organ države članice;

(b) vodi pregledno politiko glede vplačil v sklad in izplačil iz njega; in

(c) ima jasna pravila za določitev odgovornosti za kakršne koli nastale dolgove.

5. Države članice določijo pravila za ustanovitev in upravljanje vzajemnih skladov, zlasti za odobritev izplačil nadomestil ribičem in njihove upravičenosti v primeru slabih vremenskih razmer, okoljskih nesreč ali nesreč na morju iz odstavka 1 ter za upravljanje in spremljanje skladnosti s temi pravili. Države članice zagotovijo, da so v ureditvi o skladih določene kazni v primeru malomarnosti ribiča.

6. Pristojni organ zadevne države članice mora kot take uradno priznati slabe vremenske razmere, okoljske nesreče ali nesreče na morju iz odstavkov 1 in 2, da so se zgodile.

7. Finančni prispevki iz odstavka1 zadevajo samo zneske, ki jih vzajemni sklad izplača kot finančno nadomestilo ribičem. Upravni stroški ob vzpostavitvi skladov niso upravičeni do podpore. Države članice lahko z uporabo zgornjih mej za vzajemne sklade omejijo stroške, ki so upravičeni do podpore.

8. Prispevki iz odstavka 1 se odobrijo le za kritje škode, nastale zaradi slabih vremenskih razmer,okoljskih nesreč ali nesreč na morju, ki znaša več kot 30 % letnega prometa zadevnega podjetja, izračunanega na podlagi povprečnega prometa tega podjetja v preteklih treh koledarskih letih.

9. Iz ESPR se ne prispeva za začetni kapital.

10. Kadar se države članice odločijo omejiti stroške, ki so upravičeni do podpore, z uporabo zgornjih mej za vzajemne sklade, v svojih operativnih programih navedejo podrobnosti in utemeljitve glede teh zgornjih mej.

Člen 36

Podpora sistemom dodeljevanja ribolovnih možnosti

1. Za prilagoditev ribolovnih dejavnosti ribolovnim možnostim lahko ESPR podpre oblikovanje, razvoj, spremljanje, vrednotenje in upravljanje sistemov dodeljevanja ribolovnih možnosti.

2. Podpora iz tega člena se dodeli javnim organom, pravnim ali fizičnim osebam ali organizacijam ribičev, ki jih priznavajo države članice, vključno s priznanimi organizacijami proizvajalcev, in ki sodelujejo pri kolektivnem upravljanju sistemov iz odstavka 1.

Člen 37

Podpora oblikovanju in izvajanju ohranitvenih ukrepov ter regionalnega sodelovanja

1. Za zagotovitev učinkovitega oblikovanja in izvajanja ohranitvenih ukrepov iz členov 7, 8 in 11 Uredbe (EU) št. 1380/2013 ter regionalnega sodelovanja v skladu s členom 18 navedene uredbe lahko ESPR podpira:

(a) oblikovanje, razvoj in spremljanje tehničnih ter upravnih sredstev, potrebnih za razvoj in izvajanje ohranitvenih ukrepov in regionalizacije;

(b) sodelovanje zainteresiranih strani in sodelovanje med državami članicami pri oblikovanju in izvajanju ohranitvenih ukrepov in regionalizacije.

2. ESPR lahko podpira neposredno obnavljanje staleža v skladu z odstavkom 1 le, če je v pravnem aktu Unije določeno kot ohranitveni ukrep.

Člen 38

Omejitev vpliva ribolova na morsko okolje in prilagajanje ribolova varstvu vrst

1. Za zmanjšanje vpliva ribolova na morsko okolje, za spodbujanje postopne odprave zavržkov in za olajšanje prehoda na trajnostno izkoriščanje živih morskih bioloških virov v skladu s členom 2(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013 se lahko iz ESPR podprejo naložbe:

(a) v opremo za izboljšanje selektivnosti ribolovnih orodij glede velikosti ali vrste;

(b) v ribiško plovilo ali v opremo za odpravo zavržkov s preprečevanjem in zmanjševanjem neželenega ulova komercialnih staležev ali za ravnanje z neželenim ulovom, ki ga je treba iztovoriti v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013;

(c) v opremo za omejitev in po možnosti odpravo fizičnih in bioloških vplivov ribolova na ekosistem ali morsko dno;

(d) v opremo za zaščito orodja in ulova pred sesalci in pticami, zavarovanimi z Direktivo Sveta 92/43/EGS ali Direktivo 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), če ne ogroža selektivnosti ribolovnega orodja in če je bilo storjeno vse potrebno, da se preprečijo fizične poškodbe plenilcev.

2. Z odstopanjem od točke (a) člena 11 se podpora iz odstavka 1 v najbolj oddaljenih regijah lahko dodeli za zasidrane naprave za zbiranje rib, če te naprave prispevajo k trajnostnemu in selektivnemu ribolovu.

3. Podpora za posamezno vrsto opreme na posameznem ribiškem plovilu Unije se ne dodeli več kot enkrat v programskem obdobju.

4. Podpora se dodeli le, kadar je orodje ali druga oprema iz odstavka 1 očitno bolj selektivna glede velikosti ali ima manjši vpliv na ekosistem in neciljne vrste kot standardno orodje ali druga oprema, dovoljena v skladu s pravom Unije ali ustreznim nacionalnim pravom, sprejetim v okviru regionalizacije, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 1380/2013.

([1]) Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

5. Podpora se dodeli:

(a) lastnikom ribiških plovil Unije, ki so registrirana kot aktivna plovila in so vsaj 60 dni v obdobju dveh koledarskih let pred datumom predložitve vloge za podporo izvajala ribolovno dejavnost na morju;

(b) ribičem, ki so lastniki opreme, ki jo je treba nadomestiti, in so delali na krovu ribiškega plovila Unije vsaj 60 dni v obdobju dveh koledarskih let pred datumom predložitve vloge za podporo;

(c) organizacijam ribičev, ki jih priznava država članica.

Člen 39

Inovacije, povezane z ohranjanjem morskih bioloških virov

1. Da bi se prispevalo k postopni odpravi zavržkov in prilova ter olajšal prehod na izkoriščanje živih morskih bioloških virov v skladu s členom 2(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013 ter za zmanjšanje vpliva ribolova na morsko okolje in vpliva zaščitenih plenilcev, lahko ESPR podpira operacije katerih cilj je razvoj ali uvedba novega tehničnega ali organizacijskega znanja, vključno z izboljšanjem ribolovnih tehnik in povečanjem selektivnosti ribolovnih orodij, s katerim se zmanjšuje vpliv ribolovnih dejavnosti na okolje ali katerih cilj je doseganje bolj trajnostne uporabe morskih bioloških virov in soobstoj z zaščitenimi plenilci.

2. Operacije, financirane v skladu s tem členom, izvaja znanstveni ali tehnični organ, ki ga prizna država članica in ki potrdi rezultate takšnih operacij, ali se izvajajo v sodelovanju z njim.

3. O rezultatih operacij, financiranih v skladu s tem členom, države članice v skladu s členom 119 ustrezno obveščajo javnost.

4. Ribiška plovila, vključena v projekte, ki se financirajo v okviru tega člena, ne smejo presegati 5 % plovil nacionalne flote ali 5 % tonaže nacionalne flote v bruto tonaži, izračunane v času predložitve vloge. Komisija lahko na zahtevo države članice v ustrezno utemeljenih okoliščinah in na podlagi priporočila Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo, ustanovljenega z Sklepom Komisije 2005/629/EC ([1]), odobri projekte, ki presegajo mejne vrednosti iz tega odstavka.

5. Operacije, ki jih ni mogoče šteti za ribolov v znanstvene namene v skladu s členom 33 Uredbe (ES) št. 1224/2009 in ki obsegajo preskušanje novih ribolovnih orodij ali tehnik, se izvajajo v okviru omejitev ribolovnih možnosti, dodeljenih zadevni državi članici.

6. Neto prihodek, ki se ustvari s sodelovanjem ribiškega plovila pri operaciji, se odšteje od upravičenih odhodkov operaciji v skladu s členom 65(8) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

7. Za namene člena 6 izraz „neto prihodek“ pomeni prihodek ribičev od prve prodaje rib ali lupinarjev, ulovljenih med uvajanjem in preskušanjem novega tehničnega ali organizacijskega znanja, od katerega se odštejejo stroški prodaje, kot so pristojbine za prodajne dvorane.

Člen 40

Varstvo in obnova morske biotske raznovrstnosti in ekosistemov ter ureditev nadomestil v okviru trajnostnih ribolovnih dejavnosti

1. Za varstvo in obnovo morske biotske raznovrstnosti in ekosistemov v okviru trajnostnih ribolovnih dejavnosti in ob sodelovanju ribičev, kadar je to ustrezno, lahko ESPR podpira naslednje operacije:

(a) pobiranje odpadkov iz morja s strani ribičev, kot je odstranjevanje izgubljenega ribolovnega orodja in morskih odpadkov;

(b) izgradnjo, postavljanje ali posodobitev mirujočih ali premičnih naprav za varovanje ter spodbujanje razvoja morskih živalskih in rastlinskih vrst, vključno z njihovo znanstveno pripravo, in vrednotenje;

(c) prispevke k boljšemu upravljanju ali ohranjanju morskih bioloških virov;

(d) pripravo, vključno s študijami, oblikovanje, spremljanje in posodabljanje načrtov za varstvo in upravljanje za dejavnosti, povezane z ribištvom, v okviru območij NATURA 2000 in območij prostorskih varovalnih ukrepov iz Direktive 2008/56/ES ter v drugih posebnih habitatih;

([1]) Sklep Komisije 2005/629/EC z dne 26. avgusta 2005 o ustanovitvi Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo (UL L 225, 31.8.2005, str. 18).

(e) upravljanje, obnovo in spremljanje območij NATURA 2000 v skladu z direktivama 92/43/EGS in 2009/147/ES ter v skladu s prednostnimi okviri ukrepanja, sprejetimi v skladu z Direktivo 92/43/EGS;

(f) upravljanje, obnovo in spremljanje zaščitenih morskih območij zaradi izvajanja prostorskih varovalnih ukrepov iz člena 13(4) Direktive 2008/56/ES;

(g) povečanje okoljske ozaveščenosti med ribiči glede varstva in obnove morske biotske raznovrstnosti;

(h) sisteme nadomestil za škodo pri ulovu zaradi sesalcev in ptic, zaščitenih z Direktivo 92/43/EGS in Direktivo 2009/147/ES;

(i) sodelovanje pri drugih ukrepih, katerih cilja sta ohranitev in krepitev storitev v zvezi z biotsko raznovrstnostjo in ekosistemskimi storitvami, kot je obnova določenih morskih in obalnih habitatov v podporo trajnostnim staležem rib, vključno z njihovo znanstveno pripravo, in vrednotenje.

2. Podpora iz točke (h) odstavka 1 je pogojena z uradnim priznanjem takih sistemov s strani pristojnih organov držav članic. Države članice morajo zagotoviti tudi, da ne pride do čezmernih nadomestil škode zaradi združevanja sistemov nadomestil na ravni Unije in na nacionalni ravni ter zasebnih shem nadomestil.

3. Operacije iz tega člena lahko izvajajo znanstvene ali tehnične osebe javnega prava, svetovalni sveti, ribiči ali organizacije ribičev, ki jih priznava država članica, ali nevladne organizacije v partnerstvu z organizacijami ribičev ali v partnerstvu z lokalnimi akcijskimi skupinami za ribištvo.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 126, s katerimi določi stroške, ki so upravičeni do podpore iz odstavka 1 tega člena.

Člen 41

Energetska učinkovitost in ublažitev podnebnih sprememb

1. Za ublažitev učinkov podnebnih sprememb in izboljšanje energetske učinkovitost ribiških plovil lahko ESPR podpira:

(a) naložbe v opremo ali ribiška plovila s ciljem zmanjšanja emisij onesnaževal ali toplogrednih plinov in povečanja energetske učinkovitosti ribiških plovil. Naložbe v ribolovno orodje so tudi upravičene, če ne ogrožajo selektivnosti tega ribolovnega orodja;

(b) preglede in programe energetske učinkovitosti;

(c) študije za ocenitev prispevka alternativnih pogonskih sistemov in oblike trupa ribiških plovil k njihovi energetski učinkovitosti.

2. Podpora za menjavo ali posodobitev glavnega ali pomožnega motorja se lahko dodeli le:

(a) plovilom, katerih skupna dolžina ne presega 12 metrov, če moč novega ali posodobljenega motorja v kW ni večja kot pri starem motorju;

(b) plovilom, katerih skupna dolžina je med 12 in 18 metrov, če je moč novega ali posodobljenega motorja v kW vsaj za 20 % manjša kot pri starem motorju;

(c) plovilom, katerih skupna dolžina je med 18 in 24 metrov, če je moč novega ali posodobljenega motorja v kW vsaj za 30 % manjša kot pri starem motorju.

3. Podpora iz odstavka 2 za menjavo ali posodobitev glavnega ali pomožnega motorja se lahko dodeli le plovilom, ki pripadajo segmentu flote, za katerega je iz poročila o ribolovni zmogljivosti iz člena 22(2) Uredbe (EU) št. 1380/2013 razvidno, da je ta uravnotežena z ribolovnimi možnostmi, ki so na voljo temu segmentu.

4. Podpora iz odstavka 2 tega člena se dodeli samo za menjavo ali posodobitev glavnega ali pomožnega motorja z uradnim potrdilom v skladu s členom 40(2) Uredbe (ES) št. 1224/2009. Izplača se šele, ko se ustrezno zmanjšanje zmogljivosti v kW trajno črta iz registra ribiške flote Unije.

5. Za ribiška plovila, za katera se ne certificira moč motorja, se podpora iz odstavka 2 tega člena dodeli samo za menjavo ali posodobitev glavnih ali pomožnih motorjev, pri katerih so bili preverjeni podatki glede skladnosti moči motorja v skladu s členom 41 Uredbe (ES) št. 1224/2009 in ki so bili fizično pregledani za zagotovitev, da moč motorja ne bi presegala moči motorja, določene v dovoljenju za ribolov.

6. Zmanjšanje moči motorja iz točk (b) in (c) odstavka 2 lahko skupina plovil doseže za vsako kategorijo plovil iz navedenih točk.

7. Ne glede na člen 25(3) podpora ESPR na podlagi odstavka 2 tega člena ne presega višjega od naslednjih dveh pragov:

(a) 1 500 000 EUR ali

(b) 3 % finančne podpore Unije, ki jo država članica dodeli za prednostne naloge Unije, določene v členu 6(1), (2) in (5).

8. Vloge, ki jih vložijo gospodarski subjekti iz sektorja malega priobalnega ribolova, se obravnavajo prednostno za do 60 % skupne podpore, dodeljene zaradi menjave ali posodobitve glavnih ali pomožnih motorjev iz odstavka 2 za celotno programsko obdobje.

9. Podpora iz odstavkov 1 in 2 se dodeli le lastnikom ribiških plovil in se ne sme dodeliti več kot enkrat na programsko obdobje za posamezno ribiško plovilo in za posamezno vrsto naložbe.

10. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 126, s katerimi opredeli stroške, ki so upravičeni do podpore iz točke (a) odstavka 1 tega člena.

Člen 42

Dodana vrednost, kakovost proizvodov in uporaba neželenega ulova

1. Za večjo dodano vrednost ali kakovost ulovljenih rib lahko ESPR podpira:

(a) naložbe, ki zvišujejo vrednost ribiških proizvodov, zlasti tiste, ki ribičem omogočajo predelavo, trženje in neposredno prodajo lastnega ulova;

(b) inovativne naložbe v ribiška plovila, ki izboljšujejo kakovost ribiških proizvodov.

2. Podpora iz točke (b) odstavka 1 se dodeli le ob uporabi selektivnega orodja za čim manjši neželeni ulov ter samo lastnikom ribiških plovil Unije, ki so vsaj 60 dni v obdobju dveh koledarskih let pred datumom predložitve vloge izvajala ribolovno dejavnost na morju.

Člen 43

Ribiška pristanišča, mesta iztovarjanja, prodajne dvorane in zavetja

1. Za povečanje kakovosti, nadzora in sledljivosti iztovorjenih proizvodov povečanje energetske učinkovitosti, prispevanje k varstvu okolja in izboljšanje varnostnih in delovnih pogojev lahko ESPR podpira naložbe, ki izboljšujejo infrastrukturo ribiških pristanišč,prodajnih dvoran,mest iztovarjanja in zavetij, vključno z naložbami v infrastrukturo za zbiranje smeti in morskih odpadkov.

2. ESPR lahko podpira naložbe v ribiška pristanišča, prodajne dvorane, mesta iztovarjanja in zavetja zaradi lažjega izpolnjevanja obveznosti iztovarjanja celotnega ulova v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013 in členom 8(2)(b) Uredbe (EU) št. 1379/2013, kot tudi zaradi ustvarjanja dodane vrednosti premalo izkoriščenim delom ulova.

3. Za izboljšanje varnosti ribičev lahko ESPR podpira naložbe v izgradnjo ali posodobitev zavetij.

4. Podpora ne zajema izgradnje novih pristanišč, novih mest iztovarjanja ali novih prodajnih dvoran.

Člen 44

Ribolov v celinskih vodah ter živalske in rastlinske vrste celinskih voda

1. Za zmanjšanje vpliva ribolova v celinskih vodah na okolje, povečanje energetske učinkovitosti, povečanje vrednosti ali kakovosti iztovorjenih rib ali izboljšanje zdravstvenih, varnostnih, delovnih pogojev ter človeškega kapitala in usposabljanja lahko ESPR podpira naslednje naložbe:

(a) spodbujanje človeškega kapitala,ustvarjanja delovnih mest in socialnega dialoga v skladu s členom 29 ter pod pogoji iz navedenega člena;

(b) v ribiška plovila ali individualno opremo v skladu s členom 32 in pod pogoji iz navedenega člena;

(c) v opremo in vrste operacij v skladu s členoma 38 in 39 ter pod pogoji iz navedenih členov;

(d) za izboljšanje energetske učinkovitost in ublažitev učinkov podnebnih sprememb v skladu s členom 41 ter pod pogoji iz navedenega člena;

(e) v opremo, ki povečuje vrednost in kakovost ulovljenih rib, v skladu s členom 42 in pod pogoji iz navedenega člena;

(f) v ribiška pristanišča, zavetja in mesta iztovarjanja v skladu s členom 43 ter pod pogoji iz navedenega člena.

2. ESPR lahko podpira naložbe v zvezi z zagonom podjetij mladih ribičev v skladu s členom 31 in pod enakimi pogoji kot v navedenem členu razen glede zahteve iz točke (b) odstavka 2 navedenega člena.

3. ESPR lahko podpira razvoj in spodbujanje inovacij v skladu s členom 26, svetovalne storitve v skladu s členom 27 ter partnerstva med znanstveniki in ribiči v skladu s členom 28.

4. Da bi v celinskih vodah spodbujali diverzifikacijo ribičev, lahko ESPR podpira diverzifikacijo dejavnosti ribolova v celinskih vodah v dopolnilne dejavnosti pod pogoji iz člena 30.

5. Za namene odstavka 1:

(a) se sklicevanja na ribiška plovila v členih 32, 38, 39, 41 in 42 štejejo kot sklicevanja na plovila, ki delujejo izključno v celinskih vodah;

(b) se sklicevanje na morsko okolje v členu 38 šteje kot sklicevanje na okolje, v katerem delujejo plovila za ribolov v celinskih vodah.

6. ESPR lahko zaradi varovanja in razvoja vodnih živalskih in rastlinskih vrst podpira:

(a) upravljanje, obnovo in spremljanje območij NATURA 2000, na katera vplivajo ribolovne dejavnosti, in rehabilitacijo celinskih voda v skladu z Direktivo 60/2000/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), vključno z drstitvenimi območji in selitvenimi potmi za selitvene vrste, brez poseganja v točko (e) člena 40(1) te uredbe in ob sodelovanju ribičev v celinskih vodah, kjer je to ustrezno;

(b) izgradnjo, posodobitev ali postavljanje mirujočih ali premičnih naprav za varovanje ter spodbujanje razvoja vodnih živalskih in rastlinskih vrst, vključno z njihovo znanstveno pripravo, spremljanjem in vrednotenjem.

7. Države članice zagotovijo, da plovila, ki prejmejo podporo v skladu s tem členom, še naprej delujejo izključno v celinskih vodah.

POGLAVJE II

Trajnostni razvoj akvakulture

Člen 45

Posebni cilji

Podpora iz tega poglavja prispeva k uresničevanju posebnih ciljev v okviru prednostne naloge Unije, določene v členu 6(2).

Člen 46

Splošni pogoji

1. Podpora iz tega poglavja je omejena na podjetja, ki se ukvarjajo z akvakulturo, razen če je v tej uredbi določeno drugače.

([1]) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

2. Za namene tega člena podjetniki, ki se začnejo ukvarjati z dejavnostjo akvakulture, predložijo poslovni načrt, kadar znesek naložbe presega 50 000 EUR, pa tudi študijo izvedljivosti, ki zajema presojo vplivov operacije na okolje. Podpora iz tega poglavja se dodeli le, če se z neodvisnim tržnim poročilom jasno dokažejo dobri in trajnostni tržni obeti za proizvod.

3. Kadar operacije obsegajo naložbe v opremo ali infrastrukturo, ki zagotavljajo skladnost s prihodnjimi zahtevami v zvezi z okoljem, zdravjem ljudi ali živali, higieno ali dobrim počutjem živali v skladu z zakonodajo Unije, se lahko podpora dodeli do datuma, ko take zahteve postanejo zavezujoče za podjetja, ki se ukvarjajo z akvakulturo.

4. Podpora se ne dodeli za gojenje gensko spremenjenih organizmov.

5. Podpora se ne dodeli operacijam akvakulture na zaščitenih morskih območjih, če je pristojni organ države članice na podlagi presoje vpliva na okolje ugotovil, da bi operacija zelo škodljivo vplivala na okolje, česar ni mogoče ustrezno ublažiti.

Člen 47

Inovacije

1. Za spodbujanje inovacij v akvakulturi lahko ESPR podpira operacije, katerih cilj je:

(a) razvijanje tehničnega, znanstvenega ali organizacijskega znanja v objektih akvakulture, ki zlasti zmanjšuje vpliv na okolje, zmanjšuje odvisnost od ribje moke in ribjega olja, spodbuja trajnostno izkoriščanje virov v akvakulturi, prispeva k dobremu počutju živali ali olajšuje nove trajnostne načine proizvodnje;

(b) razvijanje ali uvajanje novih vrst akvakulture z dobrim tržnim potencialom, novih ali bistveno izboljšanih proizvodov, novih ali izboljšanih postopkov ter novih ali izboljšanih sistemov upravljanja in organizacijskih sistemov;

(c) proučevanje tehnične ali ekonomske izvedljivosti inovativnih proizvodov ali postopkov.

2. Operacije iz tega člena izvajajo javni ali zasebni znanstveni ali tehnični organi, ki jih priznava država članica in ki potrdijo rezultate takšnih operacij, ali pa se izvajajo v sodelovanju z njimi.

3. O rezultatih operacij, ki prejemajo podporo, države članice v skladu s členom 119 ustrezno obveščajo javnost.

Člen 48

Produktivne naložbe v akvakulturo

1. ESPR lahko podpira:

(a) produktivne naložbe v akvakulturo;

(b) diverzifikacijo proizvodnje akvakulture in gojenih vrst;

(c) posodobitev objektov akvakulture, vključno z izboljšanjem delovnih in varnostnih razmer delavcev v akvakulturi;

(d) izboljšave in posodobitve, povezane z zdravjem in dobrim počutjem živali, vključno z nakupom opreme, namenjene zaščiti objektov akvakulture pred plenilci v naravi;

(e) naložbe za zmanjševanje negativnih ali povečevanje pozitivnih vplivov na okolje ter izboljšanje učinkovite rabe virov;

(f) naložbe v izboljšanje kakovosti ali v dodano vrednost proizvodov iz akvakulture,;

(g) obnovo obstoječih ribnikov ali lagun akvakulture z odstranjevanjem blata ali naložbami za preprečevanje nalaganja blata;

(h) diverzifikacijo prihodka podjetij, ki se ukvarjajo z akvakulturo, z razvojem dopolnilnih dejavnosti;

(i) naložbe, ki bistveno zmanjšajo vpliv podjetij, ki se ukvarjajo z akvakulturo, na porabo in kakovost vode, zlasti z zmanjšanjem količine porabljene vode ali kemikalij, antibiotikov in drugih zdravil ali izboljšanjem kakovosti izhodne vode, vključno z uporabo večtrofičnih sistemov akvakulture;

(j) spodbujanje akvakulture v zaprtih sistemih, kjer se proizvodi iz akvakulture gojijo v zaprtih sistemih ponovnega kroženja, kar čim bolj zniža porabo vode;

(k) naložbe za povečanje energetske učinkovitosti in spodbujanje prehoda podjetij, ki se ukvarjajo z akvakulturo, na obnovljive vire energije.

2. Podpora iz točke (h) odstavka 1 se dodeli le podjetjem, ki se ukvarjajo z akvakulturo, če so dopolnilne dejavnosti povezane z osnovnim poslovanjem podjetja na področju akvakulture, vključno s turističnim trnkarjenjem, okoljskimi storitvami akvakulture ali izobraževalnimi dejavnostmi na področju akvakulture.

3. Podpora iz odstavka 1 se lahko dodeli za povečanje proizvodnje in/ali posodobitev obstoječih podjetij, ki se ukvarjajo z akvakulturo, ali za izgradnjo novih, če je razvoj v skladu z večletnim nacionalnim strateškim načrtom za razvoj akvakulture iz člena 34 Uredbe (EU) št. 1380/2013.

Člen 49

Službe za upravljanje objektov akvakulture ter za razbremenitev in svetovanje

1. Za boljšo splošno učinkovitost in večjo konkurenčnost objektov akvakulture ter za zmanjšanje škodljivih vplivov njihovih dejavnosti na okolje lahko ESPR podpira:

(a) ustanovitev služb za upravljanje objektov akvakulture ter za razbremenitev in svetovanje;

(b) nakup svetovalnih storitev za objekte akvakulture na tehničnem, znanstvenem, pravnem, okoljskem ali gospodarskem področju.

2. Svetovalne storitve iz točke (b) odstavka 1 zajemajo:

(a) potrebe glede upravljanja, ki omogočajo skladnost objektov akvakulture z zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo na področju varstva okolja ter zahtevami pomorskega prostorskega načrtovanja;

(b) presojo vpliva na okolje iz Direktive 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) in Direktive 92/43/EGS;

(c) potrebe glede upravljanja, ki omogočajo skladnost objektov akvakulture z zakonodajo Unije in nacionalno zakonodajo na področju zdravja in dobrega počutja vodnih živali ali zakonodajo javnega zdravja;

(d) zdravstvene in varnostne standarde na podlagi zakonodaje Unije in nacionalne zakonodaje;

(e) strategije trženja in poslovanja.

3. Svetovalne storitve iz točke (b) odstavka 1 zagotavljajo znanstveni ali tehnični organi in subjekti za pravno ali ekonomsko svetovanje z zahtevano usposobljenostjo, priznano v državi članici.

4. Podpora iz točke (a) odstavka (1) se dodeli le osebam javnega prava ali drugim subjektom, ki jih posamezna država članica izbere za vzpostavitev svetovalnih storitev za objekte akvakulture. Podpora iz točke (b) odstavka (1) se dodeli le malim in srednjim podjetjem ali organizacijam na področju akvakulture, vključno z organizacijami proizvajalcev na področju akvakulture in združenji proizvajalcev na področju akvakulture.

5. Kadar podpora ni višja od 4 000 EUR, se lahko upravičenec izbere po hitrem postopku.

6. Upravičenci prejmejo podporo posamezno svetovalno kategorijo storitev iz odstavka 2.

Člen 50

Spodbujanje človeškega kapitala in povezovanja v mreže

1. Za spodbujanje človeškega kapitala in povezovanja v mreže na področju akvakulture lahko ESPR podpira:

([1]) Direktiva 2001/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2001 o presoji vplivov nekaterih načrtov in programov na okolje (UL L 197, 21.7.2001, str. 30).

(a) poklicno usposabljanje, vseživljenjsko učenje, širjenje znanstvenega in tehničnega znanja in inovativnih praks, pridobivanje novih veščin na področju akvakulture ter v zvezi z zmanjšanjem okoljskega vpliva dejavnosti akvakulture;

(b) izboljšanje delovnih pogojev in spodbujanje varnosti pri delu;

(c) povezovanje v mreže ter izmenjavo izkušenj in najboljših praks med podjetji, ki se ukvarjajo z akvakulturo, ali strokovnimi organizacijami in drugimi zainteresiranimi stranmi, vključno z znanstvenimi in tehničnimi organi ali organi, ki spodbujajo enake možnosti med moškimi in ženskami.

2. Podpora iz točke (a) odstavka 1 se ne dodeli velikim podjetjem, ki se ukvarjajo z akvakulturo, razen če svojega znanja ne delijo z MSP.

3. Z odstopanjem od odstavka 46 se podpora na podlagi tega člena dodeli tudi javnim ali poljavnim organizacijam in drugim organizacijam, priznanim v državi članici.

4. Podpora na podlagi tega člena se dodeli tudi zakoncem samozaposlenih gojiteljev vodnih organizmov ali, kadar in kolikor nacionalno pravo priznava tako partnerstvo, življenjskim partnerjem samozaposlenih gojiteljev vodnih organizmov, v skladu s pogoji iz točke (b) člena 2 Direktive 2010/41/EU.

Člen 51

Povečanje potenciala lokacij za akvakulturo

1. Za prispevanje k razvoju lokacij za akvakulturo in s tem povezane infrastrukture ter za zmanjšanje škodljivih vplivov operacij na okolje lahko ESPR podpira:

(a) določitev in kartiranje najprimernejših območij za razvoj akvakulture ob upoštevanju postopkov prostorskega načrtovanja, kadar je to ustrezno; določitev in kartiranje območij, kjer bi bilo treba izključiti dejavnosti akvakulture, da bi se ohranila vloga teh območij v delovanju ekosistema;

(b) izboljšanje in razvoj podpornih zmogljivosti in infrastrukture, potrebnih za povečanje potenciala lokacij za akvakulturo ter zmanjšanje škodljivih vplivov akvakulture na okolje, vključno z naložbami v komasacijo, oskrbo z energijo ali gospodarjenje z vodami;

(c) ukrepe, ki jih sprejmejo in izvajajo pristojni organi v skladu s členom 9(1) Direktive 2009/147/ES ali členom 16(1) Direktive 92/43/EGS, katerih cilj je preprečiti resno škodo za akvakulturo;

(d) ukrepe, ki jih sprejmejo in izvajajo pristojni organi po ugotovitvi povečanega pogina ali bolezni, kot je določeno v členu 10 Direktive Sveta 2006/88/ES ([1]). Ti ukrepi lahko zajemajo sprejetje akcijskih načrtov za lupinarje, namenjenih varovanju, obnovi in upravljanju, vključno s podporo za gojitelje lupinarjev za upravljanje naravnih območij lupinarjev in prispevnih območij.

2. Upravičenci do podpore iz tega člena so le osebe javnega prava ali zasebni subjekti, ki jih države članice pooblastijo za naloge iz odstavka 1.

Člen 52

Spodbujanje novih gojiteljev vodnih organizmov, ki se ukvarjajo s trajnostno akvakulturo

1. Za spodbujanje podjetništva v akvakulturi lahko ESPR podpira nove gojitelje vodnih organizmov pri ustanavljanju trajnostnih podjetij, ki se ukvarjajo z akvakulturo.

2. Podpora iz odstavka 1 se dodeli gojiteljem vodnih organizmov, ki vstopajo v sektor, če:

(a) imajo ustrezne veščine ter sposobnosti;

(b) prvič ustanavljajo mikro ali malo podjetje, ki se ukvarja z akvakulturo, kot vodilne osebe v takšnem podjetju; in

(c) predložijo poslovni načrt o razvoju njihovih dejavnosti akvakulture.

([1]) Direktiva Sveta 2006/88/ES z dne 24. oktobra 2006 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih (UL L 328, 24.11.2006, str. 14).

3. Da bi gojitelji vodnih organizmov, ki vstopajo v sektor, pridobili ustrezne veščine, so lahko upravičeni do podpore iz točke (a) člena 50(1).

Člen 53

Prehod na sistem za okoljsko ravnanje in presojo ter ekološka akvakultura

1. Za spodbujanje razvoja ekološke ali energetsko učinkovite akvakulture lahko ESPR podpira:

(a) prehod s konvencionalnih načinov proizvodnje v akvakulturi na ekološko akvakulturo v smislu Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 ([1]) ter v skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 710/2009 ([2]);

(b) sodelovanje v sistemu Unije za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), vzpostavljenem z Uredbo (ES) št. 761/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]).

2. Podpora se dodeli le upravičencem, ki se zavežejo, da bodo vsaj tri leta sodelovali v sistemu EMAS ali vsaj pet let izpolnjevali zahteve ekološke pridelave.

3. Podpora se dodeli v obliki nadomestila za največ tri leta v obdobju preusmeritve podjetja v ekološko pridelavo ali v obdobju priprave za sodelovanje v sistemu EMAS. Države članice izračunajo to nadomestilo na podlagi:

(a) izgube prihodka ali dodatnih stroškov v obdobju prehoda s konvencionalne na ekološko pridelavo za dejavnosti, upravičene v skladu s točko (a) odstavka 1 tega člena ali

(b) dodatnih stroškov zaradi uporabe sistema EMAS in priprav na sodelovanje v tem sistemu za operacije, upravičene v skladu s točko (b) odstavka 1.

Člen 54

Akvakultura, ki zagotavlja okoljske storitve

1. Za spodbujanje razvoja akvakulture, ki zagotavlja okoljske storitve, lahko ESPR podpira:

(a) metode akvakulture, ki so združljive s posebnimi okoljskimi potrebami in za katere veljajo posebne zahteve za upravljanje, ki izhajajo iz določitve območij NATURA 2000 v skladu z direktivama 92/43/EGS ter 2009/147/ES;

(b) sodelovanje, v zvezi z neposredno povezanimi stroški, pri ohranjanju in razmnoževanju vodnih živali ex-situ v okviru programov za ohranjanje in obnovo biotske raznovrstnosti, ki jih razvijejo javni organi ali se izvajajo pod njihovim nadzorom;

(c) dejavnosti akvakulture, ki vključujejo ohranjanje in izboljševanje okolja ter biotske raznovrstnosti, in upravljanje s krajino in tradicionalnimi značilnostmi na območjih akvakulture.

2. Podpora iz točke (a) odstavka 1 se dodeli v obliki letnega nadomestila za nastale dodatne stroške in/ali izpadli prihodek, ki je posledica zahtev za upravljanje na zadevnih območjih zaradi izvajanja direktiv 92/43/EGS ali 2009/147/ES.

3. Podpora iz točke (c) odstavka 1 se dodeli le, kadar se upravičenci zavežejo, da bodo najmanj pet let izpolnjevali okoljske zahteve v akvakulturi, ki presegajo zgolj uporabo zakonodaje Unije in nacionalne zakonodaje. Okoljske koristi operacije se prikažejo s predhodno oceno, ki jo izvedejo pristojni organi, ki jih določi država članica, razen če so okoljske koristi zadevne operacije že priznane.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L 189, 20.7.2007, str. 1).
([2]) Uredba Komisije (ES) št. 710/2009 z dne 5. avgusta 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 889/2008 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 v zvezi z določitvijo podrobnih pravil o ekološkem gojenju živali iz ribogojstva in ekološki pridelavi morskih alg (UL L 204, 6.8.2009, str. 15).
([3]) Uredba (ES) št. 761/2001 evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. marca 2001 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS) (UL L 114, 24.4.2001, str. 1).

4. Podpora v skladu s točko (c) odstavka 1 se dodeli v obliki letnega nadomestila za nastale dodatne stroške in/ali izpad dohodkov.

5. O rezultatih operacij, za katere se dodeli podpora v skladu s tem členom, države članice v skladu s členom 119 ustrezno obveščajo javnost.

Člen 55

Ukrepi v zvezi z javnim zdravjem

1. ESPR lahko podpira nadomestila za gojitelje mehkužcev za začasno ustavitev pridobivanja gojenih mehkužcev, kadar nastopi taka ustavitev izključno zaradi javnega zdravja.

2. Podpora se lahko dodeli le, kadar je začasna ustavitev pridobivanja gojenih mehkužcev zaradi okuženosti posledica širjenja planktona, ki proizvaja toksine, ali prisotnosti planktona, ki vsebuje biotoksine, in pod pogojem, da:

(a) okuženost traja več kot štiri zaporedne mesece; ali

(b) izguba zaradi začasne ustavitve pridobivanja gojenih mehkužcev presega 25 % letnega prometa zadevnega podjetja, izračunanega na podlagi povprečnega prometa tega podjetja v treh koledarskih letih pred letom, v katerem se pridobivanje ustavi.

Za namene točke (b) prvega pododstavka lahko države članice vzpostavijo posebna pravila za izračun v podjetjih, dejavnih manj kot tri leta.

3. Obdobje, za katero se lahko dodeli nadomestilo, znaša v celotnem programskem obdobju največ 12 mesecev. V ustrezno utemeljenih primerih se lahko enkrat podaljša za največ dodatnih 12 mesecev na največ skupnih 24 mesecev.

Člen 56

Ukrepi za zdravje in dobro počutje živali

1. Da se pri delovanju podjetij, ki se ukvarjajo z akvakulturo, med drugim v smislu preprečevanja bolezni in v smislu biološke varnosti, spodbujata zdravje in dobro počutje živali, lahko ESPR podpira:

(a) poplačilo stroškov za nadzor in izkoreninjenje bolezni v akvakulturi v skladu z Odločbo Sveta 2009/470/ES ([1]), vključno z operativnimi stroški, ki nastanejo zaradi izpolnjevanja obveznosti iz načrta za izkoreninjenje bolezni;

(b) razvoj splošnih najboljših praks in najboljših praks, ki so značilne za določene vrste, ali kodeksov ravnanja na področju biološke varnosti ali zahtev po zdravju in dobrem počutju živali v akvakulturi;

(c) pobude za zmanjšanje odvisnosti akvakulture od veterinarskih zdravil;

(d) veterinarske ali farmacevtske študije ter širjenje in izmenjavo informacij ter najboljših praks na področju veterinarskih bolezni v akvakulturi zaradi spodbujanja ustrezne uporabe veterinarskih zdravil;

(e) ustanovitev in delovanje skupin za zaščito zdravja v sektorju akvakulture, ki jih priznavajo države članice;

(f) nadomestila gojiteljem mehkužcev zaradi začasne ustavitve njihovih dejavnosti zaradi množičnega pogina, če stopnja pogina presega 20 % letnega prometa ali če izguba zaradi začasne ustavitve dejavnosti presega 35 % letnega prometa zadevnega podjetja, izračunanega na podlagi povprečnega prometa tega podjetja v treh koledarskih letih pred letom, v katerem se dejavnosti ustavijo.

2. Podpora iz točke (d) odstavka 1 ne zajema nakupa veterinarskih zdravil.

3. O rezultatih študij, financiranih v skladu s točko (d) odstavka 1, morajo države članice v skladu s členom 119 ustrezno poročati in obveščati javnost.

4. Podpora se lahko dodeli tudi osebam javnega prava.

([1]) Odločba Sveta 2009/470/ES z dne 25. maja 2009 o odhodkih na področju veterine (UL L 155, 18.6.2009, str. 30).

Člen 57

Zavarovanje staleža v akvakulturi

1. Da se zavaruje prihodek proizvajalcev na področju akvakulture, lahko ESPR prispeva k zavarovanju staleža v akvakulturi, s katerim se krijejo gospodarske izgube zaradi vsaj enega od naslednjih razlogov:

(a) naravnih nesreč;

(b) škodljivih podnebnih pojavov;

(c) nenadnih sprememb kakovosti in količine vode, za katere ni odgovoren gospodarski subjekt;

(d) bolezni v akvakulturi, izpada ali uničenja proizvodnih zmogljivosti, za katere ni odgovoren gospodarski subjekt.

2. Zadevna država članica kot takega uradno prizna pojav okoliščin iz odstavka 1 v akvakulturi.

3. Države članice lahko po potrebi vnaprej določijo merila, na podlagi katerih se lahko podeli uradno priznanje iz odstavka 2.

4. Podpora se dodeli le za pogodbe o zavarovanju staleža v akvakulturi, ki pokrivajo gospodarske izgube iz odstavka 1, ki so večje od 30 % povprečnega letnega prometa gojitelja vodnih organizmov, izračunanega na podlagi povprečnega prometa gojitelja vodnih organizmov v treh koledarskih letih pred letom, v katerem nastanejo gospodarske izgube.

POGLAVJE III

Trajnostni razvoj ribiških območij in območij akvakulture

Oddelek 1

Področje uporabe in cilji

Člen 58

Področje uporabe

ESPR podpira trajnostni razvoj ribiških območij ter območij akvakulture na podlagi pristopa do lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, iz člena 32 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Člen 59

Posebni cilji

Podpora iz tega poglavja prispeva k izvajanju posebnih ciljev v okviru prednostne naloge Unije iz člena 6(4).

Oddelek 2

Strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, in lokalne akcijske skupine za ribištvo

Člen 60

Strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost

1. Za prispevek k doseganju ciljev iz člena 59 strategije lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost:

(a) čim bolj povečujejo sodelovanje sektorjev ribištva in akvakulture pri trajnostnem razvoju obalnih in celinskih ribiških območij ter območij akvakulture;

(b) zagotavljajo, da lokalne skupnosti v celoti izkoriščajo možnosti, ki jih ponuja pomorski in obalni razvoj ter razvoj celinskih voda, ter imajo od njih korist, zlasti pa pomagajo malim in nazadujočim ribiškim pristaniščem pri razvoju raznolike infrastrukture, da bi čim bolje izkoristila svoj morski potencial.

2. Strategije so skladne z možnostmi in potrebami, opredeljenimi na ustreznem območju, ter prednostnimi nalogami Unije iz člena 6. Strategije so lahko različne: od strategij, ki se usmerjajo na ribištvo, do širših strategij, ki so usmerjene v diverzifikacijo ribiških območij. Strategije obsegajo več kot le navedbo operacij ali primerjavo sektorskih ukrepov.

Člen 61

Lokalne akcijske skupine za ribištvo

1. Za namene ESPR se lokalne akcijske skupine iz člena 32(2)(b) Uredbe (EU) št. 1303/2013 imenujejo lokalne akcijske skupine za ribištvo.

2. Lokalne akcijske skupine za ribištvo predlagajo celovito strategijo lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, ki temelji vsaj na elementih, navedenih v členu 60 te uredbe, in so odgovorne za njeno izvedbo.

3. Lokalne akcijske skupine za ribištvo:

(a) glede na svojo osrednjo strategijo in družbeno-gospodarsko sestavo območja uravnoteženo zastopajo glavne zainteresirane strani, vključno z zasebnim sektorjem, javnim sektorjem in civilno družbo;

(b) zagotavljajo pomembno zastopanost sektorjev ribištva in/ali akvakulture.

4. Če strategijo lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, poleg ESPR podpirajo še drugi skladi, mora izbirni organ lokalnih akcijskih skupin za ribištvo za projekte, ki jih podpira ESPR, izpolnjevati tudi zahteve iz odstavka 3.

5. Lokalne akcijske skupine za ribištvo lahko poleg najosnovnejših nalog iz člena 34(3) Uredbe (EU) št. 1303/2013 izvajajo tudi dodatne naloge, kadar te naloge nanje prenese organ upravljanja.

Oddelek 3

Upravičene operacije

Člen 62

Podpora iz ESPR za lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost

1. Do podpore na podlagi tega oddelka v skladu s členom 35 Uredbe (EU) št. 1303/2013 so upravičene naslednje operacije:

(a) pripravljalna podpora;

(b) izvajanje strategij lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost;

(c) dejavnosti sodelovanja;

(d) tekoči stroški in animacija.

2. Lokalne akcijske skupine za ribištvo lahko zahtevajo izplačilo predplačila od organa upravljanja, če operativni program to omogoča. Znesek predplačil ne presega 50 % javne podpore v zvezi s tekočimi stroški in animacijo.

Člen 63

Izvajanje strategij lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost

1. Podpora za izvajanje strategij lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, se lahko dodeli za naslednje cilje:

(a) zagotavljanje dodane vrednosti, ustvarjanje delovnih mest, pritegnitev mladih in spodbujanje inovacij v vseh fazah dobavne verige na področju ribištva in akvakulture;

(b) podpiranje diverzifikacije znotraj ali izven gospodarskega ribištva, vseživljenjskega učenja in ustvarjanja delovnih mest na ribiških območjih in območjih akvakulture;

(c) povečevanje in izkoriščanje okoljskih prednosti ribiških območij in območij akvakulture, vključno z dejavnostmi za ublažitev podnebnih sprememb;

(d) spodbujanje socialne blaginje in varstva kulturne dediščine na ribiških območjih in območjih akvakulture, vključno z ribištvom, akvakulturo in pomorsko kulturno dediščino;

(e) krepitev vloge ribiških skupnosti v lokalnem razvoju ter gospodarjenje z lokalnimi ribolovnimi viri in upravljanje pomorskih dejavnosti.

2. Podpora iz odstavka 1 lahko vključuje ukrepe iz poglavij I, II in IV iz tega naslova, razen iz členov 66 in 67, če obstaja jasna utemeljitev za njihovo upravljanje na lokalni ravni. Kadar se podpora dodeli za operacije v okviru teh ukrepov, se uporabijo ustrezni pogoji ter lestvice prispevkov za posamezno operacijo, ki so določeni v poglavjih I, II in IV iz tega naslova.

Člen 64

Dejavnosti sodelovanja

1. Podpora iz člena 35(1)(c) Uredbe (EU) št. 1303/2013 se lahko dodeli:

(a) medregijskim ali transnacionalnim projektom sodelovanja;

(b) za pripravljalno tehnično podporo za medregijske in transnacionalne projekte sodelovanja, če lahko lokalne akcijske skupine za ribištvo dokažejo, da se pripravljajo na izvedbo projekta.

Za namene tega odstavka, izraz „medregijsko sodelovanje“ pomeni sodelovanje znotraj države članice, izraz „transnacionalno sodelovanje“ pa pomeni sodelovanje med območji različnih držav članic ali sodelovanje med vsaj enim ozemljem države članice in z enim ali več ozemlji v tretjih državah.

2. Za namene tega člena je lahko partner lokalne akcijske skupine za ribištvo v okviru ESPR – poleg drugih lokalnih akcijskih skupin za ribištvo – lokalno javno-zasebno partnerstvo, ki izvaja strategijo lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, v Uniji ali zunaj nje.

3. Kadar projektov sodelovanja ne izberejo lokalne akcijske skupine za ribištvo, države članice vzpostavijo ustrezen sistem za olajšanje projektov sodelovanja. Države članice najpozneje dve leti od datuma odobritve njihovega operativnega programa objavijo nacionalne ali regionalne upravne postopke v zvezi z izbiro projektov transnacionalnega sodelovanja in seznam upravičenih stroškov.

4. Upravne odločitve o projektih sodelovanja se sprejmejo najpozneje štiri mesece po datumu prijave projekta.

5. Države članice v skladu s členom 110 obvestijo Komisijo o odobrenih trasnacionalnih projektih sodelovanja.

POGLAVJE IV

Ukrepi, povezani s trženjem in predelavo

Člen 65

Posebni cilji

Podpora iz tega poglavja prispeva k doseganju posebnih ciljev v okviru prednostne naloge Unije iz člena 6(5).

Člen 66

Načrti proizvodnje in trženja

1. ESPR podpira pripravo in izvajanje načrtov proizvodnje in trženja iz člena 28 Uredbe (EU) št 1379/2013.

2. Odhodki v zvezi z načrti proizvodnje in trženja so upravičeni do podpore iz ESPR šele potem, ko pristojni organi v državi članici odobrijo letno poročilo iz člena 28(5) Uredbe (EU) št. 1379/2013.

3. Podpora, ki se za posamezno organizacijo proizvajalcev na leto odobri v skladu s tem členom, ne presega 3 % povprečne letne vrednosti proizvodnje, ki jo je v predhodnih treh koledarskih letih dala na trg ta organizacija proizvajalcev. Ta podpora za vsako na novo priznano organizacijo proizvajalcev ne presega 3 % povprečne letne vrednosti proizvodnje, ki so jo v predhodnih treh koledarskih letih dali na trg člani te organizacije proizvajalcev.

4. Zadevna država članica lahko po odobritvi načrta proizvodnje in trženja dodeli predplačilo v višini 50 % finančne podpore v skladu s členom 28(3) Uredbe (EU) št. 1379/2013.

5. Podpora iz odstavka 1 se dodeli samo organizacijam proizvajalcev in združenjem organizacij proizvajalcev.

Člen 67

Pomoč za skladiščenje

1. ESPR lahko podpira nadomestila za priznane organizacije proizvajalcev in združenja organizacij proizvajalcev, ki skladiščijo ribiške proizvode iz Priloge II k Uredbi (EU) št. 1379/2013, če se proizvodi skladiščijo v skladu s členoma 30 in 31 navedene uredbe, in ob upoštevanju naslednjih pogojev:

(a) znesek pomoči za skladiščenje ne presega zneska tehničnih stroškov in stroškov financiranja za ukrepe, ki so potrebni za stabilizacijo in skladiščenje zadevnih proizvodov;

(b) količine, upravičene do pomoči za skladiščenje, ne presegajo 15 % letnih količin zadevnih proizvodov, ki jih organizacije proizvajalcev dajo v prodajo;

(c) letna finančna podpora ne presega 2 % povprečne letne vrednosti proizvodnje, ki jo na trg v obdobju 2009–20111 dajo člani organizacije proizvajalcev.

Za namene točke (c) prvega pododstavka, kadar član organizacije proizvajalcev v obdobju od 2009 do 2011 na trg ni dal nobenih proizvodov, se upošteva povprečna letna vrednost proizvodnje, dane na trg v prvih treh letih proizvodnje tega člana.

2. Podpora iz odstavka 1 se ukine do 31. decembra 2018.

3. Podpora iz odstavka 1 se odobri šele potem, ko se proizvodi dajo na trg za prehrano ljudi.

4. Države članice določijo fiksni znesek tehničnih stroškov in stroškov financiranja, ki se uporabljajo na njihovih ozemljih, na naslednji način:

(a) tehnični stroški se izračunajo vsako leto na podlagi neposrednih stroškov v zvezi z ukrepi za stabilizacijo in skladiščenje zadevnih proizvodov;

(b) stroški financiranja se izračunajo vsako leto, pri čemer se uporabi obrestna mera, ki jo letno določi posamezna država članica;

Javnosti se omogoči vpogled v tehnične in finančne stroške.

5. Države članice izvajajo nadzor za zagotavljanje, da proizvodi, ki so upravičeni do pomoči za skladiščenje, izpolnjujejo pogoje iz tega člena. Za namene tega nadzora upravičenci do pomoči za skladiščenje vodijo evidence zalog za vsako kategorijo proizvodov, ki se uskladišči in pozneje ponovno da na trg za prehrano ljudi.

Člen 68

Ukrepi za trženje

1. ESPR lahko podpira ukrepe za trženje ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, katerih cilj je:

(a) ustanavljanje organizacij proizvajalcev, združenj organizacij proizvajalcev ali medpanožnih organizacij, ki se priznajo v skladu z oddelkom II poglavja II Uredbe (EU) št. 1379/2013;

(b) iskanje novih trgov in izboljšanje pogojev za dajanje na trg ribiških vrst in proizvodov iz akvakulture, med drugim tudi:

(i) vrst, ki se lahko uspešno tržijo;

(ii) neželenega ulova iz komercialnih staležev, iztovorjenega v skladu s tehničnimi ukrepi, členom 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013 in členom 8(2)(b) Uredbe (EU) št. 1379/2013;

(iii) ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, pridobljenih z metodami, ki imajo majhen vpliv na okolje, ali proizvodov iz ekološke akvakulture v smislu Uredbe (ES) št. 834/2007;

(c) spodbujanje kakovosti in dodane vrednosti z lajšanjem:

(i) vlog za registracijo določenega proizvoda ter prilagajanja zadevnih gospodarskih subjektov zahtevam za skladnost in certifikacijo v skladu s Uredbo (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]);

(ii) certifikacije in spodbujanja trajnostnih ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, tudi proizvodov malega priobalnega ribolova, ter okolju prijaznih metod predelave;

(iii) neposrednega trženja ribiških proizvodov s strani malih in priobalnih ribičev ali s strani ribičev brez plovil,

(iv) predstavitve in pakiranja proizvodov;

(d) spodbujanje preglednosti proizvodnje in trgov ter izvajanja tržnih raziskav in študij o odvisnosti Unije od uvoza;

(e) prispevanje k sledljivosti ribiških proizvodov ali proizvodov iz akvakulture in, če je ustrezno, vzpostavitev znaka za okolje za ribiške proizvode in proizvode iz akvakulture za vso Unijo, kot je določeno v Uredbi (EU) št. 1379/2013;

(f) priprava standardnih pogodb za mala in srednja podjetja, ki so združljive s pravom Unije;

(g) izvajanje regionalnih, nacionalnih ali transnacionalnih komunikacijskih in oglaševalskih kampanj za dvig ozaveščenosti javnosti o trajnostnih ribiških proizvodih in proizvodih iz akvakulture.

2. Operacije iz odstavka 1 lahko vključujejo proizvodne dejavnosti ter dejavnosti predelave in trženja v celotni dobavni verigi.

Operacije iz točke (g) odstavka 1 se ne nanašajo na zaščitene blagovne znamke.

Člen 69

Predelava ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture

1. ESPR lahko podpira naložbe v predelavo ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, ki:

(a) prispevajo k varčevanju z energijo ali zmanjševanju vpliva na okolje, vključno z obdelavo odpadkov;

(b) izboljšajo varnostne, higienske, zdravstvene in delovne pogoje;

(c) podpirajo predelavo ulova rib, ki se lahko tržijo, vendar ne morejo biti namenjene za prehrano ljudi;

(d) se nanašajo na predelavo stranskih proizvodov, ki nastanejo pri glavnih dejavnostih predelave;

(e) se nanašajo na predelavo proizvodov iz ekološke akvakulture na podlagi členov 6 in 7 Uredbe (ES) št. 834/2007;

(f) bodo omogočile nove ali izboljšane proizvode, nove ali izboljšane postopke ter nove ali izboljšane sisteme upravljanja in organizacijske sisteme.

2. Kar zadeva podjetja, razen MSP, se podpora iz odstavka 1 dodeli samo prek finančnih instrumentov iz naslova IV dela 2 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

POGLAVJE V

Nadomestilo za dodatne stroške za ribiške proizvode in proizvode iz akvakulture v najbolj oddaljenih regijah

Člen 70

Ureditev nadomestil

1. ESPR lahko podpira nadomestila za dodatne stroške, ki jih imajo gospodarski subjekti pri ribolovu, gojenju, predelavi in trženju nekaterih ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture iz najbolj oddaljenih regij iz člena 349 PDEU.

([1]) Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, 14.12.2012, str. 1).

2. Vsaka zadevna država članica za regije iz odstavka 1 določi seznam ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture, ki so upravičeni do nadomestila, ter njihovo količino.

3. Pri pripravi seznama in količin iz odstavka 2 države članice upoštevajo vse ustrezne dejavnike, zlasti potrebo po zagotavljanju, da je nadomestilo v celoti skladno s predpisi SRP.

4. Nadomestilo se ne odobri za ribiške proizvode in proizvode iz akvakulture:

(a) ki so jih ujela plovila tretjih držav, razen ribiških plovil, ki plujejo pod zastavo Venezuele in delujejo v vodah Unije;

(b) ki so jih ulovila ribiška plovila Unije, ki niso registrirana v pristanišču ene od regij iz odstavka 1;

(c) ki so uvoženi iz tretjih držav.

5. Točka (b) odstavka 4 se ne uporablja, če obstoječe zmogljivosti predelovalne industrije v zadevni najbolj oddaljeni regiji presegajo količino surovin, dobavljenih v skladu z načrtom nadomestil zadevne regije.

6. Do nadomestila so upravičeni naslednji gospodarski subjekti:

(a) fizične ali pravne osebe, ki uporabljajo proizvodna sredstva za pridobitev ribiških proizvodov ali proizvodov iz akvakulture z namenom dajanja ter proizvodov na trg;

(b) lastniki ali upravljavci plovil, ki so registrirana v pristaniščih v regijah iz odstavka 1 in obratujejo v teh regijah, ali združenja takšnih lastnikov ali upravljavcev;

(c) gospodarski subjekti v sektorjih predelave in trženja ali združenja takšnih gospodarskih subjektov.

Člen 71

Izračun nadomestila

Nadomestilo se izplača gospodarskim subjektom iz člena 70(6), ki izvajajo dejavnosti v regijah iz člena 70(1), pri čemer se upoštevajo:

(a) za vsak ribiški proizvod ali proizvod iz akvakulture ali kategorijo proizvodov dodatni stroški zaradi posebne prikrajšanosti zadevnih regij, in

(b) vsaka druga oblika javne intervencije, ki vpliva na višino dodatnih stroškov.

Člen 72

Načrt nadomestil

1. Zadevne države članice Komisiji predložijo načrt nadomestil za vsako regijo iz člena 70(1). Ta načrt vključuje seznam in količine ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture in vrste gospodarskih subjektov iz člena 70, višino nadomestila iz člena 71 ter organom upravljanja iz člena 97. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi, ali odobri take načrte nadomestil.

2. Države članice lahko spremenijo vsebino načrta nadomestil iz odstavka 1. Države članice Komisiji predložijo take spremembe. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi, ali odobri take načrte nadomestil.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, v katerih opredeli strukturo načrta nadomestil. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 127(3).

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 126, v katerih določi merila za izračun dodatnih stroškov, ki nastanejo na podlagi posebne prikrajšanosti zadevnih regij.

Člen 73

Državna pomoč za izvajanje načrtov nadomestil

Države članice lahko zagotovijo dodatno financiranje za izvajanje načrtov nadomestil iz člena 72. V tem primeru države članice Komisijo uradno obvestijo o državni pomoči, ki jo Komisija v skladu s to uredbo lahko odobri kot del teh načrtov. Državna pomoč iz takega uradnega obvestila se šteje za obvestilo v smislu prvega stavka člena 108(3) PDEU.

POGLAVJE VI

Spremljevalni ukrepi za SRP v okviru deljenega upravljanja

Člen 74

Območje uporabe

Z odstopanjem od člena 2 se lahko to poglavje uporablja tudi za operacije, ki se izvajajo izven ozemlja Unije.

Člen 75

Posebni cilji

Podpora iz tega poglavja prispeva k izvajanju posebnih ciljev v okviru prednostne naloge Unije, določene v členu 6(3).

Člen 76

Nadzor in izvrševanje

1. ESPR lahko podpira izvajanje sistema Unije za nadzor, inšpekcijske preglede in izvrševanje, kot je določen v členu 36 Uredbe (EU) št. 1380/2013 in podrobneje opredeljen v Uredbi (ES) št. 1224/2009.

2. Do podpore so upravičene zlasti naslednje vrste operacij:

(a) nakup, namestitev in razvoj tehnologije, vključno z računalniško strojno in programsko opremo, sistemi za zaznavanje plovil, sistemi televizije zaprtega kroga (CCTV) in omrežji IT, ki omogočajo zbiranje, upravljanje, potrjevanje, analiziranje, obvladovanje tveganja, predstavitev (s pomočjo spletnih mest v zvezi z nadzorom) in izmenjavo ter razvoj metod vzorčenja podatkov v zvezi z ribištvom, ter medsebojno povezavo sistemov za medsektorsko izmenjavo podatkov;

(b) razvoj, nakup in namestitev komponent, vključno z računalniško strojno in programsko opremo, ki so potrebne za zagotavljanje prenosa podatkov od akterjev, ki sodelujejo pri ribolovu in trženju ribiških proizvodov, zadevnim organom v državah članicah in organom Unije, vključno s potrebnimi komponentami za sisteme za elektronsko zapisovanje in poročanje (ERS), sisteme za spremljanje plovil (VMS) in sisteme samodejnega prepoznavanja (AIS), ki se uporabljajo za nadzor;

(c) razvoj, nakup in namestitev komponent, vključno z računalniško strojno in programsko opremo, ki so potrebne za zagotovitev sledljivosti ribiških proizvodov in proizvodov iz akvakulture iz člena 58 Uredbe (ES) št. 1224/2009;

(d) izvajanje programov za izmenjavo podatkov med državami članicami in za analizo teh podatkov;

(e) posodobitev in nakup patruljnih čolnov, letal in helikopterjev, če se za nadzor ribištva uporablja vsaj 60 % vsega časa njihove uporabe na letni ravni;

(f) nakup drugih sredstev nadzora, vključno z napravami, ki omogočajo merjenje moči motorja, in opremo za tehtanje;

(g) razvoj inovativnih sistemov za nadzor in spremljanje ter izvajanje pilotnih projektov v zvezi z nadzorom ribištva, vključno z analizo DNK rib ali razvojem spletnih mest v zvezi z nadzorom;

(h) programi za usposabljanje in izmenjavo, tudi med državami članicami, za osebje, ki je odgovorno za spremljanje, kontrolo in nadzor ribištva;

(i) analiza stroškov in koristi ter ocene opravljenih revizij in odhodkov, ki so jih imeli pristojni organi pri izvajanju spremljanja, kontrole in nadzora;

(j) pobude, vključno s seminarji in medijskimi orodji, usmerjenimi v dvig ozaveščenosti ribičev in drugih akterjev, kot so inšpektorji, državni tožilci in sodniki ter javnosti o potrebi boja proti nezakonitemu, neprijavljenemu in neregulira-nemu ribolovu ter o izvajanju pravil SRP;

(k) operativni stroški, nastali ob poostrenem nadzoru staležev, za katere veljajo posebni programi nadzora in inšpekcijskih pregledov, uvedeni v skladu s členom 95 Uredbe (ES) št. 1224/2009, ter ob usklajevanju nadzora v skladu s členom 15 Uredbe Sveta (ES) št. 768/2005 ([1]);

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 768/2005 z dne 26. aprila 2005 o ustanovitvi Agencije Skupnosti za nadzor ribištva in o spremembi Uredbe (ES) št. 2847/93 o oblikovanju nadzornega sistema na področju skupne ribiške politike (UL L 128, 21.5.2005, str. 1).

(l) programi, povezani z izvajanjem akcijskega načrta, vzpostavljenega v skladu s členom 102(4) Uredbe (ES) št. 1224/2009, vključno z vsemi nastalimi operativnimi stroški.

3. Ukrepi iz točk (h) do (l) odstavka 2 so do podpore upravičeni le, če so povezani z dejavnostmi nadzora, ki jih izvaja javni organ.

4. V primeru ukrepov iz točk (d) in (h) odstavka 2 zadevna država članica imenuje organe upravljanja, ki so odgovorni za projekt.

Člen 77

Zbiranje podatkov

1. ESPR podpira zbiranje, upravljanje in uporabo podatkov, kot je določeno v členu 25(1) in (2) Uredbe (EU) št. 1380/2013 ter nadalje opredeljeno v Uredbi (ES) št. 199/2008.

2. Do podpore so upravičene zlasti naslednje vrste operacij:

(a) zbiranje, upravljanje in uporaba podatkov za namene znanstvene analize in izvajanja SRP;

(b) nacionalni, transnacionalni in podnacionalni večletni programi vzorčenja, če se nanašajo na staleže, zajete s SRP;

(c) spremljanje gospodarskega in rekreacijskega ribolova na morju, vključno s spremljanjem prilova morskih organizmov, kot npr. morskih sesalcev in ptičev;

(d) raziskave na morju;

(e) sodelovanje predstavnikov držav članic in regionalnih organov na regionalnih usklajevalnih sestankih, sestankih regionalnih organizacij za upravljanje ribištva, v katerih Unija sodeluje kot pogodbena stranka ali opazovalka ali sestankih mednarodnih organov, zadolženih za znanstvene nasvete;

(f) izboljšanje sistemov zbiranja in upravljanja podatkov ter izvajanja pilotskih študij za izboljšanje obstoječih sistemov zbiranja in upravljanja podatkov;

POGLAVJE VII

Tehnična pomoč na pobudo držav članic

Člen 78

Tehnična pomoč na pobudo držav članic

1. Na pobudo države članice in ob upoštevanju zgornje meje 6 % skupnega zneska operativnega programa lahko ESPR podpira:

(a) ukrepe tehnične pomoči iz člena 59(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013;

(b) vzpostavitev nacionalnih mrež, katerih namen je razširjanje informacij, gradnja zmogljivosti, izmenjava najboljših praks in podpiranje sodelovanja med lokalnimi akcijskimi skupinami za ribištvo na ozemlju države članice.

2. Prag iz odstavka 1 se izjemoma in v ustrezno utemeljenih okoliščinah lahko preseže.

POGLAVJE VIII

Ukrepi CPP, financirani v okviru deljenega upravljanja

Člen 79

Posebni cilji

1. Podpora iz tega poglavja prispeva k izpolnitvi posebnih ciljev v okviru prednostne naloge Unije, določene v členu 6(6), vključno z:

(a) celostnim pomorskim nadzorom in zlasti skupnim okoljem za izmenjavo informacij za nadzor na področju pomorstva v Uniji,

(b) spodbujanjem varstva morskega okolja, zlasti njegove biotske raznovrstnosti in zaščitenih morskih območij, kot so območja Natura 2000, brez poseganja v člen 37 te uredbe, ter trajnostne uporabe morskih in obalnih virov ter nadaljnjo opredelitvijo omejitev trajnosti človekovih dejavnosti, ki vplivajo na morsko okolje, zlasti v okviru Direktive 2008/56/EC.

2. Spremembe operativnega programa v zvezi z ukrepi iz odstavka 1 ne smejo povečati skupna dodeljena finančna sredstva iz člena 13(7).

Člen 80

Upravičene operacije

1. ESPR lahko podpira dejavnosti v skladu s cilji iz člena 79, kot so operacije, ki:

(a) prispevajo k ciljem celostnega pomorskega nadzora in zlasti k ciljem skupnega okolja za izmenjavo informacij;

(b) varujejo morsko okolje, zlasti njegove biotske raznovrstnosti in zaščitenih morskih območij, kot so območja Natura 2000, v skladu z obveznostmi iz direktiv 92/43/EGS in 2009/14/ES;

(c) izboljšujejo poznavanja stanja morskega okolja z namenom izdelave programov spremljanja in programov ukrepov iz Direktive 2008/56/ES v skladu z obveznostmi iz navedene direktive.

2. Stroški za plače osebja nacionalnih uprav se ne štejejo za upravičene operativne stroške.

NASLOV VI

UKREPI, FINANCIRANI V OKVIRU NEPOSREDNEGA UPRAVLJANJA

POGLAVJE I

Celostna pomorska politika

Člen 81

Območje uporabe

Z odstopanjem od člena 2 te uredbe se lahko to poglavje uporablja tudi za operacije, ki se izvajajo zunaj ozemlja Unije.

Člen 82

Področje uporabe in cilji

Podpora v okviru tega poglavja prispeva k spodbujanju razvoja in izvajanja CPP Unije. Podpora:

(a) spodbuja oblikovanje in izvajanje integriranega upravljanja pomorskih in obalnih zadev, zlasti:

(i) ukrepe spodbujanja, ki države članice in njihove regije spodbujajo k oblikovanju, uvedbi ali izvajanju integriranega pomorskega upravljanja;

(ii) spodbujanje dialoga in sodelovanja z pristojnimi organi držav članic in zainteresiranimi stranmi ter med njimi glede morskih in pomorskih vprašanj, vključno z oblikovanjem in izvajanjem integriranih strategij morskih bazenov, pri čemer se upošteva uravnoteženi pristop v vseh morskih bazenih ter posebnosti morskih bazenov in podbazenov, po potrebi pa tudi ustreznih makroregionalnih strategij;

(iii) spodbujanje platform in mrež za medsektorsko sodelovanje, ki vključujejo predstavnike javnih organov na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, industrijo, vključno s turizmom, zainteresirane strani z raziskovalnega področja, državljane, organizacije civilne družbe in socialne partnerje;

(iv) izboljšuje sodelovanje med državami članicami prek izmenjave informacij in najboljših praks med pristojnimi organi;

(v) spodbujanje izmenjave najboljših praks in dialoga na mednarodni ravni, vključno z dvostranskim dialogom s tretjimi državami, ob upoštevanju konvencije UNCLOS in ustreznih mednarodnih konvencij, ki temeljijo na konvenciji UNCLOS, ne glede na ostale sporazume ali dogovore, ki lahko obstajajo med Unijo in zadevnimi tretjimi državami. Del takega dialoga je po potrebi tudi učinkovita razprava o ratifikaciji in izvajanju konvencije UNCLOS;

(vi) povečanje vidnosti integriranega pristopa k pomorskim zadevam ter ozaveščanjem javnih organov, zasebnega sektorja in splošne javnosti o njem;

(b) prispeva k razvoju medsektorskih pobud, ki so vzajemno koristne za različne pomorske sektorje in/ali sektorske politike, pri čemer se upoštevajo in nadgrajujejo obstoječa orodja in pobude, kot so:

(i) celostni pomorski nadzor, da se utrdi varno in trajnostno izkoriščanje pomorskega prostora, zlasti s povečanjem uspešnosti in učinkovitosti z medsektorsko in čezmejno izmenjavo informacij ob upoštevanju obstoječih in prihodnjih mehanizmov sodelovanja in sistemov;

(ii) pomorsko prostorsko načrtovanje in postopki integriranega upravljanja obalnega pasu;

(iii) postopen razvoj obsežne in javno dostopne visokokakovostne zbirke morskih podatkov in znanja, ki olajšuje izmenjavo, ponovno uporabo in razširjanje teh podatkov in znanja med različne skupine uporabnikov, s čimer bi se izognili podvajanjem dela; za to se čim bolje izkoristijo že obstoječi programi Unije in držav članic;

(c) podpira trajnostno gospodarsko rast, zaposlovanje, inovacije in nove tehnologije v pomorskih sektorjih v vzponu in prihodnjih pomorskih sektorjih ter v obalnih, otoških in najbolj oddaljenih regijah Unije na način, da dopolnjuje uveljavljene sektorske in nacionalne dejavnosti;

(d) spodbuja varstvo morskega okolja, zlasti njegove biotske raznovrstnosti in zaščitenih morskih območij, kot so območja Natura 2000, ter trajnostno uporabo morskih in obalnih virov ter dodatno opredeli omejitev trajnosti človekovih dejavnosti, ki vplivajo na morsko okolje, v skladu s ciljema doseči in ohraniti dobri okoljski status, kakor je določeno z Direktivo 2008/56/ES.

Člen 83

Upravičene operacije

1. ESPR lahko podpira operacije v skladu s cilji iz člena 82, kot so:

(a) študije;

(b) projekti, vključno s preskusnimi projekti in projekti sodelovanja;

(c) obveščanje javnosti in izmenjava najboljših praks, kampanje ozaveščanja in s tem povezane dejavnosti obveščanja ter razširjanja informacij, kot so oglaševalske kampanje, prireditve, vzpostavljanje in vzdrževanje spletišč ter platforme zainteresiranih strani;

(d) konference, seminarji, forumi in delavnice;

(e) dejavnosti usklajevanja, vključno z mrežami za izmenjavo informacij in podporo razvoju za strategije morskih bazenov;

(f) razvoj, delovanje in vzdrževanje sistemov in omrežij IT, ki omogočajo zbiranje, upravljanje, potrjevanje, analiziranje in izmenjavo ter razvoj metod vzorčenja podatkov, vključno z medsebojno povezavo sistemov za medsektorsko izmenjavo podatkov;

(g) projekti usposabljanja za razvoj znanja in poklicnih kvalifikacij ter ukrepi za spodbujanje poklicnega razvoja v pomorskem sektorju.

2. Za doseganje posebnega cilja v zvezi z razvojem čezmejnih in medsektorskih operacije iz točke (b) člena 82 lahko ESPR podpira:

(a) razvoj in uporabo tehničnih orodij za celostni pomorski nadzor, zlasti za podporo uporabe, delovanja in vzdrževanja skupnega okolja za izmenjavo informacij, s čimer se spodbuja medsektorska in čezmejna izmenjava informacij o nadzoru, ki med seboj povezujejo vse uporabniške skupnosti, pri čemer se upošteva ustrezni razvoj sektorskih politik v zvezi z nadzorom, po potrebi pa ustrezno prispeva k njihovemu nadaljnjemu razvoju;

(b) dejavnosti usklajevanja in sodelovanja med državami članicami ali regijami za razvoj pomorskega prostorskega načrtovanja in celovitega ravnanja z obalnim pasom, vključno z odhodki, povezanimi s sistemi in praksami izmenjave in spremljanja podatkov, dejavnostmi vrednotenja, vzpostavitvijo in delovanjem mrež strokovnjakov ter vzpostavitvijo programa, katerega cilj je krepitev zmogljivosti držav članic za izvajanje pomorskega prostorskega načrtovanja;

(c) pobude za sofinanciranje, nakup in vzdrževanje sistemov za pomorsko opazovanje in tehničnega orodja za oblikovanje, ustanovitev in vodenje operativnega sistema evropske mreže za pomorsko opazovanje in podatke, katerega cilj je olajšati zbiranje, pridobivanje, združevanje, obdelavo, nadzor kakovosti, ponovno uporabo in razširjanje pomorskih podatkov in znanja s sodelovanjem med zadevnimi institucijami držav članic in/ali mednarodnimi institucijami.

POGLAVJE II

Spremljevalni ukrepi za SRP in neposredno upravljanje CPP

Člen 84

Območje uporabe

Z odstopanjem od člena 2 se lahko to poglavje uporablja tudi za operacije, ki se izvajajo zunaj ozemlja Unije.

Člen 85

Posebni cilji

Z ukrepi iz tega poglavja se spodbuja izvajanje SRP in IPP, zlasti v zvezi z:

(a) zbiranjem, upravljanjem in razširjanjem znanstvenih nasvetov v okviru SRP;

(b) posebnimi ukrepi nadzora in izvrševanja v okviru SRP;

(c) prostovoljnimi prispevki mednarodnim organizacijam;

(d) svetovalnimi sveti;

(e) tržnimi informacijami;

(f) dejavnostmi obveščanja na področju SRP in CPP.

Člen 86

Znanstveni nasveti in spoznanja

1. ESPR lahko podpira zagotavljanje znanstvenih rezultatov, zlasti projekte uporabnih raziskav, ki so neposredno povezani z zagotavljanjem znanstvenih in družbenoekonomskih mnenj in nasvetov, da bi se sprejele dobre in učinkovite odločitve o upravljanju ribištva v skladu s SRP.

2. Do podpore so upravičene zlasti naslednje vrste operacij:

(a) študije in pilotni projekti, ki so potrebni za izvajanje in razvoj SRP, vključno s tistimi o alternativnih tehnikah trajnostnega ribolovnega in akvakulturnega upravljanja, tudi v okviru svetovalnih svetov;

(b) priprava in zagotavljanje znanstvenih mnenj in nasvetov s strani znanstvenih organov, vključno z mednarodnimi svetovalnimi organi, ki so odgovorni za oceno staležev, ter s strani neodvisnih strokovnjakov in raziskovalnih institucij;

(c) sodelovanje strokovnjakov na sestankih delovnih skupin o znanstvenih in tehničnih vprašanjih s področja ribištva, na primer v Znanstvenem, tehničnem in ekonomskem odboru za ribištvo, kakor tudi v mednarodnih svetovalnih organih ter na sestankih, za katere je potrebna priprava prispevkov strokovnjakov s področja ribištva in akvakulture;

(d) raziskave na morju iz člena 12(2) Uredbe (ES) št. 199/2008 na območjih, kjer plovila Unije lovijo v skladu s sporazumi o partnerstvu o trajnostnem ribištvu iz člena 31 Uredbe (EU) št. 1380/2013;

(e) odhodki, ki jih je imela Komisija pri storitvah v zvezi z zbiranjem, upravljanjem in uporabo podatkov, organizacijo in vodenjem sestankov strokovnjakov s področja ribištva in upravljanjem letnih delovnih programov, vezanih na strokovno znanstveno in tehnično znanje s področja ribištva, obdelavo zahtev po podatkih in podatkovnih nizov ter pripravljalnimi deli za zagotovitev znanstvenih mnenj in nasvetov;

(f) dejavnosti sodelovanja med državami članicami na področju zbiranja podatkov, vključno tistih med različnimi regionalnimi zainteresiranimi stranmi in vključno z ustanovitvijo in vodenjem regionaliziranih podatkovnih zbirk za skladiščenje, upravljanje in uporabo podatkov, kar bo koristilo regionalnemu sodelovanju ter izboljšalo dejavnosti zbiranja in upravljanja podatkov ter strokovno znanje v podporo upravljanju ribištva;

Člen 87

Nadzor in izvrševanje

1. ESPR lahko podpira izvajanje sistema Unije za nadzor, inšpekcijske preglede in izvrševanje, kot je določen v členu 36 Uredbe (EU) št. 1380/2013 ter podrobneje opredeljen v Uredbi (ES) št. 1224/2009.

2. Do podpore so upravičene zlasti naslednje vrste operacij:

(a) skupni nakup in/ali zakup patruljnih čolnov, letal in helikopterjev, če se uporabljajo za nadzor ribištva vsaj 60 % skupnega časa letne uporabe, s strani več držav članic z istega geografskega območja;

(b) odhodki v zvezi z oceno in razvojem novih tehnologij nadzora ter s postopki za izmenjavo podatkov;

(c) vsi operativni odhodki v zvezi z nadzorom in oceno, ki ju opravi Komisija v zvezi z izvajanjem SRP, ter zlasti odhodki v zvezi z misijami preverjanja, inšpekcijskimi in revizorskimi misijami, opremo in usposabljanjem uradnikov Komisije, organizacijo sestankov ali udeležbo na njih, vključno z izmenjavo informacij in najboljših praks med državami članicami, študijami, storitvami informacijske tehnologije in dobavami, ter najemom ali nakupom inšpekcijskih sredstev s strani Komisije, kot so opredeljeni v naslovih IX in X Uredbe (ES) št. 1224/2009.

3. ESPR lahko z namenom okrepitve in standardizacije nadzora podpira izvajanje transnacionalnih projektov, ki so namenjeni razvoju in preskušanju meddržavnih sistemov za nadzor, inšpekcijske preglede in izvrševanje, kot so določeni v členu 36 Uredbe (EU) št. 1380 /2013 in podrobneje opredeljeni v Uredbi Sveta (ES) št. 1224/2009.

4. Do podpore so upravičene zlasti naslednje vrste operacije:

(a) programi za mednarodno usposabljanje osebja, ki je odgovorno za spremljanje, kontrolo in nadzor ribištva;

(b) pobude, vključno s seminarji in medijskimi orodji, za poenotenje tolmačenja predpisov in povezanega nadzora v Uniji.

5. V primeru operacij iz točke (a) odstavka 2 se le ena od zadevnih držav članic imenuje za upravičenca.

Člen 88

Prostovoljni finančni prispevki mednarodnim organizacijam

ESPR lahko podpira naslednje vrste operacije na področju mednarodnih odnosov:

(a) finančne prispevke organizacijam Združenih narodov in prostovoljno financiranje katere koli mednarodne organizacije, dejavne na področju pomorskega prava;

(b) finančne prispevke za priprave za nove mednarodne organizacije ali nove mednarodne pogodbe, ki so v interesu Unije;

(c) prostovoljne finančne prispevke za delo ali programe posebnega interesa za Unijo, ki jih izvajajo mednarodne organizacije;

(d) finančne prispevke za katero koli dejavnost (vključno z delovnimi, neformalnimi ali izrednimi sestanki pogodbenic), ki podpira interese Unije v mednarodnih organizacijah in krepi sodelovanje z njenimi partnerji v teh organizacijah. V tem okviru se stroški udeležbe predstavnikov tretjih držav pri pogajanjih in na sestankih mednarodnih forumov in organizacij lahko krijejo iz ESPR, kadar njihova prisotnost postane nujna zaradi interesov Unije.

Člen 89

Svetovalni sveti

1. ESPR podpira operativne stroške svetovalnih svetov, ustanovljenih v skladu s členom 43 Uredbe (EU) št. 1380/2013.

2. Svetovalni svet, ki je pravna oseba, lahko zaprosi za podporo Unije kot organ, ki uresničuje cilj splošnega evropskega interesa.

Člen 90

Tržne informacije

ESPR lahko podpira razvoj in razširjanje tržnih informacij za ribiške proizvode in proizvode iz akvakulture s strani Komisije v skladu s členom 42 Uredbe (EU) št. 1379/2013.

Člen 91

Dejavnosti obveščanja v okviru SRP in CPP

ESPR lahko podpira:

(a) stroške za dejavnosti obveščanja in sporočanja v zvezi s SRP in CPP, vključno s:

(i) stroški za izdelavo, prevod in posredovanje gradiva, prilagojenega posebnim potrebam različnih ciljnih skupin, v pisni, avdiovizualni in elektronski obliki,

(ii) stroški za pripravo in organizacijo dogodkov in sestankov za obveščanje ali zbiranje stališč različnih strank, ki jih zadevata SRP in CPP;

(b) potne stroške in stroške nastanitve strokovnjakov in predstavnikov zainteresiranih strani, ki jih Komisija povabi na sestanke;

(c) stroške obveščanja o političnih prednostnih nalogah Unije, v kolikor so povezane s splošnimi cilji te uredbe.

POGLAVJE III

Tehnična pomoč

Člen 92

Tehnična pomoč na pobudo Komisije

Na pobudo Komisije in ob upoštevanju zgornje meje 1,1 % ESPR lahko ta sklad podpira:

(a) ukrepe tehnične pomoči iz člena 58 Uredbe (EU) št. 1303/2013;

(b) pripravo, spremljanje in vrednotenje sporazumov o trajnostnem ribolovu in sodelovanje Unije v regionalnih organizacijah za upravljanje ribištva. Zadevni ukrepi zajemajo študije, srečanja, sodelovanje strokovnjakov, stroške začasnega osebja, dejavnosti obveščanja in vse druge upravne stroške ali stroške, ki nastanejo v zvezi z znanstveno ali tehnično pomočjo Komisije.

(c) vzpostavitev evropske mreže lokalnih akcijskih skupin za ribištvo, katere namen je krepitev zmogljivosti, razširjanje informacij, izmenjava izkušenj in najboljših praks ter podpiranje sodelovanja med lokalnimi akcijskimi skupinami za ribištvo. Ta mreža sodeluje z organi za povezovanje v mrežo in tehnično podporo za lokalni razvoj, ki jih vzpostavijo ESRR, ESS in EKSRP v zvezi s svojimi dejavnostmi lokalnega razvoja in transnacionalnega sodelovanja.

NASLOV VII

IZVAJANJE V OKVIRU DELJENEGA UPRAVLJANJA

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 93

Področje uporabe

Ta naslov se uporablja za ukrepe, financirane v okviru deljenega upravljanja, kot je določeno v naslovu V.

POGLAVJE II

Izvedbeni mehanizem

Oddelek 1

Podpora iz ESPR

Člen 94

Določitev stopenj sofinanciranja

1. Pri sprejemanju izvedbenih aktov na podlagi člena 19 o odobritvi operativnega programa Komisija določi najvišji prispevek ESPR za zadevni program.

2. Prispevek ESPR se izračuna na podlagi zneska upravičenih javnofinančnih odhodkov.

Z operativnimi programi se opredeli stopnja prispevka ESPR, ki se uporablja za prednostne naloge Unije iz člena 6. Najvišja stopnja prispevka ESPR je 75 % upravičenih javnofinančnih odhodkov in najnižja stopnja prispevka ESPR je 20 % upravičenih javnofinančnih odhodkov.

3. Z odstopanjem od odstavka 2 znaša prispevek ESPR:

(a) 100 % javnofinančnih odhodkov, upravičenih do podpore v okviru pomoči za skladiščenje iz člena 67;

(b) 100 % javnofinančnih odhodkov, upravičenih do ureditve nadomestil iz člena 70;

(c) 50 % javnofinančnih odhodkov, upravičenih do podpore iz členov 33, 34 in člena 41(2);

(d) 70 % javnofinančnih odhodkov, upravičenih do podpore iz točke (e) člena 76(2);

(e) 90 % javnofinančnih odhodkov, upravičenih do podpore iz točk (a) do (d) in (f) do (l) člena 76(2);

(f) 80 % odhodkov, upravičenih do podpore iz člena 77.

4. Z odstopanjem od odstavka 2 se najvišja stopnja prispevka ESPR, ki se uporablja za posebne cilje v okviru prednostnih nalog Unije, poveča za deset odstotnih točk, če so prednostne naloge Unije iz člena 6(4) v celoti izvedene z lokalnim razvojem, ki ga vodi skupnost.

Člen 95

Intenzivnost javne pomoči

1. Najvišja stopnja intenzivnosti javne pomoči, ki jo uporabljajo države članice, je 50 % skupnih upravičenih odhodkov za operacijo.

2. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice uporabljajo intenzivnost javne pomoči v višini 100 % upravičenih odhodkov za operacijo, kadar je:

(a) upravičenec oseba javnega prava ali podjetje, pooblaščeno za opravljanje storitev splošnega gospodarskega pomena, kot je opredeljeno v členu 106(2) PDEU, kadar se pomoč dodeli za opravljanje teh storitev;

(b) operacija povezana s pomočjo za skladiščenje iz člena 67;

(c) operacija povezana z ureditvijo nadomestil iz člena 70;

(d) operacija povezana z zbiranjem podatkov iz člena 77;

(e) operacija povezana s podporo iz člena 33 ali 34 ali nadomestili iz členov 54, 55 ali 56;

(f) operacija povezana z ukrepi CPP iz člena 80.

3. Z odstopanjem od odstavka 1 lahko države članice uporabljajo intenzivnost javne pomoči med 50 % in 100 % skupnih upravičenih odhodkov, kadar se:

(a) operacija izvaja v skladu s poglavjem I, II ali IV naslova V in izpolnjuje vsa naslednja merila:

(i) je v javnem interesu;

(ii) ima skupnega upravičenca;

(iii) ima inovativne značilnosti, kadar je ustrezno, na lokalni ravni;

(b) operacija izvaja v skladu s poglavjem III naslova V, izpolnjuje enega od pogojev iz točk (a)(i), (ii) in (iii) tega odstavka ter zagotavlja javni dostop do svojih rezultatov.

4. Z odstopanjem od odstavka 1 se uporabijo dodatne odstotne točke intenzivnosti javne pomoči posebne vrste operacij, kot so določene v Prilogi I.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi, kako se različne odstotne točke intenzivnosti javne pomoči uporabljajo, če je izpolnjenih več pogojev iz Priloge I. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 127(3),

Člen 96

Izračun dodatnih stroškov ali izpada prihodkov

Kadar je pomoč dodeljena na podlagi dodatnih stroškov ali izpada prihodkov, države članice zagotovijo, da so ustrezni izračuni primerni, natančni ter pripravljeni vnaprej na podlagi poštenega, pravičnega in preverljivega izračuna.

POGLAVJE III

Upravljavski in kontrolni sistemi

Člen 97

Organ upravljanja

1. Poleg splošnih pravil iz člena 125 Uredbe (EU) št. 1303/2013 organ upravljanja

(a) Komisiji vsako leto do 31. marca predloži ustrezne kumulativne podatke o operacijah, izbranih za financiranje do konca predhodnega koledarskega leta, vključno z glavnimi značilnostmi upravičenca in same operacije;

(b) zagotovi obveščanje javnosti o dejavnosti operativnega programa, in sicer z obveščanjem možnih upravičencev, strokovnih organizacij, gospodarskih in socialnih partnerjev, organov, vključenih v spodbujanje enakosti med moškimi in ženskami, ter zadevnih nevladnih organizacij, vključno z okoljskimi organizacijami, o možnostih, ki jih zagotavlja program, in pravilih glede dostopa do finančne podpore programa;

(c) zagotovi obveščanje javnosti o operativnem programu z obveščanjem upravičencev o prispevku Unije ter obveščanje širše javnosti o vlogi Unije v programu.

2. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila za pripravo podatkov iz točke (a) odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 127(2).

Člen 98

Pošiljanje finančnih podatkov

1. Države članice do 31. januarja in 31. julija Komisiji po elektronski pošti pošljejo napovedani znesek, za katerega nameravajo vložiti zahtevke za plačilo, ki se nanašajo na sedanje in na naslednje proračunsko leto.

2. Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim vzpostavi obrazec, ki se uporabi pri sporočanju finančnih podatkov Komisiji. Ta izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 127(3).

POGLAVJE IV

Nadzor s strani držav članic

Člen 99

Finančni popravki držav članic

1. Države članice poleg finančnih popravkov iz člena 143 Uredbe (EU) št. 1303/2013 o skupnih določbah opravijo tudi finančne popravke, če upravičenec ne spoštuje obveznosti iz člena 10(2) te uredbe.

2. Države članice v primerih finančnih popravkov iz odstavka 1 določijo znesek popravka, ki je sorazmeren z vrsto, resnostjo, trajanjem in ponavljanjem kršitve ali kaznivega dejanja s strani upravičenca in pomenom prispevka ESPR za gospodarsko dejavnost upravičenca.

POGLAVJE V

Nadzor s strani Komisije

Oddelek 1

Prekinitev in začasna ustavitev

Člen 100

Prekinitev roka plačila

1. Poleg meril, ki omogočajo prekinitev, iz člena 83(1)(a) do (c) Uredbe (EU) št. 1303/2013, lahko rok plačila za zahtevek za vmesno plačilo prekine odredbodajalec na podlagi prenosa v smislu Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012, če država članica ni izpolnila svojih obveznosti v okviru SRP, kar lahko vpliva na odhodke iz potrjenega izkaza o odhodkih, za katere se zahteva vmesno plačilo.

2. Komisija pred prekinitvijo roka za vmesno plačilo iz odstavka 1 sprejme izvedbene akte, s katerimi potrjuje, da obstajajo dokazi o neizpolnjevanju obveznosti v okviru SRP. Komisija pred sprejetjem takih izvedbenih aktov takoj obvesti zadevno državo članico o takih dokazih ali zanesljivih informacijah, ta pa ima možnost, da v razumnem roku predloži pripombe.

3. Prekinitev celotnega zneska ali dela vmesnih plačil v zvezi z odhodki iz odstavka 1, zajetih v zahtevku za plačilo, je sorazmerna glede na vrsto, težo, trajanje in morebitno ponovitev neizpolnjevanja obveznosti.

Člen 101

Začasna ustavitev plačil

1. Poleg člena 142 Uredbe (EU) št. 1303/2013 lahko Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi začasno ustavi vsa vmesna plačila ali del vmesnih plačil v okviru operativnega programa v primeru resnega neizpolnjevanja obveznosti, ki izhajajo iz SRP, s strani države članice, ki lahko vpliva na odhodke iz potrjenega izkaza o odhodkih, za katere se zahteva vmesno plačilo.

2. Komisija pred začasno ustavitvijo vmesnega plačila iz odstavka 1 sprejme izvedbeni akt, s katerim potrjuje, da država članica ni izpolnila obveznosti v skladu s SRP. Komisija pred sprejetjem izvedbenega akta o takšnih ugotovitvah ali zanesljivih informacijah takoj obvesti zadevno državo članico, ta pa ima možnost, da predloži pripombe v zvezi s tem.

3. Začasna ustavitev celotnega zneska ali dela vmesnih plačil v zvezi z odhodki iz odstavka 1, zajetih v zahtevku za plačilo, je sorazmerna glede na vrsto, težo, trajanje in morebitno ponovitev resnega neizpolnjevanja obveznosti.

Člen 102

Pooblastila Komisije

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da v skladu s členom 126 sprejme delegirane akte, s katerimi opredeli tiste primere neizpolnjevanja obveznosti iz člena 100 in primere resnega neizpolnjevanja obveznosti iz člena 101(1), ki izhajajo iz ustreznih določb SRP, ki so bistvene za ohranjanje morskih bioloških virov.

Oddelek 2

Izmenjava informacij in finančni popravki

Člen 103

Dostop do informacij

Na zahtevo Komisije ji države članice posredujejo zakone in druge predpise, ki so jih sprejele za izvajanje aktov Unije v zvezi s SRP, če imajo ti akti finančne posledice za ESPR.

Člen 104

Zaupnost

1. Države članice in Komisija sprejmejo vse potrebne ukrepe, da se zagotovi zaupnost informacij, sporočenih ali pridobljenih med nadzorom na kraju samem ali v okviru potrditve računovodskih izkazov, izvedene na podlagi te uredbe.

2. Za te informacije iz odstavka 1 tega člena se uporabljajo načela iz člena 8 Uredbe Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 ([1]).

Člen 105

Finančni popravki Komisije

1. Poleg primerov iz člena 22(7), člena 85 in člena 144(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013 Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi izvede finančne popravke, tako da prekliče celoten prispevek ali del prispevka Unije za operativni program, če po ustrezni preiskavi ugotovi, da:

(a) na izdatek v potrjenem izkazu o odhodkih vplivajo primeri, v katerih upravičenec ne izpolnjuje obveznosti, iz člena 10(2) te uredbe in jih država članica pred začetkom postopka popravkov iz tega odstavka ni popravila;

(b) na izdatek v potrjenem izkazu o odhodkih vplivajo primeri resne neskladnosti s pravili SRP s strani države članice, kar je povzročilo začasno ustavitev plačila na podlagi člena 101 te uredbe, in kadar zadevna država članica še vedno ne more dokazati, da je sprejela potrebne ukrepe za izboljšanje, s katerimi bi zagotovila skladnost z veljavnimi pravili in njihovo izvajanje v prihodnje.

2. Komisija se o znesku popravka odloči ob upoštevanju vrste, resnosti, trajanja in ponavljanja resne neskladnosti s pravili SRP s strani države članice ali upravičenca in pomena prispevka ESPR za gospodarsko dejavnost zadevnega upravičenca.

3. Kadar ni mogoče natančno določiti zneska odhodkov, povezanih z neskladnostjo države članice s pravili SRP, Komisija uporabi pavšalni ali ekstrapolirani finančni popravek v skladu z odstavkom 4.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 126, s katerim določi merila za določitev stopnje finančnega popravka, ki ga je treba uporabiti, in merila za uporabo pavšalnega ali ekstrapoliranega finančnega popravka.

Člen 106

Postopek

Kadar Komisija predlaga finančni popravek iz člena 105 te uredbe, se smiselno uporablja člen 145 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

POGLAVJE VI

Spremljanje, vrednotenje, obveščanje in sporočanje

Oddelek 1

Vzpostavitev skupnega sistema spremljanja in vrednotenja ter njegovi cilji

Člen 107

Sistem spremljanja in vrednotenja

1. Za operacije ESPR v okviru deljenega upravljanja se vzpostavi skupen sistem spremljanja in vrednotenja, katerega namen je merjenje uspešnosti ESPR. Za zagotavljanje učinkovitega merjenja uspešnosti se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 126, s katerimi opredeli vsebino in sestavo tega sistema.

2. Splošni učinek ESPR se preuči glede na prednostne naloge Unije iz člena 6.

Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi opredeli sklop kazalnikov, značilnih za te prednostne naloge Unije. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 127(3).

3. Države članice Komisiji predložijo vse informacije, potrebne za omogočanje spremljanja in vrednotenja zadevnih ukrepov. Komisija upošteva potrebe po podatkih in sinergije med potencialnimi viri podatkov, zlasti njihovo uporabo za statistične namene, kadar je to ustrezno. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o informacijah, ki jih predložijo države članice, ter o potrebah po podatkih in sinergijah med potencialnimi viri podatkov. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 127(3).

([1]) Uredba Sveta (Euratom, ES) št. 2185/96 z dne 11. novembra 1996 o pregledih in inšpekcijah na kraju samem, ki jih opravlja Komisija za zaščito finančnih interesov Evropskih skupnosti pred goljufijami in drugimi nepravilnostmi (UL L 292, 15.11.1996, str. 2).

4. Komisija vsaka štiri leta Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju tega člana. Prvo poročilo se predloži do 31. decembra 2017.

Člen 108

Cilji

Cilji skupnega sistema spremljanja in vrednotenja so:

(a) prikazati napredek in dosežke SRP in CPP, preučiti splošni učinek ter oceniti učinkovitost, uspešnost in pomen operacij ESPR;

(b) prispevati k bolj usmerjeni podpori za SRP in CPP;

(c) podpirati skupni proces pridobivanja znanja, povezan s spremljanjem in vrednotenjem;

(d) zagotoviti zanesljivo, z dokazi podprto vrednotenje operacij ESPR, ki bo podlaga za postopek odločanja.

Oddelek 2

Tehnične določbe

Člen 109

Skupni kazalniki

1. V sistemu spremljanja in vrednotenja iz člena 107 se določi seznam skupnih kazalnikov, ki se nanašajo na začetno stanje ter na finančno izvajanje, učinka in rezultate operativnega programa ter se uporabljajo za vsak operativni program, da se omogoči združevanje podatkov na ravni Unije.

2. Skupni kazalniki so povezani z mejniki in cilji, določenimi v operativnih programih v skladu s prednostnimi nalogami Unije iz člena 6. Ti skupni kazalniki se uporabljajo za pregled delovanja iz člena 21(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013 ter omogočajo oceno napredka, učinkovitosti in uspešnosti izvajanja politike glede na cilje na ravni Unije ter na programski ravni.

Člen 110

Elektronski informacijski sistem

1. Ključne informacije o izvajanju operativnega programa, o vsaki operaciji, izbrani za financiranje, in o dokončanih operacijah, ki jih je treba spremljati in ovrednotiti, vključno z glavnimi značilnostmi upravičenca in projekta, se beležijo in hranijo elektronsko.

2. Komisija zagotovi ustrezen in varen elektronski sistem za beleženje, hrambo in upravljanje ključnih informacij ter poročanje o spremljanju in vrednotenju.

Člen 111

Zagotavljanje informacij

Upravičenci do podpore v okviru ESPR, vključno z lokalnimi akcijskimi skupinami za ribištvo, organu upravljanja in/ali imenovanim izvajalcem vrednotenja ali drugim organom, ki so pooblaščeni za opravljanje funkcij v njihovem imenu, zagotovijo vse podatke in informacije, potrebne za omogočanje spremljanja in vrednotenja operativnega programa, zlasti v zvezi z izpolnjevanjem posebnih ciljev in prednostnih nalog.

Oddelek 3

Spremljanje

Člen 112

Postopki spremljanja

1. Organ upravljanja iz člena 97 te uredbe in odbor za spremljanje iz člena 47 Uredbe (EU) št. 1303/2013 spremljata kakovost izvajanja programa.

2. Organ upravljanja in odbor za spremljanje operativni program spremljata z uporabo finančnih kazalnikov ter kazalnikov učinka in rezultatov.

Člen 113

Naloge odbora za spremljanje

Poleg nalog iz člena 49 Uredbe (EU) št. 1303/2013 se odbor za spremljanje prepriča o izvajanju operativnega programa in učinkovitosti tega izvajanja. V ta namen odbor za spremljanje:

(a) v šestih mesecih po sprejetju odločitve o odobritvi programa svetuje in potrdi merila za izbor operacij, ki bodo financirane; izbirna merila se revidirajo glede na programske potrebe;

(b) preuči dejavnosti in učinke v zvezi z načrtom vrednotenja programa;

(c) preuči ukrepe iz programa, ki se nanašajo na izpolnjevanje posebnih predhodnih pogojev;

(d) preuči in potrdi letna poročila o izvajanju, preden se pošljejo Komisiji;

(e) preuči ukrepe za spodbujanje enakosti moških in žensk, enakih možnosti ter nediskriminacije, vključno z dostopnostjo za invalidne osebe.

Odbor za spremljanje ne poda mnenja o delovnih načrtih za zbiranje podatkov iz člena 21.

Člen 114

Letno poročilo o izvajanju

1. Države članice do 31. maja 2016 in do 31. maja vsako naslednje leto do vključno leta 2023 Komisiji predložijo letna poročila o izvajanju operativnega programa v predhodnem koledarskem letu. Poročilo, predloženo leta 2016, zajema koledarski leti 2014 in 2015.

2. Poleg določb člena 50 Uredbe (EU) št. 1303/2013 letna poročila o izvajanju vključujejo:

(a) informacije o finančnih obveznostih in odhodkih za posamezne ukrepe;

(b) povzetek izvedenih dejavnosti v zvezi z načrtom vrednotenja;

(c) informacije in ukrepe v zvezi s primeri hudih kršitev iz člena 10(1) te uredbe in nespoštovanjem pogojev iz člena 10(2) te uredbe ter ukrepi za izboljšanje stanja;

(d) informacije o ukrepih, sprejetih zaradi skladnosti s členom 41(10) te uredbe;

(e) informacije o ukrepih, sprejetih za zagotovitev obveščanja javnosti o upravičencih v skladu s Prilogo V k tej uredbi, pri čemer se pri fizičnih osebah upošteva nacionalno pravo, vključno z morebitnim veljavnim pragom.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o obliki in strukturi letnih poročil o izvajanju. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 127(3).

Oddelek 4

Vrednotenje

Člen 115

Splošne določbe

1. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi elemente, ki morajo biti vključeni v poročila o predhodnih vrednotenjih iz člena 55 Uredbe (EU) št. 1303/2013, ter določi minimalne zahteve za načrt vrednotenja iz člena 56 te uredbe. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 127(3) te uredbe.

2. Države članice zagotovijo skladnost vrednotenj s skupnim sistemom spremljanja in vrednotenja, dogovorjenim v skladu s členom 107, organizirajo pripravo in zbiranje potrebnih podatkov ter izvajalcem vrednotenja predložijo različne informacije, pridobljene v okviru sistema spremljanja.

3. Države članice poročila o vrednotenju objavijo na internetu, Komisija pa na spletnem mestu Unije.

Člen 116

Predhodno vrednotenje

Države članice zagotovijo, da so izvajalci predhodnega vrednotenja vključeni že v zgodnjo fazo postopka razvoja operativnega programa, kar vključuje sodelovanje pri razvoju analize iz točke (a) člena 18(1), zasnovi logike programa in opredelitvi ciljev programa.

Člen 117

Naknadno vrednotenje

Komisija v tesnem sodelovanju z državami članicami v skladu s členom 57 Uredbe (EU) št. 1303/2013 pripravi poročilo o naknadnem vrednotenju.

Člen 118

Povzetek vrednotenj

Komisija je odgovorna za povzetek poročil o predhodnem vrednotenju na ravni Unije. Povzetek poročil o vrednotenju se dokonča najpozneje do 31. decembra v letu po predložitvi ustreznih vrednotenj.

Oddelek 5

Informiranje in sporočanje

Člen 119

Informiranje in obveščanje javnosti

1. Organ upravljanja je v skladu s točko (b) člena 99(1) pristojen za:

(a) vzpostavitev enotnega spletnega mesta ali enotnega spletnega portala z informacijami o operativnem programu v državi članici in dostopom do njega;

(b) informiranje morebitnih upravičencev o možnostih financiranja v okviru operativnega programa;

(c) obveščanje državljanov Unije o vlogi in dosežkih ESPR z ukrepi obveščanja in sporočanja rezultatov ter vpliva sporazumov o partnerstvu, operativnih programov in operacij;

(d) zagotavljanje, da je javnosti na voljo povzetek ukrepov za zagotavljanje skladnosti s pravili SRP, vključno s primeri nespoštovanja teh pravil s strani držav članic ali s strani upravičencev in ukrepi za izboljšanje stanja, kot so finančni popravki.

2. Države članice za zagotovitev preglednosti glede podpore iz ESPR vodijo seznam operacij v formatu CSV ali XML, ki je dostopen na enotnem spletnem mestu ali enotnem spletnem portalu, na katerem sta na voljo seznam operacij in povzetek operativnega programa.

Seznam operacij se posodobi najmanj vsakih šest mesecev.

Minimalne informacije, ki se vključijo v seznam operacij, skupaj s posebnimi informacijami v zvezi z operacijami iz členov 26, 39, 47, 54 in 56, so navedene v Prilogi V.

3. Podrobna pravila v zvezi z ukrepi informiranja in obveščanja javnosti ter ukrepi informiranja prosilcev in upravičencev so določena v Prilogi V.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi tehnične značilnosti ukrepov informiranja in obveščanja javnosti o operacijah, navodila za oblikovanje simbola in opredelitev standardnih barv. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 127(2).

NASLOV VIII

IZVAJANJE V OKVIRU NEPOSREDNEGA UPRAVLJANJA

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 120

Področje uporabe

Ta naslov se uporablja za ukrepe, financirane v okviru neposrednega upravljanja, kot so določeni v naslovu VI.

POGLAVJE II

Nadzor

Člen 121

Zaščita finančnih interesov Unije

1. Komisija sprejme ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da so pri izvajanju operacij, financiranih v skladu s to uredbo, finančni interesi Unije zaščiteni z uporabo preventivnih ukrepov za preprečevanje goljufij, korupcije in katerih koli drugih nezakonitih dejavnosti, z učinkovitimi pregledi, v primeru ugotovljenih nepravilnosti pa z izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov ter po potrebi z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi.

2. Komisija ali njeni predstavniki in Računsko sodišče imajo pooblastila za revizije tako na podlagi dokumentov kot na podlagi pregledov na kraju samem za vse upravičence, izvajalce in podizvajalce, ki so prejeli sredstva Unije.

Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) lahko izvaja preglede in inšpekcije na kraju samem za gospodarske subjekte, ki jih financiranje Unije neposredno ali posredno zadeva, v skladu s postopki iz Uredbe (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) in iz Uredbe (Euratom, ES) št. 2185/96 z namenom ugotavljanja morebitnih primerov goljufije, korupcije ali katere koli druge nezakonite dejavnosti, ki vpliva na finančne interese Unije v zvezi s sporazumom ali odločitvijo o dodelitvi nepovratnih sredstev ali pogodbo v zvezi s sredstvi Unije.

3. Brez poseganja v odstavke 1 in 2 sporazumi o sodelovanju s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami ter sporazumi in odločitve o dodelitvi nepovratnih sredstev ter pogodbe, ki so posledica izvajanja te uredbe, vsebujejo določbe, ki Komisijo, Računsko sodišče in OLAF izrecno pooblaščajo za izvajanje revizij, pregledov in inšpekcij na kraju samem iz navedenih odstavkov, v skladu s njihovimi ustreznimi pristojnostmi.

Člen 122

Revizije

1. Uradniki Komisije in Računskega sodišča ali njihovi predstavniki lahko v obdobju treh let po končnem plačilu s strani Komisije na podlagi predhodnega obvestila, poslanega vsaj deset delovnih dni vnaprej, razen v nujnih primerih, kadar koli izvajajo revizije na kraju samem za operacije, ki se financirajo v skladu s to uredbo.

2. Uradniki Komisije in Računskega sodišča ali njihovi predstavniki, ki so ustrezno pooblaščeni za izvajanje revizij na kraju samem, imajo dostop do računovodskih knjig ter vseh drugih dokumentov, vključno z dokumenti in metapodatki, pripravljenimi ali prejetimi in shranjenimi na elektronskih nosilcih, v zvezi z odhodki, ki se financirajo na podlagi te uredbe.

3. Pooblastila za revizije iz odstavka 2 ne vplivajo na uporabo nacionalnih določb, na podlagi katerih nekatera dejanja izvajajo le uradniki, posebej imenovani v skladu z nacionalno zakonodajo. Uradniki Komisije in Računskega sodišča ali njihovi predstavniki med drugim ne sodelujejo pri preiskavah na domu ali uradnih zaslišanjih oseb v okviru nacionalne zakonodaje zadevne države članice. Vseeno imajo dostop do tako pridobljenih informacij.

4. Če je kakršna koli finančna podpora Unije, dodeljena v skladu s to uredbo, naknadno dodeljena tretji osebi kot končnemu upravičencu, prvotni upravičenec, ki je prejemnik finančne podpore Unije, Komisiji zagotovi vse ustrezne podatke v zvezi z identiteto tega končnega upravičenca.

([1]) Uredba (EU, Euratom) št. 883/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. septembra 2013 o preiskavah, ki jih izvaja Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF), ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1073/1999 Evropskega parlamenta in Sveta in Uredbe Sveta (Euratom) št. 1074/1999 (UL L 248, 18.9.2013, str. 1).

Člen 123

Začasna ustavitev plačil, znižanje in preklic finančnega prispevka

1. Če Komisija meni, da sredstva Unije niso bila uporabljena v skladu s pogoji iz te uredbe ali iz katerega koli drugega veljavnega pravnega akta Unije, o tem uradno obvesti upravičence, ki lahko Komisiji v enem mesecu od datuma takšnega uradnega obvestila predložijo svoje pripombe.

2. Če upravičenci ne odgovorijo v roku iz odstavka 1 tega člena ali če se njihove ugotovitve ne štejejo za zadovoljive, Komisija zniža ali prekliče dodeljeni finančni prispevek ali začasno ustavi plačila. Vsak neupravičeno izplačan znesek je treba vrniti v splošni proračun Unije. Zneskom, ki niso vrnjeni pravočasno, se prištejejo zamudne obresti v skladu s pogoji iz Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012.

POGLAVJE III

Vrednotenje in poročanje

Člen 124

Vrednotenje

1. Operacije, ki se financirajo v skladu s to uredbo, se redno spremljajo, da se nadzira njihovo izvajanje.

2. Komisija zagotovi redno neodvisno zunanje vrednotenje financiranih operacij.

Člen 125

Poročanje

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži:

(a) do 31. marca 2017 vmesno poročilo o vrednotenju doseženih rezultatov ter kakovostnih in količinskih vidikov izvajanja operacij, financiranih v skladu s to uredbo;

(b) do 31. avgusta 2018 sporočilo o nadaljevanju operacij, financiranih v skladu s to uredbo.

NASLOV IX

POSTOPKOVNE DOLOČBE

Člen 126

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji iz tega člena.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 in 129 se prenese na Komisijo za obdobje do 31. decembra 2020.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 in 129 lahko kadar koli prekličeta Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 10, 14, 32, 40, 41, 72, 102, 105, 107 in 129, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 127

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor Evropskega sklada za pomorstvo in ribištvo. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.

3. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Kadar odbor ne poda mnenja o osnutku izvedbenega akta, ki se sprejme v skladu s členom 95(5) te uredbe, Komisija osnutka izvedbenega akta ne sprejme in se uporablja tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.

NASLOV X

KONČNE DOLOČBE

Člen 128

Razveljavitev

1. Brez poseganja v določbe člena 129(2) se uredbe (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006, (ES) št. 791/2007, (EU) št. 1255/2011 in člen 103 Uredbe (ES) št. 1224/2009 razveljavijo z učinkom od 1. januarja 2014.

2. Sklicevanja na razveljavljene uredbe se razumejo kot sklicevanja na to uredbo.

Člen 129

Prehodne določbe

1. Za lažji prehod s shem podpore, vzpostavljenih z uredbami (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006, (ES) št. 791/2007 in (EU) št. 1255/2011, na shemo iz te uredbe se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 126, s katerimi določi pogoje, pod katerimi se podpora, ki jo je Komisija odobrila v skladu z navedenimi uredbami, vključi v podporo na podlagi te uredbe, skupaj s tehnično pomočjo in naknadnim vrednotenjem.

2. Ta uredba ne vpliva na nadaljevanje ali spremembo, vključno s popolnim ali delnim preklicem, zadevnih projektov, do njihovega zaključka, ali pomoči, ki jo Komisija odobri na podlagi uredb (ES) št. 2328/2003, (ES) št. 861/2006, (ES) št. 1198/2006, (ES) št. 791/2007 in (EU) št. 1255/2011 ter člena 103 Uredbe (ES) št. 1224/2009 ali katere koli druge zakonodaje, ki se uporablja za to pomoč na dan 31. decembra 2013, katere se še naprej uporabljajo za te projekte ali pomoč.

3. Zahtevki, predloženi v skladu z Uredbo (ES) št. 1198/2006, ostanejo veljavni.

Člen 130

Začetek veljavnosti in začetek uporabe

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 15. maja 2014

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*
M. SCHULZ	D. KOURKOULAS

PRILOGA I

INTENZIVNOST POSEBNE POMOČI

Vrsta operacij	Odstotne točke
Operacije v zvezi z malim priobalnim ribolovom so lahko upravičene do povečanja za	30
Operacije na odročnih grških otokih in hrvaških otokih Dugi Otok, Vis, Mljet in Lastovo so lahko upravičene do povečanja za	35
Operacije v najbolj oddaljenih regijah so lahko upravičene do povečanja za	35
Operacije, ki jih izvajajo organizacije ribičev ali drugi skupni upravičenci zunaj poglavja III naslova V, so lahko upravičene do povečanja za	10
Operacije, ki jih izvajajo organizacije proizvajalcev, združenja organizacij proizvajalcev ali medpanožne organizacije, so lahko upravičene do povečanja za	25
Operacije v skladu s členom 76 o nadzoru in izvrševanju so lahko upravičene do povečanja za	30
Operacije v skladu s členom 76 o nadzoru in izvrševanju v zvezi z malim priobalnim ribolovom so lahko upravičene do povečanja za	40
Operacije v skladu s členom 41(2) v zvezi z nadomestitvijo ali posodobitvijo glavnih ali pomožnih motorjev, se zmanjšajo za	20
Operacije, ki jih izvajajo podjetja, ki niso MSP, se zmanjšajo za	20

PRILOGA II

LETNA RAZDELITEV ODOBRITEV ZA PREVZEM OBVEZNOSTI ZA OBDOBJE OD 2014 DO 2020

Opis	Obdobje	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	Skupaj
Dejavnosti ESPR v okviru deljenega upravljanja	(2014-2020)	788 060 689	798 128 031	805 423 852	818 478 098	837 523 233	843 250 018	858 467 679	5 749 331 600

PRILOGA III

OKVIRNA RAZDELITEV SREDSTEV V OKVIRU POGLAVIJ I IN II NASLOVA VI MED CILJE IZ ČLENOV 82 IN 85 [1]

Cilji iz člena 82:

1. Oblikovanje in izvajanje integriranega upravljanja pomorskih in obalnih zadev – 5 %
2. Razvoj medsektorskih pobud – 33 %
3. Podpiranje trajnostne gospodarske rasti, zaposlovanja, inovacij in novih tehnologij – 2 %
4. Spodbujanje varstva morskega okolja – 5 %

Cilji iz člena 85:

1. Zbiranje, upravljanje in razširjanje znanstvenih nasvetov v okviru SRP – 11 %
2. Posebni ukrepi nadzora in izvrševanja v okviru SRP – 19 %
3. Prostovoljni prispevki mednarodnim organizacijam – 10 %
4. Dejavnosti svetovalnih svetov ter dejavnosti obveščanja v okviru SRP in CPP – 9 %
5. Tržne informacije, vključno z vzpostavitvijo elektronskih trgov – 6 %

[1] Odstotki se nanašajo na znesek iz člena 14, ki ne zajema dodelitve v skladu s členom 92.

PRILOGA IV

POSEBNI PREDHODNI POGOJI

Posebni cilj v okviru prednostne naloge Unije za ESPR – tematski cilj	Predhodni pogoji	Merila za izpolnitev
Prednostna naloga ESPR: 1. Spodbujanje okoljsko trajnostnega, z viri gospodarnega, inovativnega, konkurenčnega in na znanju temelječega ribištva. Posebni cilj: (a) – (f). Tematski cilj 3: povečanje konkurenčnosti MSP, kmetijskega sektorja (za EKSRP) ter sektorjev ribištva in akvakulture (za ESPR); Tematski cilj 6: ohranjanje in varstvo okolja ter spodbujanje učinkovite rabe virov; Tematski cilj 8: spodbujanje trajnostnega in kakovostnega zaposlovanja ter spodbujanje mobilnosti delovne sile.	Poročilo o ribolovni zmogljivosti je bilo predloženo v skladu s členom 22(2) Uredbe(EU) št. 1380/2013.	Poročilo je pripravljeno v skladu s skupnimi smernicami, ki jih izda Komisija. Ribolovna zmogljivost ne presega zgornje meje ribolovne zmogljivosti, določene v Prilogi II k Uredbi (EU) št. 1380/2013.
Prednostna naloga ESPR: 2. Spodbujanje okoljsko trajnostne, z viri gospodarne, inovativne, konkurenčne in na znanju temelječe akvakulture. Posebna cilja: (a), (b) in(c). Tematski cilj 3: povečanje konkurenčnosti MSP, kmetijskega sektorja (za EKSRP) ter sektorjev ribištva in akvakulture (za ESPR); Tematski cilj 6: ohranjanje in varstvo okolja in spodbujanje učinkovite rabe virov; Tematski cilj 8: spodbujanje trajnostnega in kakovostnega zaposlovanja ter spodbujanje mobilnosti delovne sile.	Oblikovanje večletnega nacionalnega strateškega načrta za akvakulturo iz člena 34 Uredbe (EU) št. 1380/2013 do leta 2014.	Večletni nacionalni strateški načrt za akvakulturo se Komisiji predloži najpozneje do dneva predložitve operativnega programa. Operativni program vključuje informacije o dopolnjevanju z večletnim nacionalnim strateškim načrtom za akvakulturo.

Posebni cilj v okviru prednostne naloge Unije za ESPR – tematski cilj	Predhodni pogoji	Merila za izpolnitev
Prednostna naloga ESPR: 3. Pospeševanje izvajanja SRP. Posebni cilj (a). Tematski cilj 6: ohranjanje in varstvo okolja in spodbujanje učinkovite rabe virov.	Upravna zmogljivost: upravna zmogljivost je na voljo za izpolnjevanje zahtev glede podatkov za upravljanje ribištva iz člena 25 Uredbe (EU) št. 1380/2013 in člena 4 Uredbe Sveta (ES) št. 199/2008.	Opis upravne zmogljivosti za pripravo in uporabo večletnega programa za zbiranje podatkov, ki ga pregleda Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo ter sprejme Komisija. Opis upravne zmogljivosti za pripravo in izvajanje delovnih načrtov za zbiranje podatkov, ki ga pregleda Znanstveni, tehnični in gospodarski odbor za ribištvo ter sprejme Komisija. Opis zmogljivosti na področju dodeljevanja človeških virov za sklepanje dvostranskih ali večstranskih sporazumov z drugimi državami članicami v primeru deljenega dela v zvezi z izvajanjem obveznosti zbiranja podatkov.
Prednostna naloga ESPR: 3. Pospeševanje izvajanja SRP. Posebni cilj (b). Tematski cilj 6: ohranjanje in varstvo okolja in spodbujanje učinkovite rabe virov.	Upravna zmogljivost: upravna zmogljivost je na voljo za izvajanje sistema Unije za nadzor, inšpekcijske preglede in izvrševanje, kot je določen v členu 36 Uredbe (EU) št. 1380/2013 ter podrobneje opredeljen v Uredbi (ES) št. 1224/2009.	Posebni ukrepi vključujejo: opis upravne zmogljivosti za pripravo in izvajanje oddelka operativnega programa, ki se nanaša na nacionalni finančni program nadzora za obdobje 2014–2020 iz točke (o) člena 18(1), opis upravne zmogljivosti za pripravo in izvajanje nacionalnega programa nadzora za večletne načrte, kot je določeno v členu 46 Uredbe (ES) št. 1224/2009, opis upravne zmogljivosti za pripravo in izvajanje skupnega programa nadzora, ki se lahko pripravi z drugimi državami članicami, kot je določeno v členu 94 Uredbe (ES) št. 1224/2009,
		opis upravne zmogljivosti za pripravo in izvajanje posebnih programov nadzora in inšpekcijskih pregledov, kot je določeno v členu 95 Uredbe (ES) št. 1224/2009, opis upravne zmogljivosti za uporabo sistema učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kazni za hude kršitve, kot je določeno v členu 90 Uredbe (ES) št. 1224/2009, opis upravne zmogljivosti za uporabo sistema točk za hude kršitve, kot je določeno v členu 92 Uredbe (ES) št. 1224/2009.

PRILOGA V

OBVEŠČANJE IN SPOROČANJE V ZVEZI S PODPORO IZ ESPR

1. Seznam operacij

Seznam operacij iz člena 119 vsebuje naslednja podatkovna polja v najmanj enem uradnem jeziku države članice:

— ime upravičenca (le za pravne osebe in fizične osebe v skladu z nacionalnim pravom),

— identifikacijska številka registra flote Skupnosti (CFR) iz člena 10 Uredbe (ES) št. 26/2004 (izpolni se le, če je operacija povezana z ribiškim plovilom),

— ime operacije,

— povzetek operacije,

— datum začetka operacije,

— datum zaključka operacije (predvideni datum za fizično dokončanje ali celotno izvedbo operacije),

— skupni upravičeni odhodki,

— znesek prispevka Unije,

— poštna številka operacije,

— država,

— ime prednostne naloge Unije,

— datum zadnje posodobitve seznama operacij.

2. Ukrepi informiranja in obveščanja javnosti

1. Država članica z različnimi oblikami in metodami sporočanja na ustrezni ravni zagotovi, da ukrepi informiranja in obveščanja javnosti dosežejo kar najširšo medijsko pokritost.

2. Država članica je odgovorna za izvajanje najmanj naslednjih ukrepov informiranja in obveščanja javnosti:

(a) organizacijo obsežne informacijske dejavnosti, s katero je javnost obveščena o začetku operativnega programa;

(b) vsaj dvakrat v programskem obdobju organizacijo obsežne informacijske dejavnosti, s katero se spodbujajo možnosti financiranja in uporabljene strategije ter predstavijo dosežki operativnega programa;

(c) po potrebi izobešanje zastave ali simbola Unije pred prostori vsakega organa upravljanja ali na mestu, ki je vidno javnosti, v prostorih vsakega organa upravljanja;

(d) elektronsko objavo seznama operacij v skladu z oddelkom 1;

(e) navajanje primerov operacij glede na operativni program na enotnem spletnem mestu ali spletnem mestu operativnega programa, ki je dostopno prek enotnega spletnega portala; primere bi bilo treba navesti v razširjenem uradnem jeziku Unije, ki ni uradni jezik ali eden od uradnih jezikov zadevne države članice;

(f) zagotavljanje, da je poseben oddelka enotnega spletnega mesta namenjen za kratke povzetke operacij v zvezi z inovacijami in ekološkimi inovacijami;

(g) posodabljanje informacij o izvajanju operativnega programa, vključno z njegovimi glavnimi dosežki, na enotnem spletnem mestu ali spletnem mestu operativnega programa, ki je dostopno prek enotnega spletnega portala;

(h) zagotavljanje, da je javnosti na voljo povzetek ukrepov za zagotavljanje skladnosti s pravili SRP, vključno s primeri nespoštovanja teh pravil s strani držav članic ali upravičencev in ukrepi za izboljšanje stanja, kot so finančni popravki.

3. Organ upravljanja v ukrepe informiranja in obveščanja javnosti v skladu z nacionalnimi zakonodajami in praksami vključi naslednje organe:

(a) partnerje iz člena 5 Uredbe (EU) št. 1303/2013;

(b) informacijska središča o Evropi in predstavništva Komisije v državah članicah;

(c) izobraževalne in raziskovalne ustanove.

Ti organi obsežno razširjajo informacije iz točk (a) in (b) člena 119(1).

3. Ukrepi informiranja za morebitne upravičence in upravičence

3.1 Ukrepi informiranja za morebitne upravičence

1. Organ upravljanja zagotovi, da se cilji operativnega programa in možnosti financiranja, ki jih omogoča ESPR, obsežno razširjajo med morebitnimi upravičenci in vsemi zainteresiranimi stranmi.

2. Organ upravljanja zagotovi, da so morebitni upravičenci obveščeni vsaj o naslednjem:

(a) pogojih za upravičenost odhodkov, ki morajo biti izpolnjeni za financiranje v okviru operativnega programa;

(b) opisu pogojev za dopustnost vlog, postopkov za pregled vlog za financiranje in zadevnih rokov;

(c) merilih za izbor operacij, ki bodo financirane;

(d) kontaktnih osebah na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, ki lahko zagotovijo informacije o operativnih programih;

(e) tem, da morajo biti v vlogah predlagane dejavnosti sporočanja, ki so sorazmerne z obsegom operacije ter s katerimi se bo javnost obveščalo o ciljih operacije in podpori Unije za to operacijo.

3.2 Ukrepi informiranja za upravičence

Organ upravljanja upravičence obvesti, da sprejetje financiranja pomeni privolitev v vključitev na seznam operacij, ki je objavljen v skladu s členom 119(2).

EKSRP

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja

6

EVROPSKI KMETIJSKI SKLAD ZA RAZVOJ PODEŽELJA

EKSRP prispeva k strategiji Evropa 2020, tako da spodbuja trajnostni razvoj podeželja v celotni Uniji ter druge instrumente skupne kmetijske politike, kohezijske politike in skupne ribiške politike. Prispeva k razvoju podeželskih območij, zlasti s spodbujanjem kmetijskega sektorja Unije, ki je bolj teritorialen in okoljsko bolj uravnotežen, podnebju prijaznejši in odpornejši ter konkurenčnejši in inovativnejši.

V skladu s strategijo Evropa 2020 in splošnimi cilji skupne kmetijske politike se politika razvoja podeželja EU za obdobje 2014–2020 osredotoča na tri naslednje dolgoročne strateške cilje:

- povečanje konkurenčnosti kmetijstva;
- zagotavljanje trajnostnega upravljanja naravnih virov in podnebni ukrepi;
- doseganje uravnoteženega teritorialnega razvoja podeželskih gospodarstev in skupnosti, vključno z ustvarjanjem delovnih mest in njihovim ohranjanjem.

Politika se bo prek nacionalnih in/ali regionalnih programov za razvoj podeželja izvajala še nadaljnjih sedem let.

Načeloma morajo programi za razvoj podeželja temeljiti na najmanj štirih od šestih skupnih prednostnih nalog EU:

- prenos znanja in inovacij v kmetijstvu, gozdarstvu ter na podeželju;
- povečanje uspešnosti/konkurenčnosti pri vseh vrstah kmetijstva ter spodbujanje inovativnih kmetijskih tehnologij in trajnostnega gospodarjenja z gozdovi;
- spodbujanje organizacije prehranske verige, dobrega počutja živali in obvladovanja tveganj v kmetijstvu;
- obnova, ohranjanje in izboljšanje ekosistemov, odvisnih od kmetijstva in gozdarstva;
- spodbujanje učinkovite rabe virov in podpiranje prehoda na nizkoogljično gospodarstvo, odporno na podnebne spremembe, na področjih kmetijstva, živilstva in gozdarstva;
- spodbujanje socialne vključenosti, zmanjšanja revščine in gospodarskega razvoja na podeželju.

Poleg tega je posamezna prednostna naloga za razvoj podeželja razčlenjena na podrobnejša področja ukrepanja (prednostna področja). V okviru svojih programov za razvoj podeželja države članice/regije določijo številčno ovrednotene cilje za ta prednostna področja na podlagi analize potreb ozemlja, ki ga pokriva program za razvoj podeželja. Nato določijo ukrepe za doseganje teh ciljev, vključno s povezanim financiranjem EKSRP. Podpora, ki jo zagotavlja razvoj podeželja, pokriva naložbe, ustanovitev podjetij, infrastrukture, dejavnosti za ustvarjanje človeškega kapitala ter plačila za zagotavljanje javnih dobrin, kot so izboljšanje okolja in zagotavljanje trajnostnega upravljanja naravnih virov.

Nova struktura programov, ki je bila uvedena z reformo leta 2013, omogoča večjo prilagodljivost pri uporabi ukrepov, zato je z učinkovito kombinacijo ukrepov lažje obravnavati posebne potrebe na ciljanih programskih področjih. Reforma je okrepila tudi osredotočenost programov na rezultate, poenostavila izvedbena pravila, kjer je to mogoče, in uvedla tesnejše povezave z drugimi skladi ESI.

Najmanj 30 % proračuna posameznega programa se bo moralo nameniti posebnim okoljskim in podnebnim ukrepom ter najmanj 5 % za pristop LEADER za lokalni razvoj, da se zagotovijo ustrezni okoljski ukrepi in spodbujanje pristopa od spodaj navzgor pri strategijah za lokalni razvoj.

UREDBA (EU) št. 1305/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17. decembra 2013

o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 42 in člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Računskega sodišča,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V Sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom "Skupna kmetijska politika proti letu 2020: odziv na prihodnje izzive, povezane s hrano, naravnimi viri in ozemljem" so opredeljeni morebitni izzivi, cilji in usmeritve skupne kmetijske politike (SKP) po letu 2013. Glede na razpravo o navedenem sporočilu bi bilo treba SKP s 1. januarjem 2014 reformirati. Ta reforma bi morala zajemati vse glavne instrumente SKP, vključno z Uredbo Sveta (ES) št. 1698/2005 ([1]). Zaradi obsega reforme je ustrezno razveljaviti Uredbo (ES) št. 1698/2005 in jo nadomestiti z novim besedilom.

(2) Politika razvoja podeželja bi morala biti vzpostavljena za spremljanje in dopolnjevanje neposrednih plačil in tržnih ukrepov SKP ter s tem prispevati k doseganju ciljev te politike, kot so določeni v Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU). Poleg tega bi morala takšna politika razvoja podeželja povezovati pomembne cilje politike, določene v sporočilu Komisije z dne 3. marca 2010 z naslovom "Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast" (v nadaljnjem besedilu: strategija Evropa 2020), ter biti usklajena s splošnimi cilji politike ekonomske in socialne kohezije, kot so določeni v PDEU.

(3) Ker cilja te uredbe, in sicer razvoja podeželja, države članice zaradi povezav razvoja podeželja z drugimi instrumenti SKP, velikih razlik med posameznimi podeželskimi območji in omejenih finančnih sredstev držav članic v razširjeni Uniji ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se z večletnim jamstvom financiranja Unije in osredotočanjem na njegove prednostne naloge lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(4) Za zagotovitev trajnostnega razvoja podeželskih območij se je treba osredotočiti na omejeno število glavnih prednostnih nalog, ki se nanašajo na prenos znanja in inovacije v kmetijstvu, gozdarstvu in na podeželskih območjih, sposobnost preživetja kmetij, konkurenčnost vseh vrst kmetijstva v vseh regijah ter spodbujanje inovativnih kmetijskih tehnologij ter trajnostno upravljanje gozdov, organizacijo živilske verige, vključno s predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov, dobrobit živali, obvladovanje tveganj v kmetijstvu, obnovo, ohranjanje in izboljševanje ekosistemov, ki so povezani s kmetijstvom in gozdarstvom, spodbujanje učinkovite rabe virov in prehoda na nizkoogljično gospodarstvo v kmetijskem, živilskem in gozdarskem sektorju ter spodbujanje socialne vključenosti, zmanjševanja revščine in gospodarskega razvoja podeželskih območij. Pri tem bi bilo treba upoštevati raznovrstnost razmer, ki vplivajo na podeželska območja z različnimi značilnostmi ali različnimi kategorijami morebitnih upravičencev, in horizontalne cilje, povezane z inovacijami, okoljem ter blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem nanje. Ukrepi blažitve bi morali zajemati omejevanje emisij v kmetijstvu in gozdarstvu v ključnih dejavnostih, kot sta živinoreja in uporaba gnojil, pa tudi ohranjanje ponorov ogljika ter povečanje sekvestracije ogljika pri rabi zemljišč, spremembi rabe zemljišč in v gozdarstvu. Prednostna naloga Unije za razvoj podeželja, ki se nanaša na prenos znanja

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) (UL L 277, 21.10.2005, str. 1).

in inovacije v kmetijstvu, gozdarstvu in na podeželskih območjih, bi morala veljati horizontalno v povezavi z drugimi prednostnimi nalogami Unije na področju razvoja podeželja.

(5) Uresničitev prednostnih nalog Unije v zvezi z razvojem podeželja bi si bilo treba prizadevati v okviru trajnostnega razvoja ter spodbujanja cilja varovanja in izboljšanja okolja s strani Unije, kot določa člen 11 PDEU, ob upoštevanju načela „onesnaževalec plača". Države članice bi morale v ta namen z uporabo metodologije, ki jo sprejme Komisija, zagotavljati informacije o podpori ciljem glede podnebnih sprememb v skladu z željo, da se temu cilju nameni vsaj 20 % proračuna Unije.

(6) Dejavnosti Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) in operacij, k izvajanju katerih prispeva, bi morale biti skladne in združljive s podporo v okviru drugih instrumentov SKP.

(7) Za zagotovitev takojšnjega začetka in učinkovitega izvajanja programov razvoja podeželja bi morala podpora iz EKSRP temeljiti na obstoju preudarnih okvirnih upravnih pogojev. Države članice bi morale zato oceniti ustreznost in izpolnjevanje nekaterih predhodnih pogojenosti. Vsaka država članica bi morala pripraviti nacionalni program razvoja podeželja za svoje celotno ozemlje ali več regionalnih programov ali pa oboje, tj. nacionalni program in več regionalnih programov. V vsakem programu bi morala biti določena strategija za izpolnjevanje ciljev v zvezi s prednostnimi nalogami Unije za razvoj podeželja in izbor ukrepov. Programiranje bi moralo biti usklajeno s prednostnimi nalogami Unije za razvoj podeželja, hkrati pa bi moralo biti prilagojeno nacionalnim okoliščinam in dopolnjevati druge politike Unije, zlasti politiko kmetijskega trga, kohezijsko politiko in skupno ribiško politiko. Države članice, ki se odločijo za pripravo več regionalnih programov, bi morale biti poleg tega sposobne pripraviti tudi nacionalni okvir brez ločene dodelitve proračunskih sredstev, da se tako olajša usklajevanje med regijami pri obravnavanju izzivov na ravni celotne države.

(8) Države članice bi morale imeti možnost, da v svoje programe razvoja podeželja vključijo tematske podprograme, v okviru katerih se obravnavajo specifične potrebe na področjih, ki so zanje posebno pomembna. Tematski podprogrami bi morali biti med drugim namenjeni mladim kmetom, majhnim kmetijam, gorskim območjem, oblikovanju kratkih dobavnih verig, ženskam na podeželskih območjih, blažitvi podnebnih sprememb in prilagajanju nanje ter biotski raznovrstnosti. Poleg tega bi morali tematski podprogrami zagotavljati možnost prispevanja k prestrukturiranju kmetijskih sektorjev, ki močno vplivajo na razvoj podeželskih območij. Za povečanje učinkovitega posredovanja z nekaterimi tematskimi podprogrami bi moralo biti državam članicam dovoljeno, da določijo višje stopnje podpore za nekatere operacije, ki jih zajemajo ti tematski podprogrami.

(9) V programih razvoja podeželja bi morale biti opredeljene potrebe zajetega območja in opisana skladna strategija za njihovo izpolnjevanje ob upoštevanju prednostnih nalog Unije za razvoj podeželja. Ta strategija bi morala temeljiti na določitvi ciljev. Vzpostaviti bi bilo treba povezave med opredeljenimi potrebami, določenimi cilji in ukrepi, izbranimi za njihovo izpolnjevanje. Programi razvoja podeželja bi morali vsebovati tudi vse podatke, potrebne za oceno njihove skladnosti z zahtevami iz te uredbe.

(10) V programih razvoja podeželja je treba cilje določiti glede na skupni sklop kazalnikov ciljev za vse države članice in kjer je to potrebno, glede na specifične kazalnike za posamezen program. Da bi to lažje izvedli, bi bilo treba območja, ki jih zajemajo ti kazalniki, opredeliti v skladu s prednostnimi nalogami Unije za razvoj podeželja. Zaradi horizontalne uporabe prednostne naloge Unije za razvoj podeželja, ki se nanaša na prenos znanja v kmetijstvu in gozdarstvu, so posredovanja v okviru te prednostne naloge bistvenega pomena za kazalnike ciljev, ki so določeni za ostale prednostne naloge Unije.

(11) Vzpostaviti je treba nekatera pravila za pripravo in spremembo programov razvoja podeželja. Za spremembe, ki ne vplivajo na strategijo programov ali zadevne finančne prispevke Unije, bi bilo treba uvesti poenostavljen postopek.

(12) Zaradi razvoja in specializacije v kmetijstvu in gozdarstvu ter posebnih izzivov za mikro podjetja ter mala in srednja podjetja (MSP) na podeželskih območjih je potrebna ustrezna raven tehnične in ekonomske usposobljenosti ter vse večja sposobnost pridobivanja in izmenjave znanja in informacij, tudi prek širjenja najboljših kmetijskih in gozdarskih proizvodnih praks. Prenos znanja in dejavnosti informiranja se ne bi smela izvajati le v obliki običajnih tečajev usposabljanja, temveč bi ju bilo treba prilagoditi potrebam akterjev na podeželju. Zato bi bilo treba podpirati tudi delavnice, inštruiranje,

demonstracijske aktivnosti, dejavnosti informiranja in tudi programe kratkoročne izmenjave kmetov in gozdnih posestnikov ter obiskov. Pridobljeno znanje in informacije bi morala kmetom, gozdnim posestnikom, osebam, dejavnim v živilskem sektorju, in podeželskim MSP omogočiti, da povečajo zlasti svojo konkurenčnost in učinkovito rabo virov, izboljšajo svojo okoljsko učinkovitost in hkrati prispevajo k trajnosti podeželskega gospodarstva. Države članice lahko pri zagotavljanju podpore MSP dajo prednost tistim MSP, ki so povezana s kmetijskim in gozdarskim sektorjem. Da bi prenos znanja in dejavnosti informiranja učinkovito prispevali k doseganju teh rezultatov, bi morali biti ponudniki storitev prenosa znanja ustrezno usposobljeni.

(13) Službe za kmetijsko svetovanje pomagajo kmetom, mladim kmetom, gozdnim posestnikom, drugim upravljavcem zemljišč in MSP na podeželskih območjih izboljšati trajnostno upravljanje ter splošno učinkovitost njihovega kmetijskega gospodarstva ali podjetja. Zato bi bilo treba spodbujati, da se takšne službe vzpostavijo ter da kmetje, mladi kmetje, gozdni posestniki, drugi upravljavci zemljišč in MSP storitve svetovanja uporabljajo. Da bi se povečali kakovost in učinkovitost ponujenih storitev svetovanja, bi bilo treba zagotoviti minimalno usposobljenost in redno usposabljanje svetovalcev. Kakor je določeno v Uredbi (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [1] bi morale službe za kmetijsko svetovanje kmetom pomagati oceniti učinkovitost njihovega kmetijskega gospodarstva ter opredeliti potrebna izboljšanja v zvezi s predpisanimi zahtevami ravnanja, dobrim kmetijskim in okoljskim stanjem zemljišč, kmetijskimi praksami, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje, iz Uredbe (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta [2] ter ukrepi na ravni kmetij, določenimi v programih razvoja podeželja, katerih cilji so posodobitev kmetij, krepitev konkurenčnosti, sektorsko povezovanje, inovacije, tržna usmerjenost in spodbujanje podjetništva. Poleg tega bi morale službe za kmetijsko svetovanje kmetom pomagati opredeliti izboljšave v zvezi z zahtevami določenimi za izvajanje člena 11(3) Direktive 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta [3] (v nadaljnjem besedilu: okvirna direktiva o vodah), ter zahtevami za izvajanje člena 55 Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta [4] in člena 14 Direktive 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta [5], zlasti kar zadeva skladnost s splošnimi načeli integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi. Po potrebi bi moralo svetovanje zajemati tudi poklicne ali varnostne standarde, povezane s kmetijo, ter posebno svetovanje kmetom, ki prvič vzpostavljajo kmetijsko gospodarstvo. Svetovanje bi lahko zajemalo tudi pomoč mladim kmetom pri vzpostavljanju kmetijskih gospodarstev, trajnostni razvoj gospodarskih dejavnosti kmetijskega gospodarstva ter vprašanja lokalne predelave in trženja, povezana z gospodarsko, kmetijsko in okoljsko učinkovitostjo kmetijskega gospodarstva ali podjetja. Posebno svetovanje se lahko nudi tudi v zvezi z blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem nanje, biotsko raznovrstnostjo, varstvom voda, razvojem kratkih dobavnih verig, ekološkim kmetovanjem in zdravstvenimi vidiki živinoreje. Države članice pri zagotavljanju podpore MSP lahko dajo prednost tistim MSP, ki so povezana s kmetijskim in gozdarskim sektorjem. Službe za pomoč pri upravljanju kmetij in službe za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah bi morale kmetom pomagati izboljšati in olajšati upravljanje njihovega kmetijskega gospodarstva.

(14) S shemami kakovosti Unije ali nacionalnimi shemami kakovosti, vključno s shemami certificiranja kmetij za kmetijske proizvode in živila, se potrošnikom jamčijo kakovost in lastnosti proizvoda ali uporabljenega proizvodnega procesa na podlagi sodelovanja kmetov v takšnih shemah, dosega se dodana vrednost zadevnih proizvodov in krepijo se njihove tržne priložnosti. Zato bi bilo treba kmete in skupine kmetov spodbujati k sodelovanju v navedenih shemah. Da bi zagotovili učinkovito uporabo sredstev EKSRP, bi bilo treba podporo omejiti na aktivne kmete, v smislu člena 9 Uredbe (EU) št. 1307/2013 Ker v trenutku vstopa v takšne sheme in v prvih letih sodelovanja v njih trg ne povrne vseh dodatnih stroškov in obveznosti, ki jih imajo kmetje v okviru tega sodelovanja, bi morala biti podpora zagotovljena za novo sodelovanje in zajemati največ pet let. Zaradi posebnih lastnosti bombaža kot kmetijskega proizvoda

[1] Uredba (EU) št. 1306/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o financiranju, upravljanju in spremljanju skupne kmetijske politike (Glej stran 549 tega Uradnega lista).

[2] Uredba (EU) št. 1307/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o pravilih za neposredna plačila kmetom na podlagi shem podpore v okviru skupne kmetijske politike ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 637/2008 in (ES) št. 73/2009 (Glej stran 608 tega Uradnega lista).

[3] Direktiva 2000/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike (UL L 327, 22.12.2000, str. 1).

[4] Uredba (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, 24.11.2009, str. 1).

[5] Direktiva 2009/128/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti za doseganje trajnostne rabe pesticidov (UL L 309, 24.11.2009, str. 71).

bi morale biti zajete tudi sheme kakovosti za bombaž. Podpora bi morala biti na voljo tudi za dejavnosti informiranja in promocije za proizvode, ki so zajeti v shemah kakovosti in certificiranja ter prejemajo podporo v skladu s to uredbo.

(15) Za izboljšanje gospodarske in okoljske učinkovitosti kmetijskih gospodarstev in podeželskih podjetij, za izboljšanje učinkovitosti sektorja trženja in predelave kmetijskih proizvodov, vključno z vzpostavitvijo manjših obratov za predelavo in trženje v okviru kratkih dobavnih verig in lokalnih trgov, za zagotovitev infrastrukture, potrebne za razvoj kmetijstva in gozdarstva, ter za podpiranje naložb neprofitnega značaja, potrebnih za doseganje okoljskih ciljev, bi bilo treba podporo namenjati za materialne naložbe, ki prispevajo k doseganju teh ciljev. V programskem obdobju 2007–2013 so se različna področja posredovanja urejala z različnimi ukrepi. Zaradi poenostavitve in tudi zaradi omogočanja upravičencem, da oblikujejo in uresničijo integrirane projekte z višjo dodano vrednostjo, bi moral en ukrep urejati večino vrst materialnih naložb. Države članice bi morale podporo namenjati kmetijam, ki so upravičene do pomoči za naložbe, povezane s podpiranjem sposobnosti preživetja kmetij, na podlagi rezultatov analize prednosti in pomanjkljivosti ter priložnosti in nevarnosti (SWOT) kot sredstva za boljše ciljno usmerjanje pomoči. Da bi mladim kmetom olajšali prvo vzpostavitev kmetijskega gospodarstva, bi moralo biti mogoče, da se jim odobri dodatno obdobje upravičenosti do naložb za izpolnjevanje standardov Unije. Za spodbujanje izvajanja novih standardov Unije bi se morala upravičenost do naložb, povezanih z izpolnjevanjem navedenih standardov, potem ko ti postanejo obvezni za kmetijsko gospodarstvo, podaljšati še za dodatno obdobje.

(16) V kmetijskem sektorju je v primerjavi z drugimi sektorji večja verjetnost, da bo zaradi naravnih nesreč, slabih vremenskih razmer in katastrofičnih dogodkov prizadet njegov proizvodni potencial. Da se v primeru takšnih nesreč ali razmer kmetijam pomagata zagotoviti sposobnost preživetja in konkurenčnost, bi bilo treba kmetom omogočiti podporo za obnovo prizadetega potenciala kmetijske proizvodnje. Države članice bi morale prav tako preprečiti preplačilo škode zaradi kombinacije odškodninskih shem Unije (zlasti ukrepa obvladovanja tveganj na podlagi te uredbe) ter nacionalnih in zasebnih odškodninskih shem.

(17) Za razvoj podeželskih območij je bistvena vzpostavitev in razvoj novih gospodarskih dejavnosti v obliki novih kmetij, diverzifikacija v nekmetijske dejavnosti, vključno z zagotavljanjem storitev kmetijstvu in gozdarstvu, dejavnosti, povezane z zdravstvenim varstvom, ter dejavnosti socialnega vključevanja in turistične dejavnosti. Za Diverzifikacija v nekmetijske dejavnosti lahko vključuje tudi trajnostno upravljanje lovljenih vrst. Z ukrepom razvoja kmetij in podjetij bi bilo treba olajšati zagon dejavnosti za mlade kmete in strukturno prilagoditev njihovih kmetijskih gospodarstev po zagonu dejavnosti. Obenem bi bilo treba spodbujati diverzifikacijo kmetov v nekmetijske dejavnosti ter ustanavljanje in razvoj nekmetijskih MSP na podeželskih območjih. Z navedenim ukrepom bi bilo treba spodbuditi tudi podjetništvo žensk na podeželskih območjih. Prav tako bi bilo treba spodbujati razvoj majhnih kmetij, ki so lahko potencialno ekonomsko uspešne. Da se zagotovi sposobnost preživetja novih gospodarskih dejavnosti, ki prejmejo podporo v okviru navedenega ukrepa, bi morala biti pogoj za podporo predložitev poslovnega načrta. Podpora za zagon dejavnosti bi morala zajemati le začetno obdobje izvajanja dejavnosti in ne bi smela postati pomoč za tekoče poslovanje. Kadar se države članice odločijo za dodelitev pomoči v obrokih, bi se smeli ti obroki izplačevati največ pet let. Da bi poleg tega spodbudili prestrukturiranje kmetijskega sektorja, bi bilo treba zagotoviti podporo v obliki letnih ali enkratnih plačil kmetom, upravičenim po shemi za male kmete na podlagi naslova V Uredbe (EU) št. 1307/2013 (v nadaljnjem besedilu: shema malih kmetov), ki se zavežejo, da bodo svoje celotno kmetijsko gospodarstvo in ustrezne plačilne pravice prenesli na drugega kmeta.

Države članice lahko za rešitev težav kmetov v zvezi z dostopom do zemljišč to podporo ponudijo tudi v kombinaciji z drugimi oblikami podpore, denimo z uporabo finančnih instrumentov.

(18) MSP so temelj podeželskega gospodarstva Unije. Razvoj kmetij in nekmetijskih podjetij bi moral biti usmerjen v spodbujanje zaposlovanja in ustvarjanje kakovostnih delovnih mest na podeželskih območjih, ohranjanje obstoječih delovnih mest, zmanjšanje sezonskih nihanj v zaposlovanju, razvoj nekmetijskih sektorjev zunaj kmetijstva ter kmetijske in živilske predelave. Istočasno bi moral spodbujati poslovno povezovanje in lokalne medsektorske povezave. Spodbujati bi bilo treba projekte, ki hkrati vključujejo kmetijstvo in podeželski turizem v okviru pospeševanja trajnostnega in odgovornega turizma na podeželskih območjih ter naravno in kulturno dediščino, pa tudi naložbe v obnovljive vire energije.

(19) Razvoj lokalne infrastrukture in lokalnih osnovnih storitev na podeželskih območjih, vključno s storitvami za prosti čas in kulturnimi storitvami, obnova vasi in dejavnosti, katerih cilja sta obnova in izboljšanje kulturne in naravne dediščine vasi in podeželskih krajin, je bistveni element vsakega prizadevanja za uresničitev potenciala rasti in spodbujanje trajnosti podeželskih območij. Zato bi bilo treba odobriti podporo operacijam z navedenim ciljem, vključno z dostopom do informacijskih in komunikacijskih tehnologij ter razvojem hitrega in ultrahitrega

širokopasovnega omrežja. V skladu z navedenimi cilji bi bilo treba spodbujati razvoj storitev in infrastrukture, ki omogočajo socialno vključenost, hkrati pa spreminjajo trende družbenega in gospodarskega nazadovanja ter upadanja števila prebivalcev na podeželskih območjih. Da bi bila takšna podpora čim bolj učinkovita, bi bilo treba zajete operacije izvajati v skladu z morebitnimi načrti za razvoj občin in njihovih osnovnih storitev, ki jih pripravi ena ali več podeželskih občin. Zaradi ustvarjanja sinergij in izboljšanja sodelovanja bi bilo treba z operacijami po potrebi spodbujati tudi povezave med podeželjem in mestom. Države članice lahko dajo prednost naložbam lokalnih razvojnih partnerstev, ki jih vodijo skupnosti, in projektom, ki jih vodijo organizacije lokalne skupnosti.

(20) Gozdarstvo je sestavni del razvoja podeželja, zato bi morala podpora za trajnostno in podnebju prijazno rabo zemljišč zajemati razvoj gozdnih območij in trajnostno upravljanje gozdov. V programskem obdobju 2007–2013 so se različne vrste podpore za naložbe v gozdarstvo in upravljanje gozdov urejale z različnimi ukrepi. Zaradi poenostavitve, pa tudi zaradi omogočanja upravičencem, da oblikujejo in uresničijo integrirane projekte z višjo dodano vrednostjo, bi moral en sam ukrep zajemati vse vrste podpore za naložbe v gozdarstvo in upravljanje gozdov. Ta ukrep bi moral zajemati tudi širitev in izboljšanje gozdnih virov s pogozdovanjem zemljišč in vzpostavitvijo kmetijsko-gozdarskih sistemov, ki združujejo ekstenzivno kmetijstvo in gozdarske sisteme. Zajemati bi moral tudi obnovo gozdov, poškodovanih v požarih ali drugih naravnih nesrečah in katastrofičnih dogodkih, ustrezne preventivne ukrepe; naložbe v gozdarske tehnologije ter v predelavo; mobilizacija in trženje gozdnih proizvodov z namenom izboljšanja gospodarske in okoljske učinkovitosti gozdnih posestnikov; ter naložbe neprofitnega značaja, s katerimi se izboljšujeta odpornost gozdnih ekosistemov na podnebne spremembe in njihova okoljska vrednost. Podpora ne bi smela izkrivljati konkurence in bi morala biti tržno nevtralna. Zato bi bilo treba določiti omejitve glede velikosti in pravnega statusa upravičencev. Preventivne ukrepe varstva pred požarom bi bilo treba sprejeti na območjih, ki jih države članice uvrščajo med območja s srednjo ali veliko požarno ogroženostjo. Vsi preventivni ukrepi bi morali biti del načrta za varstvo gozdov. V primeru ukrepa za obnovo potenciala poškodovanega gozda bi morala pojav naravne nesreče uradno potrditi javna znanstvena organizacija.

Ukrep v gozdarstvu bi moral biti sprejet ob upoštevanju mednarodnih zavez Unije in držav članic ter na podlagi nacionalnih ali podnacionalnih gozdnih načrtov držav članic ali enakovrednih instrumentov, v katerih bi bilo treba upoštevati zaveze, sprejete na ministrskih konferencah o varstvu gozdov v Evropi. Takšen ukrep bi moral prispevati k izvajanju gozdarske strategije Unije v skladu s sporočilom Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom "Nova gozdna strategija EU: gozdovi in na gozdovih temelječ sektor".

(21) Skupine in organizacije proizvajalcev pomagajo kmetom, da skupaj obvladujejo izzive v zvezi s trženjem njihovih proizvodov tudi na lokalnih trgih zaradi vedno večje konkurence in konsolidacije prodajnih trgov. Zato bi bilo treba spodbujati ustanavljanje skupin in organizacij proizvajalcev. Za zagotovitev čim boljše uporabe omejenih finančnih sredstev bi morale biti do podpore upravičene le skupine in organizacije proizvajalcev, ki se štejejo za MSP. Države članice lahko dajo prednost skupinam in organizacijam proizvajalcev, za katere veljajo ukrepi sheme kakovosti za kmetijske proizvode in živila v tej uredbi. Za zagotovitev, da skupine ali organizacije proizvajalcev postanejo ekonomsko uspešni subjekti, bi moral biti pogoj za pridobitev podpore predložitev poslovnega načrta državam članicam. Da se prepreči zagotavljanje pomoči za tekoče poslovanje in ohrani spodbujevalna vloga podpore, bi se ta smela izplačevati največ pet let od datuma priznanja skupine ali organizacije proizvajalcev na podlagi njenega poslovnega načrta.

(22) Kmetijsko-okoljska-podnebna plačila bi morala še naprej imeti pomembno vlogo pri podpiranju trajnostnega razvoja podeželskih območij in pri odzivanju na vse večje povpraševanje družbe po okoljskih storitvah. Kmete in druge upravljavce zemljišč bi morala še naprej spodbujati, da služijo družbi kot celoti z uvedbo ali nadaljnjo uporabo kmetijskih praks, ki prispevajo k blažitvi podnebnih sprememb in prilagajanju nanje ter so združljive z varstvom in izboljševanjem okolja, krajine in njenih značilnosti, naravnih virov, tal in genske raznovrstnosti. V tem smislu bi bilo treba posebno pozornost nameniti ohranjanju genskih virov v kmetijstvu in dodatnim potrebam sistemov kmetovanja z visoko naravno vrednostjo. Plačila bi morala prispevati h kritju dodatnih stroškov in izpada dohodka zaradi prevzetih obveznosti, pri čemer bi morala zajemati le tiste obveznosti, ki presegajo ustrezne obvezne standarde in zahteve, v skladu z načelom "onesnaževalec plača". Države članice bi morale poleg tega zagotoviti, da plačila kmetom ne bi povzročila dvojnega financiranja na podlagi te uredbe in Uredbe (EU) št. 1307/2013 S sinergijami, ki nastanejo na podlagi obveznosti, ki jo skupaj sprejme skupina kmetov, se okoljska in podnebna korist pogosto poveča. Vendar s skupnim ukrepanjem nastanejo dodatni transakcijski stroški, ki bi morali biti ustrezno

povrnjeni. Da bi kmetom in drugim upravljavcem zemljišč omogočili pravilno izvajanje prevzetih obveznosti, bi si morale države članice poleg tega prizadevati, da jim zagotovijo potrebne spretnosti in znanja.

Države članice bi morale ohraniti raven prizadevanj iz programskega obdobja 2007–2013 in bi morale vsaj 30 % skupnega prispevka iz EKSRP za vsakega od programov razvoja podeželja nameniti za blažitev posledic podnebnih sprememb in prilagajanje nanje ter za druge okoljske probleme. Ta namenska sredstva bi se morala izvesti prek kmetijsko-okoljskih-podnebnih plačil in plačil za ekološko kmetovanje ter plačil za območja z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami, plačil za gozdarstvo, plačil za območje Natura 2000 ter prek podpore za naložbe, povezane z okoljem.

(23) Plačila kmetom za preusmeritev v ekološko kmetovanje ali za njegovo ohranitev bi morala kmete spodbujati k sodelovanju v takšnih shemah ter tako odgovoriti na vse večje povpraševanje družbe po uporabi okolju prijaznih načinov kmetovanja in višjih standardih dobrobiti živali. Za povečanje sinergije biotske raznolikosti bi bilo treba spodbujati ugodnosti, ki jih prinašajo ekološko kmetovanje, kolektivne pogodbe ali sodelovanje med kmeti, da se lahko zajamejo večja sosednja območja. Da bi preprečili množično vračanje kmetov h konvencionalnemu kmetovanju, bi bilo treba podpreti tako ukrepe za preusmerjanje kot tudi ukrepe za ohranjanje. Plačila bi morala prispevati h kritju dodatno nastalih stroškov in izpada dohodka zaradi obveznosti, pri čemer bi morala zajemati le tiste obveznosti, ki presegajo ustrezne obvezne standarde in zahteve. Države članice bi morale poleg tega zagotoviti, da plačila kmetom ne bi povzročila dvojnega financiranja na podlagi te uredbe in Uredbe (EU) št. 1307/2013. Da bi zagotovili učinkovito uporabo sredstev EKSRP, bi bilo treba podporo omejiti na aktivne kmete v smislu člena 9 Uredbe (EU) št. 1307/2013.

(24) Kmetom in gozdnim posestnikom bi bilo treba še naprej dodeljevati podporo za lažje premagovanje posebnih omejitev na zadevnih območjih, ki izhajajo iz izvajanja Direktive 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) in Direktive Sveta 92/43/EGS ([2]), ter da se pripomore k učinkovitemu upravljanju območij Natura 2000. Kmetom bi bilo treba zagotoviti tudi podporo za lažje premagovanje omejitev na območjih povodij, ki izhajajo iz izvajanja okvirne direktive o vodah. Podpora bi morala biti vezana na posebne zahteve, opisane v programu razvoja podeželja, ki presegajo ustrezne obvezne standarde in zahteve. Države članice bi morale poleg tega zagotoviti, da plačila kmetom ne bi povzročila dvojnega financiranja na podlagi te uredbe in Uredbe (EU) št. 1307/2013 Obenem bi morale države članice pri celotnem oblikovanju svojih programov razvoja podeželja upoštevati specifične potrebe območij Natura 2000.

(25) Plačila kmetom na gorskih območjih ali drugih območjih z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami bi morala s spodbujanjem nadaljnje rabe kmetijskih zemljišč prispevati k ohranjanju podeželja, pa tudi k ohranjanju in spodbujanju trajnostnih sistemov kmetovanja. Da bi zagotovili učinkovitost takšne podpore, bi bilo treba s plačili kmetom nadomestiti izpad dohodka in dodatne stroške, povezane z omejitvami na zadevnem območju. Da bi zagotovili učinkovito uporabo sredstev EKSRP, bi bilo treba podporo omejiti na aktivne kmete v smislu v člena 9 Uredbe (EU) št. 1307/2013.

(26) Da bi zagotovili učinkovito uporabo sredstev Unije in enako obravnavo kmetov v vsej Uniji, bi bilo treba gorska območja in območja z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami opredeliti v skladu z objektivnimi merili. V primeru območij z naravnimi omejitvami bi morala biti ta merila biofizikalna, in bi morala temeljiti na trdnih znanstvenih dokazih. Sprejeti bi bilo treba prehodne ureditve, da bi olajšali postopno opuščanje plačil na območjih, ki zaradi uporabe teh meril ne bodo več štela za območja z naravnimi omejitvami.

(27) Kmete bi bilo treba še naprej spodbujati k prevzemanju visokih standardov dobrobiti živali z zagotavljanjem podpore kmetom, ki se obvežejo sprejeti standarde živinoreje, ki presegajo ustrezne obvezne standarde. Da bi zagotovili učinkovito uporabo sredstev EKSRP, bi bilo treba podporo omejiti na aktivne kmete v smislu člena 9 Uredbe (EU) št. 1307/2013

([1]) Direktiva 2009/147/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. novembra 2009 o ohranjanju prosto živečih ptic (UL L 20, 26.1.2010, str. 7).

([2]) Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL L 206, 22.7.1992, str. 7).

(28) Še naprej bi bilo treba dodeljevati plačila gozdnim posestnikom, ki opravljajo okolju prijazne ali podnebju prijazne storitve ohranjanja gozdov s sprejetjem obveznosti za povečanje biotske raznovrstnosti, ohranitev visokokakovostnih gozdnih ekosistemov, izboljšanje njihovega potenciala za blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje ter okrepitev zaščitne vloge gozdov pri eroziji tal, ohranjanju vodnih virov in naravnih nesrečah. V tem smislu bi bilo treba posebno pozornost nameniti ohranjanju in spodbujanju gozdnih genskih virov. Plačila bi bilo treba dodeliti za gozdarsko-okoljske obveznosti, ki presegajo ustrezne obvezne standarde, določene z nacionalnim pravom.

(29) V programskem obdobju 2007–2013 je bila edina vrsta sodelovanja, ki je bila v okviru politike razvoja podeželja izrecno podprta, sodelovanje pri razvoju novih proizvodov, procesov in tehnologij v kmetijskem in živilskem ter gozdarskem sektorju. Podpora za to vrsto sodelovanja je še vedno potrebna, vendar bi jo bilo treba prilagoditi, da bi bolje ustrezala zahtevam ekonomije znanja. V tem smislu bi morala obstajati možnost, da se v okviru tega ukrepa financirajo projekti enega samega izvajalca, če se pridobljeni rezultati razširjajo in se s tem izpolni cilj širjenja novih praks, procesov ali proizvodov. Poleg tega je postalo jasno, da se lahko s podpiranjem mnogo širše palete različnih oblik sodelovanja s širšim krogom upravičencev, ki zajemajo manjše in večje izvajalce, prispeva k doseganju ciljev politike razvoja podeželja, pri čemer se izvajalcem na podeželskih območjih pomaga premagovati gospodarske, okoljske in druge omejitve zaradi razdrobljenosti. Zato bi bilo treba navedeni ukrep razširiti. Podpora malim izvajalcem, da organizirajo skupni delovni proces ter skupno uporabo objektov, naprav in virov bi jim moralo pomagati, da kljub majhnosti dosežejo ekonomsko uspešnost. Podpiranje horizontalnega in vertikalnega sodelovanja med udeleženci v dobavni verigi ter promocijskih dejavnosti na lokalni ravni bi moralo spodbuditi ekonomsko smotrn razvoj kratkih dobavnih verig, lokalnih trgov in lokalnih živilskih verig. Podpiranje skupnih pristopov k okoljskim projektom in praksam bi moralo prispevati k zagotavljanju večjih in trajnejših okoljskih in podnebnih koristi, kot jih lahko dosežejo posamezni izvajalci, ki delujejo brez vključevanja drugih (na primer s praksami, ki se uporabljajo na večjih strnjenih površinah).

Podporo bi bilo treba zagotoviti v različnih oblikah. Grozdi in mreže so posebno pomembni za izmenjavo strokovnega znanja in izkušenj ter razvoj novega in specializiranega strokovnega znanja in izkušenj, storitev in proizvodov. Pilotni projekti so pomembno orodje za preskušanje tržne uporabnosti tehnologij, tehnik in praks v različnih okoliščinah ter po potrebi za njihovo prilagoditev. Operativne skupine so osrednji element evropskega partnerstva za inovacije (EIP) na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti. Drugo pomembno orodje so lokalne strategije razvoja, ki se izvajajo zunaj okvira lokalnega razvoja LEADER – med javnimi in zasebnimi akterji s podeželskih in mestnih območij. V nasprotju s pristopom LEADER se lahko takšna partnerstva in strategije omejijo na en sektor ali na razmeroma specifične razvojne cilje, vključno z zgoraj navedenimi. Države članice lahko dajo prednost sodelovanju med subjekti, ki vključuje primarne proizvajalce. V okviru tega ukrepa bi morale biti do podpore upravičene tudi medpanožne organizacije. Takšna podpora bi morala biti omejena na obdobje sedmih let, razen za kolektivne okoljske in podnebne ukrepe v ustrezno utemeljenih primerih.

(30) Kmetje so dandanes izpostavljeni vse večjim gospodarskim in okoljskim tveganjem zaradi podnebnih sprememb in večjega nihanja cen. V tem smislu je učinkovito obvladovanje tveganj za kmete čedalje pomembnejše. Posledično bi bilo treba uvesti ukrep obvladovanja tveganj, s katerim bi kmetom pomagali pri spopadanju z najpogostejšimi tveganji, katerim so izpostavljeni. Ta ukrep bi torej moral kmetom pomagati pri kritju premij, ki jih plačajo za zavarovanje pridelka, živali in rastlin, ter pri ustanovitvi vzajemnih skladov in nadomestil, ki se iz takšnih skladov izplačujejo kmetom za izgube, nastale zaradi slabih vremenskih razmer, izbruha bolezni živali ali rastlin, napada škodljivcev ali okoljskih nesreč. Prav tako bi bilo treba vanj vključiti instrument za stabilizacijo dohodka v obliki vzajemnega sklada za podporo kmetom, ki se jim izredno zmanjša dohodek. Da bi zagotovili enako obravnavo kmetov v vsej Uniji, neizkrivljanje konkurence in spoštovanje mednarodnih obveznosti Unije, bi bilo treba določiti posebne pogoje za odobritev podpore v okviru teh ukrepov. Da bi zagotovili učinkovito uporabo sredstev EKSRP, bi bilo treba podporo omejiti na aktivne kmete v smislu člena 9 Uredbe (EU) št. 1307/2013

(31) Pristop LEADER za lokalni razvoj že več let dokazuje učinkovitost pri spodbujanju razvoja podeželskih območij, pri čemer se v celoti upoštevajo večsektorske potrebe za endogeni razvoj podeželja s pristopom od spodaj navzgor. V prihodnosti bi ga bilo zato treba nadaljevati, pri čemer bi morala njegova uporaba ostati obvezna za programe razvoja podeželja na nacionalni in/ali regionalni ravni.

(32) Podpora iz EKSRP za lokalni razvoj v okviru pristopa LEADER bi morala zajemati tudi projekte medteritorialnega sodelovanja med skupinami znotraj države članice ali projekte transnacionalnega sodelovanja med skupinami v večih državah članicah ali projekte sodelovanja med skupinami v državah članicah in v tretjih državah

(33) Da se partnerjem na podeželskih območjih, ki še ne uporabljajo LEADER, omogoči priprava za zasnovo in izvajanje strategije lokalnega razvoja, bi bilo treba financirati tudi "začetno orodje LEADER". Podpore se ne bi smelo pogojevati s predložitvijo strategije lokalnega razvoja.

(34) Naložbe so skupne mnogim ukrepom razvoja podeželja v skladu s to uredbo in lahko zadevajo zelo različne operacije. Da bi zagotovili jasnost pri izvajanju teh operacij, bi bilo treba določiti nekatera skupna pravila za vse naložbe. S temi skupnimi pravili bi bilo treba opredeliti vrste izdatkov, ki jih je mogoče šteti kot izdatke za naložbe, in zagotoviti, da podporo prejmejo le takšne naložbe, ki ustvarjajo novo vrednost v kmetijstvu. Da bi olajšali izvedbo investicijskih projektov, bi bilo treba državam članicam omogočiti izplačevanje predplačil. Za zagotovitev učinkovitosti, poštenosti in trajnostnega učinka pomoči EKSRP bi bilo treba določiti pravila, s katerimi bi zagotovili, da so naložbe v zvezi z operacijami trajne in da se podpora iz EKSRP ne uporablja za izkrivljanje konkurence.

(35) EKSRP bi lahko podpiral naložbe v namakanje za zagotovitev gospodarskih in okoljskih koristi, pod pogojem, da je zagotovljena trajnost namakanja. Posledično bi bilo treba podporo v vsakem primeru odobriti le, če je na zadevnem območju vzpostavljen načrt upravljanja povodja, kot to zahteva okvirna direktiva o vodah, in če so vodni števci že nameščeni na ravni naložbe ali pa se namestijo v sklopu naložbe. Naložbe v izboljšave obstoječe namakalne infrastrukture ali pripadajoče opreme bi morale prinesti minimalno povečanje učinkovitosti rabe vode, izraženo kot potencialni prihranek vode. Če je vodno telo, na katerega naložba vpliva, skladno z analitičnim okvirom, določenim v okvirni direktivi za vode, obremenjeno iz razlogov, povezanih s količino vode, bi bilo treba polovico tega povečanja učinkovitosti rabe vode pretvoriti v dejansko zmanjšanje porabe vode na ravni podprte naložbe in tako zmanjšati obremenjenost zadevnega vodnega telesa. Opredeliti bi bilo treba nekatere primere, v katerih se zahteve potencialnega ali dejanskega prihranka vode ne morejo uporabljati ali niso potrebne, tudi kar zadeva naložbe v recikliranje ali ponovno uporabo vode. Z EKSRP bi bilo treba razen podpiranja naložb v izboljšave obstoječe opreme zagotoviti tudi podpiranje naložb v nove projekte namakanja, upoštevaje izsledke okoljske analize. Vendar pa se podpore, razen nekaterih izjem, ne bi smelo odobriti za nove projekte namakanja, če je zadevno vodno telo že obremenjeno, saj obstaja zelo veliko tveganje, da bi se z odobritvijo podpore v takšnih primerih obstoječi okoljski problemi še povečali.

(36) Pri nekaterih ukrepih na površino v skladu s to uredbo morajo upravičenci prevzeti obveznosti, ki zajemajo vsaj pet let. Možno je, da se v tem obdobju spremenijo razmere na kmetijskem gospodarstvu ali položaj upravičenca. Zato bi bilo treba določiti pravila, s katerimi bi določali ukrepanje v takšnih primerih.

(37) Nekateri ukrepi v skladu s to uredbo kot pogoj za odobritev podpore določajo, da morajo upravičenci prevzeti obveznosti, ki presegajo zadevno izhodiščno stanje, opredeljeno v smislu obveznih standardov ali zahtev. V luči morebitnih sprememb prava v obdobju prevzema obveznosti, zaradi katerih bi bila potrebna sprememba izhodiščnega stanja, bi bilo treba določiti revizijo zadevnih pogodb, da se zagotovi neprekinjeno izpolnjevanje tega pogoja.

(38) Da se zagotovi, da so finančna sredstva za razvoj podeželja uporabljena na najboljši možni način za dosego ciljev iz programov razvoja podeželja v skladu s prednostnimi nalogami Unije za razvoj podeželja ter da se zagotovi enaka obravnava vlagateljev, bi morale države članice določiti merila za izbor projektov. Izjema od tega pravila bi morala veljati le za kmetijsko-okoljsko-podnebna plačila, plačila za ekološko kmetovanje, plačila za območje Natura 2000 in plačila v okviru okvirne direktive v vodah, plačila za območja z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami, dobrobit živali, gozdarsko-okoljske in podnebne storitve ter ukrepe v zvezi z obvladovanjem tveganja. Pri uporabi meril za izbor bi bilo treba upoštevati obseg operacij v skladu z načelom sorazmernosti.

(39) EKSRP bi moral s tehnično pomočjo podpirati ukrepe, ki se nanašajo na izvajanje programov razvoja podeželja, vključno s stroški v zvezi z zaščito simbolov in kratic, povezanih s shemami kakovosti Unije, za sodelovanje v katerih se lahko odobri podpora v skladu s to uredbo, in stroški držav članic za razmejitev območij z naravnimi omejitvami.

(40) Dokazalo se je, da ima lahko povezovanje nacionalnih mrež, organizacij in uprav, ki sodelujejo v različnih fazah izvajanja programa, organizirano v okviru Evropske mreže za razvoj podeželja, zelo pomembno vlogo pri izboljševanju kakovosti programov razvoja podeželja, saj omogoča večje vključevanje zainteresiranih strani v upravljanje razvoja podeželja in obveščanje širše javnosti o njegovih koristih. Zato bi ga bilo treba financirati kot del tehnične pomoči na ravni Unije. Da bi upoštevali specifične potrebe v zvezi z vrednotenjem, bi bilo treba v okviru Evropske mreže za razvoj podeželja vzpostaviti evropsko zmogljivost za vrednotenje razvoja podeželja, da bi povezali vse vključene akterje ter tako pospešili izmenjavo strokovnega znanja in izkušenj na tem področju.

(41) EIP na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti bi moral prispevati k doseganju ciljev strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast. Pomembno je, da poveže vse ustrezne akterje na ravni Unije ter nacionalni in regionalni ravni ter državam članicam predstavlja nove ideje, kako racionalizirati, poenostaviti in bolje usklajevati obstoječe instrumente in pobude ter jih po potrebi dopolniti z novimi ukrepi.

(42) Da bi prispevali k doseganju ciljev EIP na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti, bi bilo treba vzpostaviti mrežo EIP za povezovanje operativnih skupin, svetovalnih služb in raziskovalcev, vključenih v izvajanje ukrepov, usmerjenih v inovacije v kmetijstvu. Financirati bi jo bilo treba kot del tehnične pomoči na ravni Unije.

(43) Države članice bi morale del skupnega zneska vsakega programa razvoja podeželja, namenjenega tehnični pomoči, rezervirati za financiranje vzpostavitve in delovanja nacionalne mreže za podeželje, ki bi povezala organizacije in uprave, dejavne na področju razvoja podeželja, vključno z EIP, z namenom povečanja njihove vključenosti v izvajanje programa in izboljšanja kakovosti programov razvoja podeželja. Nacionalne mreže za podeželje bi morale v ta namen pripraviti in izvajati akcijski načrt.

(44) V okviru programov razvoja podeželja bi bilo treba s podporo iz EIP za kmetijsko produktivnost in trajnost zagotoviti inovativne ukrepe, s katerimi bi spodbudili z viri gospodaren in produktiven kmetijski sektor z nizkimi emisijami. Cilj EIP bi moral biti spodbujanje hitrejše in širše uporabe inovativnih rešitev v praksi. EIP bi moral ustvariti dodano vrednost s povečanjem uporabe in učinkovitosti instrumentov, povezanih z inovacijami, ter s krepitvijo sinergije med njimi. EIP bi moral zapolniti vrzeli z boljšim povezovanjem raziskovanja in kmetovanja v praksi.

(45) Izvajanje inovativnih projektov v okviru EIP na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti bi morale prevzeti operativne skupine, ki povezujejo kmete, upravljavce gozdov, podeželske skupnosti, raziskovalce, nevladne organizacije, svetovalce, podjetja in druge akterje, ki jih zadevajo inovacije v kmetijskem sektorju. Da bi bili rezultati takšnih projektov koristni za celoten sektor, bi jih bilo treba razširjati, ko gre za rezultate na področju inovacij in izmenjave znanja znotraj Unije in s tretjimi državami.

(46) Poskrbeti bi bilo treba za določitev skupnega zneska podpore Unije za razvoj podeželja na podlagi te uredbe za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 v skladu z večletnim finančnim okvirom za obdobje 2014 do 2020. Razpoložljiva odobrena proračunska sredstva bi morala biti za potrebe programiranja pavšalno indeksirana.

(47) Za lažje upravljanje sredstev EKSRP bi bilo treba določiti enotno stopnjo prispevka za podporo iz EKSRP za programiranje razvoja podeželja glede na javne izdatke v državah članicah. Da bi upoštevali poseben pomen oziroma naravo nekaterih vrst dejavnosti, bi bilo treba za nekatere vrste operacij določiti posebne stopnje prispevka. Za omilitev posebnih omejitev zaradi ravni razvoja, oddaljenosti in otoške lege bi bilo treba določiti ustrezno stopnjo prispevka EKSRP za manj razvite regije, najbolj oddaljene regije iz PDEU in manjše Egejske otoke ter za regije v prehodu.

(48) Države članice bi morale sprejeti vse potrebne ukrepe za zagotovitev preverljivosti in možnosti kontrole svojih ukrepov za razvoj podeželja, vključno s sprejetjem ustreznih določb. V ta namen bi morala organ upravljanja in plačilna agencija zagotoviti predhodno oceno in se zavezati k ocenjevanju ukrepov v celotnem obdobju izvajanja programa. Ukrepe, ki ne izpolnjujejo navedenega pogoja, bi bilo treba prilagoditi.

(49) Komisija in države članice bi morale sprejeti vse ukrepe, potrebne za zagotovitev dobrega upravljanja programov razvoja podeželja. V tem smislu bi morala Komisija izvajati ustrezne ukrepe in kontrole, države članice pa sprejeti ukrepe za zagotovitev dobrega delovanja svojega sistema upravljanja.

(50) Za upravljanje in izvajanje posameznega programa razvoja podeželja bi moral biti pristojen en sam organ upravljanja. Njegove naloge bi morale biti podrobno opredeljene v tej uredbi. Imeti bi moral možnost, da del svojih nalog prenese na drug organ, pri tem pa ostane odgovoren za učinkovitost in pravilnost upravljanja. Če program razvoja podeželja vsebuje tematske podprograme, bi moral imeti organ upravljanja možnost, da določi drug organ za upravljanje in izvedbo tega podprograma glede na dodelitve finančnih sredstev, ki so bile zanj opredeljene v programu, hkrati pa zagotoviti dobro finančno poslovodenje teh podprogramov. Kadar mora država članica upravljati več kot en program, se lahko ustanovi usklajevalni organ, da se zagotovi skladnost.

(51) Vsak program razvoja podeželja bi bilo treba redno spremljati v zvezi z izvajanjem programa in napredkom pri doseganju opredeljenih ciljev programa. Ker sta dokazovanje in izboljševanje vpliva in učinkovitosti ukrepov v okviru EKSRP odvisna tudi od ustreznega vrednotenja med pripravo in izvajanjem programa ter njegovim dokončanjem, bi zato morale skupaj Komisija in države članice vzpostaviti sistem spremljanja in vrednotenja z namenom prikaza napredka ter ocene vpliva in učinkovitosti izvajanja politike razvoja podeželja.

(52) Da bi zagotovili združevanje informacij na ravni Unije, bi moral biti del navedenega sistema spremljanja in vrednotenja sklop skupnih kazalnikov. Ključne informacije o izvajanju programov razvoja podeželja bi bilo treba elektronsko evidentirati in hraniti, kar bi omogočilo lažje združevanje podatkov. Zato bi morali upravičenci predložiti minimalne informacije, ki so potrebne za spremljanje in vrednotenje.

(53) Za spremljanje programa bi morala biti odgovorna organ upravljanja in odbor za spremljanje, ustanovljen v ta namen. Naloga odbora za spremljanje bi morala biti spremljanje učinkovitosti izvajanja programa. V ta namen bi morale biti njegove pristojnosti podrobno opredeljene.

(54) Spremljanje programa bi moralo vključevati pripravo letnega poročila o izvajanju, ki se pošlje Komisiji.

(55) Vsak program razvoja podeželja bi bilo treba ovrednotiti, da se izboljša njegova kakovost in prikažejo njegovi dosežki.

(56) Za podporo ukrepov razvoja podeželja na podlagi te uredbe bi bilo treba uporabiti člene 107, 108 in 109 PDEU. Kljub temu pa se zaradi posebnosti kmetijskega sektorja navedene določbe PDEU ne bi smele uporabljati za ukrepe razvoja podeželja za operacije, ki spadajo na področje uporabe člena 42 PDEU ter se izvajajo na podlagi te uredbe in v skladu z njo, ali za plačila držav članic, namenjena zagotovitvi dodatnega nacionalnega financiranja operacije razvoja podeželja, ki se jim odobri podpora Unije in spadajo na področje uporabe člena 42 PDEU.

(57) Zaradi zagotavljanja skladnosti z ukrepi razvoja podeželja, ki so upravičeni do podpore Unije, in poenostavitve postopkov bi bilo poleg tega treba plačila držav članic, namenjena zagotovitvi dodatnega nacionalnega financiranja operacij razvoja podeželja, ki se jim odobri podpora Unije in spadajo na področje uporabe člena 42 PDEU, vključiti v program razvoja podeželja, da bi se ocenila in odobrila v skladu z določbami te uredbe. Da se prepreči izvedba dodatnega nacionalnega financiranja, ki ga Komisija ne odobri, zadevna država članica svojega predlaganega dodatnega financiranja za razvoj podeželja ne bi smela zagotoviti, dokler ni odobreno. O plačilih držav članic, namenjenih zagotovitvi dodatnega nacionalnega financiranja operacij razvoja podeželja, ki se jim odobri podpora Unije in ne spadajo na področje uporabe člena 42 PDEU, bi bilo treba uradno obvestiti Komisijo v skladu s členom 108(3) PDEU, razen če spadajo na področje uporabe uredbe, sprejete v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 994/98 ([1]), pri čemer države članice financiranja ne smejo zagotoviti, dokler Komisija dokončno ne odobri postopka uradne obvestitve.

(58) Za zagotovitev učinkovite in varne izmenjave podatkov skupnega interesa, pa tudi za beleženje, vodenje in upravljanje ključnih informacij ter poročanje o spremljanju in vrednotenju, bi bilo treba vzpostaviti elektronski informacijski sistem.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 994/1998 z dne 7. maja 1998 o uporabi členov 92 in 93 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za določene vrste horizontalne državne pomoči (UL L 142, 14.5.1998, str. 1).

(59) Uporabljati bi se moralo pravo Unije o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov, zlasti Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([1]) ter Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]).

(60) Za dopolnitev ali spremembo nekaterih nebistvenih elementov te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 290 PDEU. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti hkratno, pravočasno in ustrezno posredovanje zadevnih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.

(61) Pooblastilo bi moralo zajemati: pogoje, pod katerimi se pravna oseba šteje za mladega kmeta, in določitev prehodnega obdobja za pridobitev znanj in spretnosti, trajanje in vsebino programov kmetijske in gozdarske izmenjave ter obiske kmetij in gozdov. Zajemati bi moralo tudi posebne sheme Unije iz člena 17(1)(a) in lastnosti skupin proizvajalcev in vrst ukrepov, ki lahko prejmejo podporo v okviru odstavka 2 člena 17, kakor tudi določitev pogojev za preprečitev izkrivljanja konkurence in diskriminacije proizvodov ter izvzetje zaščitenih blagovnih znamk iz podpore.

(62) Pooblastilo bi moralo zajemati tudi: minimalno vsebino poslovnih načrtov ter merila, ki jih morajo države članice uporabiti za določitev pragov iz člena 19(4); opredelitev pogozdovanja in ustvarjanja drugih gozdnih zemljišč ter minimalne okoljske zahteve zanju; pogoje, ki se uporabljajo za kmetijsko-okoljske-podnebne obveznosti glede ekstenzifikacije živinoreje, reje lokalnih pasem, ki jim grozi prenehanje reje, ali ohranjanja rastlinskih genskih virov, ki jim grozi genska erozija, ter opredelitev upravičenih operacij za ohranjanje, trajnostno rabo in razvoj genskih virov; metodo izračuna, ki naj se uporabi za preprečitev dvojnega financiranja praks iz člena 43 Uredbe (EU) št. 1307/2013 za ukrep kmetijsko-okoljska–podnebna plačila, ukrep ekološko kmetovanje, ukrepe v okviru Nature 2000 in ukrepe iz okvirne direktive o vodah; opredelitev območij, na katerih se z obveznostmi na področju dobrobiti živali zagotavljajo višji standardi načinov proizvodnje; vrste operacij, upravičene do podpore v okviru ohranjanja in krepitve gozdnih genskih virov, natančnejšo opredelitev značilnosti pilotnih projektov, grozdov, mrež, kratkih dobavnih verig in lokalnih trgov, ki bodo upravičeni do podpore v okviru ukrepa sodelovanja, ter pogoje odobritve pomoči za vrste operacij v okviru tega ukrepa;

(63) Poleg tega bi moralo navedeno pooblastilo zajemati tudi: najkrajši in najdaljši čas trajanja komercialnih posojil za vzajemne sklade na podlagi ukrepa obvladovanja tveganj na podlagi te uredbe; pogoje, pod katerimi se lahko stroški, povezani z zakupnimi pogodbami ali rabljeno opremo, štejejo za upravičene naložbene izdatke, ter opredelitev vrst infrastrukture za izkoriščanje obnovljivih virov energije, upravičenih do naložb; pogoje, ki se uporabljajo za pretvorbo ali prilagoditev obveznosti v okviru ukrepov iz členov 28, 29, 33 in 34, ter opredelitev drugih okoliščin, v katerih pomoči ni treba vrniti. Zajemati bi moralo tudi: pregled zgornjih mej iz Priloge I, pogoje, pod katerimi se lahko podpora, ki jo Komisija odobri v skladu z Uredbo (ES) št. 1698/2005, vključi v podporo, zagotovljeno v skladu s to uredbo, vključno za tehnično pomoč in naknadna vrednotenja, da se omogoči neoviran prehod s sistema, uvedenega z Uredbo (ES) št. 1698/2005, na sistem, uveden s to uredbo. Da bi se upoštevala Pristopna pogodba Republike Hrvaške, bi morali navedeni delegirani akti za Hrvaško po potrebi vključevati tudi prehod s podpore za razvoj podeželja v okviru Uredbe Sveta (ES) št. 1085/2006 ([3]).

(64) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi z vsebino programov razvoja podeželja in nacionalnimi okviri, njihovo odobritvijo in spremembami, postopki in časovnim razporedom za odobritev programov, postopki in časovnim razporedom za odobritev sprememb programa in nacionalnih okvirov, vključno z začetkom njihove veljavnosti in pogostostjo predložitve, pravili o načinih plačila stroškov udeležencev za prenos znanja in dejavnosti informiranja, posebnimi pogoji za izvajanje ukrepov razvoja podeželja, strukturo in delovanjem mrež, vzpostavljenih v skladu s to uredbo, zahtevami po informacijah in javnem obveščanju, sprejetjem sistema spremljanja in vrednotenja ter pravili za delovanje informacijskega sistema ter pravili o predložitvi

([1]) Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 281, 23.11.1995, str. 31).

([2]) Uredba (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L 8, 12.1.2001, str. 1).

([3]) Uredba Sveta (ES) št. 1085/2006 z dne 17. julija 2006 o vzpostavitvi instrumenta za predpristopno pomoč (IPA) (UL L 170, 29.6.2007, str. 1).

letnih poročil o izvajanju. Navedena pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(65) Opravljeno je bilo posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je podal mnenje 14. decembra 2011 ([2]).

(66) Zaradi nujnosti zagotoviti nemoteno izvajanje predvidenih ukrepov, bi morala ta uredba začeti veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

(67) Nova shema podpore iz te uredbe nadomešča shemo podpore iz Uredbe (ES) št. 1698/2005. Uredbo (ES) št. 1698/2005 bi bilo zato treba razveljaviti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

NASLOV I

CILJI IN STRATEGIJA

POGLAVJE I

Predmet urejanja in opredelitev pojmov

Člen 1

Predmet urejanja

1. Ta uredba določa splošna pravila, ki urejajo podporo Unije za razvoj podeželja, financirano iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), vzpostavljenega z Uredbo (EU) št. 1306/2013 Opredeljuje cilje, h katerim mora prispevati politika razvoja podeželja, in ustrezne prednostne naloge Unije za razvoj podeželja. Določa strateški okvir za politiko razvoja podeželja in opredeljuje ukrepe, ki se sprejmejo za izvajanje politike razvoja podeželja. Poleg tega določa pravila o programiranju, mrežnem povezovanju, upravljanju, spremljanju in vrednotenju na podlagi pristojnosti, deljenih med državami članicami in Komisijo, ter pravila, s katerimi se zagotovi usklajenost EKSRP z drugimi instrumenti Unije.

2. Ta uredba dopolnjuje določbe drugega dela Uredbe (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]).

([1]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

([2]) UL C 35, 9.2.2012, str. 1.

([3]) Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (Glej stran 549 tega Uradnega lista).

Člen 2

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov "program", "operacija", "upravičenec", "strategija lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost", "javni izdatki", "MSP", "zaključena operacija", " ter "finančni instrumenti", kot so določeni v členu 2 in "manj razvite regije" ter "regije v prehodu" kot so določeni v členu 90(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013

Poleg tega se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

(a) "programiranje" pomeni večfazni proces organiziranja, odločanja in dodeljevanja finančnih sredstev, v sodelovanju s partnerji, ki je namenjen večletnemu izvajanju skupnih ukrepov Unije in držav članic, da se uresničujejo prednostne naloge Unije za razvoj podeželja;

(b) "regija" pomeni teritorialno enoto, ki ustreza ravni 1 ali 2 nomenklature statističnih teritorialnih enot (ravni NUTS 1 in 2) v smislu Uredbe (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]);

(c) "ukrep" pomeni sklop operacij, ki prispevajo k izpolnjevanju ene ali več prednostnih nalog Unije za razvoj podeželja;

(d) "stopnja podpore" pomeni stopnjo javnega prispevka k operaciji;

(e) "transakcijski stroški" pomeni dodatne stroške, ki so povezani z izpolnjevanjem obveznosti, vendar jih ni mogoče neposredno pripisati izvajanju teh obveznosti ali vključiti v neposredno povrnjene stroške ali neposredno povrnjen izpad dohodka in ki se lahko izračunajo na podlagi standardnih stroškov;

(f) "kmetijska površina" pomeni katero koli površino, ki se uporablja kot orno zemljišče, trajno travinje ali trajni nasad, kot je opredeljeno v členu 4 Uredbe (EU) št. 1307/2013

(g) "ekonomske izgube" pomeni kakršne koli dodatne stroške, ki nastanejo kmetu zaradi izrednih ukrepov, ki jih kmet sprejme z namenom zmanjšati ponudbo na zadevnem trgu, ali kakršno koli znatno izgubo proizvodnje;

(h) "slabe vremenske razmere" pomeni vremenske razmere, kot so slana, nevihte in toča, zmrzal, močan dež ali huda suša, ki se lahko primerjajo z naravno nesrečo;

([4]) Uredba (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (UL L 154, 21.6.2003, str. 1)

(i) "bolezni živali" pomeni bolezni, navedene na seznamu bolezni živali, ki ga je sestavila Svetovna organizacija za zdravje živali, ali v Prilogi k Odločbi Sveta 2009/470/ES [1];

(j) "okoljska nesreča" pomeni specifično onesnaženje, kontaminacijo ali poslabšanje kakovosti okolja, ki je povezano s posebnim dogodkom in je geografsko omejeno, vendar ne zajema splošnih okoljskih tveganj, ki niso povezana s posebnim dogodkom, kot so podnebne spremembe ali onesnaženje zraka;

(k) "naravna nesreča" pomeni naravni dogodek biotske ali abiotske vrste, ki povzroči pomembne motnje v kmetijskih proizvodnih sistemih ali gozdnih strukturah, zaradi česar sčasoma nastane pomembna gospodarska škoda za kmetijski ali gozdarski sektor;

(l) "katastrofični dogodek" pomeni nepredviden dogodek biotske ali abiotske vrste, ki je posledica človekove dejavnosti in povzroči pomembne motnje v kmetijskih proizvodnih sistemih ali gozdnih strukturah, zaradi česar sčasoma nastane pomembna gospodarska škoda za kmetijski ali gozdarski sektor;

(m) "kratka dobavna veriga" pomeni dobavno verigo, ki vključuje omejeno število gospodarskih subjektov, zavezanih sodelovanju, lokalnemu gospodarskemu razvoju ter tesnim geografskim in socialnim odnosom med proizvajalci, predelovalci in potrošniki;

(n) "mladi kmet" pomeni osebo, ki je v času predložitve vloge ni stara več kot 40 let, ima ustrezno poklicno znanje in usposobljenost ter prvič vzpostavlja kmetijsko gospodarstvo kot nosilec tega gospodarstva;

(o) "tematski cilji" pomeni tematske cilje, kot so opredeljeni v členu 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013;

(p) "skupni strateški okvir" (SSO) pomeni skupni strateški okvir iz člena 10 Uredbe (EU) št. 1303/2013

(q) "grozd" pomeni združenje neodvisnih podjetij, tudi novih podjetij, malih, srednjih in velikih podjetij, pa tudi svetovalnih organov in/ali raziskovalnih organizacij, ki je namenjeno pospeševanju gospodarske/inovativne dejavnosti s spodbujanjem intenzivnega sodelovanja, skupno uporabo objektov in naprav, izmenjavo znanja in izkušenj ter z učinkovitim prispevanjem k prenosu znanja, mrežnemu povezovanju in razširjanju informacij med podjetji, ki grozd sestavljajo;

(r) "gozd" pomeni zemljišče, katerega površina presega 0,5 hektara, z drevesi, ki so višja od 5 metrov, in zastrtostjo, večjo od 10 odstotkov, ali drevesi, ki lahko dosežejo ta pragova in situ ter ne vključuje zemljišč, ki so pretežno v kmetijski ali urbani rabi ob upoštevanju odstavka 2.

2. Država članica ali regija lahko uporablja opredelitev gozda, ki ni tista iz točke (r) odstavka 1, ki je v skladu z veljavnim nacionalnim pravom ali sistemom za popis. Države članice ali regije takšno opredelitev navedejo v programu razvoja podeželja.

3. Da se zagotovi usklajen pristop pri obravnavi upravičencev in upošteva potreba po prilagoditvenem obdobju v zvezi z opredelitvijo mladega kmeta iz odstavka 1(u), se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 glede pogojev, pod katerimi se lahko pravna oseba šteje za "mladega kmeta", in za določitev prehodnega obdobja za pridobitev poklicnega znanja.

POGLAVJE II

Poslanstvo, cilji in prednostne naloge

Člen 3

Poslanstvo

EKSRP prispeva k uresničevanju strategije Evropa 2020, tako da spodbuja trajnostni razvoj podeželja po vsej Uniji z dopolnjevanjem ostalih instrumentov SKP, kohezijske politike in skupne ribiške politike. Prispeva k razvoju kmetijskega sektorja Unije, ki je prostorsko in okoljsko bolj uravnotežen, podnebju prijazen in na podnebne spremembe odporen, ter konkurenčen in inovativen. Prispeva tudi k razvoju podeželskih območij.

Člen 4

Cilji

Znotraj skupnega okvira SKP prispeva podpora za razvoj podeželja, tudi za dejavnosti v živilskem, neživilskem in gozdarskem sektorju, k doseganju naslednjih ciljev:

(a) pospeševanja konkurenčnosti kmetijstva;

(b) zagotavljanja trajnostnega upravljanja z naravnimi viri in podnebnih ukrepov;

(c) doseganja uravnoteženega teritorialnega razvoja podeželskih gospodarstev in skupnosti, vključno z ustvarjanjem in ohranjanjem delovnih mest.

[1] Odločba Sveta 2009/470/ES z dne 25. maja 2009 o odhodkih na področju veterine (UL L 155, 18.6.2009, str. 30).

Člen 5

Prednostne naloge Unije za razvoj podeželja

Cilji razvoja podeželja, ki prispevajo k uresničevanju strategije Evropa 2020 za pametno, trajnostno in vključujočo rast, se zasleduje prek naslednjih šestih prednostnih nalog Unije za razvoj podeželja, ki ponazarjajo ustrezne tematske cilje SSO:

(1) pospeševanje prenosa znanja ter inovacij v kmetijstvu, gozdarstvu in na podeželskih območjih s poudarkom na naslednjih področjih:

(a) spodbujanju inovacij, sodelovanja in razvoja baze znanja na podeželskih območjih,

(b) krepitvi povezav med kmetijstvom, proizvodnjo hrane in gozdarstvom ter raziskavami in inovacijami, tudi zaradi boljšega okoljskega upravljanja in okoljske učinkovitosti, ter

(c) krepitvi vseživljenjskega učenja in poklicnega usposabljanja v kmetijskem in gozdarskem sektorju;

(2) krepitev sposobnosti preživetja kmetij in konkurenčnosti vseh vrst kmetijstva v vseh regijah ter spodbujanje inovativnih kmetijskih tehnologij in trajnostnega upravljanja gozdov s poudarkom na naslednjih področjih:

(a) izboljšanju ekonomske uspešnosti vseh kmetij ter zagotavljanju lažjega prestrukturiranja in posodabljanja kmetij, zlasti z namenom povečanja njihove udeležbe na trgu in tržne usmerjenosti ter kmetijske diverzifikacije, in

(b) zagotavljanju lažjega začetka opravljanja kmetijske dejavnosti ustrezno usposobljenim kmetom, zlasti pa generacijske pomladitve;

(3) spodbujanje organiziranja živilske verige, vključno s predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov, dobrobiti živali in obvladovanja tveganj v kmetijstvu s poudarkom na naslednjih področjih:

(a) izboljšanju konkurenčnosti primarnih proizvajalcev z njihovo boljšo vključitvijo v agroživilsko verigo prek shem kakovosti, dodajanju vrednosti kmetijskim proizvodom, pa tudi promociji na lokalnih trgih in v kratkih dobavnih verigah, skupinah in organizacijah proizvajalcev in medpanožnih organizacijah, ter

(b) podpori preprečevanju in obvladovanju tveganja na kmetijah;

(4) obnova, ohranjanje in izboljševanje ekosistemov, povezanih s kmetijstvom in gozdarstvom, s poudarkom na naslednjih področjih:

(a) obnovi, ohranjanju in izboljšanju biotske raznovrstnosti vključno z območji Natura 2000 in območij z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami ter kmetovanja visoke naravne vrednosti in stanja krajin v Evropi,

(b) izboljšanju upravljanja voda, vključno z ravnanjem z gnojili in pesticidi, ter

(c) preprečevanju erozije tal in izboljšanju upravljanja tal;

(5) spodbujanje učinkovite rabe virov ter podpiranje prehoda v kmetijskem, živilskem in gozdarskem sektorju na nizkoogljično gospodarstvo, odporno na podnebne spremembe, s poudarkom na naslednjih področjih:

(a) povečanju učinkovite rabe vode v kmetijstvu,

(b) povečanju učinkovite rabe energije v kmetijstvu in pri predelavi hrane,

(c) olajšanju dobave in uporabe obnovljivih virov energije, stranskih proizvodov, odpadkov in ostankov ter drugih neživilskih surovin za namene biogospodarstva,

(d) zmanjševanju emisij toplogrednih plinov in amoniaka v kmetijstvu ter

(e) spodbujanju shranjevanja in sekvestracije ogljika v kmetijstvu in gozdarstvu;

(6) spodbujanje socialne vključenosti, zmanjševanja revščine in gospodarskega razvoja podeželskih območij s poudarkom na naslednjih področjih:

(a) spodbujanju diverzifikacije, ustanavljanju in razvoju malih podjetij in ustvarjanju novih delovnih mest,

(b) pospeševanju lokalnega razvoja podeželskih območij ter

(c) spodbujanju dostopa do informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT) na podeželskih območjih ter njihove uporabe in kakovosti.

Vse navedene prednostne naloge prispevajo k doseganju horizontalnih ciljev, povezanih z inovacijami, okoljem ter blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem nanje. V programe ni treba vključiti vseh šestih prednostnih nalog, če je to utemeljeno na podlagi analize stanja, kar zadeva prednosti in pomanjkljivosti ter priložnosti in nevarnosti (analiza SWOT), in predhodnega vrednotenja. V posameznem programu so vključene vsaj štiri prednostne naloge. Kadar država članica predloži nacionalni program in več regionalnih programov, so lahko v nacionalnem programu vključene manj kot štiri prednostne naloge.

V programih so lahko vključena druga prednostna področja zaradi izpolnjevanja ene od prednostnih nalog, če je to upravičeno in merljivo.

NASLOV II

PROGRAMIRANJE

POGLAVJE I

Vsebina programiranja

Člen 6

Programi razvoja podeželja

1. EKSRP v državah članicah deluje na podlagi programov razvoja podeželja. V okviru teh programov se strategija za izpolnjevanje prednostnih nalog Unije za razvoj podeželja izvaja s sklopom ukrepov iz naslova III. Za dosego ciljev razvoja podeželja, ki se zasledujejo prek prednostnih nalog Unije, se zaprosi za podporo iz EKSRP.

2. Država članica lahko predloži en program za svoje celotno ozemlje ali več regionalnih programov. V ustrezno utemeljenih primerih lahko predloži nacionalni program in več regionalnih programov. Če država članica predloži nacionalni program in več regionalnih programov, se ukrepi in/ali vrste operacij programirajo na nacionalni ali regionalni ravni, hkrati pa se zagotovi usklajenost med strategijami iz nacionalnega programa in regionalnih programov.

3. Države članice z regionalnimi programi lahko v odobritev v skladu s členom 10(2) predložijo tudi nacionalni okvir s skupnimi elementi za te programe brez ločene dodelitve proračunskih sredstev.

V nacionalne okvire držav članic z regionalnimi programi je lahko vključena tudi preglednica, ki po posameznih regijah in letih povzema celotni prispevek EKSRP za zadevno državo članico za celotno programsko obdobje.

Člen 7

Tematski podprogrami

1. Države članice lahko v svoje programe razvoja podeželja vključijo tematske podprograme, ki obravnavajo specifične potrebe, s čimer prispevajo k uresničevanju prednostnih nalog Unije za razvoj podeželja. Takšni tematski podprogrami se lahko med drugim nanašajo na:

(a) mlade kmete;

(b) majhne kmetije iz tretjega pododstavka člena 19(2);

(c) gorska območja iz člena 32(2);

(d) kratke dobavne verige;

(e) ženske na podeželskih območjih;

(f) blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje ter biotsko raznovrstnost.

Okvirni seznam ukrepov in vrst operacij, posebno pomembnih za posamezen tematski podprogram, je v Prilogi IV.

2. Tematski podprogrami lahko obravnavajo tudi specifične potrebe v zvezi s prestrukturiranjem kmetijskih sektorjev, ki znatno vplivajo na razvoj specifičnega podeželskega območja.

3. Pri operacijah, ki se podpirajo v okviru tematskih podprogramov v zvezi z majhnimi kmetijami, kratkimi dobavnimi verigami, blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem nanje ter biotsko raznovrstnostjo, se lahko stopnje podpore iz Priloge II zvišajo za dodatnih 10 odstotnih točk. V primeru mladih kmetov in gorskih območij se lahko najvišje stopnje podpore zvišajo v skladu s Prilogo II. Vendar najvišja stopnja skupne podpore ne presega 90 %.

Člen 8

Vsebina programov razvoja podeželja

1. Poleg elementov iz člena 27 Uredbe (EU) št. 1303/2013 vsak program razvoja podeželja vsebuje:

(a) predhodno vrednotenje iz člena 55 Uredbe (EU) št. 1303/2013

(b) SWOT analizo stanja in opredelitev potreb, ki jih je treba obravnavati na geografskem območju, zajetem v programu.

Analiza temelji na prednostnih nalogah Unije za razvoj podeželja. V okviru slednjih se ocenijo specifične potrebe v zvezi z okoljem, blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem nanje ter inovacijami, da se tako opredelijo ustrezni odzivi na ravni prednostnih nalog Unije za razvoj podeželja na teh treh področjih;

(c) opis strategije, iz katerega je razvidno, da:

(i) so na podlagi skupnih kazalnikov iz člena 69 in po potrebi posebnih kazalnikov za posamezen program določeni ustrezni cilji za vsako od prednostnih področij prednostnih nalog Unije za razvoj podeželja, vključenih v program;

(ii) so na podlagi premišljene intervencijske logike, podprte s predhodnim vrednotenjem iz točke (a) in analizo iz točke (b), izbrane ustrezne kombinacije ukrepov za vsako od prednostnih področij prednostnih nalog Unije za razvoj podeželja, vključenih v program;

(iii) je dodelitev finančnih sredstev za ukrepe iz programa upravičena in ustrezna za dosego zastavljenih ciljev;

(iv) se prek ustrezno oblikovanih kombinacij ukrepov ali tematskih podprogramov upoštevajo in konkretno obravnavajo specifične potrebe, povezane s posebnimi pogoji na regionalni ali podregionalni ravni;

(v) je v program vključen ustrezen pristop k inovacijam zaradi uresničevanja prednostnih nalog Unije za razvoj podeželja, vključno z EIP na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti, k okolju, vključno s specifičnimi potrebami območij Natura 2000, ter k blažitvi podnebnih sprememb in prilagajanju nanje;

(vi) so bili sprejeti ukrepi za zagotovitev, da je na voljo dovolj možnosti za svetovanje glede regulativnih zahtev in ukrepov, povezanih z inovacijami;

(d) za vsako predhodno pogojenost, določeno v skladu s členom 19 in za vsako splošno predhodno pogojenost, določeno v skladu z delom 2 Priloge XI k Uredbi (EU) št. 1303/2013 ter v skladu s Prilogo V k tej uredbi, oceno tega, katera od predhodnih pogojenosti se uporablja za program ter katere od njih so izpolnjene na dan predložitve Sporazuma o partnerstvu in programa. Kadar predhodne pogojenosti, ki se uporabljajo, niso izpolnjene, program vsebuje opis ukrepov, ki jih je treba sprejeti, pristojne organe in časovni okvir za takšne ukrepe v skladu s povzetkom, predloženim v Sporazumu o partnerstvu;

(e) opis okvira uspešnosti, vzpostavljenega za namene člena 21 Uredbe (EU) št. 1303/2013;

(f) opis vsakega od izbranih ukrepov;

(g) načrt vrednotenja iz člena 56 Uredbe (EU) št. 1303/2013. Države članice zagotovijo zadostna sredstva za izpolnitev potreb, ki so bile opredeljene, ter zagotovitev ustreznega spremljanja in vrednotenja;

(h) finančni načrt, ki zajema:

(i) preglednico, v kateri je v skladu s členom 58(4) določen skupni prispevek EKSRP, ki je načrtovan za vsako leto. Po potrebi se v tej preglednici v okviru skupnega prispevka EKSRP ločeno prikažejo odobrena proračunska sredstva, namenjena manj razvitim regijam, in sredstva, prenesena v EKSRP na podlagi člena 7(2) Uredbe (EU) št. 1307/2013. Načrtovani letni prispevek EKSRP je skladen z večletnim finančnim okvirom;

(ii) preglednico, v kateri sta za vsak ukrep, za vsako vrsto operacije, za katero velja posebna stopnja prispevka EKSRP, in za tehnično pomoč določena celoten načrtovani prispevek Unije in veljavna stopnja prispevka EKSRP. Če je ustrezno, se v tej preglednici ločeno prikaže stopnja prispevka EKSRP za manj razvite regije in za druge regije;

(i) načrt kazalnikov, ki je razčlenjen na prednostna področja in ga sestavljajo cilji iz točke (i) člena 8(1)(c) ter načrtovani učinki in načrtovani izdatki za vsak ukrep za razvoj podeželja, izbran za ustrezno prednostno področje;

(j) po potrebi preglednico o dodatnem nacionalnem financiranju za posamezen ukrep v skladu s členom 82;

(k) po potrebi, seznam shem pomoči, ki spadajo v člen 81(1) in so namenjene izvajanju programov;

(l) podatke o dopolnjevanju z ukrepi, ki se financirajo iz ostalih instrumentov skupne kmetijske politike ter iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov (ESI);

(m) ureditve za izvajanje programa, ki vključujejo:

(i) določitev vseh organov iz člena 65(2) s strani države članice ter kratek informativni opis upravljavske in nadzorne strukture za vsakega izmed njih;

(ii) opis postopkov za spremljanje in vrednotenje ter sestavo odbora za spremljanje;

(iii) določbe za zagotavljanje obveščanja javnosti o programu, tudi prek nacionalne mreže za podeželje iz člena 54;

(iv) opis pristopa, s katerim se določijo načela v zvezi z oblikovanjem meril za izbor operacij in strategij lokalnega razvoja ter pri katerem so upoštevani zadevni cilji; v tej zvezi lahko države članice določijo, da se dá prednost MSP, povezanim s kmetijskim in gozdarskim sektorjem;

(v) v zvezi z lokalnim razvojem, če je to ustrezno, opis mehanizmov za zagotavljanje skladnosti med dejavnostmi, predvidenimi v okviru strategijlokalnega razvoja, ukrepom sodelovanja iz člena 35 ter ukrepom osnovnih storitev in obnove vasi na podeželskih območjih iz člena 20, vključno s povezavami med mestom in podeželjem;

(n) ukrepe, sprejete za vključevanje partnerjev iz člena 5 Uredbe (EU) št. 1303/2013 ter povzetek izida posvetovanja s partnerji;

(o) po potrebi, strukturo nacionalne mreže za podeželje iz člena 54(3) ter določbe za njeno upravljanje, na katerih bi temeljili njeni letni akcijski načrti.

2. Če so v program razvoja podeželja vključeni tematski podprogrami, vsak podprogram vključuje:

(a) posebno analizo stanja, ki temelji na SWOT metodologiji, in opredelitev potreb, ki jih je treba obravnavati v okviru podprograma;

(b) specifične cilje na ravni podprograma in izbor ukrepov na podlagi natančne opredelitve intervencijske logike podprograma, vključno z oceno pričakovanega prispevka ukrepov, izbranih za doseganje ciljev;

(c) ločen poseben načrt kazalnikov z načrtovanimi učinki in načrtovanimi izdatki za vsak ukrep za razvoj podeželja, izbran za ustrezno prednostno področje.

3. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila za predstavitev elementov, opisanih v odstavkih 1 in 2, v programih razvoja podeželja in pravila za vsebino nacionalnih okvirov iz člena 6(3). Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 84.

POGLAVJE II

Priprava, odobritev in sprememba programov razvoja podeželja

Člen 9

Predhodne pogojenosti

Poleg splošnih predhodnih pogojenosti iz dela 2 Priloge XI k Uredbi (EU) št. 1303/2013 se za programiranje EKSRP uporabljajo predhodne pogojenosti iz Priloge V k tej uredbi, če so ustrezne in uporabne za specifične cilje, zastavljene v okviru prednostnih nalog programa.

Člen 10

Odobritev programov razvoja podeželja

1. Države članice za vsak program razvoja podeželja Komisiji predložijo predlog, ki vsebuje informacije iz člena 8.

2. Komisija vsak program razvoja podeželja odobri z izvedbenim aktom.

Člen 11

Sprememba programov razvoja podeželja

Zahteve držav članic za spremembo programov se odobrijo v skladu z naslednjimi postopki:

(a) Komisija z izvedbenimi akti odloči o zahtevah za spremembo programov, ki se nanašajo na:

(i) spremembo strategije programa z več kot 50-odstotno spremembo katerega koli količinsko opredeljenega cilja, povezanega s prednostnim področjem;

(ii) spremembo stopnje prispevka EKSRP za enega ali več ukrepov;

(iii) spremembo skupnega prispevka Unije ali njegove letne porazdelitve na ravni programa;

(b) Komisija z izvedbenimi akti odobri zahteve za spremembo programa v vseh drugih primerih. Ti vključujejo zlasti:

(i) uvedbo ali umik ukrepov ali vrst operacij;

(ii) spremembe opisa ukrepov, vključno s spremembami pogojev za upravičenost;

(iii) prenos sredstev med ukrepi, ki se izvajajo z različnimi stopnjami prispevka EKSRP.

Vendar se za namene točk (b) (i) in (ii) ter (b)(iii), kadar prenos sredstev zadeva manj kot 20 % sredstev, dodeljenih za ukrep, in manj kot 5 % skupnega prispevka EKSRP za program, šteje, da je odobritev podana, če Komisija ne sprejme odločitve glede zahteve v 42 delovnih dneh od njenega prejema. Ta rok ne vključuje obdobja, ki se začne na dan po datumu, ko je Komisija poslala svoje pripombe državi članici, in se izteče na dan, ko država članica odgovori na pripombe.

(c) Odobritev Komisije ni potrebna za redakcijsko-tehnične popravke, ki ne vplivajo na izvajanje politike in ukrepov. Države članice Komisijo obvestijo o teh spremembah.

Člen 12

Pravila o postopkih in časovnem razporedu

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o postopkih in časovnem razporedu za:

(a) odobritev programov razvoja podeželja in nacionalnih okvirov;

(b) predložitev in odobritev predlogov za spremembe programov razvoja podeželja in predlogov za spremembe nacionalnih okvirov, vključno z začetkom njihove veljavnosti in pogostostjo predložitev teh predlogov v programskem obdobju.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 84.

NASLOV III

PODPORA ZA RAZVOJ PODEŽELJA

POGLAVJE I

Ukrepi

Člen 13

Ukrepi

Vsak ukrep za razvoj podeželja se programira tako, da izrecno prispeva k izpolnjevanju ene ali več prednostnih nalog Unije za razvoj podeželja. Okvirni seznam ukrepov, ki so posebno pomembni z vidika prednostnih nalog Unije, je v Prilogi VI.

Člen 14

Prenos znanja in dejavnosti informiranja

1. Podpora v okviru tega ukrepa zajema dejavnosti poklicnega usposabljanja in pridobivanja strokovnih znanj, demonstracijske aktivnosti in ukrepe informiranja. Dejavnosti poklicnega usposabljanja in pridobivanja strokovnih znanj lahko vključujejo tečaje usposabljanja, delavnice in inštruiranje.

Podpora lahko zajema tudi kratkoročne izmenjave za upravljanje kmetij in gozdov ter obiske kmetij in gozdov.

2. Podpora v okviru tega ukrepa je namenjena osebam, dejavnim v kmetijskem, živilskem in gozdarskem sektorju, upravljavcem zemljišč in drugim gospodarskim subjektom, ki so MSP in delujejo na podeželskih območjih.

Subjekt, ki zagotovi usposabljanje ali izvaja druge dejavnosti prenosa znanja in informiranja, je upravičen do podpore.

3. Podpora v okviru tega ukrepa ne vključuje tečajev ali usposabljanja, ki so del običajnih izobraževalnih programov ali sistemov na srednješolski ali višjih ravneh.

Subjekti, ki izvajajo dejavnosti prenosa znanja in informiranja, so ustrezno usposobljeni v obliki osebja, ki je kvalificirano in se redno usposablja za opravljanje te naloge.

4. Stroški, ki so upravičeni v okviru tega ukrepa, so stroški organizacije in izvajanja dejavnosti prenosa znanja ali informiranja. Pri demonstracijskih projektih se lahko s podporo krijejo tudi ustrezni investicijski stroški. Stroški, upravičeni do podpore, so tudi stroški potovanja, nastanitve in dnevnic udeležencev ter stroški nadomeščanja kmetov. Vsi stroški, opredeljeni v tem odstavku, se plačajo upravičencu.

5. Za zagotovitev, da so programi kmetijske in gozdarske izmenjave ter obiski jasno ločeni od podobnih ukrepov v okviru drugih programov Unije, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 v zvezi s trajanjem in vsebino programov kmetijske in gozdarske izmenjave ter obiskov kmetij in gozdov.

6. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o načinih plačila stroškov udeležencev, tudi z uporabo kuponov ali drugih podobnih oblik.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 84.

Člen 15

Službe za svetovanje, službe za pomoč pri upravljanju kmetij in službe za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah

1. Podpora v okviru tega ukrepa se odobri za:

(a) pomoč kmetom, mladim kmetom, kakor so opredeljeni v tej uredbi, gozdnim posestnikom, drugim upravljavcem zemljišč in MSP na podeželskih območjih pri uporabi storitev svetovanja za izboljšanje gospodarske in okoljske učinkovitosti ter zmanjšanje negativnega vpliva njihovega kmetijskega gospodarstva, podjetja in/ali naložbe na podnebje in povečanje odpornosti teh gospodarstev, podjetij in/ali naložb na podnebne spremembe;

(b) spodbujanje vzpostavljanja služb za pomoč pri upravljanju kmetij, služb za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah ter služb za kmetijsko in gozdarsko svetovanje, vključno s sistemom kmetijskega svetovanja iz členov od 12 do 14 Uredbe (EU) št. 1306/2013

(c) spodbujanje usposabljanja svetovalcev.

2. Do podpore iz odstavkov 1(a) in (c) je upravičen subjekt, ki zagotavlja svetovanje ali usposabljanje. Podpora iz odstavka 1(b) se odobri organu ali subjektu, ki je izbran za vzpostavitev službe za pomoč pri upravljanju kmetij, službe za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah ali službe za kmetijsko ali gozdarsko svetovanje.

3. Organi ali subjekti, izbrani za zagotavljanje svetovanja, imajo ustrezne vire v obliki osebja, ki se redno usposablja in je kvalificirano, izkušnje s svetovanjem in zanesljivost na področjih, v zvezi s katerimi svetujejo. Upravičenci v okviru tega ukrepa so izbrani na podlagi razpisa za zbiranje predlogov. Izbirni postopek se vodi skladno z zakonodajo o javnih naročilih ter je odprt za javne in zasebne organe. Je objektiven in zagotavlja izločitev ponudnikov, pri katerih obstaja navzkrižje interesov.

Službe za svetovanje pri svetovanju upoštevajo obveznosti glede nerazkritja iz člena 13(2) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

4. Svetovanje posameznim kmetom, mladim kmetom, kakor so opredeljeni v tej uredbi, in drugim upravljavcem zemljišč je povezano z vsaj eno prednostno nalogo Unije za razvoj podeželja in obsega vsaj enega od naslednjih elementov:

(a) obveznosti na ravni kmetij, ki izhajajo iz ene ali več predpisanih zahtev ravnanja in/ali standardov za ohranjanje dobrega kmetijskega in okoljskega stanja iz poglavja I naslova VI Uredbe (EU) št. 1306/2013;

(b) po potrebi, kmetijske prakse, ki ugodno vplivajo na podnebje in okolje, kot so določene v poglavju 3 naslova III Uredbe (EU) št. 1307/2013 ter vzdrževanje kmetijske površine iz točke (c) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013;

(c) ukrepe na ravni kmetij, določene v programih razvoja podeželja, katerih cilji so posodobitev kmetij, krepitev konkurenčnosti, sektorsko povezovanje, inovacije, tržna usmerjenost in spodbujanje podjetništva;

(d) zahteve, kot jih opredelijo države članice, za izvajanje člena 11(3) okvirne direktive o vodah;

(e) zahteve, kot jih opredelijo države članice, za izvajanje člena 55 Uredbe (ES) št. 1107/2009, zlasti skladnost s splošnimi načeli integriranega varstva rastlin pred škodljivimi organizmi iz člena 14 Direktive 2009/128/ES, ali

(f) če je ustrezno, standarde varstva pri delu ali standarde varstva, povezane s kmetijo;

(g) posebno svetovanje kmetom, ki prvič vzpostavljajo kmetijsko gospodarstvo.

Svetovanje lahko zajema tudi druga vprašanja, zlasti informacije v zvezi z blažitvijo podnebnih sprememb in prilagajanjem nanje, biotsko raznovrstnostjo ter varstvom voda, kot je določeno v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 1307/2013 ali vprašanja, povezana z gospodarsko in okoljsko učinkovitostjo kmetijskega gospodarstva, vključno z vidiki konkurenčnosti. To lahko vključuje svetovanje za razvoj kratkih dobavnih verig, ekološko kmetovanje in zdravstvene vidike živinoreje.

5. Svetovanje gozdnim posestnikom zajema vsaj zadevne obveznosti v skladu z direktivami 92/43/EGS, 2009/147/ES in okvirno direktivo o vodah. Zajema lahko tudi vprašanja, povezana z gospodarsko in okoljsko učinkovitostjo gozdne posesti.

6. Svetovanje MSP lahko zajema vprašanja, povezana z gospodarsko in okoljsko učinkovitostjo podjetja.

7. Kadar je to ustrezno utemeljeno in primerno, se lahko svetovanje deloma zagotavlja skupinsko, ob upoštevanju položaja posameznega uporabnika svetovalnih storitev.

8. Podpora iz točk (a) in (c) odstavka 1 ne presega najvišjih zneskov iz Priloge II. Podpora iz odstavka 1(b) se postopno znižuje in se izplačuje največ pet let od vzpostavitve.

Člen 16

Sheme kakovosti za kmetijske proizvode in živila

1. Podpora v okviru tega ukrepa zajema novo sodelovanje kmetov in skupin kmetov v:

(a) shemah kakovosti, vzpostavljenih na podlagi naslednjih uredb in določb:

(i) Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta [1];

(ii) Uredbe Sveta (ES) št. 834/2007 [2];

(iii) Uredbe (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta [3];

(iv) Uredbe Sveta (EGS) št. 1601/91 [4];

(v) oddelka 2 poglavja I naslova II dela II Uredbe Sveta (EU) št. 1308/2013 kar zadeva vino;

(b) shemah kakovosti, vključno s shemami certificiranja kmetij, za kmetijske proizvode, bombaž ali živila, za katere države članice priznavajo, da izpolnjujejo naslednja merila:

(i) posebnost končnega proizvoda, proizvedenega v skladu s takšnimi shemami, izhaja iz jasnih obveznosti glede zagotovitve:

— posebnih lastnosti proizvoda,

— posebnih načinov kmetovanja ali proizvodnje ali

— kakovosti končnega proizvoda, ki znatno presega standarde za trženje proizvodov glede varovanja zdravja ljudi, živali ali rastlin, dobrobiti živali ali varstva okolja;

(ii) sheme so dostopne vsem proizvajalcem;

(iii) shema vključuje obvezujoče specifikacije proizvodov, katerih upoštevanje preverjajo javni organi ali neodvisni kontrolni organ;

(iv) shema je pregledna in zagotavlja popolno sledljivost proizvodov, ali

(c) prostovoljnih shemah certificiranja kmetijskih proizvodov, za katere države članice priznavajo, da so v skladu s smernicami Unije o najboljših praksah za delovanje prostovoljnih shem certificiranja za kmetijske proizvode in živila.

2. Podpora v okviru tega ukrepa lahko vključuje tudi stroške dejavnosti informiranja in promocije, ki jih izvajajo skupine proizvajalcev na notranjem trgu, za proizvode, ki so zajeti v shemi kakovosti ter prejemajo podporo v skladu z odstavkom 1.

3. Podpora iz odstavka 1 se odobri za največ pet let v obliki letnega spodbujevalnega plačila, katerega višina se določi glede na višino stalnih stroškov, ki nastanejo zaradi sodelovanja v podprtih shemah.

Za namene tega odstavka "stalni stroški" pomenijo stroške, ki nastanejo zaradi vključitve v podprto shemo kakovosti, in letni prispevek za sodelovanje v njej, po potrebi pa tudi izdatke za preglede, potrebne za preverjanje skladnosti s specifikacijami sheme.

V tem členu "kmet" pomeni aktivnega kmeta v smislu člena 9 Uredbe (EU) št. 1307/2013.

4. Podpora ne presega najvišjega zneska stopnje podpore iz Priloge II.

5. Da se upošteva novo pravo Unije, ki lahko vpliva na podporo v okviru tega ukrepa, ter da se zagotovi skladnost z drugimi instrumenti Unije za spodbujanje kmetijskih ukrepov in preprečili izkrivljanje konkurence, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 v zvezi s posebnimi shemami Unije iz točke (a) odstavka 1 in, lastnostmi skupin proizvajalcev in vrst ukrepov, ki lahko prejmejo podporo iz odstavka 2, določitvijo pogojev za preprečitev diskriminacije glede nekaterih proizvodov in določitvijo pogojev, na podlagi katerih se blagovne znamke izvzamejo iz podpore.

Člen 17

Naložbe v osnovna sredstva

1. Podpora v okviru tega ukrepa zajema naložbe v opredmetena osnovna sredstva in neopredmetena sredstva, ki:

(a) izboljšajo splošno učinkovitost in trajnost kmetijskega gospodarstva;

(b) zadevajo predelavo, trženje in/ali razvoj kmetijskih proizvodov iz Priloge I k Pogodbi ali bombaža, razen ribiških proizvodov; rezultat proizvodnega procesa je lahko proizvod, ki ni zajet v navedeni prilogi;

[1] Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, 14.12.2012, str. 1).
[2] Uredba Sveta (ES) št. 834/2007 z dne 28. junija 2007 o ekološki pridelavi in označevanju ekoloških proizvodov in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 2092/91 (UL L 189, 20.7.2007, str. 1).
[3] Uredba (ES) št. 110/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2008 o opredelitvi, opisu, predstavitvi, označevanju in zaščiti geografskih označb žganih pijač ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 1576/89.
[4] Uredba Sveta (EGS) št. 1601/91 z dne 10. junija 1991 o določitvi splošnih pravil za opredelitev, opis in predstavitev aromatiziranih vin, aromatiziranih pijač na osnovi vina in aromatiziranih mešanih pijač iz vinskih proizvodov (UL L 149, 14.6.1991, str. 1).

(c) zadevajo infrastrukturo, povezano z razvojem, posodabljanjem ali prilagoditvijo kmetijstva in gozdarstva, vključno z dostopom do kmetijskih in gozdnih zemljišč, komasacijami in izboljšanjem zemljišč ter oskrbo in varčevanjem z energijo in vodo, ali

(d) so neproizvodne naložbe, povezane z doseganjem kmetijsko- okoljskih- -podnebnih ciljev iz te uredbe, vključno s stanjem ohranjenosti biotske raznovrstnosti vrst in habitatov ter povečevanjem javne uporabnosti območij Natura 2000 ali drugih sistemov visoke naravne vrednosti, ki se opredelijo v programu.

2. Podpora iz točke (a) odstavka 1 se odobri kmetom ali skupinam kmetov.

V primeru naložb za podporo prestrukturiranja kmetij države članice podporo ciljno usmerjajo v kmetije v skladu z analizo SWOT, izvedeno v povezavi s prednostno nalogo Unije za razvoj podeželja "krepitev sposobnosti preživetja kmetij in konkurenčnosti vseh vrst kmetijstva v vseh regijah ter spodbujanje inovativnih kmetijskih tehnologij in trajnostnega upravljanja gozdov".

3. Podpora iz točk (a) in (b) odstavka 1 ne presega najvišjih stopenj podpore iz Priloge I. Navedene najvišje stopnje podpore se lahko v skladu s stopnjami podpore iz Priloge I zvišajo za mlade kmete, za kolektivne naložbe, vključno s tistimi, ki so povezane z združevanjem organizacij proizvajalcev, in za integrirane projekte, ki vključujejo podporo v okviru več kot enega ukrepa, za naložbe na območjih z naravnimi in drugimi posebnimi omejitvami iz člena 32, za naložbe, povezane z operacijami iz členov 28 in 29, ter za operacije, ki prejemajo podporo v okviru EIP na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti v skladu s stopnjami podpore iz Priloge II. Vendar najvišja stopnja skupne podpore ne sme presegati 90 %.

4. Za podporo iz točk (c) in (d) odstavka 1 veljajo stopnje podpore iz Priloge II.

5. Podpora se lahko odobri mladim kmetom, ki prvič vzpostavljajo kmetijsko gospodarstvo kot nosilci gospodarstva, za naložbe za izpolnjevanje standardov Unije, ki se uporabljajo za kmetijsko proizvodnjo, tudi glede varstva pri delu. Takšna podpora se lahko zagotavlja največ 24 mesecev od datuma vzpostavitve.

6. Kadar pravo Unije kmetom nalaga nove zahteve, se lahko podpora odobri za naložbe za zagotovitev skladnosti s temi zahtevami, in sicer za največ 12 mesecev od datuma, ko postanejo obvezne za kmetijsko gospodarstvo.

Člen 18

Obnova potenciala kmetijske proizvodnje, prizadetega zaradi naravnih nesreč ali katastrofičnih dogodkov, in uvajanje ustreznih preventivnih ukrepov

1. Podpora v okviru tega ukrepa zajema:

(a) naložbe v preventivne ukrepe, katerih cilj je zmanjšati posledice verjetnih naravnih nesreč, slabih vremenskih razmer in katastrofičnih dogodkov;

(b) naložbe za obnovo kmetijskega zemljišča in potenciala kmetijske proizvodnje, ki sta bila prizadeta zaradi naravnih nesreč, slabih vremenskih razmer in katastrofičnih dogodkov.

2. Podpora se odobri kmetom ali skupinam kmetov. Odobri se lahko tudi javnim subjektom, če je ugotovljena povezava med naložbami takšnih subjektov in potencialom kmetijske proizvodnje.

3. Za podporo iz točke (b) odstavka 1 morajo pristojni javni organi držav članic uradno potrditi, da se je zgodila naravna nesreča in da je bilo zaradi te nesreče ali ukrepov, sprejetih v skladu z Direktivo Sveta 2000/29/ES ([1]) za odpravo ali zajezitev širjenja bolezni rastlin ali škodljivcev, uničenega vsaj 30 % zadevnega potenciala kmetijske proizvodnje.

4. Podpora v okviru tega ukrepa se ne odobri za izpad dohodka zaradi naravne nesreče ali katastrofične dogodke.

Države članice zagotovijo, da se prepreči preplačilo zaradi kombinacije tega ukrepa in drugih instrumentov podpore na nacionalni ravni ali na ravni Unije ali zasebnih zavarovalnih shem.

5. Podpora iz točke (a) odstavka 1 ne presega najvišjih stopenj podpore iz Priloge II.

Člen 19

Razvoj kmetij in podjetij

1. Podpora v okviru tega ukrepa zajema:

(a) pomoč za zagon dejavnosti za:

(i) mlade kmete;

(ii) nekmetijske dejavnosti na podeželskih območjih in

([1]) Direktiva Sveta 2000/29/ES z dne 8. maja 2000 o varstvenih ukrepih proti vnosu organizmov, škodljivih za rastline ali rastlinske proizvode, v Skupnost in proti njihovemu širjenju v Skupnosti (UL L 169, 10.7.2000, str. 1).

(iii) razvoj majhnih kmetij;

(b) naložbe v vzpostavitev in razvoj nekmetijskih dejavnosti;

(c) letna ali enkratna plačila kmetom, ki so upravičeni do sodelovanja v shemi za male kmete iz naslova V Uredbe (EU) št. 1307/2013 (v nadaljnjem besedilu: shema za male kmete) in ki trajno prenesejo svoje kmetijsko gospodarstvo na drugega kmeta.

2. Podpora iz točke (a)(i) odstavka 1 se odobri mladim kmetom.

Podpora iz točke (a)(ii) odstavka 1 se odobri kmetom ali članom kmetijskega gospodinjstva za diverzifikacijo v nekmetijske dejavnosti, mikro- in malim podjetjem ter fizičnim osebam na podeželskih območjih.

Podpora iz točke (a)(iii) odstavka 1 se odobri majhnim kmetijam, kot jih opredelijo države članice.

Podpora iz točke (b) odstavka 1 se odobri mikro- in malim podjetjem ter fizičnim osebam na podeželskih območjih in kmetom ali članom kmetijskega gospodinjstva.

Podpora iz točke (c) odstavka 1 se odobri kmetom, ki so upravičeni do sodelovanja v shemi za male kmete in ki so v času predložitve svoje vloge za podporo upravičeni že najmanj eno leto in se zavežejo, da bodo svoje celotno kmetijsko gospodarstvo in ustrezne plačilne pravice trajno prenesli na drugega kmeta. Podpora se izplačuje od dne prenosa do 31. decembra 2020 ali izračuna glede na to obdobje in izplača kot enkratno plačilo.

3. Vsaka fizična ali pravna oseba ali skupina fizičnih ali pravnih oseb se lahko, ne glede na pravni status skupine ali njenih članov v skladu z nacionalnim pravom, šteje za člana kmetijskega gospodinjstva, razen delavcev na kmetiji. Kadar se pravna oseba ali skupina pravnih oseb šteje za člana kmetijskega gospodinjstva, mora ta član v času vložitve vloge za podporo opravljati kmetijsko dejavnost na kmetiji.

4. Pogoj za podporo iz točke (a) odstavka 1 je predložitev poslovnega načrta. Izvajanje poslovnega načrta se mora začeti v devetih mesecih od datuma odločitve o odobritvi pomoči.

Pri mladih kmetih, ki prejemajo podporo iz točke (a)(i) odstavka 1, je v poslovnem načrtu navedeno, da je mladi kmet v 18 mesecih od datuma vzpostavitve usklajen s členom 9 Uredbe (EU) št. 1307/2013 v zvezi z aktivnimi kmeti.

Države članice določijo zgornji in spodnji prag za omogočenje dostopa kmetijskih gospodarstev do podpore iz točk (a)(i) in (a)(iii) odstavka 1. Spodnji prag za podporo iz točke (a)(i) odstavka 1 je višji od zgornjega praga za podporo iz točke (a)(iii) odstavka 1. Podpora je omejena na kmetijska gospodarstva, ki ustrezajo opredelitvi pojma mikro- in malih podjetij.

5. Podpora iz točke (a) odstavka 1 se izplača v najmanj dveh obrokih v obdobju največ petih let. Obroki se lahko postopno znižujejo. Pogoj za izplačilo zadnjega obroka v skladu s točkama (a)(i) in (a)(ii) odstavka 1 je pravilno izvajanje poslovnega načrta.

6. Najvišji znesek podpore iz točke (a) odstavka 1 je določen v Prilogi I. Države članice določijo znesek podpore iz točk (a)(i) in (a)(ii) odstavka 1, pri čemer upoštevajo tudi družbeno-gospodarske razmere na območju, zajetem v programu.

7. Podpora iz točke (c) odstavka 1 je enaka 120 % letnega plačila, do prejema katerega je upravičenec upravičen na podlagi sheme za male kmete.

8. Da bi zagotovili smotrno in učinkovito uporabo sredstev EKSRP, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 za določitev minimalne vsebine poslovnih načrtov ter merila, ki jih morajo države članice uporabiti za določitev pragov iz odstavka 4 tega člena.

Člen 20

Osnovne storitve in obnova vasi na podeželskih območjih

1. Podpora v okviru tega ukrepa zajema zlasti:

(a) pripravo in posodabljanje načrtov za razvoj občin in vasi na podeželskih območjih in njihovih osnovnih storitev ter načrtov za varstvo in upravljanje območij Natura 2000 in drugih območij visoke naravne vrednosti;

(b) naložbe za vzpostavitev, izboljšanje ali razširitev vseh vrst male infrastrukture, vključno z naložbami v obnovljive vire energije in v varčevanje z energijo;

(c) širokopasovno infrastrukturo, vključno z njeno vzpostavitvijo, izboljšanjem in razširitvijo, pasivno širokopasovno infrastrukturo ter zagotavljanje dostopa do širokopasovnega interneta in rešitev v zvezi z e-upravo;

(d) naložbe za vzpostavitev, izboljšanje ali razširitev lokalnih osnovnih storitev za podeželsko prebivalstvo, vključno z dejavnostmi za prosti čas in kulturnimi dejavnostmi, in z njimi povezano infrastrukturo;

(e) naložbe v rekreacijsko infrastrukturo za javno uporabo, turistične informacije in malo turistično infrastrukturo;

(f) študije in naložbe, povezane z ohranjanjem, obnovo in izboljšanjem kulturne in naravne dediščine vasi, podeželskih krajin in območij z veliko naravno vrednostjo, vključno s povezanimi družbeno-gospodarskimi vidiki, ter dejavnosti okoljskega ozaveščanja;

(g) naložbe, namenjene selitvi dejavnosti in spremembi namembnosti zgradb ali drugih objektov, ki so v podeželskih naseljih ali blizu njih, da se izboljša kakovost življenja ali poveča okoljska učinkovitost naselja.

2. Podpora v okviru tega ukrepa zadeva le malo infrastrukturo, kot jo posamezna država članica opredeli v programu. Vendar so lahko v programih razvoja podeželja določena posebna odstopanja od tega pravila za naložbe v širokopasovnost in obnovljive vire energije. V tem primeru se določijo jasna merila za zagotovitev dopolnjevanja s podporo v okviru drugih instrumentov Unije.

3. Naložbe iz odstavka 1 so upravičene do podpore, če se zadevne operacije izvajajo v skladu z načrti za razvoj občin in vasi na podeželskih območjih in njihovih osnovnih storitev, če takšni načrti obstajajo, pri čemer so skladne z vsemi ustreznimi lokalnimi strategijami razvoja.

Člen 21

Naložbe v razvoj gozdnih območij in izboljšanje sposobnosti gozdov za preživetje

1. Podpora v okviru tega ukrepa zadeva:

(a) pogozdovanje in osnovanje drugih gozdnih zemljišč;

(b) vzpostavitev kmetijsko-gozdarskih sistemov;

(c) preprečevanje in odpravo škode v gozdovih zaradi gozdnih požarov, naravnih nesreč in katastrofičnih dogodkov, vključno z napadi škodljivcev in izbruhi bolezni, ter s podnebjem povezanih nevarnosti;

(d) naložbe za izboljšanje odpornosti in okoljske vrednosti gozdnih ekosistemov ter njihovega potenciala za blažitev podnebnih sprememb;

(e) naložbe v gozdarske tehnologije ter predelavo, mobilizacijo in trženje gozdnih proizvodov.

2. Omejitve glede lastništva gozdov iz členov od 22 do 26 ne veljajo za tropske ali subtropske gozdove in za gozdnata območja na ozemlju Azorov, Madeire, Kanarskih otokov in manjših Egejskih otokov v smislu Uredbe Sveta (EGS) št. 2019/93 ([1]) ter francoskih čezmorskih departmajev.

Za gozdne posesti nad določeno velikostjo, ki jo določijo države članice v programu, je pogoj za podporo predložitev ustreznih informacij iz načrta za upravljanje gozdov ali enakovrednega načrta, ki je v skladu s trajnostnim upravljanjem gozdov, kot je bilo opredeljeno na ministrski konferenci o varstvu gozdov v Evropi leta 1993.

Člen 22

Pogozdovanje in osnovanje drugih gozdnih zemljišč

1. Podpora iz točke (a) člena 21(1) se odobri javnim in zasebnim posestnikom zemljišč in njihovim združenjem ter zajema stroške vzpostavitve in letno premijo na hektar, namenjeno kritju stroškov izpada dohodka iz kmetijske dejavnosti in vzdrževanja, vključno z zgodnjimi in poznimi čiščenji, za največ dvanajst let. V primeru zemljišč v državni lasti se lahko podpora odobri le, če je organ, ki takšno zemljišče upravlja, zasebni organ ali občina.

S podporo za pogozdovanje zemljišč v javni lasti ali za hitro rastoča drevesa se krijejo le stroški vzpostavitve.

2. Do podpore so upravičena kmetijska in nekmetijska zemljišča. Posajene rastlinske vrste so prilagojene okoljskim in podnebnim razmeram na območju ter ustrezajo minimalnim okoljskim zahtevam. Podpora se ne dodeli za sajenje hitro rastočih panjevcev, božičnih dreves ali hitro rastočih dreves za proizvodnjo energije. Na območjih, na katerih je pogozdovanje oteženo zaradi neugodnih talnih in podnebnih razmer, se lahko podpora zagotovi za sajenje drugih lesnatih vrst, kot je grmičevje ali grmovje, prilagojeno lokalnim razmeram.

3. Da bi zagotovili, da je pogozdovanje kmetijskih zemljišč v skladu s cilji okoljske politike, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 v zvezi z opredelitvijo minimalnih okoljskih zahtev iz odstavka 2 tega člena.

Člen 23

Vzpostavitev kmetijsko-gozdarskih sistemov

1. Podpora iz točke (b) člena 21(1) se odobri zasebnim posestnikom zemljišč, občinam in njihovim združenjem ter zajema stroške vzpostavitve in letno premijo na hektar za kritje stroškov vzdrževanja za največ pet let.

([1]) Uredba Sveta (EGS) št. 2019/93 z dne 19. julija 1993 o uvedbi posebnih ukrepov za manjše egejske otoke glede nekaterih kmetijskih proizvodov (UL L 184, 27.7.1993, str. 1).

2. V tem členu "kmetijsko-gozdarski sistemi" pomeni sisteme rabe zemljišč, kjer se na istem zemljišču hkrati goji drevesa in izvaja kmetijstvo. Najmanjše in največje število dreves na hektar določijo države članice ob upoštevanju lokalnih talnih in podnebnih razmer ter okoljskih razmer, gozdnih drevesnih vrst in potrebe po zagotavljanju trajnostne rabe zemljišč v kmetijske namene.

3. Podpora ne presega najvišje stopnje podpore iz Priloge II.

Člen 24

Preprečevanje in odprava škode v gozdovih zaradi gozdnih požarov ter naravnih nesreč in katastrofičnih dogodkov

1. Podpora iz točke (c) člena 21(1) se odobri zasebnim in javnim posestnikom gozdov, drugim subjektom zasebnega prava in javnim organom ter njihovim združenjem, pri čemer zajema stroške za:

(a) vzpostavitev zaščitne infrastrukture. V primeru protipožarnih presek se lahko s podporo krije tudi pomoč, s katero se prispeva k plačilu stroškov vzdrževanja. Podpora se ne odobri za povezane kmetijske dejavnosti na območjih, zajetih v kmetijsko-okoljskih obveznostih;

(b) lokalne dejavnosti majhnega obsega za preprečevanje požarov ali drugih nevarnosti naravnih nesreč, vključno z uporabo pašnih živali;

(c) vzpostavitev in izboljšanje zmogljivosti za spremljanje gozdnih požarov, škodljivcev in bolezni ter opremo za obveščanje ter

(d) obnovo potenciala gozdov, ki je bil poškodovan v požarih in drugih naravnih nesrečah, vključno s škodljivci in boleznimi, ter v katastrofičnih dogodkih in dogodkih, povezanih s podnebnimi spremembami.

2. V primeru preventivnih ukrepov v zvezi s škodljivci in boleznimi mora biti tveganje zadevnega pojava podprto z znanstvenimi dokazi in potrjeno s strani javnih znanstvenih organizacij. Po potrebi je treba programu priložiti seznam rastlinam škodljivih vrst organizmov, ki lahko povzročijo zadevni pojav.

Upravičene operacije so skladne z načrtom za varstvo gozdov, ki ga oblikujejo države članice. Za gozdne posesti nad določeno velikostjo, ki jo določijo države članice v programu, je pogoj za podporo predložitev ustreznih informacij iz načrta za upravljanje gozdov ali enakovrednega načrta, ki je v skladu s trajnostnim upravljanjem gozdov, kot je bilo opredeljeno na Ministrski konferenci o varstvu gozdov v Evropi leta 1993, v katerem so podrobno določeni cilji preprečevanja.

Območja gozdov, ki se v skladu z načrtom za varstvo gozdov, ki ga oblikujejo države članice, uvrščajo med območja s srednjo ali veliko požarno ogroženostjo, so upravičena do podpore v zvezi s preprečevanjem gozdnih požarov.

3. Za podporo iz točke (d) odstavka 1 morajo pristojni javni organi držav članic uradno potrditi, da se je zgodila naravna nesreča in da je bilo zaradi te nesreče ali ukrepov, sprejetih v skladu z Direktivo 2000/29/ES za odpravo ali zajezitev širjenja bolezni rastlin ali škodljivcev, uničenega vsaj 20 % zadevnega potenciala gozdov.

4. Podpora v okviru tega ukrepa se ne odobri za izpad dohodka zaradi naravne nesreče.

Države članice zagotovijo, da se prepreči preplačilo zaradi kombinacije tega ukrepa in drugih instrumentov podpore na nacionalni ravni ali na ravni Unije ali zasebnih zavarovalnih shem.

Člen 25

Naložbe za izboljšanje odpornosti in okoljske vrednosti gozdnih ekosistemov

1. Podpora iz točke (d) člena 22(1) se odobri fizičnim osebam, zasebnim in javnim posestnikom gozdov, drugim subjektom zasebnega prava in javnim organom ter njihovim združenjem.

2. Naložbe so namenjene izpolnjevanju obveznosti za doseganje okoljskih ciljev ali za zagotavljanje ekosistemskih storitev in/ali za povečevanje javne uporabnosti gozda in drugih gozdnih zemljišč na zadevnem območju ali za izboljšanje zmožnosti ekosistemov za blažitev podnebnih sprememb, pri čemer niso izključene dolgoročne gospodarske koristi.

Člen 26

Naložbe v gozdarske tehnologije ter predelavo, mobilizacijo in trženje gozdnih proizvodov

1. Podpora iz točke (e) člena 21(1) se odobri zasebnim posestnikom gozdov, občinam in njihovim združenjem ter MSP za naložbe, s katerimi se povečuje proizvodni potencial gozdov, ali naložbe v zvezi s predelavo, mobilizacijo in trženjem gozdnih proizvodov, ki jim zagotavljata dodano vrednost. Na ozemlju Azorov, Madeire, Kanarskih otokov in manjših Egejskih otokov v smislu Uredbe (EGS) št. 2019/93 ter francoskih čezmorskih departmajev se podpora lahko odobri tudi podjetjem, ki niso MSP.

2. Naložbe, povezane z izboljšanjem gospodarske vrednosti gozdov, so upravičene glede na pričakovano izboljšanje gozdov na enem ali več posestvih ter lahko vključujejo naložbe v tlom prijazno in sestojem prijazno mehanizacijo in postopke za pridobivanje in predelave lesa.

3. Naložbe v zvezi z uporabo lesa kot surovine ali vira energije so omejene na vse delovne operacije pred industrijsko predelavo.

4. Podpora ne presega najvišjih stopenj podpore iz Priloge II.

Člen 27

Ustanovitev skupin in organizacij proizvajalcev

1. Podpora v okviru tega ukrepa se odobri za lažje ustanavljanje skupin in organizacij proizvajalcev v kmetijskem in gozdarskem sektorju za namene:

(a) prilagajanja proizvodnje in obsega proizvodnje proizvajalcev, ki so člani takšnih skupin ali organizacij, zahtevam trga;

(b) skupnega dajanja blaga v promet, vključno s pripravo za prodajo, centralizacijo prodaje in dobavo trgovcem na debelo;

(c) oblikovanja skupnih pravil o informacijah o proizvodnji, predvsem glede spravila in razpoložljivosti, in

(d) drugih dejavnosti, ki jih lahko izvajajo skupine in organizacije proizvajalcev, na primer razvijanja poslovnih in trženjskih spretnosti ter organiziranja in pospeševanja procesov inovacij.

2. Podpora se odobri skupinam in organizacijam proizvajalcev, ki jih pristojni organ države članice uradno prizna na podlagi poslovnega načrta. Omejena je na skupine in organizacije proizvajalcev, ki so MSP.

Države članice preverijo, ali so bili v petih letih po priznanju skupine ali organizacije proizvajalcev izpolnjeni cilji iz poslovnega načrta.

3. Na podlagi poslovnega načrta se podpora izplača v obliki pavšalne pomoči v letnih obrokih za največ pet let po datumu priznanja skupine ali organizacije proizvajalcev in se postopno znižuje. Izračuna se na podlagi letne tržne proizvodnje skupine ali organizacije proizvajalcev. Države članice zadnji obrok izplačajo šele potem, ko preverijo, ali se poslovni načrt pravilno izvaja.

Države članice lahko v prvem letu podporo, ki se izplača skupini ali organizaciji proizvajalcev, izračunajo na podlagi povprečne letne vrednosti tržne proizvodnje njenih članov v obdobju treh let pred njihovo vključitvijo v skupino ali organizacijo proizvajalcev. V primeru skupin in organizacij proizvajalcev v gozdarskem sektorju se podpora izračuna na podlagi povprečne tržne proizvodnje članov skupine ali organizacije proizvajalcev v obdobju zadnjih petih let pred njenim priznanjem, pri čemer sta izključeni najvišja in najnižja vrednost.

4. Podpora ne presega najvišjih stopenj in zneskov iz Priloge II.

5. Države članice lahko še naprej dajejo podporo za ustanovitev skupin proizvajalcev tudi po tem, ko so bile te skupine priznane kot organizacije proizvajalcev v skladu s pogoji Uredbe (EU) št. 1308/2013 ([1])

Člen 28

Kmetijsko-okoljska-podnebna plačila

1. Države članice v okviru tega ukrepa v skladu s svojimi nacionalno, regionalno ali lokalno specifičnimi potrebami in prednostnimi nalogami zagotovijo možnost pridobitve podpore na svojem celotnem ozemlju. Ta ukrep je namenjen ohranjanju in spodbujanju potrebnih sprememb kmetijskih praks, ki ugodno vplivajo na okolje in podnebje. Njegova vključitev v programe razvoja podeželja je obvezna na nacionalni in/ali regionalni ravni.

2. Kmetijsko-okoljska-podnebna plačila se odobrijo kmetom, skupinam kmetov ali skupinam kmetov in drugih upravljavcev zemljišč, ki se prostovoljno obvežejo, da bodo izvajali operacije, ki zajemajo eno ali več kmetijsko-okoljskih-podnebnih obveznosti na kmetijskih zemljiščih, ki jih določijo države članice in med drugim vključujejo kmetijske površine, opredeljene v členu 2 te uredbe. Kmetijsko-okoljska-podnebna plačila se lahko odobrijo drugim upravljavcem zemljišč ali skupinam drugih upravljavcev zemljišč, če je to utemeljeno zaradi doseganja okoljskih ciljev.

3. S kmetijsko-okoljskimi-podnebnimi plačili se krijejo le tiste obveznosti, ki presegajo ustrezne obvezne standarde, določene v skladu s poglavjem I naslova VI Uredbe (EU) št. 1306/2013 ustrezna merila in minimalne dejavnosti, določene v skladu s točkami (c)(ii) in (c)(iii) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013 ter ustrezne minimalne zahteve za uporabo gnojil in fitofarmacevtskih sredstev ter druge ustrezne obvezne zahteve, ki so določene v nacionalnem pravu. Vse takšne obvezne zahteve se opredelijo v programu.

4. Države članice si prizadevajo zagotoviti, da se osebam, ki se obvežejo, da bodo izvajale operacije v okviru tega ukrepa, zagotovijo znanje in informacije, potrebne za izvajanje takšnih operacije. To lahko storijo med drugim s strokovnimi nasveti v zvezi s posameznimi obveznostmi in/ali s pogojevanjem podpore v okviru tega ukrepa s pridobitvijo ustrezne usposabljenosti.

([1]) Uredba (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. decembra 2013 o vzpostavitvi skupne ureditve trgov kmetijskih proizvodov in razveljavitvi uredb Sveta (EGS) št. 922/72, (EGS) št. 234/79, (ES) št. 1037/2001 in (ES) št. 1234/2007 (Glej stran 671 tega Uradnega lista)

5. Obveznosti v okviru tega ukrepa se prevzamejo za obdobje od petih do sedmih let. Vendar lahko države članice za določene vrste obveznosti v svojih programih razvoja podeželja določijo daljše obdobje, tudi z letnim podaljševanjem obveznosti po zaključku začetnega obdobja, če je to potrebno za doseganje ali ohranjanje želenih okoljskih koristi. Za nove obveznosti, ki neposredno sledijo obveznosti, izpolnjeni v začetnem obdobju, lahko države članice v svojih programih razvoja podeželja določijo krajše obdobje.

6. Plačila se upravičencem odobrijo letno za kritje vseh ali dela dodatnih stroškov in izpada dohodka zaradi prevzetih obveznosti. Z njimi se lahko po potrebi krijejo tudi transakcijski stroški do največ 20 % premije, plačane za kmetijsko-okoljske-podnebne obveznosti. Če obveznosti prevzamejo skupine kmetov ali skupine kmetov in drugih upravljavcev zemljišč, je najvišja mogoča raven 30 %.

Države članice pri izračunu plačil iz prvega pododstavka odštejejo znesek, potreben za preprečitev dvojnega financiranja praks, navedenih v členu 43 Uredbe (EU) št. 1306/2013

V ustrezno utemeljenih primerih se lahko za operacije v zvezi z ohranjanjem okolja podpora odobri kot pavšalni znesek ali kot enkratno plačilo na enoto za obveznosti v zvezi z odpovedjo komercialni rabi površin, ki se izračuna na podlagi nastalih dodatnih stroškov in izpada dohodka.

7. Države članice lahko za izbiro upravičencev uporabijo postopek iz člena 49(3), če je to potrebno za zagotavljanje učinkovitega izvajanja ukrepa.

8. Podpora ne presega najvišjih zneskov iz Priloge II.

Podpore v okviru tega ukrepa ni mogoče odobriti za obveznosti, ki se krijejo v okviru ukrepa ekološkega kmetovanja.

9. Podpora se lahko zagotovi za ohranjanje, trajnostno rabo in razvoj genskih virov v kmetijstvu za operacije, ki jih ne zajemajo določb iz odstavkov 1 do 8. Takšne obveznosti lahko izpolnijo upravičenci, ki niso tisti, navedeni v odstavku 2.

10. Da se zagotovi da so kmetijsko-okoljske -podnebne obveznosti opredeljene v skladu s prednostnimi nalogami Unije za razvoj podeželja, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 v zvezi s:

(a) pogoji, ki se uporabljajo za obveznosti glede ekstenzifikacije živinoreje,

(b) pogoji, ki se uporabljajo za obveznosti glede reje lokalnih pasem, ki jim grozi prenehanje reje, ali ohranjanja rastlinskih genskih virov, ki jim grozi genska erozija, in

(c) opredelitvijo upravičenih operacij iz odstavka 9.

11. Da se prepreči možnost dvojnega financiranja, navedenega v drugem pododstavku člena 6, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 v zvezi z določitvijo metode izračuna, ki naj se uporabi, tudi v primeru enakovrednih ukrepov iz člena 43 Uredbe (EU) št. 1306/2013

Člen 29

Ekološko kmetovanje

1. Podpora v okviru tega ukrepa se odobri na hektar kmetijske površine kmetom ali skupinam kmetov, ki se prostovoljno obvežejo, da se bodo preusmerili v ali izvajali prakse in metode ekološkega kmetovanja, opredeljene v Uredbi (ES) št. 834/2007, in ki so aktivni kmetje v smislu člena 9 Uredbe (EU) št. 1307/2013

2. Podpora se dodeli le za tiste obveznosti, ki presegajo ustrezne obvezne standarde, določene v skladu s poglavjem I naslova VI Uredbe (EU) št. 1306/2013 ustrezna merila in minimalne dejavnosti, določene v skladu s točkama (c(ii) in (c)(iii)) člena 4(1) Uredbe (EU) št. PD/2013, ustrezne minimalne zahteve za uporabo gnojil in fitofarmacevtskih sredstev ter druge ustrezne obvezne zahteve, ki so določene v nacionalnem pravu. Vse takšne zahteve se opredelijo v programu.

3. Obveznosti v okviru tega ukrepa se prevzamejo za obdobje od petih do sedmih let. Kadar se podpora odobri za preusmeritev v ekološko kmetovanje, lahko države članice določijo krajše začetno obdobje, ki ustreza obdobju preusmeritve. Kadar se podpora odobri za izvajanje ekološkega kmetovanja, lahko države članice v svojih programih razvoja podeželja določijo letno podaljševanje obveznosti po zaključku začetnega obdobja. Za nove obveznosti v zvezi z izvajanjem ekološkega kmetovanja, ki neposredno sledijo obveznosti, izpolnjeni v začetnem obdobju, lahko države članice v svojih programih razvoja podeželja določijo krajše obdobje.

4. Plačila se upravičencem odobrijo letno za kritje vseh ali dela dodatnih stroškov in izpada dohodka zaradi prevzetih obveznosti. Z njimi se lahko po potrebi krijejo tudi transakcijski stroški do največ 20 % premije, plačane za obveznosti. Če obveznosti prevzamejo skupine kmetov, je najvišja mogoča raven 30 %.

Države članice pri izračunu plačil iz prvega pododstavka odštejejo znesek, potreben za preprečitev dvojnega financiranja praks, navedenih v členu 43 Uredbe (EU) št. 1307/2013.

5. Podpora ne presega najvišjih zneskov iz Priloge II.

6. Da se prepreči možnost dvojnega financiranja, navedenega v drugem pododstavku člena 4, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 v zvezi z določitvijo metode izračuna, ki naj se uporabi.

Člen 30

Plačila v okviru območij Natura 2000 in na podlagi okvirne direktive o vodah

1. Podpora v okviru tega ukrepa se upravičencem odobri letno na hektar kmetijske površine ali na hektar gozda za kritje dodatnih stroškov in izpada dohodka, ki so posledica omejitev na zadevnih območjih zaradi izvajanja direktiv 92/43/EGS.in 2009/147/ES ter okvirne direktive o vodah.

Države članice pri izračunu podpore v okviru tega ukrepa odštejejo znesek, potreben za preprečitev dvojnega financiranja praks, navedenih v členu 43 Uredbe (EU) št. 1307/2013.

2. Podpora se odobri kmetom, zasebnim posestnikom gozdov in združenjem zasebnih posestnikov gozdov. V ustrezno utemeljenih primerih se lahko odobri tudi drugim upravljavcem zemljišč.

3. Podpora kmetom, povezana z direktivama 92/43/EGS in 2009/147/ES, se dodeli le v povezavi z omejitvami zaradi zahtev, ki presegajo dobro kmetijsko in okoljsko stanje iz člena 94 in Priloge II k Uredbi Sveta (EU) št. 1306/2013 ter ustrezna merila in minimalne dejavnosti, določene v skladu s točkama (c)(ii) in (c)(iii) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013.

4. Podpora kmetom, povezana z okvirno direktivo o vodah, se odobri le v povezavi s posebnimi zahtevami, ki:

(a) so bile uvedene z okvirno direktivo o vodah, so v skladu s programi ukrepov iz načrtov upravljanja povodja za doseganje okoljskih ciljev iz navedene direktive in presegajo ukrepe, ki so potrebni za izvajanje drugega prava Unije za varstvo voda;

(b) presegajo predpisane zahteve ravnanja, dobro kmetijsko in okoljsko stanje iz poglavja I naslova VI Uredbe (EU) št. 1306/2013 ter ustrezna merila in minimalne dejavnosti, določene v skladu s točkama (c)(ii) in (c)(iii) člena 4(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013;

(c) presegajo raven varstva, določeno s pravom Unije v veljavi ob sprejetju okvirne direktive o vodah, kot je določeno v členu 4(9) navedene direktive, ter

(d) uvajajo bistvene spremembe za vrsto rabe zemljišč in/ali bistvene omejitve v načinu kmetovanja, katerih posledica je velik izpad prihodka.

5. Zahteve iz odstavkov 3 in 4 se opredelijo v programu.

6. Do plačil so upravičena naslednja območja:

(a) kmetijska in gozdna območja Natura 2000, določena na podlagi direktiv 92/43/EGS in 2009/147/ES;

(b) druga razmejena naravovarstvena območja z okoljskimi omejitvami v zvezi s kmetovanjem ali gozdovi, ki prispevajo k izvajanju člena 10 Direktive 92/43/EGS, pod pogojem da ta območja v posameznem programu razvoja podeželja ne presegajo 5 % območij Natura 2000, zajetih v ozemeljskem območju uporabe navedenega programa;

(c) kmetijske površine, vključene v načrte upravljanja povodja v skladu z okvirno direktivo o vodah.

7. Podpora ne presega najvišjih zneskov iz Priloge II.

8. Da se prepreči možnost dvojnega financiranja, navedenega v drugem pododstavku člena 1, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 v zvezi z določitvijo metode izračuna, ki naj se uporabi.

Člen 31

Plačila območjem z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami

1. Plačila kmetom na gorskih območjih in drugih območjih z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami se odobrijo letno na hektar kmetijske površine za kritje vseh ali dela dodatnih stroškov in izpada dohodka, ki so povezani z omejitvami kmetijske proizvodnje na zadevnem območju.

Dodatni stroški in izpad dohodka se izračunajo glede na območja brez naravnih ali drugih posebnih omejitev, pri čemer se upoštevajo plačila v skladu s poglavjem 3 naslova III Uredbe (EU) št. 1307/2013

Države članice lahko, kadar je to ustrezno utemeljeno, pri izračunu dodatnih stroškov in izpada dohodka predvidijo razlike v ravni plačila ob upoštevanju:

— resnosti ugotovljene trajne omejitve, ki vpliva na kmetijske dejavnosti, in

— sistema kmetovanja.

2. Plačila se odobrijo kmetom, ki se obvežejo, da bodo na območjih, določenih v skladu s členom 32, opravljali svojo kmetijsko dejavnost, in ki so aktivni kmetje v smislu člena 9 Uredbe (EU) št. 1307/2013.

3. Višina plačil se določi v razponu med najnižjim in najvišjim zneskom iz Priloge I. Ta plačila se v ustrezno utemeljenih primerih lahko povišajo ob upoštevanju posebnih okoliščin, ki jih je treba utemeljiti v programih razvoja podeželja.

4. Države članice zagotovijo postopno zniževanje plačil za površine kmetijskih gospodarstev, ki presegajo površino, določeno v programu, razen če odobrena pomoč obsega le najnižje plačilo na hektar na leto, kot je določeno v Prilogi II.

V primeru pravne osebe ali skupine fizičnih ali pravnih oseb lahko države članice uporabijo postopno zniževanje plačil na ravni članov teh pravnih oseb ali skupin, pod pogojem, da:

(a) je v nacionalni zakonodaji določeno, da posamezni člani prevzamejo pravice in obveznosti, primerljive s pravicami in obveznostmi posameznih kmetov, ki imajo status nosilca gospodarstva, zlasti kar zadeva njihov ekonomski, socialni in davčni status in

(b) so ti posamezni člani prispevali h krepitvi kmetijskih struktur zadevnih pravnih oseb ali skupin.

5. Poleg plačil iz odstavka 2 lahko države članice upravičencem odobrijo tudi plačila v okviru tega ukrepa v obdobju od leta 2014 do leta 2020 na območjih, ki so bila v programskem obdobju 2007–2013 upravičena do plačil na podlagi člena 36(a)(ii) Uredbe (ES) št. 1698/2005 Pri upravičencih na območjih, ki zaradi nove razmejitve iz člena 32(3) niso več upravičena do plačil, se navedena plačila postopno znižujejo v obdobju največ štirih let. To obdobje se začne na dan, ko je končana razmejitev iz člena 32(3), najpozneje pa leta 2018. Ta plačila na začetku znašajo največ 80 % povprečnega plačila, določenega v programu za programsko obdobje 2007–2013 v skladu s členom 36(a)(ii) Uredbe (ES) št. 1698/2005 ter se končajo najpozneje v letu 2020, ko znašajo največ 20 %. Kadar višina plačila zaradi postopnega zniževanja doseže 25 EUR, lahko država članica nadaljuje izplačevanje plačil na tej ravni do zaključka obdobja postopnega opuščanja plačil.

Po končani razmejitvi upravičenci na območjih, ki so še naprej upravičena do plačil, prejmejo celotno plačilo v okviru tega ukrepa.

Člen 32

Določitev območij z naravnimi in drugimi posebnimi omejitvami

1. Države članice na podlagi odstavkov 2, 3 in 4 določijo območja, ki so upravičena do plačil iz člena 31, v okviru naslednjih kategorij:

(a) gorska območja;

(b) območja, ki niso gorska območja in imajo pomembne naravne omejitve, in

(c) druga območja s posebnimi omejitvami.

2. Gorska območja so upravičena do plačil iz člena 31, če so možnosti rabe zemljišča močno omejene in so proizvodni stroški občutno višji zaradi:

(a) zelo neugodnih podnebnih razmer, ki so posledica nadmorske višine in bistveno skrajšajo rastno sezono;

(b) na nižji nadmorski višini prestrmih pobočij, ki se raztezajo čez večji del zadevnega območja, zaradi česar ni mogoča uporaba mehanizacije ali je potrebna uporaba zelo drage opreme, ali zaradi kombinacije obeh dejavnikov, če sta vsak zase manj oteževalna, v kombinaciji pa povzročata takšne omejitve.

Območja, ki ležijo severno od 62. vzporednika, in nekatera sosednja območja se štejejo za gorska območja.

3. Območja, ki niso gorska območja, se štejejo za območja s pomembnimi naravnimi omejitvami in so upravičena do plačil v skladu s členom 31, če najmanj 60 % kmetijske površine izpolnjuje vsaj eno od meril iz Priloge III po navedeni mejni vrednosti.

Izpolnjevanje navedenih pogojev se zagotavlja na ravni lokalnih upravnih enot (ravni LAU 2) ali na ravni jasno razmejene lokalne enote, ki obsega enotno, jasno določeno sklenjeno geografsko območje z opredeljivo gospodarsko in upravno identiteto.

Pri razmejevanju območij iz tega odstavka države članice na podlagi objektivnih meril izvedejo natančno prilagoditev, da se izključijo območja, na katerih so bile zabeležene pomembne naravne omejitve iz prvega pododstavka, ki pa so bile odpravljene z naložbami ali gospodarsko dejavnostjo, če je dokazana običajna produktivnost zemljišč ali kadar se izguba dohodka ali dodatni stroški iz člena 31(1) izravnajo z načini proizvodnje ali sistemi kmetovanja.

4. Območja, ki niso zajeta v odstavkih 2 in 3, so upravičena do plačil v skladu s členom 31, če so območja s posebnimi omejitvami in je treba na njih upravljanje zemljišč nadaljevati, da se zavaruje ali izboljša okolje, ohranita podeželje in turistični potencial zadevnega območja ali da se zaščiti obala.

Območja s posebnimi omejitvami vključujejo kmetijska območja, na katerih veljajo podobne naravne proizvodne danosti, pri čemer njihov skupni obseg ne presega 10 % ozemlja zadevne države članice.

Poleg tega so območja lahko upravičena do plačil iz tega odstavka, kadar:

— najmanj 60 % kmetijske površine izpolnjuje vsaj dve izmed meril iz Priloge III, pri čemer nobeno od meril ne odstopa od navedene mejne vrednosti za več kot 20 %, ali

— najmanj 60 % kmetijske površine sestavljajo območja, ki izpolnjujejo vsaj eno od meril iz Priloge III po navedeni mejni vrednosti, in območja, ki izpolnjujejo vsaj dve izmed meril iz Priloge III, pri čemer nobeno od meril ne odstopa od navedene mejne vrednosti za več kot 20 %.

Izpolnjevanje teh pogojev se zagotavlja na ravni LAU 2 ali na ravni prostorsko jasno razmejene lokalne enote, ki obsega enotno, jasno določeno sklenjeno geografsko območje z opredeljivo gospodarsko in upravno identiteto. Države članice pri razmejevanju območij iz tega pododstavka izvedejo natančno prilagoditev, opisano v členu 32(3). Območja, ki se štejejo za upravičena do plačil v skladu s tem pododstavkom, se upoštevajo pri izračunu 10 % omejitve iz drugega pododstavka.

Z odstopanjem se prvi pododstavek ne uporablja za države članice, katerih celotno ozemlje se šteje za območje s posebnimi omejitvami na podlagi uredb (ES) št. 1698/2005 in (ES) št. 1257/1999.

5. Države članice svojim programom razvoja podeželja dodajo:

(a) obstoječo ali spremenjeno razmejitev na podlagi odstavkov 2 in 4;

(b) novo razmejitev območij iz odstavka 3.

Člen 33

Dobrobit živali

1. Plačila za dobrobit živali v okviru tega ukrepa se odobrijo kmetom, ki se prostovoljno obvežejo, da bodo izvajali operacije, ki zajemajo eno ali več obveznosti na področju dobrobiti živali, in ki so aktivni kmetje v smislu člena 9 Uredbe (EU) št. 1307/2013

2. Plačila za dobrobit živali se odobrijo le za tiste obveznosti, ki presegajo ustrezne obvezne standarde, določene v skladu s poglavjem I naslova VI Uredbe (EU) št. 1306/2013 in druge ustrezne obvezne zahteve. Te ustrezne zahteve se opredelijo v programu.

Navedene obveznosti se prevzemajo za obdobja od enega do sedmih let z možnostjo podaljšanja.

3. Plačila se kmetom odobrijo letno za kritje dela ali vseh dodatnih stroškov in izpada dohodka zaradi prevzete obveznosti. Z njimi se po potrebi lahko krijejo tudi transakcijski stroški do največ 20 % premije, plačane za obveznosti na področju dobrobiti živali.

Podpora ne presega najvišjega zneska iz Priloge II.

4. Da bi zagotovili, da so obveznosti na področju dobrobiti živali skladne s splošno politiko Unije na tem področju, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 v zvezi z opredelitvijo področij, na katerih se z obveznostmi glede dobrobiti živali zagotavljajo višji standardi načinov proizvodnje.

Člen 34

Gozdarsko-okoljske in podnebne storitve ter ohranjanje gozdov

1. Podpora v okviru tega ukrepa se odobri na hektar gozda javnim in zasebnim posestnikom gozdov, drugim subjektom zasebnega prava in javnim organom ter njihovim združenjem, ki se prostovoljno obvežejo, da bodo izvajali operacije, ki zajemajo eno ali več gozdarsko-okoljskih in podnebnih obveznosti. V primeru gozdov v državni lasti se lahko podpora odobri le, če je organ, ki takšen gozd upravlja, zasebni organ ali občina.

Za gozdne posesti nad določeno velikostjo, ki jo določijo države članice v svojih programih razvoja podeželja, je pogoj za podporo iz odstavka 1 predložitev ustreznih informacij iz načrta za upravljanje gozdov ali enakovrednega načrta, ki je v skladu s trajnostnim upravljanjem gozdov, kot je bilo opredeljeno na Ministrski konferenci o varstvu gozdov v Evropi leta 1993.

2. S plačili se krijejo le tiste obveznosti, ki presegajo ustrezne obvezne zahteve, določene z nacionalnim zakonom o gozdarstvu ali drugim ustreznim nacionalnim pravom. Vse takšne zahteve se opredelijo v programu.

Obveznosti se prevzamejo za obdobje od petih do sedmih let. Vendar lahko države članice, če je to potrebno in ustrezno utemeljeno, za določene vrste obveznosti v svojih programih razvoja podeželja določijo daljše obdobje.

3. S plačili se krijejo vsi ali del dodatnih stroškov in izpada dohodka upravičencev zaradi prevzetih obveznosti. Z njimi se lahko po potrebi krijejo tudi transakcijski stroški do največ 20 % premije, plačane za gozdarsko-okoljske obveznosti. Podpora ne presega najvišjega zneska iz Priloge II.

V ustrezno utemeljenih primerih se lahko za operacije v zvezi z ohranjanjem okolja podpora odobri kot pavšalni znesek ali kot enkratno plačilo na enoto za obveznosti v zvezi z odpovedjo komercialni rabi dreves in gozdov, ki se izračuna na podlagi nastalih dodatnih stroškov in izpada dohodka.

4. Podpora se lahko zagotovi javnim in zasebnim subjektom za ohranjanje in krepitev gozdnih genskih virov za operacije, ki niso zajete v odstavkih 1, 2 in 3.

5. Da se zagotovi učinkovita uporaba proračunskih sredstev EKSRP, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 v zvezi z vrstami operacije, ki so upravičene do podpore iz odstavka 4 tega člena.

Člen 35

Sodelovanje

1. Podpora v okviru tega ukrepa se odobri za spodbujanje oblik sodelovanja, ki vključujejo vsaj dva subjekta, zlasti pa:

(a) pristope sodelovanja med različnimi akterji v kmetijskem sektorju, gozdarskem sektorju in v živilski verigi v Uniji ter drugimi akterji, ki prispevajo k doseganju ciljev in prednostnih nalog politike razvoja podeželja, vključno s skupinami proizvajalcev, zadrugami in medpanožnimi organizacijami;

(b) vzpostavljanje grozdov in mrež;

(c) ustanovitev in delovanje operativnih skupin EIP na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti iz člena 56.

2. Sodelovanje iz odstavka 1 se nanaša zlasti na:

(a) pilotne projekte;

(b) razvoj novih proizvodov, praks, procesov in tehnologij v kmetijskem, živilskem in gozdarskem sektorju;

(c) sodelovanje med malimi izvajalci pri organiziranju skupnih delovnih procesov, skupni uporabi objektov in naprav ter virov, pa tudi pri razvoju in/ali trženju turističnih storitev v povezavi s podeželskim turizmom;

(d) horizontalno in vertikalno sodelovanje med udeleženci v dobavni verigi za vzpostavitev in razvoj kratkih dobavnih verig in lokalnih trgov;

(e) promocijske dejavnosti na lokalni ravni, ki so povezane z razvojem kratkih dobavnih verig in lokalnih trgov;

(f) skupno ukrepanje za blažitev podnebnih sprememb ali prilagajanje nanje;

(g) skupne pristope k okoljskim projektom in stalnim okoljskim praksam, vključno z učinkovitim upravljanjem voda, uporabo obnovljivih virov energije in ohranjanjem kmetijske krajine;

(h) horizontalno in vertikalno sodelovanje med udeleženci v dobavni verigi pri trajnostnem zagotavljanju biomase za uporabo v postopkih pridelave hrane in proizvodnje energije ter v industrijskih procesih;

(i) izvajanje lokalnih strategij razvoja, ki niso tiste, opredeljene v členu 2(19) Uredbe (EU) št. 1303/2013, ki zadevajo eno ali več prednostnih nalog Unije za razvoj podeželja, zlasti v okviru skupin javnih in zasebnih partnerjev, razen tistih, ki so opredeljeni v točki (b) člena 32(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013;

(j) pripravo načrtov za upravljanje gozdov ali enakovrednih načrtov;

(k) diverzifikacijo kmetijskih dejavnosti v dejavnosti v zvezi z zdravstvenim varstvom, socialnim vključevanjem, kmetijstvom, ki ga podpira skupnost, ter izobraževanjem o okolju in hrani.

3. Podpora iz točke (b) odstavka 1 se odobri le novoustanovljenim grozdom in mrežam ter tistim, ki začenjajo dejavnost, ki je še niso izvajali.

Podpora za operacije iz točk (a) in (b) odstavka 2 se lahko odobri tudi posameznim akterjem, če je ta možnost predvidena v programu razvoja podeželja.

4. Rezultati pilotnih projektov iz točke (a) odstavka 2 in operacij iz točke (b) odstavka 2, ki jih izvajajo posamezni akterji iz odstavka 3, se objavijo.

5. Do podpore v okviru tega ukrepa so upravičeni naslednji stroški, povezani z oblikami sodelovanja iz odstavka 1:

(a) stroški študij o zadevnem območju, študij izvedljivosti ter priprave poslovnega načrta, načrta za upravljanje gozdov oziroma enakovrednega načrta ali lokalne strategije razvoja, razen strategije lokalnega razvoja iz člena 33 Uredbe (EU) št. 1303/2013

(b) stroški animacije zadevnega območja, da se zagotovi izvedljivost skupnega ozemeljskega projekta ali projekta, ki ga bo izvedla operativna skupina EIP na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti iz člena 56. V primeru grozdov lahko animacija zadeva tudi organiziranje usposabljanja, mrežno povezovanje članov in pridobivanje novih članov;

(c) tekoči stroški sodelovanja;

(d) neposredni stroški posebnih projektov, povezanih z izvajanjem poslovnega načrta, okoljskega načrta, načrta za upravljanje gozdov ali enakovrednega načrta, lokalne strategije razvoja, razen strategije lokalnega razvoja iz člena 33 Uredbe (EU) št. 1303/2013, ali neposrednih stroškov drugih ukrepov, usmerjenih v inovacije, vključno s preskušanjem;

(e) stroški promocijskih dejavnosti.

6. Kadar se izvaja poslovni načrt, okoljski načrt, načrt za upravljanje gozdov ali enakovreden načrt ali strategija razvoja, lahko države članice odobrijo pomoč v obliki skupnega zneska, s katerim se krijejo stroški sodelovanja in stroški izvedenih projektov, ali pa krijejo le stroške sodelovanja, za izvajanje projektov pa uporabijo sredstva v okviru drugih ukrepov ali drugih skladov Unije.

Kadar je podpora izplačana v obliki skupnega zneska in je vrsta izvedenega projekta takšna, da jo zajema drug ukrep iz te uredbe, se uporablja ustrezni najvišji znesek ali stopnja podpore.

7. Do podpore je upravičeno tudi sodelovanje med akterji iz različnih regij ali držav članic.

8. Podpora se omeji na največ sedem let, razen za kolektivne okoljske ukrepe v ustrezno utemeljenih primerih.

9. Sodelovanje v okviru tega ukrepa lahko poteka v kombinaciji s projekti, ki jih podpirajo skladi Unije, razen EKSRP, na istem ozemlju. Države članice zagotovijo, da se preprečijo čezmerna nadomestila zaradi kombinacije tega ukrepa in drugih instrumentov podpore na nacionalni ravni ali na ravni Unije.

10. Da se zagotovi učinkovita uporaba proračunskih sredstev EKSRP, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 v zvezi s podrobnejšo opredelitvijo značilnosti pilotnih projektov, grozdov, mrež, kratkih dobavnih verig in lokalnih trgov, ki bodo upravičeni do podpore, ter v zvezi s pogoji odobritve pomoči za vrste operacij iz odstavka 2 tega člena.

Člen 36

Obvladovanje tveganj

1. Podpora v okviru tega ukrepa zajema:

(a) finančne prispevke za premije za zavarovanje pridelka, živali in rastlin pred ekonomskimi izgubami kmetov, nastalimi zaradi slabih vremenskih razmer, bolezni živali ali rastlin, napada škodljivcev ali okoljske nesreče;

(b) finančne prispevke za vzajemne sklade za plačilo finančnih nadomestil kmetom za ekonomske izgube, nastale zaradi slabih vremenskih razmer, izbruha bolezni živali ali rastlin, napada škodljivcev ali okoljske nesreče;

(c) instrument za stabilizacijo dohodka v obliki finančnih prispevkov za vzajemne sklade za nadomestila kmetom zaradi izrednega zmanjšanja dohodka.

2. V tem členu "kmet" pomeni aktivnega kmeta v smislu člena 9 Uredbe (EU) št. 1307/2013

3. V točkah (b) in (c) odstavka 1 „vzajemni sklad“ pomeni shemo, ki jo akreditira država članica v skladu z nacionalnim pravom ter v okviru katere se vključeni kmetje zavarujejo in prejmejo nadomestila za ekonomske izgube, nastale zaradi slabih vremenskih razmer, izbruha bolezni živali ali rastlin, napada škodljivcev ali okoljske nesreče ali zaradi izrednega zmanjšanja dohodka.

4. Države članice zagotovijo, da se preprečijo čezmerna nadomestila zaradi kombinacije tega ukrepa in drugih instrumentov podpore na nacionalni ravni ali na ravni Unije ali zasebnih zavarovalnih shem.

5. Da se zagotovi učinkovita uporaba proračunskih sredstev EKSRP, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 v zvezi z najkrajšim in najdaljšim časom trajanja komercialnih posojil za vzajemne sklade iz točke (b) člena 38(3) in člena 39(4).

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu do 31. decembra 2018 predloži poročilo o izvajanju tega člena.

Člen 37

Zavarovanje kmetijskih rastlin, živali in rastlin

1. Podpora iz točke (a) člena 36(1) se lahko odobri le za tiste zavarovalne pogodbe, ki krijejo izgubo, nastalo zaradi slabih vremenskih razmer, bolezni živali ali rastlin, napada škodljivcev ali okoljske nesreče ali ukrepa, sprejetega v skladu z Direktivo 2000/29/ES za odpravo ali zajezitev širjenja bolezni rastlin ali škodljivcev, zaradi česar je uničenega več kot 30 % povprečnega letnega pridelka kmeta v predhodnem triletnem obdobju ali triletnega povprečja v predhodnem petletnem obdobju, pri čemer sta izključeni najvišja in najnižja vrednost. Za izračun letnega pridelka kmeta se lahko uporabijo indeksi. Uporabljena metoda izračuna omogoča določitev dejanske izgube posameznega kmeta v danem letu.

Meritev obsega povzročene škode se lahko prilagodi posebnostim posamezne vrste proizvoda, pri tem pa se uporabijo:

(a) biološki indeksi (količina izgube biomase) ali enakovredni indeksi izgube pridelka, ki se določijo na ravni kmetije ali na lokalni, regionalni ali nacionalni ravni, ali

(b) vremenski indeksi (vključno s količino padavin in temperaturo), ki se določijo na lokalni, regionalni ali nacionalni ravni.

2. Pojave, kot so slabe vremenske razmere, izbruh bolezni živali ali rastlin, napad škodljivcev ali okoljska nesreča, mora kot takšne uradno potrditi pristojni organ zadevne države članice.

Države članice lahko po potrebi vnaprej določijo merila, na podlagi katerih se šteje, da je takšen pojav uradno potrjen.

3. Kar zadeva bolezni živali, se lahko finančno nadomestilo iz točke (a) člena 36(1) odobri le za bolezni, navedene na seznamu bolezni živali, ki ga je sestavila Svetovna organizacija za zdravje živali, ali v Prilogi k Odločbi 2009/470/ES.

4. Z zavarovalninami se povrnejo največ skupni stroški za nadomestitev izgub iz točke (a) člena 36(1), pri čemer se ne zahteva ali določi vrsta ali količina prihodnjega pridelka.

Države članice lahko omejijo znesek premije, ki je upravičen do podpore, z uporabo ustreznih zgornjih mej.

5. Podpora ne presega najvišje stopnje iz Priloge II.

Člen 38

Vzajemni skladi za slabe vremenske razmere, bolezni živali in rastlin, napade škodljivcev ter okoljske nesreče

1. Zadevni vzajemni sklad je upravičen do podpore, če:

(a) ga je akreditiral pristojni organ v skladu z nacionalno zakonodajo;

(b) vodi pregledno politiko glede vplačil v sklad in izplačil iz njega;

(c) ima oblikovana jasna pravila za določitev odgovornosti za kakršne koli nastale dolgove.

2. Države članice določijo pravila za ustanovitev in upravljanje vzajemnih skladov, zlasti za odobritev izplačil nadomestil kmetom in njihove upravičenosti v primeru krize ter za upravljanje in spremljanje skladnosti s temi pravili. Države članice zagotovijo, da so v ureditvi o skladih določene kazni v primeru malomarnosti kmeta.

Pojave iz točke (b) člena 36(1) mora kot takšne uradno potrditi pristojni organ zadevne države članice.

3. Finančni prispevki iz točke (b) člena 36(1) se lahko nanašajo le na:

(a) upravne stroške ustanovitve vzajemnega sklada, porazdeljene na največ tri leta na podlagi postopnega zniževanja;

(b) zneske, ki jih vzajemni sklad izplača kot finančno nadomestilo kmetom. Poleg tega se lahko finančni prispevki nanašajo na obresti na komercialna posojila, ki jih vzajemni sklad najame za izplačilo finančnega nadomestila kmetom v primeru krize.

Podpora iz točke (b) člena 36(1) se lahko odobri le za kritje izgube, nastale zaradi slabih vremenskih razmer, izbruha bolezni živali ali rastlin, napada škodljivcev, ukrepa, sprejetega v skladu z Direktivo 2000/29/ES za odpravo ali zajezitev širjenja bolezni rastlin ali škodljivcev, ali okoljske nesreče, zaradi česar je uničenega več kot 30 % povprečnega letnega pridelka kmeta v predhodnem triletnem obdobju ali triletnega povprečja v predhodnem petletnem obdobju, pri čemer sta izključeni

najvišja in najnižja vrednost. Za izračun letnega pridelka kmeta se lahko uporabijo indeksi. Uporabljena metoda izračuna omogoča določitev dejanske izgube posameznega kmeta v danem letu.

Prispevki javnih skladov se ne plačujejo za začetni kapital.

4. Kar zadeva bolezni živali, se lahko finančno nadomestilo iz točke (b) člena 36(1) odobri za bolezni, navedene na seznamu bolezni živali, ki ga je sestavila Svetovna organizacija za zdravje živali, ali v Prilogi k Odločbi 2009/470/ES.

5. Podpora ne presega najvišje stopnje podpore iz Priloge II.

Države članice lahko omejijo stroške, ki so upravičeni do podpore, z uporabo:

(a) zgornjih mej za posamezni sklad;

(b) ustreznih zgornjih mej na enoto.

Člen 39

Instrument za stabilizacijo dohodka

1. Podporo iz točke (c) člena 36(1) se odobri le, kadar zmanjšanje dohodka presega 30 % povprečnega letnega dohodka posameznega kmeta v predhodnem triletnem obdobju ali triletnega povprečja v predhodnem petletnem obdobju, pri čemer sta izključeni najvišja in najnižja vrednost. Dohodek za namene točke (c) člena 36(1) pomeni vsoto prihodkov, ki jih kmet prejme na trgu, vključno s katero koli obliko javne podpore, pri čemer se odštejejo vhodni stroški. S plačili vzajemnega sklada kmetom se krije manj kot 70 % izgube dohodka proizvajalca v letu, ko slednji postane upravičen do prejemanja te pomoči.

2. Zadevni vzajemni sklad je upravičen do podpore, če:

(a) ga je akreditiral pristojni organ v skladu z nacionalnim pravom;

(b) vodi pregledno politiko glede vplačil v sklad in izplačil iz njega;

(c) ima oblikovana jasna pravila za določitev odgovornosti za kakršne koli nastale dolgove.

3. Države članice določijo pravila za ustanovitev in upravljanje vzajemnih skladov, zlasti za odobritev izplačil nadomestil kmetom v primeru krize ter za upravljanje in spremljanje skladnosti s temi pravili. Države članice zagotovijo, da so v ureditvi o skladih določene kazni v primeru malomarnosti kmeta.

4. Finančni prispevki iz točke (c) člena 36(1) se lahko nanašajo le na:

(a) upravne stroške ustanovitve vzajemnega sklada, porazdeljene na največ tri leta na podlagi postopnega zniževanja;

(b) zneske, ki jih vzajemni sklad izplača kot finančno nadomestilo kmetom. Poleg tega se lahko finančni prispevki nanašajo na obresti na komercialna posojila, ki jih vzajemni sklad najame za izplačilo finančnega nadomestila kmetom v primeru krize. Prispevki javnih skladov se ne plačujejo za začetni kapital.

5. Podpora ne presega najvišje stopnje iz Priloge II.

Člen 40

Financiranje dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil za Hrvaško

1. Podpora se lahko odobri kmetom, ki so upravičeni do dopolnilnih nacionalnih neposrednih plačil iz člena 19 Uredbe (EU) št. 1307/2013 Pogoji iz navedenega člena se uporabljajo tudi za podporo, ki se odobri v skladu s tem členom.

2. Podpora, ki se kmetom odobri za leta 2014, 2015 in 2016, ne preseže razlike med:

(a) ravnjo neposrednih plačil na Hrvaškem za zadevno leto v skladu s členom 17 Uredbe (EU) št. 1307/2013 in

(b) 45 % ustrezne ravni neposrednih plačil, kot se uporabljajo od leta 2022.

3. Prispevek Unije za podporo, ki se odobri v skladu s tem členom za Hrvaško za leta 2014, 2015 in 2016, ne preseže 20 % zadevne skupne letne dodelitve sredstev EKSRP.

4. Stopnja prispevka EKSRP za dopolnitev neposrednih plačil ne preseže 80 %.

Člen 41

Pravila o izvajanju ukrepov

Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o izvajanju ukrepov iz tega oddelka glede:

(a) postopkov za izbiro organov ali subjektov, ki nudijo storitve kmetijskega in gozdarskega svetovanja, pomoč pri upravljanju kmetij in nadomeščanje na kmetijah, ter postopnim zniževanjem pomoči v okviru ukrepa storitev svetovanja iz člena 15;

(b) ocene napredka v zvezi s poslovnim načrtom s strani države članice, plačilnimi možnostmi in načini dostopanja do drugih ukrepov za mlade kmete v okviru ukrepa razvoja kmetij in podjetij iz člena 19;

(c) pretvorbe v enote, ki niso navedene v Prilogi II, in količniki za pretvorbo živali v glave velike živine (GVŽ) v okviru ukrepov iz členov 28, 29, 33 in 34;

(d) možnosti uporabe standardnih predpostavk glede dodatnih stroškov in izpada dohodka v okviru ukrepov iz členov od 28 do 31, 33 in 34 ter merili za njegov izračun;

(e) izračuna zneska podpore, če je dejavnost upravičena do podpore v okviru več kot enega ukrepa.

Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 84.

LEADER

Člen 42

Lokalne akcijske skupine v okviru pristopa LEADER

1. Poleg nalog iz člena 34 Uredbe (EU) št. 1303/2013 lahko lokalne akcijske skupine izvajajo tudi dodatne naloge, ki jih nanje prenese organ upravljanja in/ali plačilna agencija.

2. Lokalne akcijske skupine lahko pristojno plačilno agencijo zaprosijo za izplačilo predplačila, če je takšna možnost predvidena v programu razvoja podeželja. Znesek predplačil ne presega 50 % javne podpore za tekoče stroške in stroške animacije.

Člen 43

Začetno orodje LEADER

Podpora za lokalni razvoj v okviru pristopa LEADER lahko vključuje tudi "začetno orodje LEADER" za lokalne skupnosti, ki pristopa LEADER niso uveljavile v programskem obdobju 2007–2013. "Začetno orodje LEADER" zajema podporo za krepitev zmogljivosti in male pilotne projekte. Podpora v okviru začetnega orodja LEADER ni pogojena s predložitvijo strategije lokalnega razvoja v okviru pristopa LEADER.

Člen 44

Dejavnosti sodelovanja v okviru pristopa LEADER

1. Podpora iz točke (c) člena 35(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013 se odobri:

(a) projektom sodelovanja znotraj države članice (medregijsko sodelovanje) ali projektom sodelovanja med območji v različnih državah članicah ali z območji v tretjih državah (transnacionalno sodelovanje);

(b) pripravljalni tehnični podpori za projekte medregijskega in transnacionalnega sodelovanja, če lahko lokalne akcijske skupine dokažejo, da načrtujejo izvedbo konkretnega projekta.

2. Poleg drugih lokalnih akcijskih skupin sta lahko v okviru EKSRP partnerja lokalne akcijske skupine:

(a) skupina lokalnih javno-zasebnih partnerjev na podeželskem območju, ki izvaja lokalno strategijo razvoja v Uniji ali zunaj nje;

(b) skupina lokalnih javno-zasebnih partnerjev na nepodeželskem območju, ki izvaja lokalno strategijo razvoja.

3. Kadar projektov sodelovanja ne izberejo lokalne akcijske skupine, države članice vzpostavijo sistem tekočih prijav.

Države članice najpozneje dve leti od datuma odobritve njihovih programov razvoja podeželja objavijo nacionalne ali regionalne upravne postopke v zvezi z izborom projektov transnacionalnega sodelovanja in seznam upravičenih stroškov.

Pristojni organ odobri projekte sodelovanja najpozneje štiri mesece po datumu predložitve vloge za projekt.

4. Države članice o odobrenih projektih transnacionalnega sodelovanja obvestijo Komisijo.

POGLAVJE II

Skupne določbe za več ukrepov

Člen 45

Naložbe

1. Naložbene operacije so upravičene do podpore EKSRP, če je v skladu s pravom, ki velja za takšne naložbe, predhodno ocenjen pričakovani okoljski učinek, kadar je verjetno, da bo naložba imela negativne vplive na okolje.

2. Izdatki, upravičeni do podpore EKSRP, so omejeni na:

(a) gradnjo, pridobitev, vključno z zakupom, ali izboljšanje nepremičnin;

(b) nakup ali zakup nove mehanizacije in opreme do tržne vrednosti blaga;

(c) splošne stroške v zvezi z izdatki iz točk (a) in (b), kot so plačila za storitve arhitektov, inženirjev in svetovalcev, plačila za storitve svetovanja v zvezi z okoljsko in ekonomsko trajnostjo, vključno s stroški za študije izvedljivosti. Študije izvedljivosti ostanejo upravičen izdatek tudi takrat, ko glede na njihove rezultate niso nastali nobeni izdatki v okviru točk (a) in (b);

(d) naslednje naložbe v neopredmetena sredstva: pridobitev ali razvoj računalniške programske opreme ter pridobitev patentov, licenc, avtorskih pravic in blagovnih znamk;

(e) stroške priprave načrtov za upravljanje gozdov in drugih enakovrednih načrtov.

3. V primeru kmetijskih naložb nakup pravic kmetijske proizvodnje, plačilnih pravic, živali in enoletnih rastlin ter njihovo sajenje nista upravičena do podpor za naložbe. Vendar so lahko v primeru obnove potenciala kmetijske proizvodnje, prizadetega zaradi naravnih nesreč ali katastrofičnih dogodkov, v skladu s točko (b) člena 18(1) izdatki za nakup živali upravičeni izdatki.

4. Upravičenci do podpore za naložbe lahko pristojne plačilne agencije zaprosijo za izplačilo predplačila v znesku do 50 % javne pomoči za naložbe, če je ta možnost predvidena v programu razvoja podeželja.

5. Do podpore so lahko upravičena obratna sredstva, ki so pomožna in vezana na novo naložbo v kmetijski ali gozdarski sektor, ki prejema podporo EKSRP prek finančnega instrumenta, vzpostavljenega v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1303/2013 Taki upravičeni izdatki ne presegajo 30 % skupnega zneska upravičenih izdatkov za naložbo. Zadevna zahteva se ustrezno utemelji.

6. Da se upoštevajo posebnosti posameznih vrst naložb, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83, s katerimi se določijo pogoji, pod katerimi se lahko drugi stroški, povezani z zakupnimi pogodbami in rabljeno opremo, štejejo za upravičene izdatke, in v zvezi z opredelitvijo vrst infrastrukture za izkoriščanje obnovljivih virov energije, ki so upravičene do podpore.

Člen 46

Naložbe v namakanje

1. Brez poseganja v člen 45 te uredbe se za upravičene izdatke v primeru namakanja novih in obstoječih namakalnih območij štejejo le naložbe, ki izpolnjujejo pogoje iz tega člena.

2. Komisijo se v skladu s pogoji iz okvirne direktive o vodah obvesti o načrtu upravljanja povodja za celotno območje, na katerem se bo izvedla naložba, pa tudi za katero koli drugo območje, na katerem ima lahko naložba vpliv na okolje. Ukrepi, ki se izvajajo v okviru načrta upravljanja povodja v skladu s členom 11 okvirne direktive o vodah in ki so pomembni za kmetijski sektor, so opredeljeni v ustreznem programu ukrepov.

3. Vodni števci, ki omogočajo merjenje porabe vode na ravni podprte naložbe, so nameščeni ali pa se namestijo v sklopu naložbe.

4. Naložba za izboljšanje obstoječega namakalnega objekta ali pripadajoče opreme za namakanje ali elementa namakalne infrastrukture je upravičena le, če po predhodni oceni omogoča najmanj 5- do 25-% potencialni prihranek vode glede na tehnične parametre obstoječega objekta in pripadajoče opreme za namakanje ali infrastrukture;

Če naložba vpliva na telesa podzemnih ali površinskih voda, pri katerih je bilo v zadevnem načrtu upravljanja povodja količinsko stanje ocenjeno z manj kot dobro:

(a) se z naložbo zagotovi učinkovito zmanjšanje porabe vode na ravni naložbe za vsaj 50 % potencialnega prihranka vode, ki ga omogoča naložba;

(b) je pri naložbi na posameznem kmetijskem gospodarstvu treba zagotoviti zmanjšanje pri skupni porabi vode zadevnega gospodarstva najmanj v višini 50 % potencialnega prihranka vode, ki je mogoč na ravni naložbe. Skupna poraba vode kmetijskega gospodarstva vključuje tudi vodo, ki jo gospodarstvo proda.

Nobeden od pogojev iz odstavka 4 se ne uporablja za naložbe v obstoječe objekte in pripadajočo opremo za namakanje, ki vplivajo le na energetsko učinkovitost, naložbe v izgradnjo vodnih zbiralnikov ali naložbe v uporabo reciklirane vode, ki ne vplivajo na telo podzemnih ali površinskih voda.

5. Naložba, katere rezultat je neto povečanje namakalnega območja, ki vpliva na določeno telo podzemnih ali površinskih voda, je upravičena le, če:

(a) količinsko stanje vodnega telesa v zadevnem načrtu upravljanja povodja ni bilo ocenjeno z manj kot dobro, in

(b) je iz okoljske analize razvidno, da naložba ne bo imela nobenega pomembnega negativnega vpliva na okolje; takšno analizo vplivov na okolje bodisi izvede pristojni organ bodisi jo pristojni organ odobri in se lahko nanaša tudi na skupine kmetijskih gospodarstev.

Območja, ki niso namakana, vendar je na njih nedavno deloval namakalni objekt, kar se ugotovi in utemelji v programu, se lahko štejejo za namakalna območja za namen ugotavljanja neto povečanja namakalnega območja.

6. Z odstopanjem od točke (a) odstavka 5 je lahko naložba, katere rezultat je neto povečanje namakalnega območja, vseeno upravičena do podpore EKSRP, če:

(a) se izvede v povezavi z naložbo v obstoječi namakalni objekt in pripadajočo opremo za namakanje ali element namakalne infrastrukture, za katero je predhodna ocena pokazala, da omogoča najmanj 5- do 25-% potencialni prihranek vode glede na tehnične parametre obstoječega objekta in pripadajoče opreme ali infrastrukture, ter

(b) se z naložbo zagotovi učinkovito zmanjšanje porabe vode na ravni naložbe kot celote za vsaj 50 % potencialnega prihranka vode, ki ga omogoča naložba v obstoječi namakalni objekt in pripadajočo opremo ali element namakalne infrastrukture.

Poleg tega se z odstopanjem pogoj iz točke (a) odstavka 5 ne uporablja za naložbe v vzpostavitev novega namakalnega objekta in pripadajoče opreme, ki bo oskrbovan z vodo iz obstoječega zbiralnika, ki ga je pristojni organ odobril pred 31. oktobrom 2013, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

— zadevni zbiralnik je opredeljen v ustreznem načrtu upravljanja povodja in zanj veljajo zahteve o nadzoru iz člena 11(3)(e) okvirne direktive o vodah;

— 31. oktobra 2013 je veljala bodisi zgornja meja za skupni odvzem vode iz zbiralnika bodisi minimalna zahtevana raven pretoka v vodnih telesih, ki jih obremenjuje zbiralnik;

— navedena zgornja meja oziroma minimalna zahtevana raven pretoka izpolnjuje pogoje iz člena 4 okvirne direktive o vodah in

— zaradi zadevne naložbe odvzemi vode ne presegajo zgornje meje, ki je veljala 31. oktobra 2013, oziroma raven pretoka v obremenjenih vodnih telesih ne pade pod minimalno zahtevano raven, ki je veljala 31. oktobra 2013.

Člen 47

Pravila za plačila na površino

1. Število hektarov, za katero velja obveznost na podlagi členov 28, 29 in 34, se lahko od leta do leta spreminja, če:

(a) je ta možnost predvidena v programu razvoja podeželja,

(b) zadevna obveznost ne velja za fiksne parcele in

(c) doseganje cilja obveznosti ni ogroženo.

2. Kadar se celotno zemljišče oziroma del zemljišča, na katero se nanaša obveznost, ali celotno kmetijsko gospodarstvo prenese na drugo osebo v obdobju navedene obveznosti, lahko obveznost ali njen del, ki ustreza prenesenemu zemljišču, za preostanek obdobja prevzame ta druga oseba ali pa obveznost lahko preneha veljati in država članica ne zahteva povračila za obdobje, v katerem je obveznost veljala.

3. Kadar upravičenec ne more več izpolnjevati prevzetih obveznosti, ker se kmetijsko gospodarstvo ali njegov del arondira ali je predmet javnih ukrepov komasacije ali ukrepov komasacije, ki jih odobrijo pristojni javni organi, države članice sprejmejo ukrepe, ki so potrebni, da se omogoči prilagoditev obveznosti novim razmeram na kmetijskem gospodarstvu. Če se izkaže, da takšna prilagoditev ni mogoča, obveznost preneha in država članica ne zahteva povračila za obdobje, v katerem je obveznost veljala.

4. Prejete pomoči ni treba vrniti v primerih višje sile in izjemnih okoliščin iz člena 2 Uredbe (EU) št. 1306/2013

5. Za obveznosti iz člena 33 se uporabljata tudi odstavek 2, kar zadeva primere prenosa celotnega kmetijskega gospodarstva, in odstavek 4.

6. Da se zagotovi učinkovito izvajanje ukrepov na površino in se zaščitijo finančni interesi Unije, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 83 v zvezi s pogoji, ki se uporabljajo za pretvorbo ali prilagoditev obveznosti v okviru ukrepov iz členov 28, 29, 33 in 34, ter opredelitvijo drugih okoliščin, v katerih pomoči ni treba vrniti.

Člen 48

Revizijska klavzula

Revizijska klavzula je predvidena za operacije, ki se izvajajo na podlagi členov 28, 29, 33 in 34, da se zagotovi njihova prilagoditev v primeru sprememb ustreznih obveznih standardov, zahtev ali obveznosti iz navedenih členov, ki jih morajo obveznosti presegati. Ta revizijska klavzula zajema tudi prilagoditve, ki so potrebne za preprečitev dvojnega financiranja praks iz člena 43 Uredbe (EU) št. 1307/2013 v primeru spremembe teh praks.

Operacije, ki se izvajajo na podlagi členov 28, 29, 33 in 34 ter se nadaljujejo po preteku tekočega programskega obdobja, vključujejo revizijsko klavzulo, da se omogoči njihova prilagoditev pravnemu okviru naslednjega programskega obdobja.

Če se upravičenec s takšno prilagoditvijo ne strinja, obveznost preneha in država članica ne zahteva povračila za obdobje, v katerem je obveznost veljala.

Člen 49

Izbor operacij

1. Brez poseganja v točko (d) člena 30(3) Uredbe (EU) št. 1303/2013 organ upravljanja za program razvoja podeželja po posvetovanju z odborom za spremljanje določi merila za izbor operacij. Namen meril za izbor je zagotoviti enako obravnavo vlagateljev, boljšo uporabo finančnih sredstev in ciljno usmerjenost ukrepov v skladu s prednostnimi nalogami Unije za razvoj podeželja. Pri določanju in uporabi meril za izbor se v zvezi z obsegom operacije upošteva načelo sorazmernosti.

2. Organ države članice, ki je pristojen za izbor operacij, zagotovi, da se operacije, z izjemo operacij iz členov 28 do 31, 33, 34 in 36 do 39 izberejo v skladu z merili za izbor iz odstavka 1 ter na podlagi preglednega in dobro dokumentiranega postopka.

3. Po potrebi so lahko upravičenci izbrani na podlagi razpisov za zbiranje predlogov, pri čemer se uporabijo merila ekonomske in okoljske učinkovitosti.

Člen 50

Opredelitev podeželskega območja

Organ upravljanja za namene te uredbe opredeli pojem "podeželsko območje" na ravni programa. Države članice lahko takšno opredelitev uvedejo za ukrep ali vrsto operacije, če je to ustrezno utemeljeno.

POGLAVJE III

Tehnična pomoč in mrežno povezovanje

Člen 51

Financiranje tehnične pomoči

1. V skladu s členom 6 Uredbe (EU) št. 1306/2013 lahko EKSRP na pobudo Komisije in/ali lastno pobudo porabi do 0,25 % letno dodeljenih sredstev za financiranje nalog iz člena 58 Uredbe (EU) št. 1303/2013 vključno s stroški vzpostavitve in delovanja Evropske mreže za razvoj podeželja iz člena 52 in mreže EIP iz člena 53.

EKSRP lahko financira tudi ukrepe iz člena 41(2) Uredbe (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta [1] v zvezi z označbami in simboli sheme kakovosti Unije.

Navedeni ukrepi se izvajajo v skladu s členom 58 Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta [2] ter katerimi koli drugimi določbami navedene uredbe in njenimi izvedbenimi določbami, ki se uporabljajo za to obliko izvrševanja proračuna.

2. Na pobudo držav članic se lahko do 4 % skupnega zneska posameznega programa razvoja podeželja nameni nalogam iz člena 59 Uredbe (ES) št. 1303/2013 in stroškom za pripravljalno delo v zvezi z razmejitvijo območij z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami iz člena 32.

Stroški v zvezi s certifikacijskim organom iz člena 9 Uredbe (EU) št. 1306/2013 niso upravičeni na podlagi tega odstavka.

Znotraj te 4 % omejitve se rezervira znesek za vzpostavitev in delovanje nacionalne mreže za podeželje iz člena 54.

3. Pri programih razvoja podeželja, v katere so vključene tako manj razvite kot druge regije, se lahko stopnja prispevka EKSRP za tehnično podporo iz člena 59(3) v programu določi na podlagi številčno prevladujoče vrste regij.

Člen 52

Evropska mreža za razvoj podeželja

1. V skladu s členom 51(1) se za mrežno povezovanje nacionalnih mrež, organizacij in uprav, ki delujejo na področju razvoja podeželja na ravni Unije, vzpostavi Evropska mreža za razvoj podeželja.

2. Cilji mrežnega povezovanja prek Evropske mreže za razvoj podeželja so:

(a) večja vključenost vseh zainteresiranih strani, zlasti tistih v kmetijstvu in gozdarstvu ter na drugih področjih razvoja podeželja, v izvajanje razvoja podeželja;

(b) izboljšanje kakovosti programov razvoja podeželja;

(c) vključenost pri obveščanju širše javnosti o prednostih politike razvoja podeželja;

(d) podpora vrednotenju programov razvoja podeželja.

[1] Uredba (EU) št. 1151/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. novembra 2012 o shemah kakovosti kmetijskih proizvodov in živil (UL L 343, 14.12.2012, str. 1).

[2] Uredba Sveta (EU, Euratom) št. 966/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 (UL L 298, 26.10.2012, str. 1).

3. Naloge mreže so:

(a) zbiranje, analiza in širjenje informacij o ukrepih na področju razvoja podeželja;

(b) zagotavljanje podpore glede postopkov vrednotenja ter zbiranja podatkov in ravnanja z njimi;

(c) zbiranje, usklajevanje in širjenje dobrih praks na področju razvoja podeželja na ravni Unije, tudi glede metodologij in orodij vrednotenja;

(d) vzpostavitev in vodenje tematskih skupin in/ali delavnic z namenom pospeševanja izmenjave strokovnega znanja in izkušenj ter podpore izvajanju, spremljanju in nadaljnjemu razvoju politike razvoja podeželja;

(e) zagotavljanje informacij o dosežkih na podeželskih območjih Unije in v tretjih državah;

(f) organiziranje srečanj in seminarjev na ravni Unije za tiste, ki so dejavno vključeni v razvoj podeželja;

(g) podpiranje nacionalnih mrež in pobud za transnacionalno sodelovanje ter izmenjave, ki zadevajo ukrepe in izkušnje na področju razvoja podeželja z mrežami v tretjih državah;

(h) posebej za lokalne akcijske skupine:

(i) ustvarjanje sinergij z dejavnostmi, ki jih zadevne mreže izvajajo na nacionalni ali regionalni ravni ali na obeh ravneh v zvezi s krepitvijo zmogljivosti in izmenjavo izkušenj, ter

(ii) sodelovanje z organi za mrežno povezovanje in tehnično podporo za lokalni razvoj, ki jih vzpostavijo ESRR, ESS in ESPR, glede svojih dejavnosti lokalnega razvoja in transnacionalnega sodelovanja.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi organizacijsko strukturo in delovanje Evropske mreže za razvoj podeželja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 84.

Člen 53

Mreža Evropskega partnerstva za inovacije

1. V skladu s členom 51(1) se vzpostavi mreža EIP za podporo EIP na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti iz člena 55. Ta mreža omogoča mrežno povezovanje operativnih skupin, svetovalnih služb in raziskovalcev.

2. Namen mreže EIP je:

(a) pospeševanje izmenjave strokovnega znanja in izkušenj ter dobrih praks;

(b) vzpostavitev dialoga med kmeti in raziskovalno skupnostjo ter spodbujanje vključevanja vseh zainteresiranih strani v proces izmenjave znanja.

3. Naloge mreže EIP so:

(a) zagotovitev službe za pomoč in zagotavljanje informacij o EIP ključnim akterjem;

(b) spodbujanje vzpostavitve operativnih skupin in zagotavljanje informacij o priložnostih, ki jih omogočajo politike Unije;

(c) pomoč pri vzpostavljanju pobud za ustanovitev grozdov in pilotnih ali demonstracijskih projektov, ki so med drugim lahko povezani z naslednjimi vprašanji:

(i) povečano kmetijsko produktivnost, ekonomsko uspešnost, trajnost, obseg proizvodnje in učinkovitost rabe virov;

(ii) inovacije v podporo gospodarstvu, ki temelji na rabi biomase;

(iii) biotsko raznovrstnost, ekosistemske storitve, funkcionalnost tal in trajnostno upravljanje voda;

(iv) inovativne proizvode in storitve za integrirano dobavno verigo;

(v) odpiranje možnosti za nove proizvode in novih tržnih priložnosti za primarne proizvajalce;

(vi) kakovost in varnost hrane ter zdravo prehrano;

(vii) zmanjšanje izgub po spravilu in živilskih odpadkov;

(d) zbiranje in širjenje informacij na področju EIP, vključno z izsledki raziskav in novih tehnologij na področju inovacij in izmenjave znanja, ter izmenjave na področju inovacij s tretjimi državami.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi organizacijsko strukturo in delovanje mreže EIP. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 84.

Člen 54

Nacionalna mreža za podeželje

1. Vsaka država članica ustanovi nacionalno mrežo za podeželje, ki združuje organizacije in uprave, ki sodelujejo pri razvoju podeželja. Partnerstvo iz člena 5 Uredbe (EU) št. 1303/2013 je prav tako del nacionalne mreže za podeželje.

Države članice z regionalnimi programi lahko v odobritev predložijo poseben program za ustanovitev in delovanje svoje nacionalne mreže za podeželje.

2. Cilji mrežnega povezovanja v okviru nacionalne mreže za podeželje so:

(a) večja vključenost zainteresiranih strani v izvajanje razvoja podeželja;

(b) kakovostnejše izvajanje programov razvoja podeželja;

(c) obveščanje širše javnosti in potencialnih upravičencev o politiki razvoja podeželja in možnostih financiranja;

(d) spodbujanje inovacij v kmetijstvu, proizvodnji hrane, gozdarstvu in na podeželskih območjih.

3. Podpora EKSRP v skladu s členom 51(3) se uporablja za:

(a) strukture, potrebne za delovanje mreže;

(b) pripravo in izvajanje akcijskega načrta, ki vključuje vsaj:

(i) dejavnosti za zbiranje primerov projektov, ki zajemajo vse prednostne naloge programov razvoja podeželja;

(ii) dejavnosti za lažjo tematsko in analitsko izmenjavo med zainteresiranimi stranmi na področju razvoja podeželja ter lažjo izmenjavo in širjenje izsledkov;

(iii) dejavnosti za zagotavljanje usposabljanja in mrežnega povezovanja za lokalne akcijske skupine ter zlasti tehnične pomoči za medregijsko in transnacionalno sodelovanje, spodbujanje sodelovanja med lokalnimi akcijskimi skupinami in iskanje partnerjev za ukrep iz člena 53;

(iv) dejavnosti za zagotavljanje mrežnega povezovanja za svetovalce in storitve podpore za inovacije;

(v) dejavnosti za izmenjavo in širjenje izsledkov spremljanja in vrednotenja;

(vi) komunikacijski načrt, vključno z informiranjem in obveščanjem javnosti v zvezi s programom razvoja podeželja, v soglasju z organi upravljanja ter informacijske in komunikacijske dejavnosti, ki so namenjene širši javnosti;

(vii) dejavnosti za sodelovanje v Evropski mreži za razvoj podeželja in prispevanja k njej.

4. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila za vzpostavitev in delovanje nacionalnih mrež za podeželje ter vsebino posebnih programov iz odstavka 1. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 84.

NASLOV IV

EIP NA PODROČJU KMETIJSKE PRODUKTIVNOSTI IN TRAJNOSTI

Člen 55

Cilji

1. EIP na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti:

(a) spodbuja z viri gospodaren, ekonomsko upravičen, produktiven, konkurenčen ter podnebju prijazen kmetijski in gozdarski sektor z nizkimi emisijami, ki je odporen na podnebne spremembe in se razvija v smeri kmetijsko - ekoloških proizvodnih sistemov, pri čemer upošteva osnovne naravne vire, od katerih sta kmetijstvo in gozdarstvo odvisna;

(b) pomaga zagotavljati stalno in trajnostno oskrbo s hrano, krmo in biomateriali, kar vključuje obstoječe in nove vrste;

(c) izboljšuje procese za ohranjanje okolja ter prilagajanje podnebnim spremembam in njihovo blažitev;

(d) vzpostavlja povezave med najnovejšimi spoznanji iz raziskav in najsodobnejšo tehnologijo ter kmeti, upravljavci gozdov, podeželskimi skupnostmi, podjetji, nevladnimi organizacijami in službami za svetovanje.

2. EIP na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti si prizadeva izpolniti svoje cilje:

(a) z ustvarjanjem dodane vrednosti z boljšim povezovanjem raziskav in kmetijske prakse ter spodbujanjem širše uporabe razpoložljivih inovativnih ukrepov;

(b) s spodbujanjem hitrejšega in širšega prenosa inovativnih rešitev v prakso ter

(c) z obveščanjem znanstvenikov o potrebah po raziskavah kmetijske prakse.

3. EKSRP prispeva k ciljem EIP na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti, tako da v skladu s členom 35 podpira operativne skupine EIP iz člena 56 in mrežo EIP iz člena 53.

Člen 56

Operativne skupine

1. Operativne skupine EIP so del EIP na področju kmetijske produktivnosti in trajnosti. Ustanovijo jih zainteresirani subjekti, kot so kmetje, raziskovalci, svetovalci in podjetja, ki delujejo v kmetijskem in živilskem sektorju ter so pomembni za uresničevanje ciljev EIP.

2. Operativne skupine EIP vzpostavijo notranje postopke, s katerimi se zagotavlja preglednost njihovega delovanja in odločanja ter preprečuje navzkrižje interesov.

3. Države članice v okviru svojih programov odločajo, v kolikšnem obsegu bodo podpirale operativne skupine.

Člen 57

Naloge operativnih skupin

1. Operativne skupine EIP pripravijo načrt, ki vsebuje:

(a) opis inovativnega projekta, ki se bo razvil, preskusil, prilagodil ali izvedel;

(b) opis pričakovanih rezultatov in prispevka k cilju EIP o večji produktivnosti in trajnostnem upravljanju virov.

2. Operativne skupine pri izvajanju svojih inovativnih projektov:

(a) odločajo o pripravi in izvedbi inovativnih dejavnosti ter

(b) izvajajo inovativne dejavnosti z ukrepi, ki se financirajo v okviru programov razvoja podeželja.

3. Operativne skupine razširjajo rezultate svojega projekta, zlasti prek mreže EIP.

NASLOV V

FINANČNE DOLOČBE

Člen 58

Sredstva in njihovo razdeljevanje

1. Brez poseganja v odstavke 5, 6 in 7 tega člena je skupni znesek podpore Unije za razvoj podeželja na podlagi te uredbe za obdobje od 1. januarja 2014 do 31. decembra 2020 v skladu z večletnim finančnim okvirom za obdobje 2014–2020 84 936 milijonov EUR glede na cene iz leta 2011.

2. V skladu s členom 51(1) se 0,25 % sredstev iz odstavka 1 nameni tehnični pomoči za Komisijo.

3. Zaradi načrtovanja zneskov iz odstavka 1 in njihove poznejše vključitve v splošni proračun Unije se ti zneski indeksirajo za 2 % na leto.

4. Letna razdelitev zneskov iz odstavka 1 na države članice po odbitku zneska iz odstavka 2 je navedena v Prilogi I.

5. Sredstva, ki jih država članica prenese v skladu s členom 14(2) Uredbe (EU) št. 1306/2013 se odštejejo od zneskov, dodeljenih tej državi članici v skladu z odstavkom 4.

6. Letna razdelitev iz odstavka 4 vključuje tudi sredstva, ki se prenesejo v EKSRP z uporabo členov 7(2) in 14(1) Uredbe (EU) št. 1307/2013 in sredstva, ki se prenesejo v EKSRP z uporabo členov 10b in 136 Uredbe Sveta (ES) št. 73/2009 ([1]) za koledarsko leto 2013.

7. Da bi upoštevali spremembe v zvezi z letno razdelitvijo iz odstavka 4, vključno s prenosi iz odstavkov 5 in 6, da bi izvedli tehnične prilagoditve brez spremembe skupnega zneska dodeljenih sredstev ali da bi upoštevali kakršne koli druge spremembe, določene z zakonodajnim aktom po sprejetju te uredbe, je Komisija v skladu s členom 83 pooblaščena za sprejemanje delegiranih aktov za pregled zgornjih mej iz Priloge Ia.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 73/2009 z dne 19. januarja 2009 o skupnih pravilih za sheme neposrednih podpor za kmete v okviru skupne kmetijske politike in o uvedbi nekaterih shem podpor za kmete, spremembi uredb (ES) št. 1290/2005, (ES) št. 247/2006, (ES) št. 378/2007 in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1782/2003 (UL L 30, 31.1.2009, str. 16).

8 Za namene dodelitve rezerve za uspešnost iz člena 22(3) in (4) Uredbe (EU) št. 1303/2013 se razpoložljivi namenski prejemki, zbrani v skladu s členom 43 Uredbe (EU) št. 1306/2013 za EKSRP, dodajo zneskom iz člena 20 Uredbe (EU) št. 1303/2013. Ti razpoložljivi namenski prejemki se državam članicam dodelijo sorazmerno glede na njihov delež v skupnem znesku podpore iz EKSRP.

Člen 59

Prispevki iz Sklada

1. V odločitvi, s katero se odobri program razvoja podeželja, se določi najvišji prispevek EKSRP k programu. Po potrebi se v odločitvi jasno opredelijo sredstva, dodeljena manj razvitim regijam.

2. Prispevek EKSRP se izračuna na podlagi zneska upravičenih javnih izdatkov.

3. V programih razvoja podeželja se določi enotna stopnja prispevka EKSRP, ki velja za vse ukrepe. Po potrebi se določi ločena stopnja prispevka EKSRP za manj razvite regije, najbolj oddaljene regije, manjše Egejske otoke v smislu Uredbe (EGS) št. 2019/93 in regije v prehodu. Najvišja stopnja prispevka EKSRP je:

(a) 85 % upravičenih javnih izdatkov v manj razvitih regijah, v najbolj oddaljenih regijah in na manjših Egejskih otokih v smislu Uredbe (EGS) št. 2019/93;

(b) 75 % upravičenih javnih izdatkov za vse regije, katerih BDP na prebivalca za obdobje 2007–2013 je bil nižji od 75 % povprečja EU-25 za referenčno obdobje, toda katerih BDP na prebivalca presega 75 % povprečnega BDP v EU-27;

(c) 63 % upravičenih javnih izdatkov za regije v prehodu, razen tistih iz točke (b) tega odstavka;

(d) 53 % upravičenih javnih izdatkov v drugih regijah.

Najnižja stopnja prispevka EKSRP je 20 %.

4. Z odstopanjem od odstavka 3 je najvišja stopnja prispevka EKSRP:

(a) 80 % za ukrepe iz členov 14, 27 in 35, lokalni razvoj LEADER iz člena 32 Uredbe (EU) št. 1303/2013 in operacije iz točke (a)(i) člena 19(1). Za programe manj razvitih regij, najbolj oddaljenih regij, manjših Egejskih otokov v smislu Uredbe (EGS) št. 2019/93 in regij v prehodu iz točk (ab) in (ac) odstavka 3 se lahko navedena stopnja poveča na največ 90 %;

(b) 75 % za operacije, ki prispevajo k doseganju okoljskih ciljev ter cilju blažitve podnebnih sprememb in prilagajanja nanje na podlagi člena 17, točk (a) in (b) člena 21(1), členov 28, 29, 30, 31 ter 34;

(c) 100 % za finančne instrumente na ravni Unije iz točke (a) člena 38(1) Uredbe(EU) št. 1303/2013

(d) stopnja prispevka, ki se uporablja za zadevni ukrep, povečana za dodatnih 10 odstotnih točk za prispevke k finančnim instrumentom iz točke (b) člena 38(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013;

(e) 100 % za operacije, ki so financirane iz sredstev, prenesenih v EKSRP ob uporabi členov 7(2) in 14(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013;

(f) 100 % za znesek 500 milijonov EUR glede na cene iz leta 2011, dodeljen Portugalski, in za znesek 7 milijonov EUR glede na cene iz leta 2011, dodeljen Cipru, če navedeni državi članici 1. januarja 2014 ali pozneje prejemata finančno pomoč v skladu s členoma 136 in 143 PDEU, in sicer do leta 2016, ko se uporaba te določbe ponovno oceni;

(g) za države članice, ki 1. januarja 2014 ali pozneje prejemajo finančno pomoč v skladu s členoma 136 in 143 PDEU, se lahko stopnja prispevka EKSPR, ki izhaja iz uporabe člena 24(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013 poviša za največ dodatnih 10 odstotnih točk, do največ 95 %, za izdatke, ki jih morajo te države članice plačati v prvih dveh letih izvajanja programa razvoja podeželja. Vendar se stopnja prispevka EKSPR, ki bi se uporabljala brez tega odstopanja, upošteva za skupne javne izdatke v programskem obdobju.

5. Najmanj 5 % in v primeru Hrvaške 2,5 % skupnega prispevka EKSRP k programu razvoja podeželja je rezervirano za pristop LEADER.

6. Vsaj 30 % skupnega prispevka EKSRP k programu razvoja podeželja je rezervirano za ukrepe iz člena 17 za naložbe, povezane s podnebjem in okoljem, iz členov 21, 28, 29 in 30, razen plačil v zvezi z okvirno direktivo o vodah, ter členov 31, 32 in 34.

Prvi pododstavek se ne uporablja za najbolj oddaljene regije in čezmorska ozemlja držav članic.

7. Kadar država članica predloži tako nacionalni program kot več regionalnih programov, se odstavka 5 in 6 za nacionalni program ne uporabljata. Prispevek EKSRP k nacionalnemu programu se upošteva pri izračunu odstotka iz odstavkov 5 in 6 za posamezni regionalni program, sorazmerno deležu tega regionalnega programa v dodeljenih sredstvih na nacionalni ravni.

8. Izdatki, ki jih sofinancira EKSRP, niso sofinancirani s prispevki iz strukturnih skladov, Kohezijskega sklada ali katerega koli drugega finančnega instrumenta Unije.

9. Pri javnih izdatkih za pomoč podjetjem se upoštevajo omejitve pomoči, ki veljajo za državno pomoč, če ta uredba ne določa drugače.

Člen 60

Upravičenost izdatkov

1. Z odstopanjem od člena 65(9) Uredbe (EU) št. 1303/2013 lahko v programih razvoja podeželja v primeru nujnih ukrepov zaradi naravnih nesreč določeno, da se upravičenost izdatkov v zvezi s spremembami programa lahko začne z datumom pojava naravne nesreče.

2. Izdatki so upravičeni do prispevka EKSRP le, če so nastali pri operacijah, ki jih je v skladu z merili za izbor iz člena 49 določil organ upravljanja za zadevni program ali za program v njegovi pristojnosti.

Razen splošnih stroškov, opredeljenih v točki (c) člena 45(2), se v zvezi z naložbenimi operacijami v okviru ukrepov s področja uporabe člena 42 PDEU za upravičene štejejo le izdatki, ki so nastali po predložitvi vloge pristojnemu organu.

Države članice lahko v svojih programih določijo, da so upravičeni le izdatki, ki so nastali po tem, ko je vlogo za podporo odobril pristojni organ.

3. Odstavka 1 in 2 se ne uporabljata za člen 51(1) in (2).

4. Plačila upravičencev se dokažejo z računi in potrdili o plačilu. Če to ni mogoče, se plačila dokažejo z dokumenti enake dokazne vrednosti, razen za vrste podpore v skladu s točkami (b), (c) in (d) člena 67(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013

Člen 61

Upravičeni izdatki

1. Če se tekoči stroški krijejo s podporo v skladu s to uredbo, so upravičene naslednje vrste stroškov:

(a) operativni stroški;

(b) stroški za zaposlene;

(c) stroški usposabljanja;

(d) stroški v zvezi z odnosi z javnostmi;

(e) finančni stroški;

(f) stroški mrežnega povezovanja.

2. Študije se štejejo za upravičene izdatke le, če so povezane z določeno operacijo v okviru programa ali s posebnimi cilji programa.

3. Prispevki v naravi v obliki zagotovitve del, blaga, storitev, zemljišč in nepremičnin, za katere ni bilo izvršeno nobeno plačilo z gotovino, ki bi ga bilo mogoče dokazati z računom ali dokumenti enake dokazne vrednosti, so lahko upravičeni do podpore, če so izpolnjeni pogoji iz člena 69 Uredbe (EU) št. 1303/2013

Člen 62

Preverljivost in možnost kontrole ukrepov

1. Države članice zagotovijo, da so vsi ukrepi za razvoj podeželja, ki jih nameravajo izvajati, preverljivi in da jih je mogoče kontrolirati. Zato organ upravljanja in plačilna agencija vsakega programa razvoja podeželja predhodno ocenita preverljivost in možnost kontrole ukrepov, ki se vključijo v program razvoja podeželja. Organ upravljanja in plačilna agencija preverljivost ukrepov in možnost njihove kontrole ocenjujeta tudi med izvajanjem programa razvoja podeželja. Pri predhodni oceni in oceni med izvajanjem se upoštevajo rezultati kontrol v predhodnem in tekočem programskem obdobju. Če ocena pokaže, da zahteve v zvezi s preverljivostjo in možnostjo kontrole ukrepov niso izpolnjene, se zadevni ukrepi ustrezno prilagodijo.

2. Če je pomoč odobrena na podlagi standardnih stroškov ali dodatnih stroškov in izpada dohodka, države članice zagotovijo, da so izračuni ustrezni in natančni ter pripravljeni vnaprej na podlagi ustreznega, pravičnega in preverljivega izračuna. Zato organ, ki je funkcionalno neodvisen od organov, pristojnih za izvajanje programa, ter ima ustrezno strokovno znanje in izkušnje, opravi izračune ali potrdi njihovo ustreznost in natančnost. V program razvoja podeželja se vključi izjava, v kateri se potrdita ustreznost in natančnost izračunov.

Člen 63

Predplačila

1. Pogoj za izplačilo predplačil je izdaja bančne garancije ali enakovredno jamstvo v višini 100 % zneska predplačila. Kar zadeva javne upravičence, se predplačila izplačajo občinam, regionalnim organom in njihovim združenjem ter subjektom javnega prava.

Instrument, ki ga javni organ da kot jamstvo, se šteje za enakovrednega garanciji iz prvega pododstavka, če se organ zaveže izplačati znesek, krit z navedenim jamstvom, kolikor ni ugotovljena upravičenost do predplačila.

2. Garancija se lahko sprosti, če pristojna plačilna agencija ugotovi, da je znesek dejanskih izdatkov, ki ustrezajo javnemu prispevku, povezanemu z operacijo, presegel znesek predplačila.

NASLOV VI

UPRAVLJANJE, KONTROLA IN OBVEŠČANJE JAVNOSTI

Člen 64

Odgovornosti Komisije

Za zagotavljanje dobrega finančnega poslovodenja v skladu s členom 317 PDEU Komisija v okviru deljenega upravljanja izvaja ukrepe in kontrole iz Uredbe (EU) št. 1306/2013

Člen 65

Odgovornosti držav članic

1. Države članice za učinkovito zaščito finančnih interesov Unije sprejmejo zakonske in druge predpise v skladu s členom 58(1) Uredbe (EU) št. 1306/2013.

2. Države članice za vsak program razvoja podeželja imenujejo naslednje organe:

(a) organ upravljanja, ki je lahko javni ali zasebni organ, ki deluje na nacionalni ali regionalni ravni, ali pa država članica sama, kadar izvaja to nalogo, je pristojen za upravljanje zadevnega programa;

(b) akreditirano plačilno agencijo v smislu člena 7 Uredbe (EU) št. 1306/2013

(c) certifikacijski organ v smislu člena 9 Uredbe (EU) št. 1306/2013.

3. Države članice za vsak program razvoja podeželja zagotovijo vzpostavitev ustreznega sistema upravljanja in kontrole, ki zagotavlja jasno dodelitev in ločitev nalog med organom upravljanja in drugimi organi. Države članice so odgovorne za zagotavljanje učinkovitega delovanja sistemov v celotnem programskem obdobju.

4. Države članice jasno opredelijo naloge organa upravljanja, plačilne agencije in lokalnih akcijskih skupin v okviru pristopa LEADER, kar zadeva uporabo meril za upravičenost in izbor ter postopek izbora projektov.

Člen 66

Organ upravljanja

1. Organ upravljanja je odgovoren za uspešno, učinkovito in pravilno upravljanje in izvajanje programa ter zlasti za:

(a) zagotovitev ustreznega in varnega elektronskega sistema za beleženje, vzdrževanje, vodenje in sporočanje statističnih podatkov v zvezi s programom in njegovim izvajanjem, potrebnih za spremljanje in vrednotenje, in zlasti podatkov, ki so potrebni za spremljanje napredka pri doseganju opredeljenih ciljev in prednostnih nalog;

(b) posredovanje Komisiji, do 31. januarja in 31. oktobra vsako leto programa, ustreznih podatkov o kazalnikih v zvezi z operacijami, izbranimi za financiranje, vključno s podatki o kazalnikih učinka in finančnih kazalnikih,;

(c) zagotovitev, da upravičenci in drugi organi, ki sodelujejo pri izvajanju operacij:

(i) prejmejo informacije o svojih obveznostih na podlagi odobrene pomoči in uporabljajo ločen računovodski sistem ali pa ustrezno računovodsko kodo za vse transakcije v zvezi z operacijo;

(ii) poznajo zahteve glede predložitve podatkov organu upravljanja ter evidentiranja učinkov in rezultatov;

(d) zagotovitev, da je predhodno vrednotenje iz člena 55 Uredbe (EU) št. 1303/2013 v skladu s sistemom vrednotenja in spremljanja, ter sprejetje tega vrednotenja in njegovo predložitev Komisiji;

(e) zagotovitev, da je načrt vrednotenja iz člena 56 Uredbe (EU) št. 1303/2013 pripravljen, da je naknadno vrednotenje programa iz člena 57 Uredbe (EU) št. 1303/2013 izvedeno v rokih, določenih v navedeni uredbi, zagotovitev, da so takšna vrednotenja v skladu s sistemom spremljanja in vrednotenja, ter njihovo predložitev odboru za spremljanje in Komisiji;

(f) zagotovitev informacij in dokumentov, potrebnih za spremljanje izvajanja programa glede na njegove posebne cilje in prednostne naloge, odboru za spremljanje;

(g) pripravo letnega poročila o izvajanju, vključno z združenimi preglednicami za spremljanje, in njegovo predložitev Komisiji, potem ko ga odobri odbor za spremljanje;

(h) zagotovitev, da plačilna agencija pred odobritvijo izplačil prejme vse potrebne informacije, zlasti informacije o uporabljenih postopkih in izvedenih kontrolah pri operacijah, izbranih za financiranje;

(i) zagotovitev obveščanja javnosti o programu, tudi prek nacionalne mreže za podeželje, in sicer z obveščanjem morebitnih upravičencev, strokovnih organizacij, gospodarskih in socialnih partnerjev, organov, vključenih v spodbujanje enakosti med moškimi in ženskami, ter zadevnih nevladnih organizacij, vključno z okoljskimi organizacijami, o možnostih, ki jih nudi program, in pravilih glede dostopa do sredstev programa ter z obveščanjem upravičencev o prispevku Unije, širše javnosti pa o vlogi Unije v programu.

2. Država članica ali organ upravljanja lahko za upravljanje in izvajanje operacij razvoja podeželja določi enega ali več posredniških organov, vključno z lokalnimi organi, regionalnimi razvojnimi organi ali nevladnimi organizacijami.

Kadar se del nalog organa upravljanja prenese na drug organ, je organ upravljanja še naprej v celoti odgovoren za učinkovitost in pravilnost upravljanja ter izvajanja navedenih nalog. Organ upravljanja zagotovi, da so opredeljene ustrezne določbe, ki drugemu organu omogočajo pridobitev vseh potrebnih podatkov in informacij za izvajanje teh nalog.

3. Če je v program razvoja podeželja vključen tematski podprogram iz člena 7, lahko organ upravljanja za upravljanje in izvajanje navedene strategije določi enega ali več posredniških organov, vključno z lokalnimi organi, lokalnimi akcijskimi skupinami ali nevladnimi organizacijami. V tem primeru se uporablja odstavek 2.

Organ upravljanja zagotovi, da se operacije in učinki takšnega tematskega podprograma za namene sistema spremljanja in vrednotenja iz člena 67 opredelijo ločeno.

4. Ob upoštevanju vloge plačilnih agencij in drugih organov, kot so določeni v Uredbi (EU) št. 1306/2013 se lahko v primeru, ko ima država članica več kot en program, imenuje usklajevalni organ, ki bo zagotavljal usklajenost upravljanja sredstev ter povezavo med Komisijo in nacionalnimi organi upravljanja.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi enotne pogoje za izvajanje zahtev glede informiranja in obveščanja javnosti iz točke (i) odstavka 1.

NASLOV VII

SPREMLJANJE IN VREDNOTENJE

POGLAVJE I

Splošne določbe

Oddelek 1

Vzpostavitev sistema spremljanja in vrednotenja ter njegovi cilji

Člen 67

Sistem spremljanja in vrednotenja

V skladu s tem naslovom se v sodelovanju med Komisijo in državami članicami pripravi skupni sistem spremljanja in vrednotenja, ki ga Komisija sprejme z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 84.

Člen 68

Namen

Namen sistema spremljanja in vrednotenja je:

(a) prikazati napredek in dosežke politike razvoja podeželja ter ocena vpliva, uspešnosti, učinkovitosti in pomembnosti posredovanj v okviru politike razvoja podeželja;

(b) prispevati k bolj ciljno usmerjeni podpori za razvoj podeželja;

(c) podpreti skupni proces pridobivanja znanja in izkušenj, ki je povezan s spremljanjem in vrednotenjem.

Oddelek 2

Tehnične določbe

Člen 69

Skupni kazalniki

1. Seznam skupnih kazalnikov, ki se nanašajo na izhodiščno stanje, pa tudi finančno izvajanje, učinke, rezultate in vpliv programa, ter veljajo za vsak program, se opredeli v sistemu spremljanja in vrednotenja iz člena 67, da se omogoči združevanje podatkov na ravni Unije.

2. Skupni kazalniki temeljijo na razpoložljivih podatkih in so povezani s strukturo in cilji okvira politike razvoja podeželja ter omogočajo oceno napredka, učinkovitosti in uspešnosti izvajanja politike glede na cilje na ravni Unije, nacionalni ravni in ravni programa. Skupni kazalniki vpliva temeljijo na razpoložljivih podatkih.

3. Izvajalec vrednotenja količinsko ovrednoti vpliv programa, ki se meri s kazalniki vpliva. Komisija na podlagi ugotovitev iz vrednotenja SKP, vključno z vrednotenjem programov razvoja podeželja, ob pomoči držav članic oceni skupni vpliv vseh instrumentov SKP.

Člen 70

Elektronski informacijski sistem

Ključne informacije o izvajanju programa, o vsaki operaciji, izbrani za financiranje, in o zaključenih operacijah, ki so potrebne za spremljanje in vrednotenje, vključno s ključnimi informacijami o vsakem upravičencu in projektu, se beležijo in vodijo elektronsko.

Člen 71

Zagotavljanje informacij

Upravičenci do podpore v okviru ukrepov razvoja podeželja in lokalne akcijske skupine se zavežejo, da bodo organu upravljanja in/ali imenovanim izvajalcem vrednotenja ali drugim organom, pooblaščenim za opravljanje nalog v njihovem imenu, zagotovili vse informacije, potrebne za omogočanje spremljanja in vrednotenja programa, zlasti kar zadeva izpolnjevanje opredeljenih ciljev in prednostnih nalog.

POGLAVJE II

Spremljanje

Člen 72

Postopki spremljanja

1. Organ upravljanja in odbor za spremljanje iz člena 47 Uredbe (EU) št. 1303/2013 spremljata kakovost izvajanja programa.

2. Organ upravljanja in odbor za spremljanje spremljata vsak program razvoja podeželja z uporabo finančnih kazalnikov, kazalnikov učinka in ciljnih kazalnikov.

Člen 73

Odbor za spremljanje

Države članice z regionalnimi programi lahko ustanovijo nacionalni odbor za spremljanje, ki usklajuje izvajanje teh programov glede na nacionalni okvir in črpanje finančnih sredstev.

Člen 74

Odgovornosti odbora za spremljanje

Odbor za spremljanje se prepriča o učinkovitosti programa razvoja podeželja in uspešnosti njegovega izvajanja. V ta namen odbor za spremljanje poleg nalog iz člena 49 Uredbe (EU) št. 1303/2013

(a) v štirih mesecih po sprejetju odločitve o odobritvi programa, potem ko se z njim opravi posvetovanje, izda mnenje v zvezi z merili za izbor financiranih operacij, ki se pregledajo glede na potrebe programiranja;

(b) preuči dejavnosti in rezultate v zvezi z napredkom pri izvajanju načrta vrednotenja programa;

(c) preuči zlasti ukrepe iz programa v zvezi z izpolnjevanjem predhodnih pogojenosti, ki spadajo v pristojnost organa upravljanja, ter je obveščen o ukrepih v zvezi z izpolnjevanjem drugih predhodnih pogojenosti;

(d) sodeluje v nacionalni mreži za podeželje z namenom izmenjave informacij o izvajanju programa; in

(e) obravnava in odobrava letna poročila o izvajanju, preden se pošljejo Komisiji.

Člen 75

Letno poročilo o izvajanju

1. Država članica Komisiji predloži letno poročilo o izvajanju programa razvoja podeželja v prejšnjem koledarskem letu do 30. junija 2016 in do 30. junija vsakega naslednjega leta do vključno leta 2024. Poročilo, predloženo leta 2016, zajema koledarski leti 2014 in 2015.

2. Letna poročila o izvajanju poleg izpolnjevanja zahtev iz člena 50 Uredbe (EU) št. 1303/2013 med drugim vključujejo informacije o finančnih obveznostih in izdatkih za posamezen ukrep ter povzetek dejavnosti, izvedenih v zvezi z načrtom vrednotenja.

3. Letno poročilo o izvajanju, predloženo leta 2017, poleg izpolnjevanja zahtev iz člena 50 Uredbe (EU) št. 1303/2013 zajema tudi opis izvajanja morebitnih podprogramov, vključenih v program.

4. Letno poročilo o izvajanju, predloženo leta 2019, poleg izpolnjevanja zahtev iz člena 50 Uredbe (EU) št. 1303/2013 zajema tudi opis izvajanja morebitnih podprogramov, vključenih v program, ter oceno napredka pri zagotavljanju celostnega pristopa k uporabi EKSRP in drugih finančnih instrumentov EU za podporo prostorskega razvoja podeželskih območij, tudi s strategijami lokalnega razvoja.

5. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o predložitvi letnih poročil o izvajanju. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 84.

POGLAVJE III

Vrednotenje

Člen 76

Splošne določbe

1. Komisija lahko sprejme izvedbene akte, s katerimi določi elemente, ki morajo biti vključeni v predhodna in naknadna vrednotenja iz členov 55 in 57 Uredbe (EU) št. 1303/2013, ter vzpostavi minimalne zahteve za načrt vrednotenja iz člena 56 Uredbe (EU) št. 1303/2013. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 84.

2. Države članice zagotovijo, da so vrednotenja skladna s skupnim pristopom vrednotenja, dogovorjenim v skladu s členom 67, organizirajo pripravo in zbiranje zahtevanih podatkov ter izvajalcem vrednotenja zagotovijo različne informacije, pridobljene s sistemom spremljanja.

3. Države članice poročila o vrednotenju objavijo na internetu, Komisija pa jih objavi na svoji spletni strani.

Člen 77

Predhodno vrednotenje

Države članice zagotovijo, da so izvajalci predhodnega vrednotenja že v zgodnji fazi vključeni v proces priprave programa razvoja podeželja, kar vključuje pripravo analize iz točke (b) člena 8(1), zasnovo intervencijske logike in opredelitev ciljev programa.

Člen 78

Naknadno vrednotenje

Države članice leta 2024 pripravijo poročilo o naknadnem vrednotenju za vsak njihov program razvoja podeželja. To poročilo se Komisiji predloži do 31. decembra 2024.

Člen 79

Povzetki vrednotenj

Povzetki poročil o predhodnem in naknadnem vrednotenju na ravni Unije se pripravijo v pristojnosti Komisije.

Povzetki poročil o vrednotenju se dokončajo najpozneje do 31. decembra v letu po predložitvi zadevnih vrednotenj.

NASLOV VIII

DOLOČBE O KONKURENCI

Člen 80

Pravila za podjetja

Kadar je podpora v skladu s to uredbo odobrena za oblike sodelovanja med podjetji, se lahko odobri le za takšne oblike sodelovanja, ki so skladne s pravili konkurence, kot se uporabljajo na podlagi členov od 206 do 210 Uredbe (EU) št. 1308/2013 Evropskega parlamenta in Sveta

Člen 81

Državna pomoč

1. Če v tem naslovu ni drugače določeno, se členi 107, 108 in 109 PDEU uporabljajo za podporo držav članic, namenjeno razvoju podeželja.

2. Členi 107, 108 in 109 PDEU se na področju uporabe člena 42 PDEU ne uporabljajo za plačila, ki jih države članice izvedejo na podlagi te uredbe in v skladu z njo, ali za dodatno nacionalno financiranje iz člena 82.

Člen 82

Dodatno nacionalno financiranje

Plačila, ki jih izvedejo države članice v zvezi z operacijami s področja uporabe člena 42 PDEU in so namenjena dodatnemu financiranju za razvoj podeželja, za katerega se odobri podpora Unije kadar koli med programskim obdobjem, države članice vključijo v program razvoja podeželja, kot je določeno v točki (j) člena 8(1), in kadar izpolnjujejo merila iz te uredbe, jih odobri Komisija.

NASLOV IX

POOBLASTILA KOMISIJE, SKUPNE DOLOČBE TER PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

POGLAVJE I

Pooblastila Komisije

Člen 83

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 2(3), 14(5), 16(5), 19(8), 22(3), člena 28(10) in (11), členov 29(6), 30(8), 33(4), 34(5), 35(10), 36(5), 45(6), 47(6) in 89 je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 2(3), 14(5), 16(5), 19(8), 22(3), člena 28(10) in (11), členov 29(6), 30(8), 33(4), 34(5), 35(10), 36(5), 45(6), 47(6) in 89 se prenese na Komisijo za obdobje sedmih let od datuma začetka veljavnosti te uredbe. Komisija pripravi poročilo o prenesenem pooblastilu najpozneje devet mesecev pred koncem sedemletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljša za enako obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.

3. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 2(3), 14(5), 16(5), 19(8), 22(3), člena 28(10) in (11), členov 29(6), 30(8), 33(4), 34(5), 35(10), 36(5), 45(6), 47(6) in 89 lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov ne vpliva.

4. Takoj, ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 2(3), 14(5), 16(5), 19(8), 22(3), členom 28(10) in (11), členi 29(6), 30(8), 33(4), 34(5), 35(10), 36(5), 45(6), 47(6) in 89, začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od prejema uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 84

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga odbor, ki se imenuje Odbor za razvoj podeželja. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

POGLAVJE II

Skupne določbe

Člen 85

Izmenjava informacij in dokumentov

1. Komisija v sodelovanju z državami članicami vzpostavi informacijski sistem, ki omogoča varno izmenjavo podatkov skupnega interesa med Komisijo in vsako od držav članic. Komisija sprejme izvedbene akte, s katerimi določi pravila o delovanju tega sistema. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 84.

2. Komisija zagotovi ustrezen in varen elektronski sistem, v katerem se ključne informacije ter poročila o spremljanju in vrednotenju beležijo, vzdržujejo in upravljajo.

Člen 86

Obdelava in varstvo osebnih podatkov

1. Države članice in Komisija zbirajo osebne podatke zaradi izvajanja svojih obveznosti upravljanja, kontrole, spremljanja in vrednotenja iz te uredbe, in zlasti tistih iz naslovov VI in VII, in teh podatkov ne obdelujejo na način, ki ni skladen s tem namenom.

2. Kadar se osebni podatki obdelujejo zaradi spremljanja in vrednotenja v skladu z naslovom VII ter se pri tem uporablja varen elektronski sistem iz člena 85, se spremenijo v anonimne in se obdelujejo le v zbirni obliki.

3. Osebni podatki se obdelujejo v skladu s pravili iz Direktive 95/46/ES in Uredbe (ES) št. 45/2001. Zlasti se takšni podatki ne hranijo v obliki, ki dopušča identifikacijo posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, za dlje, kot je potrebno za namene, za katere so bili zbrani ali za katere se dodatno obdelujejo, pri čemer se upoštevajo minimalna obdobja hrambe iz veljavnega nacionalnega prava in prava Unije.

4. Države članice obvestijo posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, da lahko nacionalni organi in organi Unije v skladu z odstavkom 1 obdelujejo njihove osebne podatke in da imajo posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki, zaradi tega pravice, določene v pravilih o varstvu podatkov iz Direktive 95/46/ES oziroma Uredbe (ES) št. 45/2001.

5. Za ta člen se uporabljajo členi 111 do 114 Uredbe (EU) št. 1306/2013.

Člen 87

Splošne določbe SKP

Za ukrepe iz te uredbe se uporabljajo Uredba (EU) št. 1306/2013 in določbe, sprejete na podlagi navedene uredbe.

POGLAVJE III

Prehodne in končne določbe

Člen 88

Uredba (ES) št. 1698/2005

Uredba (ES) št. 1698/2005 se razveljavi.

Uredba (ES) št. 1698/2005 se še naprej uporablja za operacije, ki se izvajajo v skladu s programi, ki jih Komisija na podlagi navedene uredbe odobri pred 1. januarjem 2014.

Člen 89

Prehodne določbe

Za lažji prehod s sistema, vzpostavljenega z Uredbo (ES) št. 1698/2005, na sistem, vzpostavljen s to uredbo, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 83 v zvezi s pogoji, pod katerimi se lahko podpora, ki jo Komisija odobri v skladu z Uredbo (ES) št. 1698/2005, vključi v podporo iz te uredbe, tudi za tehnično pomoč in naknadna vrednotenja. V navedenih delegiranih aktih se lahko določijo tudi pogoji za prehod iz podpore za razvoj podeželja za Hrvaško v okviru Uredbe (ES) št. 1085/2006 na podporo, dodeljeno v okviru te uredbe.

Člen 90

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati na dan objave v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. decembra 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
V. JUKNA

PRILOGA I

RAZDELITEV PODPORE UNIJE ZA RAZVOJ PODEŽELJA (2014–2020)

(trenutne cene v EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	SKUPAJ 2014–2020
Belgija	78 342 401	78 499 837	78 660 375	78 824 076	78 991 202	79 158 713	79 314 155	551 790 759
Bolgarija	335 499 038	335 057 822	334 607 538	334 147 994	333 680 052	333 187 306	332 604 216	2 338 783 966
Češka	314 349 445	312 969 048	311 560 782	310 124 078	308 659 490	307 149 050	305 522 103	2 170 333 996
Danska	90 287 658	90 168 920	90 047 742	89 924 072	89 798 142	89 665 537	89 508 619	629 400 690
Nemčija	1 178 778 847	1 177 251 936	1 175 693 642	1 174 103 302	1 172 483 899	1 170 778 658	1 168 760 766	8 217 851 050
Estonija	103 626 144	103 651 030	103 676 345	103 702 093	103 728 583	103 751 180	103 751 183	725 886 558
Irska	313 148 955	313 059 463	312 967 965	312 874 411	312 779 690	312 669 355	312 485 314	2 189 985 153
Grčija	601 051 830	600 533 693	600 004 906	599 465 245	598 915 722	598 337 071	597 652 326	4 195 960 793
Španija	1 187 488 617	1 186 425 595	1 185 344 141	1 184 244 005	1 183 112 678	1 182 137 718	1 182 076 067	8 290 828 821
Francija	1 404 875 907	1 408 287 165	1 411 769 545	1 415 324 592	1 418 941 328	1 422 813 729	1 427 718 983	9 909 731 249
Hrvaška	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	332 167 500	2 325 172 500
Italija	1 480 213 402	1 483 373 476	1 486 595 990	1 489 882 162	1 493 236 530	1 496 609 799	1 499 799 408	10 429 710 767
Ciper	18 895 839	18 893 552	18 891 207	18 888 801	18 886 389	18 883 108	18 875 481	132 214 377
Latvija	138 327 376	138 361 424	138 396 059	138 431 289	138 467 528	138 498 589	138 499 517	968 981 782
Litva	230 392 975	230 412 316	230 431 887	230 451 686	230 472 391	230 483 599	230 443 386	1 613 088 240
Luksemburg	14 226 474	14 272 231	14 318 896	14 366 484	14 415 051	14 464 074	14 511 390	100 574 600
Madžarska	495 668 727	495 016 871	494 351 618	493 672 684	492 981 342	492 253 356	491 391 895	3 455 336 493
Malta	13 880 143	13 965 035	14 051 619	14 139 927	14 230 023	14 321 504	14 412 647	99 000 898
Nizozemska	87 118 078	87 003 509	86 886 585	86 767 256	86 645 747	86 517 797	86 366 388	607 305 360
Avstrija	557 806 503	559 329 914	560 883 465	562 467 745	564 084 777	565 713 368	567 266 225	3 937 551 997
Poljska	1 569 517 638	1 567 453 560	1 565 347 059	1 563 197 238	1 561 008 130	1 558 702 987	1 555 975 202	10 941 201 814

(trenutne cene v EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	SKUPAJ 2014–2020
Portugalska	577 031 070	577 895 019	578 775 888	579 674 001	580 591 241	581 504 133	582 317 022	4 057 788 374
Romunija	1 149 848 554	1 148 336 385	1 146 793 135	1 145 218 149	1 143 614 381	1 141 925 604	1 139 927 194	8 015 663 402
Slovenija	118 678 072	119 006 876	119 342 187	119 684 133	120 033 142	120 384 760	120 720 633	837 849 803
Slovaška	271 154 575	270 797 979	270 434 053	270 062 644	269 684 447	269 286 203	268 814 943	1 890 234 844
Finska	335 440 884	336 933 734	338 456 263	340 009 057	341 593 485	343 198 337	344 776 578	2 380 408 338
Švedska	248 858 535	249 014 757	249 173 940	249 336 135	249 502 108	249 660 989	249 768 786	1 745 315 250
Združeno kraljestvo	371 473 873	370 520 030	369 548 156	368 557 938	367 544 511	366 577 113	365 935 870	2 580 157 491
Skupaj EU-28	13 618 149 060	13 618 658 677	13 619 178 488	13 619 708 697	13 620 249 509	13 620 801 137	13 621 363 797	95 338 109 365
Tehnična pomoč (0,25 %)	34 130 699	34 131 977	34 133 279	34 134 608	34 135 964	34 137 346	34 138 756	238 942 629
Skupaj	13 652 279 759	13 652 790 654	13 653 311 767	13 653 843 305	13 654 385 473	13 654 938 483	13 655 502 553	95 577 051 994

PRILOGA II

ZNESKI IN STOPNJE PODPORE

Člen	Predmet	Najvišji znesek v EUR ali stopnja	
15(8)	Službe za svetovanje, službe za pomoč pri upravljanju kmetij in službe za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah	1 500	na nasvet
		200 000	na tri leta za usposabljanje svetovalcev
16(2)	Dejavnosti informiranja in promocije	70 %	upravičenih stroškov ukrepa
16(4)	Sheme kakovosti za kmetijske proizvode in živila	3 000	na kmetijsko gospodarstvo na leto
17(3)	Naložbe v osnovna sredstva		Kmetijski sektor
		50 %	zneska upravičenih naložb v manj razvitih regijah in vseh regijah, katerih BDP na prebivalca za obdobje 2007–2013 je bil nižji od 75 % povprečja EU-25 za referenčno obdobje, toda katerih BDP na prebivalca presega 75 % povprečnega BDP v EU-27.
		75 %	zneska upravičenih naložb v najbolj oddaljenih regijah
		75 %	zneska upravičenih naložb na Hrvaškem za izvajanje Direktive Sveta 91/676/EGS [1] v obdobju največ štirih let od dneva pristopa v skladu s členoma 3(2) in 5(1) navedene direktive
		75 %	zneska upravičene naložbe na manjših Egejskih otokih
		40 %	zneska upravičenih naložb v drugih regijah Pod pogojem, da najvišja stopnja skupne podpore ne presega 90 %, se lahko zgornje stopnje povečajo za dodatnih 20 odstotnih točk za: — mlade kmete, kot so opredeljeni v tej uredbi ali ki so kmetijsko gospodarstvo ustanovili v petih letih pred vlogo za podporo; — kolektivne naložbe in integrirane projekte, vključno s tistimi, povezanimi z združevanjem organizacij proizvajalcev; — območja z naravnimi in drugimi posebnimi omejitvami iz člena 32; — operacije, ki se podpirajo v okviru EIP; — naložbe v zvezi z operacijami iz členov 28 in 29.

Člen	Predmet	Najvišji znesek v EUR ali stopnja	
			predelavo in trženje proizvodov, naštetih v Prilogi I k PDEU
		50 %	zneska upravičenih naložb v manj razvitih regijah in vseh regijah, katerih BDP na prebivalca za obdobje 2007–2013 je bil nižji od 75 % povprečja EU-25 za referenčno obdobje, toda katerih BDP na prebivalca presega 75 % povprečnega BDP v EU-27
		75 %	zneska upravičenih naložb v najbolj oddaljenih regijah
		75 %	zneska upravičenih naložb na manjših Egejskih otokih
		40 %	zneska upravičenih naložb v drugih regijah Pod pogojem, da najvišji skupni znesek podpore ne presega 90 %, se lahko zgornje stopnje povečajo za dodatnih 20 odstotnih točk za operacije, ki se podpirajo v okviru EIP ali tistih v zvezi z združevanjem organizacij proizvajalcev.
17(4)	Naložbe v osnovna sredstva	100 %	Neproizvodne naložbe ter kmetijska in gozdarska infrastruktura
18(5)	Obnavljanje potenciala kmetijske proizvodnje, prizadetega zaradi naravnih nesreč, in uvajanje ustreznih preventivnih ukrepov	80 %	zneska upravičenih naložbenih stroškov za preventivne operacije, ki jih izvajajo posamezni kmetje
		100 %	zneska upravičenih naložbenih stroškov za preventivne operacije, ki jih skupaj izvaja več upravičencev
		100 %	zneska upravičenih naložbenih stroškov za operacije obnove kmetijskega zemljišča in proizvodnega potenciala, ki sta bila prizadeta zaradi naravnih nesreč in katastrofičnih dogodkov
19(6)	Razvoj kmetij in podjetij	70 000	na mladega kmeta v skladu s členom 19(1)(a)(i)
		70 000	na upravičenca v skladu s členom 19(1)(a)(ii)
		15 000	na majhno kmetijo v skladu s členom 19(1)(a)(iii)
23(3)	Vzpostavitev kmetijsko-gozdarskih sistemov	80 %	zneska upravičenih naložb za vzpostavitev kmetijsko-gozdarskih sistemov

Člen	Predmet	Najvišji znesek v EUR ali stopnja	
26(4)	Naložbe v gozdarske tehnologije ter predelavo, mobilizacijo in trženje gozdnih proizvodov	65 %	zneska upravičenih naložb v manj razvitih regijah
		75 %	zneska upravičenih naložb v najbolj oddaljenih regijah
		75 %	zneska upravičenih naložb na manjših Egejskih otokih
		40 %	zneska upravičenih naložb v drugih regijah
27(4)	Ustanovitev skupin in organizacij proizvajalcev	10 %	Kot odstotni delež tržne proizvodnje v prvih petih letih po priznanju. Podpora se postopno znižuje.
		100 000	najvišji znesek na leto v vseh primerih.
28(8)	Kmetijsko-okoljska-podnebna plačila	600 (*)	na ha na leto za enoletnice
		900 (*)	na ha na leto za trajne nasade
		450 (*)	na ha na leto za drugo rabo zemljišča
		200 (*)	na glavo velike živine na leto za lokalne pasme, ki jim grozi prenehanje reje
29(5)	Ekološko kmetovanje	600 (*)	na ha na leto za enoletnice
		900 (*)	na ha na leto za trajne nasade
		450 (*)	na ha na leto za drugo rabo zemljišča
30(7)	Plačila v okviru območij Natura 2000 in na podlagi okvirne direktive o vodah	500 (*)	največ na ha na leto v začetnem obdobju, ki ne presega pet let
		200 (*)	največ na ha na leto
		50 (**)	najmanj na ha na leto za plačila na podlagi okvirne direktive o vodah
31(3)	Plačila območjem z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami	25	najmanj na ha na leto v povprečju za površino, za katero upravičenec prejema podporo
		250 (*)	največ na ha na leto
		450 (*)	največ na ha na leto v gorskih območjih iz člena 32(2)
33(3)	Dobrobit živali	500	na GVŽ

Člen	Predmet	Najvišji znesek v EUR ali stopnja	
34(3)	Gozdarsko-okoljske in podnebne storitve in ohranjanje gozdov	200 (*)	na ha na leto
38(5)	Zavarovanje pridelka, živali in rastlin	65 %	zavarovalne premije, ki jo je treba plačati
38(5)	Vzajemni skladi za slabe vremenske razmere, bolezni živali in rastlin, napade škodljivcev ter okoljske nesreče	65 %	upravičenih stroškov
39(5)	Instrument za stabilizacijo dohodkov	65 %	upravičenih stroškov

([1]) Direktiva Sveta z dne 12. decembra 1991, o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov (UL L 375, 31.12.1991, str. 1).

(*) Ti zneski se v ustrezno utemeljenih primerih lahko povečajo ob upoštevanju posebnih okoliščin, ki jih je treba utemeljiti v programih razvoja podeželja.

(**) Ti zneski se v ustrezno utemeljenih primerih lahko znižajo ob upoštevanju posebnih okoliščin, ki jih je treba utemeljiti v programih razvoja podeželja.

Opomba: Intenzivnosti pomoči ne posegajo v pravila Unije o državni pomoči.

PRILOGA III

BIOFIZIKALNA MERILA ZA RAZMEJITEV OBMOCIJ Z NARAVNIMI OMEJITVAMI

MERILO	OPREDELITEV	MEJNA VREDNOST
PODNEBJE		
Nizka temperatura (*)	dolžina obdobja rasti (število dni), ki je določena s številom dni s povprečno dnevno temperaturo > 5° C (LGPt5), ali	≤ 180 dni
	vsota termalnega časa (stopinjskih dni) za obdobje rasti, določena z vsoto povprečnih dnevnih temperatur > 5° C	≤ 1 500 stopinjskih dni
Suhost	razmerje med letno količino padavin (P) in letno potencialno evapotranspiracijo (PET)	P/PET ≤ 0,5
PODNEBJE IN TLA		
Prekomerna vlažnost tal	število dni, ko vlažnost doseže ali preseže 100 % kapacitete tal	≥ 230 dni
TLA		
Omejeno izsuševanje tal (*)	območja, namočena večji del leta	mokra tla do 80 cm pod površjem več kot 6 mesecev ali mokra tla do 40 cm pod površjem več kot 11 mesecev ali območje s slabim ali zelo slabim odvajanjem vode ali barvni vzorec oglejenih tal do 40 cm pod površjem
Neugodna tekstura in kamnitost (*)	relativna pogostost ilovice, blata, peska, organskih snovi (masa v %) in grobih delcev (prostorninski %)	≥ 15 % prostornine vrhnje plasti tal je grob material, vključno z osamljenimi skalami in balvani, ali
		tekstura v polovici ali (skupno) več od 100 cm površine tal je pesek, ilovnati pesek, opredeljen kot: % blata + (2 × % ilovice) ≤ 30 % ali
		tekstura vrhnje plasti tal je težka ilovica (≥ 60 % ilovice) ali
		organska prst (organska snov ≥ 30 %) debeline najmanj 40 cm ali
		vrhnja plast tal vsebuje 30 % ali več ilovice in v 100 cm od površine tal obstajajo vertične lastnosti
Plitko koreninjenje	globina (cm) od površine tal do trdne kamnine ali trdih tal	≤ 30 cm

MERILO	OPREDELITEV	MEJNA VREDNOST
Slabe kemijske lastnosti (*)	prisotnost soli, izmenljivega natrija, prekomerne kislosti	slanost: ≥ 4 decisiemense na meter (dS/m) v vrhnji plasti tal ali
		vsebnost natrija: ≥ 6 odstotkov izmenljivega natrija (ESP) v polovici ali (skupno) več od 100 cm površinske plasti tal ali
		kislost tal: pH ≤ 5 (v vodi) v vrhnji plasti tal
ZEMLJIŠČE		
Strmo pobočje	sprememba nadmorske višine glede na planimetrično razdaljo (%)	≥ 15 %

(*) Države članice morajo izpolnjevanje tega merila preveriti le glede na tiste prage, ki so relevantni za poseben položaj območja.

PRILOGA IV

OKVIRNI SEZNAM UKREPOV IN OPERACIJ, KI SO POSEBNO POMEMBNIZA TEMATSKE PODPROGRAME IZ ČLENA 7

Mladi kmetje:

Pomoč za zagon dejavnosti, namenjena mladim kmetom, ki prvič ustanavljajo kmetijsko gospodarstvo

Naložbe v osnovna sredstva

Prenos znanja in dejavnosti informiranja

Službe za svetovanje, službe za pomoč pri upravljanju kmetij in službe za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah

Sodelovanje

Naložbe v nekmetijske dejavnosti

Majhne kmetije:

Pomoč za zagon dejavnosti, namenjena razvoju majhnih kmetij

Naložbe v osnovna sredstva

Sheme kakovosti za kmetijske proizvode in živila

Prenos znanja in dejavnosti informiranja

Službe za svetovanje, službe za pomoč pri upravljanju kmetij in službe za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah

Sodelovanje

Naložbe v nekmetijske dejavnosti

Ustanovitev skupin proizvajalcev

LEADER

Gorska območja:

Plačila območjem z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami

Kmetijsko-okoljske - podnebne operacije

Sodelovanje

Naložbe v osnovna sredstva

Razvoj kmetij in podjetij na podeželskih območjih

Sheme kakovosti za kmetijske proizvode in živila

Vzpostavitev kmetijsko-gozdarskih sistemov

Osnovne storitve in obnova vasi na podeželskih območjih

Prenos znanja in dejavnosti informiranja

Službe za svetovanje, službe za pomoč pri upravljanju kmetij in službe za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah

Ustanovitev skupin proizvajalcev

LEADER

Kratke dobavne verige:

Sodelovanje

Ustanovitev skupin proizvajalcev

LEADER

Sheme kakovosti za kmetijske proizvode in živila

Osnovne storitve in obnova vasi na podeželskih območjih

Naložbe v osnovna sredstva

Prenos znanja in dejavnosti informiranja

Službe za svetovanje, službe za pomoč pri upravljanju kmetij in službe za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah

Ženske na podeželju:

Prenos znanja in dejavnosti informiranja

Službe za svetovanje, službe za pomoč pri upravljanju kmetij in službe za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah

Naložbe v osnovna sredstva

Razvoj kmetij in podjetij

Osnovne storitve in obnova vasi na podeželskih območjih

Sodelovanje

LEADER

Blažitev podnebnih sprememb in prilagajanje nanje ter biotska raznovrstnost:

Prenos znanja in dejavnosti informiranja

Službe za svetovanje, službe za pomoč pri upravljanju kmetij in službe za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah

Naložbe v osnovna sredstva

Obnova potenciala kmetijske proizvodnje, prizadetega zaradi naravnih nesreč in katastrofičnih dogodkov, ter uvajanje ustreznih preventivnih ukrepov

Osnovne storitve in obnova vasi na podeželskih območjih

Naložbe v razvoj gozdnih območij in izboljšanje sposobnosti gozdov za preživetje

Kmetijsko-okoljska-podnebna plačila

Ekološko kmetovanje

Plačila v okviru območij Natura 2000 in na podlagi okvirne direktive o vodah

Plačila območjem z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami (biotska raznovrstnost)

Gozdarsko-okoljske in podnebne storitve ter ohranjanje gozdov

Sodelovanje

Obvladovanje tveganj

PRILOGA V

PREDHODNE POGOJENOSTI ZA RAZVOJ PODEŽELJA

1. POGOJENOSTI V ZVEZI S PREDNOSTNIMI NALOGAMI

Prednostna naloga EU za RP Tematski cilj (TC)SSO	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
Prednostna naloga za RP 3: spodbujanje organiziranja živilske verige, vključno s predelavo in trženjem kmetijskih proizvodov, dobrobit živali in obvladovanja tveganj v kmetijstvu TC 5: spodbujanje prilagajanja podnebnim spremembam ter preprečevanja in obvladovanja tveganj	3.1. Preprečevanje in obvladovanje tveganj: obstoj nacionalnih ali regionalnih ocen tveganja za obvladovanje nesreč, v katerih je upoštevano prilagajanje podnebnim spremembam	— Uvedeno je nacionalno ali regionalno ocenjevanje tveganj, ki vključuje naslednje elemente: — opis procesa, metodologije, metod in podatkov neobčutljive narave, ki se uporabljajo za ocenjevanje tveganj, ter meril, temelječih na oceni tveganja, za določitev prednostnih naložb; — opis scenarijev z enim tveganjem in scenarijev z več tveganji; — po potrebi upoštevanje nacionalnih strategij za prilagajanja podnebnim spremembam.
Prednostna naloga za RP 4: obnova, ohranjanje in izboljševanje ekosistemov, povezanih s kmetijstvom in gozdarstvom	4.1. Dobri kmetijski in okoljski pogoji (GAEC): standardi za ohranjanje dobrih kmetijskih in okoljskih pogojev pri kmetovanju iz poglavja I naslova VI Uredbe (EU) 1306/2013 so določeni na nacionalni ravni	— Standardi ohranjanje dobrih kmetijskih in okoljskih pogojev pri kmetovanju so določeni v nacionalnem pravu ter opisani v programih;
TC 5: spodbujanje prilagajanja podnebnim spremembam ter preprečevanja in obvladovanja tveganj	4.2. Minimalne zahteve za uporabo gnojil in fitofarmacevtskih sredstev: minimalne zahteve za uporabo gnojil in fitofarmacevtskih sredstev iz člena 28 poglavja I naslova III te uredbe so določene na nacionalni ravni	— minimalne zahteve za uporabo gnojil in fitofarmacevtskih sredstev iz poglavja I naslova III te uredbe so opisane v programih;
TC 6: ohranjanje in varstvo okolja ter spodbujanje učinkovite rabe virov	4.3. Drugi ustrezni nacionalni standardi: ustrezni obvezni nacionalni standardi so določeni za namene člena 28 poglavja I naslova III te uredbe	— ustrezni obvezni nacionalni standardi so opisani v programih.
Prednostna naloga za RP 5: spodbujanje učinkovite rabe virov in podpiranje prehoda na nizkoogljično in podnebju prilagojeno gospodarstvo v sektorjih kmetijstva in prehrane ter gozdarstva TC 4: podpiranje prehoda na nizkoogljično gospodarstvo v vseh sektorjih TC 6: ohranjanje in varstvo okolja ter spodbujanje učinkovite rabe virov	5.1. Energetska učinkovitost: Uvedeni so bili ukrepi za spodbujanje stroškovno učinkovitih izboljšav na področju učinkovitosti rabe končne energije in stroškovno učinkovitih naložb v energetsko učinkovitost pri gradnji ali obnovi stavb.	— Ukrepi vključujejo: — ukrepe, namenjene zagotavljanju vzpostavitve minimalnih zahtev, povezanih z energetsko učinkovitostjo stavb, v skladu s členi 3, 4 in 5 Direktive 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([1]); — ukrepe, potrebne za vzpostavitev sistema certificiranja energetske učinkovitosti stavb v skladu s členom 11 Direktive 2010/31/EU; — ukrepe za zagotovitev strateškega načrtovanja na področju energetske učinkovitosti v skladu s členom 3 Direktive 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta ([2]);

Prednostna naloga EU za RP Tematski cilj (TC)SSO	Predhodna pogojenost	Merila za izpolnitev
		— ukrepe v skladu s členom 13 Direktive 2006/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) o učinkovitosti rabe končne energije in o energetskih storitvah, da se končnim odjemalcem zagotovijo individualni števci v mejah tehnične izvedljivosti in finančne sprejemljivosti ter sorazmerno z morebitnimi prihranki energije.
	5.2. Vodni sektor: obstoj a) politike določanja cen vode, ki zagotavlja ustrezne spodbude za uporabnike za učinkovito rabo vodnih virov, in b) ustreznega prispevka različnih rab vode k povračilu stroškov vodnih storitev v višini, ki se določi v odobrenem načrtu upravljanja povodja za naložbe, podprte s programi.	— V sektorjih, podprtih v okviru EKSRP, je država članica zagotovila prispevek različnih rab vode k povračilu stroškov vodnih storitev glede na sektor v skladu s prvo alineo drugega pododstavka člena 9(1) okvirne direktive o vodah, pri čemer se po potrebi upoštevajo družbeni, okoljski in gospodarski vplivi povračila ter geografske in podnebne razmere ene ali več prizadetih regij.
	5.3. Energija iz obnovljivih virov: Izvedeni so bili ukrepi za spodbujanje proizvodnje in distribucije obnovljivih virov energije ([4]).	— Vzpostavljeni so pregledni programi podpore, prednostni dostop do omrežja ali zajamčeni dostop in prednostno odpremljanje ter standardna pravila za prevzemanje in delitev stroškov tehnične prilagoditve, ki so bila objavljena, v skladu s členi 14(1) ter 16(2) in (3) Direktive 2009/28/ES; — država članica je sprejela nacionalni akcijski načrt za energijo iz obnovljivih virov v skladu s členom 4 Direktive 2009/28/ES.
Prednostna naloga za RP 6: spodbujanje socialne vključenosti, zmanjševanja revščine in gospodarskega razvoja podeželskih območij TC 2: povečanje dostopa do informacijskih in komunikacijskih tehnologij ter njihove uporabe in kakovosti (cilj širokopasovne povezave)	6.3. Infrastruktura omrežja naslednje generacije: obstoj nacionalnih ali regionalnih načrtov za dostopovna omrežja naslednje generacije, v katerih so upoštevani regionalni ukrepi, da bi se dosegli cilji Unije glede visokohitrostnega internetnega dostopa, s poudarkom na področjih, na katerih trg ne zagotavlja dovolj kakovostne odprte infrastrukture po sprejemljivih cenah v skladu s pravili Unije o konkurenci in državni pomoči, ter da bi se zagotovile dostopne storitve za ranljive skupine.	— Oblikovan je nacionalni ali regionalni načrt za omrežja naslednje generacije, ki zajema: — načrt naložb v infrastrukturo na podlagi ekonomske analize, v kateri se upoštevajo obstoječa zasebna in javna infrastruktura ter načrtovane naložbe; — modele trajnostnih naložb, s katerimi se krepi konkurenca ter zagotavlja dostop do odprtih, cenovno sprejemljivih in kakovostnih infrastrukture in storitev, ki bodo ustrezne tudi v prihodnosti; — ukrepe za spodbujanje zasebnih naložb.

([1]) Direktiva 2010/31/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o energetski učinkovitosti stavb (UL L 153, 18.6.2010, str. 13).
([2]) Direktiva 2012/27/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o energetski učinkovitosti, spremembi direktiv 2009/125/ES in 2010/30/EU ter razveljavitvi direktiv 2004/8/ES in 2006/32/ES (UL L 315, 14.11.2012, str. 1)
([3]) Direktiva 2006/32/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. aprila 2006 o učinkovitosti rabe končne energije in o energetskih storitvah ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/76/EGS (UL L 114, 27.4.2006, str. 64)
([4]) Direktiva 2009/28/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, spremembi in poznejši razveljavitvi direktiv 2001/77/ES in 2003/30/ES (UL L 140, 5.6.2009, str. 16).

PRILOGA VI

OKVIRNI SEZNAM UKREPOV, KI SO POMEMBNI ZA ENO ALI VEČ PREDNOSTNIH NALOG UNIJE ZA RAZVOJ PODEŽELJA

Ukrepi, ki so posebno pomembni za več prednostnih nalog Unije

Člen 15 Službe za svetovanje, službe za pomoč pri upravljanju kmetij in službe za zagotavljanje nadomeščanja na kmetijah

Člen 17 Naložbe v osnovna sredstva

Člen 19 Razvoj kmetij in podjetij

Člen 35 Sodelovanje

Členi 42 - 44 LEADER

Ukrepi, ki so posebno pomembni za pospeševanje prenosa znanja in inovacij v kmetijstvu, gozdarstvu in na podeželskih območjih

Člen 14 Prenos znanja in dejavnosti informiranja

Člen 26 Naložbe v gozdarske tehnologije ter predelavo, mobilizacijo in trženje gozdnih proizvodov

Ukrepi, ki so posebno pomembni za krepitev konkurenčnosti vseh vrst kmetijstva in krepitev sposobnosti preživetja kmetij

Člen 16 Sheme kakovosti za kmetijske proizvode in živila

Ukrepi, ki so posebno pomembni za spodbujanje organiziranja živilske verige in obvladovanja tveganj v kmetijstvu

Člen 18 Obnova potenciala kmetijske proizvodnje, prizadetega zaradi naravnih nesreč in katastrofičnih dogodkov, ter uvajanje ustreznih preventivnih ukrepov

Člen 24 Preprečevanje in odprava škode v gozdovih zaradi gozdnih požarov ter naravnih nesreč in katastrofičnih dogodkov

Člen 27 Ustanovitev skupin proizvajalcev

Člen 33 Dobrobit živali

Člen 36 Obvladovanje tveganj

Člen 37 Zavarovanje pridelka, živali in rastlin

Člen 38 Vzajemni skladi za bolezni živali in rastlin ter okoljske nesreče

Člen 39 Instrument za stabilizacijo dohodka

Ukrepi, ki so posebno pomembni za obnovo, ohranjanje in izboljševanje ekosistemov, odvisnih od kmetijstva in gozdarstva,

in

spodbujanje učinkovite rabe virov ter podpiranje kmetijskega, živilskega in gozdarskega sektorja pri prehodu na nizkoogljično gospodarstvo, odporno na podnebne spremembe

Člen 21(1)(a) Pogozdovanje in ustvarjanje gozdnih zemljišč

Člen 21(1)(b) Vzpostavitev kmetijsko-gozdarskih sistemov

Člen 21(1)(d)	Naložbe za izboljšanje odpornosti in okoljske vrednosti ter blažitev potencialnih gozdnih ekosistemov
Člen 28	Kmetijsko-okoljska-podnebna plačila
Člen 29	Ekološko kmetovanje
Člen 30	Plačila v okviru območij Natura 2000 in na podlagi okvirne direktive o vodah
Člena 31 in 32	Plačila območjem z naravnimi ali drugimi posebnimi omejitvami
Člen 34	Gozdarsko-okoljske in podnebne storitve ter ohranjanje gozdov
Ukrepi, ki so posebno pomembni za spodbujanje socialne vključenosti, zmanjševanja revščine in gospodarskega razvoja podeželskih območij	
Člen 20	Osnovne storitve in obnova vasi na podeželskih območjih
Členi 42–44	LEADER

ETS

Evropsko teritorialno sodelovanje

7

EVROPSKO TERITORIALNO SODELOVANJE: INTERREG V

Evropsko teritorialno sodelovanje (ETS), ki se imenuje tudi Interreg, zagotavlja okvir za izvajanje skupnih ukrepov ter izmenjavo politik med nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi akterji iz različnih držav članic z namenom iskanja rešitev za skupne težave. Interreg se financira iz ESRR.

1. Upravičenost

- Čezmejno sodelovanje: Upravičene so regije NUTS 3 ob vseh notranjih in nekaterih zunanjih kopenskih mejah. Regije Unije ob morskih mejah morajo biti oddaljene največ 150 km, da so upravičene.
- Transnacionalno sodelovanje zajema večja transnacionalna ozemlja, ki vključujejo nacionalne, regionalne in lokalne partnerje, ter tudi čezmejno sodelovanje na morju v primerih, ki niso zajeti s čezmejnim sodelovanjem, z namenom doseganja višje stopnje teritorialne integracije teh ozemelj.
- Medregionalno sodelovanje deluje na panevropski ravni ter zajema vseh 28 držav članic EU in nekatere države, ki niso članice EU. Spodbuja in olajšuje izmenjavo izkušenj med regijami glede tematskim ciljev in razvoja mest, vključno s povezavami med mesti in podeželjem. Medregionalno sodelovanje predstavi, kaj delajo regije pravilno, v korist tistih, ki še vedno vlagajo, ter spodbuja izmenjave med raziskovalci in raziskovalnimi inštituti v bolj razvitih in v manj razvitih regijah.

2. Osredotočenost in prednostne naložbe

Naložbe morajo biti bolj strateške in povezane, da se doseže krovni cilj zagotavljanja strategije Evropa 2020. Programi Interreg bodo neposredno prispevali k temu prizadevanju, hkrati pa bodo še vedno osredotočeni na izboljšanje čezmejnega institucionalnega sodelovanja, kot je navedeno v členu 7 uredbe o ETS. Najmanj 80% sredstev ESRR za posamezno čezmejno sodelovanje in transnacionalni program bo osredotočenih na največ štiri od enajstih tematskih ciljev, navedenih v uredbi o skupnih določbah (člen 9).

V primeru čezmejnega programa PEACE in v okviru tematskega cilja za spodbujanje socialnega vključevanja ter boj proti revščini in diskriminaciji bo ESRR prispeval tudi k spodbujanju socialne in ekonomske stabilnosti v zadevnih regijah, zlasti z ukrepi za spodbujanje kohezije med skupnostmi.

3. Poenostavitev

Poleg tega lahko programi ETS uporabljajo nespecializirano poenostavljeno možnost obračunavanja stroškov, ki je specifična za ETS. Na ta način je mogoče izračunati stroške za osebje z uporabo pavšalne stopnje do 20% na drugih neposrednih stroških, ki niso stroški za osebje.

Prav tako specifično za ETS je evropsko združenje za teritorialno sodelovanje (EZTS), ki je evropski pravni dokument, namenjen pospeševanju in spodbujanju čezmejnega, transnacionalnega in medregionalnega sodelovanja. EZTS je za razliko od struktur, ki so upravljale to vrsto sodelovanja pred letom 2007, pravni subjekt, vzpostavljen na ravni EU, ki bo kot tak omogočil regionalnim in lokalnim organom ter drugim javnim organom iz različnih držav članic, da ustanovijo skupine za sodelovanje s pravno osebnostjo. EZTS lahko na primer sestavljajo regionalni ali lokalni organi, organizacije ali drugi javni organi.

Upoštevati je treba, da lahko tudi nacionalni/osrednji organi držav članic postanejo člani EZTS, in sicer sami ali skupaj s podnacionalnimi organi.

EZTS je unikaten, ker omogoča javnim organom različnih držav članic, da se združijo in izvajajo skupne storitve, ne da bi morali predhodno podpisati mednarodni sporazum, ki bi ga morali potrditi nacionalni parlamenti. Vendar se morajo države članice strinjati z udeležbo morebitnih članov v njihovih državah. Za razlago in uporabo konvencije se uporablja zakonodaja tiste države članice, v kateri ima uradni EZTS registriran sedež.

4. Krepitev sinergij

Okrepitev sodelovanja različnih instrumentov financiranja, programov in mehanizmov sodelovanja je ključnega pomena v novem obdobju. V okviru programov Interreg bo treba okrepiti povezave z nacionalnimi in regionalnimi programi ter zagotoviti večjo usklajenost z makroregionalnimi strategijami in strategijami za morske bazene.

Od leta 2009 se razvijajo nove strategije, ki se nanašajo na države članice EU in države, ki niso članice EU, na istem geografskem območju. Te strategije:

- se osredotočajo na skupne težave, rešitve in ukrepe strateškega pomena, da zagotovijo dejansko dodano vrednost za celotno regijo;
- so zasnovane, da spodbujajo sodelovanje in usklajevanje med politikami, institucijami ter viri financiranja;
- so podprte z vsemi vrstami financiranja: za obdobje 2014–2020 so bili v pravnem okvirju EU upoštevani skladi EU, nacionalni, regionalni, zasebni in mednarodni skladi ter makroregionalne strategije in strategije za morske bazene.

5. Mrežno povezovanje in izmenjava izkušenj

Štirje programi, ki jih podpira EU, za vzpostavitev mrež in izmenjavo izkušenj se bodo v obdobju 2014–2020 nadaljevali:

- cilj programa Interreg Europe je izboljšanje izvajanja politik in programov za regionalni razvoj, zlasti programov za naložbe za rast in delovna mesta ter programov evropskega teritorialnega sodelovanja;
- v okviru programa INTERACT je bil razvit širok nabor usklajenih orodij (predloge, vzorčni obrazci, informativni bilteni ...), ki se imenujejo tudi orodja HIT, in priročnikov za obdobje 2014–2020;
- v okviru programa URBACT bodo pripravljene tri vrste ukrepov: transnacionalna izmenjava, krepitev zmogljivosti ter izkoristek in širjenje;
- program sodelovanja ESPON 2020 bo nadaljeval konsolidacijo evropskega opazovalnega omrežja za teritorialni razvoj ter razširil zagotavljanje primerljivih, sistematskih in zanesljivih panevropskih prostorskih podatkov.

UREDBA (EU) št. 1299/2013 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 17 decembru 2013

o posebnih določbah za podporo cilju "evropsko teritorialno sodelovanje" iz Evropskega sklada za regionalni razvoj

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 178 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ([1]),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij ([2]),

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 176 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) določa, da je Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) namenjen pomoči pri odpravljanju ključnih razvojnih neravnovesij v regijah Unije. ESRR na podlagi navedenega člena ter drugega in tretjega odstavka člena 174 PDEU prispeva k zmanjšanju neskladja med stopnjami razvitosti različnih regij in zmanjšanju zaostalosti regij z najbolj omejenimi možnostmi, med katerimi bi bilo treba posebno pozornost nameniti podeželskim območjem, območjem, ki jih je prizadela industrijska tranzicija, in regijam, ki so hudo in stalno prizadete zaradi neugodnih naravnih ali demografskih razmer, kot so najsevernejše regije z zelo nizko gostoto poseljenosti ter otoške, čezmejne in gorske regije.

(2) V Uredbi (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([3]) so navedene določbe, ki so skupne ESRR, Evropskemu socialnemu skladu (ESS), Kohezijskemu skladu, Evropskemu skladu za razvoj podeželja (ESRD) ter Evropskemu skladu za pomorstvo in ribištvo (ESPR). V Uredbi (EU) št1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([4]) so navedene posebne določbe o vrsti dejavnosti, ki jih lahko podpira ESRR, in opredeljeni cilji teh dejavnosti. Navedeni uredbi nista v celoti prilagojeni posebnim potrebam cilja "evropsko teritorialno sodelovanje", v katerem sodelujeta najmanj dve državi članici ali ena država članica in tretja država. Zato so potrebne posebne določbe za cilj "evropsko teritorialno sodelovanje" glede obsega podpore, geografske pokritosti, finančnih virov, tematske osredotočenosti in prednostnih naložb, načrtovanja, spremljanja in vrednotenja, tehnične pomoči, upravičenosti, upravljanja, spremljanja in imenovanja, sodelovanja tretjih držav ter finančnega upravljanja.

(3) Za povečanje dodane vrednosti kohezijske politike Unije bi moral biti cilj posebnih določb doseganje znatne poenostavitve za vse vključene: upravičence, organe, pristojne za programe, organe v sodelujočih državah članicah na lokalni, regionalni ali nacionalni ravni, kadar je ustrezno, kot tudi tretje države in Komisijo.

(4) Za spodbujanje skladnega razvoja ozemlja Unije na različnih ravneh, bi moral ESRR podpirati čezmejno, transnacionalno in medregionalno sodelovanje v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje".

(5) Cilj čezmejnega sodelovanja bi moral biti reševanje skupnih izzivov, ki se skupaj opredelijo v obmejnih regijah, kot so: slaba dostopnost, zlasti v zvezi s povezljivostjo v smislu informacijskih in komunikacijskih tehnologij (IKT) ter prometno infrastrukturo, upad sektorjev na lokalni ravni, neustrezno poslovno okolje, pomanjkanje omrežij med lokalnimi in regionalnimi upravami, nizke ravni raziskav in inovacij ter uvajanja IKT, onesnaževanje okolja, preprečevanje tveganj, negativen odnos do državljanov sosednjih držav ter izraba neizkoriščenih možnosti za rast na obmejnih območjih (razvoj čezmejnih zmogljivosti in grozdov na področju raziskav in inovacij, povezovanje čezmejnega trga dela, sodelovanje med ponudniki izobraževalnih storitev, vključno z univerzami, ali med zdravstvenimi centri), ob hkratni krepitvi sodelovanja za splošni skladni razvoj Unije.

([1]) UL C 191, 29.6.2012, str. 49.
([2]) UL C 277, 13.9.2012, str. 96.
([3]) Uredba (EU) št. 1303/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17 decembru 2013 o skupnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo, o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter o razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 (Glej stran 320 tega Uradnega lista).
([4]) Uredba (EU) št. 1301/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17 decembru 2013 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in o posebnih določbah glede cilja "naložbe za rast in delovna mesta" ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1080/2006 (Glej stran 289 tega Uradnega lista).

(6) Cilj transnacionalnega sodelovanja bi moral biti krepitev sodelovanja z ukrepi za spodbujanje celostnega teritorialnega razvoja, povezanega s prednostnimi nalogami Unije na področju kohezijske politike, in bi moralo vključevati pomorsko čezmejno sodelovanje, ki ni zajeto s programi čezmejnega sodelovanja.

(7) Cilj medregionalnega sodelovanja bi moral biti povečanje uspešnosti kohezijske politike s spodbujanjem izmenjave izkušenj med regijami pri uresničevanju tematskih ciljev ter urbanem razvoju, vključno s povezavami med urbanimi in podeželskimi območji, da bi izboljšali izvajanje programov in ukrepov teritorialnega sodelovanja ter spodbujali analizo razvojnih trendov na področju teritorialne kohezije prek priprave študij, zbiranja podatkov in drugih ukrepov. Izmenjava izkušenj pri uresničevanju tematskih ciljev bi morala izboljšati oblikovanje in izvajanje predvsem operativnih programov pri cilju "naložbe za rast in delovna mesta", vendar tudi, kadar je to ustrezno, programov v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje", vključno s spodbujanjem vzajemno koristnega sodelovanja med inovativnimi raziskovalno intenzivnimi grozdi in izmenjav med raziskovalci in raziskovalnimi instituti tako v razvitih kot manj razvitih regijah, ob upoštevanju izkušenj „regij znanja“ in „raziskovalnega potenciala v konvergenčnih in najbolj oddaljenih regijah“ iz sedmega okvirnega programa za raziskave.

(8) Določiti bi bilo treba objektivna merila za opredelitev upravičenih regij in območij. V ta namen bi morala opredelitev upravičenih regij in območij na ravni Unije temeljiti na skupnem sistemu klasifikacije regij iz Uredbe (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(9) Čezmejno sodelovanje bi moralo podpirati regije na kopenskih ali morskih mejah. Na podlagi izkušenj iz predhodnih programskih obdobij bi morala Komisija za vsak program sodelovanja določiti seznam čezmejnih območij, ki lahko prejmejo podporo na enostavnejši način iz programov čezmejnega sodelovanja. Pri pripravi tega seznama bi morala Komisija upoštevati potrebne prilagoditve za zagotovitev skladnosti, zlasti na kopenskih in morskih mejah, ter ohranitev programskih območij iz programskega obdobja 2007–2013. Take prilagoditve bi lahko vključevale zmanjšanje ali povečanje sedanjih programskih območij ali števila programov čezmejnega sodelovanja ob dopuščanju možnosti geografskega prekrivanja.

([1]) Uredba (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (UL L 154, 21.6.2003, str. 1).

(10) Komisija bi morala opredeliti območja za transnacionalno sodelovanje ob upoštevanju ukrepov, potrebnih za spodbujanje celostnega teritorialnega razvoja. Pri opredelitvi teh območij bi morala Komisija upoštevati izkušnje, pridobljene v prejšnjih programih, ter, kadar je ustrezno, makroregionalne strategije in strategije za morske bazene.

(11) Za zagotovitev, da lahko imajo od izmenjave izkušenj in dobre prakse koristi vse regije v Uniji, bi morali programi za medregionalno sodelovanje vključevati celotno Unijo.

(12) Še naprej je treba podpirati ali, kadar je to ustrezno, vzpostaviti čezmejno, transnacionalno in medregionalno sodelovanje s tretjimi državami v sosedstvu Unije, saj je tako sodelovanje pomembno orodje politike regionalnega razvoja in bi moralo koristiti regijam držav članic, ki mejijo na tretje države. V ta namen bi moral ESRR prispevati k čezmejnim programom in programom za morske bazene iz Evropskega instrumenta sosedstva (EIS) v skladu z bodočim zakonodajnim aktom Unije glede Evropskega instrumenta sosedstva za obdobje 2014–2020 (v nadaljnjem besedilu: zakonodajni akt EIS) in Instrumenta za predpristopno pomoč (IPA II) v skladu z bodočim zakonodajnim aktom Unije glede predpristopne pomoči za obdobje 2014–2020 (v nadaljnjem besedilu: zakonodajni akt IPA II).

(13) Poleg ukrepov na zunanjih mejah, podprtih z instrumenti Unije za zunanje politike, ki zajemajo obmejne regije v Uniji in zunaj nje, bi moralo biti možno, da programi sodelovanja, ki jih podpira ESRR, zajemajo regije v Uniji in v določenih primerih zunaj nje, kadar instrumenti zunanjih politik ne zajemajo regij zunaj Unije, ker niso opredeljene kot država upravičenka ali ker takih programov za zunanje sodelovanje ni mogoče vzpostaviti. Vendar bi bilo treba zagotoviti, da bi podpora iz ESRR za operacije, ki bi se izvajale na ozemlju tretjih držav, v prvi vrsti koristila regijam Unije. Ob upoštevanju teh omejitev bi morala Komisija pri pripravi seznamov čezmejnih in transnacionalnih programskih območij vključiti tudi regije v tretjih državah.

(14) Določiti je treba vire, ki se dodelijo za vsakega od različnih sklopov cilja "evropsko teritorialno sodelovanje", ter hkrati ohraniti znatno osredotočenost na čezmejno sodelovanje, vključno z deleži vsake države članice, kar zadeva skupne zneske za čezmejno in transnacionalno sodelovanje, in možnostmi, ki jih imajo države članice glede prožnosti med temi sklopi, in zagotoviti zadostno raven financiranja za sodelovanje najbolj oddaljenih regij.

(15) V korist regij Unije bi bilo treba vzpostaviti mehanizem za organiziranje podpore iz ESRR za instrumente zunanjih politik, kot sta EIS in IPA II, tudi kadar ni mogoče sprejeti programov za zunanje sodelovanje ali kadar je treba take programe opustiti. Ta mehanizem bi si moral prizadevati za optimalno in čim bolj usklajeno delovanje teh instrumentov.

(16) Glavni del sredstev ESRR za programe čezmejnega in transnacionalnega sodelovanja bi moral biti osredotočen na omejeno število tematskih ciljev, da se čim bolj poveča vpliv kohezijske politike v Uniji. Osredotočenost v medregionalnem programu sodelovanja na tematske cilje bi bilo treba upoštevati pri cilju vsake operacije in ne samo pri omejenem številu tematskih ciljev, da bi se medregionalno sodelovanje čim bolj izkoristilo za povečanje uspešnosti kohezijske politike, predvsem pri cilju "naložbe za rast in delovna mesta" ter, kadar je ustrezno, cilju "evropsko teritorialno sodelovanje". V primeru drugih programov medregionalnega sodelovanja bi morala tematska osredotočenost izhajati iz njihovega posebnega področja uporabe.

(17) ESRR bi moral za izpolnitev ciljnih vrednosti in ciljev iz strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" prispevati k tematskim ciljem razvoja gospodarstva, ki temelji na znanju, raziskavah in inovacijah, vključno s podpiranjem sodelovanja med podjetji, predvsem MSP, in s spodbujanjem vzpostavitve sistemov čezmejne izmenjave informacij na področju IKT; spodbujanja okolju prijaznejšega, pri izrabi virov učinkovitejšega in bolj konkurenčnega gospodarstva, vključno s spodbujanjem trajnostne čezmejne mobilnosti; spodbujanja visoke stopnje zaposlenosti, ki vodi do socialne in teritorialne kohezije, vključno z dejavnostmi, ki podpirajo trajnostni turizem, kulturo in naravno dediščino kot del teritorialne strategije, z namenom doseči zaposlovanju prijazno rast; ter razvoja administrativne zmogljivosti. Vendar bi bilo treba seznam prednostnih naložb pri različnih tematskih ciljih prilagoditi posebnim potrebam cilja "evropsko teritorialno sodelovanje", tako da se zagotovijo dodatne prednostne naložbe z namenom, da se v okviru čezmejnega sodelovanja omogoči zlasti nadaljnje pravno in upravno sodelovanje, sodelovanje med državljani in institucijami ter sodelovanje na področju zaposlovanja, usposabljanja, povezovanja skupnosti in socialnega vključevanja s čezmejnega vidika ter da se v okviru transnacionalnega sodelovanja razvijejo in uskladijo makroregionalne strategije in strategije za morske bazene. Poleg tega bi bilo treba določiti posebne ali dodatne prednostne naložbe za določene programe medregionalnega sodelovanja, da se odrazijo njihove posebne dejavnosti.

(18) V okviru tematskega cilja spodbujanja socialnega vključevanja in boja proti revščini ter ob upoštevanju njegovega praktičnega pomena je treba zagotoviti, da bi v primeru čezmejnega programa PEACE med Severno Irsko in mejnimi grofijami Irske v podporo miru in spravi, ESRR moral prispevati tudi k spodbujanju socialne in ekonomske stabilnosti v zadevnih regijah, zlasti z ukrepi za spodbujanje kohezije med skupnostmi. Glede na posebnosti navedenega čezmejnega programa se določena pravila glede izbire operacij iz te uredbe ne bi smela uporabljati za navedeni čezmejni program.

(19) Vsebinske zahteve programov sodelovanja v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" je treba prilagoditi njihovim posebnim potrebam. Te zahteve bi morale zato vključevati tudi tiste vidike, ki so potrebni za uspešno izvajanje na ozemlju sodelujočih držav članic, kot so tisti, ki se nanašajo na organe, pristojne za revizijo in nadzor, postopek za ustanovitev skupnega sekretariata in porazdelitev odgovornosti pri finančnih popravkih. Kadar države članice in regije sodelujejo v makroregionalnih strategijah in strategijah za morske bazene, bi morali zadevni programi sodelovanja določati, kako lahko ukrepi prispevajo k takim strategijam. Poleg tega pa bi bilo treba vsebino takih programov sodelovanja prilagoditi zaradi horizontalne narave medregionalnih programov sodelovanja, zlasti pri opredelitvi upravičenca ali upravičencev v sedanjih programih INTERACT in ESPON.

(20) Da bi okrepili usklajenost podpore iz ESRR za programe sodelovanja, sprejete na podlagi te uredbe, ki vključujejo najbolj oddaljene regije, z morebitnim dopolnilnim financiranjem iz Evropskega razvojnega sklada (ERS), EIS, IPA II in Evropske investicijske banke (EIB), bi morale države članice in tretje države ali čezmorske države ali ozemlja (slednji v nadaljnjem besedilu: ozemlja), ki sodelujejo v takih programih sodelovanja, v teh programih vzpostaviti pravila glede mehanizmov usklajevanja.

(21) Če so tretje države ali ozemlja sprejeli povabilo, da sodelujejo v programih sodelovanja, jih je primerno vključiti v postopek priprave takih programov. Posebni postopki za to sodelovanje bi morali biti določeni v tej uredbi. Kadar programi sodelovanja vključujejo najbolj oddaljene regije in tretje države ali ozemlja, bi se morale sodelujoče države članice z odstopanjem od standardnega postopka posvetovati z zadevnimi tretjimi državami ali ozemlji, pred posredovanjem programov Komisiji. Zaradi večje uspešnosti in pragmatičnosti vključevanja tretjih držav ali ozemelj v programe sodelovanja, bi moralo biti

mogoče v uradno potrjene zapisnike posvetovalnih sestankov s takimi tretjimi državami ali ozemlji ali uradno potrjene zapisnike posvetovanj v organizacijah za regionalno sodelovanje vključiti dogovore o vsebini programov sodelovanja in morebitnih prispevkih takih tretjih držav ali ozemelj. Ob upoštevanju načel deljenega upravljanja in poenostavitve bi morala postopek odobritve operativnih programov biti tak, da Komisija odobri samo osrednje elemente programov sodelovanja, druge elemente pa bi morala odobriti udeležena država članica oziroma države članice. Zaradi pravne varnosti in preglednosti je treba zagotoviti, da v primeru, ko udeležena država članica oziroma države članice spremenijo element programa sodelovanja, o katerem ne odloča Komisija, organ upravljanja za ta program v enem mesecu od dneva te odločitve o spremembi uradno obvesti Komisijo o taki odločitvi o spremembi.

(22) Evropski strukturni in investicijski skladi bi morali v skladu s strategijo Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast zagotoviti bolj celostno in vključujoče reševanje lokalnih problemov. Za okrepitev takega pristopa bi morala biti podpora iz ESRR v obmejnih regijah usklajena s podporo iz EKSRP in ESPR ter bi morala, kadar je ustrezno, vključevati evropska združenja za teritorialno sodelovanje (EZTS), ustanovljena na podlagi Uredbe (EU) št. 1302/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), kadar je eden od njihovih ciljev lokalni razvoj.

(23) Ob upoštevanju izkušenj iz programskega obdobja 2007–2013 bi bilo treba pogoje za izbiro operacij podrobneje pojasniti in poostriti, tako da se izberejo samo resnične skupne operacije. Zaradi posebnega okvira in specifičnosti programov sodelovanja med najbolj oddaljenimi regijami in tretjimi državami ali ozemlji bi bilo treba uvesti in prilagoditi blažje pogoje sodelovanja z vidika obravnave operacij v okviru teh programov. Opredeliti bi bilo treba pojem edinih upravičencev, takim upravičencem pa bi moralo biti dovoljeno, da sami izvajajo operacije sodelovanja.

(24) Navesti bi bilo treba odgovornosti vodilnih upravičencev, ki obdržijo splošno odgovornost za izvajanje operacije.

(25) Zahteve za poročila o izvajanju bi bilo treba prilagoditi področju sodelovanja in upoštevati ciklus izvajanja programa. V interesu dobrega upravljanja bi bilo treba omogočiti, da se sestanki letnega pregleda opravijo pisno.

(26) V skladu z Uredbo (EU) št. 1303/2013 bi moral organ upravljanja zagotoviti, da se vrednotenja programov sodelovanja izvedejo na podlagi načrta vrednotenja in vključujejo ovrednotenja uspešnosti, učinkovitosti in vpliva teh programov. Vsaj enkrat med programskim obdobjem bi bilo treba ovrednotiti, kako je dana podpora prispevala k uresničenju ciljev programa. Taka vrednotenja bi morala vključevati informacije o vseh predlaganih prilagoditvah med programskim obdobjem.

(27) Za lažjo oceno napredka pri izvajanju programov bi bilo treba v prilogi k tej uredbi določiti skupne kazalnike učinka, prilagojene posebni naravi programov sodelovanja. Te kazalnike bi bilo treba dopolniti s kazalniki rezultatov za posamezne programe in po potrebi s kazalniki učinka za posamezne programe.

(28) Zaradi vključenosti več kot ene države članice in posledično višjih administrativnih stroškov zlasti za nadzor in prevode, bi morala biti zgornja meja za izdatke tehnične pomoči višja kot pri cilju "naložbe za rast in delovna mesta". Da se višji administrativni stroški izravnajo, bi bilo treba države članice spodbujati, da, kadar je mogoče, zmanjšajo upravno breme v zvezi z izvajanjem skupnih projektov. Poleg tega bi morali programi sodelovanja z omejeno podporo ESRR prejeti določen minimalni znesek za tehnično pomoč, ki bi lahko bil večji od 6 %, da bi bilo na voljo dovolj sredstev za uspešno tehnično pomoč.

(29) Zaradi sodelovanja več kot ene države članice splošno pravilo iz Uredbe (EU) št. 1303/2013, po katerem vsaka država članica sprejme svoja nacionalna pravila o upravičenosti izdatkov, ni ustrezno za cilj "evropsko teritorialno sodelovanje". Na podlagi izkušenj iz programskega obdobja 2007–2013 bi bilo treba določiti jasno hierarhijo pravil o upravičenosti izdatkov z jasnim premikom k določitvi pravil o upravičenosti izdatkov na ravni Unije ali za program sodelovanja v celoti, da bi se izognili vsakršnim nasprotjem ali nedoslednostim med različnimi uredbami ter med uredbami in nacionalnimi pravili. Komisija bi morala ob upoštevanju izkušenj iz programskega obdobja 2007–2013 sprejeti pravila za upravičenost izdatkov za kategorije stroškov, določene v tej uredbi.

([1]) Uredba (EU) št. 1302/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17 decembru 2013 o spremembi Uredbe (ES) št. 1082/2006 o ustanovitvi evropskega združenja za teritorialno sodelovanje (EZTS), kar zadeva razjasnitev, poenostavitev in izboljšanje ustanavljanja in delovanja takih združenj (Glej stran 303 tega Uradnega lista.

(30) Zaradi pogoste vključenosti osebja iz več kot ene države članice pri izvajanju operacij in zaradi števila operacij, pri katerih so stroški osebja pomemben element, bi bilo treba na podlagi drugih neposrednih stroškov operacij sodelovanja uporabljati pavšalni znesek za stroške osebja, tako da se izogne vodenju ločenega računovodstva za upravljanje takih operacij.

(31) Poenostaviti bi bilo treba pravila o prožnosti v zvezi z lokacijo oepracij zunaj programskega območja. Poleg tega je treba podpirati in s posebnimi ureditvami spodbujati uspešno čezmejno, transnacionalno in medregionalno sodelovanje s tretjimi državami ali ozemlji v sosedstvu Unije, kadar je to potrebno za zagotovitev uspešne pomoči pri razvoju regij držav članic. Zato je primerno, da se izjemoma pod določenimi pogoji dovoli podpora iz ESRR za operacije zunaj dela programskega območja, ki je v Uniji, in na ozemlju sosednjih tretjih držav, kadar te operacije koristijo regijam Unije.

(32) Države članice bi bilo treba spodbuditi, da prenesejo nalogo organa upravljanja na EZTS ali da tako združenje pooblastijo za upravljanje tistega dela programa sodelovanja, ki se nanaša na ozemlje, ki ga zajema ta EZTS.

(33) Organ upravljanja bi moral vzpostaviti skupni sekretariat, ki bi med drugim obveščal prijavitelje za podporo, obravnaval prijave projektov in pomagal upravičencem pri izvajanju operacij projektov.

(34) Organi upravljanja bi morali biti pristojni za naloge, določene v Uredbi (EU) št. 1303/2013, vključno z upravljalskim preverjanjem za zagotovitev enotnih standardov na celotnem programskem območju. Če se za organ upravljanja imenuje EZTS, bi moral taka preverjanja izvajati organ upravljanja oziroma biti zanje odgovoren, in sicer vsaj za tiste države članice in tretje države ali ozemlja, iz katerih so člani, ki sodelujejo v EZTS, medtem ko bi se nadzorniki morali uporabljati samo v ostalih državah članicah in tretjih državah ali ozemljih. Tudi če se ne imenuje nobenega EZTS, bi morale sodelujoče države članice organ upravljanja pooblastiti za izvajanje preverjanj na celotnem programskem območju.

(35) Organi za potrjevanje bi morali biti pristojni za naloge organa za potrjevanje, določene v Uredbi (EU) št. 1303/2013. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da za opravljanje nalog organa za potrjevanje imenujejo organ upravljanja.

(36) Enotni revizijski organ bi moral biti odgovoren za opravljanje nalog revizijskega organa, določene v Uredbi (EU) št. 1303/2013 za zagotovitev enotnih standardov na celotnem programskem območju. Kadar to ni mogoče, bi morala skupina revizorjev pomagati revizijskemu organu za program.

(37) Da bi okrepili ekonomsko, socialno in teritorialno kohezijo Unije in povečali uspešnost njene kohezijske politike, bi moralo biti tretjim državam dovoljeno, da prek prispevka IPA II in sredstev EIS sodelujejo pri programih transnacionalnega in medregionalnega sodelovanja. Vendar bi morale biti operacije, sofinancirane na podlagi takšnih programov, še naprej usmerjene v izpolnjevanje ciljev kohezijske politike, čeprav bi se delno ali v celoti izvajale zunaj ozemlja Unije. V tem smislu ostajajo prispevki za cilje zunanjih dejavnosti Unije zgolj postranski, saj bi bilo treba težišče programov sodelovanja določiti na podlagi tematskih ciljev in prednostnih naložb kohezijske politike. Da bi bile tretje države uspešno vključene v programe sodelovanja, ki se upravljajo po načelu deljenega upravljanja, bi bilo treba pogoje izvajanja programov določiti v samih programih sodelovanja, po potrebi pa tudi v sporazumih o financiranju, sklenjenih med Komisijo, vladami vsake od tretjih držav in državo članico, ki gosti organ upravljanja zadevnega programa sodelovanja. Pogoji izvajanja programov bi morali biti skladni s pravom Unije, ki se uporablja, in, kadar je ustrezno, z določbami nacionalnega prava sodelujočih držav članic, ki so povezane z uporabo prava Unije.

(38) Določiti bi bilo treba jasno verigo finančne odgovornosti za izterjavo, ob nepravilnostih, od upravičencev do vodilnega upravičenca, organa upravljanja in Komisije. Treba bi bilo sprejeti določbe o odgovornosti držav članic, kadar taka izterjava ni mogoča.

(39) Na podlagi izkušenj iz programskega obdobja 2007–2013 bi bilo treba določiti izrecno odstopanje za preračun izdatkov, nastalih v valuti, ki ni euro, po mesečnem menjalnem tečaju na datum, ki je časovno čim bližje trenutku nastanka izdatka, ali pa v mesecu, v katerem so bili izdatki predloženi v preverjanje, ali v mesecu, v katerem so bili stroški sporočeni vodilnemu upravičencu. Finančne načrte, poročila in obračune za skupne operacije sodelovanja bi bilo treba skupnemu sekretariatu, organom, pristojnim za programe, in odboru za spremljanje predložiti samo v eurih. Pravilnost preračuna bi bilo treba preveriti.

(40) Da se določijo posebna pravila za spremembo skupnih kazalnikov učinka in o upravičenosti izdatkov, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastila, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte v zvezi s spremembo seznama skupnih kazalnikov učinka, določenega v Prilogi k tej uredbi, in v zvezi s posebnimi pravili o upravičenosti izdatkov za programe sodelovanja. Zlasti je pomembno, da Komisija pri svojem pripravljalnem delu opravi ustrezna posvetovanja, vključno na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, da so ustrezni dokumenti predloženi Evropskemu parlamentu in Svetu istočasno, pravočasno in na ustrezen način.

(41) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila v zvezi s seznami čezmejnih območij in transnacionalnih območij, seznamom programov sodelovanja in skupnim zneskom podpore ESRR za vsak program sodelovanja, nomenklaturo za kategorije ukrepov in modeli za programe sodelovanja in poročila o izvajanju. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]).

(42) Na Komisijo bi bilo treba prenesti izvedbena pooblastila, da sprejme sklepe glede odobritve določenih elementov programov sodelovanja in vseh sprememb teh elementov.

(43) Ta uredba ne bi smela vplivati na nadaljnje izvajanje ali spreminjanje pomoči, ki jo je Komisija odobrila na podlagi Uredbe (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta ([2]) ali katerega koli drugega zakonodajnega predpisa, ki ureja to pomoč na dan 31. decembra 2013. Navedena uredba ali drug tak veljavni zakonodajni predpis bi se posledično morali po 31. decembru 2013 še vedno uporabljati za to pomoč ali zadevne operacije do njihovega zaključka. Zahtevki za pomoč, vloženi ali odobreni na podlagi Uredbe (ES) št. 1080/2006, bi morali biti še naprej veljavni.

(44) Ker cilja te uredbe, in sicer okrepiti gospodarsko, socialno in teritorialno kohezijo prek izboljšanja glavnih regionalnih neravnotežij v Uniji, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi razlik v stopnji razvoja posameznih regij, zaostalosti regij z najbolj omejenimi možnostmi ter omejenih finančnih virov držav članic in regij lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.

(45) Da se zagotovi takojšnja uporaba ukrepov, določenih v tej uredbi, bi morala ta uredba začeti veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije* –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa področje uporabe ESRR glede cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" in opredeljuje posebne določbe o navedenem cilju.

2. Ta uredba za cilj "evropsko teritorialno sodelovanje" določa prednostne cilje in organizacijo ESRR, merila za upravičenost držav članic in regij do podpore iz ESRR ter razpoložljive finančne vire za podporo iz ESRR in merila za njihovo dodelitev.

Vsebuje tudi določbe, potrebne za zagotovitev uspešnega izvajanja, spremljanja, finančnega upravljanja in nadzora nad operativnimi programi v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" (v nadaljnjem besedilu: programi sodelovanja), tudi kadar pri takih programih sodelovanja sodelujejo tretje države.

3. Za cilj "evropsko teritorialno sodelovanje" in programe sodelovanja v skladu z njim se uporabljata Uredba (EU) št. 1303/2013 in poglavje I Uredbe (EU) št. 1301/2013, če ni drugače določeno v tej uredbi ali se navedene določbe lahko uporabljajo samo za cilj "naložbe za rast in delovna mesta".

([1]) Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

([2]) Uredba (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1783/1999 (UL L 210, 31.7.2006, str. 1).

Člen 2

Sklopi cilja "evropsko teritorialno sodelovanje"

ESRR v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" podpira naslednje sklope:

(1) čezmejno sodelovanje med sosednjimi regijami za spodbujanje celostnega regionalnega razvoja med sosednjimi regijami na kopenskih in morskih mejah dveh ali več držav članic ali med sosednjimi obmejnimi regijami iz najmanj ene države članice in ene tretje države na zunanjih mejah Unije, ki niso zajete v programe v okviru zunanjih finančnih instrumentov Unije;

(2) transnacionalno sodelovanje na večjih transnacionalnih območjih, v katero so vključeni nacionalni, regionalni ali lokalni partnerji in ki zajema tudi čezmejno sodelovanje na morskih mejah v primerih, ki niso vključeni v čezmejno sodelovanje, za večje teritorialno povezovanje teh območij;

(3) medregionalno sodelovanje za večjo uspešnost kohezijske politike s spodbujanjem:

(a) izmenjave izkušenj, osredotočenih na tematske cilje, med partnerji po vsej Uniji, vključno s tistimi, povezanimi z razvojem regij iz člena 174 PDEU, v zvezi z odkrivanjem in širjenjem dobre prakse za njen prenos predvsem v operativne programe v okviru cilja "naložbe za rast in delovna mesta", pa tudi, kadar je ustrezno, v programe sodelovanja;

(b) izmenjave izkušenj pri odkrivanju, prenosu in širjenju dobre prakse v zvezi s trajnostnim urbanim razvojem, vključno s povezavami med urbanimi in podeželskimi območji;

(c) izmenjave izkušenj pri opredelitvi, prenosu in širjenju dobre prakse in inovativnih pristopov v zvezi z izvajanjem programov in ukrepov sodelovanja, kot tudi uporabo EZTS;

(d) analize trendov razvoja glede na cilje teritorialne kohezije, vključno s teritorialnimi vidiki gospodarske in socialne kohezije, in skladnega razvoja ozemlja Unije s študijami, zbiranjem podatkov in drugimi ukrepi.

Člen 3

Geografska pokritost

1. Pri čezmejnem sodelovanju je podpora namenjena regijam Unije na ravni NUTS 3 na vseh notranjih in zunanjih kopenskih mejah, razen regij, zajetih v programih v okviru zunanjih finančnih instrumentov Unije, ter vsem regijam Unije na ravni NUTS 3 na morskih mejah, ki so medsebojno oddaljene največ 150 km, brez poseganja v morebitne prilagoditve, potrebne za zagotovitev skladnosti in neprekinjenosti območij programskega sodelovanja iz programskega obdobja 2007–2013.

Komisija z izvedbenimi akti sprejme sklep, ki določi seznam čezmejnih območij, ki so deležni podpore, ki je razčlenjen po programih sodelovanja. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Ta seznam navaja tudi regije na ravni NUTS 3 v Uniji, ki so bile upoštevane pri dodelitvi sredstev ESRR za čezmejno sodelovanje na vseh notranjih mejah in na tistih zunanjih mejah, ki jih zajemajo zunanji finančni instrumenti Unije, kot sta EIS, v skladu z zakonodajnim aktom EIS, in IPA II, v skladu z zakonodajnim aktom IPA II.

Države članice lahko ob predložitvi osnutkov programov čezmejnega sodelovanja v ustrezno utemeljenih primerih in za zagotovitev skladnosti čezmejnih območij vložijo vlogo, da se regije na ravni NUTS 3, ki niso navedene na seznamu v sklepu iz drugega pododstavka, dodajo določenemu področju čezmejnega sodelovanja.

Na zahtevo zadevne države članice oziroma držav članic lahko Komisija, z namenom da se olajša čezmejno sodelovanje na morskih mejah za najbolj oddaljene regije in brez poseganja v določbe prvega pododstavka, v sklep iz drugega pododstavka vključi kot čezmejna območja regije na ravni NUTS 3 iz najbolj oddaljenih regij ob morskih mejah, ki so medsebojno oddaljene več kot 150 kilometrov, kot čezmejna območja, ki lahko prejmejo podporo iz ustrezne dodelitve podpore tem državam članicam.

2. Brez poseganja v člen 20(2) in (3) lahko programi čezmejnega sodelovanja zajemajo regije na Norveškem in v Švici ter zajemajo tudi Liechtenstein, Andoro, Monako in San Marino ter tretje države ali ozemlja, ki mejijo na najbolj oddaljene regije, ki so vse enakovredne regijam na ravni NUTS 3.

3. Pri transnacionalnem sodelovanju Komisija z izvedbenimi akti sprejme sklep, ki določi seznam transnacionalnih območij, ki prejmejo podporo, ki je razčlenjen po programih sodelovanja in zajema regije na ravni NUTS 2, pri čemer zagotovi neprekinjenost takega sodelovanja na večjih povezanih območjih iz predhodnih programov, ob upoštevanju, kadar je ustrezno, makroregionalnih strategij in strategij za morske bazene. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Države članice lahko ob predložitvi osnutkov programov transnacionalnega sodelovanja vložijo vlogo, da se določenemu transnacionalnemu območju sodelovanja dodajo dodatne regije na ravni NUTS 2, ki mejijo na regije s seznama iz sklepa iz prvega pododstavka. Države članice navedejo razloge za tako vlogo.

4. Brez poseganja v člen 20(2) in (3) lahko programi transnacionalnega sodelovanja zajemajo regije tako v naslednjih tretjih državah kot na naslednjih ozemljih:

(a) tretjih državah ali ozemljih iz seznama ali navedenih v odstavku 2 tega člena;

(b) Ferskih otokih in Grenlandiji.

Brez poseganja v člen 20(2) in (3) lahko transnacionalni programi sodelovanja vključujejo tudi regije v tretjih držav, ki jih zajemajo zunanji finančni instrumenti Unije, kot sta EIS v skladu z zakonodajnim aktom EIS, vključno z zadevnimi regijami Ruske federacije, in IPA II v skladu z zakonodajnim aktom IPA II. Letna odobrena sredstva, ki ustrezajo podpori EIS in IPA II za te programe, bodo razpoložljiva pod pogojem, da programi ustrezno obravnavajo zadevne cilje zunanjega sodelovanja.

Take regije so enakovredne regijam na ravni NUTS 2.

5. Pri medregionalnem sodelovanju podpora iz ESRR zajema celotno ozemlje Unije.

Brez poseganja v člen 20(2) in (3) programi medregionalnega sodelovanja lahko zajemajo celoto ali del tretjih držav ali ozemelj iz točk (a) in (b) prvega pododstavka odstavka 4 tega člena.

6. Regije tretjih držav ali ozemelj iz odstavkov 2 in 4 se informativno navedejo v seznamih iz odstavkov 1 in 3.

7. V ustrezno utemeljenih primerih lahko najbolj oddaljene regije za večjo učinkovitost izvajanja programa združijo v enoten program za teritorialno sodelovanje zneske ESRR, dodeljene za čezmejno in transnacionalno sodelovanje, vključno z dodatno dodelitvijo, določeno v členu 4(2), ob upoštevanju veljavnih pravil za vsako od teh dodelitev.

Člen 4

Viri za cilj "evropsko teritorialno sodelovanje"

1. Za cilj "evropsko teritorialno sodelovanje" se nameni 2,75 % skupnih virov, ki so na voljo za prevzem proračunskih obveznosti iz ESRR, ESS in Kohezijskega sklada za programsko obdobje 2014–2020 in so določeni v členu 91(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013 (tj. skupno 8 948 259 330 EUR) ter se dodelijo, kot sledi:

(a) 74,05 % (tj. skupaj 6 626 631 760 EUR) za čezmejno sodelovanje;

(b) 20,36 % (tj. skupaj 1 821 627 570 EUR) za transnacionalno sodelovanje;

(c) 5,59 % (tj. skupaj 500 000 000 EUR) za medregionalno sodelovanje.

2. Za programe v okviru cilja "evropsko teritorialno sodelovanje" se najbolj oddaljenim regijam dodeli najmanj 150 % podpore ESRR, ki so jo prejele v programskem obdobju 2007–2013 za programe sodelovanja. Poleg tega se znesek 50 000 000 EUR iz dodeljenih sredstev za medregionalno sodelovanje rezervira za sodelovanje najbolj oddaljenih regij. Glede tematske osredotočenosti se za to dodatno dodelitev sredstev uporablja člen 6(1).

3. Komisija vsaki državi članici sporoči, kolikšen delež od skupnih zneskov za čezmejno in transnacionalno sodelovanje iz točk (a) in (b) odstavka 1 ji pripada, in sicer za vsako leto posebej. Kot merilo za letno razčlenitev za vsako državo članico se uporabi velikost prebivalstva na območjih iz drugega pododstavka člena 3(1) in prvega pododstavka člena 3(3).

Na podlagi zneskov, sporočenih na podlagi prvega pododstavka, vsaka država članica Komisijo obvesti o tem, ali in kako je uporabila možnost prenosa iz člena 5 ter kako je sredstva razporedila med čezmejne in transnacionalne programe, v katerih sodeluje država članica. Komisija na podlagi informacij, ki jih zagotovijo države članice, z izvedbenimi akti sprejme sklep, v katerem navede seznam vseh programov sodelovanja ter skupni znesek celotne podpore ESRR za vsak program posebej. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

4. Prispevek iz ESRR za čezmejne programe in programe za morske bazene v okviru EIS ter za čezmejne programe v okviru IPA II določijo Komisija in zadevne države članice. Prispevek ESRR, določen za vsako državo članico, se naknadno ne prerazporeja med zadevnimi državami članicami.

5. Podpora iz ESRR za posamezne čezmejne programe in programe za morske bazene v okviru EIS in za čezmejne programe v okviru IPA II se odobri pod pogojem, da se z EIS in IPA II zagotovijo najmanj enakovredni zneski. Taka enakovrednost je omejena z največjim zneskom iz zakonodajnega akta EIS ali zakonodajnega akta IPA II.

6. Letna odobrena proračunska sredstva za podporo iz ESRR čezmejnim programom in programom za morske bazene v okviru EIS ter čezmejnim programom v okviru IPA II se vključijo v ustrezne proračunske postavke navedenih instrumentov za proračunsko leto 2014.

7. Leta 2015 in leta 2016 se letni prispevek iz ESRR za programe v okviru EIS in IPA II, za katere ni bil Komisiji do 30. junija predložen noben program iz čezmejnih programov in programov za morske bazene v okviru EIS ter čezmejnih programov v okviru IPA II ter ki ni bil prerazporejen v drug program, predložen v isti kategoriji programov zunanjega sodelovanja, v skladu s točko (a) odstavka 1 dodeli programom čezmejnega sodelovanja na notranjih mejah, v katerih sodeluje zadevna država članica oziroma sodelujejo zadevne države članice.

Če do 30. juniju 2017 še vedno delujejo čezmejni programi in programi za morske bazene v okviru EIS in čezmejni programi v okviru IPA II, ki niso bili predloženi Komisiji, se celotni prispevek iz ESRR iz odstavka 4 za te programe za preostala leta do leta 2020, ki ni bil prerazporejen v drug sprejeti program iz iste kategorije programov zunanjega sodelovanja, v skladu s točko (a) odstavka 1 dodeli programom čezmejnega sodelovanja na notranjih mejah, v katerih sodeluje zadevna država članica oziroma sodelujejo zadevne države članice.

8. Kateri koli čezmejni programi in programi za morske bazene iz odstavka 4, ki jih sprejme Komisija, se v skladu z veljavnimi pravili in postopki opustijo ali se jim dodelijo nižja sredstva, zlasti če:

(a) nobena partnerska država iz programa ni podpisala zadevnega sporazuma o financiranju do roka, določenega v zakonodajnem aktu EIS ali zakonodajnem aktu IPA II, ali

(b) programa ni mogoče izvesti po načrtih zaradi težav v odnosih med sodelujočimi državami.

V takem primeru se prispevek iz ESRR iz odstavka 4 v višini neodobrenih letnih zneskov, za katere še niso bile prevzete obveznosti, ali letnih zneskov, za katere so bile pravice prevzete ali odvzete, v celoti ali deloma, v istem proračunskem letu, in ki niso bili prerazporejeni v drug program iste kategorije programov zunanjega sodelovanja, na zahtevo zadevne države članice oziroma držav članic, ki sodelujejo v programu, v skladu s točko (a) odstavka 1 dodeli programom čezmejnega sodelovanja na notranjih mejah.

9. Komisija Odboru, ustanovljenemu s členom 150(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013 predloži letni povzetek finančnega izvajanja čezmejnih programov in programov za morske bazene v okviru EIS, ter čezmejnih programov v okviru IPA II, h katerim prispeva ESRR v skladu s tem členom.

Člen 5

Možnost prenosa

Vsaka država članica lahko z enega sklopa na drugega prenese do 15 % finančnih sredstev, dodeljenih za vsak sklop iz točk (a) in (b) člena 4(1).

POGLAVJE II

Tematska osredotočenost in prednostne naložbe

Člen 6

Tematska osredotočenost

1. Najmanj 80 % sredstev ESRR, dodeljenih za vsak program čezmejnega sodelovanja in za transnacionalni program, je osredotočenih na največ štiri tematske cilje, določene v prvem odstavku člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

2. Za medregionalno sodelovanje iz točke (3)(a) člena 2 te uredbe se lahko izberejo vsi tematski cilji, določeni v prvem odstavku člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Člen 7

Prednostne naložbe

1. ESRR v okviru svojega področja uporabe, kot je določen v členu 3 Uredbe (EU) št. 1301/2013, prispeva k tematskim ciljem, določenim v prvem odstavku člena 9 Uredbe (EU) št. 1303/2013 s skupnimi ukrepi v okviru programov čezmejnega, transnacionalnega in medregionalnega sodelovanja. Poleg prednostnih naložb, določenih v členu 5 Uredbe (EU) št. 1301/2013, se lahko iz ESRR podpirajo tudi naslednje prednostne naložbe v okviru tematskih ciljev po posameznih sklopih evropskega teritorialnega sodelovanja:

(a) v okviru čezmejnega sodelovanja:

(i) spodbujanje trajnostnega in kvalitetnega zaposlovanja in podpiranje mobilnosti delavcev s povezovanjem čezmejnih trgov dela, vključno s čezmejno mobilnostjo, skupnimi lokalnimi pobudami na področju zaposlovanja, informacijskimi in svetovalnimi storitvami ter skupnim usposabljanjem;

(ii) spodbujanje socialne vključenosti in boja proti revščini ter kakršni koli diskriminaciji s spodbujanjem enakosti spolov in enakih možnosti ter čezmejnim povezovanjem skupnosti;

(iii) vlaganje v izobraževanje, usposabljanje in poklicno usposabljanje za spretnosti in vseživljenjsko učenje z razvijanjem in izvajanjem skupnih shem na področju izobraževanja, poklicnega usposabljanja in usposabljanja;

(iv) krepitev institucionalne zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter učinkovita javna uprava s spodbujanjem pravnega in upravnega sodelovanja ter sodelovanja med državljani in institucijami;

(b) v okviru nadnacionalnega sodelovanja: krepitev institucionalne zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter učinkovita javna uprava z razvojem in usklajevanjem makroregionalnih strategij in strategij za morske bazene;

(c) v okviru medregionalnega sodelovanja: krepitev institucionalne zmogljivosti javnih organov in zainteresiranih strani ter učinkovita javna uprava s/z:

(i) razširjanjem dobre prakse in strokovnega znanja ter kapitalizacijo rezultatov izmenjave izkušenj v zvezi s trajnostnim urbanim razvojem, vključno s povezavami med urbanimi in podeželskimi območji na podlagi točke (3)(b) člena 2.

(ii) spodbujanjem izmenjave izkušenj, da se poveča uspešnost programov teritorialnega sodelovanja in ukrepov ter uporaba EZTS na podlagi točke (3)(c) člena 2;

(iii) krepitvijo podatkovne osnove, da se poveča uspešnost kohezijske politike in doseganje tematskih ciljev prek analize razvojnih trendov v skladu s točko (3)(d) člena 2.

2. ESRR v primeru programa PEACE in v okviru tematskega cilja spodbujanja socialne vključenosti, boja proti revščini in kakršni koli diskriminaciji prispeva tudi k spodbujanju socialne in gospodarske stabilnosti v zadevnih regijah, zlasti z ukrepi za spodbujanje kohezije med skupnostmi.

POGLAVJE III

Načrtovanje programov

Člen 8

Vsebina, sprejetje in sprememba programov sodelovanja

1. Program sodelovanja sestoji iz prednostnih osi. Brez poseganja v člen 59 Uredbe št. 1303/2013 prednostna os ustreza tematskemu cilju in vključuje eno ali več prednostnih naložb navedenega tematskega cilja v skladu s členoma 6 in 7 te uredbe. Prednostna os lahko v ustrezno utemeljenih primerih po potrebi in z namenom povečati vpliv in uspešnost prek tematsko skladnega in celostnega pristopa k uresničevanju ciljev strategije Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast združi eno ali več dopolnilnih prednostnih naložb iz različnih tematskih ciljev, da bi se dosegel največji možen prispevek k tej prednostni osi.

2. Program sodelovanja prispeva k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast ter k doseganju gospodarske, socialne in teritorialne kohezije ter vsebuje:

(a) utemeljitev izbire tematskih ciljev, ustreznih prednostnih naložb in dodelitev finančnih sredstev, ob upoštevanju skupnega strateškega okvira, določenega v Prilogi I k Uredbi (EU) št. 1303/2013, ter na podlagi analize potreb znotraj programskega območja kot celote in na podlagi takih potreb izbrane strategije po potrebi obravnava manjkajoče povezave v čezmejni infrastrukturi, ob upoštevanju rezultatov predhodnega vrednotenja, izvedenega v skladu s členom 55 Uredbe (EU) št. 1303/2013;

(b) za vsako prednostno os, razen za tehnično pomoč:

(i) prednostne naložbe in ustrezne posebne cilje;

(ii) pričakovane rezultate za posebne cilje in ustrezne kazalnike rezultatov z izhodiščno in ciljno vrednostjo, po potrebi številčno ovrednotene, v skladu s členom 16, da se okrepi ciljno usmerjeno načrtovanje programov;

(iii) opis vrste in primerov ukrepov, ki jim je namenjena podpora v okviru posamezne prednostne naložbe, in njihovega pričakovanega prispevka k posebnim ciljem iz točke (i), vključno z vodilnimi načeli za izbiro operacij, pa tudi, kadar je to primerno, opredelitvijo glavnih ciljnih skupin, posebnih ciljnih ozemelj, vrstami upravičencev, načrtovane uporabe finančnih instrumentov in velikih projektov;

(iv) skupne in posebne kazalnike učinka, vključno s številčno ovrednoteno ciljno vrednostjo, ki predvidoma prispeva k rezultatom, v skladu s členom 16, in sicer za vsako posamezno prednostno naložbo;

(v) opredelitev faz izvajanja ter finančnih kazalnikov in kazalnikov učinka, in kadar je to ustrezno, kazalnikov učinka, ki se uporabljajo kot mejniki in ciljne vrednosti za okvir uspešnosti v skladu s členom 21(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013 in Prilogo II k navedeni uredbi;

(vi) po potrebi povzetek načrtovane uporabe tehnične pomoči, vključno z, kadar je potrebno, ukrepi za okrepitev administrativne zmogljivosti organov, vključenih v upravljanje in nadzor programov in upravičencev, in, kadar je potrebno, ukrepi za povečanje administrativne zmogljivosti zadevnih partnerjev, ki bodo sodelovali pri izvajanju programov;

(vii) ustrezne kategorije ukrepov po nomenklaturi, ki jo sprejme Komisija, in okvirno razčlenitev načrtovanih virov;

(c) za vsako prednostno os, ki zadeva tehnično pomoč:

(i) posebne cilje;

(ii) pričakovane rezultate za vsak posebni cilj in, kadar je objektivno utemeljeno glede na vsebino ukrepov, ustrezne kazalnike rezultatov z izhodiščno in ciljno vrednostjo v skladu s členom 16;

(iii) opis ukrepov, ki jim je namenjena podpora, in njihovega pričakovanega prispevka k posebnim ciljem iz točke (i);

(iv) kazalnike učinka, ki predvidoma prispevajo k rezultatom;

(v) ustrezne kategorije ukrepov po nomenklaturi, ki jo sprejme Komisija, in okvirno razčlenitev načrtovanih virov;

Točka (ii) se ne uporablja za primere, kadar prispevek Unije za prednostno os oziroma osi v zvezi s tehnično pomočjo v okviru operativnega programa ne presega 15 000 000 EUR.

(d) finančni načrt z naslednjima preglednicama (brez delitve po sodelujočih državah članicah):

(i) preglednico, v kateri je v skladu s pravili o stopnjah sofinanciranja iz členov 60, 120 in 121 Uredbe (EU) št. 1303/2013 za vsako leto naveden znesek skupnih odobrenih finančnih sredstev, predviden za podporo iz ESRR;

(ii) preglednico, v kateri je za celotno programsko obdobje za program sodelovanja ter za vsako prednostno os naveden znesek skupno odobrenih finančnih sredstev za podporo iz ESRR in nacionalno sofinanciranje. Za prednostne osi, ki združujejo prednostne naložbe iz različnih tematskih ciljev, je v preglednici za vsak ustrezen tematski cilj naveden znesek skupnih odobrenih finančnih sredstev in nacionalnega sofinanciranja. Kadar nacionalno sofinanciranje sestavljata javno in zasebno sofinanciranje, se v preglednici navede okvirna razčlenitev med javnim in zasebnim delom. V njej se informativno navedeta morebitni prispevek tretjih držav, ki sodelujejo v programu, in predvidena udeležba EIB;

(e) seznam velikih projektov, za katere se izvajanje načrtuje med programskim obdobjem.

Komisija sprejme izvedbene akte glede nomenklature iz točk (b)(vii) in c(v) prvega pododstavka. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 150(3) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

3. Ob upoštevanju njegove vsebine in ciljev se v programu sodelovanja opiše celostni pristop k teritorialnemu razvoju, tudi v zvezi z regijami in območji iz člena 174(3) PDEU, ob upoštevanju partnerskih sporazumov sodelujočih držav članic, in prikaže, kako ta program sodelovanja prispeva k izpolnitvi njegovih ciljev ter kakšni so pričakovani rezultati, in po potrebi opredeli naslednje:

(a) pristop k uporabi instrumentov lokalnega razvoja, ki ga vodi skupnost, in načela za opredelitev območij, na katerih se bo izvajal;

(b) načela za opredelitev urbanih območij, kjer se izvajajo celostni ukrepi za trajnostni urbani razvoj, in okvirno dodelitev podpore ESRR za take ukrepe;

(c) pristop k uporabi instrumenta celostne teritorialne naložbe iz člena 11 v primerih, ki niso zajeti v točki (b), in okvirna, njemu dodeljena finančna sredstva iz vsake posamezne prednostne osi;

(d) kadar države članice in regije sodelujejo v makroregionalnih strategijah in strategijah za morske bazene, prispevek načrtovanih ukrepov v okviru programa sodelovanja k tem strategijam glede na potrebe programskega območja, kot ga opredelijo zadevne države članice, in ob upoštevanju, kjer je to ustrezno, strateško pomembnih projektov, opredeljenih v teh strategijah.

4. Poleg tega se v programu sodelovanja opredelijo:

(a) izvedbene določbe, ki:

(i) opredelijo organ upravljanja, organ za potrjevanje, kadar je ustrezno, in revizijski organ;

(ii) opredelijo organ ali organe, določene za izvajanje nalog kontrole;

(iii) opredelijo organ ali organe, določene kot pristojne za izvajanje revizijskih nalog;

(iv) določijo postopek za ustanovitev skupnega sekretariata;

(v) navedejo kratek opis ureditve upravljanja in nadzora;

(vi) navedejo porazdelitev odgovornosti med sodelujoče države članice pri finančnih popravkih, ki jih naloži organ upravljanja ali Komisija.

(b) organ, ki mu bo Komisija opravila izplačila;

(c) ukrepi, sprejeti za vključitev partnerjev iz člena 5 Uredbe (EU) št. 1303/2013 v pripravo programa sodelovanja, in vloga teh partnerjev pri pripravi in izvajanju programa sodelovanja, vključno z njihovo vključitvijo v odbor za spremljanje.

5. V programu sodelovanja se, ob upoštevanju vsebine partnerskih sporazumov in ob upoštevanju institucionalnega in pravnega okvira držav članic, določi tudi naslednje:

(a) mehanizmi, ki zagotavljajo uspešno usklajevanje med ESRR, ESS, Kohezijskim skladom, EKSRP, ESPR in drugimi instrumenti financiranja na ravni Unije in nacionalni ravni, vključno z usklajevanjem in morebitnim dopolnjevanjem z Instrumentom za povezovanje Evrope na podlagi Uredbe (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ([1]), EIS, ERS in IPA II, kot tudi EIB, ob upoštevanju določb iz Priloge I k Uredbi (EU) št. 1303/2013, kadar države članice in tretje države ali ozemlja sodelujejo v programih sodelovanja, ki vključujejo uporabo odobrenih sredstev iz ESRR za najbolj oddaljene regije s sredstvi iz ERS, mehanizme za usklajevanje na ustrezni ravni za bolj uspešno usklajevanje pri uporabi teh odobrenih sredstev in virov;

(b) povzetek ocene upravnega bremena za upravičence in po potrebi načrtovane ukrepe za zmanjšanje upravnega bremena skupaj z okvirnim časovnim načrtom za te ukrepe.

6. Informacije, zahtevane na podlagi točke (a) prvega pododstavka odstavka 2, točk (b)(i) do (vii) prvega pododstavka odstavka 2, odstavka 3 in točke (a) odstavka 5, se prilagodijo posebni naravi programov sodelovanja iz točk (3)(b), (c) in (d) člena 2. Informacije, zahtevane na podlagi točke (e) prvega pododstavka odstavka 2 in točke (b) odstavka 5, se ne vključijo v programe sodelovanja iz točke (3)(c) in (d) člena 2.

7. Vsak program sodelovanja, kadar je ustrezno in glede na oceno zadevnih držav članic, v kateri ustrezno utemeljijo primernost njihove vsebine in ciljev programa, vsebuje opis:

(a) posebnih ukrepov za upoštevanje okoljevarstvenih zahtev, učinkovite rabe virov, blažitev podnebnih sprememb in prilagajanja nanje, pripravljenosti na nesreče ter preprečevanja in obvladovanja tveganj pri izbiri operacij;

(b) posebnih ukrepov za spodbujanje enakih možnosti in boj proti kakršni koli diskriminaciji na podlagi spola, rase ali narodnosti, vere ali prepričanja, invalidnosti, starosti ali spolne usmerjenosti med pripravo, oblikovanjem in izvajanjem programa sodelovanja, zlasti v zvezi z dostopom do financiranja ob upoštevanju potreb različnih ciljnih skupin, ki so izpostavljene tveganju take diskriminacije, in posebno zahtev za zagotovitev dostopnosti invalidom;

(c) prispevka programa sodelovanja k spodbujanju enakosti med moškimi in ženskami ter po potrebi ureditev za zagotovitev vključitve vidika enakosti spolov v program in operativno raven.

Točki (a) in (b) prvega pododstavka se ne uporabljata za programe sodelovanja iz točk (3)(b), (c) in (d) člena 2.

8. V programih sodelovanja iz točk (3)(c) in (d) člena 2 se določijo upravičenec ali upravičenci, navede pa se lahko tudi postopek odobritve.

9. Sodelujoče države članice in, če so sprejeli povabilo k sodelovanju v programu sodelovanja, tretje države ali ozemlja, kadar je ustrezno, pisno potrdijo, da se strinjajo z vsebino programa sodelovanja, preden se ta predloži Komisiji. S tem se vse sodelujoče države članice in, kadar je to ustrezno, tretje države ali območja, tudi zavežejo, da bodo zagotovili potrebno sofinanciranje za njegovo izvedbo, tretje države ali ozemlja pa se zavežejo, da bodo po potrebi zagotovili finančni prispevek.

Z odstopanjem od prvega pododstavka se v primeru programov sodelovanja z najbolj oddaljenimi regijami in tretjimi državami ali ozemlji, zadevne države članice posvetujejo z zadevnimi tretjimi državami ali ozemlji, preden Komisiji predložijo programe sodelovanja. V tem primeru se lahko sporazumi v zvezi z vsebino programov sodelovanja in morebitnim prispevkom tretjih držav ali ozemelj navedejo v uradno potrjenem zapisniku posvetovalnih sestankov s tretjimi državami ali ozemlji ali posvetovanj v okviru organizacij za regionalno sodelovanje.

([1]) Uredba (EU) št. 1316/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11 decembru 2013 o vzpostavitvi Instrumenta za povezovanje Evrope, spremembi Uredbe (EU) št. 913/2010 in razveljavitvi uredb (ES) št. 680/2007 in (ES) št. 67/2010 (UL L 348, 20.12.2013, str. 129).

10. Sodelujoče države članice in, če so sprejeli povabilo k sodelovanju v programu sodelovanja, tretje države ali ozemlja pripravijo osnutke programov sodelovanja v skladu z vzorcem, ki ga sprejme Komisija.

11. Komisija z izvedbenimi akti sprejme vzorec iz odstavka 10. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

12. Komisija z izvedbenimi akti sprejme sklep, s katerim odobri vse elemente, vključno s prihodnjimi spremembami, ki spadajo v ta člen, razen tistih, ki spadajo v točko (b)(vii) odstavka 2, točko (c)(v) odstavka 2, točko (e) odstavka 2, točko (a)(i) in (c) odstavka 4 ter odstavkov 5 in 7 tega člena, ki ostajajo v pristojnosti sodelujočih držav članic.

13. Organ upravljanja o vsakem sklepu, ki spreminja elemente programa sodelovanja, ki jih ne zajema sklep Komisije iz odstavka 12, uradno obvesti Komisijo v enem mesecu od datuma tega sklepa o spremembi. V sklepu o spremembi je določen datum začetka njegove veljavnosti, ki ne sme biti zgodnejši od datuma njegovega sprejetja.

Člen 9

Skupni akcijski načrt

Kadar je za izvajanje skupnega akcijskega načrta iz člena 104(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013 pristojno EZTS kot upravičenec, lahko člani osebja skupnega sekretariata programa sodelovanja in člani skupščine EZTS postanejo člani usmerjevalnega odbora iz člena 108(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013. Člani skupščine EZTS v tem usmerjevalnem odboru nimajo večine.

Člen 10

Lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost

V okviru programov čezmejnega sodelovanja se lahko na podlagi člena 32 Uredbe (EU) št. 1303/2013 izvaja lokalni razvoj, ki ga vodi skupnost, pod pogojem, da skupino za lokalni razvoj sestavljajo predstavniki najmanj dveh držav, od katerih je ena država članica.

Člen 11

Celostne teritorialne naložbe

Za programe sodelovanja je posredniški organ za upravljanje in izvajanje celostnih teritorialnih naložb iz člena 36(3) Uredbe (EU) št. 1303/2013 pravna oseba, ustanovljena v skladu z zakonodajo ene od sodelujočih držav, pod pogojem, da jo ustanovijo javni organi ali organi iz najmanj dveh sodelujočih držav, ali EZTS.

Člen 12

Izbira operacij

1. Operacije v okviru programov sodelovanja izbere odbor za spremljanje iz člena 47 Uredbe (EU) št. 1303/2013. Ta odbor za spremljanje lahko ustanovi usmerjevalni odbor, ki pod njegovo pristojnostjo izbira operacije.

2. Operacije, izbrane v okviru čezmejnega in transnacionalnega sodelovanja, vključujejo upravičence iz najmanj dveh sodelujočih držav, od tega je vsaj eden iz države članice. Operacija se lahko izvaja samo v eni državi pod pogojem, da ima čezmejni ali transnacionalni vpliv in koristi.

Operacije, ki se nanašajo na medregionalno sodelovanje iz točk (3)(a) in (b) člena 2, vključujejo upravičence iz najmanj treh držav, od katerih sta najmanj dve državi članici.

Pogoji, določeni v prvem pododstavku, se ne uporabljajo za operacije v okviru čezmejnega programa PEACE med Severno Irsko in mejnimi grofijami Irske v podporo miru in spravi, kakor je navedeno v členu 7(2).

3. Ne glede na odstavek 2 se lahko EZTS ali druga pravna oseba, ustanovljena v skladu z zakonodajo ene od sodelujočih držav, prijavi kot edini upravičenec za operacijo, pod pogojem, da so ga v primeru čezmejnega in transnacionalnega sodelovanja ustanovili javni organi ali organi iz najmanj dveh sodelujočih držav, v primeru medregionalnega sodelovanja pa iz najmanj treh sodelujočih držav.

Pravna oseba, ki izvaja finančni instrument ali, če je primerno, sklad skladov, je lahko edini upravičenec operacije, ne da bi se uporabljale zahteve za njeno sestavo iz prvega pododstavka.

4. Upravičenci sodelujejo pri pripravi in izvajanju operacij. Poleg tega sodelujejo pri zagotavljanju osebja ali financiranju operacij ali pri obojem.

Za operacije v programih med najbolj oddaljenimi regijami in tretjimi državami ali ozemlji se od upravičencev zahteva, da sodelujejo samo na dveh področjih, navedenih v prvem pododstavku.

5. Organ upravljanja vodilnemu ali edinemu upravičencu za vsako operacijo predloži dokument, v katerem so določeni pogoji za podporo operaciji, vključno s posebnimi zahtevami za izdelke ali storitve, ki se zagotovijo v okviru operacije, finančnim načrtom in rokom za izvedbo.

Člen 13

Upravičenci

1. Kadar ima operacija iz programa sodelovanja dva ali več upravičencev, vsi upravičenci enega od njih imenujejo za vodilnega upravičenca.

2. Vodilni upravičenec:

(a) z drugimi upravičenci sklene sporazum, ki vsebuje določbe, s katerimi se med drugim jamči dobro finančno poslovodenje sredstev, dodeljenih operaciji, vključno z ureditvami za izterjavo neupravičeno izplačanih zneskov;

(b) prevzame odgovornost za zagotovitev izvedbe celotne operacije;

(c) zagotovi, da so izdatki, ki jih predložijo vsi upravičenci, nastali pri izvajanju operacije in ustrezajo dejavnostim, o katerih so se skupaj dogovorili vsi upravičenci, ter so v skladu z dokumentom, ki ga predloži organ upravljanja na podlagi člena 12(5);

(d) zagotovi, da je izdatke, ki so jih predložili drugi upravičenci, preveril kontrolor oziroma kontrolorji, kadar takega preverjanja ne opravi organ upravljanja na podlagi člena 23(3).

3. Če v ureditvi, določeni v skladu s točko (a) odstavka 2, ni določeno drugače, vodilni upravičenec zagotovi, da drugi upravičenci čim prej in v celoti prejmejo celotni znesek prispevka iz skladov. Noben znesek se ne odšteje ali zadrži niti se ne obračuna nobena posebna ali druga dajatev z enakovrednim učinkom, zaradi katere bi se znižali ti zneski za druge upravičence.

4. Vodilni upravičenci imajo sedež v državi članici, ki sodeluje v programu sodelovanja. Vendar se države članice in tretje države ali ozemlja, ki sodelujejo v programu sodelovanja, lahko dogovorijo, da ima vodilni upravičenec sedež v tretji državi ali ozemlju, ki sodeluje v tem programu sodelovanja, pod pogojem, da je organ upravljanja prepričan, da vodilni upravičenec zmore izvajati naloge iz odstavkov 2 in 3 in da so izpolnjene zahteve glede upravljanja, preverjanj in revizij.

5. Edini upravičenci so registrirani v državi članici, ki sodeluje v programu sodelovanja. Vendar so lahko registrirani v državi članici, ki ne sodeluje v programu, če so izpolnjeni pogoji iz člena 12(3).

POGLAVJE IV

Spremljanje in vrednotenje

Člen 14

Poročila o izvajanju

1. Organ upravljanja do 31. maja 2016 in do istega datuma vsako naslednje leto do vključno leta 2023 predloži Komisiji letno poročilo o izvajanju v skladu s členom 50(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013. Poročilo o izvajanju, predloženo leta 2016, zajame finančni leti 2014 in 2015 ter obdobje med začetkom upravičenosti izdatkov in 31. decembrom 2013.

2. Rok iz odstavka 1 za poročila, predložena leta 2017 in 2019, je 30. junij.

3. Letna poročila o izvajanju vsebujejo informacije:

(a) o izvajanju programa sodelovanja v skladu s členom 50(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013;

(b) o napredku pri pripravi in izvajanju velikih projektov ter skupnih akcijskih načrtov, kadar je to ustrezno.

4. V letnih poročilih o izvajanju, predloženih leta 2017 in 2019, se navedejo in ocenijo informacije, zahtevane v okviru člena 50(4) oziroma (5) Uredbe (EU) št. 1303/2013 ter informacije iz odstavka 2 tega člena skupaj z naslednjimi informacijami:

(a) napredek pri izvajanju načrta vrednotenja in nadaljnjem uresničevanju ugotovitev pri izvedenih vrednotenjih;

(b) rezultatih ukrepov informiranja in obveščanja javnosti, izvedenih v okviru komunikacijske strategije;

(c) vključitvi partnerjev v izvajanje, spremljanje in vrednotenje programa sodelovanja.

V letnih poročilih o izvajanju, predloženih leta 2017 in 2019, se ob upoštevanju vsebine in ciljev vsakega programa sodelovanja, lahko navedejo informacije in oceni naslednje:

(a) napredek pri izvajanju celostnega pristopa k teritorialnemu razvoju, vključno s trajnostnim urbanim razvojem in lokalnim razvojem, ki ga vodi skupnost, v okviru programa sodelovanja;

(b) napredek pri izvajanju ukrepov za krepitev zmogljivosti organov in upravičencev za upravljanje in uporabo ESRR;

(c) kadar je ustrezno, prispevek za makroregionalne strategije in strategije za morske bazene;

(d) posebni ukrepi, sprejeti za spodbujanje enakosti med moškimi in ženskami ter spodbujanje nediskriminacije, zlasti dostopnost za invalidne osebe, ter ureditve, ki se izvajajo za vključitev vidika enakosti spolov v program sodelovanja in operacij;

(e) ukrepi za spodbujanje trajnostnega razvoja;

(f) napredek pri izvajanju ukrepov na področju socialnih inovacij.

5. Letna in končna poročila o izvajanju se pripravijo po vzorcih, ki jih sprejme Komisija z izvedbenimi akti. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 150(2) Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Člen 15

Letni pregled

Sestanek za letni pregled se organizira v skladu s členom 51 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Kadar se sestanek za letni pregled ne organizira v skladu s členom 51(3) Uredbe (EU) št. 1303/2013, se letni pregled lahko opravi pisno.

Člen 16

Kazalniki za cilj "evropsko teritorialno sodelovanje"

1. Skupni kazalniki učinka iz Priloge k tej uredbi, kazalniki rezultatov za posamezne programe in, kadar je ustrezno, kazalniki učinka za posamezne programe se uporabljajo v skladu s členom 27(4) Uredbe (EU) št. 1303/2013 ter točkami (b)(ii) in (iv) ter (c)(ii) in (iv) prvega pododstavka člena 8(2) te uredbe.

2. Za skupne kazalnike učinka in kazalnike učinka za posamezne programe se izhodiščna vrednost določi pri nič. Zbirne številčno ovrednotene ciljne vrednosti za te kazalnike se določijo za leto 2023.

3. Za kazalnike rezultatov za posamezne programe, ki zadevajo prednostne naložbe, se za izhodiščne vrednosti uporabijo najnovejši razpoložljivi podatki in se določijo ciljne vrednosti za leto 2023. Ciljne vrednosti se lahko izrazijo številčno ovrednoteno ali opisno.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 29, da sprejme seznam skupnih kazalnikov učinka, določen v Prilogi, z namenom da izvede prilagoditve, kjer je upravičeno, da se zagotovi uspešna ocena napredka pri izvajanju programa.

Člen 17

Tehnična pomoč

Znesek ESRR, dodeljen za tehnično pomoč, je omejen na 6 % skupnega zneska, ki se dodeli programu sodelovanja. Za programe, pri katerih skupna dodeljena sredstva ne presegajo 50 000 000 EUR, je znesek ESRR, dodeljen za tehnično pomoč, omejen na 7 % skupnega dodeljenega zneska, vendar znaša najmanj 1 500 000 EUR in največ od 3 000 000 EUR.

POGLAVJE V

Upravičenost

Člen 18

Splošna pravila o upravičenosti izdatkov

1. Na Komisijo se prenesejo pooblastila, da v skladu s členom 29, sprejme delegirane akte s katerimi določi posebna pravila o upravičenosti izdatkov pri programih sodelovanja, kar zadeva stroške osebja, pisarniške in administrativne izdatke, potne in namestitvene stroške, stroške zunanjih strokovnih izvajalcev in stroške storitev ter izdatke za opremo. Komisija do 22 aprila 2014 hkrati uradno obvesti Evropski parlament in Svet o delegiranih aktih, sprejetih v skladu s členom 29.

2. Brez poseganja v pravila o upravičenosti, ki so določena ali katerih podlaga je v členih 65 do 71 Uredbe (EU) št. 1303/2013, Uredbi (EU) št. 1301/2013, tej uredbi ali delegiranih aktih iz odstavka 1 tega člena, države članice, ki sodelujejo v odboru za spremljanje, določijo dodatna pravila za upravičenost za celotni program sodelovanja.

3. Za zadeve, ki niso zajete v pravilih za upravičenost, ki so določena ali katerih podlaga je v členih 65 do 71 Uredbe (EU) št. 1303/2013, Uredbi (EU) št. 1301/2013, v delegiranih aktih iz odstavka 1 tega člena ali v pravilih, ki jih v skladu z odstavkom 2 tega člena skupaj določijo sodelujoče države članice, se uporabljajo nacionalna pravila države članice, v kateri izdatki nastanejo.

Člen 19

Stroški za osebje

Stroški osebja pri operaciji se lahko izračunajo kot pavšalni znesek v višini do 20 % neposrednih stroškov, ki niso stroški za osebje pri navedeni operaciji.

Člen 20

Upravičenost operacij v programih sodelovanja glede na lokacijo

1. Operacije v okviru programov sodelovanja, za katere veljajo odstopanja iz odstavkov 2 in 3, se izvajajo na delu programskega območja, ki zajema ozemlje Unije (v nadaljnjem besedilu: del programskega območja, ki pripada Uniji).

2. Organ upravljanja lahko sprejme, da se operacija v celoti ali delno izvaja zunaj dela programskega območja, ki pripada Uniji, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) operacija koristi programskemu območju;

(b) celotni znesek, dodeljen v okviru programa sodelovanja za operacije, ki se izvajajo zunaj dela programskega območja, ki pripada Uniji, ne presega 20 % podpore iz ESRR na ravni programa ali 30 % pri programih sodelovanja, pri katerih del programskega območja, ki pripada Uniji, sestavljajo najbolj oddaljene regije;

(c) obveznosti organov upravljanja in revizijskih organov glede upravljanja, nadzora in revizije operacije izpolnjujejo organi programov sodelovanja ali se ti dogovorijo z organi države članice ali tretje države ali ozemlja, v katerih se izvaja operacija.

3. Izdatki za operacije v zvezi s tehnično pomočjo ali promocijske dejavnosti in za krepitev zmogljivosti lahko nastanejo zunaj dela programskega območja, ki pripada Uniji, če so izpolnjeni pogoji iz točk (a) in (c) odstavkov 2.

POGLAVJE VII

Upravljanje, nadzor in določitev

Člen 21

Določitev organov

1. Države članice, ki sodelujejo v programu sodelovanja, določijo en sam organ upravljanja za namene člena 123(1) Uredbe (EU) št. 1303/2013, en sam organ za potrjevanje za namene člena 123(2) navedene uredbe in en sam revizijski organ za namene člena 123(4) navedene uredbe. Organ upravljanja in revizijski organ imata sedež v isti državi članici.

Države članice, ki sodelujejo v programu sodelovanja, lahko določijo, da je organ upravljanja pristojen tudi za izvajanje nalog organa za potrjevanje. Takšna določitev ne posega v porazdelitev odgovornosti v zvezi z uporabo finančnih popravkov med sodelujoče države članice, ki jih določa v program sodelovanja.

2. Organ za potrjevanje prejme izplačila, ki jih opravi Komisija, in praviloma opravi izplačila vodilnemu upravičencu v skladu s členom 132 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

3. Postopek za določitev organa upravljanja in po potrebi organa za potrjevanje, določen v členu 124 Uredbe (EU) št. 1303/2013, izvede država članica, v kateri ima organ sedež.

Člen 22

Evropsko združenje za teritorialno sodelovanje

Države članice, ki sodelujejo v programu sodelovanja, lahko uporabijo EZTS z namenom, da mu dajo pristojnosti za upravljanje tega programa sodelovanja ali njegovega dela, zlasti tako, da na EZTS prenesejo pristojnosti organa upravljanja.

Člen 23

Naloge organa upravljanja

1. Brez poseganja v odstavek 4 tega člena organ upravljanja programa sodelovanja opravlja naloge iz člena 125 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

2. Organ upravljanja po posvetovanju z državami članicami in katerimi koli tretjimi državami, ki sodelujejo v programu sodelovanja, ustanovi skupni sekretariat.

Skupni sekretariat pomaga organu upravljanja in odboru za spremljanje pri izvajanju njunih zadevnih nalog. Skupni sekretariat tudi obvešča potencialne upravičence o možnostih financiranja v okviru programov sodelovanja in upravičencem pomaga pri izvajanju operacij.

3. Kadar je organ upravljanja EZTS, preverjanja v skladu s točko (a) člena 125(4) Uredbe (EU) št. 1303/2013 izvaja organ upravljanja oziroma je zanje pristojen vsaj v tistih državah članicah in tretjih državah ali na ozemljih, iz katerih so člani, ki sodelujejo v EZTS.

4. Kadar organ upravljanja ne izvaja preverjanj iz točke (a) člena 125(4) Uredbe (EU) št. 1303/2013 na celotnem programskem območju ali če organ upravljanja ne izvaja preverjanj za države članice in tretje države ali ozemlja, iz katerih so člani, ki sodelujejo v EZTS, v skladu z odstavkom 3, oziroma zanje ni pristojen, vsaka država članica ali, kadar je sprejela povabilo k sodelovanju v programu sodelovanja, vsaka tretja država ali ozemlje imenuje organ ali osebo, odgovorno za izvajanje takih preverjanj za upravičence na svojem ozemlju (v nadaljnjem besedilu: kontrolor oziroma kontrolorji).

Kontrolorji iz prvega pododstavka so lahko isti organi, ki so odgovorni za izvajanje takih preverjanj za operativne programe pri cilju "naložbe za rast in delovna mesta", pri tretjih državah pa za izvajanje primerljivih preverjanj na podlagi instrumentov zunanjih politik Unije.

Organ upravljanja se prepriča, da je izdatke vsakega upravičenca, ki sodeluje pri operaciji, preveril imenovani kontrolor.

Vsaka država članica zagotovi, da se lahko izdatki upravičenca preverijo v treh mesecih od predložitve dokumentov s strani zadevnih upravičencev.

Vsaka država članica ali, kadar je sprejela povabilo k sodelovanju v programu sodelovanja, vsaka tretja država je odgovorna za preverjanja, ki se opravijo na njenem ozemlju.

5. Kadar je mogoče dobavo sofinanciranih izdelkov ali izvedbo sofinanciranih storitev preveriti samo v zvezi s celotno operacijo, preverjanje opravi organ upravljanja ali kontrolor države članice, v kateri ima vodilni upravičenec sedež.

Člen 24

Naloge organa za potrjevanje

Organ za potrjevanje programa sodelovanja opravlja naloge, določene v členu 126 Uredbe (EU) št. 1303/2013.

Člen 25

Naloge revizijskega organa

1. Države članice in tretje države, ki sodelujejo v programu sodelovanja, lahko pooblastijo revizijski organ za neposredno izvajanje nalog iz člena 127 Uredbe (EU) št. 1303/2013 na celotnem ozemlju, ki ga zajema program sodelovanja. Določijo, kdaj revizijski organ spremlja revizor države članice ali tretje države.

2. Kadar revizijski organ nima pooblastil iz odstavka 1, mu pomaga skupina revizorjev, ki jo sestavljajo po en predstavnik vsake države članice ali tretje države, ki sodeluje v programu sodelovanja, opravlja pa naloge iz člena 127 Uredbe (EU) št. 1303/2013. Vsaka država članica ali, kadar je sprejela povabilo k sodelovanju v programu sodelovanja, vsaka tretja država je odgovorna za revizije, ki se opravijo na njenem ozemlju.

Vsak predstavnik vsake države članice ali tretje države; ki sodeluje v programu sodelovanja, je odgovoren, da se o izdatkih na njegovem ozemlju predložijo dejanski podatki, ki jih revizijski organ zahteva za svojo oceno.

Skupina revizorjev se ustanovi v treh mesecih po sklepu o odobritvi programa sodelovanja. Skupina revizorjev sestavi svoj poslovnik, predseduje pa ji revizijski organ za program sodelovanja.

3. Revizorji so funkcionalno neodvisni od kontrolorjev, ki opravljajo preverjanja v skladu s členom 23.

POGLAVJE VII

Sodelovanje tretjih držav v programih transnacionalnega in medregionalnega sodelovanja

Člen 26

Pogoji izvajanja za sodelovanje tretjih držav

Veljavni pogoji izvajanja programov, ki urejajo finančno upravljanje ter načrtovanje, spremljanje, vrednotenje in nadzor udeležbe tretjih držav prek prispevkov IPA II ali EIS pri transnacionalnih in medregionalnih programih sodelovanja, se določijo v zadevnem programu sodelovanja in po potrebi tudi v sporazumu o financiranju med Komisijo, vlado zadevnih tretjih držav in državo članico, ki gosti organ upravljanja zadevnega programa sodelovanja. Pogoji izvajanja programov so v skladu s pravili kohezijske politike Unije.

POGLAVJE VIII

Finančno upravljanje

Člen 27

Proračunske obveznosti, plačila in izterjave

1. Podpora programom sodelovanja iz ESRR se izplača na enotni račun, ki nima nacionalnih podračunov.

2. Organ upravljanja zagotovi, da se od vodilnega ali edinega upravičenca izterja vsak nepravilno izplačani znesek. Upravičenci vrnejo vodilnemu upravičencu vse neupravičeno izplačane zneske.

3. Če vodilnemu upravičencu ne uspe zagotoviti povračila zneskov od drugih upravičencev ali če organu upravljanja ne uspe zagotoviti povračila zneskov od vodilnega ali edinega upravičenca, država članica ali tretja država, na ozemlju katere ima zadevni upravičenec sedež ali je v primeru EZTS registriran, vrne organu upravljanja vsak znesek, ki je bil neupravičeno izplačan temu upravičencu. Organ upravljanja je odgovoren za povračilo zadevnih zneskov splošnemu proračunu Unije v skladu s porazdelitvijo odgovornosti med sodelujoče države članice, kot je določeno v programu sodelovanja.

Člen 28

Raba eura

Z odstopanjem od člena 133 Uredbe (EU) št. 1303/2013 upravičenci izdatke, nastale v valuti, ki ni euro, preračunajo v eure z uporabo mesečnega računovodskega menjalnega tečaja Komisije, in sicer v mesecu, v katerem so ti izdatki bodisi:

(a) nastali;

(b) bili predloženi v preverjanje organu upravljanja ali kontrolorju v skladu s členom 23 te uredbe, ali

(c) sporočeni vodilnemu upravičencu.

Izbrana metoda se določi v programu sodelovanja in velja za vse upravičence.

Preračun menjave preveri organ upravljanja ali kontrolor v državi članici ali tretji državi, v kateri ima upravičenec sedež.

POGLAVJE IX

Končne določbe

Člen 29

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.

2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 16(4) in 18(1) se prenese na Komisijo za nedoločen čas od 21 decembru 2013 do 31. decembra 2020.

3. Pooblastilo iz členov 16(4) in 18(1) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet.

Z odločitvijo o preklicu preneha veljati prenos pooblastila, naveden v tej odločitvi. Odločitev začne učinkovati dan po njeni objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je v njej določen. Odločitev ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Takoj ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem istočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 16(4) in členom 18(1), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu, ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestila Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 30

Prehodne določbe

1. Ta uredba ne vpliva na nadaljnje izvajanje ali spreminjanje, vključno s celotno ali delno razveljavitvijo podpore, ki jo je Komisija odobrila na podlagi Uredbe (ES) št. 1080/2006 ali kakršne koli druge zakonodaje, ki se uporablja za navedeno podporo na dan 31. decembra 2013. Navedena uredba ali druga taka veljavna zakonodaja, se posledično uporablja še naprej po 31. decembru 2013 za to podporo ali zadevne operacije do njihovega zaključka. Za namene tega odstavka podpora zajema operativne programe in velike projekte.

2. Zahtevki za podporo, vloženi ali odobreni v skladu z Uredbo (ES) št. 1080/2006 pred 1. januarjem 2014, še naprej veljajo.

Člen 31

Pregled

Evropski parlament in Svet pregledata to uredbo do 31. decembra 2020 v skladu s členom 178 PDEU.

Člen 32

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Členi 4, 27 in 28 se uporabljajo od 1. januarja 2014.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 17. decembra 2013

Za Evropski parlament
Predsednik
M. SCHULZ

Za Svet
Predsednik
R. ŠADŽIUS

PRILOGA

SPLOŠNI KAZALNIKI UČINKA ZA CILJ "EVROPSKO TERITORIALNO SODELOVANJE

	ENOTA	IME
Produktivne naložbe		
	podjetja	število podjetij, ki prejmejo podporo
	podjetja	število podjetij, ki prejmejo nepovratna sredstva
	podjetja	število podjetij, ki prejmejo finančno podporo, ki niso nepovratna sredstva
	podjetja	število podjetij, ki prejmejo nefinančno podporo
	podjetja	število podprtih novih podjetij
	podjetja	število podjetij, ki sodelujejo pri čezmejnih, transnacionalnih ali medregionalnih raziskovalnih projektih
	organizacije	število raziskovalnih institucij, ki sodelujejo pri čezmejnih, transnacionalnih ali medregionalnih raziskovalnih projektih
	EUR	zasebne naložbe, ki dopolnjujejo javno podporo podjetjem (nepovratna sredstva)
	EUR	zasebne naložbe, ki dopolnjujejo javno podporo podjetjem (povratna sredstva)
	ekvivalent polnega delovnega časa	povečanje zaposlenosti v podprtih podjetjih
Trajnostni turizem	obiski/leto	povečanje pričakovanega števila obiskov podprtih spomenikov naravne in kulturne dediščine ter znamenitosti
Infrastruktura IKT	gospodinjstva	dodatna gospodinjstva, ki imajo širokopasovno povezavo s hitrostjo najmanj 30 Mb/s
Promet		
Železniški	kilometri	skupna dolžina novih železniških prog
		od tega: TEN-T
	kilometri	skupna dolžina obnovljenih ali posodobljenih železniških prog
		od tega: TEN-T
Cestni	kilometri	skupna dolžina novih cest
		od tega: TEN-T
	kilometri	skupna dolžina obnovljenih ali posodobljenih cest
		od tega: TEN-T
Urbani promet	kilometri	skupna dolžina novih ali izboljšanih tramvajskih prog in prog podzemne železnice
Celinske plovne poti	kilometri	skupna dolžina novih ali izboljšanih celinskih plovnih poti
Okolje		
Trdni odpadki	tone/leto	dodatne zmogljivosti za recikliranje odpadkov

	ENOTA	IME
Oskrba z vodo	osebe	dodatni prebivalci, deležni boljše oskrbe z vodo
Čiščenje odpadne vode	populacijski ekvivalent	dodatni prebivalci, deležni boljšega čiščenja odpadne vode
Preprečevanje in obvladovanje tveganja	osebe	prebivalci, deležni koristi od ukrepov varstva pred poplavami
	osebe	prebivalci, deležni koristi od ukrepov za zaščito pred gozdnimi požari
Sanacija zemljišč	ha	skupna površina saniranih zemljišč
Narava in biotska raznovrstnost	ha	površina habitatov, podprtih za doseganje boljšega stanja ohranjenosti
Raziskave in inovacije		
	ekvivalent polnega delovnega časa	število novih raziskovalcev pri podprtih subjektih
	ekvivalent polnega delovnega časa	število raziskovalcev, ki delajo v objektih z izboljšanimi raziskovalnimi zmogljivostmi
	podjetja	število podjetij, ki sodelujejo z raziskovalnimi institucijami
	EUR	zasebne naložbe, ki dopolnjujejo javno podporo projektom za inovacije ali raziskave in razvoj
	podjetja	število podjetij, podprtih za uvedbo izdelkov, ki so novi na trgu
	podjetja	število podjetij, podprtih za uvedbo izdelkov, ki so novi v podjetju
Energija in podnebne spremembe		
Obnovljivi viri energije	MW	dodatne zmogljivosti za proizvodnjo energije iz obnovljivih virov
Energetska učinkovitost	gospodinjstva	število gospodinjstev z izboljšano opredeljeno energetsko učinkovitostjo
	kWh/leto	zmanjšanje letne porabe primarne energije v javnih stavbah
	uporabniki	število dodatnih uporabnikov energije, priključenih na pametna omrežja
Zmanjšanje emisij toplogrednih plinov	t ekvivalenta CO_2	ocenjeno letno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov
Socialna infrastruktura		
Otroško varstvo in izobraževanje	osebe	zmogljivost podprte infrastrukture za otroško varstvo ali izobraževanje
Zdravstvo	osebe	prebivalstvo, deležno boljših zdravstvenih storitev
Posebni kazalniki urbanega razvoja		
	fizične osebe	število prebivalcev, ki živijo na območjih s celostnimi strategijami za urbani razvoj
	kvadratni metri	odprt prostor, ustvarjen ali saniran na urbanih območjih

	ENOTA	IME
	kvadratni metri	javne ali poslovne stavbe, zgrajene ali prenovljene na urbanih območjih
	stanovanjske enote	sanirane stanovanjske površine na urbanih območjih
Trg dela in usposabljanje (1)		
	osebe	število udeležencev v čezmejnih pobudah za mobilnost
	osebe	število udeležencev v skupnih lokalnih pobudah za zaposlovanje in skupno usposabljanje
	osebe	število udeležencev v projektih za spodbujanje čezmejne enakosti spolov, enakih možnosti in socialnega vključevanja
	osebe	število udeležencev v skupnih shemah izobraževanja in usposabljanja za čezmejno spodbujanje zaposlovanja mladih, izobraževalnih možnosti ter visokošolskega in poklicnega izobraževanja

(1) Kadar je relevantno, se bodo informacije o udeležencih razčlenile glede na njihov status na trgu dela, pri čemer se navede, ali so „zaposleni“, „brezposelni“, „dolgotrajno brezposelni“, „neaktivni“ ali „neaktivni in se ne izobražujejo ali usposabljajo“.

Skupna izjava Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi člena 6 uredbe o ESSR, člena 15 uredbe o evropskem teritorialnem sodelovanju in člena 4 uredbe o Kohezijskem skladu

Evropski parlament in Svet sta seznanjena z zagotovilom, ki ga je Komisija dala zakonodajalcem EU, da so skupni kazalniki realizacij za uredbo o ESRR, uredbo o evropskem teritorialnem sodelovanju in uredbo o Kohezijskem skladu, ki bodo vključeni v prilogi k vsaki od teh uredb, rezultat dolgega postopka priprave, v katerem so sodelovali strokovnjaki za ocenjevanje iz Komisije in iz držav članic, ter naj se načeloma ne bi več spreminjali.

GLOSAR

KOHEZIJSKA POLITIKA: politika Unije, katere cilj je krepitev ekonomske, socialne in teritorialne kohezije Unije v skladu s členom 174 Pogodbe o delovanju Evropske unije (člen 89 uredbe o skupnih določbah).

UREDBA O SKUPNIH DOLOČBAH: Uredba (EU) št. 1303/2013 vsebuje skupne določbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu, Evropskem kmetijskem skladu za razvoj podeželja in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo. Vsebuje tudi splošne določbe o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu, Kohezijskem skladu in Evropskem skladu za pomorstvo in ribištvo ter razveljavlja Uredbo Sveta (ES) št. 1083/2006.

SKUPNI STRATEŠKI OKVIR: dokument politike, opredeljen v Prilogi I k uredbi o skupnih določbah, ki določa vodilna načela o postopku načrtovanja in dodelitvi sredstev skladov ESI (člen 10 uredbe o skupnih določbah).

LOKALNI RAZVOJ, KI GA VODI SKUPNOST: pristop k lokalnemu razvoju, ki se osredotoča na posebna podregionalna območja; vodijo ga lokalne akcijske skupine, sestavljene iz predstavnikov javnih in zasebnih lokalnih socialno-ekonomskih interesov; se oblikuje ob upoštevanju lokalnih potreb in možnosti ter izvaja se prek celostnih večsektorskih lokalnih razvojnih strategij za posamezno območje(člen 32 uredbe o skupnih določbah).

INSTRUMENT ZA POVEZOVANJE EVROPE: večletni program financiranja, ki je bil vzpostavljen za financiranje izboljšav v prometnih, energetskih in digitalnih omrežjih Evrope. S skupnim proračunom v višini skoraj 33 milijard EUR zajema tri sektorje, od tega je 5,85 milijarde EUR namenjenih za področje energije v obdobju 2014–2020.

KONVERGENČNA REGIJA: to so regije, katerih BDP na prebivalca ne dosega 75 % povprečnega BDP EU-25.

PRIPOROČILA ZA POSAMEZNE DRŽAVE: zagotavljajo prilagojene nasvete državam članicam o tem, kako spodbuditi delovna mesta in rast ter hkrati ohranjati zdrave javne finance. Komisija jih objavi vsako pomlad kot del evropskega semestra, koledarja EU za usklajevanje gospodarske politike.

ERASMUS+: cilj programa je izboljšati spretnosti in zaposljivost ter posodobiti izobraževanje, usposabljanje in delo mladih. Proračun sedemletnega programa znaša 14,7 milijarde EUR; 40 % več v primerjavi z ravnjo sedanje porabe.

EU-15: se nanaša na države članice v Evropski uniji pred pristopom desetih držav kandidatk (Cipra, Češke republike, Estonije, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovaške in Slovenije) 1. maja 2004.

EU-25: se nanaša na države članice v Evropski uniji pred pristopom Bolgarije in Romunije leta 2007.

EU-27: se nanaša na države članice v Evropski uniji pred pristopom Hrvaške leta 2013.

EU-28: se nanaša na vseh trenutnih 28 držav članic v Evropski uniji po pristopu Hrvaške leta 2013.

STRATEGIJA EVROPA 2020: desetletna strategija EU za delovna mesta in rast, ki se je začela izvajati leta 2010, da bi ustvarila pogoje za pametno, trajnostno in vključujočo rast. Za EU je bilo določenih pet glavnih ciljev, ki naj bi se dosegli do konca leta 2020 in ki zajemajo zaposlovanje, raziskave in razvoj, podnebje/energijo, izobraževanje ter boj proti revščini in socialni izključenosti.

EVROPSKI RAZVOJNI SKLAD: glavni instrument EU za zagotavljanje razvojne pomoči afriškim, karibskim in pacifiškim državam (državam AKP) ter čezmorskim državam in ozemljem (ČDO).

EVROPSKO ZDRUŽENJE ZA TERITORIALNO SODELOVANJE: ustanovljeno je bilo leta 2006, da olajša in spodbudi teritorialno sodelovanje, tj. čezmejno, transnacionalno in medregionalno sodelovanje, med lokalnimi organi.

EVROPSKI INSTRUMENT SOSEDSTVA (EIS): njegov cilj je nadaljnja okrepitev odnosov med EU in sosednjimi državami na vzhodu in jugu z racionalizacijo finančne podpore ter hitrejšim in bolj osredotočenim načrtovanjem programov.

EVROPSKI SEMESTER: letni cikel usklajevanja gospodarske politike. Vsako leto Komisija izvede podrobno analizo načrtov proračunskih, makroekonomskih in strukturnih reform držav članic EU ter jim pripravi priporočila za naslednjih 12–18 mesecev.

EVROPSKI STRUKTURNI IN INVESTICIJSKI SKLADI (SKLADI ESI): Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR), Evropski socialni sklad (ESS), Kohezijski sklad (KS), Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo (ESPR) in Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP). Uredba o splošnih določbah določa skupna pravila za pet skladov ESI (člen 1 uredbe o skupnih določbah). V skladu s terminologijo iz uredbe o skupnih določbah izraz „skladi" zajema le tri sklade kohezijske politike: ESRR, ESS in Kohezijski sklad.

EVROPSKO TERITORIALNO SODELOVANJE (Interreg): eden od dveh ciljev kohezijske politike, Interreg zagotavlja okvir za izvajanje skupnih ukrepov in izmenjavo politik med nacionalnimi, regionalnimi in lokalnimi akterji iz različnih držav članic. Krovni cilj je spodbujanje usklajenega ekonomskega, socialnega in teritorialnega razvoja Unije kot celote.

PREDHODNA POGOJENOST: vrsta pravnih, političnih in upravnih zahtev, ki morajo biti predhodno izpolnjene za učinkovito in uspešno doseganje ciljev kohezijske politike (člen 19 uredbe o skupnih določbah).

FINANČNI INSTRUMENT: instrument finančne podpore, ki je lahko v obliki naložbe lastniškega kapitala ali navideznega lastniškega kapitala, posojil ali jamstev oziroma drugih instrumentov za delitev tveganji (člen 2 finančne uredbe, naslov IV uredbe o skupnih določbah).

OBZORJE 2020: finančni instrument, ki izvaja Unijo inovacij, vodilno pobudo strategije Evropa 2020, katere cilje je zagotavljanje globalne konkurenčnosti Evrope. Obzorje 2020 je največji program EU na področju raziskav in inovacij, ki ima za obdobje sedmih let na voljo skoraj 80 milijard EUR sredstev za financiranje (od 2014 do 2020).

INSTRUMENT ZA PREDPRISTOPNO POMOČ (IPA): nudi pomoč državam, ki so v pridružitvenem postopku EU, s povečanjem učinkovitosti in doslednosti pomoči z enotnim okvirjem.

CELOSTNE TERITORIALNE NALOŽBE: orodje za celostno izvajanje teritorialnih strategij in omogočanje državam članicam, da zberejo sredstva več prednostnih osi v enem ali več operativnih programih.

PREDNOSTNE NALOŽBE: vsak podroben cilj, ki je določen v uredbah o ESRR, ESS in Kohezijskem skladu, ki se med seboj ne izključujejo, h kateremu ti skladi prispevajo. Povezani so z enajstimi tematskimi cilji, določenimi za sklade ESI (uvodna izjava 7 uredbe o ESRR).

PRISTOP LEADER: prvič ga je zasnovala Komisija leta 1990, njegov cilj pa je izkoristiti energijo ter človeške vire in organe, ki lahko prispevajo k razvoju podeželja, in sicer z oblikovanjem partnerstev na podregionalni ravni med javnim, zasebnim in civilnim sektorjem.

LIFE: finančni instrument EU, ki podpira varovanje okolja, ohranjanje narave in akcijske projekte, ki so povezani s podnebjem. Od leta 1992 je LIFE sofinanciral 4 171 projektov, s čimer je k varstvu okolja in podnebja prispeval približno 3,4 milijarde EUR.

MAKROEKONOMSKA POGOJENOST: mehanizem za zagotavljanje usklajenosti med kohezijsko politiko in jasnim gospodarskim upravljanjem Unije (evropski semester). Sestavljata jo dve komponenti: 1. Komisija lahko zahteva, da država članica pregleda svoj partnerski sporazum in ustrezne programe, da podpre izvajanje ustreznih priporočil Sveta ali izboljša vpliv rasti in konkurenčnosti skladov ESI. 2. Komisija lahko začasno ustavi del ali vse obveznosti ali plačila za države članice, če država članica ne upošteva pravil o postopku v zvezi s čezmernim primanjkljajem, postopku v zvezi s čezmernim neravnotežjem ali ustreznem programu za prilagoditev v primeru držav članic, ki prejemajo finančno podporo (člen 23 uredbe o skupnih določbah).

NUTS: klasifikacija NUTS (skupna klasifikacija statističnih teritorialnih enot) je hierarhični sistem za razdelitev gospodarskega ozemlja EU. Na ravni NUTS 3 so ozemeljske enote razdeljene na majhne regije za posebne diagnoze.

OPERATIVNI PROGRAM: dokument, ki določa strategijo države članice ali regije za prispevek k strategiji Evropa 2020 prek ESRR, ESS in/ali Kohezijskega sklada v skladu z uredbami in partnerskim sporazumom države članice (člena 27 in 96 uredbe o skupnih določbah). V primeru ETS je to program sodelovanja (člen 8 uredbe o ETS). Programi, ki so financirani iz EKSRP, se imenujejo programi za podeželje.

PARTNERSKI SPORAZUM: dokument, ki določa okvir države članice za podporo iz skladov ESI. Natančneje določa seznam tematskih ciljev, ki bodo podprti v okviru skladov ESI, njihove finančne dodelitve in povezave med različnimi programi (člen 14 uredbe o skupnih določbah).

NAČRTI ZA RAZVOJ PODEŽELJA): politika za razvoj podeželja EU se izvaja prek nacionalnih in/ali regionalnih programov za razvoj podeželja , ki traja sedem let.

STRUKTURNI SKLADI: Evropski sklad za regionalni razvoj (ESRR) in Evropski socialni sklad (ESS) (člen 1 uredbe o skupnih določbah).

TEMATSKA OSREDOTOČENOST: obveznost držav članic, da sredstva osredotočajo na ukrepe, ki prinašajo največjo dodano vrednost glede na strategijo Evropa 2020. Najpomembneje je, da so finančna sredstva ESRR in ESS osredotočena na omejeni nabor tematskih ciljev ali prednostnih naložb (člen 18 uredbe o skupnih določbah).

TEMATSKI CILJ): evsak od enajstih tematskih ciljev, opredeljenih v členu 9 uredbe o skupnih določbah, prek katerih operativni programi prispevajo k strategiji Unije za pametno, trajnostno in vključujočo rast. Upoštevajo raziskave in inovacije, IKT, konkurenčnost malih in srednje velikih podjetij itd. (člen 9 uredbe o skupnih določbah).

POBUDA ZA ZAPOSLOVANJE MLADIH: poseben instrument, s katerim ESS podpira boj proti brezposelnosti mladih. Namenjena je vsem mladim, mlajšim od 25 let, ki niso zaposleni in se ne izobražujejo ali usposabljajo, ki prebivajo v upravičenih regijah, ki so neaktivni ali brezposelni, vključno z dolgotrajno brezposelnimi, in so ali niso prijavljeni kot iskalci dela (člen 16 uredbe o ESS).

PREDNOSTNA NALOGA UNIJE: šest prednostnih nalog Unije, ki so opredeljene v členu 6 uredbe o ESPR (Uredba (EU) 508/2014.

OKVIR USPEŠNOSTI: sestavljajo ga mejniki, ki so bili določeni za posamezno prednostno nalogo, za leto 2018 in cilji, ki so bili določeni za leto 2023. Mejniki so vmesni cilji, ki so neposredno povezani z uresničitvijo določenega cilja prednostne naloge. Mejniki, ki so bili določeni za leto 2018, bodo vključevali finančne kazalnike, kazalnike učinka in po potrebi kazalnike rezultatov, ki so tesno povezani s podprtimi poseganji politike (Priloga II, uredba o skupnih določbah).

REZERVA ZA USPEŠNOST: Približno 6 % sredstev, dodeljenih skladom ESI, predstavlja rezervo za uspešnost, ki je bila vzpostavljena v partnerskem sporazumu in programih ter je bila dodeljena posebnim prednostnim nalogam v skladu s členom 22 uredbe o skupnih določbah. Ta rezerva za uspešnost se dodeli samo programom in prednostnim nalogam, ki so uresničile mejnike, opredeljene v okviru uspešnosti.

KONTAKTNI PODATKI V VAŠI DRŽAVI

ESRR IN KOHEZIJSKI SKLAD:
http://ec.europa.eu/regional_policy/sl/atlas

ESS:
http://ec.europa.eu/esf/main.jsp?catId=45&langId=sl

EKSRP:
http://enrd.ec.europa.eu/en/country

ESRR:
http://ec.europa.eu/fisheries/cfp/eff/apply_for_funding/national_authorities.pdf

KAKO DO PUBLIKACIJ EVROPSKE UNIJE

Brezplačne publikacije

- en izvod:
  na spletni strani EU Bookshop (https://bookshop.europa.eu);
- več kot en izvod ter plakati in zemljevidi:
  pri predstavništvih Evropske unije (https://ec.europa.eu/represent_en.htm); from the pri delegacijah v državah, ki niso članice EU (http://eeas.europa.eu/delegations/index_en.htm); pri službi Europe Direct (http://europa.eu/europedirect/index_en.htm) ali s klicem na telefonsko 00 800 6 7 8 9 10 11 (brezplačna številka za celotno EU) (*).

  (*) Informacije so brezplačne, kakor tudi večina klicev (nekateri operaterji, telefonske govorilnice ali hoteli lahko klic zaračunajo).

Publikacije, ki so naprodaj:

- na spletni strani EU Bookshop (https://bookshop.europa.eu).

ec.europa.eu/regional_policy
cohesiondata.ec.europa.eu

@EU_Regional
#CohesionPolicy
#ESIFunds

EUinmyRegion

flickr.com/euregional

RegioNetwork

yammer.com/RegioNetwork

ec.europa.eu/commission/2014-2019/cretu_en
@CorinaCretuEU

KN-04-14-735-SL-N

Evropski strukturni in investicijski (ESI) skladi so v obdobju 2014–2020 namenili več kot 450 milijard EUR za podporo prizadevanjem držav članic in regij pri uresničevanju ciljev strategije Evropa 2020 in za spodbujanje ekonomske, socialne in teritorialne kohezije, trajnostnega razvoja podeželskih in morskih območij ter trajnostnega upravljanja naravnih virov.

Novi okvir v primerjavi s kohezijsko politiko za obdobje 2007–2013 predlaga več novih mehanizmov, s katerimi bi zagotovili, da skladi ESI izpolnijo svoje cilje: to so trden strateški pristop prek sporazumov o partnerstvu in programov, tematska osredotočenost, okvir uspešnosti, predhodna pogojenost, tesnejša povezava z evropskim ekonomskim upravljanjem, večje možnosti za uporabo finančnih instrumentov, podpora institucionalnih zmogljivosti, minimalni deleži prispevka ESS in pobuda za zaposlovanje mladih, ki je predvsem namenjena boju proti brezposelnosti mladih.

Ta priročnik zajema besedila glavnih veljavnih predpisov (uredba o skupnih določbah, Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad, Kohezijski sklad, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja, Evropski sklad za pomorstvo in ribištvo ter evropsko teritorialno sodelovanje) in vsebuje komentar o vsakem izmed njih.

Urad za publikacije

ISBN: 978-92-79-39456-0
doi:10.2776/14520